உ

கணபதி துணை.

பத்துப்பாட்டுமூலமும்

மதுரையாசிரியர் பாரத்துவாசி

நச்சினார்க்கினியருரையும்.

இவை

கும்பகோணம் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரா

பரிசோதித்து

சிவகங்கை ஸப்டிவிஷன்

சிறுவயல் ஜமீந்தாரவர்களாகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ

முத்துராமலிங்கத்தேவரவர்களுடைய பேருதவியால்

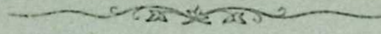
சென்னை:

த. கோவிந்த ஆசாரியாரது

திராவிடரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டு நிறைவேறின.

1889.

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

பக்கம்.

உ

கணபதி துணை.

முகவுரை.

அண்டர்க ளுறுகண் விண்டிட முந்நீர்
அலைகடல் குடித்தும் மலைநிலை மழுத்தியுந்
தென்றிசை யுயர்ந்த தொய்ம்மை போக
அப்பணி சடையாற் கொப்பவீற் றிருந்தும்
பன்னு வலர்புகழ் தென்னு டாண்ட
இராவணன் றனையவ னிராவணம் போக்கியும்
இலங்குறு பொதியில் விலங்கல்வாழ் பெருந்தவத்
தகத்தியன் புரந்தருண் மகத்துவ மிகுத்த
அமிழ்தினிற் சிறந்த தமிழெனு மடந்தை
கந்தரத் தணிமணிக் கலனா ர சென்ன
உத்தமர் புகழுமிப் *பத்துப் பாட்டும்

பாண்டிவளநாட்டில் மதுரைப்பதியில் அங்கயற்கண்ணம்மையோடு எழுந்தருளியிருக்கும் சோமசுந்தரக்கடவுளருளிய சங்கப்பலகையில் அக்கடவுளோடு ஒப்பவீற்றிருந்து தமிழாராய்ந்த மகிமைபொருந்திய நக்கீரனார்முதலிய நல்லிசைப்புலவர்களால் அருளிச்செய்யப்பட்டு அச்சான்றோராலேயே தொகுக்கப்பட்டவை.

"முருகு பொருநாறு பாணிரண்டு முல்லை
பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி—மருவினிய
கோலநெடு நல்வாடை கோல்குறிஞ்சி பட்டினப்
பாலை கடாத்தொடும் பத்து."

என்னுஞ்செய்யுளாற் பத்துப்பாட்டுக்கள் இவையென்பதும், அவ்வப்பாட்டுக்களுடைய உரையினீற்றில் எழுதப்பட்டுள்ள தொடர்களால் இவற்றை அருளிச்செய்தோர் நக்கீரனார்முதலியோரென்பதும், பத்தாவது மலைபடுகடாத்தில் "தீயி னன்ன வொண்செங் காந்தள்" என்பதற்கு நச்சினார்க்கினியரெழுதிய விசேடவுரையால் இவற்றைத்தொகுத்தோர் சங்கப்புலவர்களே யென்பதும் நன்குவிளங்குகின்றன. இவை பழைய இலக்கிய வுரைகளிலும் இலக்கணவுரைகளிலும் உரையாசிரியர்களால் உதாரணமாக

---

* பத்துப்பாட்டின் இலக்கணமுதலியவற்றை வருஞ்சூத்திரங்களாலுணர்க:— ௧. "நூறடிச் சிறுமை நூற்றுப்பத் தளவே, யேறிய வடியி னீரைம் பாட்டுத், தொடுப்பது பத்துப் பாட்டெனப் படுமே. ௨. அதுவே, அகவலின் வருமென வறைகுநர் புலவர். ௩. புரவலன் பரிசு கொண்டு மீண்ட, விரவலன் வெயிறெறு மிருங்கா னத்திடை, வறுமை யுடன்வரூஉம் புலவர் பாணர், பொருநர் விறலியர் கூத்தர்க் கந்தப், புரவல னூர் பெயர்கொடை பராஅ, யாங்குச் செல்கென விடுப்பதாற் றுப்படை. ௪. ஓங்கிய வதுதா னகவலின் வருமே." இவை பன்னிருபாட்டியல்.

எடுத்துக்காட்டப்படும் பிரமாணநூல்கள். தமிழ்மக்கேயுரிய ஒழுக்கமுதலியவற்றை இனிது புலப்படுத்துவதோடு மலை கடல் நாடு நகர் சிறுபொழுது பெரும்பொழுது முதலியவற்றை உள்ளவண்ணமேகூறி இன்பம்பயக்கும் நன்னெறியுடையவை. இக்காலத்து வேறொருவாற்றானும் விளங்காதனவாகிய அக்காலத்திருந்த தமிழ்நாட்டரசர்களிற் சிலருடையசரித்திரங்களும் அக்காலத்துமாந்தருடைய நடைமுதலியனவும் பிறவும் இவற்றால் நன்குவிளங்கும். பிற்காலத்து அரியபெரிய நூல்களியற்றிய ஆன்றோர்பலரும் "முன்னோர் மொழிபொருளே யன்றி யவர்மொழியும் - பொன்னேபோற் போற்றுவம்" என்பதற்கிணங்க, இவற்றின் பொருளையன்றிச் சொற்றொடர்களையும் தத்தம் நூல்களுள்ளே ஆங்காங்கு இன்சுவைபெருக இயைத்துக்கூறினர். உரைச்சிறப்புப்பாயிரத்துள், "ஆன்றோர் புகழ்ந்த வறிவினிற் றெரிந்து, சான்றோருரைத்த தண்டமிழ்த்தெரிய, லொருபது பாட்டும்" என்று சிறப்பித்துப் பாராட்டிக் கூறிய ஆன்றோர் திருவாக்கே இவற்றின் அருமைபெருமைகளை நன்குபுலப்படுத்தும். இவற்றுள்,—

௧ - வது. திருமுருகாற்றுப்படை:— இது ௩௱௰௭ - அடிகளையுடையது; வீடுபெறுதற்குச்சமைந்த ஓர் இரவலனை வீடுபெற்றானொருவன் முருகக்கடவுளிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அம்முருகக்கடவுளை மதுரைக் கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார் பாடியது. இப்பாட்டு முருகக்கடவுளுடைய திருப்பதிகளுட்சிறந்த திருப்பரங்குன்றம் திருச்சீரலைவாய் திருவாவினன்குடி திருவேரகம் குன்றுதோறாடல் பழமுதிர்சோலையென்னும் ஆறுபடைவீட்டிலும் அவர் எழுந்தருளியிருத்தலைப் பாராட்டிக்கூறும். ஒருமலைக்குகையில் முன்னமே அடைக்கப்பட்டிருந்த தொளாயிரத்துத்தொண்ணூற்றொன்பதின்மரோடு சேர்த்துண்ணக்கருதித் தம்மையும் அக்குகையில் அடைத்துவிட்டு உண்ணுதற்கு நீராடப்போன ஒரு கொடியபூதத்தை வெல்லக்கருதி நக்கீரனார் முருகக்கடவுளைக்குறித்து இத்திருமுருகாற்றுப்படையைப்பாடி அப்பூதத்தினின்றும் விடுதல்பெற்றனரென்பர். இவ்வரலாற்றின்விரிவு, சீகாளத்திபுராணத்துள்ள நக்கீரச்சருக்கத்தால் விளக்கும். முருகக்கடவுள் நக்கீரனாரைச் சிறைமீட்டருளிய இத்தலீலை, ஒவ்வொருவருடத்தும் திருப்பரங்குன்றத்திற் பங்குனிமீ்த்து நடக்கும் உற்சவகாலத்து நான்காந்திருநாளில் நடைபெற்றுவருகின்றது. முருகக்கடவுளுடைய திருவருளைப்பெற விரும்புவோர் இந்தத்திருமுருகாற்றுப்படையை நியமமாக அன்புடன் பாராயணம்பண்ணுதல் நலமென்று பெரியோர்கூறுவர்.

௨ - வது. பொருநராற்றுப்படை:— இது ௨௪௮ - அடிகளையுடையது; பரிசில் பெறக்கருதிய ஓர்பொருநனைப் பரிசில்பெற்றானொருவன் இளஞ்சேட்சென்னி புதல்வனாகிய சோழன்கரிகாற்பெருவளத்தானிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அக்கரிகாற்பெருவளவனை முடத்தாமக்கண்ணியார் பாடியது. [பொருநர் - ஏர்க்களம்பாடுவோர், போர்க்களம்பாடுவோர், பரணிபாடுவோரெனப் பலர்; அவருள் இப்பொருநன் போர்க்களம்பாடுவோன்:] இது கரிகாற்பெருவளவன் கொடையையும், அவன் வீரத்தையும், அவனாண்ட சோழநாட்டின்வளத்தையும், காவிரிநதி பயன்படுதலையும் நன்றாகக்கூறும்.

௩ - வது. சிறுபாணாற்றுப்படை:— இது ௨௬௯ - அடிகளையுடையது; பரிசில் பெறக்கருதிய பாணனொருவனைப் பரிசில்பெற்றானொருவன் ஏறுமாநாட்டு நல்லியக்கோடனிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அந்நல்லியக்கோடனை இடைக்கழிநாட்டு நல்லூர்நத்தத்தனார் பாடியது. [பாணர் - பாடுவோர்; இவர் இசைப்பாணரும், யாழ்ப்பாணரும், மண்டைப்பாணருமெனப் பலர்.] இது நல்லியக்கோடனது வள்ளன்மை

யையும், அவனுடைய நகரங்களாகிய எயிற்பட்டினம் வேலூர் ஆமூர் முதலியவற்றி னியல்பையும், அவற்றிலுள்ளாருடைய நற்குணநற்செய்கைகளையும், அவனது ஆண்மமனையின் சிறப்பையும், பலதிறத்தினரும் எத்தும்படி பலகுணவிசேடத்தோடு அவன்வீற்றிருத்தலையுங் கூறுவதன்றித் தமிழ்நாட்டு மூவேந்தருடைய இராசதானிக ளாகிய மதுரை வஞ்சி உறந்தையென்னும் மூன்றுநகரங்களின் நிலைமையையும், பேகன் பாரி காரி ஆய் அதிகன் நள்ளி ஓரியென்னும் வள்ளல்களெழுவரும் இன்ன இன்னகொடையாற் பெயர்பெற்றார்களென்பதையுங்கூறும்.

௪ - வது. பெரும்பாணாற்றுப்படை:—இது ௫௦௦ - அடிகளையுடையது. பரிசில் பெறுதற்கெண்ணிய பாணனொருவனை அதுபெற்றானொருவன் தொண்டைமானிளந் திரையனிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அவ்விளந்திரையனைக் கடியலூர் உருத் திரங்கண்ணனார் பாடியது. [இளந்திரையனென்பான் காஞ்சிநகரத்திருந்த அர சன்: நாகபட்டினத்துச்சோழன் பிலத்துவாரத்தால் நாகலோகத்தேசென்று நாக கன்னியைப்புணர்ந்தகாலத்து அவள் யான்பெற்றபுதல்வனை என்செய்வேனென்ற பொழுது தொண்டையை (தொண்டை - ஓர்கொடி) அடையாளமாகக்கட்டிக் கட லிலேவிட அவன்வந்து கரையேறின் அவற்கு யான் அரசவுரிமையை எய்துவித்து நாடாட்சிகொடுப்பலென்று அவன்கூற அவளும் அங்ஙனம்வரவிடத் திரைதருதலின், திரையனென்பது இவனுக்குப்பெயராயிற்று; இச்செய்தி ௪௪௪-ம்பக்கத்திற் காண்க.] இப் பாட்டு அவனதுநாட்டிலுள்ள குறிஞ்சிமுதலிய ஐந்திணைப்பகுதிகளினியல்பையும், அவற்றில்வாழ்வாருடைய தொழில் ஊண் ஒப்புரவு முதலியவற்றையும், அவன் கா ஞ்சிநகரத்து மிக்கசிறப்போடு வீற்றிருத்தலையும், அவன்வள்ளன்மையையுங் கூறும். இதிற் காஞ்சிநகரத்துள்ள திருவெஃகாவென்னுந் திருப்பதி கூறப்பட்டுள்ளது. மே லைப்பாட்டும் இதுவும் பாணராற்றுப்படையாயிருப்பினும் அடிவரையறையிற் சிறி தும் பெரிதுமாயிருத்தல்பற்றி அது சிறுபாணாற்றுப்படையெனவும் இது பெரும்பா ணாற்றுப்படையெனவும் பெயர்பெற்றன.

௫ - வது. முல்லைப்பாட்டு:—இது ௱௩ - அடிகளையுடையது; பகைமேற்சென்ற தலைவன்வருமளவும் தலைவி ஆற்றியிருந்தவிடத்து அவன்வந்ததனைக்கண்டு தோழிமு தலியோராகிய வாயில்கள் தம்முட்கூறியதாகக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப் பொன்வா ணிகனார்மகனார் நப்பூதனார் பாடியது. இது தலைவனைப்பிரிந்து தனித்திருக்கும் தலை வியியல்பையும், கார்காலத்தின் தன்மையையும், பாடிவீட்டிற் பகைவர் துயரத்தோ டிருத்தலையும், தலைவனது செளரியத்தையும் விளங்கக்கூறும்.

௬ - வது. மதுரைக்காஞ்சி:—இது எ௮௨ - அடிகளையுடையது; தலையாலங்கான த்துச் செருவென்றபாண்டியன் நெடுஞ்செழியனுக்கு வீடுபேறுநிமித்தம் நிலையாமை யைச் செவியறிவுறுத்தி மாங்குடிமருதனார் பாடியது. இது அப்பாண்டியனுடைய முன்னோர்களின்பெருமையையும், பாண்டிநாட்டின் ஐந்திணைவளங்களையும், மது ரையின்வனப்பையும், அப்பாண்டியனது வீரமுதலியவற்றையும் கூறும். இதிற் சே ரனது நாளோலக்கச்சிறப்பும் பலசிற்றரசர்களுடைய பெருமைகளும் கூறப்பட் டுள்ளன.

எ - வது. நெடுநல்வாடை:—இது ௧௮௮ - அடிகளையுடையது; பகைமேற்சென் றபாண்டியன் நெடுஞ்செழியனைப் பிரிந்துவருந்துந்தலைவிக்கு அவ்வருத்தந்தீரும்படி அவன் பகையைவென்று விரைவில்வருவானாகவென்று கொற்றவையைப்பரவுவாள் கூறியதாக அவனை நக்கீரனார்பாடியது. இஃது ஐப்பசி கார்த்திகைமாதங்களாகிய

கூதிர்க்காலத்தினியல்பையும் தனித்திருக்கும் தலைவியதுவருத்தமிகுதியையும், பாடி வீட்டில் தலைவனிருக்கும்வண்ணத்தையும் விளங்கக்கூறும்.

௮ - வது. குறிஞ்சிப்பாட்டு:—இது ௨௬௧ - அடிகளையுடையது; தலைவியினது வேற்றுமைகண்டு வருந்திய செவிலிக்கு அறத்தொடுநிற்கும் பாங்கிகூற்றாக * ஆரியவரசன் பிரகத்தனைத் தமிழறிவுறுத்தற்குக் கபிலர்பாடியது. இது மலைவளங்களையும், இல்லறமுறைநன்மையையும், தலைவனுந்தலைவியும் தம்முள்வைக்கத்தகும் அன்புடைமையையும், கற்பின் இன்றியமையாமையையுங்கூறும்: இதிற் பல மலர்விசேடங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. இதனைப் பெருங்குறிஞ்சியென்றும் வழங்குவர்.

௯ - வது. பட்டினப்பாலை:—இது ௩௦௧ - அடிகளையுடையது; வேற்றுநாட்டிற்குச் செல்லத்தொடங்கியதலைவன் தனதுநெஞ்சைநோக்கித் தலைவியைப்பிரிந்துவாரேனென்று செலவழுங்கிக்கூறியதாகக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தையும், சோழன்கரிகாற்பெருவளத்தானதுபராக்கிரமத்தையும், அவனதுசெங்கோலையும் பேரழகுபயப்பச் சிறப்பித்துக் கடியலூருருத்திரங்கண்ணனார்பாடியது. இதிற் சோழநாடும் காவிரிநதியும் மிகச்சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்க்குப் பதினாறுநூறாயிரம்பொன் பரிசளித்து இப்பாட்டைக் கரிகாற்பெருவளவன் கொண்டானென்பர்; இதனை, † "தழுவு செந்தமிழ்ப் பரிசில் வாணர்பொன், பத்தொடாறுநூ றாயி ரம்பெறப், பண்டு பட்டினப் பாலை கொண்டதும்" என்பதனாலுணர்க.

௧௦ - வது. மலைபடுகடாம்:—இது ௫௮௩ - அடிகளையுடையது; இதற்குக் கூத்தராற்றுப்படையெனவும் பெயருண்டு; பரிசில்பெறச்சமைந்த கூத்தனொருவனைப் பரிசில்பெற்றானொருவன் பல்குன்றக்கோட்டத்துச் செங்கண்மாத்துவேள் நன்னன் சேய்நன்னனிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அந்நன்னனை இரணியமுட்டத்துப் பெருங்குன்றூர்ப் பெருங்கௌசிகனார் பாடியது. [கூத்தர் - ஆடன்மாக்கள். இவருக்குச் சாதிவரையறையிலது. இவர்கள் எண்வகைச்சுவையும் மனத்தின்கட்பட்ட குறிப்புக்களும் புறத்துப்போந்து புலப்பட ஆடுவோர்.] இஃது அவனிடத்துச்செல்லும் வழியின்றன்மையையும், ஆங்காங்குள்ள உணவின் வகைகளையும், அவனது மலை சோலை காடுகளின் வளங்களையும், அவனது வள்ளன்மையையும், ஆற்றலையும், அவனது சுற்றத்தொழுக்கங்களையும், அவனது நாளோலக்க இருப்பையும், அவனது நவிரமென்னுமலையிற் காரியுண்டிக்கடவுளென்னுந் திருநாமத்தோடு எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானது மகிமையையும், அவனுடையமுன்னோர் பெருமையையும், அவனூரினியல்பையும், அவனது சேயாறென்னும் ஆறுமுதலியவற்றின் வளங்களையும் விளங்கக்கூறும். மலைக்கு யானையை உவமித்து அதன்கட்பிறந்த ஓசையைக் கடாமெனச் சிறப்பித்தவதனால் இப்பாட்டு மலைபடுகடாமென்று பெயர்பெற்றது. இதனை ௩௨௩-ம் பக்கத்திற் காண்க.

இப்பெருஞ்சிறப்பினவாகிய பாட்டுக்கள் பத்தையும் உச்சிமேற் புலவர்கொள் நச்சினார்க்கினியருரையுடன் படித்துப் பல பிரதிருபங்களைக்கொண்டு நன்றாகப் பரிசோதித்து, எழுதுவோரால் நேர்ந்த வழுக்களைமாற்றிப் பலர்க்கும் எளிதிற்பயன்படும்வண்ணம் அச்சிற் பதிப்பிக்கவெண்ணிச் சென்ற பார்த்திவஹூ மார்கழிமீ முதல் பிரதிகள்பெறுதற்கு முயன்றுவருகையில், திருவாவடுதுறை யாதீனத்து மகாவித்வானும் எனது தமிழாசிரியருமாகிய திரிசிரபுரம் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் பிரதியொ

* பிரத்தனென்றும், பிரமதத்தனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† கலிங்கத்துப்பரணி, இராசபாரம்பரியம் ௨௨.

ன்றுகிடைத்தது. அதைவைத்துப் படித்துவருங்காலத்து, வேலூர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ, குமாரசாமிஐயர் ஒருபிரதிகொடுத்தார். அவ்விரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று மிகவேறுபாடுற்றிருந்தமையால், பலபிரதிகள் பெறுதற்கெண்ணி இத்தமிழ்நாட்டில் ஆங்காங்குள்ள எனது நண்பர்களாகிய தமிழ்வித்துவான்கள் பலருக்கும் பிரபுக்கள் பலருக்கும் நான் அடிக்கடி கடிதமெழுதியும் தக்கவர்களைக்கொண்டு எழுதுவித்தும் எனக்குக் கிடைக்கும் விடுமுறைநாட்களில் பலஇடங்களுக்குப் போய்வந்தும் எனது அன்பர்களை ஆங்காங்கு அனுப்பியும் மிக்க முயற்சிசெய்துவந்தேன்.

அப்பொழுது திருவாவடுதுறையாதீனத்து ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகரவர்கள், ஆறுமுகமங்கலத்தில் முன்னமிருந்தவரும் பல பழைய தமிழ்ப்புத்தகங்களை மிகமுயன்று தேடித் தமதுகையாலேயே அவற்றை எழுதித்தொகுத்தவருமாகிய குமாரசாமிபிள்ளையவர்களுடைய பிரதியை வருவித்துக்கொடுத்துப் பேருதவிசெய்தார்கள். அப்பால், திருநெல்வேலி ம-ா-ா-ஸ்ரீ * கவிராஜ நெல்லையப்பபிள்ளையவர்களும், * கவிராஜ ஈசுவரமூர்த்திபிள்ளையவர்களும், தங்கள் வீட்டிலிருந்தபிரதியை உதவியதன்றி வண்ணார்பேட்டையில் முன்னமிருந்த திருப்பாற்கடனாதகவிராயரவர்கள் பிரதியையும், ஷையார் பேராகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ திருப்பாற்கடனாதகவிராயரவர்களிடத்திருந்து வாங்கித்தந்தார்கள். பின்பு ஸ்ரீவைகுண்டத்திருக்கும் (ஸ்கூல்ஸப்அஸிஸ்டண்டு இன்ஸ்பெக்டர்) ம-ா-ா-ஸ்ரீ ஆர். சிவராமஐயரவர்கள், ஆழ்வார்திருநகரி (ஸப்ரிஜிஸ்ட்ரார்) ம-ா-ா ஸ்ரீ சி. இராமஸ்வாமிஐயரவர்கள், ஸ்ரீவைகுண்டம் (வக்கீல்) ம-ா-ா-ஸ்ரீ சுப்பராயமுதலியாரவர்கள் முதலியோருடைய சகாயத்தாற் பலவிடத்துஞ்சென்று பார்த்தபொழுது ஆழ்வார்திருநகரியிலுள்ள தீராதவினைதீர்த்த திருமேனிகவிராயரவர்கள் பரம்பரையோராகிய தேவர்பிரான் கவிராயரவர்கள்பிரதியொன்று கிடைத்தது. இந்தப்பிரதிகளைப் பெறுவதற்குத் திருநெல்வேலி முதலிய இடங்களில் யான் சஞ்சாரஞ்செய்தபொழுது திருக்குற்றாலத்தைச்சார்ந்த மேலகரம் ம-ா-ா-ஸ்ரீ திரிகூடராசப்பக்கவிராயரவர்கள் கூடவே சிலநாளிருந்து எனக்குச் செய்த உதவிகள்பல. அதன்பின்னர், பலஇடத்துஞ்சென்று தமது அரும்பொருளைச் செலவுசெய்து பழைய தமிழ்ப்புத்தகங்களைத் தேடித் தொகுத்தவரும் அவற்றைப்படித்துக் காலங்கழித்தலையே பெரும்பயனாக எண்ணியவருமாகியபொள்ளாச்சிவித்துவான் ம-ா-ா-ஸ்ரீ சிவன் பிள்ளையவர்கள் என்முயற்சிக்கிரங்கித் தமதுபிரதியை அனுப்பினார்கள்.

அப்பால், தருமபுரஆதீன மடத்துப் புத்தகசாலையிலிருந்து மிகப்பழமையான பிரதியொன்று கிடைத்தது. அதற்குமேல், சற்றேறக்குறைய ௫௰-வருடங்களுக்கு முன்பு சென்னையைச்சார்ந்த திருமயிலையிலிருந்த திருநெல்வேலி வித்துவச்சிரோமணியாகிய † திருவம்பலத்தின்னமுதம்பிள்ளையவர்களுடைய புத்தகங்கள்யாவும் ஷை திருமயிலை அண்ணாசாமியுபாத்தியாயர்வீட்டில் உள்ளனவென்றுதெரிந்து இப்பொழுது திருவல்லிக்கேணியிலிருக்கும் ம-ா-ா-ஸ்ரீ வை. விசுவநாத சாஸ்திரிகளுடைய சகாயத்தாற் சென்று பார்த்தபொழுது ஒருபிரதிகிடைத்தது. அதன்பின், பழைய தமிழ் நூலாராய்ச்சியையே இடைவிடாது செய்தொழுகுகின்றவராகிய (தபால்

---

* இவர்களிருவரும், திருவம்பலத்தின்னமுதம்பிள்ளையவர்களுக்கும் திருப்பாற்கடனாதகவிராயரவர்களுக்கும் ஆசிரியராகிய அம்பலவாணகவிராயரவர்களுடைய வம்சஸ்தர்.

† இவர் மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்களுடைய ஆசிரியர்.

ஸூபரின்டெண்டன்ட் ம-ா-ா-ஸ்ரீ வி. கனகசபைபிள்ளையவர்கள் தமது பிரதியை அன்போடு உதவினார்கள்.

இப்பிரதிகளுள் பூர்த்தியாக இல்லாதனசில.

ஆறுமுகமங்கலத்துப் பிரதியில்மட்டும் திருமுருகாற்றுப்படைமூலமும் பொருநராற்றுப்படைமூலமுமிருந்தன; மற்றைச் சிறுபாணாற்றுப்படைமுதலிய எட்டிற்கும் மேற்கூறியபிரதிகளில் ஒன்றிலேனும் மூலம் தனித்துக்கிடையாமையின், உரைக்குமுன்னம் சிறிதுசிறிது ஒருமொழியுந்தொடர்மொழியுமாக எழுதப்பட்டுள்ள மூலபதங்களையேயிணைத்து எனது சிற்றறிவிற்கு எட்டியமட்டும் அடிவரையறைசெய்து சிறுபாணாற்றுப்படைமுதலிய பாட்டுக்களெட்டையும் தனித்தனியே எழுதிக்கொண்டேன். உரையாசிரியர்களால் இவற்றிலிருந்து பழைய இலக்கிய இலக்கணவுரைகளில் உதாரணமாக எழுதப்பட்டவற்றுள் கிடைத்தசில, இவற்றின் மூலங்களை இணைக்குங்காலத்து எனக்குப் பேருதவியாகஇருந்தன.

பின்பு சென்னைச் சருவகலாசாலையைச் சார்ந்த கையெழுத்துப் புத்தகசாலையில் இந்தப் பத்துப்பாட்டுப்பிரதி யிருப்பதுதெரிந்து அதனோடு எனதுபிரதியை ஒத்திட்டுவருகையில் அப்புத்தகத்திற் பெரும்பாணாற்றுப்படைமூலமும் முல்லைப்பாட்டு மூலமுமிருப்பக்கண்டு அவற்றோடு நான் எழுதிவைத்துக்கொண்டிருந்த ௸ பாட்டுக்களின்மூலங்களை ஒப்புநோக்கிக்கொண்டேன். அந்தப்பிரதியில்

"முருகாறு பொருநாறு சிறுபா ணாறு முல்லைபெரும் பாணாறு மதுரைக் காஞ்சி
பரிதாய பொருடமுவா நெடுநல் வாடை பட்டினப்பா லைகுறிஞ்சி மலைக டாமு
மருவாரும் பொழில்புடைசூழ் களந்தை மூதூர் வருசிவப்ப பூபனருள் வேல பூபன்
உரையோடு மெழுதினனு தவினா லன்னோ னெங்குபெருஞ் செல்வமிசை யுற்று வாழி"

என்னும் பாடலொன்று எழுதப்பட்டிருந்தது.

மேற்கூறிய பிரதிகளொவ்வொன்றும் ஆராய்ச்சிக்கு இன்றியமையாதனவாயிருந்தாலும் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் பிரதியும், வண்ணார்பேட்டைப்பிரதியும், ஆழ்வார்திருநகரிப்பிரதியும், தருமபுரவாதீனத்துப்பிரதியும் மிகப்பயன்பட்டன. இப்பிரதிகள்யாவற்றுள்ளும் சிறியதொடர்கள்சிலவற்றிற்கு ஒன்றிலேனும் உரைகிடைக்கவில்லை.

*"புகழ்தரு மறைக்கு மேலோன் புடார்ச்சுன புரத்தின் மேன்மை
நிகழ்தர நிகழ்த்த வல்லை நீகொலென் றெனது நெஞ்சே
யிகழ்தர வெழுந்த நாணு மிச்சையுந் தினம்போ ராடி
யகழ்தர நாணந் தோற்ற தாசையே வென்ற தம்மா."

என ஆன்றோர்கூறியவாறே, வித்துவச்சிரோமணிகளாற் பரிசோதித்தற்குரிய இப்பாட்டுக்களையும் இவ்வுரையையும் பரிசோதித்துப் பதிப்பித்தலில் மிக்கநாணமுடையனேனும் இவற்றை யாவருக்கும் எளிதிற்பயன்படும்படி செய்யவேண்டுமென்று வரம்புகடந்தெழுந்த ஆசைமேலீட்டால் அந்தநாணத்தையிழந்து அச்சிற்பதிப்பிக்கத்துணிந்தேன்.

இப்பத்துப்பாட்டினையைப் பரிசோதிக்கத் தொடங்கிய நாண்முதல் எனக்கு மனத்தளர்ச்சியுண்டாகாதபடி அடிக்கடி ஊக்கமளித்து வந்த திருப்பாதிரிப்புலியூர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ ஸாது-சேஷையரவர்கள் இவற்றின் அருமைபெருமைகளைப் பல

* திருக்குற்றலப்புராணம், அவையடக்கம்.

குமறியும்படி செய்ததன்றித் தாம் முந்திக் கையொப்பமிட்டுப் பொருளுதவியுஞ்செய்தார்கள்.

அதன்பின்பு, செந்தமிழ்ப்பாஷாபிமானிகளாகிய திருவாவடுதுறையாதீனத்து ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகரவர்களும், மதுரை (டிப்டிகலெக்டர்) ம-ா-ா-ஸ்ரீ ம. தில்லைநாயகம்பிள்ளையவர்களும், தஞ்சாவூர் (ஜில்லாகோர்ட்வக்கீல்) ம-ா-ா-ஸ்ரீ இ. சி. சீநிவாசபிள்ளையவர்களும், சிவகங்கை (ஸப்டிவிஷன்சிறுவயல் ஜமீந்தாரவர்களாகிய) ம-ா-ா-ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத்தேவரவர்களும், சோழன்மாளிகை (மிராசு) ம-ா-ா-ஸ்ரீ இரத்தினம்பிள்ளையவர்களும் அன்புடன் கையொப்பமிட்டு மிக்கபொருளுதவிசெய்தார்கள். இவர்களுள் ம-ா-ா-ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத்தேவரவர்கள் என்னை முன்னம் அறியாதவர்களாயிருந்தும் இவற்றைநன்குமதித்து நல்லசமயத்துச்செய்த பேருதவியாலேயே இவை விரைவில் அச்சிடப்பட்டுநிறைவேறின. மேற்கூறிய இவ்வண்மையாளர்களுடைய பெருந்தகைமையையும், இப்பதிப்பின்பொருட்டுத் தத்தமக்கியன்றவளவு கையொப்பஞ்செய்து முற்பணமுதவியவர்களாகிய கும்பகோணம் சென்னை மதுரை இராமநாதபுரம் திருவனந்தபுரம் முதலிய இடங்களிலுள்ள கனவான்களுடையபெருந்தகைமையையும் நான்மிகப்பாராட்டுகின்றேன்.

இவ்வுரையைப் பதிப்பிக்குங்காலத்து இடம் விளங்காமேற்கோள்களுள் இடம் விளங்கியவை:—

பக்கம்.	வரி.		நூல்.
௯௨	௩	"மாயோ னன்ன மால்வரைக் கவாஅன்"	நற்றிணை, ௬௨.
௨௭௧	௩	"சேணோன் மாட்டிய நறும்புகை ஞெகிழி"	குறுந்தொகை, ௧௫0.

நச்சினார்க்கினியர் இப்பத்துப்பாட்டுரையில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டியநூல்களுள் விளங்கிய நூல்களின் பெயரகராதி:—

௧. அகநானூறு.
௨. ஆசாரக்கோவை.
௩. கலித்தொகை.
௪. குறுந்தொகை.
௫. சிலப்பதிகாரம்.
*௬. சிறுபாணாற்றுப்படை.
௭. சீவகசிந்தாமணி.
௮. திருக்குறள்.
௯. திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்
௧0. திருவாசகம்.
௧௧. நற்றிணை.
௧௨. நாலடியார்.
*௧௩. நெடுநல்வாடை.
௧௪. பதிற்றுப்பத்து.
௧௫. பரிபாடல்.
௧௬. பழமொழி.
௧௭. புறநானூறு.
*௧௮. பெரும்பாணாற்றுப்படை.
*௧௯. மதுரைக்காஞ்சி.

அடியிற்குறித்தசொற்கள் தத்தம் நேரேயுள்ள வடிவங்களாகப் பழைய ஏட்டுப்பிரதிகளிலிருந்தன. இன்னும் இவ்வாறிருந்த சொற்கள் சில.

௧. அடம்பு—அடும்பு.
௨. அணிமை—அணுமை.
௩. கண்டசருக்கரை—கண்டுசருக்கரை.
௪. கலுழ்தல்—கலிழ்தல்.
௫. குரிசில்—குருசில்.
௬. குறிஞ்சி—குறுஞ்சி.
௭. கொடிஞ்சி—கொடுஞ்சி.
௮. சந்தி—சந்து.
௯. ஞெமிர்ந்து—ஞெமர்ந்து.
௧0. தொடங்கல்—தடங்கல்.
௧௧. பரிதி—பருதி.
௧௨. முகூர்த்தம்—முழுத்தம்.

* இவ்வடையாளமுள்ளவை இப்பத்துப்பாட்டினுட்பட்டவையே.

இப்பத்துப்பாட்டு நச்சினார்க்கினியருரையை எனது சிற்றறிவிற்கெட்டியமட்டு மேபரிசோதித்துப்பதிப்பித்தேனாதலின், இப்பதிப்பில் ஆங்காங்குக்காணப்படும் பிழைகளையும் அவற்றின் திருத்தங்களையும் தயைசெய்து விவேகிகள் தெரிவிப்பின் அவ்வுதவியை நான் ஒருபொழுதும்மறவேன்.

இவற்றைப் பரிசோதித்துவந்தகாலத்தும் அச்சிட்டுவந்தகாலத்தும் [redacted] கூடவேயிருந்து உதவிபுரிந்துவந்த திருமானூர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ கிருஷ்ணையருடைய நன்றி ஒருபொழுதும் மறக்கற்பாலதன்று.

இக்காலத்து மிக அருகிவழங்குகின்ற பழையநூல்கள் ஒவ்வொன்றையும் ஆராய்ந்துபதிப்பித்தலில் மிக்கவிருப்பமுடையனேனும், சீவகசிந்தாமணி அச்சிடப்பட்டு நிறைவேறியகாலந்தொடங்கி, கொழும்புநகரத்துப் பிரபுசிகாமணியும் செந்தமிழ்ப்பாஷாபிமானியுமாகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ. பொ - குமாரசாமிமுதலியாரவர்கள், ஐந்துகாப்பியத்துள் இரண்டாவதாகிய சிலப்பதிகாரத்தை அடியார்க்குநல்லாருரையுடன் பதிப்பித்துப் பிரகடனஞ்செய்யவேண்டுமென்றும் ' அந்தச்செலவைத் தாம் கொடுப்பதாகவும் அடிக்கடி அன்போடு எழுதியனுப்புதலால், முந்தி அந்நூலை அவ்வுரையுடன் பதிப்பிக்க நிச்சயித்திருக்கிறேன்.

இப்பத்துப்பாட்டைப்போலவே நான்பதிப்பிக்கக்கருதிய நூல்கள் ஒவ்வொன்றையும் கருதியவண்ணம் நிறைவேற்றுதற்பொருட்டும், இம்முயற்சிக்குப் பொருட்கொடையினாலும் மனம் வாக்குக் காயங்களின் முயற்சிகளினாலும் உதவிசெய்துவருவோர் பெருவாழ்வடையும்பொருட்டும் திருவருள்சுரக்கும்படி, சங்கப்புலவர்களின் நடுநாயகமாகவீற்றிருந்து விளங்கிய ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரேசருடைய திருவடிகளைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

[தமிழ்த்தெய்வம்.]

* "மறைமுதற் கிளந்த வாயான் மதிமுகிழ் முடித்த வேணி
யிறைவர்தம் பெயரை நாட்டி யிலக்கணஞ் செய்யப் பெற்றே
யறைகடல் வரைப்பிற் பாடை யனைத்தும்வென் றாரி யத்தோ
டுறழ்தரு தமிழ்த்தெய் வத்தை யுண்ணினைந் தேத்தல் செய்வாம்."

[சங்கப்புலவர்.]

* "தடவரை முனிவ னீன்ற தமிழ்க்கொழுங் குழவி தன்னைப்
படர்வெயி லுமிழுஞ் சங்கப் பலகையாந் தொட்டி லேற்றி
நடைவர வளர்த்து ஞால நனந்தலை மறுகில் விட்ட
மடனறு புலமை யோரை மனத்தியா நினைத்து மன்றே."

[நச்சினார்க்கினியர்.]

எவனலை வாயிடைவந் தருதவா யுடையனென வியம்பப் பெற்றோன்
எவன்பண்டைப் பனுவல்பல விறவாது நிலவவுரை யெழுதி யீந்தோன்
எவன்பரம வுபகாரி யெவனச்சி னார்க்கினிய னெனும்பே ராளன்
அவன்பாத விருபோது மெப்போது மலர்கவென தகத்து மன்னோ.

கும்பகோணம் விரோதிஹு ஆனிமீ	இங்ஙனம், உத்தமதானபுரம் வே. சாமிநாதையன்.

---

* சீகாளத்திபுராணம், பாயிரம்.

உ

கணபதிதுணை.

பத்துப்பாட்டு

நச்சினார்க்கினியருரை.

முதலாவது

திருமுருகாற்றுப்படை.

[க.—திருப்பரங்குன்றம்.]

உலக முவப்ப வலனேர்பு திரிதரு
பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்
கோவற விமைக்குஞ் சேண்விளங் கவிரொளி
யுறுநர்த் தாங்கிய மதனுடை நோன்றாட்
செறுநர்த் தேய்த்த செல்லுறழ் தடக்கை
மறுவில் கற்பின் வாணுதல் கணவன்
கார்கோண் முகந்த கமஞ்சூன் மாமழை
வாள்போழ் விசும்பில் வள்ளுறை சிதறித்
தலைப்பெய றலைஇய தண்ணறுங் கானத்
திருள்படப் பொதுளிய பராரை மராஅத்
துருள்பூந் தண்டார் புரளு மார்பினன்
மால்வரை நிவந்த சேணுயர் வெற்பிற்
கிண்கிணி கவைஇய வொண்செஞ் சீறடிக்
கணைக்கால் வாங்கிய நுசுப்பிற் பணைத்தோட்
கோபத் தன்ன தோயாப் பூந்துகிற்
பல்காசு நிரைத்த சில்கா ழல்குற்
கைபுனைந் தியற்றாக் கவின்பெறு வனப்பி
னாவலொடு பெயரிய பொலம்புனை யவிரிழைச்
சேணிகந்து விளங்குஞ் செயிர்தீர் மேனித்
துணையோ ராய்ந்த விணையீ ரோதிச்
செங்கால் வெட்சிச் சீறித ழிடையிடுபு

பைந்தாட் குவளைத் தூவிதழ் கிள்ளித்
தெய்வ வுத்தியொடு வலம்புரி வயின்வைத்துத்
திலகந் தைஇய தேங்கமழ் திருநுதன்
மகரப் பகுவாய் தாழமண் ணுறுத்துத்
துவர முடித்த துகளறு முச்சிப்
பெருந்தண் சண்பகஞ் செரீஇக் கருங்கட்
டுளைப்பூ மருதி னொள்ளிண ரட்டிக்
கிளைக்கவின் றெழுதரு கீழ்நீர்ச் செவ்வரும்
பிணைப்புறு பிணையல் வளைஇத் துணைத்தக
வண்காது நிறைந்த பிண்டி யொண்டளிர்
நுண்பூ ணாகந் திளைப்பத் திண்காழ்
நறுங்குற டுரிஞ்சிய பூங்கேழ்த் தேய்வை
தேங்கமழ் மருதிணர் கடுப்பக் கோங்கின்
குவிமுகி ழிளமுலைக் கொட்டி விரிமலர்
வேங்கை நுண்டா தப்பிக் காண்வர
வெள்ளிற் குறுமுறி கிள்ளுபு தெறியாக்
கோழி யோங்கிய *வென்றடு விறற்கொடி
வாழிய பெரிதென் றேத்திப் பலருடன்
சீர்திகழ் சிலம்பகஞ் சிலம்பப் பாடிச்
சூர மகளி ராடுஞ் சோலை
மந்தியு மறியா மரன்பயி லடுக்கத்துச்
சுரும்பு மூசாச் சுடர்ப்பூங் காந்தட்
பெருந்தண் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்
பார்முதிர் பனிக்கடல் கலங்கவுள் புக்குச்
சூர்முத றடிந்த சுடரிலை நெடுவேல்
உலறிய கதுப்பிற் பிறழ்பற் பேழ்வாய்ச்
சுழல்விழிப் பசுங்கட் சூர்த்த நோக்கிற்
கழல்கட் கூகையொடு கடும்பாம்பு தூங்கப்
பெருமுலை யலைக்குங் காதிற் பிணர்மோட்
டுருகெழு செலவி னஞ்சுவரு பேய்மகள்
குருதி யாடிய கூருகிர்க் கொடுவிரற்
கண்டொட் டுண்ட கழிமுடைக் கருந்தலை
யொண்டொடித் தடக்கையி னேந்தி வெருவர
*வென்றடு விறற்களம் பாடித்தோள் பெயரா
நிணந்தின் வாய டுணங்கை தூங்க
இருபே ருருவி னொருபே ரியாக்கை

---

* வென்றடு விறலென்றும் பாடம்.

யறுவேறு வகையி னஞ்சுவர மண்டி
யவுணர் நல்வல மடங்கக் கவிழிணர்
மாமுத றடிந்த மறுவில் கொற்றத்
தெய்யா நல்லிசைச் செவ்வேற் சேஎய்
சேவடி படருஞ் செம்ம லுள்ளமொடு
நலம்புரி கொள்கைப் * புலம்பிரிந் துறையுஞ்
செலவுநீ நயந்தனை யாயிற் பலவுட
னன்னர் நெஞ்சத் † தின்னசை வாய்ப்ப
வின்னே பெறுதிநீ முன்னிய வினையே
செருப்புகன் றெடுத்த சேணுயர் நெடுங்கொடி
வரிப்புனை பந்தொடு பாவை தூங்கப்
பொருநர்த் தேய்த்த போரரு வாயிற்
றிருவீற் றிருந்த தீதுதீர் நியமத்து
மாடமலி மறுகிற் கூடற் குடவயி
னிருஞ்சேற் றகல்வயல் விரிந்துவா யவிழ்ந்த
முட்டாட் டாமரைத் துஞ்சி வைகறைக்
கட்கமழ் நெய்த லூதி யெற்படக்
கண்போன் மலர்ந்த காமர் சுனைமல
ரஞ்சிறை வண்டி னரிக்கண மொலிக்குங்
குன்றமர்ந் துறைதலு முரிய னதாஅன்று

[௨.—திருச்சீரலைவாய்.]

வைந்நுதி பொருத வடுவாழ் வரிநுதல்
வாடா மாலை யோடையொடு துயல்வரப்
படுமணி யிரட்டு மருங்கிற் கடுநடைக்
கூற்றத் தன்ன மாற்றரு மொய்ம்பிற்
கால்கிளர்ந் தன்ன வேழ மேல்கொண்
டைவே றுருவிற் செய்வினை முற்றிய
முடியொடு விளங்கிய முரண்மிகு திருமணி
மின்னுற ழிமைப்பிற் சென்னிப் பொற்ப
நகைதாழ்பு துயல்வரூஉம் வகையமை பொலங்குழை
சேண்விளங் கியற்கை வாண்மதி கவைஇ
யகலா மீனி னவிர்வன விமைப்பத்
தாவில் கொள்கைத் தந்தொழின் முடிமார்
மனனேர் பெழுதரு வாணிற முகனே
மாயிருண் ஞால மறுவின்றி விளங்கப்

---

* புலம்பிரிந் துறையுமென்றும் பாடம்.
† இன்னிசை யென்றும் பாடம்.

பல்கதிர் விரிந்தன் றொருமுக மொருமுக
மார்வல ரேத்த வமர்ந்தினி தொழுகிக்
காதலி னுவந்து வரங்கொடுத் தன்றே யொருமுக
மந்திர விதியின் மரபுளி வழாஅ
வந்தணர் வேள்வியோர்க் கும்மே யொருமுக
மெஞ்சிய பொருள்களை யேமுற நாடித்
திங்கள் போலத் திசைவிளக் கும்மே யொருமுகஞ்
செறுநர்த் தேய்த்துச் செல்சம முருக்கிக்
கறுவுகொ ணெஞ்சமொடு களம்வேட் டன்றே யொருமுகங்
குறவர் மடமகள் கொடிபோ னுசுப்பின்
மடவரல் வள்ளியொடு நகையமர்ந் தன்றே யாங்கம்
மூவிரு முகனு முறைநவின் றொழுகலி
னாரந் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பிற்
செம்பொறி வாங்கிய மொய்ம்பிற் சுடர்விடு
வண்புகழ் நிறைந்து வசிந்துவாங்கு நிமிர்தோள்
விண்செலன் மரபினையர்க் கேந்திய தொருகை
யுக்கஞ் சேர்த்திய தொருகை
நலம்பெறு கலிங்கத்துக் குறங்கின்மிசை யசைஇய தொருகை
யங்குசங் கடாவ வொருகை யிருகை
யையிரு வட்டமொ டெஃகுவலந் திரிப்ப வொருகை
மார்பொடு விளங்க வொருகை
தாரொடு பொலிய வொருகை
கீழ்வீழ் தொடியொடு மீமிசைக் கொட்ப வொருகை
பாடின் படுமணி யிரட்ட வொருகை
நீனிற விசும்பின் மலிதுளி பொழிய வொருகை
வானர மகளிர்க்கு வதுவை சூட்ட வாங்கப்
பன்னிரு கையும் பாற்பட வியற்றி
யந்தரப் பல்லியங் கறங்கத் திண்காழ்
வயிரெழுந் திசைப்ப வால்வளை ஞால
வுரந்தலைக் கொண்ட வுருமிடி முரசமொடு
பல்பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி யகவ
விசும்பா றாக விரைசெலன் முன்னி
யுலகம் புகழ்ந்த வோங்குயர் விழுச்சி
யலைவாய்ச் சேறலு நிலைஇய பண்பே யதாஅன்று

[௩.—திருவாவினன்குடி.]

சீரை தைஇய வுடுக்கையர் சீரொடு
வலம்புரி புரையும் வாலரை முடியினர்

மாசற விமைக்கு முருவினர் மானி
னுரிவை தைஇய வூன்கெடு மார்பி
னென்பெழுந் தியங்கு மியாக்கையர் நன்பகற்
பலவுடன் கழிந்த வுண்டிய ரிகலொடு
செற்ற நீக்கிய மனத்தின ரியாவதுங்
கற்றோ ரறியா வறிவினர் கற்றோர்க்குத்
தாம்வரம் பாகிய தலைமையர் காமமொடு
கடுஞ்சினங் கடிந்த காட்சிய ரிடும்பை
யாவது மறியா வியல்பினர் மேவரத்
துனியில் காட்சி முனிவர் முற்புகப்
புகைமுகந் தன்ன மாசி றூவுடை
முகைவா யவிழ்ந்த தகைசூ ழாகத்துச்
செவிநேர்பு வைத்த செய்வுறு திவவி
னல்லியாழ் நவின்ற நயனுடை நெஞ்சின்
மென்மொழி மேவல ரின்னரம் புளர
நோயின் றியன்ற யாக்கையர் மாவி
னவிர்தளிர் புரையு மேனிய ரவிர்தொறும்
பொன்னுரை கடுக்குந் திதலைய ரின்னகைப்
பருமந் தாங்கிய பணிந்தேந் தல்குன்
மாசின் மகளிரொடு மறுவின்றி விளங்கக்
கடுவோ டொடுங்கிய தூம்புடை வாலெயிற்
றழலென வுயிர்க்கு மஞ்சுவரு கடுந்திறற்
பாம்புபடப் புடைக்கும் பல்வரிக் கொடுஞ்சிறைப்
புள்ளணி நீள்கொடிச் செல்வனும் வெள்ளேறு
வலவயி னுயரிய பலர்புகழ் திணிதோ
ளுமையமர்ந்து விளங்கு மிமையா முக்கண்
மூவெயின் முருக்கிய முரண்மிகு செல்வனு
நூற்றுப்பத் தடுக்கிய நாட்டத்து நூறுபல்
வேள்வி முற்றிய வென்றடு கொற்றத்
தீரிரண் டேந்திய மருப்பி னெழினடைத்
தாழ்பெருந் தடக்கை யுயர்த்த யானை
யெருத்த மேறிய திருக்கிளர் செல்வனு
நாற்பெருந் தெய்வத்து நன்னகர் நிலைஇய
வுலகங் காக்கு மொன்றுபுரி கொள்கைப்
பலர்புகழ் மூவருந் தலைவ ராக
வேமுறு ஞாலந் தன்னிற் றோன்றித்
தாமரை பயந்த தாவி லூழி

நான்முக னொருவற் சுட்டிக் காண்வரப்
பகலிற் றோன்று மிகலில் காட்சி
நால்வே றியற்கைப் பதினொரு மூவரொ
டொன்பதிற் றிரட்டி யுயர்நிலை பெறீஇயர்
மீன்பூத் தன்ன தோன்றலர் மீன்சேர்பு
வளிகிளர்ந் தன்ன செலவினர் வளியிடைத்
தீயெழுந் தன்ன திறலினர் தீப்பட
வுருமிடித் தன்ன குரலினர் விழுமிய
வுறுகுறை மருங்கிற்றம் பெறுமுறை கொண்மா
ரந்தரக் கொட்பினர் வந்துடன் காணத்
தாவில் கொள்கை மடந்தையொடு சின்னா
ளாவி னன்குடி யசைதலு முரிய னதாஅன்

[ச.—திருவேரகம்.]

இருமூன் றெய்திய வியல்பினின் வழாஅ
திருவர்ச் சுட்டிய பல்வேறு தொல்குடி
யறுநான் கிரட்டி யிளமை நல்லியாண்
டாறினிற் கழிப்பிய வறனவில் கொள்கை
மூன்றுவகைக் குறித்த முத்தீச் செல்வத்
திருபிறப் பாளர் பொழுதறிந்து நுவல
வொன்பது கொண்ட மூன்றுபுரி நுண்ஞாண்
புலராக் காழகம் புலர வுடீஇ
யுச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்
தாறெழுத் தடக்கிய வருமறைக் கேள்வி
நாவியன் மருங்கி னவிலப் பாடி
விரையுறு நறுமல ரேந்திப் பெரிதுவந்
தேரகத் துறைதலு முரிய னதாஅன்று

[ரு.—குன்றுதோறாடல்.]

பைங்கொடி நறைக்கா யிடையிடுபு வேல
னம்பொதிப் புட்டில் விரைஇக் குளவியொடு
வெண்கூ தாளந் தொடுத்த கண்ணிய
னறுஞ்சாந் தணிந்த கேழ்கிளர் மார்பிற்
கொடுந்தொழில் வல்விற் கொலைஇய கானவர்
நீடமை விளைந்த தேக்கட் டேறற்
குன்றகச் சிறுகுடிக் கிளையுடன் மகிழ்ந்து
தொண்டகச் சிறுபறைக் குரவை யயர
விரலுளர்ப் பவிழ்ந்த வேறுபடு நறுங்காற்
குண்டுசுனை பூத்த வண்டுபடு கண்ணி

யிணைத்த கோதை யணைத்த கூந்தன்
முடித்த குல்லை யிலையுடை நறும்பூச்
செங்கான் மராஅத்த வாலிண ரிடையிடுபு
சுரும்புணத் தொடுத்த பெருந்தண் மாத்தழை
திருந்துகா ழல்கு றிளைப்ப வுடீஇ
மயில்கண் டன்ன மடநடை மகளிரொடு
செய்யன் சிவந்த வாடையன் செவ்வரைச்
செயலைத் தண்டளிர் துயல்வருங் காதினன்
கச்சினன் கழலினன் செச்சைக் கண்ணியன்
குழலன் கோட்டன் குறும்பல் லியத்தன்
றகரன் மஞ்ஞையன் புகரில் சேவலங்
கொடிய னெடியன் றொடியணி தோள
னரம்பார்த் தன்ன வின்குரற் றொகுதியொடு
குறும்பொறிக் கொண்ட நறுந்தண் சாயன்
மருங்கிற் கட்டிய நிலனேர்பு துகிலினன்
முழவுறழ் தடக்கையி னியல வேந்தி
மென்றோட் பல்பிணை தழீஇத் தலைத்தந்து
குன்றுதோ றாடலு நின்றதன் பண்பே யதாஅன்று

[௬.—பழமுதிர்சோலை.]

சிறுதினை மலரொடு விரைஇ மறியறுத்து
வாரணக் கொடியொடு வயிற்பட நிறீஇ
யூரூர் கொண்ட சீர்கெழு விழவினு
மார்வல ரேத்த மேவரு நிலையினும்
வேலன் றைஇய வெறியயர் களனுங்
காடுங் காவுங் கவின்பெறு துருத்தியும்
யாறுங் குளனும் வேறுபல் வைப்புஞ்
சதுக்கமுஞ் சந்தியும் புதுப்பூங் கடம்பு
மன்றமும் பொதியிலுங் கந்துடை நிலையினு
மாண்டலைக் கொடியொடு மண்ணி யமைவர
நெய்யோ டையவி யப்பியை துரைத்துக்
குடந்தம் பட்டுக் கொழுமலர் சிதறி
முரண்கொ ளுருவி னிரண்டுட னுடீஇச்
செந்நூல் யாத்து வெண்பொரி சிதறி
மதவலி நிலைஇய மாத்தாட் கொழுவிடைக்
குருதி யொடு விரைஇய தூவெள் ளரிசி
சில்பலிச் செய்து பல்பிரப் பிரீஇச்
சிறுபசு மஞ்சளொடு நறுவிரை தெளித்துப்

பெருந்தண் கணவிர நறுந்தண் மாலை
துணையற வறுத்துத் தூங்க நாற்றி
நளிமலைச் சிலம்பி னன்னகர் வாழ்த்தி
நறும்புகை யெடுத்துக் குறிஞ்சி பாடி
யிமிழிசை யருவியொ டின்னியங் கறங்க
வுருவப் பல்பூத் தூஉய் வெருவாக்
குருதிச் செந்தினை பரப்பிக் குறமகள்
முருகிய நிறுத்து முரணின ருட்க
முருகாற்றுப் படுத்த வுருகெழு வியனகர்
ஆடுகளஞ் சிலம்பப் பாடிப் பலவுடன்
கோடுவாய் வைத்துக் கொடுமணி யியக்கி
யோடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி
வேண்டுநர் வேண்டியாங் கெய்தினர் வழிபட
வாண்டாண் டுறைதலு மறிந்த வாறே
யாண்டாண் டாயினு மாகக் காண்டக
முந்துநீ கண்டுழி *முகனமர்ந் தேத்திக்
கைதொழூஉப் பரவிக் காலுற வணங்கி
நெடும்பெருஞ் சிமயத்து நீலப் பைஞ்சுனை
யைவரு ளொருவ னங்கை யேற்ப
வறுவர் பயந்த வாறமர் செல்வ
வால்கெழு கடவுட் புதல்வ மால்வரை
மலைமகள் மகனே மாற்றோர் கூற்றே
வெற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறுவ
விழையணி சிறப்பிற் பழையோள் குழவி
வானோர் வணங்குவிற் றானைத் தலைவ
மாலை மார்ப நூலறி புலவ
செருவி லொருவ பொருவிறன் மள்ள
வந்தணர் வெறுக்கை யறிந்தோர் சொன்மலை
மங்கையர் கணவ மைந்த ரேறே
வேல்கெழு தடக்கைச் சால்பெருஞ் செல்வ
குன்றங் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்து
விண்பொரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ
பலர்புகழ் நன்மொழிப் புலவ ரேறே
யரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பெயர் முருக
நசையுநர்க் கார்த்து மிசைபே ராள
வலந்தோர்க் களிக்கும் பொலம்பூட் சேஎய்

* முகமலர்ந் தேத்தி யென்றும் பாடம்.

மண்டமர் கடந்தநின் வென்றா டகலத்துப்
பரிசிலர்த் தாங்கு முருகெழு நெடுவேள்
பெரியோ ரேத்தும் பெரும்பெய ரியவுள்
சூர்மருங் கறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி
போர்மிகு பொருந குரிசி லெனப்பல
யானறி யளவையி னேத்தி யானாது
நின்னளந் தறிதன் மன்னுயிர்க் கருமையி
னின்னடி யுள்ளி வந்தனெ னின்னொடு
புரையுந ரில்லாப் புலமை யோயெனக்
குறித்தது மொழியா வளவையிற் குறித்துடன்
வேறுபல் லுருவிற் குறும்பல் கூளியர்
சாறயர் களத்து வீறுபெறத் தோன்றி
யளியன் றானே முதுவா யிரவலன்
வந்தோன் பெருமநின் வண்புகழ் நயந்தென
வினியவு நல்லவு நனிபல வேத்தித்
தெய்வஞ் சான்ற திறல்விளங் குருவின்
வான்றோய் நிவப்பிற் றான்வந் தெய்தி
யணங்குசா லுயர்நிலை தழீஇப் பண்டைத்தன்
மணங்கமழ் தெய்வத் திளநலங் காட்டி.
யஞ்ச லோம்புமதி யறிவனின் வரவென
வன்புடை நன்மொழி யளைஇ விளிவின்
றிருணிற முந்நீர் வளைஇய வுலகத்
*தொருநீ யாகித் தோன்ற விழுமிய
பெறலரும் பரிசி னல்குமதி பலவுடன்
வேறுபஃ றுகிலி னுடங்கி யகில்சுமந்
தார முழுமுத லுருட்டி வேரற்
பூவுடை யலங்குசினை புலம்பவேர் கீண்டு
விண்பொரு நெடுவரைப் பரிதியிற் றொடுத்த
தண்கம ழலரிறால் சிதைய நன்பல
வாசினி முதுசுளை கலாவ மீமிசை
நாக நறுமல ருதிர யூகமொடு
மாமுக முசுக்கலை பனிப்பப் பூநுத
லிரும்பிடி குளிர்ப்ப வீசிப் பெருங்களிற்று
முத்துடை வான்கோடு தழீஇத் தத்துற்று
நன்பொன் மணிநிறங் கிளரப் பொன்கொழியா
வாழை முழுமுத றுமியத் தாழை

* ஒருநீ யாகவென்றும் பாடம்.

யிளநீர் விழுக்குலை யுதிரத் தாக்கிக்
கறிக்கொடிக் கருந்துணர் சாயப் பொறிப்புற
மடநடை மஞ்ஞை பலவுடன் வெரீஇக்
கோழி வயப்பெடை யிரியக் கேழலோ
டிரும்பனை வெளிற்றின் புன்சா யன்ன
குரூஉமயி ரியாக்கைக் குடாவடி யுளியம்
பெருங்கல் விடரளைச் செறியக் கருங்கோட்
டாமா நல்லேறு சிலைப்பச் சேணின்
றிழுமென விழிதரு மருவிப்
பழமுதிர் சோலை மலைகிழ வோனே.

இதன்பொருள்.

க.—திருப்பரங்குன்றம்.

உலகம் என்பதுமுதற் கணவன் (சு) * என்னுந்துணையும் ஒருதொடர்.

உலகம் உவப்ப—சிவான்மாக்கள் உவப்ப,

உலகமென்பது பலபொருளொருசொல்லாய் நிலத்தையும், உயிர்களையும், ஒழுக்கத்தையும் உணர்த்திநிற்குமேனும் ஈண்டு உவப்பவென்றதனான், மண்ணிடத்து வாழுஞ் சிவான்மாக்களை யுணர்த்திற்று.

[வலனேர்பு திரிதரு:] ஏர்பு வலன் திரிதரு—எழுந்து மகாமேருவை வலமாகத் திரிதலைச்செய்யும்,

பலர் புகழ் ஞாயிறு—எல்லாச்சமயத்தாரும் புகழும் ஞாயிற்றை,

கடற் கண்டாங்கு—கடலிடத்தே கண்டாற்போல,

இது வினையெச்சவுவமம்; † "விரவியும் வரூஉ மரபின வென்ப" என்பதனால், தொழிலுவமமும், வண்ணவுவமமும் பற்றிவந்தது; என்னை? ஞாயிறு இருளைக்கெடுக்குமாறுபோலத் தன்னை மனத்தால் நோக்குவார்க்கு மாயையைக் கெடுத்தலிற் றொழிலுவமமும், தன்னைக் கட்புலனால் நோக்குவார்க்குக் கடலிற்பசுமையும் ஞாயிற்றின் செம்மையும்போல மயிலிற் பசுமையும் திருமேனிச்செம்மையுந் தோன்றலின் வண்ணவுவமமுங் கொள்ளக்கிடந்தமை காண்க.

[ஓவற விமைக்குஞ் சேண்விளங் கவிரொளி:]

ஓ அற இமைக்கும் அவிர் ஒளி—இருவகை யிந்திரியங்களும் தாம் செல்லுதற்குரிய பொருள்கண்மேற் சென்றுதங்குதல் இல்லையாக இமைத்துப் பார்த்தற்குக் காரணமாகும் விளங்குகின்ற ஒளி,

ஓ என்பது ஓரெழுத்தொருமொழியாகிய தொழிற்பெயர். இமைத்தல் - கண்களின் இதழ்களிரண்டினையும் குவித்தல்; அது ‡ "நுதல திமையா நாட்டம்" என்பதனுணர்க.

---

* இந்த இயைபிலிசைக்குறிக் குட்பட்ட எண்ணும், இப்படியே பின்னர் ஆங்காங்குப் பதிப்பிக்கப்படும் எண்களும் தத்தம் முன்புள்ள மொழிகளையேனும், அம்மொழிகளைப்பொருளாகப்பெற்ற மொழிகளையேனுமுடைய (மூலத்தின்) வரியைப் புலப்படுத்தும்.

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், உவமவியல், உ.

‡ அகநானூறு, "கார்விரி கொன்றைப் பொன்னேர் புதுமலர்த், தாரன் மா

சேண் விளங்கு ஒளி—கட்புலனால்நோக்குவார் கண்ணிடங்க ளெல்லாவற்றினும் சென்றுவிளங்குகின்ற ஒளியினையும்,

உவப்ப எழுந்து திரியும் ஞாயிற்றைக் கடற்கண்டாங்கு அவிர்கின்ற ஒளியெனத் தொழிலுவமங் கொள்ளுங்கால் வினைமுடிக்க. இனி உவப்ப எழுந்து திரியுஞாயிற்றைக் கடற்கண்டாங்குச் சேண்விளங்கொளியென்ன வண்ணவுவமங் கொள்ளுங்கால் வினைமுடிக்க.

உறுநர்த் தாங்கிய மதன் உடை நோன் தாள்—தன்னைச்சேர்ந்தவர்கள் தீவினையைப்போக்கி அவரைத்தாங்கிய, அறியாமையை உடைத்தற்குக் காரணமாகிய வலியினையுடைய தாளினையும்,

செறுநர்த் தேய்த்த செல் உறழ் தடக் கை—அழித்தற்குரியாரை அழித்த இடியைமாறுபட்ட பெருமையினையுடைய கையினையும்,

மறு இல் கற்பின் வாள் நுதல் கணவன்—மறக்கற்பில்லாத * அறக்கற்பினையும் ஒளிபொருந்திய நுதலினையுமுடைய இந்திரன்மகள் தெய்வயானையார் கணவன்;

இப்பெயரை முற்கூறினர், படைத்தற்குங் காத்தற்கும் உரிமைதோன்ற.

ஒளியினையும் (கூ), தாளினையும் (ச), கையினையும் (இ) உடைய கணவனென முடிக்க.

கணவனென்பது ஈண்டு முருகனென்னுந் துணையாய் நின்றது.

கார்கோள் என்பதுமுதல் மார்பினன் (கக) என்னுந்துணையும் ஒருதொடர்.

கார்கோள் முகந்த கமஞ் சூல் மா மழை—கடலிலே முகந்ததனாலுண்டாகிய நிறைவினையுடைத்தாகிய சூலினையுடைய பெருமையையுடைய மழை,

கார் முகக்கப்படுதலிற் கடல் கார்கோளென்று பெயர்பெற்றது; ஆகுபெயர்.

வாள் போழ் விசும்பில் வள் உறை சிதறி—திங்களும் ஞாயிறும் இருளை நீக்கும் ஆகாயத்தே பெருமையையுடைய துளியை முற்படச்சிதறி,

வாள் - ஆகுபெயர்.

தலைப்பெயல் தலைஇய தண் நறுங் கானத்து—கார்காலத்து முதற்பெயலைச் சொரிந்த தண்ணிய நறிய காட்டிடத்து,

இருள் படப் பொதுளிய பராரை மராஅத்து—இருட்சியுண்டாகத் தழைத்த பரிய அடியினையுடைய †செங்கடம்பினது,

பராரை - பண்புத்தொகைச்சந்திமுடிபு வேற்றுமையென்றுணர்க.

உருள் பூந் தண் தார் புரளும் மார்பினன்—‡ தேருருள்போலும் பூவாற்செய்யப்பட்ட குளிர்ந்த மாலையசையு மார்பினையுடையவன்;

லையன் மலைந்த கண்ணியன், மார்பி னஃதே மையி லுண்ஞா, னுதல திமையா நாட்ட மிகலட்டுக், கையது கணிச்சியொடு மழுவே மூவாய், வேலு முண்டத் தோலா தோற்கே, யூர்ந்த தேறே சேர்ந்தோ ளுமையே, செவ்வா னன்ன மேனி யவ்வா, னில ங்குபிறை யன்ன விளங்குவால் வையெயிற், றெரியகைந் தன்ன வவிர்ந்துவிளங்கு புரிசடை, முதிராத் திங்களொடு சுடருஞ் சென்னி, மூவா வமரரு முனிவரும் பிறரு, மியாவரு மறியாத் தொன்முறை மரபின், வரிநிமிர் வயமா னுரிவை தைஇய, யாழ் கெழு மணிமிடற் றந்தணன், றாவி றாணிழற் றவிர்ந்தன்று வுலகே'' கடவுள் வாழ்த்து; பாரதம் பாடிய பெருந் தேவனார்.

* அருட்கற்பென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

† வெண்கடம்பென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

‡ "உருளிணர்க் கடம்பி னொலிதா ரோயே" என்முர் பரிபாடலிலும்.

உருள்பூ உவமத்தொகையாகலின், உருள்பூ உருட்பூவென உறழ்ச்சிமுடிபெய்தும். இனி உருளும்பூ உருண்டபூவென வினைத்தொகையுமாம்.

மழை சுதைத் தலைஇய கானத்து மராஅத்துத் தார் புரளும் மார்பினனென முடிக்க.

இது போகத்திற்குரிய தார்; இதனை முற்கூறினர், வாணுதல்கணவனென்றதனைநோக்கி.'

மால்வரை என்பதுமுதற் சென்னியன் (௬௪) என்னுந்துணையும் ஒருதொடர்.

மால் வரை நிவந்த சேண் உயர் வெற்பில்—பெருமையையுடைய மூங்கில்வளர்ந்த தேவருலகளவாகச் செல்லவுயர்ந்த மலையில்,

வரைகளை யுடைமையின், வரையாயிற்று; இஃது ஆகுபெயர்; * "பெரிய வரை வயிரங் கொண்டு" என்றார் பிறரும். இனித் திருமால்போலும் குவடுகளோங்கிய வெற்பென்றுமாம்; "மாயோ னன்ன மால்வரைக் கவாஅன்" என்றார்பிறரும்.

கிண்கிணி கவைஇய ஒண் செஞ் சீறடி—சிறுச்தங்கைசூழ்ந்த ஒள்ளிதாகிய சிவந்த சிறிய அடியினையும்,

கணைக் கால்—திரண்ட காலினையும்,

வாங்கிய நுசுப்பின்—வளைந்துநுடங்கிய இடையினையும்,

பணைத் தோள்—பெருமையையுடைய தோளினையும்,

மூங்கில்போலுந் தோளென்றுமாம்.

கோபத்து அன்ன தோயாப் பூந் துகில்—இந்திரகோபத்தையொத்த நிறம்பிடியாத இயல்பான சிவப்பாகிய பூத்தொழிலினையுடைய துகிலினையும்,

தெய்வத்தின் ஆணையாற் றானே சிவந்திருத்தலிற் றோயாத்துகிலென்றார்.

பல் காசு நிரைத்த சில் காழ் அல்குல்—பலமணிகள்கோத்த எழுவடமாகிய மேகலையையணிந்த அல்குலினையும்,

அஃது, † "எண்கோவை காஞ்சி யெழுகோவை மேகலை - பண்கொள் கலாபம் பதினாறு - கண்கொள் - பருமம் பதினெட்டு முப்பத் திரண்டு - விரிசிகை யென்றுணரற் பாற்று." என்பதனானுணர்க.

கை புனைந்து இயற்றாக் கவின் பெறு வனப்பின்—ஒருவர் கையாற் சிறப்பித்துப் பிறப்பியாத அழகைத் தமக்கு இயல்பாகப்பெறுகின்ற அழகினையும்,

என்றது: மானிடமகளிர்க்குத் தாயர்பலருங் கைசெய்து பிறப்பிக்கும் அழகன்றி இவர் தெய்வத்தன்மையான் இயல்பாகப்பெற்ற அழகினையுடையரென்றவாறு.

நாவலொடு பெயரிய பொலம் புனை அவிர் இழை—சாம்பூநதமென்று நாவலோடடுத்துப் பெயர்பெற்ற பொன்னால் சமைத்து விளங்குகின்ற பூணினையும்,

பொலம் - ‡ "பொன்னென் கிளவி" என்பதனான்முடிக்க.

சேண் இகந்து விளங்கும் செயிர் தீர் மேனி—செய்நிலத்தைக் கடந்து விளங்குகின்ற குற்றந்தீர்ந்த நிறத்தினையுமுடைய சூரரமகளிர் (௬௧) என்க.

---

* வெண்பா. "அரிய வரைகீண்டு காட்டுவார் யாரோ - பெரிய வரைவயிரங் கொண்டு - தெரியிற் - கரிய வரைநிலையார் காய்ந்தாலென் செய்வார் - பெரிய வரைவயிரங் கொண்டு."

† "எண்கோவை மேகலை காஞ்சி யிருகோவை - பண்கொள் கலாபமிருபத் தொன்று - கண்கொள் - பருமம் பதினான்கு முப்பத் திரண்டு - விரிசிகை யென்றுணரற் பாற்று" எனவும் பாடம்.

‡ தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், புள்ளிமயங்கியல், ௬௧.

துணையோர் ஆய்ந்த இணை ஈர் ஓதி—ஆயத்தார் நன்றென்றுராய்ந்த கடையொத்த செப்பினையுடைய மயிரிலே,

[செங்கால் வெட்சிச் சிறித ழிடையிடுபு, பைந்தாட் குவளைத் தூவிதழ் கிள்ளி:] செங்கால் வெட்சிச் சிறிதழ் இடைப் பைந்தாட் குவளைத் தூ இதழ் கிள்ளி இடுபு—சிவந்தகாலையுடைய வெட்சியுடைய சிறிய பூக்களை விடுபூவாகத்தூவி அதற்குநடுவே பசுத்த தண்டினையுடைய குவளையினது தூய இதழ்களைக் கிள்ளியிட்டு,

தெய்வ உத்தியொடு வலம்புரி வயின் வைத்து—சீதேவியென்னுந் தலைக்கோலத்துடனே வலம்புரிவடிவாகச்செய்த தலைக்கோலத்தையும் வைத்தற்குரிய இடத்தே வைத்து,

திலகம் தைஇய தேங் கமழ் திரு நுதல் மகரப் பகு வாய் தாழ மண்ணுறுத்து—திலகமிட்ட மணநாறுகின்ற அழகினையுடைய நெற்றியின்கண்ணே சுறாவினது அங்காந்த வாயாகப்பண்ணின தலைக்கோலந் தங்கப்பண்ணி,

மகரப்பகுவாய் - ஆகுபெயர். மண்ணுறுத்தலை, *"ஆவுதி மண்ணி" என்றாற்போலக்கொள்க. இனி மண்ணுறுத்துத் துவரமுடித்தவென மேலேகூட்டிக் கழுவி முடித்தவென்றுமாம்.

துவர முடித்த துகள் அறும் முச்சிப் பெருந் தண் சண்பகம் செரீஇ—வேண்டுவனகூட்டி முற்றமுடித்த குற்றமறுகின்ற கொண்டையிலே பெரிய குளிர்ந்த சண்பகப்பூவைச் செருகி,

கருந் தகட்டு உளைப் பூ மருதின் ஒள் இணர் அட்டி—கரிய புறவிதழினையும் மேலிற் றய்யினையுமுடைய பூக்களையுடைய மருதினது ஒள்ளிய பூங்கொத்துக்களைஅதன் மேலேயிட்டு,

இது முதலாகிய பொருட்கேற்ற அடையடுத்துநின்றது.

கிளைக் கவின்று எழுதரு கீழ்நீர்ச் செவ்வரும்பு இணைப்புறு பிணையல் வளைஇ—பச்சென்ற அரும்புகளினின்றும் மேலேபோந்து அழகுபெற்றுத் தோன்றுகின்ற நீர்க்கீழ் நின்ற சிவந்த அரும்பைக் கட்டுதலுறுகின்ற மாலையை வளையவைத்து,

கவினென்னும் பண்படியாகக் கவின்றென்னுந் தொழில் பிறந்தது. கீழ்நீர்-நீர்க்கீழென்னும் இலக்கணத்தோடு பொருந்திய மரூஉ. அது மிகச்சிவத்தலின், ஒப்பனைக்குக் கொள்வர்.

[துணைத்தக, வண்காது நிறைந்த பிண்டி யொண்டளிர், நுண்பூ ணாகந் திளைப்ப:] வண் காது துணைத் தக நிறைந்த பிண்டி ஒண் தளிர் நுண் பூண் ஆகம் திளைப்ப—வளவிய காதிலே தம்மில் ஒத்தற்குப் பொருந்த இட்டு நிறைந்த பிண்டியினது ஒள்ளிய தளிர் நுண்ணிய பூணையுடைய மார்பிடத்தே அசையாநிற்க,

திண் காழ் நறுங் குறடு உரிஞ்சிய பூங் கேழ்த் தேய்வை தேங்கமழ் மருது இணர் கடுப்பக் கோங்கின் குவி முகிழ் இளமுலைக் கொட்டி—திண்ணிய வயிரத்தையுடைய நறிய சந்தனத்தையுரைத்த பொலிவினையுடைய நிறத்தையுடைத்தாகிய குழம்பை மணநாறுகின்ற மருதம்பூவை அப்பினாலொப்பக் கோங்கினது குவிந்த அரும்பையொத்த இளமுலையிலே யப்பி,

மருதிணர் - நிறத்திற்குவமம்.

விரி மலர் வேங்கை நுண் தாது அப்பி—அவ்வீரம்புலர்வதற்கு முன்னே விரிந்த மலரையுடைய வேங்கைப்பூவினது நுண்ணிய தாதையும் அதன்மேலே யப்பி,

* மதுரைக்காஞ்சி: "ஆவுதி மண்ணி யவிர்துகின் முடித்து - மாவிசும்பு வழங்கும் பெரியோர் போல"

[காண்வர, வெள்ளிற் குறுமுறி கிள்ளுபு தெறியா:] வெள்ளிற் குறுமுறி கிள்ளுபு காண் வரத் தெறியா—விளவினது சிறிய தளிரைக்கிள்ளி அழகுவர ஒருவர்மேல்ஒருவர் தெறித்துத் தப்பாமற் பட்டபொழுது,

[கோழி யோங்கிய வென்றடு விறற்கொடி, வாழிய பெரிதென் றேத்தி:] என்று அடு விறல் கோழி ஓங்கிய கொடி பெரிது வாழிய என்று ஏத்தி—வஞ்சியாது எதிர்நின்று அடுகின்ற வெற்றியையுடைய கோழி மேலாய்நின்ற கொடி நெடுங்காலம் வாழ்வதாக வென்று வாழ்த்தி,

[பலருடன், சீர்திகழ் சிலம்பகஞ் சிலம்பப் பாடிச், சூரர மகளி ராடுஞ் சோலை:] சூர் அரமகளிர் பலருடன் சீர் திகழ் சிலம்பகம் சிலம்பப் பாடி ஆடும் சோலை—கொடுமையையுடைய தெய்வமகளிர் பலருங் கூடிச் சீர்மை விளங்குகின்ற மலையிடமெல்லாம் ஆரவாரிக்கப் பாடி ஆடுஞ் சோலையினையுடைய,

மந்தியும் அறியா மரன் பயில் அடுக்கத்து—மாமேறுதற்றொழிலிற் சிறப்புடைய மந்திகளும் மரங்களினீட்டத்தால் ஏறியறியாத மரநெருங்கின பக்கமலையிடத்து நின்ற,

உம்மை - சிறப்பும்மை.

சுரும்பும் மூசாச் சுடர்ப் பூங் காந்தட் பெருந் தண் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன் — தான் விரும்புதலிற் சுரும்பினமும் மொய்யாத நெருப்புப்போலும் பூவினையுடைய செங்காந்தளினது பெரிய குளிர்ந்த கண்ணியைச் சூடிய திருமுடியையுடையவன்;

அடியினையும் (௧௩) காலினையும் நுசுப்பினையும் தோளினையும் (௧௪) துகிலினையும் (௧௫) அல்குலினையும் (௧௬) வனப்பினையும் (௧௭) இழையினையும் (௧௮) மேனியினையும் (௧௯) உடைய சூரரமகளிர் (௪௧) பலருங்கூடி (௩௧) இடையிட்டு (௨௧) வைத்துத் (௨௩) தாழப்பண்ணிச் (௨௫) செரீஇ (௨௭) இணரட்டி (௨௮) வளைஇத் (௩௦) திலையாகிற்கக் (௩௨) கொட்டி (௩௫) அப்பித் (௩௬)) தெறித்து (௩௭) ஏத்திப்(௩௯)பாடி (௪௦) ஆடுஞ்சோலையையுடைய (௪௧) வெற்பில் (௧௨) அடுக்கத்துக் (௪௨) காந்தட் கண்ணிமிலைந்த சென்னியனென முடிக்க.

இதனான் அடையாளப்பூக் கூறினார். இது *"வெறியாட் டயர்ந்த காந்தளும்" என்பதனானுணர்க.

† "அகன்றுபொருள் கிடப்பினு மணுகிய நிலையினு, மியன்றுபொருண் முடியத் தந்தன ருணர்த்தன், மாட்டென மொழிப பாட்டியல் வழக்கின்" என்னும் மாட்டிலக்கணத்தான், இப்பாட்டுக்கள்பத்துஞ் செய்தார்களாதலின், இவ்வாறே மாட்டிமுடித்தல் யாண்டும் வருமென்றுணர்க.

பார் என்பதுமுதற் சேய் (௬௧) என்னுந்துணையுமொருதொடர்.

‡ பார் முதிர் பனிக் கடல் கலங்க உள் புக்கு—பாராகிய நிலம் முற்றுப் பெற்ற குளிர்ச்சியையுடைய கடல் தன் நிலைகுலையும்படி உள்ளேசென்று,

பார் - பாறை. மண்ணிடத்தே முதிர்ந்த கடலென்றுமாம்.

சூர் முதல் தடிந்த சுடர் இலை நெடு வேல்—சூரபன்மாவாகிய தலைவனைக்கொன்ற எரிகின்ற இலைத்தொழிலையுடைய நெடிய வேலாலே,

உலறிய கதுப்பின்—காய்ந்த மயிரினையும்,

பிறழ்பல்—நிரை யொவ்வாத பல்லினையும்,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், ௫.
† " " செய்யுளியல், ௨௧௧.
‡ "பாயிரும் பனிக்கடல் பார்துகள் படப்புக்கு" என்றார் பரிபாடலிலும்.

பேழ் வாய்—பெருமையையுடைய வாயினையும்,

சுழல் விழிப் பசுங் கண்—கோபத்தாற் சுழலும் விழியையுடைய பசிய கண்ணினையும்,

சூர்த்த நோக்கின்—கொடுமைசெய்த பார்வையினையும்,

கழல் கண் கூகையொடு கடும் பாம்பு தூங்கப் பெரு முலை அலைக்கும் காதின்—பிதுங்கிய கண்ணையுடைய கூகையோடே கடிய பாம்பு தூங்குகையினாலே பெரிய முலையை வருத்துகின்ற காதினையும்,

பிணர் மோட்டு—சருச்சரையையுடைய பெரிய உடலினையும்,

மோடு - வயிறுமாம்.

உரு கெழு செலவின்—கண்டார் உட்குதல் பொருந்தும் நடையினையுமுடைய,

அஞ்சு வரு பேய் மகள்—கண்டார்க்கு அச்சந்தோன்றுகின்ற பேயாகியமகள்,

குருதி ஆடிய கூர் உகிர்க் கொடு விரல் கண் தொட்டு உண்ட கழி முடைக் கருந் தலை—உதிரத்தையளைந்த கூரிய உகிரினையுடைய கொடியவிரலாலே கண்களைத் தோண்டி யுண்ணப்பட்ட மிக்க முடைநாற்றத்தையுடைய கரிய தலையை,

இனித் தொட்டென்பதனை வினையெச்சமாக்காது தொழிற்பெயராக்கிக் கண் தோண்டுதலுண்டவென்று கூறுதலுமாம்.

ஒண் தொடித் தடக் கையின் ஏந்தி—ஒள்ளிய தொடியினையுடைய பெருமையை யுடைய கையிலே எடுத்து,

வெருவர என்று அடு விறற் களம் பாடி—அவுணர்க்கு அச்சந்தோன்ற வஞ்சியாது எதிர்நின்று கொல்கின்ற வெற்றிக்களத்தைப் பாடி,

தோள் பெயரா—தோளையசைத்து,

நிணம் தின் வாயள்—நிணத்தைத் தின்கின்ற வாயினையுடையளாய்,

வாயள் - வினையெச்சமுற்று.

துணங்கை தூங்க—துணங்கைக்கூத்தாட,

* "பழுப்புடை யிருகை முடக்கி யடிக்கத், துடக்கிய நடையது துணங்கை யாகும்."

கதுப்பு (சஎ) முதலியவற்றையுடைய பேய்மகள் (ருக) தலையை (ருஉ) யேந்தி (ருச) வாயளாய்ப் (ருசு) பாடித் (ருரு) தூங்க வென முடிக்க.

இரு பேர் உருவின் ஒரு பேர் யாக்கை—மக்கள்வடிவும் விலங்கின்வடிவுமாகிய † இரண்டு பெரிய வடிவினையுடைய ஒன்றாகிய பெரிய உடல்,

அறு வேறு வகையின் அஞ்சுவர மண்டி—ஆறாகிய வேறுபட்ட கூற்றாலே அச்சந்தோன்ற மிக்குச்சென்று,

என்றதனான், இறைவன் உமையை வதுவைசெய்துகொண்டநாளிலே இந்திரன் சென்று நீ புணர்ச்சிதவிரவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள அவனும் அதற்குடம் பட்டு அது தப்பாமற் புணர்ச்சிதவிர்ந்து கருப்பத்தை இந்திரன்கையிற் கொடுப்ப

* "முடக்கிய விருகை பழுப்புடை யொற்றத் - துடக்கிய நடையது துணங்கை யாகும்" எனவும் பாடம்.

† இரண்டு பெரிய வடிவினையுடைய ஒன்றாகிய பெரிய வுடலென்றது, முகம் குதிரைமுகமும், உடல் மக்களுடலுமாகிய சூரபன்மாவினது உடலத்தை. இதனைக் கலித்தொகையில், "வண்டுறை சாந்தம்" என்னும் மருதக்கலியில் "ஈரணிக் கேற்றவொடியாப் படிவத்துச், சூர்" என்பதற்கு நச்சினார்க்கினியர் எழுதிய உரையானுணர்க.

அதனை இருடிகளுணர்ந்து அவன்பக்கனின்றும் வாங்கித் தமக்குத்தரித்தல் அரிதாகை யினுலே இறைவன்கூறுகிய முத்தீக்கட்பெய்து அதனைத் தம்மனைவியர்கையிற் கொடுப்ப அருந்ததியொழிந்த அறுவரும் வாங்கிக்கொண்டு விழுங்கிச் சூன்முதிர்ந்து சரவணப்பொய்கையிற் பதுமப்பாயலிலே பயந்தாராக, ஆறுகூறுகி வளர்கின்றகாலத்து இந்திரன் தான் இருடிகளுக்குக் கொடுத்தநிலையை மறந்து ஆண்டுவந்து வச்சிரத்தான் எறிய அவ்வாறுவடிவுமொன்ருய் அவனுடனே பொருது அவனைக்கெடுத்துப் பின் சூரபன்மாவைக் கொல்லுதற்கு அவ்வடிவம் ஆறுகிய வேறுபட்ட கூற்ருலே மண்டிச்சென்றதென்று புராணங்கூறிற்று. இதனைப்*"பாயிரும் பனிக்கடல்" என்னும் பரிபாடற்பாட்டாலுணர்க. இவ்வாறன்றி வேறு வேறு புராணங் கூறுவாருமுளர்.

இனி அவனுடல் அற்று வேறு வேரும் வகையாலென்றுமாம்.

அவுணர் நல்வலம் அடங்க—அவனையொழிந்த அவுணருடைய நல்லவெற்றி இல்லையாம்படி,

அடங்க என்றது "களமடங்க" என்ருற்போலக் கொள்க.

கவிழ் இணர் மா முதல் தடிந்த—கீழ்கோக்கின பூங்கொத்துக்களையுடைய †மாமரத்தை வெட்டின,

என்றது - அவுணரெல்லாருந் தம்முடனே எதிர்ந்தார்வலியிலேபாதி தங்கள் வலியிலே கூடும்படி மந்திரங்கொண்டிருந்து சாதித்ததொரு மாவைவெட்டின வென்றவாறு.

மறு இல் கொற்றத்து—குற்றமில்லாத வெற்றியினையும்,

எய்யா நல்லிசை—ஒருவராலும் அளந்தறியவொண்ணுத நல்ல புகழினையுமுடைய,

செவ்வேற் சேஎய்—செய்ய வேலையுடைய சேய்,

எக்காலமும் போர்செய்தலிற் செவ்வேலென்ருர். செய்யவனென்பது சேயென விகாரத்தால் நீண்டதென்றுமாம்.

கடல்கலங்க உள்புக்குச் (சகூ) சூர்முதலுடைய ஒருபேரியாக்கை (ருஎ) அறுவேறுவகையின் அஞ்சுவர மண்டிச்சென்று (ருஅ) பேய்மகள் (ருக) துணங்கைதூங்கும்படியாக (ருசு) அச்சூர்முதறடிந்த வேலானே (சசு) பின்னும் அவுணர்நல்வலமடங்க (ருக) மாமுதறடிந்த கொற்றத்தினையும் (சுo) நல்லிசையினையுமுடைய சேயென முடிக்க.

கணவன்(ரு) மார்பினன்(கக) சென்னியனுகிய (சச) சேயென ஒருபொருள் குறித்த வேறுபெயராய் நின்றன.

[சேவடி படருஞ் செம்ம லுள்ளமொடு,நலம்புரி கொள்கைப் புலம்பிரிந் துறையும்:]

புலம் பிரிந்து உறையும் அடி—மெய்ஞ்ஞானத்தான் அறிதலைக் கைவிட்டுத் தங்குந் திருவடி,

---

* பரிபாடல், ரு.

† "உயிர்புகுஞ் சட்டகமுழிதொறு முழிதொறும், பழவினை புகுந்த பாடகம் போல, முதிர்புயல் குளிறு மெழுமலை புக்க, கட்டுடைச் சூருடல் காமங் கொண்டு, பற்றியுட் புகுந்து பகங்கடல் கண்டு, மாவோடுங் கொன்ற மணிநெடுந் திருவேற், சேவலங் கொடியோன்" என்ருர் கல்லாடத்திலும்.

திருவடியே வீடாயிருக்குமென்ருர்;அது *"தென்னன் பெருந்துறையான் - காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிச் சிவங்காட்டித் - தாட்டா மரைகாட்டித் தன்கருணைத் தேன்காட்டி." என்பதனுனும், பிறருந் திருவடியைக் கூறுமாற்ருனு முணர்க.

சேவடி படரும் நலம் புரி கொள்கைச் செம்மல் உள்ளமொடு—அத் திருவடியிற் செல்லுதற்குக் காரணமான நல்வினைகளைப் பலபிறப்புக்களிலும் விரும்பிநிகழ்த்தின கோட்பாட்டானே தலைமையினையுடைத்தாகிய உள்ளத்தோடே,

செலவு நீ நயந்தனையாயின்—செல்லுஞ்செலவை நீ விரும்பியேவிட்டாயாயின்,

[பலவுட, னன்னர் நெஞ்சத் தின்னசை வாய்ப்ப, வின்னே பெறுதிநீ முன்னிய வினையே:] நீ முன்னிய வினை பலவுடன் நன்னர் நெஞ்சத்து இன்னசை வாய்ப்ப இன்னே பெறுதி—நீ முற்பிறப்பிற் கருதிச்செய்த நல்வினையாலே வீடுபெறுவார்க்கு உரியனவாகக்கூறிய நற்குணங்கள் பலவுஞ்சேர நன்ருகிய நெஞ்சத்திலுண்டாகிய இனிய வீடுபேற்றைத் தப்பாமல் இப்பொழுதே பெறுவை;

செருப் புகன்று எடுத்த சேண் உயர் நெடுங் கொடி—போரைவென்று விரும்பிக் கட்டின சேய்மைத்தே சென்றுயர்ந்த நெடியகொடிக்கருகே,

வரிப் புனை பந்தொடு பாவை தூங்க—நூலால் வரிந்துபுனையப்பட்ட பந்தும் பாவையும் அறுப்பாரின்மையிற் றூங்கியேவிடும்படி,

என்றது: பகைவரை மகளிராக்கி அவர் கொண்டுவிளையாடுதற்குத் தூக்கின வென்றவாறு.

பொருநர்த் தேய்த்த போர் அரு வாயில்—பொருவாரை இல்லையாக்குகையினுலே எக்காலமும் போர்த்தொழிலரிதாகிய வாயிலினையும்,

திரு வீற்றிருந்த தீது நீர் நியமத்து—திருமகள் வருத்தமின்றியிருந்த குற்றந்தீர்ந்த அங்காடித்தெருவினையும்,

மாடம் மலி மறுகிற் கூடற் குடவயின்—மாடங்கள்மிக்க ஏனைத்தெருக்களையுமுடைய மதுரையின் மேறறிசையிடத்து,

அம் சிறை வண்டின் அரிக் கணம் (எசு)—அழகினையுடைத்தாகிய சிறகையுடைய வண்டினுடைய அழகினையுடைய திரள்,

இருஞ் சேற்று அகல் வயல் விரிந்து வாய் அவிழ்ந்த — கரிய சேற்றினையுடைய அகன்றவயலிலே முறுக்குநெகிழ்ந்து பின்பு தாதும்அல்லியுந் தோன்றமலர்ந்த,

முள் தாள் தாமரைத் துஞ்சி—முள்ளையுடைத்தாகிய தாளையுடைய தாமரைப்பூவிலே இராப்பொழுது துயில்கொண்டு,

வைகறைக் கள் கமழ் நெய்தல் ஊதி—விடியற்காலத்தே தேன் நாறுகின்ற நெய்தற்பூவை யூதி,

எற் பட—ஞாயிறு தோன்றின காலத்தே,

[கண்போன் மலர்ந்த காமர் சுனைமல, ரஞ்சிறை வண்டி னரிக்கண மொலிக்குங், குன்றமர்ந் துறைதலு முரியன்:]

அஞ்சிறைவண்டி னரிக்கணமென்பது முன்னேகூட்டிற்று.

---

* திருவாசகம், திருவம்மானை, கூ: "கேட்டாயோ தோழி கிறிசெய்த வாறொருவன் - தீட்டார் மதில்புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறையான் - காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிச் சிவங்காட்டித் - தாட்டா மரைகாட்டித் தன்கருணைத் தேன்காட்டி - நாட்டார் நகைசெய்ய நாமேலை வீடெய்த - வாட்டான்கொண் டாண்டவா பாடுதுங்கா ணம்மானாய்"

கண் போல் மலர்ந்த காமர் சுனை மலர் ஒலிக்கும் குன்று அமர்ந்து உறைதலும் உரியன்—கண்ணையொக்க விரிந்த விருப்பமருவின சுனைப்பூக்களிலே சென்று ஆரவாரிக்குந் திருப்பரங்குன்றிலே நெஞ்சமர்ந்திருத்தலு முரியன்;

உம்மை - எதிரதுதழீஇய எச்சவும்மை. கூடற்குடவயிற் குன்று; வண்டினரிக் கணம் துஞ்சி ஊதி ஒலிக்குங் குன்று.

அதாஅன்று—அதுவன்றி,

அதாஅன்றென அகரமிட்டெழுதுக. இதனை *"அன்றுவரு காலை" என்பதனானும், †"இன்றி யென்னும் வினையெஞ் சிறுதி" என்பதனுள் "தொன்றியன் மருங்கின்" என்பதனானு முடிக்க.

உ.—திருச்சீரலைவாய்.

வைந்நுதி யென்பது முதல் அலைவாய்ச்சேறல் (கஉரு) என்னுந்துணையுமொரு தொடர்.

வை நுதி பொருத வடு ஆழ் வரி நுதல்—கூர்மையையுடைத்தாகிய தோட்டிவெட்டின வடுவழுந்தின புகரையுடைய மத்தகத்தே,

வைந்நுதி - ஆகுபெயர்.

வாடா மாலை ஓடையொடு துயல்வர—பொன்னரிமாலை பட்டத்தோடேகிடந்து அசைய,

படும் மணி இரட்டும் மருங்கின்—தாழ்கின்ற மணி மாறியொலிக்கின்ற பக்கத்தினையும்,

கடு நடை—கடிய நடையினையும்,

கூற்றத்து அன்ன மாற்றரு மொய்ம்பின்—கூற்றுவனையொத்த பிறரால் தடுத்தற்கரிய வலியினையுமுடைய,

கால் கிளர்ந்தன்ன வேழம் மேல்கொண்டு—ஓடுங்காற் காற்றெழுந்தாலொத்த களிற்றை யேறி,

மருங்கு முதலியவற்றையுடைய வேழத்தை நுதலிலே மாலை பட்டத்தோடேயசைய ஏறியெனமுடிக்க.

ஐ வேறு உருவின் செய் வினை முற்றிய முடியொடு விளங்கிய முரண் மிகு திரு மணி—ஐந்தாகிய வேறுபட்ட வடிவினையுடைய (முடிக்குச்)செய்யுந் தொழிலெல்லாம் முற்றுப்பெற்ற முடியோடேகூடிவிளங்கிய ஒன்றற்கொன்று மாறுபாடுமிகும் அழகினையுடைய மணி,

ஐவேறுருவு: " தாம முகுடம் பதுமங் கிம்புரி, கோடக மிவைமுடிக் கைவே றுருவே"

மின் உறழ் இமைப்பிற் சென்னிப் பொற்ப—மின்னோடே மாறுபடுகின்ற விளக்கத்தோடே முடியிலே பொலிவுபெற,

நகை தாழ்பு துயல்வரூஉம் வகை அமை பொலங் குழை—ஒளி தங்கியசையும் தொழிற்கூறமைந்த பொன்னாற்செய்த மகரக்குழை,

சேண் விளங்கு இயற்கை வாள் மதி கவைஇ அகலா மீனின் அவிர்வன இமைப்ப—சேய்நிலத்தேசென்று விளங்கும் இயல்பினையுடைய ஒளியையுடைய மதியைச் சூழ்ந்து நீங்காத மீன்கள்போல விளங்குவனவாய் ஒளியைக்கால,

மீன் - உரோகிணிமுதலியன; வியாழமும் வெள்ளியுமாம்.

---

* தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், உயிர்மயங்கியல், கூ.

† " " " கடு.

தா இல் கொள்கைத் தம் தொழில் முடிமார்—வருத்தமில்லாத விரதங்களையுடைய தவத்தொழிலை முடிப்பாருடைய,

மனன் நேர்பு எழுதரு வாள் நிற முகன்—மனத்திலே பொருந்தித் தோன்றுகின்ற ஒளியையுடைய நிறத்தையுடைய முகங்களிலே,

பொற்ப (அ0) இமைப்ப (அஅ) எழுதருமுகனென்க.

முகனென்றது ஆறற்கும் பொது.

[மாயிருண் ஞால மறுவின்றி விளங்கப், பல்கதிர் விரிந்தன் றொருமுகம்:] ஒருமுகம் மா இருள் ஞாலம் மறு இன்றி விளங்கப் பல்கதிர் விரிந்தன்று—ஒருமுகம் பெருமையையுடைத்தாகிய இருட்சியையுடைய உலகம் குற்றமின்றாய் விளங்கும்படி பலகிரணங்களையும் தோற்றுவித்தது;

ஒருமுகமென்று முன்னே கூட்டிப் பொருள் கொள்க.

ஒருமுகம் ஆர்வலர் ஏத்த அமர்ந்து இனிது ஒழுகிக் காதலின் உவந்து வரம் கொடுத்தன்று—ஒருமுகம் தன்மேல் அன்புசெய்தவர்கள் துதிக்க அதற்குப் பொருந்தி அவர்க்கினிதாக நடந்து அவர்மேற்சென்ற காதலாலே மகிழ்ந்து வேண்டும்பொருள்களை முடித்துக் கொடுத்தது;

ஒருமுகம் மந்திர விதியின் மரபுளி வழாஅ அந்தணர் வேள்வி ஓர்க்கும்—ஒருமுகம் மந்திரத்தையுடைய வேதத்திற்கூறிய முறைமையிடத்துத் தப்பாத அந்தணருடைய யாகங்களில் தீங்குவாராதபடி நினையாநிற்கும்;

அந்தத்தை அணவுவார் அந்தணர். என்றது-வேதாந்தத்தையே நோக்குவாரென்றவாறு.

[ஒருமுக, மெஞ்சிய பொருள்களை யேமுற நாடித், திங்கள் போலத் திசைவிளக்கும்மே:] ஒருமுகம் எஞ்சிய பொருள்களை நாடி ஏம் உறத் திங்கள் போலத் திசை விளக்கும்—ஒருமுகம் ஈண்டு வழங்காத வேதங்களினும் நூல்களினுமுள்ள பொருள்களையாராய்ந்து இருடிகளேமுறும்படி உணர்த்தித் திங்கள்போலத் திசைகளெல்லாம் விளக்குவிக்கும்;

ஏமம் - இரட்சை. கலைநிறைதலிற் றிங்கள் உவமையாயிற்று.

[ஒருமுகஞ், செறுநர்த் தேய்த்துச் செல்சம முருக்கிக்,கறுவுகொ ணெஞ்சமொடு களம்வேட் டன்றே:] ஒருமுகம் செல் சமம் முருக்கிக் கறுவு கொள் நெஞ்சமொடு செறுநர்த் தேய்த்துக் களம் வேட்டன்று—ஒருமுகம் திருவுள்ளத்துச் செல்கின்ற நடுவுநிலைமையைக் கெடுத்து இவர்களைக் கொல்லவேண்டுமென்று கறுவுதல் கொண்ட திருவுள்ளத்தோடே செறப்படும் அசுரர் முதலியோரைப் பொன்றக் கெடுத்துக் களவேள்வியை வேட்டது;

சமம் - நடுவுநிலைமை. அதனைக் கெடுத்தலாவது - தேவரையும் அசுரரையும் ஒப்பக்கருதாது தேவரைக்காத்து அசுரரையழித்தல்.

[ஒருமுகங், குறவர் மடமகள் கொடிபோ னுசுப்பின், மடவரல் வள்ளியொடு நகையமர்ந் தன்றே:]

ஒருமுகம் குறவர் மடமகள் கொடி போல் நுசுப்பின் வள்ளியொடு நகை அமர்ந்தன்று—ஒருமுகம் குறவருடைய மடப்பத்தையுடைய மகளாகிய வல்லிபோலும் இடையினையுடைய வள்ளியுடனே மகிழ்ச்சியைப் பொருந்திற்று;

மடவரல் நகையெனக் கூட்டித் தனக்கு ஓரறியாமைதோன்றுந் தன்மையுடைத்தாகிய நகையென்று கூறுக.

அவளொடு*நகையமர்தலின் அறியாமைகூறினர். காமநுகர்ச்சியில்லாத இறைவன் இங்ஙனம் நகையமர்ந்தான்; உலகில் இல்வாழ்க்கை நடத்தற்கென்றுணர்க. அது † "தென்பா லுகந்தாடுந் தில்லைச்சிற் றம்பலவன்" என்பதனுட் "பெண்பா லுகந்தில னேற் பேதா யிருநிலத்தோர் - விண்பாலி யோகெய்தி வீடுவர்காண் சாழலோ" என்பதனானுணர்க.

விரித்தன்று (கஉ), கொடுத்தன்று (கச), வேட்டன்று (க00), நகையமர்ந்தன்று (க0உ), ஓர்க்கும் (கசு), விளக்கும் (கஅ) என்பன முற்றுச்சொல்.

[ஆங்கம், மூவிரு முகனு முறைநவின் றொழுகலின்:]

அம் மூவிரு முகனும் — அவ்வாறுமுகமும்,

ஆங்கு முறை நவின்று ஒழுகலின்—அத்தொழில்களிடத்துச் செய்யும் முறைமைகளைப் பயின்று நடத்துகையினாலே அம்முகங்களுக்குப் பொருந்த,

[ஆரந் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பிற், செம்பொறி வாங்கிய மொய்ம்பிற் சுடர்விடுபு, வண்புகழ் நிறைந்து வசிந்துவாங்கு நிமிர்தோள்:]

ஆரம் தாழ்ந்த அம் பகட்டு மார்பிற் செம்பொறி வாங்கிய தோள்—பொன்னாற் செய்த ஆரந்தங்கிய அழகையுடைத்தாகிய பெருமையை யுடைய மார்பிற்கிடக்கின்ற உத்தம இலக்கணமாகிய சிவந்த மூன்றுவரியினையும் தன்னிடத்தே வந்து விழும்படி வாங்கிக்கொண்ட தோள்,

வாங்கிய வென்றார், அவ்வரி தோளளவும் வந்துகிடந்தமை தோன்ற; ‡ "வரையகன் மார்பிடை வரையு மூன்றுள" என்றார் பிறரும்.

மொய்ம்பின் வண் புகழ் நிறைந்து—தம்முடைய வலியினாலே பெரிய புகழ் நிறையப்பட்டு,

சுடர் விடுபு வசிந்து வாங்கு தோள்—சுடரையுடைய படைக்கலங்களை யெறிந்து பகைவர்மார்பைப் பிளந்து அவற்றை வாங்குதோள்,

சுடரையுடைய படைக்கலங்களைச் சுடரென்றார்; அஃது ஆகுபெயர்.

நிமிர் தோள் — பெருகு தோள்,

நிறைந்து நிமிருந் தோளென்க.

வசிந்தென்பது பிளந்தென்னும் பொருட்டாதலிற், செய்வதன் றொழிற்கும் செய்விப்பதன் றொழிற்கும் பொது. அசுரர் முதலியோரை அழிக்குங் காலத்துப் பன்னிருகையினும் படைக்கலமேந்துவ னென்றுணர்க; அஃது அறுவேறு வகையினஞ்சுவர மண்டி (சுஅ) என்றதனானுணர்க.

இனி மொய்ம்பினையுடைத்தாய் ஒளிவிட்டு நிறைந்து வளையவேண்டுமிடம் வளைந்து நிமிரவேண்டுமிடம் நிமிருந் தோளென்றுமுரைப்பர். இதற்கு வசிந்தென்பதனைத் தொடியொடுகொட்ப (ககச) மணிபிறழ்ப்பு (ககரு) மேலே கூட்டுக. வசிந்து பகைவர்மார்பைப்பிளந்தென்க. வசிந்தென்பதற்குப் படைக்கலங்களால் வடுப்பட்டென்று பொருளுரைத்தல் இறைவனாதலிற் பொருந்தாது.

---

* நகையமர்தல் இன்பியமையாமையெனவும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

† திருவாசகம், திருச்சாழல், கூ: "தென்பா லுகந்தாடுந் தில்லைச்சிற் றம்பலவன் - பெண்பா லுகந்தான் பெரும்பித்தன் காணேடீ - பெண்பா லுகந்திலனேற் பேதா யிருநிலத்தோர் - விண்பாலி யோகெய்தி வீடுவர்காண் சாழலோ."

‡ சீவகசிந்தாமணி, கேமசரியாரிலம்பகம், ருக: "வரையகன் மார்பிடை வரையு மூன்றுள - புரைதபு பொன்புரை நாவு முள்ளுடைத் - தருவரைத் தோள்களுமமரர் கோன்களிற் - றருவுகோ டடக்கையின் வடிவு கொண்டவே."

இனி அவை போர்செய்யாக்காலத்து இங்ஙனமிருக்குமென்று அவற்றினியல்பு கூறுகின்றார்.

அத்தோள்களில் ஒருகை யென்க.

[விண்செலன் மரபினையர்க் கேந்திய தொருகை:] ஒருகை விண் செலல் மரபின் ஐயர்க்கு ஏந்தியது—ஒருகை எக்காலமும் ஆகாயத்தே இயங்குதன் முறைமையினையுடைய தெய்வவிருடிகளுக்குப் பாதுகாவலாக வெடுத்தது;

[உக்கஞ் சேர்த்திய தொருகை:] ஒருகை உக்கம் சேர்த்தியது—ஏந்தியகைக்கு இணைந்தகை மருங்கிலேவைத்தது;

என்றது - ஞாயிற்றின்வெம்மையைப் பல்லுயிரும் பொறுத்தலாற்றாவென்றுகருதித் தமதருளினாற் சுடரொடுதிரிந்து அவ்வெம்மையைப்பொறுக்கின்ற முனிவரைப் பாதுகாக்கவே உலகத்தைத் தாங்கிக்காத்ததாயிற்று. இதனானேஇக்கை மாயிருண்ஞால மறுவின்றி விளங்கப் பல்கதிர்விரிந்த முகத்திற்கேற்ற தொழில் செய்ததாயிற்று. இது * "நிலமிசை வாழ்ந ரலமர றீரத், தெறுகதிர்க் கனலி வெம்மை தாங்கிக், காலுண வாகச் சுடரொடு கொட்கு, மவிர்சடை முனிவரு மருள" என்ற புறப்பாட்டானுணர்க. மனமும் முகமும் கையும் ஒருதொழிலேச் செய்தலின், ஏனைக்கை தொழிலின்றி மருங்கிலே கிடந்தது.

[நலம்பெறு கலிங்கத்துக் குறங்கின்மிசை யசைஇய தொருகை,யங்குசங் கடாவ வொருகை:] ஒருகை அங்குசம் கடாவ ஒருகை நலம் பெறு கலிங்கத்துக் குறங்கின் மிசை அசைஇயது—ஒருகை தோட்டியைச் செலுத்தாநிற்க மற்றைக்கை செம்மை நிறம்பெற்ற ஆடையையுடைத்தாகிய துடையின்மேலே கிடந்தது;

இஃது யானையேறுவார்க்கு இயல்பென்று கூறினார். தன்னை வழிபடுவாரிடத்து வருங்கால் யானைமேல்வந்து அருள்செய்தல் இயல்பாகலின், இக்கைகள் காதலினுவந்து வரங்கொடுத்த முகத்திற்கு ஏற்றவாறுணர்க.

இருகை ஐ இரு வட்டமொடு எஃகு வலம் திரிப்ப—இரண்டு கைகள் வியப்பையும் கருமையையுமுடைய பரிசையுடனே வேலையும் வலமாகச் சுழற்ற,

* புறநானூறு, ௪௩:— "நிலமிசை வாழ்ந ரலமர றீரத், தெறுகதிர்க் கனலி வெம்மை தாங்கிக், காலுண வாகச் சுடரொடு கொட்கு, மவிர்சடை முனிவரு மருளக் கொடுஞ்சிறைக், கூருகிர்ப் பருந்தி னேறுகுறித் தொரீஇத், தன்னகம் புக்க குறுநடைப் புறவின், றபுதி யஞ்சிச் சீரை புக்க, வரையா வீகை யுரவோன் மருக, நேரார்க் கடந்த முரண்மிகு திருவிற், றேர்வண் கிள்ளி தம்பி வார்கோற், கொடுமர மறவர் பெரும கடுமான், கைவண் டோன்ற லைய முடையே, னார்புனை தெரியனின் முன்னோ ரெல்லாம், பார்ப்பார் நோவன செய்யார் மற்றிது, நீர்த்தோ நினக்கென வெறுப்பக் கூறி, நின்யான் பிழைத்தது நோவா யென்னினு, நீபிழைத் தாய்போ னனிநா ணினையே, தம்மைப் பிழைத்தோர்ப் பொறுக்குஞ் செம்ம, லிக்குடிப் பிறந்தோர்க் கெண்மை காணுமெனக், காண்டகு மொய்ம்ப காட்டினை யாகலின், யானே பிழைத்தனென் சிறக்கநின் னாயுண், மிக்கு வருநீர்க் காவிரி, யெக்க ரிட்ட மணலினும் பலவே."

திணை - வாகை. துறை - அரசவாகை. சோழன் நலங்கிள்ளிதம்பி மாவளத்தானும், தாமப்பல்கண்ணனும் வட்டுப்பொருவுழிக் கைகரப்ப வெகுண்டு வட்டுக்கொண்டெறிந்தானைச் சோழன்மகனல்லையென நாணியிருந்தானைத் தாமப்பல்கண்ணனார்.

இதனானே, அசுரர்வந்து வேள்வியைக் கெடாமல் அவரையோட்டுதற்கு இவற்றைச் சுழற்றுதலில் வேள்வியோர்க்கு முகத்திற்கு இக்கைகள் ஏற்றவாறுணர்க.

ஒருகை மார்பொடு விளங்க ஒருகை தாரொடு பொலிய—முனிவர்க்குத் தத்துவங்களைக்கூறி உரையிறந்தபொருளை யுணர்த்துங் காலத்து ஒருகை மார்போடே விளங்காநிற்க, ஒருகை மார்பின்மாலை தாழ்ந்ததனோடேசேர்ந்து அழகுபெற,

இறைவன் மோனமுத்திரையைத்தனாய்த் தானேயிருந்து காட்ட வமைத்தகும்புள் நீர்நிறைந்தாற்போல ஆனந்தமயமானவொளி மாணுக்கர்க்கு நிறைதலின்,அதற்குரிய மோனமுத்திரைகூறிற்று. "தன்னை யுன்னி யென்னை யாக்கிய போழ்தே யானவ ணாயினேன்" என்பதனானுணர்க.

இக்கைகள் எஞ்சியபொருள்களை விளக்குமுகத்திற்கு ஏற்றவாறுணர்க.

[ஒருகை, கீழ்வீழ் தொடியொடு மீமிசைக் கொட்ப வொருகை, பாடின் படுமணி யிரட்ட;] ஒருகை தொடியொடு மீமிசைக் கொட்பக் கீழ் வீழ் ஒருகை பாடு இன் படு மணி இரட்ட—ஒருகை தொடியொடு மேலேசுழன்று களவேள்விக்கு முத்திரைகொடுப்பக் கீழேவீழ்ந்த மற்றைக்கை ஓசையினிதாகிய ஒலிக்கின்றமணியை மாறியொலிக்கப்பண்ண,

இக்கை களவேள்வி வேட்கின்ற முகத்திற்கு ஏற்றவாறுணர்க.

ஒருகை நீனிற விசும்பின் மலி துளி பொழிய ஒருகை வான் அரமகளிர்க்கு வதுவை சூட்ட—ஒருகை நீலநிறத்தையுடைய மேகத்தாலே மிக்கமழையைப்பெய்வியாநிற்க, ஒருகை தெய்வமகளிர்க்கு மணமாலையைச் சூட்ட,

என்றது: வள்ளியொடு நகையமர்ந்தமுகம் உலகிற்கு இல்வாழ்க்கை நிகழ்த்துவித்ததாகலின், அவ்வில்வாழ்க்கை நிகழ்த்துதற்கு மழையைப் பெய்வித்தது ஒருகை; ஒருகை இல்வாழ்க்கை நிகழ்த்தற் பொருட்டு மணமாலையைச் சூட்டிற்றென்றவாறு.

ஆங்கு அப் பன்னிருகையும் பாற்பட இயற்றி—அப்படியே அந்தப்பன்னிரண்டுகையும் முகத்தின் பகுதியிலேபடும்படி தொழில்செய்து,

முகங்களில் ஒருமுகம் ஓர்க்கும் (கசு) ஒருமுகம் விளக்கும் (கஅ) ஒருமுகம் வேட்டன்று (க00) ஒருமுகம் அமர்ந்தன்று (க0உ) ஒருமுகம் விரிந்தன்று (கஉ) ஒருமுகம் கொடுத்தன்று (கச) அம்மூவிருமுகனும் அத்தொழில்களிடத்துச்செய்யும் முறைமைகளைப் பயின்றநடத்துகையினாலே (க0ங) அம்முகங்களுக்குப்பொருந்தத் தோள்களில் (க0சு) இருகை (கக0) திரிப்ப (ககக) ஒருகை விளங்க (ககஉ) ஒருகை பொலிய (ககங) ஒருகை கொட்ப (ககச) ஒருகை யிரட்ட (ககடு) ஒருகை பொழிய (ககசு) ஒருகை சூட்ட (ககஎ) ஒருகை ஐயர்க்கேந்தியது (க0எ) ஒருகை உக்கஞ் சேர்த்தியது (க0அ) ஒருகை கடாவ (கக0) ஒருகை அசைந்தது (க0கூ) அப்படியே பன்னிருகையும் முகத்தின்பகுதியிலே படும்படி தொழில்செய்தென இச்சொன்முடிபுக்கேற்பக் கைகளையும் முகங்களையும் மாட்டாகமுடிக்க. திரிப்பவென்பதுமுதலிய நிகழ்காலச் செயவெனெச்சங்கள் ஏந்தியது சேர்த்தியதென முற்றுவினைகொண்டு முடிந்தன.

அந்தரப் பல்லியம் கறங்க—ஆகாயத்தினது அந்துமி யொலிப்ப,

திண் காழ் வயிர் எழுந்து இசைப்ப—திண்ணிய வயிரத்தையுடைய கொம்பு மிக்கொலிப்ப,

வால் வளை ஞரல—வெள்ளிய சங்கு முழங்க,

உரம் தலைக் கொண்ட உரும் இடி முரசமொடு—வலியைத் தன்னிடத்தேகொண்ட உருமேற்றினது இடிப்புப்போலும் ஓசையையுடைய முரசுடனே,

பல் பொறி மஞ்ஞை வெல் கொடி அகவ—பலபீலியையுடைய மயில் அவனுணை யினாலே வென்றெடுத்த கொடியிலேயிருந்து ஒலியாநிற்க,

பொறி - ஆகுபெயர்.

விசும்பு ஆறாக—ஆகாயமே வழியாக,

விரை செலல் முன்னி—விரைந்த செலவினை மேற்கொண்டு,

[உலகம் புகழ்ந்த வோங்குயர் விழுச்சீர்:] ஓங்கு உலகம் புகழ்ந்த உயர் விழுச் சீர்—நன்மையோங்கும் நன்மக்கள்புகழ்ந்த உயருஞ்சீரினையுடைய புகழினையுடைய,

அலைவாய்ச் சேறலும் நிலைஇய பண்பு—நாமனூரலைவாயென்னும் திருப்பதி யேற எழுந்தருளுதலும் அவற்கு நிலைபெற்றகுணம்;

குன்றமர்ந்துறைதலுமுரியன்; அதுவன்றி (எஎ) வேழமேல்கொண்டு (அஉ) இயற்றிக் (ககஅ) கறங்க (க்கக) இசைப்ப ஞரல (கஉ0) அகவ (கஉஉ) முன்னி(கஉக) அலைவாய்ச்சேறலும் நிலைஇய பண்பென முடிக்க.

அதாஅன்று— அதுவன்றி,

ங.—திருவாவினன்குடி.

சீரைதைஇய வென்பதுமுதல் முனிவர்முற்புக (கஙஎ) வென்னுந்துணையுமொருதொடர்.

சீரை தைஇய உடுக்கையர்—மரவுரியை உடையாகச்செய்த உடையினையுடையர்,

இதற்குக் கற்றோய்த்தன்முதலியன செய்த உடுக்கையென்பாருமுளர்.

சீரொடு வலம்புரி புரையும் வால் நரை முடியினர்—அழகோடு வடிவாலும் நிறத்தாலும் வலம்புரிச்சங்கினையொக்கும் வெள்ளிய நரைமுடியினையுடையர்,

மாசு அற இமைக்கும் உருவினர்—எக்காலத்தும் நீராடுதலின் அழுக்கறவிளங்கும் வடிவினையுடையர்,

மானின் உரிவை தைஇய ஊன் கெடு மார்பின் என்பு எழுந்து இயங்கும் யாக்கையர்—கிருட்டிணசினம் போர்த்த விரதங்களால்விட்ட பட்டினியால் தசைகெடுகின்ற மார்பினெலும்புகள் கோவைதோன்றி உலவும் உடம்பினையுடையர்,

தைஇய மார்பென்க.

நன் பகற் பல உடன் கழிந்த உண்டியர்—எப்பொருளுந்நுகர்தற்கு நன்றாகிய பகற்பொழுதுகள் பலவும் சேரக்கழிந்த உணவினையுடையர்,

இது மாதோபவாசங் கூறிற்று.

இகலொடு செற்றம் நீக்கிய மனத்தினர்—மாறுபாட்டோடே நெடுங்கால நிற்கும் செற்றத்தினையும் போக்கிய மனத்தினையுடையர்,

பகைமை நெடுங்காலம் நிகழ்வது செற்றம்.

[யாவதுங், கற்றோ ரறியா வறிவினர்:] கற்றோர் யாவதும் அறியா அறிவினர்— பலவற்றையும் கற்றோர் சிறிதுமறியப்படாத இயல்பான அறிவினையுடையர்,

கற்றோர்க்குத் தாம் வரம்பாகிய தலைமையர்—பலவற்றையுங் கற்றோர்க்குத்தாம் எல்லையாகிய தலைமையையுடையர்,

என்றது - கல்வியைக் கரைகண்டா ரென்றவாறு.

காமமொடு கடுஞ் சினம் கடிந்த காட்சியர்—ஆசையோடே கடிய சினத்தையும் போக்கின அறிவினையுடையர்,

கோபத்தின்பின்னுகச் சிறிதுபொழுதுநிற்பது சினம்.

இம்மை யாவதும் அறியா இயல்பினர்—தவத்தான் மெய்வருத்தம் உளவேனும் மனத்தான் வருத்தம் சிறிதுமறியப்படாத இயல்பினையுடையர்,

மேவர—திருவுள்ளம் பொருந்துதல் வர,

துனி இல் காட்சி முனிவர் முற்புக—ஒருவருடனும் வெறுப்பில்லாத நல்லஅறிவினையுடைய முனிவர் முன்னே செல்ல,

உடுக்கையர் முடியினர் உருவினர் யாக்கையர் உண்டியர் மனத்தினர் அறிவினர் தலைமையர் காட்சியர் இயல்பினராகிய முனிவர் மேவர முற்புகவெனமுடிக்க.

புகைமுகந்தன்ன என்பதுமுதல் மேவலர் (கசஉ) என்னுந்துணையும் பாடுவாணைக் கூறிற்று.

புகை முகந்தன்ன மாசு இல் தூ உடை—புகையை முகந்தாலொத்த தெய்வத்தன்மையால் அழுக்கேறாத தூய உடையினையும்,

முகை வாய் அவிழ்ந்த தகை சூழ் ஆகத்து—முகைவாய்நெகிழ்ந்த மாலைசூழ்ந்த மார்பினையும்,

கட்டுதலிற் றகையென்றார், மாலையை; ஆகுபெயர்.

செவி நேர்பு வைத்த செய்வு உறு திவவின் நல் யாழ் நவின்ற—எஃகுசெவியாலே சுருதியையளந்து நரம்பைக்கட்டின சுற்றுதலுறும் வார்க்கட்டினையுடைய நன்றாகிய யாழினிசையிலே பயின்ற,

நயன் உடை நெஞ்சின் மென்மொழி மேவலர் இன் நரம்பு உளர—ஈரமுடைய நெஞ்சாலே எக்காலமும் மெல்லிய வார்த்தைசொல்லுதலைப் பொருந்திய கந்தருவர் இனியநரம்பை வாசிக்க,

நவின்ற நயனென்க.

நோயின்றென்பது முதல் மகளிர் (கசஎ) என்னுந்துணையும் பாடுமகளிரைக் கூறிற்று.

நோய் இன்று இயன்ற யாக்கையர்—மக்களுக்குரியநோய் இல்லையாக நிருமித்த உடம்பினையுடையராய்,

மாவின் அவிர் தளிர் புரையும் மேனியர்—மாவினது விளங்குகின்ற தளிரையொக்கும் நிறத்தினையுடையராய்,

அவிர்தொறும் பொன் உரை கடுக்கும் திதலையர்—விளங்குந்தோறும் பொன்னுரை விளங்கினாற்போலுந் தித்தியினையுடையராய்,

இன் நகைப் பருமம் தாங்கிய பணிந்து ஏந்து அல்குல் மாசு இல் மகளிரொடு—கட்கினிய ஒளியினையுடைய பதினெண்கோவையாகிய மேகலையணிந்த தாழவேண்டியவிடம் தாழ்ந்து உயரவேண்டியவிடம் உயர்ந்த அல்குலையுடைய குற்றமில்லாத கந்தருவமகளிரோடே,

மறு இன்றி விளங்க—குற்றமின்றாய் விளங்காநிற்க,

உடையினையும் (கஙஅ) ஆகத்தினையுமுடைய (கஙகூ) மென்மொழிமேவலர் (கசஉ) யாக்கை (கசங) முதலியவற்றையுடையராய், மாசில்லாத மகளிரோடே மறுவின்றிவிளங்க (கசஎ) இன்னரம்புளர (கசஉ) வெனமுடிக்க.

கடுவொடு ஒடுங்கிய தூம்புடை வால் எயிற்று—நஞ்சுடனே உறைக்குள்ளேகிடந்த துளையினையுடைய வெள்ளிய எயிற்றினையும்,

மிடற்றினஞ்சு தன்னிடத்தேதோன்றுதலின், நஞ்சோடென்றார். எயிறு: காளி, காளாத்திரி, யமன், யமதூதியென நான்காம்.

அழலென உயிர்க்கும் அஞ்சு வரு கடுக் திறல்—நெருப்பென்னும்படி பெட்டுயிர்ப்புக்கொள்ளும் கண்டார்க்கு அச்சந்தோன்றும் கடிய வலியினையுமுடைய,

பாம்பு படப் புடைக்கும்—பாம்பு படும்படி அடிக்கும்

பல் வரிக் கொடுஞ் சிறைப் புள் அணி நீள் கொடிச் செல்வனும்—பல வரியினையுடைத்தாகிய வளைந்த சிறகினையுடைய கருடனையணிந்த நீண்ட கொடியினையுடைய திருமாலும்,

[வெள்ளேறு, வலவயி னுயரிய பலர்புகழ் திணிதோ, ளுமையமர்ந்து விளங்குமிமையா முக்கண், மூவெயின் முருக்கிய முரண்மிகு செல்வனும்:]

வலவயின் வெள்ளேறு உயரிய செல்வன்—வெற்றிக்களத்தே வெள்ளிய ஏற்றினை வெற்றிக்கொடியாக வெடுத்த உருத்திரன்,

உமை அமர்ந்து விளங்கும் செல்வன்—இறைவி ஒருபாகத்தே பொருந்தி விளங்குஞ் செல்வன்,

பலர் புகழ் திணி தோள்—பலரும் புகழ்கின்ற சிக்கென்ற தோளினையும்,

இமையா முக்கண் செல்வன்—இதழ் குவியாத மூன்றுகண்ணினையுடைய செல்வன்,

மூ எயில் முருக்கிய முரண் மிகு செல்வனும்—முப்புரத்தையெரித்த மாறுபாடு மிக்க செல்வனும்,

நூற்றுப்பத்து அடுக்கிய நாட்டத்து—நூற்றைப்பத்தாகவடுக்கிய கண்ணினையும்,

என்றது ஆயிரங்கண் ணென்றவாறு.

நூறு பல் வேள்வி முற்றிய வென்று அடு கொற்றத்து — நூறென்னு மெண்ணுகிய பலவேள்விகளை வேட்டுமுடித்ததனாற்பெற்ற பகைவரை வென்றுகொல்கின்ற வெற்றியினையும்,

[ஈரிரண் டேந்திய மருப்பின்:] ஏந்திய ஈரிரண்டு மருப்பின்—தலைகள் ஏந்தியிருக்கின்ற நான்காகிய கொம்பினையும்,

எழில் நடை—அழகினையுடைய நடையினையும்,

தாழ் பெருந் *தடக் கை—நிலத்தே கிடக்கின்ற பெரிய வளைவினையுடைய கையினையுமுடைய,

உயர்த்த யானை எருத்தம் ஏறிய திருக் கிளர் செல்வனும்—எல்லாரும் உயர்த்துச் சொல்லப் படுகின்ற யானையின் கழுத்திலே ஏறிய திருமகள் விளங்கும் இந்திரனும்,

உயர்த்த உயர்த்தவென விகாரமுமாம்.

நாட்டத்தினையும் (கடுடு), கொற்றத்தினையுமுடைய (கடுசு) செல்வனென்க.

மருப்பு (கடுஎ) முதலியவற்றையுடைய யானையென்க.

நாற் பெருந் தெய்வத்து நன்னகர் நிலைஇய உலகம் காக்கும் ஒன்று புரி கொள்கை—நான்காகிய பெரிய தெய்வத்தையுடைய நன்றாகிய ஊர்கள் நிலைபெற்ற உலகத்தைக் காக்கும் ஒருதொழிலையே விரும்பிய கோட்பாட்டையுடைய செல்வன் (கடுக) என முன்னேகூட்டித் திருமாலுக்கடையாக்குக.

---

* "தடவென் கிளவி கோட்டமுஞ் செய்யும்." என்பது தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், உரியியல், உடு - வது சூத்திரம்.

நாற்பெருந்தெய்வமாவன: இந்திரன், யமன், வருணன், சோமனென்னுந் தெய்வங்கள்.

பலர் புகழ் மூவரும் தலைவராக—பலரும் புகழ்கின்ற அயன் அரி அரனென்று மூவருந் தத்தமக்குரிய தொழில்களை முன்புபோலே நிகழ்த்தித் தலைவராகவேண்டி,

என்றது - பிள்ளையார் அயனைச்சபித்தலின், அயன் படைத்தற்றொழிலைத் தவிரவே ஏனையிருவர்க்கும் காத்தற்றொழிலும் அழித்தற்றொழிலும் இன்றாமாகலின், மூவருந் தத்தமக்குரிய தொழில்களைப்பெற்றுத் தலைவராகவென்றார்.

[ஏமுறு ஞாலந் தன்னிற் றோன்றித், தாமரை பயந்த தாவி லூழி, நான்முக வொருவற் சுட்டி:]

ஞாலந்தன்னில் தோன்றி ஏமுறு நான்முக ஒருவற் சுட்டி—பிள்ளையார் சபித்தலாலே மண்ணிடத்தே தோன்றி மயக்கமுறுகின்ற நான்குமுகத்தையுடைய அயனைப் பழையநிலையிலேநிறுத்தக் கருதி,

தாமரை பயந்த ஊழி தா இல் ஒருவன்—திருமாலுடைய திருவுந்தித்தாமரை பெற்ற ஊழிதோறும் தன்படைத்தற்றொழிலில் வருத்தமில்லாத ஒருவன் (கசுரு)

இனித் தாமரையென்னும் எண்ணைத்தந்த அழிவில்லாத ஊழிக்காலத்தையுடைய அயனுமாம்.

பயந்த ஒருவனென்க.

சாபமென்றது: பிள்ளையார் அசுரரையழித்துத் தேவரைக் காத்ததற்கு இந்திரன் மகள் தெய்வயானையாரை அவர்க்குக் கொடுத்தவிடத்தே, பிள்ளையார் தங் கையில் வேலைநோக்கி, "நமக்கு எல்லாந்தந்தது இவ்வேல்" என்ன, அருகிருந்தஅயன் "இவ்வேலிற்கு இந்நிலை என்னால் வந்ததன்றோ" என்றானாக, நங் கையில் வேலுக்கு நீகொடுப்பதொரு சத்தியுண்டோவென்று கோபித்து, "இங்ஙனங் கூறிய நீ மண்ணிடைச்செல்வாய்" என்ற சாபத்தை.

காண்வர—அழகு தோன்ற,

பகலில் தோன்றும் இகல் இல் காட்சி—ஒருபொருள் பலவாமாறு பகுத்துக்காண்டற்கண் வேறுபடத் தோன்றும் தம்முள் மாறுபாடில்லாத அறிவினையுடைய,

நால் வேறு இயற்கைப் பதினொரு மூவரோடு—நான்காகிய வேறுபட்ட இயல்பினையுடைய முப்பத்துமூவரும்,

என்றது: ஆதித்தன், உருத்திரன், வசு, மருத்துவனென்னும் ஓரோவோர்பொருள்கள் பலவாகப் பகுக்குங்காற் பன்னிருவர் பதினொருவர் எண்மர் இருவராகப் பகுக்க நான்குகூறாய் முப்பத்துமூவராயினாரொன்றவாறு. பதினொருவராகிய மூவரென்க. அவர் ஆதித்தர் பன்னிருவரும், உருத்திரர் பதினொருவரும், வசுக்கள் எண்மரும், மருத்துவர் இருவருமாம். ஒடு - எண்ணொடு.

ஒன்பதிற்று இரட்டி உயர் நிலை பெறீஇயர்—பதினெண்வகையாகிய உயர்ந்தநிலையைப் பெற்றவரும்,

என்றது - பதினெண்கணங்களை. அவர்: தேவரும், அசுரரும், தைத்தியரும், கருடரும், கின்னரரும், கிம்புருடரும், இயக்கரும், விஞ்சையரும், இராக்கதரும், கந்தருவரும், சித்தரும், சாரணரும், பூதரும், பைசாசகணமும், தாராகணமும், நாகரும், ஆகாயவாசிகளும், போகபூமியோரும் எனவிவர். இவர்க்குப் பிறவாறுமுரைப்பர். பெறீஇயர் - தொழிற்பெயர்.

மீன் பூத்தன்ன தோன்றலர்—உடுக்கள் பொலிவுபெற்றுத் தோன்றினாலொத்த தோற்றத்தையுடையராய்,

மீன் சேர்பு வளி கிளர்ந்தன்ன செலவினர்—மீன்சஞ்சலாவுகின்றவிடத்தே சேர்ந்து காற்று எழுந்தாலொத்த செலவினையுடையராய்,

வளி இடைத் தீ எழுந்தன்ன திறலினர்—காற்றிடத்தே நெருப்பெழுந்தாலொத்த வலியினையுடையராய்,

தீப் பட உரும் இடித்தன்ன குரலினர்—நெருப்புப்பிறக்க உருமேறு இடித்தாற்போன்ற குரலினையுடையராய்,

இவை வினையெச்சமுற்று.

[விழுமிய, வுறுகுறை மருங்கிற்றம் பெறுமுறை கொண்மார்:] தம் விழுமிய பெறுமுறை குறை உறு மருங்கிற் கொண்மார்—தம்முடைய சீரிய படைத்தல்காத்தல் அழித்தலென்னுந்தொழில்களைப் பண்டுபோலப் பெறுமுறைமையினைக் குறைவேண்டிநின்று பெறுங்கூற்றாலே முடித்துக்கோடற்கு,

அந்தரக் கொட்பினர்—ஆகாயத்தே சுழற்சியினையுடையராய்,

[வந்துடன் காண:—] உடன் வந்து காண—சேரவந்து காணும்படியாக,

தா இல் கொள்கை மடந்தையொடு—வருத்தமில்லாத அருட்கற்பினையுடைய தெய்வயானையாருடன்,

[சின்னாள், ஆவினன்குடி யசைதலும் உரியன்:] ஆவினன்குடி சின்னாள் அசைதலும் உரியன்—ஆவினன்குடியென்னும் ஊரிலே சிலநாள் இருத்தலுமுரியன்;

பலர்புகழ்மூவருந் தலைவராகவேண்டி (கசுஉ) அதற்குக் குறைபாடுண்டாக்கின நான்முகவொருவனைக்கருதி (கசுு) ஒன்றுபுரிகொள்கைப் (கசுக) புள்ளணி நீள்கொடிச்செல்வனும் (கடுக), முரண்மிகு செல்வனும் (கடுச), யானையெருத்தமேறிய செல்வனும் (கடுக), முப்பத்துமூவரும் (கசுஎ), பதினெண்கணங்களும் (கசுஅ) தோன்றலர் (கசுகூ) செலவினர் (கஎ0) திறலினர் (கஎக) குரலினர் (கஎஉ) கொட்பினராய் உடன்வந்து (கஎச) தம் விழுமிய (கஎஉ) பெறுமுறை குறையுறுமருங்கின் முடித்துக்கோடற்கு (கஎகூ) மென்மொழிமேவலர் இன்னரம்புளர (கசுஉ) முனிவர் (கஙஎ) மேவர(கஙகூ) முற்புகக் (கஙஎ) காணத் (கஎச) தான் ஆவினன்குடியிலே காண்வர (கசுு) அசைதலுமுரியனென முடிக்க.

கந்தருவர் - பாட்டான் முனிவுதீர்ப்பார். முனிவர் தம்மை மருமைபற்றி முன்னேசென்றார்.

இனிச் சித்தன்வாழ்வென்று சொல்லுகின்றவூர் முற்காலத்து ஆவினன்குடியென்று பெயர்பெற்றதென்றுமாம். அது "நல்லம்பர் நல்ல குடியுடைத்துச் சித்தன் வாழ் - வில்லந் தொறுமூன்றெரியுடைத்து - நல்லரவப் - பாட்டுடைத்துச் சோமன் வழிவந்த பாண்டியனின் - நாட்டுடைத்து நல்ல தமிழ்" என்று ஒளவையார் கூறியதனானுணர்க. *சித்தனென்பது பிள்ளையாருக்குத் திருநாமம்.

அதாஅன்று—அதுவன்றி,

ச.—திருவேரகம்.

இருமூன்று எய்திய இயல்பினின் வழாஅது—ஓதல் ஓதுவித்தல் வேட்டல்

---

* இது முருகக்கடவுள் ஆயிரநாமத்துள் ஒன்று.

வேட்பித்தல் ஈதல் ஏற்றலென்னும் ஆறுகிய நன்மைபொருந்திய இலக்கணத்தில் வழுவாமல்,

வழாமல், வழுவாமலெனத் திரிக்க.

இருவர்ச் சுட்டிய பல் வேறு தொல் குடி—தாயுந் தந்தையுமாகிய இருவர்குலத்தையும் உலகத்தார் நன்றென்றுமதித்த பலவாய்வேறுபட்ட பழைய குடியிற்பிறந்த இருபிறப்பாளர் (கஅஉ)

குடி - *குண்டினர், காசிபர் என்றாற்போல்வன.

[அறுநான் கிரட்டி யிளமை நல்லியாண், டாறினிற் கழிப்பிய:] அறுநான்கு இரட்டி ஆண்டு நல்லிளமை ஆறினிற் கழிப்பிய — இருபத்துநான்கின் இரட்டியாகிய நாற்பத்தெட்டியாண்டு நல்லிளமையை வேதங்கூறியநெறியிலே போக்கிய இருபிறப்பாளர் (கஅஉ)

பிரமசரியங்காத்த அந்தணர்.

அறன் நவில் கொள்கை—அறத்தை எப்பொழுதுங் கூறுகின்ற கோட்பாட்டினையும்,

மூன்று வகைக் குறித்த முத்தீச் செல்வத்து—நாற்சதுரமும் முச்சதுரமும் வில்வடிவுமாகிய †மூன்றுவகையைக் கருதின ஆகவனீயம் தக்ஷிணாக்கினி காருகபத்தியம் என்னும் மூன்றுதீயானுண்டாகிய செல்வத்தினையுமுடைய,

இருபிறப்பாளர்—உபநயனத்துக்கு முன்பு ஒருபிறப்பும் பின்பு ஒருபிறப்புமாகிய இருபிறப்பினையுமுடைய அந்தணர்,

பொழுது அறிந்து நவல—தாங்கள் வழிபடுங்காலமறிந்து தோத்திரங்களைக் கூற,

ஒன்பது கொண்ட மூன்று புரி நுண் ஞாண்—மூன்றாற்கொண்டு முப்புரியாகுதலின், ஒன்பதாகியநூலைத் தன்னிடத்தேகொண்ட ஒருபுரி மூன்றாகிய நுண்ணிய பூணுநூலையும்,

ஞாணினையும் (கஅங) கொள்கையினையும் (கஅ0)செல்வத்தினையுமுடைய(கஅக) இருபிறப்பாளரென்க.

புலராக் காழகம் புலர உடீஇ—நீராடுங்கால் தோய்க்கப்பட்ட கலிங்கம் உடம்பிலே கிடந்துபுலர உடுத்து,

என்றது - ஈரத்துடனேயிருந்து வழிபடுதல் கூறிற்று.

உச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்து—தலைமேலே வைத்த கையினையுடையராய்த் தன்னைத்துதித்து,

ஆறெழுத்து அடக்கிய அருமறைக் கேள்வி—ஆறெழுத்தினைத் தன்னிடத்தே அடக்கியிருக்கின்ற கேட்டற்கரிய, மறையவுச்சரிக்கப்படும் மந்திரத்தை,

அது "நமக்குமாராய" என்பதாம்.

நா இயல் மருங்கில் நவிலப் பாடி—நாப் புடைபெயரும் அளவிலே பயில உச்சரித்து,

* குண்டலரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† இவற்றுட் பின்னைய இரண்டன் வகையும் இக்காலத்து வழங்குவனவற்றிற்கு வேறுபட்டிருத்தலின், இம்மூன்று வகையும் சாகாபேதமாக இருத்தல்வேண்டுமெனக் கூறுகின்றனர்.

விரை உறு நறு மலர் ஏந்தி—மணமிக்க நறியபூவை எடுத்து,

பெரிது உவந்து ஏரகத்து உறைதலும் உரியன்—பெரிதுமகிழ்ந்து ஏரகமென்கின்றவூரிலே இருத்தலுமுரியன்;

இருபிறப்பாளர் (கஅஉ) புலரவுடீஇத் (கஅச) தற்புகழ்ந்து (கஅ௫) நறுமலரேந்திக் (கஅஅ) கூப்பியகையராய் (கஅ௯) நவிலப்பாடிப் (கஅஎ) பொழுதறிந்து நவல (கஅஉ) அதற்குப் பெரிதுமகிழ்ந்து ஏரகத்துறைதலும் உரியனெனமுடிக்க.

ஏரகம் - மலைநாட்டகத் தொருதிருப்பதி.

அதாஅன்று—அதுவன்றி,

௫.—குன்றுதோறாடல்.

பைங்கொடி—பச்சிலைக்கொடியாலே,

எல்லாவற்றினும் பசுத்திருத்தலிற். பச்சிலையென்று பெயர்பெற்றது. பச்சிலையென்னுது சினைவினைமுதன்மேலேற்றிப் பைங்கொடியென்முர்.

நறைக்காய்—நறுநாற்றத்தையுடைய காயை,

அது சாதிக்காய்.

இடைஇடுபு—நடுவேயிட்டு,

வேலன்—படிமத்தான்,

அம் பொதிப் புட்டில்—அழகினையுடைத்தாகிய பொதிதலையுடைய தக்கோலமென்னும் முதலின்காய்,

அது புட்டில்போறலிற் புட்டிலென்முர்.

விரைஇ—கலந்து,

குளவியொடு—காட்டுமல்லிகையுடனே,

வெண் கூதாளம் தொடுத்த கண்ணியன்—வெண்டாளியையும் கட்டின கண்ணியையுடையனாய்,

நறுஞ் சாந்து அணிந்த கேழ் கிளர் மார்பின்—நறிய சந்தனத்தைப்பூசிய நிறம் விளங்கும் மார்பினையுடைய வேலன் (ககம),

வேலன் பைங்கொடியாலே (ககம) புட்டில்விரைஇ (கக௧) நறைக்காய்இடையிடுபு (ககம) குளவியொடு (ககக) கூதாளத்தையுங் கட்டிய கண்ணியனாய் (ககஉ),

கண்ணியன் - வினையெச்சவினைக்குறிப்புமுற்று.

கொடுந் தொழில் வல் விற் கொலைஇய கானவர்—கொடிய தொழிலையுடைய வலியவில்லாற் கொல்லுதலைச்செய்த குறவர்,

"குலைஇய" என்ற பாடத்திற்கு வில்லைவளைத்தகானவரென்க. எனவே கோறல் பெற்றும்.

நீடு அமை விளைந்த தேக் கள் தேறல்—நெடுகின மூங்கிலிலே யிருந்து முற்றின தேனாற்செய்த கட்டெளிவை,

குன்றகச் சிறு குடிக் கிளையுடன் மகிழ்ந்து—மலையிடத்துச் சிறியவூரிலே இருக்கின்ற சுற்றத்தோடே உண்மகிழ்ந்து,

தொண்டகச் சிறு பறைக் குரவை அயர—அந்நிலத்துக்குரிய தொண்டகமாகிய சிறுபறையினது தாளத்திற்குக் குரவையாட,

கானவர் (கக௪) தேறலைமகிழ்ந்து குரவையாடவென்க.

[விரலுளர்ப் பவிழ்ந்த வேறுபடு நறுங்காற், குன்றுசெனை பூத்த வண்டுபடு கண்ணி:]

விரல் உளர்ப்பு அவிழ்ந்த வேறுபடு நறுங் கான் கண்ணி—விரலதலைப்பாலே வலிய வலர்த்தவலர்ந்த பூவாகலின் வேறுபடுகின்ற நறியமணத்தினையுடைய தலையிற் சூடும் மாலையினையும்,

குன்று சுனை பூத்த வண்டு படு கண்ணி—அதுதான் ஆழ்ந்த சுனையிற்பூத்த பூவாற் செய்த வண்டுவீழ்கின்ற கண்ணி.

இஃது ஒற்றுமை நயம்பற்றிச் செயப்படு பொருண்மேல் நின்றது. கார்க் குன்றுசுனை யென்று பாடமாயின், கரிய ஆழ்ந்த சுனையென்க.

இணைத்த கோதை—இதழ்பறித்துக்கட்டின மாலையினையும்,

அணைத்த கூந்தல்—சேர்த்தின கூந்தலினையும்,

முடித்த குல்லை—இலையைத் தலையிலே யணிந்த கஞ்சங்குல்லையினையும்,

இலை உடை நறும் பூ—இலையையுடைய நறிய பூங்கொத்துக்களையும்,

செங் கால் மராஅத்த வால் இணர் இடை இடுபு சுரும்பு உணத் தொடுத்த பெருந் தண் மாத் தழை—செவ்விய காலினையுடைய மராத்திடத்தனவாகிய வெள்ளிய கொத்துக்களை நடுவேவைத்துச் சுரும்பு தேனையுண்ணும்படி தொடுத்த பெரிய குளிர்ந்த அழகினையுடைய தழையை,

குல்லையையும் பூவையும் வாலிணர் இடையிட்டுத் தொடுத்த தழை யென்க.

[திருந்துகா ழல்கு றிளைப்ப வுடீஇ:] காழ் திருந்து அல்குல் திளைப்ப உடீஇ—வடங்கள் திருந்தும் அல்குலிடத்தேஅசையும்படி உடுத்து,

அல் குற்றிளைப்பவென்னும் வல்லொற்று விகாரமாயிற்று.

[மயில்கண் டன்ன மடநடை மகளிரொடு:]

மயில் கண்டுஅன்ன மகளிரொடு—சாயலுடைமையான் மயிலைக் கண்டாற்போன்ற மகளிரொடு,

மடநடை மகளிர்—மடப்பம்பொருந்திய ஒழுக்கத்தினையுமுடைய மகளிர்,

தழையை யுடுத்து மயில்கண்டன்ன மகளிரென்க.

உடுத்தென்னும் வினையெச்சம் அன்னவென்னும் பெயரொச்சமாகிய உவமவுருபோடு முடிந்தது.

கண்ணியினையும் கோதையினையுஞ் சேர்த்தின கூந்தலினையும், மடநடையினையுமுடைய மகளிரென்க.

இம் மகளிர் தன்னைச் சேவிக்கு மகளிர்.

செய்யன் — சிவந்தவன்,

சிவந்த ஆடையன் செவ்வரைச் செயலைத் தண் தளிர் துயல்வரும் காதினன்—சிவந்த ஆடையுடுத்துச் சிவந்த அரையினையுடைய அசோகிற் குளிர்ந்த தளிர் அசையுங்காது பொருந்தி,

கச்சினன் கழலினன் செச்சைக் கண்ணியன்—கச்சைக் கட்டிக் கழலையணிந்து வெட்சிமாலையைச் சூடி,

குழலன் கோட்டன் குறும் பல்லியத்தன்—குழலை யூதிக் கொம்பைக் குறித்துச் சிறிய பல்லியங்களை எழுப்பி,

தகரன் மஞ்ஞையன் புகர் இல் சேவலங்கொடியன் — கிடாயைப் பின்னிட்டு மயிலையேறிக் குற்றமில்லாத கோழிக்கொடியை உயர்த்து,

நெடியன்—தான் வேண்டிய வடிவுகோடலிற் பிள்ளையாயிராது நெடுகவளர்ந்து,

தொடி அணி தோளன்—தோளிலே தொடியையணிந்து,

நரம்பு ஆர்த்து அன்ன இன் குரல் தொகுதியொடு—நரம்பு ஆரவாரித்தாலொத்த இனிய மிடற்றையுடைய பாமகளிரோடே,

இவர்கள் தன்னைச் சேவித்துப்பாமகளிர்.

[குறும்பொறிக் கொண்ட நறுந்தண் சாயல், மருங்கிற் கட்டிய நிலனேர்பு துகிலினன்:]

மருங்கிற் கட்டிய குறும்பொறிக் கொண்ட—இடையிலே இறுகக்கட்டிய உதரபந்தத்தின்மேலே உடுப்பதாக வுட்கொண்ட,

நிலன் நேர்பு நறுந் தண் சாயல் துகிலினன் — நாலவிட்டமையால் நிலத்தைப் பொருந்தி நறிய குளிர்ந்த மென்மையை உடைத்தாகிய துகிலினையுடுத்து,

[முழவுறழ் தடக்கையி னியல வேந்தி, மென்றோட் பல்பிணை தழீஇத் தலைத்தந்து:]

மென்றோட் பல் பிணை இயல—மெல்லிய தோளினையுடைய பலவாகிய மான்பிணைபோலும் மகளிர் குரவையாடி அசைய,

இவர்கள் மெய்தீண்டி விளையாடுதற்குரிய மகளிர்.

முழவு உறழ் தடக் கையின் தழீஇ ஏந்தித் தலைத் தந்து—தன்னுடைய முழவையொத்த பெருமையையுடைய கையினாலே அவர்கள்கையினைத் தழீஇ எடுத்துக்கொண்டு முதற்கைகொடுத்து,

[குன்றுதோ றாடலு நின்றதன் பண்பே:] குன்றுதோறு ஆடலும் தன் நின்ற பண்பு—மலைகடோறுஞ்சென்று விளையாடுதலும் தனக்கு நிலைநின்ற குணம்;

கண்ணியன் ஆடையனென்பனமுதலியன வினையெச்சவினைக் குறிப்பு முற்று; *"முன்னத்தி னுணருங் கிளவியு முளவே" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால், செய்தெனெச்சப்பொருளையுணர்த்தின.

கானவர் (௧௯௪) குரவையயர (௧௯௭), அதனைக்கண்டு மென்றோட் பல்பிணை (௨௧௬) குரவையாடியசைய (௨௧௭), அதனைப்பொறாதே செய்யன் (௨௦௬) வேலன் (௧௯௦) றொடுத்த கண்ணியைச்சூடி (௧௯௨) உடுத்துப் (௨௦௬) பொருந்திக் (௨௦௭) கட்டி அணிந்து சூடி (௨௦௮) ஊதிக் குறித்து எழுப்பிப் (௨௦௯) பின்னிட்டு ஏறி (௨௧௦) உயர்த்து வளர்ந்து தொடியையணிந்து (௨௧௧) துகிலையுடுத்துத் (௨௧௪) தொகுதியுடனே (௨௧௨) மகளிரோடே (௨௦௯) மலைகடோறுஞ்சென்று (௨௧௭) தழீஇ (௨௧௬) ஏந்தித் (௨௧௫) தலைத்தந்து (௨௧௬) ஆடலும் நின்றதன்பண்பென வினைமுடிக்க.

"குரவை யென்பது கூறுங் காலைச், செய்தோர் செய்த காமமும் வென்றியு, மெய்தக் கூறு மியல்பிற் றாகும்" எனவரும்.

அதாஅன்று—அதுவன்றி,

௬.—பழமுதிர்சோலை.

சிறுதினை மலரொடு விரைஇ மறி அறுத்து—சிறிய தினையரிசியைப் பூக்களோடே கலந்து பிரப்பரிசியாகவைத்து மறியையறுத்து,

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல், ௬௬.

வாரணக் கொடியொடு வயிற்பட நிறீஇ—கோழிக்கொடியோடே தான் அவ்விடத்தே நிற்கும்படி நிறுத்தி,

ஊர் ஊர் கொண்ட சீர் கெழு விழவினும்—ஊர்தோறும் ஊர்தோறும் எடுத்துக்கொண்ட தலைமைபொருந்தின விழாவின்கண்ணும்,

ஆர்வலர் ஏத்த மே வரு நிலையினும் — தன்மேல் அன்புடையார் ஏத்துதலாலே தன்மனம் பொருந்துதல்வருகின்ற இடத்தினும்,

வேலன் தைஇய வெறி அயர் களனும்.—படிமத்தான் இழைத்த வெறியாடு களத்தினும்,

பிள்ளையார்வேலைத் தனக்கு அடையாளமாகக் கொண்டு திரிதலின், வேலனென்றார்; இது*“வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன்” எனப் புறத்திற்குங் கூறியது.

காடும் காவும் கவின் பெறு துருத்தியும் —காட்டினும் பொழிலினும் அழகுபெறுகின்ற ஆற்றிடைக்குறையினும்,

யாறும் குளனும் — ஆறுகளினுங் குளங்களினும்,

வேறு பல் வைப்பும் — முற்கூறிய ஊர்களன்றி வேறுபட்ட பலவாகிய ஊர்களினும்,

சதுக்கமும் — நாற்சந்தியினும்,

சந்தியும் — முச்சந்தியினும் ஐஞ்சந்தியினும்,

புதுப் பூங் கடம்பும்—புதிய பூக்களையுடைய கடம்பினும்,

மன்றமும்—ஊர்க்குநடுவாய் எல்லாருமிருக்கும் மரத்தடியினும்,

பொதியிலும்—அம்பலத்தினும்,

கந்து உடை நிலையினும்—ஆதீண்டு குற்றியையுடைய இடத்தினும்,

[மாண்டலைக் கொடியொடு மண்ணி யமைவர:] மாண் தலைக் கொடியொடு உரு கெழு வியனகர் (உஉச) அமைவர மண்ணி—மாட்சிமைப்பட்ட தலைமையினையுடையகோழிக்கொடியோடே உருகெழுவியனகரை அமைவரப்பண்ணி,

ஒடு - வேறுவினை யொடு.

இனி ஆண்டலைக்கொடியென்று பாடமாயின், பேய்முதலியன பலியை நுகராமற் றலை ஆண்மகன்றலையும், உடல் புள்ளின்வடிவுமாக எழுதின கொடியென்க.

நெய்யோடு ஐயவி அப்பி—நெய்யோடே வெண்சிறுகடுகையும் அப்பி,

ஐது உரைத்து—தான் வழிபடுதற்குரிய மந்திரத்தைத் தோன்றாம லுச்சரித்து,

குடந்தம்பட்டு—வழிபட்டு,

வணக்கம்பட்டென்றும் உரைப்பர்; குடவென்பது தடவென்பதுபோல வளைவையுணர்த்துவதோர் உரிச்சொல்லாதலின், அதனடியாகப்பிறந்த பெயருமாம். †

கொழு மலர் சிதறி—அழகிய மலர்களைத் தூவி,

முரண் கொள் உருவின் இரண்டு உடன் உடீஇ—தம்மிற் பகைத்தல் கொண்ட வடிவினையுடைய இரண்டாடையை உள்ளொன்றும் புறம்பொன்றுமாக வுடுத்து,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், ௫.

† இதன்பின்னே, குடந்தமாவது - “நால்விரல் முடக்கிப் பெருவிர னிறுத்தி - நெஞ்சிடை வைப்பது குடந்த மாகும்” என்று ஓர் பிரதியிலுள்ளது.

செந்நூல் யாத்து—சிவந்தநூலைக் கையிலே காப்புக்கட்டி,
நூலொழுக்கி எல்லைப்படுத்தென்றுமாம்.
வெண் பொரி சிதறி—வெள்ளிய பொரியைத் தூவி,

மத வலி நிலைஇய மாத் தாள் கொழு விடை—மிகுதியையுடைய வலி நிலைபெற்ற பெருமையையுடைத்தாகிய காலையுடைய கொழுவிய கிடாயினது,

குருதியொடு விரைஇய தூ வெள் அரிசி—உதிரத்தோடே பிசைந்த தூய வெள்ளரிசியை,
சில் பலிச் செய்து—சிறுபலியாக இட்டு,
பல் பிரப்பு இரீஇ—பலபிரப்பும் வைத்து,
இனிப் பிரப்புக்கூடையென்பாருமுளர்.

சிறு பசுமஞ்சளொடு நறு விரை தெளித்து—சிறிய பசுமஞ்சளோடே நறிய சந்தனமுதலியவற்றையுந் தெளித்து,

இனிச் சிறுபசுமஞ்சள் மஞ்சளில் ஒரு சாதிவிசேடமுமாம். விரை - ஆகுபெயர்.
[பெருந்தண் கணவீர நறுந்தண் மாலை துணையற வறுத்துத் தூங்க நாற்றி:]
பெருந் தண் கணவீர மாலை—பெரிய குளிர்ந்த செவ்வலரிமாலையையும்,
நறுந் தண் மாலை — ஒழிந்த நறிய குளிர்ந்த மாலைகளையும்,
அறுத்து — தலையொக்க அறுத்து,
துணை அறத் தூங்க நாற்றி — தமக்கு ஒப்பில்லாதபடி அசையத்தூக்கி,
இனித் தம்மில் இணையொத்த அறுப்பாக அறுத்தென்றுமாம்.

நளி மலைச் சிலம்பில் நல் நகர் வாழ்த்தி — செறிந்த மலைப்பக்கத்திலுள்ள நல்ல வூர்களைப் பசியும் பிணியும் பகையும் நீங்குகவென்று வாழ்த்தி,
நகர் - பிள்ளையார் கோயிலென்றுமாம்.
நறும் புகை எடுத்து — நறிய தூபங்கொடுத்து,
குறிஞ்சி பாடி — அந்நிலத்திற்கடைந்த குறிஞ்சிப்பண்ணைப் பாடி,

இமிழ் இசை அருவியோடு இன் இயம் கறங்க — முழங்குகின்ற ஓசையினையுடைய அருவியோடே இனிய பல்லியங்களும் ஒலியாநிற்க,

உருவப் பல் பூத் தூஉய் வெரு வரக் குருதிச் செந் தினை பரப்பி—சிவந்த நிறத்தினையுடைய பலபூக்களையுந் தூவி அச்சம்வரும்படி உதிரமளைந்த சிவந்த தினையினையும் பரப்பி,

குறமகள் முருகு இயம் நிறுத்து முரணினர் உட்க முருகு ஆற்றுப்படுத்த உருகெழு வியன் நகர்—குறச்சாதியாகிய மகள் முருகனுவக்கும் வாச்சியங்களை வாசிக்கப்பண்ணித் தெய்வமின்றென்பார் அஞ்சும்படியாகப் பிள்ளையார்வரும்படி வழிப்படுத்தின அச்சம்பொருந்தின அகற்சியையுடைய நகரின்கண்ணே,

* "வேலன் வெறியாட் டயர்ந்த" என்புழிச் சிறுபான்மை யேனையோரும் ஆடுவாரென்றலிற், குறமகள் வெறியாட்டுக் கூறினர்.

குறமகள் (உ௪௨) மண்ணி(உ௨௭)அப்பி உரைத்துப்(உ௨௮)பட்டுச் சிதறி உடீஇ யாத்துச் சிதறிச் செய்து இரீஇத் தெளித்து நாற்றி வாழ்த்தி எடுத்துப் பாடிக் கறங்காநிற்கத் தூஉய்ப் பரப்பி நிறுத்து ஆற்றுப்படுத்த நகரென வினைமுடிக்க.
சாந்திசெய்ய ஆற்றுப்படுத்தான்.

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், ௫.

ஆடு களம் சிலம்பப் பாடி—அவ்வெறியாடுகின்ற களம் ஆரவாரிப்ப அதற்கேற் பனவற்றைப் பாடி,

[பலவுடன்,கோடுவாய் வைத்து:] கோடு பல உடன் வாய் வைத்து—கொம்புகள் பலவற்றையுஞ் சேரவூதி,

கொடு மணி இயக்கி—கொடிய மணியையும் ஒலிப்பித்து,

ஓடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி—கெடாத வலியினையுடைய *பிணிமுக மென்னும் பட்டத்தினையுடைய யானையை வாழ்த்தி,

பிணிமுகம்-மயிலுமாம்.

வேண்டுநர் வேண்டியாங்கு எய்தினர் வழிபட—காரியங்களை விரும்புவோர் தாங்கள் விரும்பினகாரியங்களை விரும்பினாற்போலப் பெற்றுநின்று வழிபட,

நகரிலே (உ௪௪) பாடி வைத்து இயக்கி வாழ்த்தி வழிபட உறைதலுமுரியன் (௧௮௯) என்க.

விழவின்கண்ணும் (உ௨௦) நிலையின்கண்ணும் (உ௨௧) கந்துடைநிலையின்கண்ணும் (உ௨௬) உறைதலுமுரியன் (௧௮௯) என்க.

ஆண்டாண்டுறைதலும்—களனும் (உ௨௨)காடும் காவும் துருத்தியும்யாறும் குளனும் வைப்பும் சதுக்கமுஞ் சந்தியும் கடம்பும் மன்றமும் பொதியிலுமாகிய அவ்வவ் விடங்களிலே உறைதலுமுரியனென்க.

அறிந்தவாறே—யான் அறிந்தபடியே கூறினேன்;

ஆண்டு ஆண்டு ஆயினும் ஆக — யான் முற்கூறிய அவ்வவ்விடங்களிலேயாயினுமாக பிறவிடங்களிலே யாயினுமாக,

உம்மை-ஐயவும்மை.

[காண்டக,முந்துநீ கண்டுழி முகனமர்ந் தேத்தி:] முந்து நீ கண்டுழிக் காண் தக முகன் அமர்ந்து எத்தி — முற்பட நீ கண்டபொழுது அழகு தக்கிருக்கும்படி முகம்விரும்பித் துதித்து,

முகனமர்ந்தென்றார், அவன் தெய்வத்தன்மையைக் கண்டபொழுது அச்சம்பிறவாது நிற்கவேண்டுமென்றற்கு.

கை தொழூஉப் பரவி—முன்னர்க் கையைத் தலைமேலேவைத்து வாழ்த்தி,

கால் உற வணங்கி—பின்னர்த் திருவடி தலையிலேயுறும்படி தண்டனிட்டு,

நெடும் பெருஞ் சிமயத்து † நீலப் பைஞ்சுனை—நெடிய பெரிய இமவானுச்சியிற் றருப்பைவளர்ந்த பசிய சுனையிடத்தே,

நீலமென்றார், அதினின்ற நீலநிறத்தையுடைய தருப்பையை. அஃது ஆகுபெயர்; என்றது: சரவணப்பொய்கையென்றவாறு.

ஐவருள் ஒருவன் அங்கை எற்ப — விசும்பும் வளியும் தீயும் நீரும் நிலனுமாகிய ஐவருள் தீத் தன்னங்கையிலே எற்ப,

சதாசிவனும் மயேச்சுரனும் உருத்திரனும் அரியும் அயனும் பூதங்கட்குத் தெய்வமாகலின், ஐவரென்றார்; ஐவருளொருவனென்றது உருத்திரன் றெய்வமாகிய தீயை.

---

* பிணிமுகம் - முருகற்குரிய யானையென்பதை, "பாயிரும் பனிக்கடல்" என்னும் பரிபாடலிற் "சேயுயர்பிணிமுக மூர்ந்தம ருழக்கி" என்பதனுரையாலுணர்க.

† "நீவந்தோங் கிமயத்து நீலப் பைஞ்சுனை" என்றார் பரிபாடலிலும்.

அவன் அங்கையேற்பவென்றது: இறைவனிடத்தினின்றும் இந்திரன்வாங்கிய கருப்பத்தினை முனிவர் வாங்கித் தமக்குத் தரிக்கலாகாமையின் இறைவன்கூறிய முத்தீக்குண்டத் திட்டதனைக் கூறிற்று.

அறுவர் பயந்த ஆறு அமர் செல்வ — அருந்ததியொழிந்த அறுவராலே பெறப்பட்ட ஆறுவடிவுபொருந்திய செல்வ,

என்றது: அங்ஙனம் அங்கியின்கணிட்டுச் சத்திகுறைந்த கருப்பத்தை முனிவரொழுவரும் வாங்கித் தம்மனைவியர்க்குக் கொடுப்ப அருந்ததியொழிந்தோர் விழுங்கிச் சூன்முதிர்ந்து, சரவணப்பொய்கையிற் பதுமப்பாயலிலே பெற ஆறு வடிவாக வளர்ந்தமை கூறிற்று.

எற்கையினுலே அறுவராற் பைஞ்சுனையிலே பயக்கப்பட்ட செல்வவென்க; இது பரிபாடலிற் * "பாயிரும் பனிக்கடல்"என்னும் பாட்டானுணர்க.

ஆல் கெழு கடவுட் புதல்வ — கல்லாலின் கீழிருந்த கடவுளினுடைய புதல்வ,

கடவுளரென உயர்திணையாய் நில்லாது கடவுளென்பது தெய்வமென்னும் பொருட்டாய் அஃறிணைமுடிபுகொள்ளும் உயர்திணையாய் நிற்றலின், அஃறிணைப்பாற்பட்டு †"உணரக்கூறிய" என்னும் புறனடையான் முடிந்தது.

மால் வரை மலைமகள் மகனே — பெருமையையுடைய மலையாகிய மலையரையன் மகளுடைய மகனே,

வரை - மூங்கிலுமாம்.

மாற்றோர் கூற்றே — பகைவர்க்குக் கூற்றுவனே,

[வெற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறுவ:]

வெற்றிக் கொற்றவை சிறுவ — வெற்றியை உலகத்திற்குக் கொடுக்கும் வனதுர்க்கையினுடைய புதல்வ,

வெல் போர்க் கொற்றவை — தான் வெல்லும்போரைச் செய்யுங் கொற்றவை,

என்றது: மகிடனைச் செற்றதனை.

இழை அணி சிறப்பிற் பழையோள் குழவி— பூணணிந்த தலைமையினையுடைய காடுகாளுடைய குழவி,

காடு கிழாளென்பது இக்காலத்துக் காடுகாளென மருவிற்று. அவளும் இறைவனுடைய சத்தியாகலின், அவளுடைய குழவியென்றார்.

[வானோர் வணங்குவிற் றானைத் தலைவ:]

வானோர் தானைத் தலைவ—தேவர்கள் படைத்தலைவ,

என்றது: தேவசேனாபதி என்றதாம்.

வணங்கு வில்—வளையும் வில்லையும்,

வில்லையும், தேவராகிய தானையையுமுடைய தலைவவென்க.

மாலை மார்ப—இன்பத்திற்குரிய மாலையணிந்த மார்ப,

நூல் அறி புலவ—எல்லா நூல்களையும் அறியும் புலவ,

புலவன்-அறிவுடையவன்.

செருவில் ஒருவ—போர்த்தொழிலில் ஒருவனுகி நிற்பாய்,

பொரு விறல் மள்ள—பொருகின்ற வெற்றியினையுடைய மள்ள,

மள்ளன்-இளமைப்பகுதித் திருநாமத்தோன்.

அந்தணர் வெறுக்கை—அந்தணருடைய செல்வமாயிருப்பாய்,

---

* பரிபாடல், ௫.

† தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், புள்ளிமயங்கியல், ௧௧௦.

அறிந்தோர் சொல் மலை—சான்றோர் புகழ்ந்து சொல்லப்படும் சொற்களினீட்டமாயிருப்பாய்,

மங்கையர் கணவ—தெய்வயானையாரும், வள்ளிநாச்சியாருமாகிய மகளிர்க்குக் கணவ,

மைந்தர் ஏறே—வீரர்க்கிடபமே,

வேல் கெழு தடக் கைச் சால் பெருஞ் செல்வ—வேல்பொருந்தின பெருமையையுடைய கையானமைந்த பெரிய செல்வ,

என்றது: வேல் வெற்றியாற்பெற்ற அச்செல்வத்தை.

[குன்றங் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்து, விண்பொரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ:]

குன்றம் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்துக் கிழவ—குருகாற் பெயர்பெற்ற மலையைப்பிளந்த குறையாத வெற்றியையுடைய கிழவ,

விண் பொரு நெடு வரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ—தேவருலகைத் தீண்டும் நெடிய வரைகளையுடைய குறிஞ்சிநிலத்துக்கு உரிமையுடையாய்,

அதற்குரியனாதல் * "சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும்" என்பதனானுணர்க.

பலர் புகழ் நன்மொழிப் புலவர் ஏறே—பலரும் புகழ்ந்துசொல்லும் நன்றாகிய சொற்களையுடைய பரசமயத்தினுள்ளார்க்கு ஏற்றின்றன்மையை உடையவனே,

என்றது: கல்விமதத்தையுடைய யானைபோல்வார்க்குச் சிங்கவேறு போல்வாயென்றதாம்.

[அரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பெயர் முருக:] பெறல் அரு மரபின் பெரும் பெயர் முருக—பிறர்க்குப் பெறலரிய முறைமையினையுடைய பெரும்பொருளினையுடைய முருக,

பெயர் - பொருள். † "பெற்ற பெரும்பெயர் பலர்கை யிரீஇய" எனவும், ‡ "சொற்பெயர் நாட்டம்" எனவும்வரும். பெரும்பொருளென்றது - வீட்டினை.

[நசையுநர்க் கார்த்து மிசைபே ராள:] நசையுநர்க்கு ஆர்த்தும் பேர் இசை ஆள—அவ்வீட்டைப் பெறவேண்டுமென்று நச்சிவந்தார்க்கு அதனை நுகர்விக்கும் பெரியபுகழை ஆளுதலையுடையாய்,

பேரிசை யென்று மாறுக.

[அலந்தோர்க் களிக்கும் பொலம்பூட் சேஎய், மண்டமர் கடந்தநின் வென்றாடகலத்து:]

அலந்தோர்க்கு அளிக்கும் சேஎய்—பிறரால் இடுக்கட்பட்டுவந்தோர்க்கு அருள்பண்ணும் சேய்,

மண்டு அமர் கடந்த வென்று ஆடு நின் அகலத்துப் பொலம் பூண் சேஎய்—மிக்குச்செல்கின்ற போர்களைமுடித்த வென்றாடுகின்ற நினதுமார்பிடத்தே பொன்னாற் செய்த பேரணிகலங்களையணிந்த சேயென்க.

பரிசிலர்த் தாங்கும் உரு கெழு நெடு வேள்—இரந்துவந்தோரை வேண்டுவன கொடுத்துப் பாதுகாக்கும் உட்குதல்பொருந்திய நெடியவேளே,

பெரியோர் ஏத்தும் பெரும் பெயர் இயவுள்—தேவரும் முனிவரும் ஏத்தும் பெரிய திருநாமத்தையுடைய தலைவனே,

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ௫.

† பதிற்றுப்பத்து, ஒன்பதாம்பத்து, ௧0.

‡ ,, மூன்றாம்பத்து, ௧.

இயவுள்—கடவுளுமாம்.

[சூர்மருங் கறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி, போர்மிகு:] போர் மிகு மொய்ம்பிற் சூர் மருங்கு அறுத்த மதவலி—போர்த்தொழிலிலே மிகுகின்ற மொய்ம்பாலே சூரபன்மாவின்குலத்தை இல்லையாக்கின மதவலியென்னும் பெயரையுடையாய்,

பொருந—உவமிக்கப்படுவோய்,

பொருவப்படுமவன், பொருநனென நின்றது.

குரிசில்—தலைவன்,

[எனப்பல, யானறி யளவையி னேத்தி யானாது:] என யான் அறி அளவையின் ஆனாது பல ஏத்தி—என்று யானறிந்து நினக்குக்கூறிய அளவாலே நீயும் அமையாதே பலவற்றையும் கூறிப் புகழ்ந்து,

நின் அளந்து அறிதல் மன் உயிர்க்கு அருமையின்—நின்தன்மையெல்லாம் முற்ற அளவிட்டறிதல் பல்லுயிர்க்கு அரிதாகையினாலே,

நின் அடி உள்ளி வந்தனென்—நின் திருவடியைப் பெறவேண்டுமென்று நினைத்துவந்தேன்;

நின்னொடு புரையுநர் இல்லாப் புலமையோய்—நின்னோடு ஒப்பாரில்லாத மெய்ஞ்ஞானத்தை உடையோய்,

எனக் குறித்தது மொழியா அளவையில்—என்றுசொல்லி நீகருதிய வீடுபேற்றினை விண்ணப்பஞ்செய்வதற்கு முன்னே,

முந்துநீகண்டுழி முகனமர்ந்து (௨௫௧), மகனே, கூற்றே (௨௫௭), குழவி(௨௫௯), வெறுக்கை,சொன்மலையாயிருப்பாய்(௨௬௩),மைந்தரோறே(௨௬௪),புலவரோறே(௨௬௮), சேயே (௨௭௧), வேளே (௨௭௩), இயவுளே (௨௭௪), மதவலி (௨௭௫), புலமையோய் (௨௮0) என்றுமுன்னர் எதிர்முகமாக்கி ஏத்தி(௨௫௧) யென அண்மைவிளி யல்லாதனவற்றை முன்னர்க்கூட்டி முடிக்க. அங்ஙனம் எதிர்முகமாக்கி யேத்திப் பின்னர்ப் பரவி வணங்கிச் (௨௫௨) செல்வ (௨௫௫), புதல்வ (௨௫௬), சிறுவ (௨௫௮), தலைவ (௨௬0), மார்ப, புலவ (௨௬௧), ஒருவ, மள்ள (௨௬௨), கணவ (௨௬௪), செல்வ (௨௬௫), கிழவ (௨௬௭), முருக (௨௬௯), இசைபேராள (௨௭0), பொருந (௨௭௬) வென்றுஅண்மையாகவிளித்து, மன்னுயிர்க்கருமையின் (௨௭௮) யானறியளவையினேத்தி (௨௭௭) நின்னடியுள்ளிவந்தனென் (௨௭௯) என்று நீ குறித்தது மொழியாவளவையினென முடிக்க.

[குறித்துடன், வேறுபல் லுருவிற் குறும்பல் கூளியர்:] வேறு பல் உருவிற் குறும் பல் கூளியர் உடன் குறித்து—வேறுவேறாகிய பலவடிவினையுடைய சிறிய பலராகிய சேவித்துநிற்பார் சேரக்கருதி,

* "நின் கூர்நல் லம்பிற் கொடுவிற் கூளியர்" என்றார் பிறரும்.

சாறு அயர் களத்து வீறு பெறத் தோன்றி—விழாவெடுத்தகளத்தே தாங்கள் பொலிவுபெறத் தோன்றி,

[அளியன் றானே முதுவா யிரவலன்:] முது வாய் இரவலன் தான் அளியன்—அறிவுமுதிர்ந்த வாய்மையையுடைய புலவன்றான் அளிக்கத்தக்கான்;

[வந்தோன் பெருமநின் வண்புகழ் நயந்தென, வினியவு நல்லவு நனிபலவேத்தி:] பெரும நின் வண் புகழ் நயந்து இனியவும் நல்லவும் நனி பல ஏத்தி வந்தோன் என—பெரும, நினது வளவிய புகழினைக்கூறவிரும்பிக் கேட்டோர்க்கு இனியனவும் உறுதிபயப்பனவுமாக மிக்க பலவற்றை வாழ்த்தி வந்தோனென்றுகூற,

* புறநானூறு, ௨௩.

கூளியர் (௨௮௨) குறித்துத் (௨௮௧) தோன்றி (௨௮௩) அளியன் (௨௮௪) பெரும நின் வண்புகழைக் கூறநயந்து (௨௮௫) இனியவும் நல்லவுமாக எத்தி (௨௮௬) வந்தோன் (௨௮௫) என்று கூறவென முடிக்க.

தெய்வம் சான்ற திறல் விளங்கு உருவின்—தெய்வத்தன்மையமைந்த வலிவிளங்கும் வடிவினையும்,

வான் தோய் நிவப்பின் தான் வந்து எய்தி—வானைத்தீண்டும் வளர்ச்சியினையுமுடைய தான் அவ்வையை வந்தணுகி,

அணங்கு சால் உயர் நிலை தழீஇ—வருத்தமமைந்த தெய்வத்தன்மையை உள்ளடக்கிக்கொண்டு,

[பண்டைத்தன், மணங்கமழ் தெய்வத் திளநலங் காட்டி:] மணம் கமழ் தெய்வத்துப் பண்டைத் தன் இளநலம் காட்டி—மணம் நாறுகின்ற தெய்வத்தன்மையையுடைய முன்புண்டாகிய தன் இளையவடிவைக் காட்டி,

[அஞ்ச லோம்புமதி யறிவனின் வரவென:] நின் வரவு அறிவல் அஞ்சல் ஓம்புமதி என—நீ வீடுபெற நினைத்துவந்த வரவை யான் முன்னேயறிவேன்; அது நினக்கு எய்துதலரிதென்று அஞ்சுதலைப் பரிகரியென்று,

அன்புடை நன்மொழி அளைஇ—நின்மேல் அன்புடைத்தாகிய நல்ல வார்த்தைகளைப் பலகாலும் அருளிச்செய்து,

[விளிவின்று, இருணிற முந்நீர் வளைஇய வுலகத், தொருநீ யாகித் தோன்ற:] இருள் நிற முந்நீர் வளைஇய உலகத்து ஒரு நீயாகி விளிவு இன்று தோன்ற—இருண்டநிறத்தையுடைய கடல்சூழ்ந்த உலகத்திடத்தே நீ யொருவனுமே பிறர்க்கு வீடளித்தற்குரியையாய்க் கேடின்றித் தோன்றும்படி,

விழுமிய பெறல் அரும் பரிசில் நல்கும் மதி—சீரிய பிறராற் பெறுதற்கரிய வீடுபேற்றினைத் தருவன்;

* "இகுமுஞ் சின்னு மேனை யிடத்தொடுந், தகுநிலை யுடைய வென்மனார் புலவர்." என்றதனானாதல் † "அவ்வச் சொல்லிற்கு" என்னும் புறனடையதனானாதன் மதி படர்க்கைக்கண்வருதல் கொள்க.

இனி மதிபலவுடனெனக் கூட்டி, அறிவுகள் பலவுடனே பரிசில் நல்குமென்று கூறுவாருமுளர்.

[பலவுடன், வேறுபஃ றுகிலி னுடங்கி:] வேறு பல் துகிலிற் பல உடன் நுடங்கி—வேறுபட்ட பலவாகிய துகிற்கொடிகளைப்போலத் தாம் பலவுங் கூடவசைந்து,

அகில் சுமந்து ஆரம் முழுமுதல் உருட்டி—அகிலை மேற்கொண்டு சந்தனமாகிய பெரிய மரத்தைத் தள்ளி,

வேரற் பூ உடை அலங்கு சினை புலம்ப வேர் கீண்டு—சிறுமூங்கிலினது பூவுடைத்தான அசைகின்ற கொம்பு தனிப்ப வேரைப்பிளந்து,

விண் பொரு நெடு வரைப் பரிதியின் தொடுத்த தண் கமழ் அலர் இறால் சிதைய—தேவருலகத்தைத் தீண்டுகின்ற நெடிய மலையிடத்தே ஞாயிற்றின்மண்டிலத்தைப்போல ஈ வைக்கப்பட்ட தண்ணியவாய் மணக்கின்ற விரிந்த தேன்கூடு கெட,

நன் பல ஆசினி முது சுளை கலாவ—நன்றாகிய பல ஆசினிகளினுடைய முற்றிய சுளை தன்னிடத்தே கலக்க,

---

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், இடையியல், ௨௭.

† ,, ,, ,, ௪௭.

மீமிசை நாக நறுமலர் உதிர—மலையினுச்சியிலுண்டான சுரபுன்னையின் நறிய மலர்கள் உதிர,

யூகமொடு மா முக முசுக்கலை பனிப்ப—கருங்குரங்கோடே கரிய முகத்தையுடைய முசுக்கலைகளும் நடுங்க,

* "கலையென் காட்சி யுழைக்கு முரித்தே." † "கிலையிற் றப்பெயர் முசுவின் கண்ணும்." என்றார்.

பூ நுதல் இரும் பிடி குளிர்ப்ப வீசி—புகரையணிந்த மத்தகத்தையுடைய பெரிய பிடி குளிரும்படி வீசி,

பெருங் களிற்று முத்து உடை வான் கோடு தழீஇ—பெரிய யானையினுடைய முத்தையுடைத்தாகிய வெள்ளிய கொம்புகளை உள்ளடக்கி,

[தத்துற்று, நன்பொன் மணிநிறங் கிளர:] நன் பொன் மணி நிறம் கிளரத் தத்துற்று—நல்ல பொன்னும் மணியும் நிறம்விளங்கும்படி மேலே கொண்டுகுதித்து,

தத்துற்று- தத்துதலையுற்று.

பொன் கொழியா—பொடியான பொன்னைத் தெள்ளி,

வாழை முழுமுதல் துமியத் தாழை இளநீர் விழுக்குலை உதிரத் தாக்கி—வாழையினது பெரிய முதல் துணியத் தெங்கினது இளநீரையுடைய சீரியகுலை உதிர அவ்விரண்டினையும் மோதி,

கறிக் கொடிக் கருந் துணர் சாய—மிளகினதுகொடியின் கரிய கொத்துக்கள் சாய,

[பொறிப்புற, மடநடை மஞ்ஞை பலவுடன் வெரீஇக், கோழி வயப்பெடையிரிய:] பொறிப் புற மட நடை மஞ்ஞை கோழி வயப் பெடை வெரீஇப் பலவுடன் இரிய—பீலியையுடைத்தாகிய இடத்தினையும் மடப்பத்தையுடைத்தாகிய ஒழுக்கத்தினையுமுடைய மயில்களோடே கோழியினுடைய வலியையுடைய பெடை வெருவிப் பலவுஞ் சேரக்கெட,

[கேழலோ, டிரும்பனை வெளிற்றின் புன்சா யன்ன, குரூஉமயிர் யாக்கைக் குடாவடி யுளியம், பெருங்கல் விடரளைச் செறிய:] கேழலோடு வெளிற்றின் இரும் பனைப் புன் சாய் அன்ன குரூஉ மயிர் யாக்கைக் குடாவடி உளியம் பெருங் கல் விடர் அளைச் செறிய— ஆண்பன்றியுடனே உள்ளே வெளிற்றினையுடைத்தாகிய கரிய பனையினது புல்லிய செறும்பையொத்த கரியநிறத்தையுடைத்தாகிய மயிரினையுடைய உடம்பினையும், வளைந்த அடியினையுமுடைய கரடி பெரிய கல்விண்ட முழைஞ்சிலே சேர,

கருங் கோட்டு ஆமா நல் ஏறு சிலைப்ப—கரிய கொம்பினையுடைய ஆமாவினுடைய நன்றாகிய ஏறுகள் முழங்க,

சேண் நின்று இழுமென இழிதரும் அருவி—மலையின் உச்சியினின்றும் இழுமென்னும் ஓசைபடக் குதிக்கும் அருவியையுடைய,

பழம் முதிர் சோலை மலை கிழவோனே—பழம் முற்றின சோலைகளையுடைய மலைக்கு உரிமையையுடையோனே,

நுடங்கிச் சுமந்து உருட்டிக் கீண்டு சிதையக் கலாவ உதிரப் பனிப்ப வீசித் தழீஇத் தத்துற்றுக் கொழியாத் துமிய உதிரத்தாக்கிச் சாய இரியச் செறியச் சிலைப்ப இழிதரும் அருவியெனமுடிக்க.

கிழவோனென்றபெயர் உடம்பொடுபுணர்த்தலாற் கொள்க.

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், சு௰.

† ,, ,, ,, சகூ.

கணவன் (௬) மார்பினன் (௧௧) சென்னியலுகிய (௪௪) சேயுடைய (௬௧) சேவடி படரும் உள்ளத்தோடே (௬௨) செல்லுஞ்செலவை நீநயந்தனையாயின் (௬௪),நன்னர் நெஞ்சத்து இன்னசைவாய்ப்ப இன்னேபெறுதி (௬௬); அதுபெறுதற்கு அவன்யாண்டுறையுமென்னிற் குன்றமர்ந்துறைதலுமுரியன்; அதுவன்றி (௭௭) அலைவாய்ச்சேறலும் நிலைஇயபண்பு; அதுவன்றி (௧௨௫) ஆவினன்குடி அசைதலுமுரியன்; அதுவன்றி (௧௭௬) ஏரகத்துறைதலுமுரியன்; அதுவன்றிக் (௧௮௯) குன்றுதோறாடலும் நின்றதன்பண்பு; அதுவன்றி(௨௧௭)விழவின்கண்ணும்(௨௨௦)நிலையின்கண்ணும்(௨௨௧) கந்துடைநிலையின்கண்ணும் (௨௨௬) உறைதலுமுரியன் (௧௮௯); களனுங் (௨௨௨)காடு (௨௨௩) முதலியன ஆண்டாண்டுறைதலும் (௨௪௯) உரியன் (௧௮௯); நகரிலே (௨௪௪) பாடி (௨௪௫) வைத்துஇயக்கி (௨௪௬) வாழ்த்தி (௨௪௭) வழிபட (௨௪௮) உறைதலுமுரியன்; (௧௮௯) இஃதியானறிந்தபடியே கூறினேன்(௨௪௯); இனிஆண்டாண்டாயினுமாகப் பிறவிடங்களிலேயாயினுமாக (௨௫௦),முந்துநீகண்டுழிமுகனமர்ந்துமுன்னரெதிர்முகமாக்கிளத்திப்(௨௫௧) பரவி வணங்கி (௨௫௨) அன்மையாகவிளித்து யானறியளவையினேத்தி (௨௭௭) நின்னடியுள்ளி வந்தேனென்று (௨௭௯) நீகுறித்தது மொழிவதற்குமுன்னே(௨௮௧) கூளியர் (௨௮௨)குறித்துத்(௨௮௧) தோன்றிப் (௨௮௩) பெரும (௨௮௫)இரவலன் நீஅளிக்கத்தக்கான் (௨௮௪) வந்தோனென்றுகூற (௨௮௫) மலைகிழவோனாகிய(௩௧௭)குரிசிலும் (௨௭௬) தான்வந்தெய்தித் (௨௮௮) தழீஇக் (௨௮௯) காட்டி (௨௯௦)அஞ்சலோம்புமதியென்று (௨௯௧)அன்புடை நன்மொழியளைஇ (௨௯௨) ஒருநீயாகித்தோன்றும்படி (௨௯௪) பெறலரும்பரிசில் நல்குவனென (௨௯௫) வீடுபெறக் கருதியஇரவலனைநோக்கி வீடுபெற்றானொருவன் ஆற்றுப்படுத்ததாக வினைமுடிக்க.

இது,புறத்திணையியலுள் *"தாவினல்லிசை" என்னுஞ் சூத்திரத்துள் "ஆற்றிடைக் காட்சி யுறழத் தோன்றிப்,பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க் கறிவுறீஇச், சென்று பயனெதிரச் சொன்ன பக்கமும்" என்பதனான் முற்கூறிய கந்தழியைப் பெற்றானொருவன் அதனைப் பெறாதானொருவனுக்குப் பெறுமாறு கூறி அவனை வழிப்படுத்துக்கூறுவானென்பது பற்றிச் செய்யுள் செய்தாராயிற்று.

கந்தழியாவது ஒருபற்றுமற்று அருவாய்த் தானேநிற்குந் தத்துவங்கடந்த பொருள்; அது † "சார்பினுற் றோன்றாது தானருவாய் **மைதீர் சுடர்" என்பதாம்; இதனை ‡ "உற்றவாக்கையி னுறுபொரு ளறுமல ரெழுதரு நாற்றம்போற்-பற்றலாவதோர் நிலையிலாப் பரம்பொருள்" என அதனை உணர்ந்தோர் கூறியவாற்றானுணர்க.

முருகாற்றுப்படை யென்றதற்கு வீடுபெறுதற்குச் சமைந்தானோர் இரவலனை வீடுபெற்றா னொருவன் முருகனிடத்தே ஆற்றுப்படுத்ததென்று பொருள்கூறுக.

குமரவேளை மதுரைக் கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார்பாடிய திருமுருகாற்றுப்படைக்கு மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர் செய்தவுரை முற்றிற்று.

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், ௩௬.

† வெண்பா. "சார்பினுற் றோன்றாது தானருவா யெப்பொருட்குஞ் - சார்பெனநின் றெஞ்ஞான்று மின்பந் தகைத்தரோ - வாய்மொழியான் மெய்யான் மனத்தா னறிவிறந்த - தூய்மையதா மைதீர் சுடர்."

‡ திருவாசகம், அதிசயப்பத்து, ௬.

வேலுமயிலுந்துணை.

அடியிலுள்ள பாடல்கள், பத்துப்பாட்டும் சேர்ந்துள்ள பழைய ஏட்டுப்பிரதிகளிலில்லாமல் திருமுருகாற்றுப்படை மட்டுமுள்ள புதிய ஏட்டுப்பிரதிகளிலும் அச்சுப்பிரதிகளிலும் இருந்தமையால் தனியே பதிப்பிக்கப்பட்டன.

நேரிசைவெண்பா.

க. குன்ற மெறிந்தாய் குரைகடலிற் சூர்தடிந்தாய்
புன்றலைய பூதப் பொருபடையா—யென்று
மினியா யழகியா யேறூர்ந்தா னேறே
யுனியாயென் னுள்ளத் துறை.

உ. குன்ற மெறிந்ததுவுங் குன்றப்போர் செய்ததுவு
மன்றங் கமரரிடர் தீர்த்ததுவு—மின்றென்னைக்
கைவிடா நின்றதுவுங் கற்பொதும்பிற் காத்ததுவு
மெய்விடா வீரன்கை வேல்.

ந. வீரவே லுரைவேல் விண்ணோர் சிறைமீட்ட
தீரவேல் செவ்வே டிருக்கைவேல்—வாரி
குளித்தவேல் கொற்றவேல் சூர்மார்புங் குன்றுந்
துளைத்தவே லுண்டே துணை.

ச. இன்ன மொருகா லெனதிடும்பைக் குன்றுக்குங்
கொன்னவில்வேற் சூர்தடிந்த கொற்றவா—முன்னம்
பனிவேய் நெடுங்குன்றம் பட்டுருவத் தொட்ட
தனிவேலை வாங்கத் தகும்.

ரு. உன்னை யொழிய வொருவரையு நம்புகிலேன்
பின்னை யொருவரையான் பின்செல்லேன்—பன்னிருகைக்
கோலப்பா வானோர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
வேலப்பா செந்திவாழ் வே.

சு. அஞ்சு முகந்தோன்றி லாறு முகந்தோன்றும்
வெஞ்சமரி லஞ்சலென வேறோன்று—நெஞ்சி
லொருகா னினைக்கி லிருகாலுந் தோன்று
முருகாவென் றோதுவார் முன்.

எ. முருகனே செந்தி முதல்வனே மாயோன்
மருகனே யீசன் மகனே—யொருகைமுகன்
றம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கா லெப்பொழுது
நம்பியே கைதொழுவே னான்.

அ. காக்கக் கடவியநீ காவா திருந்தக்கா
லார்க்குப் பரமா மறுமுகவா—பூக்குங்
கடம்பா முருகா கதிர்வேலா நல்ல
விடங்கா ணிரங்கா யினி.

கூ. பரங்குன்றிற் பன்னிருகைக் கோமான்றன் பாதங்
கரங்கூப்பிக் கண்குளிரக் கண்டு—சுருங்காம
லாசையா னெஞ்சே யணிமுருகாற் றுப்படையைப்
பூசையாக் கொண்டே புகல்.

கய. நக்கீரர் தாமுரைத்த நன்முருகாற் றுப்படையைத்
தற்கோல நாடோறுஞ் சாற்றினால்—முற்கோல
மாமுருகன் வந்து மனக்கவலை தீர்த்தருளித்
தானினைத்த வெல்லாந் தரும்.

—॰—

இரண்டாவது

பொருநராற்றுப்படை.

அறாஅ யாணர கன்றலைப் பேரூர்ச்
சாறுகழி வழிநாட் சோறுநசை யுறாது
வேறுபுல முன்னிய விரகறி பொருந
குளப்புவழி யன்ன கவடுபடு பத்தல்
விளக்கழ லுருவின் விசியுறு பச்சை
யெய்யா விளஞ்சூற் செய்யோ ளவ்வயிற்
றைதுமயி *ரொழுகிய தோற்றம் போலப்
பொல்லம் பொத்திய பொதியுறு போர்வை
யளைவா ழலவன் கண்கண் டன்ன
துளைவாய் தூர்ந்த துரப்பமை யாணி
யெண்ணாட் டிங்கள் வடிவிற் றாகி
யண்ணா வில்லா வமைவரு வறுவாய்ப்
பாம்பணந் தன்ன வோங்கிரு மருப்பின்
மாயோண் முன்கை யாய்தொடி கடுக்குங்
கண்கூ டிருக்கைத் திண்பிணித் திவவி
னாய்தினை யரிசி யவைய லன்ன
வேய்வை போகிய விரலுளர் நரம்பிற்
கேள்வி போகிய நீள்விசித் தொடையன்
மணங்கமழ் மாதரை மண்ணி யன்ன
வணங்குமெய்ந் நின்ற வமைவரு காட்சி
யாறலை கள்வர் படையிட வருளின்
மாறுதலை பெயர்க்கு மருவின் பாலை
வாரியும் வடித்து முந்தியு முறழ்ந்துஞ்
சீருடை நன்மொழி நீரொடு சிதறி
யறல்போற் கூந்தற் பிறைபோற் றிருநுதற்
கொலைவிற் புருவத்துக் கொழுங்கடை மழைக்க
ணிலவிதழ் புரையு மின்மொழித் துவர்வாய்ப்
பலவுறு முத்திற் பழிதீர் வெண்பன்

* ஒழுங்கிய வென்றும் பாடம்.

மயிர்குறை கருவி மாண்கடை யன்ன
பூங்குழை யூசற் பொறைசால் காதி
னாணடச் சாய்ந்த நலங்கிள ரொருத்தி
னாடமைப் பணைத்தோ ளரிமயிர் முன்கை
நெடுவரை மிசைஇய காந்தண் மெல்விரற்
கிளிவா யொப்பி னொளிவிடு வள்ளுகி
ரணங்கென வுருத்த சுணங்கணி யாகத்
தீர்க்கிடை போகா வேரிள வனமுலை
நீர்ப்பெயர்ச் சுழியி னிறைந்த கொப்பூ
ழுண்டென வுணரா வுயவு நடுவின்
வண்டிருப் பன்ன பல்கா ழல்கு
லிரும்பிடித் தடக்கையிற் செறிந்துதிரள் குறங்கிற்
பொருந்துமயி ரொழுகிய திருந்துதாட் கொப்ப
வருந்துநாய் நாவிற் பெருந்தகு சீறடி
யரக்குருக் கன்ன செந்நில னொதுங்கலிற்
பாற்பகை யுழந்த நோவொடு சிவணி
மாற்பழுத் தன்ன மறுகுநீர் மொக்கு
ளன்பக லந்தி நடையிடை விலங்கலிற்
பெடைமயி லுருவிற் பெருந்தகு பாடினி
பாடின பாணிக் கேற்ப நாடொறுங்
களிறு வழங்கதர்க் கானத் தல்கி
யிலையின் மராத்த வெவ்வந் தாங்கி
வலைவலந் தன்ன மென்னிழன் மருங்கிற்
காடுறை கடவுட்கடன் கழிப்பிய பின்றைப்
பீடுகெழு திருவிற் பெரும்பெயர் நோன்றாண்
முரசுமுழங்கு தானை மூவருங் கூடி
யரசவை யிருந்த தோற்றம் போலப்
பாடல் பற்றிய பயனுடை யெழாஅற்
கோடியர் தலைவ கொண்ட தறிந
வறியா மையி னெறிதிரிந் தொராஅ
தாற்றெதிர்ப் படுதலு நோற்றதன் பயனே
போற்றிக் கேண்மதி புகழ்மேம் படுந
வாடுபசி யுழந்தநின் னிரும்பே ரொக்கலொடு
நீடுபசி யொராஅல் வேண்டி னீடின்
றெழுமதி வாழி யேழின் கிழவ
பழுமர முள்ளிய பறவையின் யானுமவ
னிழுமென் சும்மை யிடனுடை வரைப்பி

னசையுநர்த் தடையா நன்பெரு வாயி
லிசையேன் புக்கென் னிடும்பை தீர
வெய்த்த மெய்யே னெய்யே னாகிப்
பைத்த பாம்பின் றுத்தி யேய்ப்பக்
கைக்கச டிருந்தவென் கண்ணகன் றடாரி
யிருசீர்ப் பாணிக் கேற்ப விரிகதிர்
வெள்ளி முளைத்த நள்ளிருள் விடிய
லொன்றியான் பெட்டா வளவையி னொன்றிய
கேளிர் போலக் கேள்கொளல் வேண்டி
வேளாண் வாயில் வேட்பக் கூறிக்
கண்ணிற் காண நண்ணு வழியிரீஇப்
பருகு வன்ன வருகா நோக்கமோ
டுருகு பவைபோ லென்பு குளிர்கொளீஇ
யீரும் பேனு *மிருந்திறை கூடி
வேரொடு நனைந்து வேற்றிழை நுழைந்த
துன்னற் சிதாஅர் துவர நீக்கி
நோக்கு †நுழை கல்லா நுண்மைய பூக்கனிந்
தரவுரி யன்ன வறுவை நல்கி
மழையென மருளு மகிழ்செய் மாடத்
திழையணி வனப்பி னின்னகை மகளிர்
போக்கில் பொலங்கல நிறையப் பல்கால்
வாக்குபு தரத்தர வருத்தம் வீட
வார வுண்டு பேரஞர் போக்கிச்
செருக்கொடு நின்ற காலை மற்றவன்
றிருக்கிளர் கோயி லொருசிறைத் தங்கித்
தவஞ்செய் மாக்க டம்முடம் பிடாஅ
ததன்பய மெய்திய வளவை மான
வாறுசெல் வருத்த மகல நீக்கி
யனந்தர் நடுக்க மல்லது யாவது
மனங்கவல் பின்றி மாழாந் தெழுந்து
மாலை யன்னதோர் புன்மையுங் காலைக்
கண்டோர் மருளும் வண்டுசூழ் நிலையுங்
கனவென மருண்டவென் னெஞ்சே மாப்ப
வல்லஞர் பொத்திய மனமகிழ் சிறப்பக்
கல்லா விளைஞர் சொல்லிக் காட்டக்

---

* இமிர்ந் தென்றும் பாடம்.
† நுழைவேலா வென்றும் பாடம்.

கதுமெனக் கரைந்து வம்மெனக் கூஉ
யதன்முறை கழிப்பிய பின்றைப் பதனறிந்து
துராஅய்த் துற்றிய துருவையம் புழுக்கின்
பராரை வேவை பருகெனத் தண்டிக்
காழிற் சுட்ட கோழூன் கொழுங்குறை
யூழி னூழின் வாய்வெய் தொற்றி
யவையவை முனிகுவ மெனினே சுவைய
வேறுபல் லுருவின் விரகுதந் திரீஇ
மண்ணமை முழவின் பண்ணமை சீறியா
ழொண்ணுதல் விறலியர் பாணி தூங்க
மகிழ்ப்பதம் பன்னாட் கழிப்பி யொருநா
ளவிழ்ப்பதங் கொள்கென் றிரப்ப முகிழ்த்தகை
முரவை போகிய முரியா வரிசி
விரலென நிமிர்ந்த நிரலமை புழுக்கல்
பால்வரைக் கருனை காடியின் மிதப்ப
வயின்ற காலைப் பயின்றினி திருந்து
கொல்லை யுழுகொழு வேய்ப்பப் பல்லே
யெல்லையு மிரவு மூன்றின்று மழுங்கி
யுயிர்ப்பிடம் பெறாஅ தூண்முனிந் தொருநாட்
செயிர்த்தெழு தெவ்வர் திறைதுறை போகிய
செல்வ சேறுமெந் தொல்பதிப் பெயர்ந்தென
மெல்லெனக் கிளந்தன மாக வல்லே
யகறி ரோவெம் மாயம் விட்டெனச்
சிறிய வன்போற் செயிர்த்த நோக்கமொடு
துடியடி யன்ன தூங்குநடைக் குழவியொடு
பிடிபுணர் வேழம் பெட்டவை கொள்கெனத்
தன்னறி யளவையிற் றரத்தர யானு
மென்னறி யளவையின் வேண்டுவ முகந்துகொண்
டின்மை தீர வந்தனென் வெல்வே
லுருவப் பஃறே ரிளையோன் சிறுவன்
முருகற் சீற்றத் துருகெழு குரிசி
றாய்வயிற் றிருந்து தாய மெய்தி
யெய்யாத் தெவ்வ ரேவல் கேட்பச்
செய்யார் தேஎந் தெருமரல் கலிப்பப்
பவ்வ மீமிசைப் பகற்கதிர் பரப்பி
வெவ்வெஞ் செல்வன் விசும்புபடர்ந் தாங்குப்
பிறந்துதவழ் கற்றதற் றொட்டுச் சிறந்தநன்

னாடுசெகிற் கொண்டு நாடொறும் வளர்ப்ப
வாளி நன்மா னணங்குடைக் குருளை
மீளி மொய்ம்பின் மிகுவலி செருக்கி
முலைக்கோள் விடாஅ மாத்திரை ஞெரேரெனத்
தலைக்கோள் வேட்டங் களிறட் டாஅங்
கிரும்பனம் போந்தைத் தோடுங் கருஞ்சினை
யரவாய் வேம்பி னங்குழைத் தெரியலு
மோங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட மிலைந்த
விருபெரு வேந்தரு மொருகளத் தவிய
வெண்ணிற் றாக்கிய வெருவரு நோன்றாட்
கண்ணார் கண்ணிக் கரிகால் வளவன்
றாணிழன் மருங்கி லணுகுபு குறுகித்
தொழுதுமுன் னிற்குவி ராயிற் பழுதின்
றீற்றா விருப்பிற் போற்றுபு நோக்கிநுங்
*கையது கேளா வளவை யொய்யெனப்
பாசி வேரின் †மாசொடு குறைந்த
துன்னற் சிதாஅர் நீக்கித் தூய
கொட்டைக் கரைய பட்டுடை நல்கிப்
பெறலருங் கலத்திற் பெட்டாங் குண்கெனப்
பூக்கமழ் தேறல் வாக்குபு தரத்தர
வைகல் வைகல் கைகவி பருகி
யெரியகைந் தன்ன வேடி றாமரை
சுரியிரும் பித்தை பொலியச் சூட்டி
நூலின் வலவா நுணங்கரின் மாலை
வாலொளி முத்தமொடு பாடினி யணியக்
கோட்டிற் செய்த கொடிஞ்சி நெடுந்தே
ரூட்டுளை துயல்வர வோரி நுடங்கப்
பால்புரை புரவி நால்குடன் பூட்டிக்
காலி னேழடிப் பின்சென்று கோலின்
றாறுகளைந் தேறென் றேற்றி வீறுபெறு
பேர்யாழ் முறையுளிக் கழிப்பி நீர்வாய்த்
தண்பணை தழீஇய தளரா விருக்கை
நன்பல் லூர நாட்டொடு நன்பல்
வெருஉப்பறை நுவலும் பரூஉப்பெருந் தடக்கை
வெருவருஞ் செலவின் வெகுளி வேழக்

* கையது கொள்ளா வென்றும் பாடம்.
† மாசொடு மிடைந்த வென்றும் பாடம்.

தாவிடைத் தங்கலோ விலனே வரவிடைப்
பெற்றவை பிறர்பிறர்க் கார்த்தித் தெற்றெனச்
செலவுகடைக் கூட்டுதி ராயிற் பலபுலந்து
நில்லா வுலகத்து நிலைமை தூக்கிச்
செல்கென விடுக்குவ னல்ல னொல்லெனத்
திரைபிறழிய விரும்பௌவத்துக்
கரைசூழ்ந்த வகன்கிடக்கை
மாமாவின் வயின்வயினெற்
றூழ்தாழைத் தண்டண்டலைக்
கூடுகெழீஇய குடிவயினாற்
செஞ்சோற்ற பலிமாந்திய
கருங்காக்கை கவவுமுனையின்
மனைநொச்சி நிழலாங்க
ணீற்றி யாமை தன்பார்ப் போம்பவு
மிளையோர் வண்ட லயாவு முதியோ
ரவைபுகு பொழுதிற்றம் பகைமுரண் செலவு
முடக்காஞ்சிச் செம்மருதின்
மடக்கண்ண மயிலாலப்
பைம்பாகற் பழந்துணரிய
செஞ்சுளைய கனிமாந்தி
யறைக்கரும்பி னரிநெல்லி
னினக்களம ரிசைபெருக
வறளடும்பி னிவர்பகன்றைத்
தளிர்ப்புன்கின் றாழ்காவி
னனைஞாழலொடு மரங்குழீஇய
வவண்முனையி னகன்றுமாறி
யவிழ்தளவி னகன்றோன்றி
நகுமுல்லை யுகுதேறுவீப்
பொற்கொன்றை மணிக்காயா
நற்புறவி னடைமுனையிற்
சுறவழங்கு மிரும்பௌவத்
திறவருந்திய வினநாரை
பூம்புன்னைச் சினைச்சேப்பி
னோங்குதிரை பொலிவெரீஇத்
தீம்பெண்ணை மடற்சேப்பவுங்
கோட்டெங்கின் குலைவாழைக்
கொழுங்காந்தண் மலர்நாகத்துத்

துடிக்குடி ஞைக் குடிப்பாக்கத்
தியாழ்வண்டி ன் கொளைக்கேற்பக்
கலவம்விரித்த மடமஞ்ஞை
நிலவெக்கர்ப் பலபெயரத்
தேனெய்யொடு கிழங்குமாறியோர்
மீனெய்யொடு நறவுமறுகவுந்
தீங்கரும்போ டவல்வகுத்தோர்
மான்குறையொடு மதுமறுகவுங்
குறிஞ்சி பரதவர் பாட நெய்த
னறும்பூங் கண்ணி குறவர் சூடக்
கானவர் மருதம் பாட வகவர்
நீனிற முல்லைப் பஃறிணை நுவலக்
கானக்கோழி கதிர்குத்த
மனைக்கோழி தினைக்கவர
வரைமந்தி கழிமூழ்கக்
கழிநாரை வரையிறுப்பத்
தண்வைப்பினு * னாடுகுழீஇ
மண்மருங்கினுன் மறுவின்றி
யொருகுடையா னென்றுகூறப்
பெரிதாண்ட பெருங்கேண்மை
யறனொடு புணர்ந்த திறனறி செங்கோ
லன்னோன் வாழி வெல்வேற் குரிசின்
மன்னர் நடுங்கத் தோன்றிப் பன்மா
ணெல்லை தருநன் பல்கதிர் பரப்பிக்
குல்லை கரியவுங் கோடெரி நைப்பவு
மருவி மாமலை நிழத்தவு மற்றக்
கருவி வானங் கடற்கோண் மறப்பவும்
பெருவற னாகிய பண்பில் காலையு
நறையு நரந்தமு மகிலு மாரமுந்
துறைதுறை தோறும் பொறையுயிர்த் தொழுகி
நுரைத்தலைக் குரைப்புனல் வரைப்பகம் புகுதொறும்
புனலாடு மகளிர் கதுமெனக் குடையக்
கூனிக் குயத்தின் வாய்நெல் லரிந்து
சூடுகோ டாகப் பிறக்கி நாடொறுங்
குன்றெனக் குவைஇய குன்றாக் குப்பை
கடுந்தெற்று மூடையி னிடங்கெடக் கிடக்குஞ்

* நாடுகெழீஇ யென்றும் பாடம்.

சாலி நெல்லின் சிறைகொள் வேலி
யாயிரம் விளையுட் டாகக்
காவிரி புரக்கு நாடுகிழ வோனே.

இதன்பொருள்.

அருஅ யாணர் அகன் தலைப் பேர் ஊர்—இடையறுத செல்வவருவாயினையு டைய அகன்ற இடத்தையுடைய பெரிய ஊர்களிடத்து,

சாறு கழி வழிநாட் சோறு நசை உறாது—விழாக்கழிந்த பின்னாளில் ஆண்டுப் பெறுகின்ற சோற்றை விரும்புதல்செய்யாது,

வேறு புலம் முன்னிய விரகு அறி பொருந—விழாக்கொண்டாடும் வேற்றுப்பு லத்தைக் கருதிய *விரகையறிந்த பொருந,

இஃது அண்மைவிளி.

குளப்பு வழி அன்ன கவடு படு பத்தல்—மான்குளம்பழுத்திய இடத்தையொ த்த இரண்டருகுந்தாழ்ந்த நடுவுயர்ந்த பத்தலினையும்,

விளக்கு அழல் உருவின் விசி உறு பச்சை—விளக்கினது எரிகின்ற நிறத்தை யுடைய விசித்துப் போர்த்தலுற்ற தோல்,

எய்யா இளஞ் சூல் செய்யோள் அவ்வயிற்று—மிக அறியப்படாத இளைய சூலை டைய சிவந்த நிறத்தையுடையோளது அழகினையுடைய வயிற்றின்,

செய்யோளென்றார், மயிரொழுங்கு விளங்கித் தோற்றுதற்கு.

ஐது மயிர் ஒழுகிய தோற்றம் போல—ஐதாகிய மயிர் ஒழுங்குபடக்கிடந்த தோ ற்றரவுபோல,

பொல்லம் பொத்திய பொதி உறு போர்வை—இரண்டுதலையுங் கூட்டித்தைத்த மரத்தைப்பொதிதலுறும் போர்வையினையும்,

அளை வாழ் அலவன் கண் கண்டு அன்ன துளை வாய் தூர்ந்த துரப்பு அமை ஆணி—முழையிலேவாழ்கின்ற ஞெண்டின்கண்ணைக் கண்டாலொத்த பத்தலிரண் ஞ்சேர்த்தற்குத் திறந்த துளைகளின் வாய் மறைதற்குக்காரணமாகிய முடுக்குதலமை ந்த ஆணியினையும்,

தோல் நெகிழாமல் முடுக்கின ஆணியென்றுமுரைப்பர். அன்ன ஆணியென்க.

எண்ணாள் திங்கள் வடிவிற்றாகி அண்ணா இல்லா அமை வரு வறு வாய்—உ விற்கு எட்டாநாளிற் திங்களின்வடிவை உடைத்தாய் உண்ணாக்கில்லாத பொருந் ல்வந்த வறியவாயினையும்,

பாம்பு அணந்து அன்ன ஓங்கு இரு மருப்பின்—பாம்பு தலையெடுத்தாலெ ஓங்கின கரிய தண்டினையும்,

மாயோள் முன்கை ஆய் தொடி கடுக்கும் திவவின் (கரு)—கரியநிற யுடையோளுடைய முன்கையில் அழகினையுடைய நேர்ந்த தொடியையொக்கு ர்க்கட்டினையும்,

கண்கூடு இருக்கைத் திண் பிணித் திவவு—ஒன்றோடொன்று நெருங்கி இருப்பையுடைத்தாகிய திண்பிணிப்பினையுடைய திவவு,

இது நரம்புதுவக்கப்படுவது.

---

* விரகு-உபாயம்.

ஆய் தினை அரிசி அவையல் அன்ன வேய்வை போகிய விரல் உளர் நரம்பின் கேள்வி போகிய நீள் விசித் தொடையல்—அழகினையுடைய தினையரிசியிற் குத்தலரிசியையொத்த குற்றம்போகிய விரலாலசைக்கும் நரம்பினையுடைய இசைமுற்றுப்பெற்ற நீண்ட விசித்தலையுடைய தொடர்ச்சியினையும்,

மணங் கமழ் மாதரை மண்ணி அன்ன காட்சி (உ0)—கலியாணஞ்செய்தமை தோற்றுகின்ற மாதரை ஒப்பித்தாலொத்த அழகினையுமுடைய,

அணங்கு மெய் நின்ற அமை வரு காட்சி—யாழிற்குரியதெய்வம் தன்னிடத்தேநின்ற இலக்கணம் அமைதல்வரும் அழகு.

ஆறு அலை கள்வர் *படை இட—வழியையலைக்கின்ற கள்வர் தங்கையிற் படைக்கலங்களைக் கைவிடும்படி,

அருளின் மாறு தலை பெயர்க்கும் மருவு இன் பாலை—அருளினது மாறாகிய மறத்தினையவர்களிடத்துநின்று பெயர்க்கும் மருவுதலினிய பாலையாழை,

பாலை - ஆகுபெயர். "கோடே பத்த ராணி நரம்பே - மாடக மெனவரும் வகையின தாகும்" என்றதனால், மாடகமொழிந்தன கூறினார்.

பத்தலினையும் (ச), பொல்லம்பொத்திய (அ) பச்சையாகிய (கி) போர்வையினையும் (அ), ஆணியினையும் (க0), வறுவாயினையும் (கஉ), மருப்பினையும் (கரு), வார்க்கட்டினையும் (கு), நரம்பின்றொடர்ச்சியினையும் (கஅ), காட்சியினையும் (உ0) உடைய பாலையாழென முடிக்க.

"கொன்றை கருங்காலி குமிழ்முருக்குத் தணக்கே" என்பதனால், கோட்டிற்கு மரம் கொன்றையுங் கருங்காலியுமாம்; குமிழும், முருக்கும், தணக்கும் பத்தற்கு மரம்.

வாரியும்—நரம்புகளைக்கூடத் தழுவியும்,
வடித்தும்—உருவியும்,
உந்தியும்—தெறித்தும்,
உறழ்ந்தும்—ஒன்றைவிட்டு ஒன்றைத்தெறித்தும்,
வடித்தல் - நரம்பெறிதலென்றுமுரைப்பர்.

சீர் உடை நன்மொழி நீரொடு சிதறி—சீரையுடைத்தாகிய தேவபாணிகளை நீர்மையுடன் பரக்கப்பாடி,

சீரெனவே பாணியுந் தூக்கும் உளவாயின.

அறல்போற்கூந்தல்—ஆற்றறல்போலும் கூந்தலினையும்,

பிறை போற் திரு நுதல்—பிறைபோல அழகினையுடைய நுதலினையும்,

கொலை விற் புருவத்து—கொலைத்தொழிலையுடைய விற்போலும் புருவத்தினையும்,

கொழுங் கடை மழைக் கண்—அழகிய கடையினையுடைய குளிர்ச்சியையுடைய கண்ணினையும்,

இலவு இதழ் புரையும் இன் மொழித் துவர் வாய்—இலவினது இதழையொக்கும் இனியசொல்லையுடைய செம்மையுடைத்தாகிய வாயினையும்,

பல உறு முத்திற் பழி தீர் வெண் பல்—பலவுஞ்சேர்ந்த முத்துக்கள்போற் குற்றந்தீர்ந்த வெள்ளிய பல்லினையும்,

* படை விடவென்றும் பாடம்.

பலமுத்தென்றார், ஒருகோவையாயிருத்தலின். இனிப் பலவிலையுற்ற முத்தென்றுமாம்.

[மயிர்குறை கருவி மாண்கடை யன்ன, பூங்குழை யூசற் பொறைசால் காதின்:]

மயிர் குறை கருவி மாண் கடை அன்ன காதின்—மயிர்வெட்டுகின்ற கத்திரிகையினுடைய மாட்சிமைப்பட்ட குழைச்சையொத்த காதினையும்,

பூங்குழை யூசற் பொறை சால் காது—பொலிவினையுடைய மகரக்குழையினுடைய அசைவினைப் பொறுத்தலமைந்த காது.

நாண் அடச் சாய்ந்த நலங் கிளர் எருத்தின்—நாணம் வருத்தலாற் பிறரைநோக்காதுகவிழ்ந்த நன்மைவிளங்குகின்ற கழுத்தினையும்,

ஆடு அமைப் பணைத் தோள்—அசைகின்ற மூங்கில்போலும் பெருத்தலையுடைய தோளினையும்,

அரி மயிர் முன்கை—ஐம்மைமயிரினையுடைய முன்கையினையும்,

நெடு வரை மிசைஇய காந்தள் மெல் விரல்—நெடிய மலையின் உச்சியிடத்தனவாகிய காந்தள்போலும் மெல்லிதாகிய விரலினையும்,

கிளி வாய் ஒப்பின் ஒளி விடு வள் உகிர்—கிளியினது வாயோடொப்பினையுடைய ஒளிவிடுகின்ற பெருமையையுடைத்தாகிய உகிரினையும்,

அணங்கு என உருத்த சுணங்கு அணி ஆகத்து முலை (௩௪)—பிறர்க்கு வருத்தமெனத் தோற்றின சுணங்கணிந்த மார்பிடத்து முலையினையும்,

ஈர்க்கு இடை போகா ஏர் இள வனம் முலை—ஈர்க்கும் நடுவேபோகாத எழுச்சியையுடைய இளைய அழகினையுடைய முலை.

நீர்ப் பெயர்ச் சுழியின் நிறைந்த கொப்பூழ்—நீரிடத்துப் பெயர்தலையுடைய சுழிபோல உத்தமவிலக்கணங்கள் நிறைந்த கொப்பூழினையும்,

உண்டென உணரா உயவும் நடுவின்—உண்டென்று பிறருணரப்படாத வருந்துமிடையினையும்,

உயவினென்று பாடமாயின், வருந்துதலையுடையவென்க.

வண்டு இருப்பு அன்ன பல் காழ் அல்குல்—பல வண்டினங்களின் இருப்பையொத்த பலமணிகோத்த வடங்களையுடைய மேகலையணிந்த அல்குலையும்,

காழ்-ஆகுபெயர்.

இரும் பிடித் தடக் கையிற் செறிந்து திரள் குறங்கின்—பெரிய பிடியினுடைய பெருமையையுடைய கைபோல ஒழுகவந்து மெல்லிதாகத் தம்மில்நெருங்கி ஒன்றித்திரண்ட குறங்கினையும்,

பொருந்து மயிர் ஒழுகிய திருந்து தாட்கு ஒப்ப—கணைக்காற்கு இலக்கணமென்றற்குப் பொருந்தின மயிர் ஒழுங்குபட்ட ஏனையிலக்கணங்கள்திருந்தின கணைக்காலுக்குப் பொருந்த,

[வருந்துநாய் நாவிற் பெருந்தகு சிறடி:]

வருந்து நாய் நாவிற் சிறடி—ஓடியிளைத்த நாயினது நாப்போலச் சிறிய அடியினையும்,

தாட்கொப்பப் பெருந் தகு அடி—தாளுக்குப்பொருந்தப் பெருமை தக்கிருக்குமடியென்க.

பெருவென் றூமுதனிலை பெருமையையுணர்த்திநின்றது.

அரக்கு உருக்கு அன்ன செந்நிலன் ஒதுங்கலின்—சாதிலிங்கத்தை உருக்கின தன்மையொத்த செய்யநிலத்தே நடக்கையினாலே,

பரற் பகை யுழந்த நோயொடு சிவணி—சுக்கான்கல்லாகிய பகையாலே வருந்தின நோயோடேபொருந்தி,

மரற் பழுத்தன்ன மறுகு நீர் மொக்குள்—மரற்பழுத்தாற்போன்ற தளும்புநீரை யுடைய கொப்புளம்,

நன் பகல் அந்தி நடை இடை விலங்கலின்—நன்றாகிய உச்சிக்காலமான சந்தியிலே நடத்தலை நடுவே தவிர்தலாலே,

பெடை மயில் உருவிற் பெருந் தகு பாடினி—பெடைமயிலருகுநின்ற மயில் போலும் சாயலினையுமுடைய கல்விப்பெருமை தக்கிருக்கின்ற பாடினி,

கூந்தலினையும், நுதலினையும் (உரு), புருவத்தினையும், கண்ணினையும் (உசு), வாயினையும் (உஎ), பல்லினையும் (உஅ), காதினையும் (௩0), எருத்தினையும் (௩௧), தோளினையும், கையினையும் (௩உ), விரலினையும் (௩௩), உகிரினையும் (௩௪), முலையினையும் (௩௫), கொப்பூழினையும் (௩எ), நுவினையும் (௩அ), அல்குலினையும் (௩௯), குறங்கினையும் (௪0), சிறடியினையும் (௪உ), உருவினையுமுடைய பாடினியென்க.

இங்ஙனம் சிறடியுங்கூட்டி எண்ணுக்கால் தலைமுதல் அடியிறின்றாகக் கூறிற்றும்.

பாடின பாணிக்கு ஏற்ப—பாடின தாளத்திற்குப் பொருந்த,

நாடொறுங் களிறு வழங்கு அதர்க் கானத்து அல்கி—நாடோறும் யானையுலாவரும் வழியையுடைய காட்டிடத்தே தங்கி,

[இலையின் மராஅத்த வெவ்வந் தாங்கி, வலைவலந் தன்ன மென்னிழன் மருங்கின்:]

இலை இல் மராஅத்த வலை வலந்தன்ன மெல் நிழல் மருங்கில்—இலையில்லாத மராத்திடத்தனவாகிய வலையை மேலேகட்டினாலொத்த மெல்லியநிழலினிடத்தே,

எவ்வம் தாங்கி—கொப்புளால்வந்த வருத்தந்தாங்கி,

இனி ஞாயிற்றின் வெம்மையால் தனக்குவந்த எவ்வத்தைத்தாங்கி இலையில்லாத மராமரமென மராமரத்தின்மே லேற்றுதலுமாம்.

காடு உறை கடவுட் கடன் கழிப்பிய பின்றை—காட்டின்கண்ணே தங்குகின்ற தெய்வத்திற்கு மனமகிழ்ச்சியாகச்செய்யும் முறைமைகளைச் செய்துவிட்டபின்பு,

பொருந (௩), பாடினி (௪எ) செந்நிலனொதுங்கலின் (௪௩), அவளடிகள் (௪உ), பரற்பகையுழந்த நோயொடுசிவணித் (௪௪) தம்மிடத்தேகொண்ட மொக்குளால்(௪ரு) தனக்குவந்த வருத்தத்தைத் தாங்கித் (௬0) தான் நடையைத்தவிர்தலாலே (௪௬) கானத்தின் (௪௯) மென்னிழன் மருங்கிற் (ரு௧) றங்கிப் (௪௯) பாலையாழை (உஉ) வாரியும் வடித்தும் உந்தியும் உறழ்ந்தும் (உ௩) வாசித்து, பாடின பாணிக்கேற்பச் (௪அ) சீருடைநன்மொழி நீரொடுசிதறிக் (உ௪) காடுறைகடவுட்கடன் கழிப்பியபின்றை யெனமுடிக்க.

கடன்கழித்தல் - தடாரியைவாசித்தல்.

பீடு கெழு திருவிற் பெரும் பெயர் நோன் தாள் முரசு முழங்கு தானை மூவருங் கூடி—பெருமைபொருந்தின செல்வத்தையும் பெரிய பெயர்களையும் வலியையு

டைய முயற்சியையும் வெற்றிமுரசுமுழங்கும் படையினையுமுடைய சேரசோழபாண்டியர் தம்மிற் பகைமைநீங்கிச் சேர்ந்து,

அரசவை யிருந்த தோற்றம் போல—செல்வக்குறைபாடின்றி அரசிருத்தற்குரிய அவையாகவிருந்த தோற்றரவுபோல,

தோற்றம்போல இன்மைதீரவந்தனென் (௬௨௧) என மேலேகூட்டுக.

இனி அரசவையிருந்த தோற்றம்போல வலிவும் மெலிவுஞ் சமனுமாகப்பாடுதலைப்பற்றியவென்று பாட்டின்மேலேற்றிப் பொருள்கூறின், குலமுஞ்செல்வமும் வீரமுமுதலியவற்றாற் றம்மிலொத்தாரை உவமித்தலின், அவர்க்கும் வலிவும் மெலிவும் சமனுமென்னுங்குணங்கள் எய்துமாதலின், அங்ஙனங்கூறல் பொருந்தாமையுணர்க. அன்றியும் பயனே ஈண்டு உவமையென்றமுணர்க.

இனிப் பாட்டு நிருத்தநேவாச்சியத்தை யுடைமையின், அரசரோடு உவமித்தாரென்பாருமுளர்.

பாடல் பற்றிய பயன் உடை யெழாஅற் கோடியர் தலைவ—மிடற்றுப்பாடலைத் தொடங்கி எழுந்திருந்த பயன்களைத் தன்னிடத்தேயுடைத்தாகிய யாழையுடைய கூத்தர்க்குத்தலைவனே,

இவன் போர்க்களம்பாடும் பொருநனாதலானும், கூத்தரில் இவனிற்சிறந்த கூத்தர் இன்மையானும் இங்ஙனங் கூறினார்.

கொண்டது அறிந—பிறர் மனத்துக்கொண்டதனைக் குறிப்பால் அறியவல்லாய்,

அறியாமையின் நெறி திரிந்து ஒராஅது—வழியறியாமையினாலே இவ்வழியைத்தப்பி வேறொருவழியிற் போகாதே,

ஆற்று எதிர்ப் படுதலும் நோற்றதன் பயனே—இவ்வழியிலே என்னைக்காண்டலும் நீமுற்பிறப்பிற்செய்த நல்வினைப்பயன்,

[போற்றிக் கேண்மதி புகழ்மேம் படுந:] புகழ் மேம்படுந போற்றிக் கேண்மதி—புறத்தார்புகழை அரசவைகளிலே மேம்படுத்தவல்லாய், யான்கூறுகின்றவற்றை விரும்பிக்கேட்பாயாக;

ஆடு பசி உழந்த நின் இரும் பேர் ஒக்கலொடு நீடு பசி ஒராஅல் வேண்டின்—அடுகின்ற பசியாலேவருந்தின நின்னுடைய கரிய பெரியசுற்றத்தோடே தொன்றுதொட்டுவந்தபசி நின்னைக் கைவிடுதல் விரும்புவையாயின்,

நீடு இன்று எழுமதி—நீட்டித்தலின்றி எழுந்திருப்பாயாக;

வாழி—நீவாழ்வாயாக;

எழின் கிழவ—குரல் துத்தம் கைக்கிளை உழை இளி விளரி தாரமென்னு நரம்பு எழில்கண் உரிமையுடையாய்,

[பழுமர முள்ளிய பறவையின் யானும்:] யானும் பழுமரம் உள்ளிய பறவையின்—செல்வமெய்தியயானும் முன்பு பழுத்தமரத்தை நினைத்துச்செல்கின்ற புட்போல,

அவன் இழுமென் சும்மை யிடன் உடை வரைப்பின்—அவனுடைய இழுமென்றெழும் ஓசையினையுடைய அகலமுடைத்தாகிய மதிலில்,

நசையுநர்த் தடையா நன் பெரு வாயில்—நச்சிவந்தார்க்குத் தடையில்லாத நன்றாகிய பெரிய கோபுரவாயிலின் கண்ணே,

இசையேன் புக்கு—வாயிலோனுக்குக் கூறுமற்புகுந்து,

என் இடும்பை தீர—என்னுடைய மிடி தீர்தல் காரணமாக,

எய்த்த மெய்யேன் எய்யேனாகி—முன்பு இளைத்த உடம்பையுடைய யான் அவ்வாயிற்குள்ளேசென்ற உவகையாலே பின்பு இளைப்புத்தீர்ந்து,

பைத்த பாம்பின் துத்தி ஏய்ப்பக் கைக் கசடு இருந்த என் கண் அகன் தடாரி—படம்விரித்த பாம்பினது பொறியையொப்பக் கையினது வடுப் பட்டுக்கிடந்த எனது கண்ணகன்ற உடுக்கையிற் றோற்றுவித்த,

[இருசீர்ப் பாணிக் கேற்ப விரிகதிர், வெள்ளி முளைத்த நள்ளிருள் விடிய, லொன்றியான் பெட்டா வளவையின்:]

இரு சீர்ப் பாணிக்கு ஏற்ப ஒன்று யான் பெட்டா அளவையின்—இரட்டைத்தாளத்திற்குப் பொருந்த ஒருபாட்டினை யான் பேணிப்பாடுவதற்கு முன்னே,

விரி கதிர் வெள்ளி முளைத்த நள் இருள் விடியல்—விரிகின்ற கிரணங்களையுடைய வெள்ளியெழுந்த செறிந்த இருளையுடைய விடியற்காலத்தே,

ஒன்றிய கேளிர் போலக் கேள் கொளல் வேண்டி—முன்பே தன்னோடுபொருந்திய நட்டாரைப்போல என்னுடன் உறவுகொள்ளுதலைவிரும்பி,

வேளாண் வாயில் வேட்பக் கூறி—தான் உபகரித்தற்கு வழியாகியஇரப்பினையே யான்எப்பொழுதும் விரும்பும்படி உபசாரங்களைக்கூறி,

கண்ணிற் காண நண்ணுவழி யிரீஇ—தன்கண்ணிலேகாணும்படி தனக்குஅண்ணிதானஇடத்திலே என்னைஇருத்தி,

பருகு அன்ன அருகா நோக்கமொடு—தன்னைக் கண்ணாற்பருகுந் தன்மையையொத்த கெடாத பார்வையாலே,

[உருகு பவைபோ லென்பு குளிர்கொளீஇ:] என்பு உருகுபவைபோற் குளிர் கொளீஇ—என்பை உருகும் மெழுகுமுதலியனபோல் நெகிழும்படி குளிர்ச்சியைக் கொளுத்தி,

நோக்கத்தாலே (எஎ) கொளுத்தியென்க.

ஈரும் பேனும் இருந்து இறைகூடி—ஈரும்பேனுங் கூடியிருந்து அரசாண்டு,

[வேரொடு நனைந்து வேற்றிழை நுழைந்த, துன்னற் சிதாஅர் துவர நீக்கி:]

வேரொடு நனைந்து வேற்றிழை நுழைந்த துன்னற் சிதாஅர் நீக்கி—வேர்ப்பாலேநனைந்து சறுகள் உள்ளேயோடுதற்குக் காரணமாகிய தைத்தற்றொழிலையுடையனவாகிய சீலையை என்னிடத்தினின்றும் போக்கி,

நோக்கு நுழைகல்லா நுண்மைய பூக்கனிந்து அரவு உரி அன்ன அறுவை துவர (அக) நல்கி—கண்ணிற்பார்வை இஃது இழைபோனவழியென்று குறித்துப்பார்க்கவாராத நுண்மையையுடையவாய்ப் பூத்தொழின் முற்றுப்பெற்றதன்மையாற் பாம்பினது தோலையொத்த துகிலை மிகநல்கி,

துவரவென்பதனைஇதனொடுகூட்டுக.

[மழையென மருளும் மகிழ்செய் மாடத், திழையணி வனப்பி னின்னகை மகளிர்:]

இழை அணி வனப்பின் இன்னகை மகளிர்—இழைகளையணிந்த அழகினையுடைய பாட்டாலும்கூத்தாலும்வார்த்தையாலும் அரசனுக்கு இனியமகிழ்ச்சியைச் செய்யுமகளிர்,

இதனை "இன்னகை யாயமோ டிருந்தோற் குறுகி" என்முர், சிறுபாணுற்றிலும்.

[போக்கில் பொலங்கல நிறையப் பல்கால், வாக்குபு தாத்தா:]

மருள் செய்யும் மகிழ் மழையென மாடத்துப் பல்கால் வாக்குபு தாத்தர—உண்டார் மயங்குதலைச்செய்யுங் கள்ளை மழையென்னும்படி மாடத்திடத்தே பல்காலும் வார்த்துத் தாத்தர,

மகிழ் - ஆகுபெயர்.

போக்கு இல் பொலங் கலம் நிறையத் தாத்தர—ஓட்டமற்ற பொன்னுற்செய்த வட்டில்நிறையத் தாத்தர,

வருத்தம் விட ஆர உண்டு பேர் அஞர் போக்கி—வழிபோனவருத்தம் போம்படி நிறையவுண்டு கள்ளுண்ணப்பெறுகிலேமென்று நெஞ்சிற்கிடந்த பெரிய வருத்தத்தையும்போக்கி,

செருக்கொடு நின்ற காலை—மகிழ்ச்சியுடனே நான்நின்ற அந்திக்காலத்தே,

மற்றவன் திருக் கிளர் கோயில் ஒருசிறைத் தங்கி—இங்ஙன மிடிதீர்ந்தபின்பு அவனுடைய செல்வம்விளங்குகின்ற கோயிலில் ஒருபக்கத்தே கிடந்து,

அவனைச் சேவித்துநிற்கின்ற நங்குலத்திலுள்ள மகளிர் (அகு) பொலங்கலநிறைய (அசு) மகிழை (அ௭) வார்த்துத் தரத்தர (அஎ) உண்டு போக்கிக் (அஅ) கோயிலில் ஒருசிறைத் தங்கியென முடிக்க.

தவஞ் செய் மாக்கள் தம் உடம்பு இடாஅது அதன் பயம் எய்திய அளவை மான—மிக்க தவத்தைச்செய்கின்ற மாக்கள் தம்முடைய தவஞ்செய்தவுடம்பைப் போடாதேயிருந்து அத்தவத்தாற்பெறும் பயனைப்பெற்ற தன்மையையொப்ப,

மக்களென்னுது மாக்களென்முர், வீடுபேறு குறியாது செல்வத்தைக் குறித்தலின்.

ஆறு செல் வருத்தம் அகல நீக்கி—வழிபோனவருத்தத்தை என்னிடத்துச் சிறிதும் நில்லாமற்போக்கி,

[அனந்தர் நடுக்க மல்லது யாவது, மனங்கவல் பின்றி மாழாந் தெழுந்து:]

அனந்தர் நடுக்கம் அல்லது மனங் கவல்பு யாவதும் இன்றி எழுந்து—கள்ளின் செருக்காலுண்டான மெய்ந்நடுக்கமல்லது வேறுமனக்கவற்சி சிறிதுமின்றித் துயிலுணர்ந்து,

கவல்பு - கவற்சியெனப் பெயராய் நின்றது.

மாலை யன்னதோர் புன்மையும்—யான் அவனைக் காண்பதற்கு முன்னுளின் மாலைக்காலத்தில் என்னிடத்தில்நின்ற சொல்லிற்கெட்டாத மிடியையும்,

அன்னது - செஞ்சுசிசுட்டு.

காலைக் கண்டோர் மருளும் வண்டு சூழ் நிலையும் மாழாந்து (௬௫)—அவனைக்கண்டமற்றைநாட்காலத்தில் என்னைக்கண்டவர் செருகல்வந்தவனல்லனென்று மருளுதற்குக் காரணமான வண்டுகள் இடையறுதமொய்க்கின்ற தன்மையையும் யான்கண்மயங்கி,

மாழாந்தென்பதனை இதனெடு கூட்டுக.

பல நறுநாற்றங்களும் தானுடைமையின், வண்டுசூழ் நிலையென்முன்.

கனவென மருண்ட என் நெஞ்சு ஏமாப்ப—இது கனவாயிருக்குமென்று கலங்கிய என்னுடையநெஞ்சு நனவென்று துணிய,

வல் அஞர் பொத்திய மனம் மகிழ் சிறப்ப—வலிய மிடியானுண்டாகிய வருத்தம்பொதிந்த கூட்டத்தார் மனம் மகிழ்ச்சி மிக,

கல்லா இளைஞர் சொல்லிக் காட்ட—அவற்குரியபுகழ்களைத் தாங்கள் முற்றக் கற்று என்பின்னின்ற இளையவர் அவற்றைச் சொல்லிக் காட்ட,

கல்லாவென்பது - செய்யாவென்னுமெச்சம். இனித் தத்தஞ் சிறுதொழிலன்றி வேறொன்றுங்கல்லாத இளைஞர் நெருநல்வந்தவன் இவனென்று அரசனுக்குச் சொல்லிக்காட்ட வென்றுமாம். என்றது - இவனை வேறுபாடுகூறிற்றும்.

கதுமெனக் கரைந்து வம்மெனக் கூஉய்—அதுகேட்டு அவர்களைக் கடுகவழைத்துவாருமென்று வாயிலோர்க்குக்கூறி யாங்கள்சென்றபின் தான் அணுகவாருமென்றுஅழைக்கையினாலே,

*"ஏனோருந் தம்மென" என்புழித் தம்மென்பது தாருமெனநின்றாற்போல வம்மென்பது வாருமென்னும் பொருட்டாய்நின்றது.

அதன் முறை கழிப்பிய பின்றை—அக்காட்சியிடத்துச் செய்யுமுறைமைகளை யாங்கள் செய்துமுடித்தபின்பு,

பதன் அறிந்து—காலமறிந்து,

துராஅய் துற்றிய துருவை அம் புழுக்கின், பராரை வேவை பருகெனத் தண்டி—அறுகம்புல்லாற்றிரித்த பழுதைதின்ற செம்மறிக்கிடாயினது அழகினையுடைய புழுக்கினதிற் பரிய மேற்குறங்கு நெகிழவெந்ததனை விழுங்கென்று பலகாலலைத்து,

[காழிற் சுட்ட கோழூன் கொழுங்குறை, யூழி னூழின் வாய்வெய் தொற்றி:] காழிற் கோழூன் சுட்ட கொழுங் குறை வெய்து வாய் ஊழின் ஊழின் ஒற்றி—இருப்புநாராசத்தே கொழுத்த இறைச்சிகளைக் கோத்துச் சுட்ட கொழுவிய பெரியதசைகளின் வெம்மையை வாயிடத்தே இடத்தினும்வலத்தினுஞ்சேர்த்தி ஆற்றித்தின்று,

அவை அவை முனிகுவம் எனினே—புழுக்கின இறைச்சியையும், சுட்டிறைச்சியையும் யாங்கள் இனி வேண்டேமென்கையினாலே,

சுவைய வேறு பல் உருவின் விரகு தந்து இரீஇ—இனிமையுடையவாய் வெவ்வேறாகிய பலவடிவினையுடைய † பண்ணியாரங் கொண்டுவந்து அவற்றைத் தின்னும்படி எங்களையிருத்தி,

உபாயங்களாற் பண்ணுதலின், விரகென்றார்; ஆகுபெயர்.

[மண்ணமை முழவின் பண்ணமை சிறியா, ழொண்ணுதல் விறலியர் பாணி தூங்க:] பண் அமை சிறியாழ் ஒண்ணுதல் விறலியர் மண் அமை முழவின் பாணி தூங்க—பண்குறைவற்ற சிறிய யாழையுடைய ஒள்ளிய நுதலினையுடைய விறல்படப்பாடியாடுவோர் மார்ச்சனையமைந்த முழவினது தாளத்திற்கு ஆடும்படி,

மகிழ்ப் பதம் பன்னாள் கழிப்பி—மகிழ்ச்சியையுடைய கள்ளுண்டலிலே பலநாள்போக்கி,

இனிப் பதம் - காலமுமாம்.

---

* மதுரைக்காஞ்சி: "யாவரும் வருக வேனோருந் தம்மென, வரையா வாயிற் செறாஅ திருந்து, பாணர் வருக பாட்டியர் வருக, யாணர்ப் புலவரொடு வயிரியர் வருகென"

† பண்ணிகாரமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

ஒருநாள் அவிழ்ப் பதங் கொள்க என்று இரப்ப—ஒருநாள் சோறாகியவுணவை யுங் கொள்வாயாகவென்று வேண்டிக்கொள்கையினாலே,

முகிழ்த் தகை முரவை போகிய முரியா அரிசி விரலென நிமிர்ந்த நிரல் அமை புழுக்கல்—முல்லைமுகையின் தகைமையினையுடைய வரியற்ற இடைமுறியாத அரிசி விரலென்னும்படி நெடிதின ஒன்றோடொன்றுசேராத சோற்றையும்,

பழுத்தவரிசியை ஆக்கினமைதோன்ற நிரலமை புழுக்கலென்றார்.

பால் வரைக் கருனை காடியின் மிதப்ப அயின்ற காலை—பாலைப் பொரித்ததனோடேகூடிய பொரிக்கறிகளையும் கழுத்திடத்தேவந்து நிரம்பும்படி விழுங்கினகாலத்தே,

இனிக் காடியைப் புளிங்கறியாக்கிப் புளிங்கறியோடே நிரம்ப விழுங்கினகாலையென்றுமுரைப்பர்.

பயின்று இனிது இருந்து—அவனைவிடாதே இனிதாகவிருந்து,

[கொல்லை யுழுகொழு வேய்ப்பப் பல்லே, யெல்லையு மிரவு மூன்றின்று மழுங்கி:] பல்லே கொல்லை உழு கொழு ஏய்ப்ப எல்லையும் இரவும் ஊன் தின்று மழுங்கி—எம்முடையபற்கள் கொல்லைநிலத்தேயுழுத கொழுவையொப்பப் பகலும்இரவும் இறைச்சியைத்தின்று முனைமழுங்கி,

உயிர்ப்ப இடம் பெறாஅது ஊண் முனிந்து—இளைப்பாற இடம்பெறாதே இவ்வுணவுகளை வெறுத்து,

முற்கூறியனவெல்லாம் உண்டற்றொழிற்கு உரிமையுடைமையின், ஊண்முனிந்தென்றார்.

[ஒருநாட், செயிர்த்தெழு தெவ்வர் திறைதுறை போகிய செல்வசேறுமெந் தொல்பதிப் பெயர்கெனை, மெல்லெனக் கிளந்தன மாக:]

செயிர்த்து எழு தெவ்வர் திறை துறை போகிய செல்வ—குற்றத்தைச்செய்தெழுந்த பகைவரைத் திறைகொள்ளும் கூறுபாடுகளெல்லாம் முடியப்போன செல்வா,

பெயர்ந்து எம் தொல் பதிச் சேறுமென மெல்லென ஒருநாள் கிளந்தனமாக—இனி மீண்டு எம்முடைய பழைய ஊரிடத்தே செல்வேமென்று மெத்தென ஒருநாளிலேசொன்னேமாக,

தொல்பதியென்றார், இதுவுந் தமக்குப்பதியென்பது தோன்ற.

[வல்லே, யகறி ரோவெம் மாயம் விட்டெனச், சிரறிய வன்போற் செயிர்த்த நோக்கமொடு:] சிரறியவன் போல் செயிர்த்த நோக்கமொடு எம் ஆயம்விட்டு வல்லே அகறிரோ என—அதுகேட்டுக் கோபித்தான்போல எமக்குவருத்தத்தைச்செய்த பார்வையுடனே எந்திரனைக் கையிட்டு விரைந்துபோகின்றீரோவெனச் சொல்லி,

துடியடி யன்ன தூங்குநடைக் குழவியொடு, பிடிபுணர் வேழம் பெட்டவை கொள்கென:]

பிடி புணர் வேழம் அடி துடி அன்ன தூங்கு நடைக் குழவியொடு கொள்க என—பிடியொடுபுணர்ந்தகளிறுகளைத் தம்மடிகள் துடியின்கண்ணையொத்த அசைந்த நடையினையுடைய கன்றுகளுடனே கைக்கொள்வாயாகவென்று சொல்லி,

[தன்னறி அளவையிற் றரத்தர:] பெட்டவை (௧௨௬) தன் அறி அளவையில் தரத்தர—பின்னுந் தான்விரும்பியிருந்த ஊர்திகள் ஆடைகள் அணிகலங்கள் முதலியவற்றைத்தான் அறிந்தஅளவாலே மேன்மேலேதர,

யானும் என் அறி அளவையின் வேண்டுவ முகந்துகொண்டு—யானும் என்னுடையகுறைகளை யானறிந்த அளவாலேவேண்டுவனவற்றை வாரிக்கொண்டு,

இன்மை தீர வந்தனென்—மிடி எக்காலமும் இல்லையாம்படி வந்தேன்;

யானும் அவன் (௬௪) வரைப்பின் (௬௫) வாயிற்கண்ணே (௬௬) புக்கு என் இடும்பைதீர்தல் காரணமாக (௬௭) எய்யேனாகி (௬௮) விடியற்காலத்தே (௭௨) ஒன்று யான்பெட்டாவளவையிற் (௭௩) கொளல்வேண்டிக் (௭௪) கூறி (௭௫) இருத்தி (௭௬) நோக்கத்தாலே (௭௭) குளிர்கொளுத்திச் (௭௮) சிதார்நீக்கித் துவர (௮௧) நல்கி (௮௩) மகளிர் (௮௫) மகிழை (௮௪) வார்த்துத்தரத்தர (௮௭) உண்டு போக்கி (௮௮) நின்றகாலைத் (௮௯) தங்கி (௯௦) நீக்கி (௯௩) எழுந்து (௯௬) ஏமாப்பச் (௯௮) சொல்லிக்காட்டக் (௧௦௦) கூவுகையினாலே (௧௦௧) கழிப்பியபின்றைத் (௧௦௨) தண்டி (௧௦௪) ஒற்றி (௧௦௬) வேண்டேமென்கையினாலே (௧௦௭) இரீஇத் (௧௦௮) தூங்கக் (௧௧௦) கழிப்பி (௧௧௧) இரப்ப (௧௧௨) அயின்றகாலத்திலே இருந்து (௧௧௬) மழுங்கி (௧௧௮) முனிந்து (௧௧௯) சேறுமென (௧௨௧) ஒருநாட் (௧௨௦) கிளந்தனமாக (௧௨௨) அகறிரோவெனச் சொல்லித் (௧௨௩) தரத்தர யானும் (௧௨௭) தவஞ்செய்மாக்கள் (௯௧) அதன் பயமெய்திய அளவைமான (௯௨) வேண்டுவ முகந்துகொண்டு (௧௨௮) அரசவையிருந்த தோற்றம்போல (௫௫) இன்மைதீர வந்தனென் (௧௨௯) என வினை முடிக்க.

வெல் வேல் உருவப் பஃறேர் இளையோன் சிறுவன்—வென்ற வேலினையுடைய அழகினையுடைத்தாகிய பலதேரினையுடைய இளஞ்சேட்சென்னியுடைய புதல்வன்,

வென்ற வேற்புதல்வன்.

முருகற் சீற்றத்து உரு கெழு குரிசில்—முருகனது சீற்றம்போலும் சீற்றத்தையுடைய உட்குதல்பொருந்திய தலைவன்,

தாய் வயிற்று இருந்து தாயம் எய்திப் பிறந்து (௧௩௭)— தாயுடைய வயிற்றிலேயிருந்து அரசவுரிமையைப்பெற்றுப் பிறந்து,

தான் பிறக்கின்றகாலத்துப் பிறவாதே நல்லமுகூர்த்தம் வருமளவுந் தாயுடைய வயிற்றிலேயிருந்து பிறக்கையினாலே அரசவுரிமையைப்பெற்றுப் பிறந்தென்றார்.

எய்யாத் தெவ்வர் ஏவல் கேட்ப—முன்பு தன்வலியறியாத பகைவர் பின்பு தன்வலியினையறிந்து ஏவினதொழிலைச் செய்ய,

செய்யார் தேஎம் தெருமரல் கலிப்ப— ஏவல்செய்யாத பகைவர்தேசம் மனக்கவற்சி பெருக,

[பௌவ மீமிசைப் பகற்கதிர் பரப்பி, வெவ்வெஞ் செல்வன் விசும்புபடர்ந் தாங்கு:] வெவ் வெஞ் செல்வன் பௌவம் மீமிசைப் பகற்கதிர் பரப்பி விசும்பு படர்ந்தாங்கு —வெம்மையையுடைய எல்லாரும்விரும்பப்படும் இளஞாயிறு கடலின்மீதே பகற்பொழுதைச்செய்யுங் கிரணங்களைப்பரப்பிப் பின்னர் விசும்பிலே மெத்தெனச்சென்றாற்போல,

[பிறந்துதவழ் கற்றதற் றொட்டு:]

தவழ் கற்றதற் றொட்டு—தவழ்தலைக் கற்றநாள் தொடங்கி,

பிறந்து முன்னேகூட்டிற்று.

[சிறந்தநன், னாடுசெகிற் கொண்டு நாடொறும் வளர்ப்ப, வாளி நன்மா னணங் குடைக் குருளை, மீளி மொய்ம்பின் மிகுவலி செருக்கி:]

மீளி மொய்ம்பின் மிகு வலி செருக்கி— கூற்றுவனுடைய வலியிற்காட்டின் மிகுகின்றவலியாலே கலித்து,

செல்வன் விசும்புபடர்ந்தாங்குத் (கருகூ) தவழ்கற்றதற்றெட்டு (கருள) மிகு இன்றவலியென்க.

இவன் பின்பு அரசாட்சிபெற்றுனதலின், தவழ்கற்றதற்றெட்டு நாடுசெகிற்கொண்டானென்றல் பொருந்தாமையுணர்க.

சிறந்த நன்னுடு செகிற் கொண்டு நாள் தொறும் வளர்ப்ப — ஏனையோர்நாட்டிற் சிறந்த நன்னுட்டைத் தோளிலேவைத்துக்கொண்டு நாடோறும் வளர்த்தல்காரணமாக,

தோன்வலியாலே பகைவென்று நாடுகாத்தமைபற்றி, நாடுசெகிற்கொண்டென்றுர்.

[மூலக்கோள் விடாஅ மாத்திரை:] ஆளி நன் மான் அணங்கு உடைக் குருளை (கருக) மூலக் கோள் விடாஅ மாத்திரை—ஆளியாகிய நல்ல மானினது வருத்துதலையுடைய குருளை முலையையுண்டலைக் கைவிடாத இளையபருவத்தே,

யாளியை ஆளியென்றுர், * "கடிசொ லில்லை" என்பதனுன். † "நாயே பன்றி" என்னுஞ் சூத்திரத்து 'ஆயுங்காலை' என்பதனுற் குருளையென்பது முடித்தாம்.

ஞெரேரென—கடுக,

தலைக் கோள் வேட்டங் களிறு அட்டாங்கு—முற்பட இரையைக் கோடற்குக் காரணமான வேட்டையிலே களிற்றைக் கொன்றுற்போல,

இரும் பனம்போந்தைத் தோடும்—கரிய பனங்குருத்தில் அலர்ந்த வலப்பக்கத்து ஓலையும்,

‡ "தோடேமடலே" என்னுஞ் சூத்திரத்துப் 'பிறவும்' என்றதனுற் போந்தை முடித்தாம். அதனிடத்தினின்றும் போந்ததனுற் போந்தையென்றுர். "இரும்பனைக் கொண்டு வைகழுமிய வடங்குசிறை வலனகலத்து" என்றுர்பிறரும்.

[கருஞ்சினை, யரவாய் வேம்பி னங்குழைத் தெரியலும்:] கருஞ் சினை வேம்பின் அரவாய் அம் குழைத் தெரியலும்—கரிய கொம்பினையுடைய வேம்பினுடைய வாளரத்தின் வாய்போலும் விளிம்பினையுடைய அழகிய தளிராற்செய்த மாலையும்,

ஓங்கு இருஞ் சென்னி மேம்பட மிலைந்த இரு பெரு வேந்தரும் ஒருகளத்து அவிய — நறிய மாலைகளில் மேலாதற்குக் காரணமான பெரியதலையிலே ஏனையோர் சூடும் அடையாளப்பூக்களிற் சிறப்ப அவற்றைச்சூடிய சேரனும் பாண்டியனும் ஒருகளத்தே படும்படி,

வெண்ணில் தாக்கிய வெரு வரு நோன் தாட் கண் ஆர் கண்ணிக் கரிகால் வளவன்—வெண்ணிலென்கின்ற ஊரிடத்தேபொருத அச்சந்தோன்றுகின்ற வலியையுடைய முயற்சியையும் கண்ணுக்கு அழகுநிறைந்த ஆத்திமாலையினையுமுடைய கரிகாற்சோழன்,

¶ "முச்சக் கரமும்" என்னுங் கவியானே கரிகாலாதலுணர்க.

தாயமெய்திப் (கருஉ) பிறந்து (கருள) மிகுவலிசெருக்கித் (கசo) தெவ்வர் ஏவல்

---

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல், ருகூ.

† ,, பொருளதிகாரம், மரபியல், அ.

‡ ,, ,, ,, அகூ.

¶ வெண்பா: முச்சக் கரமு மளப்பதற்கு நீட்டியகா, லிச்சக் கரமே யளந்ததாற், செச்சை, யரிகான்மேற் றேன்றெடுக்கு மாய்புனனீர் நாடன், கரிகாலன் கானெருப் புற்று.

கேட்பச் (கசுக) செய்யார்தேஎம் தெருமரல்கலிப்ப (கசுஎ) நாடுசெழிற்கொண்டு நாடோறும்வளர்த்தல்காரணமாகக் (கசுஅ) குருளை (கசுக) களிறட்டாங்கு (கஎ௨) இருபெருவேந்தரும் அவியத் (கஎசு) தாக்கிய (கஎஎ) கரிகால் வளவனெனமுடிக்க.

[தாணிழன் மருங்கி லணுகுபு குறுகித், தொழுது:] நிழல் மருங்கின் தாள் அணுகுபு குறுகித் தொழுது—அருளைத் தன்னிடத்திலேயுடைய திருவடிகளை அண்ணிதாக நின்றுசேர்ந்து வணங்கி,

முன் நிற்குவிராயின்—நம்முடைய வறுமைதோன்ற முன்னே நிற்பீராயின்,

[பழுதின், றீற்று விருப்பிற் போற்றுபு நோக்கி:] ஈற்று ஆ விருப்பிற் பழுதின்று போற்றுபு நோக்கி—ஈற்றுத்தொழிலையுடைய பசுத் தனதுகன்றுக்குப் பால்சுரந்து கொடுக்கவேண்டுமென்னும் விருப்பம்போல நம்மிடத்துநிற்கின்ற மிடியின்றாம்படி பேணிப்பார்த்து,

நுங் கையது கேளா அளவை—நும்மிடத்துள்ள கலையைத் தான்கேட்பதற்கு முன்னே,

ஒய்யென—கடுக,

பாசி வேரின் மாசொடு குறைந்த துன்னற் சிதாஅர் நீக்கி—கொட்டைப்பாசியினது வேர்போலே அழுக்கோடேகுறைந்த தையலையுடைய துணிகளைப்போக்கி,

தூய கொட்டைக் கரைய பட்டுடை நல்கி—தூயவாகிய திரளமுடிந்தமுடிகளைக் கரையிலேயுடைய பட்டாகிய உடைகளைத் தந்து,

கொட்டை - தும்புமாம்.

பெறல் அருங் கலத்திற் பெட்டாங்கு உண்க என—பெறுதற்கரிய பொற்கலத்தே விரும்பினபடியே உண்பாயாகவென்றுசொல்லி,

[பூக்கமழ் தேறல் வாக்குபு தரத்தர, வைகல் வைகல் கைகவி பருகி:] பூக் கமழ் கை கவி தேறல் வாக்குபு தரத் தர வைகல் வைகல் பருகி—தேம்பூ நாறுகின்ற தன்கடுமையாற் சிறிதமையுமென்று கைகவித்தற்குக்காரணமான கட்டெளிவை மேன்மேலே வார்த்துத் தரத்தர நாடோறும்நாடோறும் பருகி,

"தேட்கடுப் பன்ன நாட்படு தேறல்" என்றார்பிறரும்.

எரி அகைந்தன்ன ஏடில் தாமரை—நெருப்புத் தழைத்தாலொத்த ஒருவன்செய்ததன்றித் தனக்கென இதழில்லாத தாமரையை,

எனவே பொற்றாமரைக்கு வெளிப்படைகூறினர். *"தோடே மடலே" என்னுஞ் சூத்திரத்தேகூறினர்.

சுரி இரும் பித்தை பொலியச் சூட்டி—கடைகுழன்ற கரியமயிரிலே பொலிவுபெறச்சூட்டி,

நூலின் வலவா நுணங்கு அரில் மாலை வால் ஒளி முத்தமொடு பாடினி அணிய—நூலாற்கட்டாத நுண்மையையும் பிணக்கத்தையுமுடைய பொன்னரிமாலையை வெள்ளிதாகிய ஒளியையுடைய முத்தத்தோடே பாடினிசூட,

கோட்டிற் செய்த கொடிஞ்சி நெடுந் தேர் — யானைக்கொம்பாற் செய்த தாமரைமுகையினையுடைய நெடிய தேரிலே,

ஊட்டு உளை துயல்வர ஓரி நுடங்க—சாதிலிங்கமூட்டின தலையாட்டம்பொங்கக் கழுத்தின்மயிரசைய,

பால் புரை புரவி நால்கு உடன் பூட்டி — பாலையொத்த நிறத்தினையுடைய குதிரைகள் நான்கினைச் சேரப்பூட்டி,

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல். அசு.

நான்கு - நால்கெனப் பெயர்த்திரிசொல்.

காலின் ஏழடிப் பின் சென்று—தான் காலாலே ஏழடிப் பின்னேவந்து,

ஏழடிவருதல் ஓர்மரபு; ஏழிசைக்கும் வழிபாடுசெய்தானாகக் கருதுதலின். *"செலவினும்வரவினும்" என்னுஞ் சூத்திரத்துப் பொதுவிதியாற் சென்றென்பது வந்தென்னும்பொருட்டாய் நின்றது.

[கோலின், ருறு களைந்து:] இன் தாறுகோல் களைந்து—செலுத்துதற்கினிதாகிய செலவுமுடுக்குங்கோலைப் போக்கி,

என்றதனாற் கடிவிசைக்கு இவர்இருத்தலாற்றாரென்று கருதி இயற்கையிற்சேறல் அமையுமென்றார்.

ஏறென்று ஏற்றி—இங்ஙனம் ஏறென்று ஏறவிட்டு,

வீறு பெறு பேர் யாழ் முறையுளிக் கழிப்பி—ஏனையாழ்களின் வீறுபெற்ற யாழ்ப் பாணர்க்குக் கொடுக்குமுறைமைகளை நினக்குத் தந்துவிட்டு,

நீர் வாய்த் தண்பணை தழீஇய தளரா இருக்கை நன் பல் ஊர நாட்டொடு—நீரை எப்பொழுதுந் தன்னிடத்தேயுடைத்தாகிய தண்ணிய மருதநிலஞ்சூழ்ந்த அசையாத குடியிருப்பினையுடைய நன்றான பலவூர்களையுடைய நாடுகளுடனே,

[நன்பல், வெருப்பறை நுவலும் பருஉப்பெருந் தடக்கை, வெருவருஞ் செலவின் வெகுளி வேழம்:]

பறை வெரூஉ நுவலும் வேழம்—பறை எல்லார்க்கும் அச்சத்தைச்சாற்றுதற்குக் காரணமாகிய யானை,

பருஉப் பெருந் தடக்கை வெரு வரும் செலவின் வெகுளி நன்பல் வேழம்—பருத்த பெரியவளைவினையுடைய கையினையும் அச்சந்தோன்றும் ஓட்டத்தினையும் கோபத்தினையுமுடைய நன்றாகிய பலயானைகள்,

தரவு இடைத் தங்கல் ஓவிலன் — தருதற்றொழிலிடத்தே நிலைபெறுதலை ஒழிதலிலன்;

இனித் தரவிடத்துத் தாழ்த்தலிலனென்றுமாம்.

வரவிடைப் பெற்றவை பிறர்பிறர்க்கு ஆர்த்தி—வருதலிடத்துப் பெற்றபொருள் களைப் பிறர்க்குப்பிறர்க்குக் கொடுத்து,

தெற்றெனச் செலவு கடைக்கூட்டுதிர் ஆயின்—கடுக அவனிடத்துநின்றும் போ கின்றபோக்கை முடிவுபோக்குவீராயின்,

பல புலந்து—அதுபொறுமற் பலகாலும்வெறுத்து,

நில்லா உலகத்து நிலைமை தூக்கி—செல்வமும் யாக்கையுமுதலியன நிலையில் லாத உலகத்துப் புகழைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து,

நிலைபெறுந் தன்மையுடைத்தாகலிற் புகழை நிலைமையென்றார்; ஆகுபெயர்.

செல்க என—இங்ஙனம்போகெனக்கூறி,

விடுக்குவன் அல்லன்—நம்மைக் கடுக விடுவானல்லன்;

தொழுது முன்னிற்குவிராயின் (கசO) நோக்கி (கடுக) நல்கிப் (கடுஙு) பாடினி அணியாகிற்கச் (கசஉ) சூட்டி (கசO) வாக்குப் தரத்தரப் (கடுஎ) பருகித் (கடுஅ) தெற் றெனச் (கஎச) செலவுகடைக்கூட்டுதிராயின் அதற்குப் பலபுலந்து (கஎடு) தேரிலே

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம், உஅ.

(௧௬௯) குதிரையைப்பூட்டி (௧௬௫) ஏற்றி (௧௬௭) முறையுளிக்கழிப்பி (௧௬௮) விடுக்குவனல்லன் (௧௭௭); பின்னர் நின்னைநோக்கி நில்லாவுலகத்து நிலைமையைச் சீர்தூக்கி (௧௭௬) வரவிடைப் (௧௭௫) பெற்றவை பிறர்பிறர்க்கார்த்தி (௧௭௪) இங்ஙனஞ் செல்வாயாகவெனக்கூறி (௧௭௭)அங்ஙனம் நீபோதற்கு நாட்டோடு (௧௭௦) வேழந் (௧௭௨) தாயிடைத்தங்கல் ஒவிலன் (௧௭௩) எனமுடிக்க.

நில்லாவுலகத்து நிலைமைதூக்கிப் பலபுலந்து செல்கெனவிடுக்குவனல்லனென் பாருமுளர்.

ஒல்லெனத் திரை பிறழிய இரும்பௌவத்துக் கரை சூழ்ந்த அகன் கிடக்கை மண் மருங்கினுன் (௨௨௭) நாடு (௨௪௮)—ஒல்லென்னும் ஓசைபடத் திரைமுறிந்த கரியகடலினது கரைசூழ்ந்த அகன்ற பரப்பினையுடைய இவ்வுலகத்து ஒருகூற்றின்கண் உளதாகிய சோழநாடு,

[மாமாவின் வயின்வயினெற், றூழ்தாழைத் தண்டண்டலைக், கூடுகெழீஇய குடிவயினுன்:]

மா மாவின் வயின் வயின் நெற்கூடு கெழீஇய நாடு(௨௪௮)—ஒருமாநிலத்தில் ஒருமாநிலத்திற் றிடர்தோறும் திடர்தோறும் நெற்கூடுகள்பொருந்தின சோழநாடு,

தாழ் தாழைத் தண் தண்டலைக் குடி வயினுன்—தாழ்ந்த தெங்கினையுடைய குளிர்ந்த மரச்சோலைகளிலிருக்கின்ற குடிமக்களிடத்தில்,

செஞ் சோற்ற பலி மாந்திய கருங் காக்கை—உதிரத்தாற் சிவந்தசோற்றையுடையவாகியபலியை விழுங்கின கரியகாக்கை,

[கவவுமுனையின், மனைநொச்சி நிழலாங்க, ணீற்றி யாமை தன்பார்ப் போம்பவும்:] மனை நொச்சி நிழல் ஆங்கண் ஈற்று யாமை தன் பார்ப்பு கவவு முனையின் ஓம்பவும்—மனையைச்சூழ்ந்த நொச்சியினது நிழலிடத்துக்கிடந்த ஈற்றுத்தொழிலையுடைத்தாகிய யாமை தன்னுடையபார்ப்பைத் தான்றின்றலை வெறுத்ததாயின், அதனைப்பின்பு பசித்தகாலத்துத்தின்பதாகப் பாதுகாத்துவைப்பவும்,

எனவே மருதநிலத்திலிருக்குங்காக்கை நெய்தனிலத்துப்பார்ப்பைத் தின்னுமென்றார். *“தவழ்பவை தாமு மவற்றோ ரன்ன” என்பதனுற் பார்ப்பென்றார்.

இளையோர் வண்டல் அயரவும்—அவ்வுழவர்மகளிர் நெய்தனிலத்தின் மணற்குன்றிலே வண்டலிழைத்து விளையாடவும்,

[முதியோர், அவைபுகு பொழுதிற்றம் பகைமுரண் செலவும்:] பகை முதியோர் அவை புகு பொழுதில் தம் முரண் செலவும் பெரிதாண்ட (௨௨௧)—பகைமைமுதிர்ந்தோர் தனது அரசவையிற்சென்று புகுங்காலத்துத் தம்மாறுபாட்டைப் போக்கும்படியாகவும் பெரிதாண்டவென மேலேகூட்டுக.

என்றது வழக்குமாறுபட்டு வந்தோர்க்கு அவ்வழக்கு வீடறுப்பனென்றவாறு. † “உரைமுடிவு காணுன்” என்னும் பழமொழி கூறினர்.

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௫.

† பழமொழி, ௨௧:—உரைமுடிவு காணு னிளமையோ னென்ற, நரைமுதுமக்க ளுவப்ப, நரைமுடித்துச், சொல்லான் முறைசெய்தான் சோழன் குலவிச்சை, கல்லாமற் பாகம் படும். என்பது. தம்முள் மறுதலையாயினரிருவர் தமக்கு முறைமைசெயவேண்டிவந்து சிலசொன்னல்அச்சொன்முடிவுகண்டே ஆராய்ந்து முறைசெய்ய அறிவுநிரம்பாத இளமைப்பருவத்தா னென்றிகழ்ந்த நரைமுதுமக்க ளுவக்கும்வகை

[முடக்காஞ்சிச் செம்மருதின், மடக்கண்ண மயிலாலப், பைம்பாகற் பழந்துணரிய, செஞ்சுளைய கனிமாந்தி:] பைம்பாகற் பழம் செஞ் சுளைய துணரிய கனி மாந்தி முடக் காஞ்சிச் செம்மருதின் மடக் கண்ண மயில் ஆல—பசிய பாகற்பழத்தையும் சிவந்த சுளையையுடையவாகிய குலைகொண்ட பலாப்பழத்தையுந்தின்று வளைவையுடைய காஞ்சிமரத்திலும் செவ்விய மருதிலுமிருந்த மடப்பத்தைத் தம்மிடத்தேயுடையவாகிய பெடைமயில்கள் ஆரவாரித்தழைக்கும்படி அங்குநின்றும்போந்து,

[அறைக்கரும்பி னரிநெல்லி, னினக்களம ரிசைபெருக, வறளடும்பி னிவர்பகன்றைத், தளிர்ப்புன்கின் றாழ்காவின், நனைஞாழலொடு மரங்குழீஇய, வவண்முனையி னகன்றுமாறி, யவிழ்தளவி னகன்றோன்றி, நகுமுல்லை யுகுதேறுவீப், பொற்கொன்றை மணிக்காயா, நற்புறவி னடைமுனையிற், சுறவழங்கு மிரும்பௌவத், திறவருந்திய வினநாரை, பூம்புன்னைச் சினைச்சேப்பி, னோங்குதிரை யொலிவெரீஇத், தீம்பெண்ணை மடற்சேப்பவுங், கோட்டெங்கின் குலைவாழைக், கொழுங்காந்தண் மலர்நாகத்துத், துடிக்குடிஞைக் குடிப்பாக்கத், தியாழ்வண்டின் கொளைக்கேற்பக், கலவம் விரித்த மடமஞ்ஞை, நிலவெக்கர்ப் பலபெயர:]

யாழ் வண்டின் கொளைக்கு ஏற்பக் கலவம் விரித்த மடமஞ்ஞை நிலவு எக்கர்ப் பல பெயர—யாழோசைபோலும் வண்டினது பாட்டினைக்கேட்டு அதற்குப்பொருந்தத் தோகையைவிரித்த அறியாமையையுடைய மயில் நிலவுபோலும் இடுமணலிலே பலபகுதிப்படஆடவும்,

பெடை தங்குகின்ற மருதநிலத்தைவிட்டுப் பாட்டைக்கேட்டு நெய்தனிலத்தே போந்தமைபற்றி மடமஞ்ஞையென்றார்.

அகவர் (௨௨௦) அறைக் கரும்பின் அரி நெல்லின் இனக் களமர் இசைபெருக வறள் அடும்பின் இவர் பகன்றைத் தளிர்ப் புன்கின் தாழ் காவின் நனை ஞாழலொடு மரம் குழீஇய அவண் முனையின் அகன்று மாறி நீல் நிற முல்லைப் பல் திணை நுவல (௨௨௧)—நாட்டில்வாழ்வார் அறுத்தலைச்செய்யும் கரும்பின்கண்ணும் அரிகின்ற நெல்லின்கண்ணுமெழுப்பின திரண்ட களமருடைய ஓசைமிகுகையினாலே நீரற்றஇடத்திலெழுந்த அடும்பினையும் படர்கின்ற பகன்றையினையும் தளிரையுடைத்தாகிய புன்கினையும் தாழ்ந்தசோலைகளையுமுடையதாய் அரும்பின ஞாழலோடே ஏனைமரங்களுந்திரண்ட அக்காட்டை வெறுத்தார்களாயின் அவ்விடத்தைநீங்கி நெஞ்சாலேகைவிட்டு நீலநிறத்தையுடைய முல்லைக்கொடிபடர்ந்த பலகாட்டுநிலத்தேசென்று அந்நிலத்தைக்கொண்டாடவும்,

அகவர் இசைபெருக முனையின் அகன்று மாறிப் பஃறிணை நுவலவென முடிக்க.

கானவர் (௨௨௦) அவிழ் தளவின் அகன் தோன்றி நகு முல்லை வீ உகுதேறு பொற் கொன்றை மணிக்காயா நற் புறவின் நடைமுனையின் மருதம் பாட (௨௨௦)—முல்லைநிலத்துவாழ்வார் அவிழ்கின்றதளவினையும் பரந்ததோன்றியினையும் அலர்கின்றமுல்லையினையும் பூ உகுகின்றதேற்றாவினையும் பொன்போலும் பூவினையுடைய கொன்றையினையும் நீலமணிபோலும் பூவினையுடைய காயாவினையுமுடைய நல்லகாட்

நரைமுடித்துவந்து முறைவேண்டிவந்த இருதிறத்தாருஞ் சொல்லிய சொற்கொண்டே ஆராய்ந்தறிந்து முறைசெய்தான் கரிகாற்பெருவளத்தானென்னுஞ்சோழன்; ஆதலால், தத்தம் குலத்துக்குத்தக்கவிச்சைகள் கற்பதற்குமுன்னே செம்பாகமுளவாமென்றவாறு.

டில் உறைகின்றஒழுக்கத்தை வெறுக்கின் மருதநிலத்தேசென்று அவ்வொழுக்கத்தைப் புகழவும்,

தளவு - முல்லைவிசேடம்.

சுற வழங்கும் இரும் பௌவத்து இறவு அருந்திய இன நாரை பூம் புன்னைச் சினைச் சேப்பின் ஓங்கு திரை ஒலி வெரீஇத் தீம்பெண்ணை மடற்சேப்பவும்—சுறுத்திரியுங் கரியகடலின்கண் இறவைத்தின்ற திரண்டநாரைகள் பூக்களையுடைய புன்னைக் கோட்டிலே தங்கின் அதன்மேலேமுரிகின்ற உயர்ந்ததிரையினது ஆரவாரத்திற்கு வெருவி மருதநிலத்தில் இனியபனையினது மடலிலேதங்கவும்,

கோள் தெங்கின் குலை வாழை கொழுங் காந்தள் மலர் நாகத்துத் துடிக்குடிஞைக் குடிப் பாக்கத்துப் பரதவர் (உகஅ) அவண்முனையின் (ககஅ) குறிஞ்சி பாட(உகஅ)—குலைகொண்டதெங்கினையும் குலையினையுடைய வாழையினையும் கொழுவிய காந்தளினையும் மலர்ந்த சுரபுன்னையினையும் துடியோசைபோலும் ஓசையினையுடைய பேராந்தையினையுமுடைய குடியிருப்பையுடைத்தாகிய பாக்கத்தில்வாழும் பரதவர் அவ்விடத்தைவெறுப்பின் குறிஞ்சிநிலத்தேசென்று அவ்விடத்தைப் புகழவும்,

தேன் நெய்யொடு கிழங்கு மாறியோர் மீன் நெய்யொடு நறவு மறுகவும்—தேனாகியநெய்யோடே கிழங்கையும் விற்றவர்கள் மீனினதுநெய்யோடே நறவையுங் கொண்டுபோகவும்,

தீங் கரும்போடு அவல் வகுத்தோர் மான் குறையொடு மது மறுகவும்—இனிய கரும்போடே அவலைக் கூறுபடுத்தி விற்றவர்கள் மானினதுதசையோடே கள்ளையுங் கொண்டுபோகவும்,

[குறிஞ்சி பரதவர் பாட நெய்த, னறும்பூங் கண்ணி குறவர்சூட:]

குறவர் நெய்த ல்நறும் பூங்கண்ணி சூட—குற்வர் அந்நிலத்துப் பூக்களைவெறுக்கின் நெய்தலினது நறிய பூவாற்செய்த கண்ணியைச்சூடவும்,

[கானவர் மருதம் பாட வகவர், நீனிற முல்லைப் பஃறிணை நுவலக்,கானக்கோழி கதிர்குத்த:]

கானக் கோழி கதிர் குத்த—காட்டிடத்துக் கோழிகள் நெற்கதிரைத் தின்னவும்,

மனைக் கோழி தினைக் கவர— மருதநிலத்தின் மனையிற்கோழிகள் தினையைத் தின்னவும்,

வரை மந்தி கழி மூழ்க—மலையிடத்திற்குரியமந்திகள் கழியிலேமூழ்கவும்,

கழி நாரை வரை யிறுப்ப—கழியிற்றிரியும்நாரைகள் மலையிலேகிடக்கவும்,

தண் வைப்பின் நால் நாடு குழீஇ—குளிர்ந்த வைப்புக்களையுடைய நான்குகூறுகிய நாடுகள் திரண்டு,

நால் நாடென்றார், * "நடுவ ணைந்திணை நடுவண தொழிய" என்னுஞ்சூத்திரத்தால்.

பார்ப்போம்பவும் (கஅசு) அயரவும் (கஅஎ) மயிலால (ககo) மடமஞ்ஞை (உகஉ) பலபெயரவும் (உகரு) நாரை (உoச) சேப்பவும் (உoஎ) அகவர் (உஉo) அகன்துமாறிப் (கசுஅ) பஃறிணைநுவலவும் (உஉக) கானவர் (உஉo) நடைமுனையின் (உoஉ) மருதம்பாடவும் (உஉo) பாக்கத்துப் (உகo) பரதவர் குறிஞ்சிபாடவும் (உகஅ) கிழங்கு மாறியோர் (உகச) நறவுமறுகவும் (உகரு) அவல்வகுத்தோர் (உகசு) மதுமறுகவும் (உகஎ) குறவர் கண்ணிசூடவும் (உகக) கோழி கதிர்குத்தவும் (உஉஉ) மனைக்கோழி

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், உ.

நிணக்கவாவும் (௨௨௩) மந்தி மூழ்கவும் (௨௨௪) நாளை வளையிறுப்பவும் (௨௨௫) நாளுடு குழீஇ (௨௨௬) மாமாவின் வயின்வயின் நெற் (௧௮௦) கூடுகெழீஇய (௧௮௨) நாடு (௨௪௮) எனவினைமுடிக்க.

குழீஇயென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் பிறவினைகொண்டது, * "அம்முக் கிளவி யும்" என்னுஞ்சூத்திரவிதியால்.

[மன்மருங்கினுன் மறவின்றி, யொருகுடையா னொன்றுகூறப், பெரிதாண்ட பெருங்கேண்மை, யறநெறி புணர்ந்த திறனறி செங்கோ, லன்னோன் வாழி வெல்வேற் குரிசில்:]

மறவின்றி அறநெறி புணர்ந்த திறன் அறி செங்கோல் ஒரு குடையான் ஒன்று கூற முதியோர் (௧௮௭) முரண் செலப் (௧௮௮) பெருங்கேண்மை பெரிது ஆண்ட வெல் வேற் குரிசில்—குற்றமின்றித் தருமத்தோடுகூடிய வழியை உலகம் அறிதற்குக் காரணமாகிய செவ்வியகோலாலும் தண்ணளிசெய்தற்கெடுத்த ஒருகுடையாலும் தனதாணையே யுலகங்கூறும்படியாகவும் முதியோர் முரண்செல்லும்படியாகவும் பெரியநட்புடனே நெடுங்காலம் உலகையாண்ட வெல்கின்ற வேலையுடைய தலைவன்,

ஒருகுடை என்றதனானும், ஒன்றுகூற என்றதனானும் இவன் மண்முழுதும் ஆண்டானென்றார்.

அன்னோன்—யான்கூறிய அத்தன்மைகளையுடையோன்,

வாழி—வாழ்வாயாக;

இறுதி யகரங்கெட்டுநின்றது.

[மன்னர்நடுக்கத் தோன்றிப் பன்மா, ணெல்லை தருநன் பல்கதிர் பரப்பி:]

மன்னர் நடுங்கத் தோன்றி—பகையரசர் நடுங்கும்படி விளங்கி,

பன் மாண் எல்லை தருநன் பல்கதிர் பரப்பி—பல்லுயிர்களும் மாட்சிமைப்படுதற்குக் காரணமாகிய பகற்பொழுதைத்தருங் கதிரோன் தன்னிலையைவிட்டுப் பலகிரணங்களைப் பரப்புகையினாலே,

குல்லை கரியவும்—கஞ்சங்குல்லைதீயவும்,

கோடு எரி நைப்பவும்—மரங்களினுடைய கொம்புகளை நெருப்புத்தின்னவும்,

[அருவி மா மலை நிழத்தவும்:] மா மலை அருவி † நிழத்தவும்—பெருமையையுடையமலை தன்னிடத்தருவிகளை இல்லையாக்கவும்,

மற்றக் கருவி வானம் கடற் கோள் மறப்பவும்—இவையொழிந்ததொகுதியையுடைய மேகம் கடலிடத்துமுகத்தலை மறப்பவும்,

பெரு வறன் ஆகிய பண்பு இல் காலையும்—பெரிய வற்கடமுண்டாகிய நற்குணமில்லாத காலத்தும்,

கரியவும் நைப்பவும் (௨௩௪) நிழத்தவும் (௨௩௫) மறப்பவும் (௨௩௬) வறனாகிய காலையுமெனமுடிக்க.

[நறையு நரந்தமு மகிலு மாரமுந், துறைதுறை தோறும் பொறையுயிர்த் தொழுகி:] நறையும் நரந்தமும் அகிலும் ஆரமும் பொறை துறை துறை தோறும் உயிர்த்து ஒழுகி—நறைக்கொடியும் நரந்தப்புல்லும் அகிலும் சந்தனமுமாகிய சுமையைத் துறைதோறும் துறைதோறும்இளைப்பாறத்தள்ளிப் போய்,

---

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வினையியல், ௩௪.

† "ஒய்தல் ஆய்தல் நிழத்தல் சாஅ, யாவயி னான்கு முள்ளத நுணுக்கம்." என்பது தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம். உரியியல், ௩௪.

நுரைத் தலைக் குரைப் புனல்—நுரையைத் தலையிலேயுடைய ஆரவாரத்தையுடைய நீர்,

வரைப்பு அகம் புகுதொறும்—குளத்திலுங் கோட்டத்திலும் புகுந்தோறும்,

வரைக்கப்படுதலின், வரைப்பு ஆகுபெயர்.

புனல் ஆடும் மகளிர் கதுமெனக் குடைய—நீராடுமகளிர் கடுகக் குடைந்துவிளையாட,

புனல் ஒழுகிப் புகுதொறும் மகளிர் குடையவென்க.

கூனிக் குயத்தின் வாய் நெல் அரிந்து—வளைந்துநின்ற அரிவாளின் வாயாலே நெல்லையறுத்து,

நெல்லு மிகக்காய்த்துத் தரையிலேவிழுதலின், வளைந்துநிற்கவேண்டுமென்றார்.

சூடு கோடாகப் பிறக்கி—சூட்டை மலையாகவடுக்கி,

நாடொறும் குன்றெனக் குவைஇய குன்றாக் குப்பை—நாடோறுங் கடாவிட்டு மேருவென்னும்படி இரட்டின தொலையாத நெற்பொலி,

[கடுந்தெற்று மூடையி னிடங்கெடக் கிடக்குஞ், சாலி நெல்லின் சிறைகொள் வேலி, யாயிரம் விளையுட் டாகக், காவிரி புரக்கு நாடுகிழ வோனே:]

கடுந் தெற்று மூடையின் இடம் கெடக் கிடக்கும் விளையுட்டாக—நெருங்கத் தெற்றின குதிரின்கண்ணே வெற்றிடம் இல்லையாம்படி கிடத்தற்குக்காரணமான விளைதலை யுடைத்தாக,

கடுந்தெற்றுமூடை-கோட்டையுமாம்.

சிறை கொள் வேலி ஆயிரம் சாலி நெல்லின் விளையுட்டாக—வரம்புகட்டின வேலிநிலம் ஆயிரக்கலமாகிய செந்நெல்லின் விளையுட்டாக,

காவிரி புரக்கும் நாடு கிழவோன்—காவிரி பாதுகாக்கும் நாடு தனக்கே உரித்தாந் தன்மையுடையோன்.

வறணுகிய காலையும் (உசஎ) புனல் (உசா) ஒழுகிப் (உசக) புகுதொறும் (உசா) மகளிர் குடைந்து விளையாடக் (உசக) கூனி அரிந்து (உசஉ) பிறக்கிக் (உசங) குவை இய குப்பை (உசச) கிடத்தற்குக்காரணமான (உசரு) விளையுட்டாகக் (உசஎ) காவிரி புரக்கு நாடு (உசஅ) எனவினைமுடிக்க.

பொருந (ங), கோடியர்தலைவ, கொண்டதறிந (௫எ), புகழ்மேம்படுந (சுo), வழின் கிழவ (சுங), காடுறை கடவுட்கடன் கழிப்பியபின்றை (௫உ) நெறிதிரிந்தொராஅது (௫அ) ஆற்றெதிர்ப்படுதலும் நோற்றதன்பயனே (௫க), போற்றிக்கேண்மதி (சுo), நின்னிரும்பேரொக்கலொடு (சுக) பசியொராஅல்வேண்டின், நீடின்று (சுஉ) எழுமதி (சுங), யானும் (சுச) இன்மைதீர வந்தனென் (எஉக), உருகெழுகுரிசிலாகிய (கஙக) உருவப்பஃறே ரிளையோன்சிறுவன் (கஙo), கரிகால்வளவன் (கசஅ), நாடுகிழவோன் (உசஅ), குரிசில், அன்னோன் (உஙக) தாணிழன்மருங்கிற் குறுகி (கசக) மன்னர்நடுங்கத்தோன்றி (உஙஉ), வாழியெனத் (உஙக) தொழுது முன்னிற்குவிராயின் (கடுo), காட்டொடு (கஎo) வேழங் (கஎஉ) தரவிடைத் தங்கலோவிலன் (கஎங) எனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

*"முன்னிலை சுட்டிய வொருமைக் கிளவி***வேண்டும்" என்பதனான், இங்ஙனமுடிந்தது.

† "கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியு, மாற்றிடைக் காட்சி யுறழத் தோன்றிப், பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க் கறிவுறீஇச், சென்றுபய னெதிரச் சொன்ன பக்கமும்" என்பது இதற்குவிதி.

‡"ஆசிரிய நடைத்தே வஞ்சி" என்பதனாற், பின்னர் வஞ்சி மிகவும்வந்தன வென்றுணர்க.

சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானை முடத்தாமக்கண்ணியார்பாடிய பொருநராற்றுப்படைக்கு மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர் செய்த வுரை முற்றிற்று.

வெண்பா.

க. எரியு மேற்றத்தி னானும் பிறநாட்டு
வாரி சுரக்கும் வளனெல்லாந் தேரி
னரிகாலின் கீழுகூஉ மந்நெல்லே சாலுங்
கரிகாலன் காவிரிசூழ் நாடு.

உ. அரிமா சுமந்த வமளிமே லானைத்
திருமால் வளவனெனத் தேறேன் திருமார்பின்
மானமா லென்றே தொழுதேன் றொழுதகைப்
போனவா பெய்த வளை.

௩. முச்சக் கரமு மளப்பதற்கு நீட்டியகா
லிச்சக் கரமே யளந்ததாற் செய்ச்சே
யரிகான்மேற் றேன்றொடுக்கு மாய்புனனீர் நாடன்
கரிகாலன் கானெருப் புற்று.

---

*"முன்னிலை சுட்டிய வொருமைக் கிளவி, பன்மையொடு முடியினும் வரைநிலை யின்றே, யாற்றுப்படை மருங்கிற் போற்றல் வேண்டும்" என்பது தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல், ௬௬.

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், ௩௬.

‡ " " செய்யுளியல், ௧௦௮.

மூன்றாவது

சிறுபாணாற்றுப்படை.

மணிமலைப் பணைத்தோண் மாநில மடந்தை
யணிமுலைத் துயல்வரூஉ மாரம் போலச்
செல்புன லுழந்த சேய்வரற் கான்யாற்றுத்
தொல்கரை நறும்பொழிற் குயில்குடைந் துதிர்த்த
புதுப்பூஞ் செம்மல் சூடிப் புடைநெறித்துக்
கதுப்புவிரித் தன்ன காழக நுணங்கற
*லயிலுருப் பனைய வாகி யைதுநடந்து
வெயிலுருப் புற்ற வெம்பரல் கிழிப்ப
வேனி னின்ற வெம்பத வழிநாட்
காலைஞா யிற்றுக் கதிர்கடா வுறுப்பப்
பாலை நின்ற பாலை நெடுவழிச்
சுரன்முதன் மராஅத்த வரிநிழ லசைஇ
மைதுவீ ழிருபெய லழகுகொண் டருளி
நெய்கனிந் திருளிய கதுப்பிற் கதுப்பென
மணிவயிற் கலாபம் பரப்பிப் பலவுடன்
மயின்மயிற் குளிக்குஞ் சாயற் சாஅ
யுயங்குநாய் நாவி னல்லெழி லசைஇ
வயங்கிழை யுலறிய வடியி னடிதொடர்ந்
தீர்ந்துநிலந் தோயு மிரும்பிடித் தடக்கையிற்
சேர்ந்துடன் செறிந்த குறங்கிற் குறங்கென
மால்வரை யொழுகிய வாழை வாழைப்
பூவெனப் பொலிந்த வோதி யோதி
நளிச்சினை வேங்கை நாண்மலர் நச்சிக்
களிச்சுரும் பரற்றுஞ் சுணங்கிற் சுணங்குபிதிர்ந்
தியாணர்க் கோங்கி னவிர்முகை யெள்ளிப்
பூணகத் தொடுங்கிய வெம்முலை முலையென
வண்கோட் பெண்ணை வளர்த்த நுங்கி
னின்செறி நீர்தரு மெயிற்றி னெயிறெனக்
குல்லையம் புறவிற் குவிமுகை யவிழ்ந்த

---

* அயிலுருக்கனையவாகியென்றும், அயிலுருத்தனையவாகி யென்றும் பாடம்.

முல்லை சான்ற கற்பின் மெல்லியல்
மடமா னோக்கின் வாணுதல் விறலியர்
நடைமெலிந் தசைஇய நன்மென் சீறடி
கல்லா இளையர் மெல்லத் தைவரப்
பொன்வார்ந் தன்ன புரியடங்கு நரம்பி
னின்குரற் சீறியா ழிடவயிற் றழீஇ
நைவளம் பழுநிய நயந்தெரி பாலை
கைவல் பாண்மகன் கடனறிந் தியக்க
வியங்கா வையத்து வள்ளியோர் நசைஇத்
துனிகூ ரெவ்வமொடு துயராற்றுப் படுப்ப
முனிவிகந் திருந்த முதுவா யிரவல
கொழுமீன் குறைய வொதுங்கி வள்ளிதழ்க்
கழுநீர் மேய்ந்த கயவா யெருமை
பைங்கறி நிவந்த பலவி னீழல்
மஞ்சண் மெல்லிலை மயிர்ப்புறந் தைவர
விளையா விளங்கறை மெல்குபு பெயராக்
குளவிப் பள்ளிப் பாயல் கொள்ளுங்
குடபுலங் காவலர் மருமா னொன்னார்
வடபுல விமயத்து வாங்குவிற் பொறித்த
வெழுவுறழ் திணிதோ ளியறேர்க் குட்டுவன்
வருபுனல் வாயில் வஞ்சியும் வறிதே யதாஅன்று
நறவுவா யுறைக்கு நாகுமுதிர் நுணவத்
தறைவாய்க் குறுந்துணி யயிலுளி பொருத
கைபுனை செப்பங் கடைந்த மார்பிற்
செய்பூங் கண்ணி செவிமுத றிருத்தி
நோன்பகட் டுமண ரொழுகையொடு வந்த
மகாஅ ரன்ன மந்தி மடவோர்
*நகாஅ ரன்ன நளிநீர் முத்தம்
வாள்வா யெருந்தின் வயிற்றகத் தடக்கித்
தோள்புற மறைக்கு நல்கூர் நுசுப்பி
னுளரிய லைம்பா லுமட்டிய ரீன்ற
கிளர்பூட் புதல்வரொடு கிலுகிலி யாடுந்
தத்துநீர் வரைப்பிற் கொற்கைக் கோமான்
றென்புலங் காவலர் மருமா னொன்னார்
மண்மாறு கொண்ட மாலை வெண்குடைக்
கண்ணார் கண்ணிக் கடுந்தேர்ச் செழியன்

---

* நகாஅவன்னவென்றும் பாடம்.

தமிழ்நிலை பெற்ற தாங்கரு மரபின்
மகிழ்நனை மறுகின் மதுரையும் வறிதே யதாஅன்று
நறுநீர்ப் பொய்கை யடைகரை நிவந்த
துறுநீர்க் கடம்பின் றுணையார் கோதை
யோவத் தன்ன வுண்டுறை மருங்கிற்
கோவத் தன்ன கொங்குசேர் புறைத்தலின்
வருமுலை யன்ன வண்முகை யுடைந்து
திருமுக மவிழ்ந்த தெய்வத் தாமரை
யாசி லங்கை யரக்குத்தோய்ந் தன்ன
சேயிதழ் பொதிந்த செம்பொற் கொட்டை
யேம வின்றுணை தழீஇயிற குளர்ந்து
காமர் தும்பி காமரஞ் செப்புந்
தண்பணை தழீஇய தளரா விருக்கைக்
குணபுலங் காவலர் மருமா னொன்னா
ரோங்கெயிற் கதவ முருமுச்சுவல் சொறியுந்
தூங்கெயி லெறிந்த தொடிவிளங்கு தடக்கை
நாடா நல்லிசை நற்றேர்ச் செம்பிய
னோடாப் பூட்கை யுறந்தையும் வறிதே யதாஅன்று
வானம் வாய்த்த வளமலைக் கவாஅற்
கான மஞ்ஞைக்குக் கலிங்க நல்கிய
வருந்திற லணங்கி னாவியர் பெருமகன்
பெருங்க னாடன் பேகனுஞ் சுரும்புண
நறுவீ யுறைக்கு நாக நெடுவழிச்
சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந்தேர் நல்கிய
பிறங்குவெள் ளருவி வீழுஞ் சாரற்
பறம்பிற் கோமான் பாரியுங் கறங்குமணி
வாலுளைப் புரவியொடு வையக மருள
வீர நன்மொழி யிரவலர்க் கீந்த
வழறிகழ்ந் திமைக்கு மஞ்சுவரு நெடுவேற்
கழறொடித் தடக்கைக் காரியு நிழறிகழ்
நீல நாக நல்கிய கலிங்க
மாலமர் செல்வற் கமர்ந்தனன் கொடுத்த
சாவந் தாங்கிய சாந்துபுலர் திணிதோ
ளார்வ நன்மொழி யாயு மால்வரைக்
கமழ்பூஞ் சாரற் கவினிய நெல்லி
யமிழ்துவிளை தீங்கனி யௌவைக் கீந்த
வுரவுச்சினங் கனலு மொளிதிகழ் நெடுவே

லரவக்கடற் றானை யதிகனுங் கரவாது
நட்டோ ருவப்ப நடைப்பரி கார
முட்டாது கொடுத்த முனைவிளங்கு தடக்கைத்
துளிமழை பொழியும் வளிதுஞ்சு நெடுங்கோட்டு
நளிமலை நாட னள்ளியு நளிசினை
நறும்போது கஞலிய நாகுமுதிர் நாகத்துக்
குறும்பொறை நன்னாடு கோடியர்க் கீந்த
காரிக் குதிரைக் காரியொடு மலைந்த
வோரிக் குதிரை யோரியு மெனவாங்
கெழுசமங் கடந்த வெழுவுறழ் திணிதோ
ளெழுவர் பூண்ட வீகைச் செந்நுகம்
விரிகடல் வேலி வியலகம் விளங்க
வொருதான் றாங்கிய வுரனுடை நோன்றா
ளறுவி நாகமு மகிலு மாரமுந்
துறையாடு மகளிர்க்குத் தோட்புணை யாகிய
பொருபுன றரூஉம் போக்கரு மரபிற்
றொன்மா விலங்கைக் கருவொடு பெயரிய
நன்மா விலங்கை மன்ன ருள்ளு
மறுவின்றி விளங்கிய வடுவில் வாய்வா
ளுறுபுலித் துப்பி னோவியர் பெருமகன்
களிற்றுத்தழும் பிருந்த கழறயங்கு திருந்தடிப்
பிடிக்கணஞ் சிதறும் பெயன்மழைத் தடக்கைப்
பல்லியக் கோடியர் புரவலன் பேரிசை
நல்லியக் கோடனை நயந்த கொள்கையொடு
தாங்கரு மரபிற் றன்னுந் தந்தை
வான்பொரு நெடுவரை வளனும் பாடி
முன்னாட் சென்றன மாக வின்னா
டிறவாக் கண்ண சாய்செவிக் குருளை
கறவாப் பான்முலை கவர்தனோ னாது
புனிற்றுநாய் குரைக்கும் புல்லென வட்டில்
காழ்சோர் முதுசுவர்க் கணச்சித லரித்த
பூழி பூத்த புழற்கா ளாம்பி
யொல்குபசி யுழந்த வொடுங்குநுண் மருங்குல்
வளைக்கைக் கிணைமகள் வள்ளுகிர்க் குறைத்த
குப்பை வேளை யுப்பிலி வெந்ததை
மடவோர் காட்சி நாணிக் கடையடைத்
திரும்பே ரொக்கலொ டொருங்குடன் மிசையு

மழிபசி வருத்தம் வீடப் பொழிகவுட்
டறுகட் பூட்கைத் தயங்குமணி மருங்கிற்
சிறுகண் யானையொடு பெருந்தே ரெய்தி
யாமவ ணின்றும் வருது நீயிரு
மிவணயந் திருந்த விரும்பே ரொக்கற்
செம்ம லுள்ளமொடு செல்குவி ராயி
னலைநீர்த் தாழை யன்னம் பூப்பவுந்
தலைநாட் செருந்தி தமனிய மருட்டவுங்
கடுஞ்சூன் முண்டகங் கதிர்மணி கழாஅலவு
நெடுங்காற் புன்னை நித்திலம் வைப்பவுங்
கானல் வெண்மணல் கடலுலாய் நிமிர்தரப்
பாடல் சான்ற நெய்த னெடுவழி
மணிநீர் வைப்பு மதிலொடு பெயரிய
பனிநீர்ப் படுவிற் பட்டினம் படரி
னோங்குநிலை யொட்டகந் துயின்மடிந் தன்ன
வீங்குதிரை கொணர்ந்த விரைமர விறகிற்
கரும்புகைச் செந்தீ மாட்டிப் பெருந்தோண்
மதியேக் கறாஅ மாசறு திருமுகத்து
நுதிவே னோக்கி னுளைமக ளரித்த
பழம்படு தேறல் பரதவர் மடுப்பக்
கிளைமலர்ப் படப்பைக் கிடங்கிற் கோமான்
றளையவிழ் தெரியற் றகையோற் பாடி
யறற்குழற் பாணி தூங்கி யவரொடு
வறற்குழற் சூட்டின் வயின்வயிற் பெறுகுவிர்
பைந்நனை யவரை பவழங் கோப்பவுங்
கருநனைக் காயாக் கணமயி லவிழவுங்
கொழுங்கொடி முசுண்டை கொட்டங் கொள்ளவுஞ்
செழுங்குலைக் காந்தள் கைவிரல் பூப்பவுங்
கொல்லை நெடுவழிக் கோப மூரவு
முல்லை சான்ற முல்லையம் புறவின்
விடர்கா லருவி வியன்மலை மூழ்கிச்
சுடர்கான் மாறிய செவ்வி நோக்கித்
திறல்வே லுதியிற் பூத்த கேணி
விறல்வேல் வென்றி வேலூ ரெய்தி
றுறுவெயிற் குலைஇய வுருப்பவிர் குரம்பை
யெயிற்றிய ரட்ட வின்புளி வெஞ்சோறு
தேமா மேனிச் சில்வளை யாயமொ

டாமான் குட்டி னமைவாப் பெறுகுவிர்
நறும்பூங் கோதை தொடுத்த நாட்சினைக்
குறுங்காற் காஞ்சிக் கொம்ப ரேறி
நிலையருங் குட்ட நோக்கி நெடிதிருந்து
*புலவுக்கய லெடுத்த பொன்வாய் மணிச்சிரல்
வள்ளுகிர் கிழித்த வடுவாழ் பாசடை
முள்ளரைத் தாமரை முகிழ்விரி நாட்போது
கொங்குகவர் நீலச் செங்கட் சேவன்
மதிசே ரரவின் மானத் தோன்று
மருதஞ் சான்ற மருதத் தண்பணை
யந்தண ருருகா வருங்கடி வியனக
ரந்தண் கிடங்கினவ ளூழ செய்தின்
வலம்பட நடக்கும் வலிபுண ரெருத்தி
னுரன்கெழு நோன்பகட் டுழவர் தங்கை
பிடிக்கை யன்ன பின்னுவீழ் சிறுபுறத்துத்
தொடிக்கை மகடூஉ மகமுறை தடுப்ப
விருங்கா ழுலக்கை யிருப்புமுகந் தேய்த்த
வவைப்பு மாணரிசி யமலைவெண் சோறு
கவைத்தா ளலவன் கலவையொடு பெறுகுவி
ரெரிமறிந் தன்ன நாவி னிலங்கெயிற்றுக்
கருமறிக் காதிற் கவையடிப் பேய்மக
ளிணைனுண்டு சிரித்த தோற்றம் போலப்
பிணனுகைத்துச் சிவந்த பேருகிர்ப் பணைத்தா
ளண்ணல் யானை யருவிதுக ளவிப்ப
நீறடங்கு தெருவினவன் சாறயர் மூதூர்
சேய்த்து மன்று சிறிதுநணி யதுவே
பொருநர்க் காயினும் புலவர்க் காயினு
மருமறை நாவி னந்தணர்க் காயினுங்
கடவுண் மால்வரை கண்விடுத் தன்ன
வடையா வாயிலவ னருங்கடை குறுகிச்
செய்ந்நன்றி யறிதலுஞ் சிற்றின மின்மையு
மின்முக முடைமையு மினிய ளுதலுஞ்
செறிந்துவிளங்கு சிறப்பி னறிந்தோ ரேத்த
வஞ்சினர்க் களித்தலும் வெஞ்சின மின்மையு
மாணணி புகுதலு மழிபடை தாங்கலும்
வாண்மீக் கூற்றத்து வயவ ரேத்தக்

* புலவுக்கய லெறிந்த வென்றும் பாடம்.

கருதியது முடித்தலுங் காமுறப் படுதலு
மொருவழிப் படாமையு * மோடிய துணர்தலு
மரியே ருண்க ணரிவைய ரேத்த
வறிவுமடம் படுதலு மறிவுநன் குடைமையும்
வரிசை யறிதலும் வரையாது கொடுத்தலும்
பரிசில் வாழ்க்கைப் பரிசில ரேத்தப்
பன்மீ னடுவட் பான்மதி போல
வின்னகை யாயமோ டிருந்தோற் குறுகிப்
பைங்க ணூகம் பாம்புபிடித் தன்ன
வங்கோட்டுச் செறிந்த வவிழ்ந்துவீங்கு திவவின்
மணிநிரைத் தன்ன வனப்பின் வாயமைத்து
வயிறுசேர் பொழுகிய வகையமை யகளத்துக்
கானக் குமிழின் கனிநிறங் கடுப்பப்
புகழ்வினைப் பொலிந்த பச்சையொடு தேம்பெய்
தமிழ்ந்துபொதிந் திலிற்று மடங்குபுரி நரம்பிற்
பாடுதுறை முற்றிய பயன்றெரி கேள்விக்
கூடுகொ ளின்னியங் குரல்குர லாக
நூனெறி மரபிற் பண்ணியா னாது
முதுவோர்க்கு முகிழ்த்த கையினை யெனவு
மிளையோர்க்கு மலர்ந்த மார்பினை யெனவு
மேரோர்க்கு நிழன்ற கோலினை யெனவுந்
தேரோர்க் கழன்ற வேலினை யெனவு
நீசில மொழியா வளவை மாசில்
காம்புசொலித் தன்ன வறுவை யுடீஇப்
பாம்புவெகுண் டன்ன தேற னல்கிக்
காவெரி யூட்டிய கவர்கணைத் தூணிப்
பூவிரி கச்சைப் புகழோன் றன்முன்
பனிவரை மார்பன் பயந்த நுண்பொருட்
பனுவலின் வழாஅப் பல்வே றடிசில்
வாணிற விசும்பிற் கோண்மீன் சூழ்ந்த
விளங்கதிர் ஞாயி றெள்ளுந் தோற்றத்து
விளங்குபொற் கலத்தில் விரும்புவன பேணி
யானா விருப்பிற் றானின் றூட்டித்
திறல்சால் வென்றியொடு தெவ்வுப்புல மகற்றி
விறல்வேன் மன்னர் மன்னெயின் முருக்கி

---

* ஊடியதுணர்தலுமென்றும்பாடம்.

நயவர் பாணர் புன்கண் டீர்த்தபின்
வயவர் தந்த வான்கேழ் நிதியமொடு
பருவ வானத்துப் பாற்கதிர் பரப்பி
யுருவ வான்மதி யூர்கொண் டாங்குக்
கூருளி பொருத வடுவாழ் நோன்குறட்
டாரஞ் சூழ்ந்த வயில்வாய் நேமியொடு
சிதர்நனை முருக்கின் சேணோங்கு நெடுஞ்சினைத்
ததர்பிணி யவிழ்ந்த தோற்றம் போல
வுள்ளரக் கெறிந்த வுருக்குறு போர்வைக்
கருந்தொழில் வினைஞர் கைவினை முற்றி
யூர்ந்துபெயர் பெற்ற வெழினடைப் பாகரொடு
மாசெல வொழிக்கு மதனுடை நோன்றாள்
வான்முகப் பாண்டில் வலவனொடு தரீஇ
யன்றே விடுக்குமவன் பரிசின் மென்றோட்
டுகிலணி யல்குற் றுளங்கியன் மகளி
ரகிலுண விரித்த வம்மென் கூந்தலின்
மணிமயிற் கலாப மஞ்சிடைப் பரப்பித்
துணிமழை தவழுந் துயல்கழை நெடுங்கோட்
டெறிந்துரு மிறந்த வேற்றருஞ் சென்னிக்
குறிஞ்சிக் கோமான் கொய்தளிர்க் கண்ணிச்
செல்லிசை நிலைஇய பண்பி
னல்லியக் கோடனை நயந்தனிர் செலினே.

இதன்பொருள்.

[மணிமலைப் பணைத்தோள் மாநில மடந்தை, யணிமுலைத் துயல்வரூஉ மாரம் போல:] பணைத் தோள் மா நிலமடந்தை மணி மலை அணி முலைத் துயல்வரூஉம் ஆரம் போல—மூங்கிலாகிய தோளையுடைய பெருமையினையுடைய மண்மகளுடைய மணிகள்தங்கின மலையாகிய அழகினையுடைய முலையிற் கிடந்தசையும் முத்துவடம்போல,

[செல்புன லுழந்த சேய்வரற் கான்யாற்றுக், கொல்கரை நறும்பொழில்:] சேய் வரற் கரை கொல் கான்யாற்றுச் செல் புனல் உழந்த நறும் பொழில்—மலைத்தலையினின்றும் வருதலையுடைய கரையைக் குத்துகின்ற காட்டாற்றிடத்து ஓடுகின்ற புனலாலே வருந்தின நறிய பொழிலிடத்து,

இரண்டுமலையினின்றும் வீழ்ந்து இரண்டு ஆற்றிடைக்குறையைச் சூழ்வந்து பின்னர்க் கூடுதலின், முத்துவடம் உவமையாயிற்று; இது மெய்யுவமம். பெருக்காற் கோடுகள் வருந்துதலின், உழந்தவென்றார். இதனாற்பயன்: ஆற்றிடைக்குறையில் நின்றமரம் இளவேனிற்காலத்து மிகவும் பூத்ததாயிற்று.

[குயில்குடைந் ததிர்ந்த, புதப்பூஞ் செம்மல் சூடிப் புடைநெறித்துக், கதுப்பு விரித் தன்ன காழக நுணங்கற, லயிலுருப் பனைய வாகி யைதுநடந்து, வெயிலுருப் புற்ற வெம்பரல் கிழிப்ப:]

காழ் அகம் நணங்கு அறல் குயில் குடைந்து உதிர்த்த புதுப் பூஞ் செம்மல் குடிப் புடை நெறித்துக் கதுப்பு விரித்தன்ன வேனில் நின்ற (கூ)—கருமையை இடத்தேயுடைய நண்மையையுடைய அறல் குயில்கள் சிறாலுளர்ந்து உதிர்த்த புதிய பூக்களாகிய வாடலைச்சூடித் தம்மிடமெல்லாம் அறல்பட்டு மயிரை விரித்தாலொத்த தன்மையவாக இளவேனில்நின்றவென்க.

பொழிலிடத்தறலென்க.

வெயில் உருப்பு உற்ற வெம் பரல்— வெயிலால் வெம்மையுற்ற வெவ்விய பருக்கை,

அயில் உருப்பு அனையவாகிக் கிழிப்பச் சுரன் மராத்த வரி நிழல் முதல் அசைஇ (கஉ) ஐது நடந்து—வேல் காய்ந்த தன்மையவாய் அடியைக் கிழிக்கையினாலே அருங்கானகத்துநின்ற கடம்பினுடைய செறியாத நிழலைஉடைத்தாகிய அடியிலே இளைப்பாறிப் பின்பு போகவேண்டுதலின், மெத்தென நடந்து,

[வேனி னின்ற வெம்பத வழிநாட், காலைஞா யிற்றுக் கதிர்கடா வுருப்பப், பாலை நின்ற பாலை நெடுவழி:] வேனில் நின்ற காலை வழிநாள் ஞாயிற்றுக் கதிர் கடாவுறுப்ப வெம்பதப் பாலை நின்ற பாலை நெடுவழி—இளவேனில் நிலைபெற்ற காலத்திற்குப் பின்னாகிய நாளிலே ஞாயிற்றினுடைய கதிர் வெம்மையைச் செலுத்தலைச் செய்கையினாலே வெய்ய செவ்வியையுடைய பாலைத்தன்மை நிலைபெற்றமையாற் பிறந்த பாலைநிலமாகிய தொலையாத வழியினையுடைய சுரனென்க. (கஉ)

*"நடுவுநிலைத்திணையே" என்னுஞ் சூத்திரத்தானாற் பாலைத்தன்மை கூறினும்; அதுகொண்டு உணர்க. பாலைநின்ற பாலைவழி - "ஆறுசென்றவியர்" போல் நின்றது.

[சுரன்முதன் மராஅத்த வரிநிழ லசைஇ] என்பதனை முன்னேகூட்டுக.

[ஐதுவீ ழிருபெய லழகுகொண் டருளி, நெய்கனிந் திருளிய கதுப்பின்:] அருளி ஐது வீழ் இரு பெயல் அழகு கொண்டு நெய் கனிந்து இருளிய கதுப்பின்—உலகிற்கு அருளுதலைச்செய்து மெல்லிதாய் வீழ்ந்த தாழ்கின்ற மழையினது அழகைத் தன்னிடத்தே கொண்டு எண்ணெயிலே முற்றுப்பெற்று இருண்ட மயிரினையும்,

[கதுப்பென, மணிவயிற் கலாபம் பரப்பிப் பலவுடன், மயின்மயிற் குளிக்குஞ் சாயல்:] மயில் பலவுடன் மணி வயிற் கலாபங் கதுப்பெனப் பரப்பி மயிற் குளிக்குஞ் சாயல்—மயில்கள் பலவுங்கூடி நீலமணிபோலுங் கண்ணினையுடைய தோகைகளை மகளிர் மயிரைவிரித்தாற்போல விரித்துப்பார்த்து இவர்கள்சாயற்கு ஒவ்வேமென்று பேட்டிற்குள்ளே சென்று மறைதற்குக் காரணமாகிய கட்புலனாகிய மென்மையினையும்,

சாஅய் உயங்கு நாய் நாவின் நல்லெழில் அசைஇ வயங்கு இழை உலறிய அடியின்—ஒடியினைத்து வருந்துகின்ற நாயினது நாக்கினுடைய நல்ல அழகைவருத்தி வறுமையாலே விளக்குகின்ற சிலம்புமுதலியனவின்றிப் பொலிவழிந்த அடியினையும்,

[அடிதொடர்ந், தீர்ந்துநிலந் தோயு மிரும்பிடித் தடக்கையின்:] ஈர்ந்து நிலம் தோயும் இரும் பிடித் தடக் கையின் அடி தொடர்ந்து—இழுக்கப்பட்டு நிலத்தேசெறியும் கரிய பிடியினது பெருமையையுடைய கைபோலத் தாமும் அடியோடே தொடர்புபட்டு முறையாற் பருத்து,

[சேர்ந்துடன் செறிந்த குறங்கிற் குறங்கென, மால்வரை யொழுகிய வாழை:]

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், கூ.

மால் வரை ஒழுகிய வாழை யெனச் சேர்ந்து—பெருமையையுடைய மலையிலே ஒழுங்குபடவளர்ந்த வாழையெனத் திரண்டு,

சேரென்று முரிச்சொல் முதனிலையாகச் சேர்ந்தென்னும் வினையெச்சம் வந்தது.

குரங்குடன் செறிந்த குறங்கின்—ஒருகுறங்குடனே ஒருகுறங்கு நெருங்கியிருக்கின்ற குறங்கினையும்,

வாழைப் பூவெனப் பொலிந்த ஓதி— வாழையினது பூவென்னும்படி அழகு பெற்ற பனிச்சையினையும்,

[ஓதி, களிச்சினை வேங்கை நாண்மலர் நச்சிக், களிச்சுரும் பரற்றுஞ் சுணங்கிற் சுணங்குபிதிர்ந்து:] களிச் சுரும்பு களிச் சினை வேங்கை நாள் மலர் நச்சி ஓதி அரற்றும் சுணங்கிற் சுணங்கு பிதிர்ந்து—களிப்பினையுடைய சுரும்புகள் செறிவினையுடைத்தாகிய கொம்பினையுடைய வேங்கையினது காட்காலத்து மலரென்று விரும்பிப் பாடி. ஆரவாரிக்கும் ஓரிடத்திற்றோன்றிய சுணங்குடனே ஓரிடத்திற்றோன்றிய சுணங்குபிதிர்பட்டு,

யாணர்க் கோங்கின் அவிர் முகை எள்ளிப் பூண் அகத்து ஒடுங்கிய வெம் முலை —புதிதாகப் பூத்தலையுடைய கோங்கினது விளங்குகின்ற முகையை இகழ்ந்து மெல்லிய பணிகள் இடையிலேகிடக்கின்ற விருப்பத்தையுடைய முலையினையும்,

[முலையென, வண்கோட் பெண்ணை வளர்த்த நுங்கி, னின்செறி நீர்தரு மெயிற்றின்:] வண் கோட் பெண்ணை முலையென வளர்த்த நுங்கின் இன் செறி நீர் தரும் எயிற்றின்—பெரிய குலையினையுடைய பனை முலையென்னும்படி வளர்த்த நுங்கினது இனிய செறிந்த நீர் தன்னீர்மையாற் றரும் எயிற்றினையும்,

[எயிறெனக், குல்லையம் புறவிற் குவிமுகை யவிழ்ந்த, முல்லை சான்ற கற்பின்:] குல்லை அம் புறவிற் குவி முகை எயிறென அவிழ்ந்த முல்லை சான்ற கற்பின்—கஞ்சங்குல்லையையுடைய அழகிய காட்டகத்தே குவிந்த அரும்பு எயிறென்னும்படி நெகிழ்ந்த முல்லைகுதற்கமைந்த கற்பினையும்,

கற்பின் மிகுதிதோன்ற முல்லைகுதெல்இயல்பு. கதுப்பிற் கதுப்பென்பது முதல் இத்துணையும் இயைபுத்தொடை திரிந்து வந்ததென்றறிக. * "இறுவாயொன்றல்" என்றுஞ் சூத்திரத்துட் கூறினும்.

மெல்லியல் மடமான் நோக்கின் வாள் நுதல் விறலியர்—மெல்லிய இயல்பினையும், மடப்பத்தினையுடைய மான்போலும் பார்வையினையும், ஒளியையுடைத்தாகிய நுதலினையுமுடைய விறல்பட ஆடுமகளிர்,

கதுப்பினையும் (கசு), ஓதியினையும் (உஉ), நுதலினையும், நோக்கினையும் (௩௧), எயிற்றினையும் (உஅ), முலையினையும் (உசு), குறங்கினையும் (உ0), அடியினையும் (கஅ), சாயலினையும் (கசு), மெல்லிய இயல்பினையும், கற்பினையு (௩0) முடைய விறலியரென்க.

நடை மெலிந்து அசைஇய நன் மென் சீறடி கல்லா இளையர் மெல்லத் தைவர —நடையால் இளைத்து ஓய்ந்த நன்மையையுடைய மெல்லிய சிறிய அடியைத் தந்தொழிலையொழிய வேறுகல்லாத இளையர் மெத்தென்று வருட,

பொன் வார்ந்தன்ன புரி அடங்கு நரம்பின் இன் குரல் சீறியாழ் இடவயின்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், ௯௬.

தழீஇ— பொற்கம்பியினையொத்த முறுக்கடங்கின நரம்பினது இனிய ஓசையையு டைய சிறிய யாழை இடப்பக்கத்தே தழுவி,

வளம் பழுநிய நயம் தெரி பாலை கைவல் பாண்மகன் கடன் அறிந்து இயக்க —நட்டபாடையென்னும் பண் முற்றுப்பெற்ற இனிமை தெரிகின்ற பாலையாழை வாசித்தலைவல்ல பாணனாகியமகன் வாசிக்குமுறைமையை அறிந்து வாசிக்க,

இயங்கா வையத்து வள்ளியோர் நசைஇ—வள்ளியோரின்மையின் பரிசிலர் செல்லாத உலகத்தே பரிசில்தருவாரை விரும்பி,

இனி இயங்கும்வையம் சகடமாகலின், உலகத்திற்கு இயங்காவையமென வெளிப்படை கூறிற்றுமாம்.

துனி கூர் எவ்வமொடு துயர் ஆற்றுப்படுப்ப—தன்னை வெறுத்தன்மிக்க வருத்த த்தோடேகூடின வறுமை நின்னைக் கொண்டுபோகையினாலே,

முனிவு இகந்து இருந்த முது வாய் இரவல—வழிவருத்தம் நீர்ந்திருந்த பேரறிவு வாய்த்தற்றொழிலையுடையையாய இரவல,

துயர் ஆற்றுப்படுக்கையினாலே போந்து (௩௯) விறலியர் தம்முடைய (௩௧) சிற டியை (௩௨) வெம்பரல் (அ) அயிலுருப்பனையவாகிக் (எ) கிழிக்கையினாலே (அ) வரிசி ழலசைஇப் (௧௨) பின்னும் ஆற்றுந்தகைபெற ஐதுநடந்து (எ) அந்நடையால் இளைத்து ஒய்ந்த அடியை (௩௨) இளையர் தைவரப் (௩௩) பாண்மகன் (௩௭) பாலையை (௩௬) யியக்க (௩௭) வள்ளியோர் நசைஇச் (௩௮) சிறி யாழ் இடவயிற்றழீஇ (௩௪) முனிவிக ந்திருந்த இரவலவென முடிக்க.

கொழு மீன் குறைய ஒதுங்கி வள் இதழ்க் கழுநீர் மேய்ந்த கயவாய் எருமை— கொழுவிய மீன் துணியநடந்து வளவிய இதழையுடைத்தாகிய செங்கழுநீர்ப் பூவைத் தின்ற பெரிய வாயையுடைய எருமை,

பைங்கறி நிவந்த பலவின் நீழல் மஞ்சள் மெல்லிலை மயிர்ப் புறம் தைவர—பசிய மிளகுகொடிபடர்ந்த பலாவினிழலிலே மஞ்சளினது மெல்லியவிலை தனது மயிரை யுடைய முதுகைத்தடவ,

விளையா இளங்கள் நாற மெல்குபு பெயரா—முற்றாத இளையதேன் நாறமென்று அசையிட்டு,

குளவிப் பள்ளிப் பாயல் கொள்ளும்—காட்டுமல்லிகையாகிய படுக்கையிலே துயில்கொள்ளும்,

குடபுலம் காவலர் மருமான்—மேற்றிசைக்கணுள்ள நிலத்தைக் காத்தற்றொழி லையுடைய சேரர் குடியிலுள்ளோன்,

எருமை, நீழலிலே தைவரப் பெயராக் கொள்ளும் குடபுலமென முடிக்க.

ஒன்னார் வடபுல இமயத்து வாங்கு வில் பொறித்த எழு உறழ் திணி தோள் இயல் தேர்க் குட்டுவன்—பகைவருடைய வடக்கின்கண் உள்ளதாகிய நிலத்திடத்தே நிற் கும் இமவானின்கண்ணே வளையும் வில்லைவைத்த கணையத்தைமாறுபடும் திணிந்த தோளினையும் நடக்கின்ற தேரினையுமுடைய குட்டநாட்டை யுடையோன்,

வரு புனல் வாயில் வஞ்சியும் வறிது—பெருகுகின்றநீரையும், கோபுரவாயிலை யுமுடைய வஞ்சியென்னுமூரும் தரும்பரிசில் சிறிதாயிருக்கும்.

மருமான் (௪எ) குட்டுவன் (௪௯) அவனுடைய வஞ்சியும் வறிதெனமுடிக்க.

அதாஅன்று—அவ்வூரன்றி,

நறவு வாய் உறைக்கும் நாகு முதிர் நுணவத்து அறை வாய்க் குறுந்துணி—தேனைப் பூக்கள் தம்மிடத்தினின்று துளிக்கும் இளமைமுதிர்ந்த நுணமரத்தினது வெட்டின வாயையுடைய குறியகுறட்டை,

[அயிலுளி பொருத, கைபுனை செப்பங் கடைந்த மார்பின்:] அயில் உளி கடைந்த கை புனை செப்பம் பொருத மார்பின் மந்தி (௬௬)—கூர்மையையுடைய உளிகள் உள்ளேசென்றுகடைந்த சாதிலிங்கந் தோய்ந்த சேப்புச்சேர்ந்த மார்பின்மந்தி,

செய் பூங் கண்ணி செவி முதல் திருத்தி—இச்சையாற்செய்த பூவினையுடைய மாலையைச் செவியடியிலே நெற்றிமாலையாகக் கட்டி,

நோன் பகட்டு உமணர் ஒழுகையொடு வந்த மந்தி (௬௬)—வலியினையுடைத்தாகிய எருத்தினையுடைய உப்புவாணிகருடைய சகடவொழுங்கோடே கூடவந்த மந்தி,

மகாஅர் அன்ன மந்தி—அவர்கள் வளர்த்தலின் அவர்கள் பிள்ளைகளை யொத்த மந்தி,

மடவோர் நகாஅர் அன்ன நளி நீர் முத்தம் வாள் வாய் எருந்தின் வயிற்றகத்து அடக்கி—அவ்விடத்து மடப்பத்தையுடைய மகளிருடைய எயிற்றையொத்த செறிந்த நீர்மையையுடைய முத்தை வாள்வாய்போலும் வாயையுடைய கிளிஞ்சிலின் வயிற்றிடத்தே இட்டுப் பொதிந்து,

[தோள்புற மறைக்கு நல்கூர் நுசுப்பி, னுளரிய லைம்பா லுமட்டிய ரீன்ற:]

நுசுப்பின் நல்கூர் புறம் தோள் மறைக்கும் உமட்டியர்—நுசுப்பினது நல்கூர்ந்த புறத்தைத் தோள் மறைக்கும் உமட்டியர்,

என்றது:—இடை தனது நுண்மையால் நெகிழமுயங்குங்காலத்து ஊற்றின்பம் பெறாது மிடிப்பட்ட புறத்தினைத் தோள் இறுகமுயங்கி அவ்வின்பத்தைக்கொடுத்தற்குக் காரணமான உமட்டியரென்றவாறு.

ஊற்றின்பம் பெற்றறியாதென்னும் புறங்கூற்றை யென்றுமாம்.

உளர் இயல் ஐம்பால் உமட்டியர் ஈன்ற—அசைகின்ற இயல்பினையுடைய ஐந்துபகுதியாகிய மயிரினையுடைய உப்புவாணிகத்தியர்பெற்ற,

கிளர் பூண் புதல்வரொடு கிலுகிலி ஆடும்—விளங்குகின்ற பூணையுடைய பிள்ளைகளுடனே தானும் கிலுகிலுப்பை கொண்டு விளையாடும்,

தத்து நீர் வரைப்பிற் கொற்கைக் கோமான்—முறிகின்ற நீரைத் தனக்கு எல்லையாகவுடைய கொற்கையென்னும் ஊர்க்கரசன்,

மந்தி முத்தையடக்கி உமட்டியரீன்ற புதல்வரோடே ஆடுங் கொற்கை யென முடிக்க.

தென் புலம் காவலர் மருமான்—தெற்கின்கண்ணதாகியநிலத்தைக் காத்தற்றொழிலையுடையார் குடியிலுள்ளோன்,

[ஒன்னார், மண்மாறு கொண்ட மாலை வெண்குடைக், கண்ணார் கண்ணிக் கடுந்தேர்ச் செழியன்:]

ஒன்னார் மண் மாறு கொண்ட செழியன்—பகைவர்நிலத்தை மாறுபாட்டாலே கைக்கொண்ட பாண்டியன்,

மாலை வெண்குடைக் கண்ணார் கண்ணிக் கடுந் தேர்ச்செழியன்—முத்தமாலையையுடைய கொற்றக்குடையினையும் கண்ணிற்கு அழகுநிறைந்த கண்ணியினையும் கடிய தேரினையுமுடைய செழியன்,

[தமிழ்நிலை பெற்ற தாங்கரு மரபின், மகிழ்நனைமறுகின் மதுரையும் வறிதே:] நனை மகிழ் தாங்கரு மரபின் தமிழ் நிலைபெற்ற மறுகின் மதுரையும் வறிது—தன்னிடத்துத் தோன்றிய மனமகிழ்ச்சி பொறுத்தற்கரிய முறைமையினையுடைய தமிழ் வீற்றிருந்த தெருவினையுடைய மதுரையும் வறிது;

நனைமகிழ்—வினைத்தொகை.

கோமான் (௬௨) மருமான் (௬௩) செழியன் (௬௫) அவனுடைய மதுரையும் தரும் பரிசில் சிறிதாயிருக்கும்.

அதாஅன்று—அவ்வூரன்றி,

[நறுநீர்ப் பொய்கை யடைகரை நிவந்த:] பொய்கை நறு நீர் அடைகரை நிவந்த—பொய்கையிடத்து நறிய நீரடைகரையிலே நின்று வளர்ந்த,

துறுநீர்க் கடம்பின் துணை ஆர் கோதை—நெருங்குகின்ற தன்மையையுடைய கடம்பினுடைய இணைதனிறைந்த மாலை,

* கோதைபோலப் பூத்தலிற் கோதையென்றார்.

[ஒவத் தன்ன வுண்டுறை மருங்கிற், கோவத் தன்ன கொங்குசேர் புறைத்தலின்:] கோவத்து அன்ன கொங்கு உறைத்தலிற் சேர்பு ஒவத்து அன்ன உண் துறை மருங்கின்—தன்னிடத்து இந்திரகோபத்தையொத்த தாதையுதிர்த்தலின் அத்தாதுசேர்ந்து சித்திரத்தையொத்த உண்ணுந்துறையிடத்தே நின்ற,

வரு முலை அன்ன வண் முகை உடைந்து திருமுகம் அவிழ்ந்த தெய்வத் தாமரை—எழுகின்ற பெரியமுலையையொத்த பெரிய முகைநெகிழ்ந்து அழகினையுடைய முகம்போல மலர்ந்த தெய்வத்தன்மையையுடைய தாமரையிடத்து,

† "பொருளே யுவமஞ் செய்தனர்" என்னுஞ் சூத்திரத்தாற் பொருளை யுவமஞ் செய்தார்.

ஆசு இல் அங்கை அரக்குத் தோய்ந்தன்ன சேயிதழ் பொதிந்த செம் பொன் கொட்டை எம இன் துணை தழீஇ—குற்றமில்லாத அங்கையைச் சாதிலிங்கந்தோய்ந்தாலொத்த சிவந்த இதழ்சூழ்ந்த செம்பொன்னாற் செய்தாலொத்த பீடத்திலேதன்னுயிர்க்குக் காவலாகிய இனிய பெடையைத் தழுவித் துயில்கொண்டு,

இறகு உளர்ந்து காமர் தும்பி காமரம் செப்பும் தண்பணை தழீஇய தளரா இருக்கை—அத்துயிலெழுந்து விருப்பமருவின தும்பி சீகாமரமென்னும் பண்ணைப்பாடும் மருதநிலஞ்சூழ்ந்த அசையாத குடியிருப்பினையுடைய,

குணபுலம் காவலர் மருமான்—கிழக்கின்கண்ணதாகிய நிலத்தைக் காத்தற்றொழிலையுடையார் குடியிலுள்ளோன்,

[ஒன்னார் ஒங்கெயிற் கதவ முருமுச்சுவல் சொறியுந், தூங்கெயி லெறிந்த தொடி விளங்கு தடக்கை:] கதவம் ஓங்கு எயில் உருமுச் சுவல் சொறியும் ஒன்னார் தூங்கு எயில் எறிந்த தொடி விளங்கு தடக்கை—கதவத்தையுடைய உயர்ந்த மதிற்றலையிலே உருமேறு தன்கழுத்தைத் தினவாற்றேய்க்கும் பகைவர் தூங்கெயிலை அழித்த தொடிவிளங்கும் பெருமையையுடைய கையினையும்,

---

* "கடம்பு சூடிய கன்னி மாலைபோல்" என்றார் சிந்தாமணியிலும்; குணமாலையாரிலம்பகம், ௬௪௦.

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், உவமவியல், ௯.

நாடா நல் இசை நற்றேர்ச் செம்பியன்—ஐயுற்று ஆராயப்படாத உலகறிந்த நல்லபுகழினையும் நல்லதேரினையுமுடைய சோழனது,

ஓடாப் பூட்கை உறந்தையும் வறிது—தன்னிடத்திருந்தோர் ஓடாமைக்குக் காரணமாகிய மேற்கோளினையுடைய உறந்தையென்னும் ஊரும் தரும்பரிசில் சிறிதாயிருக்கும்;

அது *" முறஞ்செவி வாரண முன்சம முருக்கிய - புறஞ்சிறை வாரணம் புக்கனர் புரிந்தென" என்பதனானுணர்க.

அதாஅன்று—அவ்வூரன்றி,

வானம் வாய்த்த வளமலைக் கவாஅன் கான மஞ்ஞைக்குக் கலிங்கம் நல்கிய—மழை பருவம்பொய்யாமற் பெய்கையினாலே உண்டான செல்வத்தையுடைய மலைப்பக்கத்திற் காட்டிடத்தேதிரியுமயில் கூவியதற்குக் குளிர்ந்துகூவிற்றென்று அருண்மிகுதியாற் போர்வையைக்கொடுத்த,

அருந் திறல் அணங்கின் ஆவியர் பெருமகன்— பெறுதற்கரிய வலியையுடைத்தாகிய வடிவினையுடைய ஆவியர்குடியிற் பிறந்த பெரியமகன்,

† பெருங் கல் நாடன் பேகனும்—பெரிய மலைநாட்டையுடைய பேகனென்னும் வள்ளலும்,

நல்கிய பெருமகனாகிய பேகனுமென்முடிக்க.

சுரும்பு உண நறு வீ உறைக்கும் நாக நெடுவழி — சுரும்புண்ணும்படி நறியபூத்தேனைத்துளிக்கும் சுரபுன்னையையுடைத்தாகிய நெடிய வழியினின்ற,

சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந் தேர் நல்கிய— சிறிய பூக்களையுடைய முல்லைக்கொடி நடுத்தற்கு அது வேண்டிற்றாகக்கருதிப் பெரிய ‡ தேரைக்கொடுத்த,

பிறங்கு வெள் அருவி வீழும் சாரற் பறம்பிற் கோமான் பாரியும்—மிகுகின்ற வெள்ளிய அருவிகுதிக்கும் பக்கத்தினையுடைய பறம்பென்னும் மலைக்கரசனாகிய பாரியென்னும் வள்ளலும்,

கறங்கும் மணி வால் உளைப் புரவியொடு வையகம் ஈர நன்மொழி மருள இரவலர்க்கு ஈந்த காரி (கூ)— ஒலிக்கும் மணியினையும் வெள்ளிய தலையாட்டத்தினையுமுடைய குதிரையோடேதனதுநாட்டினையும், அருளினையுடையநன்றாகிய மொழியினையும் ஏனையோர்கேட்டுவியக்கும்படி யிரவலர்க்குக் கொடுத்த காரி,

ஈரநன்மொழிமருளவென்றுமாறுக.

அழல் திகழ்ந்திமைக்கும் அஞ்சுவரு நெடு வேல் கழல் தொடித் தடக்கைக் காரியும்—தன்னிடத்துறையுங் கொற்றவையுடைய கோபத்தின்மிகுதியினாலே தான் விளங்கும் அச்சந்தோன்றும் நெடியவேலினையும் உழலுந்தொடியினையணிந்த பெருமையையுடைய கையினையுமுடைய காரியென்னும்வள்ளலும்,

[நிழறிகழ், நீல நாக நல்கிய கலிங்க, மாலமர் செல்வற் கமர்ந்தனன் கொடுத்த:] நாகம் நல்கிய நிழல் திகழ் நீலக் கலிங்கம் ஆல் அமர் செல்வற்கு அமர்ந்தனன் கொ

---

* சிலப்பதிகாரம், நாடுகாண்காதை,

† சிலபிரதிகளில், பெருங்கடனுடனென மூலத்தும் பெரிய கடனுடனென உரையிலும் வேறுபாடுண்டு.

‡ "முல்லைக்குத் தேரு மயிலுக்குப் போர்வையு, மெல்லைநீர் ஞாலத் திசைவிளங்கத் தொல்லை - யிரவாம லீந்த விறைவர்போ னீயுங் - கரவாம லீகை கடன்" என்பது வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், கூ.

டுத்த ஆய் (௯௯)— பாம்பு ஈன்றுகொடுத்த ஒளிவிளங்கும் நீலநிறத்தையுடைய உடையினை ஆலின்கீழிருந்த இறைவனுக்கு நெஞ்சுபொருந்திக் கொடுத்தஆய்,

சாவந் தாங்கிய சாந்து புலர் திணி தோள் ஆர்வ நன் மொழி ஆயும்—வில்லையெடுத்த சந்தனம் பூசிப்புலரும் திண்ணிய தோளினையும் கேட்டோர்க்கு விருப்பத்தைச்செய்யும் நன்றாகிய சொல்லினையுமுடைய ஆயென்னும் வள்ளலும்,

மால் வரைக் கமழ் பூஞ்சாரல் கவினிய நெல்லி அமிழ்து விளை தீங்கனி * ஒளவைக்கு ஈந்தஅதிகன் (௧0௩)—பெருமையையுடைய மலையிற் கமழும்பூக்களையுடைய பக்கமலையிலேநின்று அழகுபெற்ற கருநெல்லியினது அமிழ்தின்தன்மை தன்னிடத்தேயுண்டான இனிய பழத்தைத் தான் நுகர்ந்து உடம்புபெறாதே ஒளவைக்குக் கொடுத்த அதிகன்,

உரவுச் சினம் கனலும் ஒளி திகழ் நெடு வேல் அரவக் கடல் தானை அதிகனும்—தன்னிடத்துறையும் கொற்றவையது வலியினையுடைய சினம் நின்றெரியும் ஒளிவிளங்கும் நெடிய வேலினையும் ஆரவாரத்தையுடைய கடல்போலும் படையினையுமுடைய அதிகமானென்னும் வள்ளலும்,

கரவாது நட்டோர் உவப்ப நடைப் பரிகாரம் முட்டாது கொடுத்த நள்ளியும் (௧0எ)— தன்மனத்து நிகழ்கின்றனவற்றை மறையாதுகூறி நட்புச்செய்தோர் மனமகிழும்படி அவர்கள் இல்லறம் நடத்துதற்கு வேண்டும்பொருள்களை நாடோறும் கொடுத்தநள்ளியும்,

முனை விளங்கு தடக் கைத் துளி மழை பொழியும் வளி துஞ்சு நெடுங் கோட்டு நளி மலைநாடன் நள்ளியும்— பகைப்புலத்தே கொலைத்தொழிலான் விளங்கும்பெருமையையுடைய கையினையுடைய துளியையுடையமழை பருவம்பொய்யாதுபெய்யும் உயர்ச்சியாற் காற்றுத்தங்கும் நெடிய சிகரங்களையுடைய செறிந்த மலைநாட்டையுடையனாகிய நள்ளியென்னும் வள்ளலும்,

நளி சினை நறும் போது கஞலிய நாகு முதிர் நாகத்துக் குறும் பொறை நன்னாடு கோடியர்க்கு ஈந்த ஓரி (௧௧௧)—செறிந்த கொம்புகளிடத்தே நறிய பூக்கணெருங்கின இளமையையுடைய முதிர்ந்த சுரபுன்னையையும், குறிய மலைகளையுமுடைய நன்றாகிய நாடுகளைக் கூத்தாடுவோர்க்குக்கொடுத்த ஓரி,

காரிக் குதிரைக் காரியொடு மலைந்த ஓரிக் குதிரை ஓரியும்—காரியென்னும் பெயரையுடைத்தாகிய குதிரையையுடைய காரியென்னும் பெயரையுடையவனுடனே போர்செய்த ஓரியென்னும் பெயரையுடைத்தாகிய குதிரையையுடைய ஓரியென்னும் வள்ளலும்,

---

* ஒளவை அதிகமானிடத்து நெல்லிக்கனி பெற்றமையைப் பின்வருஞ் செய்யுளானுமுணர்க. புறநானூறு, ௯௧ "வலம்படு வாய்வா ளேந்தி யொன்னார், களம்படக் கடந்த கழறொடித் தடக்கை, யார்கலி நறவி னதிகர் கோமான், போரடு திருவிற் பொலந்தார் வஞ்சி, பால்புரை பிறைநுதற் பொலிந்த சென்னி, நீல மணிமிடற் றொருவன் போல, மன்னுக பெரும நீயே தொன்னிலைப், பெருமலை விடரகத் தருமிசைக் கொண்ட, சிறியிலை நெல்லித் தீங்கனி குறியா, தாத னின்னகத் தடக்கிச், சாத னீங்க வெமக்கீத் தனையே."

திணை பாடாண்டிணை. துறை வாழ்த்தியல். அதிகமானெடுமான்வஞ்சியை ஒளவையார் நெல்லிப்பழம்பெற்றுப் பாடியது.

காரி கரியகுதிரையென்றும், ஓரி பிடரிமயிரென்றுங் கூறுவாருமுளர்.

[எனவாங், கெழுசமங் கடந்த வெழுவுறழ் திணிதோ, ளெழுவர் பூண்ட வீகைச் செந்நுகம்:]

என எழுவர் ஆங்குப் பூண்ட ஈகைச் செந்நுகம்—என்றுசொல்லப்பட்ட எழுவரும் அக்காலத்தே மேற்கொண்ட கொடையாகிய செவ்விய பாரத்தை,

எழு சமம் கடந்த எழு உறழ் திணி தோள் எழுவர்—நம்மேலே வருகின்ற போர்களைக்கடந்த கணையத்தோடு மாறுபடுகின்ற திணிந்த தோளினையுடைய எழுவர்,

[விரிகடல் வேலி வியலகம் விளங்க, வொருதான் றாங்கிய வரனுடை நோன்று, ணறுவீ நாகமு மகிலு மாரமுந், துறையாடு மகளிர்க்குத் தோட்புணை யாகிய, பொருபுன றருஉம் போக்கரு மரபிற், றொன்மா விலங்கைக் கருவொடு பெயரிய, நன்மா விலங்கை மன்ன ருள்ளும், மறுவின்றி விளங்கிய வடுவில் வாய்வா, ளுறுபுலித் துப்பி னோவியர் பெருமகன், களிற்றுத் தழும்பிருந்த கழறயங்கு திருந்தடிப், பிடிக்கண னஞ்சிதறும் பெயன்மழைத் தடக்கைப், பல்லியக் கோடியர் புரவலன் பேரிசை, நல்லியக் கோடனை நயந்த கொள்கையொடு:]

விரி கடல் வேலி வியலகம் விளங்க ஒரு தான் தாங்கிய நல்லியக்கோடனை நயந்தனிர்செலின் (உகக)— பரந்த கடலாகிய வேலியையுடைய உலகமெல்லாம் விளங்கும்படி ஒருவனுகியதானே பொறுத்த நல்லியக்கோடனை விரும்பிச் செல்லின்,

மறு இன்றி விளங்கிய உரன் உடை நோன் தாள் வடு இல் வாய் வாள் உறு புலித் துப்பின் ஓவியர்பெருமகன்— குற்றமின்றி விளங்கிய அறிவையுடைத்தாகிய வலியையுடைய முயற்சியினையும் பகைவர்முகத்தினும் மார்பினும்வெட்டின வாய்த் தவானையும் மிக்க புலிபோலும் வலியினையுமுடைய ஓவியருடைய குடியிலுள்ளோன்,

நறு வீ நாகமும் அகிலும் ஆரமும் துறை ஆடும் மகளிர்க்குத் தோட் புணை ஆகிய பொரு புனல் தருஉம் இலங்கை— நறிய பூக்களையுடைய சுரபுன்னையையும் அகிலையும் சந்தனத்தையும் குளிக்குந்துறையிலே புனலாடுமகளிருடைய தோள்களுக்குத் தெப்பமாகக் கரையைக்குத்துகின்ற நீர்தருமிலங்கை,

கருவொடு போக்கரு மரபின் இலங்கை— கருப்பதித்த முகூர்த்தத்தாலே ஒருவராலும் அழித்தற்கரிய முறைமையினையுடைய இலங்கை,

தொன் மா இலங்கைப் பெயரிய நன் மா இலங்கை—பழையதாகிய பெருமையினையுடைய இலங்கையினது பெயரைப்பெற்ற நன்றாகிய பெருமையையுடைய இலங்கை,

மன்னருள்ளும் ஓவியர் பெருமகன்— அவ்விலங்கைக்குரிய அரசர் பலருள்ளும் ஓவியர்குடியிற் பிறந்தோன்,

களிற்றுத் தழும்பு இருந்த கழல் தயங்கு திருந்துஅடி— யானையைச்செலுத்து தலாலுளதாகிய தழும்புகிடந்த வீரக்கழல் கிடந்தசையும் பிறக்கிடாத அடியினையும்,

பிடிக் கணம் சிதறுங் கை— பிடித்திரளைப் பலர்க்குங் கொடுக்குங்கை,

பெயல் மழைத் தடக்கை—பெய்தற்றொழிலையுடைய மழைபோன்ற பயனையுடைய பெரியகையினையுமுடைய,

பல்லியக் கோடியர் புரவலன்— பல வாச்சியங்களையுடைய கூத்தரைப் புரத்தலை வல்லவன்,

பேர் இசை நல்லியக்கோடனை நயந்த கொள்கையொடு— பெரிய புகழையுடைய நல்லியக்கோடனைக் காண்டற்குவிரும்பிய கோட்பாட்டுடனே,

பெருமகன் புரவலனாகிய நல்லியக்கோடனெனமுடிக்க.

தாங்கரு மரபின் தன்னும்— பிறரால் பொறுத்தற்கரிய குடிப்பிறந்தோர்க்குரிய முறைமைகளையுடைய தன்னையும்,

தந்தை வான் பொரு நெடு வரை வளனும் பாடி— அவன்றந்தையுடைய தேவருலகத்தைத்தீண்டும் நெடிய மலையிற் செல்வத்தையும்பாடி,

முன் நாள் சென்றனமாக—நாலுபத்துநாளைக்குமுன்னே போனேமாக,

இந்நாள்— இற்றைநாள்,

திறவாக் கண்ண சாய் செவிக் குருளை—விழியாத கண்ணையுடையவாய் வளைந்த செவியினையுடையகுட்டி,

* "நாயே பன்றி புலிமுய லான்கு, மாயுங் காலைக் குருளை யென்ப."

கறவாப் பால் முலை கவர்தல் நோனாது— பிறரால் கறக்கப்படாத பாலினையுடைய முலையையுண்ணுதலைத் தன்பசிமிகுதியாற் பொறுத்தலாற்றாது,

புனிற்று நாய் குரைக்கும் புல்லென் அட்டில் — ஈன்றணிமையையுடைய நாய் கூப்பிடும் பொலிவழிந்த அடுக்களையில்,

காழ் சோர் அட்டில் (கஙஉ)— கழிகள் ஆக்கையற்று விழுகின்ற அட்டில்,

முது சுவர்க் கணச் சிதல் அரித்த அட்டில் (கஙஉ)— பழைய சுவரிடத்தெழுந்த திரண்ட கறையான்றின்ற அட்டில்,

[பூழி பூத்த புழற்கா ளாம்பி:] பூழி புழல் காளாம்பி பூத்த அட்டில்—(கஙஉ) நனைந்தபுழுதி உட்பொய்யாகிய காளானைப் பூத்த அட்டில்;

[ஒல்குபசி யுழந்த வொடுங்குநுண் மருங்குல், வளைக்கைக் கிணைமகள்:] ஒடுங்கு பசி உழந்த ஒல்கு நுண் மருங்குல் வளைக் கைக் கிணை மகள்— ஒடுங்குதற்குக் காரணமான பசியாலே வருந்திய நுடங்கும் நுண்ணிய இடையினையும் வளையலையணிந்த கையினையுமுடைய கிணைவனுடையமகள்,

வள் உகிர்க் குறைத்த குப்பை வேளை உப்பிலி வெந்ததை— பெரிய உகிரால் கிள்ளின குப்பையினின்ற வேளை உப்பின்றாய் அட்டிலிலே (கஙஉ) வெந்தவதனை,

மடவோர் காட்சி நாணிக் கடை அடைத்து இரும் பேர் ஒக்கலொடு ஒருங்கு உடன் மிசையும்— வறுமையுறுதலும் இயல்பென்றறியாது புறங்கூறுவோர் காண்டற்கு நாணித் தலைவாசலையடைத்து மிடியாற் கரிய பெரிய சுற்றத்தோடே கூடவிருந்து அடையத்தின்னும்,

அழி பசி வருத்தம் வீட— அறிவுமுதலியன அழிதற்குக் காரணமான பசியானுளதாகிய வருத்தங்கள் விட்டுப் போம்படி,

பொழி கவுள் தறுகண் பூட்கை மணி தயங்கும் மருங்கிற் சிறுகண் யானையொடு பெருந்தேர் எய்தி யாம் அவணின்றும் வருதும்— மதம் வீழ்கின்ற கதுப்பினையும் கடுகக் கொல்லுதலாகிய மேற்கோளினையும் மணியசையும் பக்கத்தினையும் சிறியகண்ணையுமுடைய யானையுடனே பெரியதேரையும் பெற்று யாம் அவனிடத்துநின்றும் வாராநின்றேம்,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், அ.

இது நிகழ்காலத்து வருதல், * "உம்மொடு வருஉங் கடதற" என்புழிக்கூறி னும்.

நீயிரும் நயந்து இவண் இருந்த இரும் பேர் ஒக்கல் செம்மல் உள்ளமொடு செல்குவிராயின்— நீங்களும் மூவேந்தர்பாற்பெறும் பரிசில்விரும்பி இவ்விடத்திருந்த வறுமையாற் கரியவாகிய பெரிய சுற்றத்தினது தலைமையையுடைத்தாகிய நெஞ்சுடனே அவனிடத்தே போவீராயின்,

[அலைநீர்த் தாழை யன்னம் பூப்பவுந், தலைநாட் செருந்தி தமனிய மருட்டவுங், கடுஞ்சூன் முண்டகங் கதிர்மணி கழாஅலவு, நெடுங்காற் புன்னை நித்திலம் வைப்பவுங், கானல் வெண்மணல் கடலுலாய் நிமிர்தர:]

கடல் உலாய் நிமிர்தர அலைநீர்க் கானல் வெண்மணல்— கடல்பரந்து எற்றிப் பொருதலாலே அலையுநீரையுடைய கரையில் வெள்ளிய மணலிடத்துநின்ற,

தாழை அன்னம் பூப்பவும்— தாழை அன்னம்போலப் பூக்கையினாலும்,

தலை நாள் செருந்தி தமனியம் மருட்டவும்— இளவேனிற்காலந் தொடங்குகின்ற நாளிலே செருந்தி தன்னைக்கண்டாரைப் பொன்னென்று மருளப்பண்ணுகையினாலும்,

கடுஞ் சூல் முண்டகம் கதிர் மணி கழாஅலவும்— முதற் சூலையுடைய கழிமுள்ளி ஒளியையுடைய நீலமணிபோலப் பூக்கையினாலும்,

கன்னியாய்நின்று அரும்புதலிற் கடுஞ்சூல்.

கழாஅல— கழற்ற,

நெடுங் கால் புன்னை நித்திலம் வைப்பவும்— நெடிய தாளினையுடைய புன்னை நித்திலம்போல அரும்புகையினாலும்,

பாடல் சான்ற நெய்தல் நெடுவழிப் பட்டினம் (கஉரு)—புகழ்தலமைந்த நெய்தனிலத்து நெடியவழியிற் பட்டினம்,

மணிநீர் வைப்புப் பட்டினம் (கஉரு)—நீலமணிபோலும் கழிசூழ்ந்த ஊர்களையுடைய பட்டினம்,

மதிலொடு பெயரிய பட்டினம் (கஉரு)—மதிலோடே பெயர் பெற்ற பட்டினம்,

என்றது எயிற்பட்டின மென்றதாம்.

பனி நீர்ப் படுவிற் பட்டினம் படரின்— குளிர்ச்சியையுடைய குளங்களையுடைத்தாகிய எயிற்பட்டினத்தே செல்வீராயின்,

படு - மடுவுமாம்.

ஓங்கு நிலை ஒட்டகம் துயில் மடிந்தன்ன— உயர்ந்த தன்மையையுடைய ஒட்டகம் உறக்கத்தேகிடந்தாலொத்த,

வீங்கு திரை கொணர்ந்த விரை மா விறகின்—மிகுகின்ற திரைகொண்டுவந்த மணத்தையுடைய அகிலாகிய விறகாலே,

கரும் புகைச் செந்தீ மாட்டி— கரிய புகையையுடைய சிவந்த நெருப்பையெரித்து,

பெருந் தோள் மதி ஏக்கறூஉம் மாசு அறு திரு முகத்து நுதி வேல் நோக்கின் நுளைமகள் அரித்த— பெரிய தோளினையும் மதி இத்தன்மை பெற்றிலேமேயென்று

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வினையியல், கூ.

விரும்புதற்குக் காரணமான மறுவறுகின்ற அமைதியினையுடைய முகத்தினையும் முனையினையுடைத்தாகிய வேல்போலும் பார்வையினையுமுடைய நுளைச்சாதியிற்பிறந்த மகள் அரிக்கப்பட்ட,

பழம் படு தேறல் பரதவர் மடுப்ப— பழைதாகிய களிப்புமிகுகின்ற கட்டெளிவைப் பரதவர் எடுத்துவந்து வாயிடத்தே வைக்க,

கிளை மலர்ப் படப்பைக் கிடங்கிற் கோமான் தளை அவிழ் தெரியல் தகையோன் பாடி— கொத்திலெழுந்த பூக்களையுடையவாகிய தோட்டங்களையுடைய கிடங்கிலென்னும் ஊர்க்கரசனாகிய அரும்புநெகிழ்ந்த மாலையினையுடைய அழகையுடையோனைப் பாடி,

அறல் குழல் பாணி தூங்கியவரொடு—தாளவறுதியையுடைய குழலோசையின் தாளத்திற்கொப்ப ஆடின மகளிரோடே,

வறல் குழல் சூட்டின்— உலர்தலையுடைய குழன்மீனைச் சுட்டதனோடே,

வயின் வயின் பெறுகுவிர்— மனைதோறும் மனைதோறும் பெறுகுவிர்;

பட்டினம் படரிற் (௧௫௩) கிடங்கிற்கோமானாகிய (௧௬0) தகையோனைப்பாடி (௧௬௧) ஆடினமகளிரோடே (௧௬௨) நீங்களும் சூட்டோடே (௧௬௩) தேறலைப் பரதவர்மடுப்ப (௧௫௯) அவற்றை வயின்வயிற் பெறுகுவிரென முடிக்க.

பைந் நனை அவரை பவழம் கோப்பவும்— பசுத்த அரும்புகளையுடைய அவரை பவழம்போலப் பூக்களை முறையே தொடாநிற்கவும்,

கரு நனைக் காயாக் கணம் மயில் அவிழவும்— கரிய அரும்பினையுடைய காயாக்கள் திரண்ட மயிலின் கழுத்துப்போலப் பூவாநிற்கவும்,

கொழுங் கொடி முசுண்டை கொட்டம்கொள்ளவும்—கொழுவிய கொடியினையுடைய முசுண்டை கொட்டம்போலும் பூவைத் தன்னிடத்தே கொள்ளாநிற்கவும்,

கொட்டை - நாற்கின்ற கொட்டையுமாம்.

செழுங் குலைக் காந்தள் கைவிரல் பூப்பவும்— வளவிய குலையினையுடைய காந்தள் கைவிரல்போலப் பூவாநிற்கவும்,

கொல்லை நெடுவழிக் கோபம் ஊரவும்— கொல்லையிடத்து நெடியவழிகளிலே இந்திரகோபம் ஊராநிற்கவும்,

இச் செயவெனெச்சமெல்லாம் ஈண்டு நிகழ்கால முணர்த்தியே நின்றன; ஞாயிறுபட வந்தானென்றாற்போல.

முல்லை சான்ற முல்லையம் புறவின்— இவைகாலமுணர்த்தி இம்மனம் நிகழ்த்தாநிற்கவும் கணவன் கூறிய சொற்பிழையாது இல்லிருந்து நல்லறஞ்செய்து ஆற்றியிருந்த தன்மையமைந்த முல்லைக்கொடிபடர்ந்த அழகினையுடைய காட்டிடத்து,

இது, * "மாயோன் மேய" என்னும் சூத்திரத்தானுணர்க.

விடர் கால் அருவி வியன் மலை மூழ்கிச் சுடர் கான்மாறிய செவ்வி நோக்கி— முழைஞ்சுகளிலே குதிக்கும் அருவியினையுடைய பெரிய அத்தகிரியிலே ஞாயிறு மறைந்து அவன்கிரணங்கள்போன அந்திக்காலத்தைப் பார்த்து,

[திறல்வே னுதியிற் பூத்த கேணி, விறல்வேல் வென்றி வேலூ ரெய்தின்:] திறல் வேல் நுதியிற் கேணி பூத்த விறல் வேல் வென்றி வேலூர் எய்தின்— முருகன்கை

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ௫

யில் வலியினையுடைத்தாகிய வேலினுதிபோலே கேணி பூக்கப்பட்ட வெற்றியையுடைய வேலாலே வெற்றியையுடைய வேலூரைச் சேரின்,

என்றது: நல்லியக்கோடன் தன்பகைமிகுதிக்கஞ்சி முருகனைவழிபட்டவழி அவன் இக்கேணியிற்பூவைவாங்கிப் பகைவரை யெறியென்று கனவிற்கூறி அதிற் பூவைத் தன்வேலாக நிருமித்ததோர் கதைகூறிற்று. இதனானே வேலூரென்று பெயராயிற்று.

உறு வெயிற்கு உலைஇய உருப்பு அவிர் குரம்பை— மிகுகின்ற வெயிலுக்கு உள்ளுறைகின்றோர் வருந்தப்பட்ட வெப்பம் விளங்குகின்ற குடிலிலிருக்கின்ற,

எயிற்றியர் அட்ட இன் புளி வெஞ் சோறு— எயினக்குலத்தின் மகளிராலே அடப்பட்ட இனிய புளிங்கறியிடப்பட்ட வெவ்வியசோற்றை,

புளி - தித்திப்புமாம்.

தேமா மேனிச் சில்வளை ஆயமொடு— தேமாவின் தளிர்போலும் மேனியையும் சிலவாகிய வளையினையுமுடைய தம்மகளிருடைய திரளுடனே,

ஆமான் சூட்டின்— ஆமானினது சூட்டிறைச்சியை யுடைய,

அமைவரப் பெறுகுவிர்— பசிகெடப் பெறுகுவிர்;

வேலூரெய்திற் (௧௭௬) சூட்டினையுடைய (௧௭௭) சோற்றை (௧௭௮) ஆயத்தோடே (௧௭௪) அமைவரப் பெறுகுவிரெனமுடிக்க.

முல்லையுங் குறிஞ்சியுஞ் சேர்ந்திருத்தலிற் சேரக்கூறினார்; இரண்டுங்கூடியல்லது பாலைத்தன்மை பிறவாமையின்.

[நறும்பூங் கோதை தொடுத்த நாட்சினைக், குறுங்காற் காஞ்சிக் கொம்ப ரேறி:] நாட் கோதை தொடுத்த நறும் பூஞ் சினைக் குறுங் காற் காஞ்சிக் கொம்பர் ஏறி— நாட்காலத்தே மாலைகட்டினாற்போல இடையறாமற் றொடுத்த நறிய பூக்களையுடைய சிறிய கொம்புகளையும் குறிய தாளினையுமுடைய காஞ்சிமரத்திற் பெரியகொம்பரிலே யேறி,

நிலை அருங் குட்டம் நோக்கி நெடிது இருந்து— ஒருகாலத்தும் நிலைப்படுதல் அரிதாகிய ஆழத்திற்றிரிகின்ற மீன்களை யெடுக்குங் காலத்தைக்கருதி நெடும்பொழுதிருந்து,

புலவுக் கயல் எடுத்த பொன் வாய் மணிச் சிரல் வள் உகிர் கிழித்த வடு ஆழ் பாசடை— புலானாற்றத்தையுடைய கயலை முழுகியெடுத்த பொன்னிறம்போலும் வாயையுடைய நீலமணிபோன்ற சிச்சிலியினது பெரிய உகிர்கிழித்த வடுவழுந்தின பசிய இலையினையுடைய,

முள் அரைத் தாமரை முகிழ் விரி நாட்போது—முள்ளையுடைத்தாகிய தண்டினையுடைய வெண்டாமரையினது அரும்புவிரிந்த நாட்காலத்திற் பூவை,

கொங்கு கவர் நீலச் செங்கட் சேவல்—தேனை நுகர்கின்ற நீலநிறத்தினையும் சிவந்த கண்ணினையுமுடைய வண்டொழுங்கு,

பூவைத் தேனையென்றது, *"தெள்ளிது" என்றதனான்முடிக்க.

மதி சேர் அரவின் மானத் தோன்றும்—திங்களைச் சேர்கின்ற கரும்பாம்பை யொப்பத் தோன்றும்,

---

* "முதன்முனைவரிற் கண்ணென் வேற்றுமை, சினைமுன் வருத றெள்ளிதென்ப" என்பது தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வேற்றுமைமயங்கியல், ௫.

மருதம் சான்ற மருதத் தண் பணை—ஊடியுங்கூடியும் போகநுகரும் தன்மைய மைந்த மருதநிலத்திற் குளிர்ந்த வயலிடத்து,

[அந்தண ரருகா வருங்கடி வியனகர், அந்தண் கிடங்கி னவ னாமூ ரெய்தின்:] அம் தண் கிடங்கின் அருங் கடி வியன் நகர் அந்தணர் அருகா அவன் ஆமூர் எய்தின்—அழகினையுடைய குளிர்ந்த கிடங்கினையும் அரியகாவலையும் அகற்சியையுடைய அகங்களையுமுடைய அந்தணர் சுருங்காத அவனுடைய ஆமூரைச் சேர்வீராயின்,

[வலம்பட நடக்கும் வலிபுண ரெருத்தி, னுரன்கெழு நோன்பகட் டுழவர் தங்கை:] வலி புணர் எருத்தின் வலம் பட நடக்கும் நோன் பகட்டு உரன் கெழும் உழவர் தங்கை—இழுத்தற்குரிய வலிபொருந்தின கழுத்தினாலே வெற்றியுண்டாக நடக்கும் மெய்வலியினையுடைத்தாகிய எருத்தினையுடைய அறிவுபொருந்தின உழவருடைய தங்கையாகிய,

உரன் - அறிவு; *"உரவோ ரெனினு மடவோ ரெனினும்" என்றாற்போல.

பிடிக் கை அன்ன பின்னு வீழ் சிறுபுறத்துத் தொடிக் கை மகடூஉ—பிடியினது கையை யொத்த பின்னின மயிர் வீழ்ந்து கிடக்கின்ற சிறிய முதுகினையும் தொடியணிந்த கையினையுமுடைய மகள்,

மக முறை தடுப்ப—உழவர் தங்கையாகிய (௧௯௦) மகடூஉத் (௧௯௨) தான் உள்ளேயிருந்து தன்பிள்ளைகளைக்கொண்டு நம்மை அடைவே எல்லாரையும் போகாது விலக்குகையினாலே,

இனிப் பிள்ளைகளை உபசரிக்குமாறுபோல உபசரித்து விலக்கவென்றுமாம்.

இருங் காழ் உலக்கை இருப்பு முகம் தேய்த்த அவைப்பு மாண் அரிசி அமலை வெண் சோறு—கரிய வயிரத்தையுடைய உலக்கையினது பூணினையுடைய முகத்தைத் தேயப்பண்ணின குத்துதல்மாட்சிமைப்பட்ட அரிசியாலாக்கின கட்டியாகிய வெள்ளியசோற்றை,

கவைத் தாள் அலவன் கலவையொடு பெறுகுவிர்—கவைத்த காலினையுடைய ஞெண்டும் பீர்க்கங்காயுங்கலந்த கலப்புடனே பெறுகுவிர்;

தண்பணையின் (௧அ௬) ஆமூரெய்தின் (௧அஅ), உழவர் தங்கையாகிய (௧௯௦) மகடூஉத் தடுக்கையினாலே (௧௯௨) சோற்றைக் (௧௯௪) கலவையொடு பெறுகுவிரென முடிக்க.

[எரிமறிந் தன்ன நாவி னிலங்கெயிற்றுக், கருமறிக் காதிற் கவையடிப்பேய்மகளி ணனுண்டு சிரித்த தோற்றம் போலப், பிணனுகைத்துச் சிவந்த பேருகிர்ப் பணைத்தா, ளண்ணல் யானை யருவிதுக ளவிப்ப, நீறடங்கு தெருவினவன் சாறயர் மூதூர்:]

எரி மறிந்து அன்ன நாவின்—மேனோக்கியெரிகின்ற நெருப்புச் சாய்ந்தாலொத்த நாவினையும்,

கரு மறிக் காதின் - வெள்ளாட்டுமறிகளை அணிந்த காதினையும்;

† கவை அடிப் பேய் மகள்—கவைத்த அடியினையுமுடைய பேய்மகள்,

நிணன் உண்டு சிரித்த இலங்கு எயிற்றுத் தோற்றம் போல—நிணத்தைத்தின்று சிரித்த விளங்குகின்ற எயிற்றினது தோற்றரவு போல,

---

* பதிற்றுப்பத்து, எட்டாம்பத்து, ௩.

† "இரும்பே ருவகையி னெழுந்தோர் பேய்மகள், *** கண்டொட் டுண்டு கவையடி பெயர்த்துத், தண்டாக் களிப்பி னாடுங் கூத்துக், கண்டனன்" என்றார் மணிமேகலையிலும்; ௬ - வது சக்கரவாளக்கோட்டம்புக்ககாதை.

பிணன் உகைத்துச் சிவந்த பேர் உகிர்ப் பணைத்தாள் அண்ணல் யானை அருவி துகள் அவிப்ப நீறு அடங்கு தெருவின் ஊர்—தாங்கொன்ற பிணங்களின்றலைகளைக் காலாலேதள்ளிச் சிவந்த பெரிய உகிரினையும் பெருமையையுடைய கால்களையுமுடைய தலைமையையுடையவாகிய யானைகளின் மதவருவி எழுந்ததுகளை அவிக்கையினாலே புழுதியடங்கின தெருவினையுடைய ஊர்,

அவன் சாறு அயர் மூதூர்—அவனுடைய விழாநடக்கின்ற பழைய ஊர்,

சேய்த்தும் அன்று சிறிது நணியதுவே—தூரிய இடத்ததுமன்று; சிறிதாக அண்ணிய இடத்ததே.

மூதூர் நணியதென்க.

[பொருநர்க் காயினும் புலவர்க் காயினு, மருமறை நாவி னந்தணர்க் காயினுங், கடவுண் மால்வரை கண்விடுத் தன்ன, வடையா வாயிலவ னருங்கடை குறுகி:]

பொருநர்க்கு அடையாவாயினும் புலவர்க்கு அடையாவாயினும் அரு மறை நாவின் அந்தணர்க்கு அடையாவாயினும் அருங் கடை வாயில் குறுகி—கிணைப்பாணர்க்கு அடைக்கப்படாவாயினும், அறிவுடையோர்க்கு அடைக்கப்படாவாயினும், அரிய வேதத்தையுடைத்தாகிய நாவினையுடைய அந்தணர்க்கு அடைக்கப்படாவாயினும் ஏனையோர்க்கு உள்ளே சேறற்கரிய தலைவாயிலையணுகி,

அடையாவென்றபன்மை நான்குவாயிலையுங்கருதி.

கடவுள் மால் வரை கண் விடுத்தன்ன அவன் வாயில்—அதுதான் தெய்வங்களிருக்கின்ற பெருமையையுடைய மேரு ஒருகண்ணை விழித்துப்பார்த்தாலொத்த அவனுடைய கோபுரவாசல்,

அன்றிப் பொருநர்க்காயினும் புலவர்க்காயினும் அருமறைநாவி னந்தணர்க்காயினும் அடையாவாயிலென்றாற் பொருளின்மையுணர்க.

செய் நன்றி அறிதலும்—பிறர் தனக்குச்செய்தநன்றியை யறிந்து அவர்க்குத் தானும் நன்மைசெய்தலையும்,

சிற்றினம் இன்மையும்—அறிவும் ஒழுக்கமுமில்லாத மாக்கடிரள் தனக்கில்லாமையையும்,

இன் முகம் உடைமையும்—நோக்கினார்க்கு இனியமுகத்தை எக்காலமும் உடையனாதலையும்,

இனியன் ஆதலும்—*முகத்தினினிய நகாஅ வகத்து இன்னாதவனாகாமல் நெஞ்சமுகத்திற்கேற்ப இனியனாதலையும்,

செறிந்து விளங்கு சிறப்பின் அறிந்தோர் ஏத்த—எக்காலமுந் தன்னுடனே செறிந்து விளங்குகின்ற தலைமையினையுடைய பலகலைகளையுணர்ந்தோர் புகழ,

அஞ்சினர்க்கு அளித்தலும்—தன்வீரத்தைக்கண்டு அஞ்சிவந்து அடிவீழ்ந்தார்க்கு அருள்செய்தலையும்,

வெஞ்சினம் இன்மையும்—கொடிய சினமில்லாமையையும்,

கோபம் நீட்டித்து நிற்கின்றது சினம்.

ஆண் அணி புகுதலும்—வீரரணிநின்ற அணியிலேசென்று அவ்வணியைக் குலைத்தலையும்,

---

* திருக்குறள், கூடாநட்பு, ௪. "முகத்தி னினிய நகாஅ வகத்தின்னா, வஞ்சரை யஞ்சப் படும்."

* "ஆண்பா லெல்லா மாணெனற் குரிய" என்றுகூறிப் †"பெண்ணு மாணும் பிள்ளையு மவையே" என்றதனல் ஆணென்றது ஆண்பாலையே யுணர்த்துமேனும் அணி புகுதலென்றதனல் ஈண்டு வீரரை யுணர்த்திற்று.

அழி படை தாங்கலும்—தனது கெட்ட படையிடத்தே தான்சென்று பகைவரைப் பொறுத்தலையும்,

வாள் மீக் கூற்றத்து வயவர் எத்த—வாள்வலியாலே மேலாகிய சொல்லையுடைய வீரர் புகழ,

கருதியது முடித்தலும் — தன்னெஞ்சுகருதிய புணர்ச்சியைக் குறைவிடவாமல் முடிக்கவல்ல தன்மையையும்,

நுகர்தற்குரிய மகளிரை நுகர்ந்து பற்றுக்கோற் பிறப்பருமையிற் கருதியதுமுடிக்கவேண்டு மென்றார்.

காமுறப் படுதலும்—அங்ஙனந் தானே யின்பமுறாதே அம்மகளிருந் தம்மாலே மிக்கவின்பத்தைப்பெறும் தன்னை விரும்பப்பட்டிருத்தலையும்,

ஒருவழிப் படாமையும்—அவர்கள் அங்ஙனம் விரும்பினர்களென்று அவர்கள் வசத்தனாகாமையையும்,

ஓடியது உணர்தலும்—தான் அவர்வசத்தனாகாமையின் அவர் வருந்தியதன்மையையுணர்ந்து அவரைப்பாதுகாத்தலையும்,

இனி அவர்கள் நெஞ்சில் நிகழ்ந்ததனையுணர்ந்து அவர் குறைமுடித்தலென்றுமாம்.

அரி ஏர் உண் கண் அரிவையர் எத்த—செவ்வரிபொருந்தின மையுண்கண்ணினையுடைய மகளிர்புகழ,

அறிவு மடம் படுதலும் — தான்கூறுகின்றவற்றையுணரும் அறிவில்லாதார்மாட்டுத் தான் அறியாமைப்பட்டிருத்தலையும்,

அறிவு நன்கு உடைமையும்—தன்னைப்போல் அறிவுடையார்மாட்டு நன்றாக அறிவுடையனாயிருத்தலையும்,

‡ "ஒளியார்மு னொள்ளிய ராதல் வெளியார்முன் - வான்சுதை வண்ணங் கொளல்" என்றார்பிறரும்.

வரிசை அறிதலும்—பரிசிலருடைய தரமறிந்து அவர்பெறுமுறைமையே கொடுத்தலையும்,

கொடுத்தல் இதற்குங் கூட்டுக.

வரையாது கொடுத்தலும்—அங்ஙனம் கல்விமிகுதியில்லாத பரிசிலர்க்குக் கொடாதிருத்தலை மேற்கொள்ளாதே அவர்களளவிற்குத் தக்கனவற்றைக் கொடுத்தலையும்,

இனித் தனக்கென ஒன்றும் வரைந்துவையாமற் கொடுத்தலென்றுமாம்.

பரிசில் வாழ்க்கைப் பரிசிலர் எத்த—பிறர்கையிலேற்ற பொருளால் இல்வாழ்க்கை நடத்துதலையுடைய பாணர் கூத்தர் முதலியோர் புகழ,

பன்மீன் நடுவட் பான்மதி போல—பலமீன்களுக்கு நடுவிருந்த பால்போலும் ஒளியையுடைய கலைநிறைந்த மதிபோல,

இன்னகை ஆயமொடு இருந்தோற் குறுகி—இயலிசைநாடகத்தாலும், இனிய மொழிகளாலும் இனியமகிழ்ச்சியைச் செய்யும் திரளோடே இருந்தவனையணுகி,

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௫0.

† ,, ,, ,, ௬௬.

‡ திருக்குறள், அவையறிதல், ௪.

கலைகள் நிறைந்திருந்தமைபற்றித் தலைவற்கு ஈண்டு மதி உவமையாயிற்று.

பைங்கண் ஊகம் பாம்பு பிடித்தன்ன அம் கோட்டுச் செறிந்த அவிழ்ந்து வீங்கு திவவின்—பசியகண்களையுடைய கரியகுரங்கு பாம்பின்றலையைப் பிடித்தகாலத்து அப்பாம்பு ஒருகாலிறுகவும் ஒருகால் நெகிழவும் அதன்கையைச் சுற்றுமாறுபோன்ற அழகினையுடைய தண்டிடத்தே செறியச் சுற்றின நெகிழவேண்டுமிடத்து நெகிழ்ந்தும் இறுகவேண்டுமிடத்து இறுகும் நரம்புதுவக்கும் வார்க்கட்டினையும்,

[மணிநிரைத் தன்ன வனப்பின்வா யமைத்து:]

மணி நிரைத்து அன்ன வனப்பின்—இரண்டுவிளிம்புஞ் சேரத்தைத்து முடுக்கின ஆணிகளாலே மணியை நிரைத்துவைத்தாலொத்த அழகினையும்,

வாயமைத்து—பொருந்தப்பண்ணி,

வயிறு சேர்பு ஒழுகிய வகை அமை அகளத்து—வயிறுசேர்ந்து ஒழுங்குபட்ட தொழில்வகை யமைந்த பத்தரினையும்,

வயிறு - பத்தரினடுவு. தாழிபோலப் புடைபட்டிருத்தலின், அகளமென்றார்.

கானக் குமிழின் கனி நிறங் கடுப்பப் புகழ் வினைப் பொலிந்த பச்சையொடு—காட்டிடத்துக் குமிழினுடைய பழத்தினது நிறத்தையொப்பப் புகழப்படுந் தவளூட்டின கைத்தொழிலாற் பொலிவுபெற்ற போர்வையோடே,

[தேம்பெய், தமிழ்துபொதிந் திலிற்று மடங்குபுரி நரம்பின்:]

தேம் பெய்து புரி அடங்கு நரம்பின்—தேனொழுகுகின்ற தன்மையைத் தன்னிடத்தே பெய்துகொண்டு முறுக்கடங்கின நரம்பினையுமுடைய,

அமிழ்து பொதிந்து இலிற்றும் நரம்பு—அமிழ்தத்தைத் தன்னிடத்தே பொதிந்து துளிக்கும் நரம்பு,

இஃது ஓசையினிமைக்குக் கூறிற்று. *"திங்தே - னணிபெற வொழுகி யன்ன வமிழ்துறழ் நரம்பி னல்யாழ்" என்றார் பிறரும்.

பாடுதுறை முற்றிய—நீர் பாடுந்துறைகளெல்லாம் முடியப்பாடுதற்கு,

முற்றிய - செய்யியவென்னும் வினையெச்சம்.

பயன் தெரி கேள்விக் கூடுகோள் இன்னியம்—தனது பயன்விளங்குகின்ற இசைகளைத் தான் கூடுதல்கொண்ட இனியயாழை,

பச்சையோடே (௨௨௧) வாயமைக்கப்பட்டு வனப்பினையும் (௨௨௬), திவவினையும் (௨௨௨), அகளத்தினையும் (௨௨௪), நரம்பினையுமுடைய (௨௨௭) இன்னியமென முடிக்க.

[குரல்குர லாக, நூனெறி மரபிற் பண்ணி:] நூல் நெறி மரபிற் குரல் குரலாகப் பண்ணி—இசைநூல் கூறுகின்ற முறைமையாலே செம்பாலையாக வாசித்து,

பாடுதுறை முற்றுதற்கு இன்னியத்தைக் குரல் குரலாகப் பண்ணியெனமுடிக்க.

[ஆறுசு, முதுவோர்க்கு முகிழ்த்த கையினை யெனவும்:] முதுவோர்க்கு ஆறுசு

* சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ௨௯0: "பணிவரும் பைம்பொற் பத்தர் பல்வினைப் பவள வாணி, மணிகடை மருப்பின் வாளார் மாடக வயிரத்திங்தே, னணிபெற வொழுகி யன்ன வமிழ்துறழ் நரம்பி னல்யாழ், கணிபுகழ் காளை கொண்டு கடைகம் வைக்க லுற்றான்."

முகிழ்த்த கையினை எனவும்—* அரசன் உவாத்தியாயன் தாய் தந்தை தம்முன்முத லியோர்க்குப், பலகாலுங் குவித்த கையினையுடையையென்றும்,

இளையோர்க்கு மலர்ந்த மார்பினை எனவும்—வீரரெறிதற்கு மனமகிழ்ந்து கொடுத்த மார்பினையுடையையென்றும்,

† "வணங்குசிலை பொருதநின் மணங்கமழ் அகலம் - மகளிர்க் கல்லது மலைப்பறி யலையே" ‡"மகளிர் மலைத்த லல்லது மள்ளர் - மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்ப" §"விருந்தாயினை யெறிநீயென விமாமார்பகங் கொடுத்தாற் - கரும்பூணற வெறிந்தா ங்கவ னினதாழினி யெனவே" என்றார் பிறரும்.

மகளிருமாம்.

ஏரோர்க்கு நிழன்ற கோலினை எனவும்—ஏரினையுடைய குடிமக்களுக்கு நிழல் செய்த செங்கோலையுடையையென்றும்,

தேரோர்க்கு அழன்ற வேலினை எனவும்—தேரினையுடைய அரசர்க்கு வெம்மை செய்த வேலையுடையை யென்றும்,

நீ சில மொழியா அளவை—நீ சிலபுகழினைக் கூறுதற்கு முன்னே,

[மாசில், காம்புசொலித் தன்ன வறுவை யுடீஇ:] காம்பு சொலித்து அன்ன மாசு இல் அறுவை உடீஇ—மூங்கில் ஆடையையுரித்தாலொத்த மாசில்லாத உடையினை உடுக்கப்பண்ணி,

இனி மூங்கின்முளையிற் பட்டையுமாம்.

பாம்பு வெகுண்டு அன்ன தேறல் நல்கி—பாம்பேறி மயக்கினாற்போல மயக்கினை கட்டெளிவைத் தந்து,

[காவெரி யூட்டிய கவர்கணைத் தூணிப், பூவிரி கச்சைப் புகழோன் றன்முன்,

* ஆசாரக்கோவை, ௧௭:—"அரசனு வாத்தியாயன் றாய்தந்தை தம்மு, னிக ரில் குரவ ரிவரிவரைத், தேவரைப் போலத் தொழுதெழுக வென்பதே, யாவருங் கண்ட நெறி."

† பதிற்றுப்பத்து, ஏழாம்பத்து, ௩:—"பார்ப்பார்க் கல்லது பணிபறி யலை யே, பணியா வுள்ளமொ டணிவரக் கெழீஇ, நட்டோர்க் கல்லது கண்ணஞ் சலையே, வணங்குசிலை பொருதநின் மணங்கம ழகல, மகளிர்க் கல்லது மலைப்பறி யலையே, நிலந்திறம் பெயருங் காலை யாயினும், கிளந்த சொன்னி பொய்ப்பறி யலையே"

‡ புறநானூறு, ௧0:—"வழிபடு வோரை வல்லறி தீயே, பிறர்பழி கூறுவோர் மொழிதே றலையே, நீமெய் கண்ட தீமை காணி, னொப்ப நாடி யத்தக வொறுத்தி, வந்தடி பொருந்தி முந்தை நிற்பிற், றண்டமுந் தணிதிநீ பண்டையிற் பெரிதே, யமி ழ்தட் டானாக் கமழ்குய் யடிசில், வருநர்க்கு வரையா வசையில் வாழ்க்கை, மகளிர் மலைத்த லல்லது மள்ளர், மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்ப, செய்திரங் காவினைச் சேண்விளங் கும்புகழ், நெய்தலங் கான நெடியோ, யெய்தவந் தனம்யா மேத்துகம் பலவே."

திணை - பாடாண்டிணை. துறை - இயன்மொழி. சோழன் நெய்தலங் கான லிளஞ்சேட்சென்னியை ஊன்பொதி பசுங்குடையார் பாடியது.

§ சீவகசிந்தாமணி, மண்மகளிலம்பகம், ௩௬௬:—"விருந்தாயினை யெறிநீ யென விமாமார்பகங் கொடுத்தாற், கரும்பூணற வெறிந்தாங்கவ னினதாழினி யென வே, யெரிந்தாரயி லிடைபோழ்ந்தமை யுணராதவ னின்றான், சொரிந்தார்மல ரமங் கையர் தொழுதார்விசும் படைந்தான்."

பனிவரை மார்பன் பயந்த:] கா எரி ஊட்டிய கணைகவர் துணிப் பூ விரி கச்சைப் புகழோன் தன்முன் பயந்த பனிவரை மார்பன்— காண்டாவனத்தை நெருப்புண்ணும்படியெய்த கணையை உள்ளடக்கின ஆவநாழிகையினையும் பூத்தொழில் பரந்த கச்சையினையுமுடைய அருச்சுனன்றமையனாகிய வீமசேனன்கண்ட இமவான்போலு மார்பன்,

நன் பொருட் பனுவலின் வழாஅப் பல் வேறு அடிசில்— கூரியபொருளையுடைய மடைநூனெறியிற் றப்பாத பலவேறுபாட்டையுடைய அடிசிலை,

[வாணிற விசும்பிற் கோண்மீன் சூழ்ந்த, விளங்கதிர் ஞாயி றெள்ளுந் தோற்றத்து, விளக்குபொற் கலத்தில்:] விசும்பில் வாள் நிறக் கோள் மீன் சூழ்ந்த இளங் கதிர் ஞாயிறு எள்ளும் தோற்றத்து விளங்கு பொற் கலத்தில்—ஆகாயத்தில் ஒளியையுடைத்தாகிய நிறத்தினையுடைய கோளாகிய மீன்கள்சூழ்ந்த இளைய கிரணங்களையுடைய ஞாயிற்றை இகழுந் தோற்றரவையுடைய விளங்குகின்ற பொற்கலத்திடத்தே,

விரும்புவன பேணி— நீவிரும்புவனவற்றை விரும்பி உட்கொண்டு,

ஆனா விருப்பின் தான் நின்று ஊட்டி— நம்மிடத்து மிகுகின்ற விருப்பத்தாலே தான் நின்று உண்ணப்பண்ணுவித்து;

ஆனாமரபினென்றும் பாடம்.

நீ சிலமொழியாவளவை (உகூ) விரும்புவன பேணி(உசச) உடீஇ (உகூ) நல்கி (உகஎ) அடிசிலைக் (உசக) கலத்தேயிட்டுத் (உசச) தான்நின்று ஊட்டியென்க.

திறல் சால் வென்றியொடு தெவ்வுப் புலம் அகற்றி— வலியமைந்த வெற்றியோடே பகையைத் தத்தநிலத்தைக் கைவிட்டுப் போகப்பண்ணி,

விறல் வேல் மன்னர் மன் எயில் முருக்கி — வெற்றியையுடைத்தாகிய வேலினையுடைய முடிவேந்தர்மன்னும் அரண்களை யழித்து,

நயவர் பாணர் புன்கண் தீர்த்தபின்—அவ்விடங்களிற்பெற்ற பொருளாலே விரும்பிவந்தவர் புன்கண்மையையும், பாணர் புன்கண்மையையும் போக்கினபின்பு,

வயவர் தந்த வான் கேழ் நிதியமொடு— தன்படைத்தலைவர் மிக்கனவாய்க் கொண்டுவந்துதந்த நன்றாகிய நிறத்தினையுடைய பொருட்டிரளுடனே,

தன்படைத்தலைவர் குறுநிலமன்னரையும், அரசரையுமழித்து, நயவர்க்கும் பாணர்க்குங்கொடுத்து, மிக்குக்கொண்டுவந்த நிதியமென்க.

[பருவ வானத்துப் பாற்கதிர் பரப்பி, யுருவ வான்மதி யூர்கொண் டாங்கு:] பருவ வானத்து உருவ வான் மதி பாற் கதிர் பரப்பி ஊர் கொண்டாங்கு— கூதிர்காலத்தையுடைய வானிடத்தே வடிவுநிறைதலையுடைய வெள்ளிய மதி பால்போலுங் கிரணங்களைப் பரப்பிப் பரத்தலைக் கொண்டாற்போல,

கூர் உளி பொருத வடு ஆழ் நோன் குறட்டு ஆரம் சூழ்ந்த அயில்வாய் நேமியொடு — கூரிய சிற்றுளிகள் சென்று செத்தின உருக்களழுந்தின வலியினையுடைய குறட்டிடத்திற்றைத்த ஆர்களைச்சூழ்ந்த சூட்டினையுடைய உருளையோடே,

குறடு - அச்சுக்கோக்குமிடம். அயில்வாய் - கூரியவாய்; என்றது சூட்டிற்கு ஆகுபெயர்.

[சிதர்நனை முருக்கின் சேணோங்கு நெடுஞ்சினைத், ததர்பிணி யவிழ்ந்த தோற்றம் போல:] முருக்கின் சேண் ஓங்கு நெடுஞ்சினைத் ததர் நனை சிதர் பிணி அவிழ்ந்த தோற்றம் போல—முருக்கினுடைய விசும்பிலே செல்லவளர்ந்த நெடிய கொம்பிற்செறிந்த அரும்புகள் வண்டிற்குப் பிணியவிழ்ந்த தோற்றரவுபோல,

ததர் - கொத்துமாம். சிதர் - சிந்துதலுமாம்; சிச்சிலியுமாம்.

[உள்ளரக் கெறிந்த வுருக்குறு போர்வைக், கருந்தொழில் வினைஞர் கைவினை முற்றி, யூர்ந்துபெயர் பெற்ற வெழினடைப் பாகரொடு:]

கருந்தொழில் வினைஞர் கை வினை முற்றி உருக்குறு அரக்கு உள் எறிந்த போர்வைப் பாகர்— வலிய தொழிலைச்செய்யுந் தச்சருடைய கையாற்செய்யும் உருக்களெல்லாம் முற்றுப்பெற்று உருக்கப்படுஞ் சாதிலிங்கம் உள்ளேதிரம்பவழித்த பலகையையுடைய பாகர்,

தேர்த்தட்டுவெளி மறையப் பாவின பலகையைப் போர்வையென்றார். அதன் மேலே சுற்றுச்சுவராகப் பலகையாற்செய்த சுவரைப் பாகரென்றார். பாகரையுடைய தேரைப்பாகரென்றார்; ஆகுபெயரால்.

ஊர்ந்து பெயர் பெற்ற எழில் நடைப் பாகரொடு— ஏறிப்பார்த்து உண்மையாக ஒட்டமுண்டென்று பெயர்பெற்ற அழகினையுடைத்தாகிய நடையினையுடைய தேரோடே,

நேமியோடே (௨௫௯) போர்வையையுடைய (௨௫௬) பாகரெனமுடிக்க.

மா செலவு ஒழிக்கும் மதன் உடை நோன் தாள் வாள் முகப் பாண்டில்— தன் கடுமையாற் குதிரையின்செலவைப் பின்னேநிறுத்தும் வனப்புடைத்தாகிய வலியினையுடைய தாளினையும், ஒளியினையுடைத்தாகிய முகத்தினையுமுடைய நாரையெருத்தையும்,

வலவனொடு— அதனைச் செலுத்தும் பாகனோடு,

[தரீஇ, யன்றே விடுக்குமவன் பரிசில்:] பரிசில் தரீஇ அவன் அன்றே விடுக்கும் —யானை குதிரை அணிகலமுதலியபரிசில்களையுந்தந்து அவன் அன்றேவிடுக்கும்.

நிதியத்தோடே (௨௪௧) பாகரோடே (௨௫௮) வலவனோடே பாண்டிலையும்(௨௬௦) பரிசிலையுந் (௨௬௧) தரீஇ (௨௬௦) அவன் அன்றேவிடுக்குமென முடிக்க.

மென் தோள் துகில் அணி அல்குல் துளங்கு இயல் மகளிர் அகில் உண விரித்த அம் மென் கூந்தலின் —மெல்லிய தோளினையும், துகில்சூழ்ந்த அல்குலினையும், அசைந்த இயல்பினையுமுடைய மகளிர் அகிற்புகையை உண்ணும்படியாக விரித்த அழகையுடைய மெல்லிய கூந்தல்போலே,

[மணிமயிற் கலாப மஞ்சிடைப் பரப்பித், துணிமழை தவழுந் துயல்கழை நெடுங் கோட்டு:]

துணி மழை மணி மயில் கலாபம் இடை மஞ்சு பரப்பித் தவழும் கோடு—தெளிந்தமேகம் நீலமணிபோலும் மயிலினுடைய விரிந்த தோகைக்கு நடுவே தனது மஞ்சைப்பரப்பித் தவழுமலை,

சிறிதுநீர் உட்கொண்டு பக்கம் வெள்ளியமாசாயிருத்தலின், மேகம் மஞ்சைப்பரப்பியென்றார்.

இனி 'மணிமயில் கலாபம்' என்று பாடமாயின், மயில் தன்கலாபத்தை மஞ்சிடையிலே பரப்புதலைச்செய்து துயல்கோடென்க. துயலல் - ஆடுதல்.

துயல் கழை நெடுங் கோட்டு— அசைகின்ற மூங்கிலையுடைய நெடிய மலையிடத்தையுடைய குறிஞ்சி (௨௬௭)

[எறிந்துரு மிறந்த வேற்றருஞ் சென்னி:] ஏற்றரும் உரும் எறிந்து இறந்த சென்னிக் கோடு (௨௬௫)—ஏறுதற்கரிதாகிய உருமேறு தான்ஏறுதற்காக இடித்து வழியாக்கிப்போன சிகரத்தையுடையமலை.

இக்குதிரையேற்றரிதென்ப.

குறிஞ்சிக் கோமான்— குறிஞ்சியாகிய ஒழுக்கத்தையுடைய நிலத்திற்கரசன்,

கொய் தளிர்க் கண்ணிச் செல் இசை நிலைஇய பண்பின் நல்லியக்கோடனை— கொய்யப்பட்ட தளிர்விரவின மாலையினையும், பிறரிடத்துநில்லாமற் போகின்றபுகழ் தன்னிடத்தே நிற்றற்குக் காரணமான குணத்தினையுமுடைய நல்லியக்கோடனை,

நயந்தனிர் செலின்— விரும்பிச்செல்லின்,

முதுவாயிரவல (௪௦) பெருமகன் (௧௨௨) புரவலனாகிய (௧௨௫) நல்லியக்கோடனை நயந்தகொள்கையோடே (௧௨௬) முன்னாட்சென்றனமாக, இந்நாள் (௧௨௯), அழிபசிவருத்தம்வீட (௧௪௦) யானையோடே தேரெய்தி (௧௪௨) யாம் அவணின்றும்வருகின்றேம்; இனி நீயிரும் (௧௪௩) மூவேந்தரிடத்துச் செல்குவிராயின் (௧௪௫), வஞ்சியும் வறிது; அதுவன்றி (௫௦) மதுரையும்வறிது; அதுவன்றி (௬௭) உறந்தையும் வறிது; அதுவன்றி (௮௩) எழுவர்பூண்ட ஈகைச்செந்நுகம் (௧௧௩) ஒருதான்றாங்கிய (௧௧௫) குறிஞ்சிக் கோமானாகிய (௨௬௭) நல்லியக்கோடனை நயந்தனிர்செலின் (௨௬௯), வழியிற் பெறுமவற்றை யாங்கூறக்கேண்மின்; பட்டினம்படரின் (௧௫௩), வயின் வயிற் பெறுகுவிர் (௧௬௩); அதன்பின்னர் வேலூரெய்தின் (௧௭௩) அமைவரப் பெறுகுவிர் (௧௭௭); அதன்பின்னர் அவன் ஆமூரெய்திற்(௧௮௮)கலவையொடுபெறுகுவிர் (௧௧௫); அவற்றைப்பெற்றபின், அவன் மூதூர் (௨௦௧) சேய்த்துமன்று; சிறிது நணியதுவேயாயிருக்கும் (௨௦௨); ஆண்டுச்சென்று முன்னர் அவன் கடைவாயிலைக்குறுகிப் (௨௦௬) பின் அறிந்தோரேத்த (௨௦௯) வயவரேத்த (௨௧௨) அரிவையரேத்தப் (௨௧௫) பரிசிலரேத்த (௨௧௮) இருந்தோனையணுகிப் (௨௨௦) பாடுதுறைமுற்றுதற்கு (௨௨௮) இன்னியத்தைப் (௨௨௯) பண்ணிக் (௨௩௦) கையினையென்றும் (௨௩௧), மார்பினையென்றும் (௨௩௨), கோலினையென்றும் (௨௩௩), வேலினையென்றும் (௨௩௪) நீசிலமொழியா அளவை (௨௩௫) அவன் நீவிரும்புவனபேணி (௨௪௪) உடீஇ (௨௩௬) நல்கி (௨௩௭) அடிசிலைக்(௨௪௧) கலத்தேயிட்டுத் (௨௪௪) தான்நின்றூட்டி (௨௪௫) திதியத்தோடே (௨௪௯) பாகரோடே (௨௫௮) வலவனோடே பாண்டிலையும் (௨௬௦) பரிசிலையும் (௨௬௧) தரீஇ (௨௬௦) அவன் அன்றேவிடுக்கும் (௨௬௧) என வினைமுடிவுசெய்க.

எறுமாநாட்டு நல்லியக்கோடனை இடைக்கழிநாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார்பாடிய சிறுபாணாற்றுப்படைக்கு மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர் செய்தவுரை முற்றிற்று.

வெண்பா.

௧ அணியிழையார்க் காரணங் காகிமற் றங்கோய்
தணிமருந்துந் தாமேயா மென்ப—மணிமிடைபூ
ணிம்மென் முழவி னெயிற்பட் டினநாடன்
செம்மல் சிலைபொருத தோள்.

௨ நெடுவரைச் சந்தன நெஞ்சங் குளிர்ப்பப்
படுமடும் பாம்பேர் மருங்கு—விடுகொடி
யோடிய மார்ப னுயர்நல் லியக்கோடன்
சூடிய கண்ணி சுடும்.

நான்காவது

பெரும்பாணாற்றுப்படை.

அகலிரு விசும்பிற் பாயிருள் பருகிப்
பகல்கான் றெழுதரு பல்கதிர்ப் பரிதி
காய்சினந் திருகிய கடுந்திறல் வேனிற்
பாசிலை யொழித்த பராஅரைப் பாதிரி
வள்ளிதழ் மாமலர் வயிற்றிடை * வகுத்தத
னுள்ளகம் புரையு மூட்டுறு பச்சைப்
பரியரைக் கமுகின் பாளையம் பசும்பூக்
கருவிருந் தன்ன கண்கூடு செறிதுளை
யுருக்கி யன்ன பொருத்துறு போர்வைச்
சுனைவறந் தன்ன விருடூங்கு வறுவாய்ப்
பிறைபிறந் தன்ன பின்னேந்து கவைக்கடை
நெடும்பணைத் திரடோண் மடந்தை முன்கைக்
குறுந்தொடி யேய்க்கு மெலிந்துவீங்கு திவவின்
மணிவார்ந் தன்ன மாயிரு மருப்பிற்
பொன்வார்ந் தன்ன புரியடங்கு நரம்பின்
றொடையமை கேள்வி யிடவயிற் றழீஇ
வெந்தெறற் கனலியொடு மதிவலந் திரிதருந்
தண்கடல் வரைப்பிற் றாங்குநர்ப் பெறாது
பொழிமழை துறந்த புகைவேய் குன்றத்துப்
பழுமரந் தேரும் பறவை போலக்
கல்லென் சுற்றமொடு கால்கிளர்ந்து திரிதரும்
புல்லென் யாக்கைப் புலவுவாய்ப் பாண
பெருவறங் கூர்ந்த கானங் கல்லெனக்
கருவி வானந் துளிசொரிந் தாங்குப்
பழம்பசி கூர்ந்தவெம் மிரும்பே ரொக்கலொடு
வழங்கத் தவாஅப் பெருவள னெய்தி
வாலுளைப் புரவியொடு வயக்களிறு முகந்துகொண்
டியாமவ ணின்றும் வருது நீயிரு
மிருநிலங் கடந்த திருமறு மார்பின்
முந்நீர் வண்ணன் புறங்கடை யந்நீர்த்

* வகிர்ந்ததனென்றும் பாடம்.

திரைதரு மரபி னுரவோ னும்பல்
மலர்தலை யுலகத்து மன்னுயிர் காக்கு
முரசுமுழங்கு தானை மூவ ருள்ளு
மிலங்குநீர்ப் பரப்பின் வளைமீக் கூறும்
வலம்புரி யன்ன வசைநீங்கு சிறப்பி
னல்லது கடிந்த வறம்புரி செங்கோற்
பல்வேற் றிரையற் படர்குவி ராயிற்
கேளவ னிலையே கெடுகநின் னவல
மத்தஞ் செல்வோ ரலறத் தாக்கிக்
கைப்பொருள் வௌவுங் களவேர் வாழ்க்கைக்
கொடியோ ரின்றவன் கடியுடை வியன்புல
முருமு முரறா தரவுந் தப்பா
காட்டுமாவு முறுகண் செய்யா வேட்டாங்
கசைவுழி யசைஇ நசைவுழித் தங்கிச்
சென்மோ விரவல சிறக்கநின் னுள்ளங்
கொழுஞ்சூட் டருந்திய திருந்துநிலை யாரத்து
முழவி னன்ன முழுமர வுருளி
யெழூஉப்புணர்ந் தன்ன பரூஉக்கை நோன்பார்
மாரிக் குன்ற மழைசுமந் தன்ன
வார்வை வேய்ந்த வறைவாய்ச் சகடம்
வேழங் காவலர் குரம்பை யேய்ப்பக்
கோழி சேக்குங் கூடுடைப் புதவின்
முளையெயிற் றிரும்பிடி முழந்தா ளேய்க்குந்
துளையரைச் சிறா றூங்கத் தூக்கி
நாடக மகளி ராடுகளத் தெடுத்த
விசிவீங் கின்னியங் கடுப்பக் கயிறுபிணித்துக்
காடி வைத்த கலனுடை மூக்கின்
மகவுடை மகடூஉப் பகடுபுறந் துரப்பக்
கோட்டினர் வேம்பி னேட்டிலை மிடைந்த
படலைக் கண்ணிப் பரேரெறுழ்த் திணிதோண்
முடலை யாக்கை முழுவலி மாக்கள்
சிறுதுளைக் கொடுநுக நெறிபட நிரைத்த
பெருங்கயிற் றொழுகை மருங்கிற் காப்பச்
சில்பத வுணவின் கொள்ளை சாற்றிப்
பல்லெருத் துமணர் பதிபோகு நெடுநெறி
யெல்லிடைக் கழியுநர்க் கேம மாக
மலையவுங் கடலவு மாண்பயந் தரூஉ

மரும்பொரு ளருத்துந் திருந்துதொடை நோன்ஞா
ணடிபுதை யரண மெய்திப் படம்புக்குப்
பொருகணை தொலைச்சிய புண்டீர் மார்பின்
விரவுவரிக் கச்சின் வெண்கை யொள்வாள்
வரையூர் பாம்பிற் பூண்டுபுடை தூங்கச்
சுரிகை நுழைந்த சுற்றுவீங்கு செறிவுடைக்
கருவி லோச்சிய கண்ணக னெறுழ்த்தோட்
கடம்பமர் நெடுவே ளன்ன மீளி
யுடம்பிடித் தடக்கை யோடா வம்பலர்
தடவுநிலைப் பலவின் முழுமுதற் கொண்ட
சிறுசுளைப் பெரும்பழங் கடுப்ப மிரியற்
புணர்ப்பொறை தாங்கிய வடுவாழ் நோன்புறத்
தணர்ச்செவிக் கழுதைச் சாத்தொடு வழங்கு
முல்குடைப் பெருவழிக் கவலை காக்கும்
வில்லுடை வைப்பின் வியன்காட் டியவி
னலரை யிலவத் தலங்குசினை பயந்த
பூளையம் பசுங்காய் புடைவிரிந் தன்ன
வரிப்புற வணிலொடு கருப்பை யாடா
தியாற்றறல் புரையும் வெரிநுடைக் கொழுமடல்
வேற்றலை யன்ன வைந்நுதி *நெடுந்தக
ரீத்திலை வேய்ந்த வெய்ப்புறக் குரம்பை
மான்றோற் பள்ளி மகவொடு முடங்கி
யீன்பிண வொழியப் போகி நோன்கா
ழிரும்புதலை யாத்த திருந்துகணை விழுக்கோ
லுளிவாய்ச் சுரையின் மிளிர மிண்டி
யிருநிலக் கரம்பைப் படுநீ றாடி
நுண்புல் லடக்கிய வெண்ப லெயிற்றியர்
பார்வை யாத்த பறைத்தாள் விளவி
னீழன் முன்றி னிலவுரற் பெய்து
குறுங்கா ழுலக்கை யோச்சி நெடுங்கிணற்று
வல்லூற் றுவரி தோண்டித் தொல்லை
முரவுவாய்க் குழிசி முரியடுப் பேற்றி
வாரா தட்ட வாடூன் புழுக்கல்
வாடாத் தும்பை வயவர் பெருமக
னோடாத் தானை யொண்டொழிற் கழற்காற்
செவ்வரை நாடன் சென்னிய மெனினே

* நெடுந்திடரென்றும் பாடம்.

தெய்வ மடையிற் றேக்கிலைக் குவைஇநும்
பைதீர் கடும்பொடு பதமிகப் பெறுகுவிர்
மானடி பொறித்த மயங்கதர் மருங்கின்
வானமடி பொழுதி னீர்நசைஇக் குழித்த
வகழ்சூழ் பயம்பி னகத்தொளித் தொடுங்கிப்
புகழா வாகைப் பூவி னன்ன
வளைமருப் பேனம் வரவுபார்த் திருக்கு
மரைநாள் வேட்ட மழுங்கிற் பகனாட்
பகுவாய் ஞமலியொடு பைம்புத லெருக்கித்
தொகுவாய் வேலித் தொடர்வலை மாட்டி
முள்ளரைத் தாமரைப் புல்லிதழ் புரையு
நெடுஞ்செவிக் குறுமுயல் போக்கற வளைஇக்
கடுங்கட் கானவர் கடறுகூட் டுண்ணு
மருஞ்சுர மிறந்த வம்பர்ப் பருந்துபட
வொன்னாத் தெவ்வர் நடுங்க வோச்சி
வைந்நுதி மழுங்கிய புலவுவா யெஃகம்
வடிமணிப் பலகையொடு நிரைஇ முடிநாட்
சாபஞ் சாத்திய கணைதுஞ்சு வியனக
ரூகம் வேய்ந்த வுயர்நிலை வரைப்பின்
வரைத்தேன் புரையுங் கவைக்கடைப் புதையொடு
கடுந்துடி தூங்குங் கணைக்காற் பந்தர்த்
தொடர்நா யாத்த துன்னருங் கடிநகர்
வாழ்முள் வேலிச் சூழ்மிளைப் படப்பைக்
கொடுநுகந் தழீஇய புதவிற் செந்நிலை
நெடுநுதி வயக்கழு நிரைத்த வாயிற்
கொடுவி லெயினர் குறும்பிற் சேப்பிற்
களர்வள ரீந்தின் காழ்கண் டன்ன
சுவல்விளை நெல்லின் செவ்வவிழ்ச் சொன்றி
ஞமலி தந்த மனவுச்சூ லுடும்பின்
வறைகால் யாத்தது வயின்றொறும் பெறுகுவிர்
யானை தாக்கினு மரவுமேற் செலினு
நீனிற விசும்பின் வல்லேறு சிலைப்பினுஞ்
சூன்மகள் மாறா மறம்பூண் வாழ்க்கை
வலிக்கூட் டுணவின் வாட்குடிப் பிறந்த
புலிப்போத் தன்ன * புல்லணற் காளைச்
சென்னா யன்ன கருவிற் சுற்றமொடு

---

* புல்லணர்க் காளையென்றும் பாடம்.

கேளா மன்னர் கடிபுலம் புக்கு
நாளா தந்து நறவுநொடை தொலைச்சி
யில்லடு கள்ளின் றொப்பி பருகி
மல்லன் மன்றத்து * மதவிடை கெண்டி
மடிவாய்த் தண்ணுமை நடுவட் சிலைப்பச்
சிலைநவி லெறுழ்த்தோ ளோச்சி வலன்வளையூஉப்
பகன்மகிழ் தூங்குந் தூங்கா விருக்கை
†முரண்டலை கழிந்த பின்றை மறிய
குளகரை யாத்த குறுங்காற் குரம்பைச்
செற்றை வாயிற் செறிகழிக் கதவிற்
கற்றை வேய்ந்த கழித்தலைச் சாம்பி
னதளோன் றுஞ்சுங் காப்பி னுதள
நெடுந்தாம்பு தொடுத்த குறுந்தறி முன்றிற்
கொடுமுகத் துருவையொடு வெள்ளை சேக்கு
மிடுமுள் வேலி யெருப்படு வரைப்பி
னள்ளிருள் விடியற் புள்ளெழப் போகிப்
புலிக்குரன் மத்த மொலிப்ப வாங்கி
யாம்பி வான்முகி ழன்ன கூம்புமுகை
யுறையமை தீந்தயிர் கலக்கி நுரைதெரிந்து
புகர்வாய்க் குழிசி பூஞ்சுமட் டிரீஇ
நாண்மோர் மாறு நன்மா மேனிச்
சிறுகுழை துயல்வருங் காதிற் பணைத்தோட்
குறுநெறிக் கொண்ட கூந்த லாய்மக
ளளைவிலை யுணவிற் கிளையுட னருத்தி
நெய்விலைக் கட்டிப் பசும்பொன் கொள்ளா
ளெருமை நல்லான் கருநாகு பெறூஉ
மடிவாய்க் கோவலர் குடிவயிற் சேப்பி
னிருங்கிளை ஞெண்டின் சிறுபார்ப் பன்ன
பசுந்தினை மூரல் பாலொடும் பெறுகுவிர்
தொடுதோல் மரீஇய வடுவாழ் நோனடி
விழுத்தண் டூன்றிய மழுத்தின் வன்கை
யுறிக்கா ழூர்ந்த மறுப்படு மயிர்ச்சுவன்
மேம்பா லுரைத்த வோரி யோங்குமிசைக்
கோட்டவுங் கொடியவும் விரைஇக் காட்ட

---

* மதவிடைதெண்டியென்றும் பாடம்.

† முனைதலையிருக்கையென்றும் பாடம்.

*பல்பூ மிடைந்த படலைக் கண்ணி
யொன்றமை ருடுக்கைக் கூழா ரிடையன்
கன்றமர் நிரையொடு கானத் தல்கி
யஞ்ஞு ணவிர்புகை †கமழக் கைமுயன்று
ஞெலிகோற் கொண்ட பெருவிறன் ஞெகிழிச்
செந்தீத் தொட்ட கருந்துளைக் குழலி
னின்றீம் பாலை முனையிற் குமிழின்
புழற்கோட்டுத் தொடுத்த மரற்புரி நரம்பின்
வில்யா ழிசைக்கும் விரலெறி குறிஞ்சிப்
பல்காற் பறவை கிளைசெத் தோர்க்கும்
புல்லார் வியன்புலம் போகி முள்ளுடுத்
தெழுகா டோங்கிய தொழுவுடை வரைப்பிற்
பிடிக்கணத் தன்ன குதிருடை முன்றிற்
களிற்றுத்தாள் புரையுந் திரிமரப் பந்தர்க்
குறுஞ்சாட் டுருளையொடு கலப்பை சார்த்தி
நெடுஞ்சுவர் பறைந்த புகைசூழ் கொட்டிற்
பருவ வானத்துப் ‡பாமழை கடுப்பக்
கருவை வேய்ந்த கவின்குடிச் சீறூர்
நெடுங்குரற் பூளைப் பூவி னன்ன
குறுந்தாள் வரகின் குறளவிழ்ச் சொன்றி
புகரினர் வேங்கை வீகண் டன்ன
வவரை வான்புழுக் கட்டிப் பயில்வுற்
றின்சுவை மூரற் பெறுகுவிர் ஞாங்கர்க்
குடிநிறை வல்சிச் செஞ்சா லுழவர்
நடைநவில் பெரும்பகடு புதவிற் பூட்டிப்
பிடிவா யன்ன மடிவாய் நாஞ்சி
லுடுப்புமுக முழுக்கொழு மூழ்க வூன்றித்
தொடுப்பெறிந் துழுத துளர்படு துடவை
யரிபுகு பொழுதி னிரியல் போகி
வண்ணக் கடம்பி னறுமல ரன்ன
வளரிளம் பிள்ளை தழீஇக் குறுங்காற்
கறையணற் குறும்பூழ்க் கட்சி சேக்கும்
வன்புல மிறந்த பின்றை மென்றோன்
மிதியுலைக் கொல்லன் முறிகொடிற் றன்ன

* பன்மல ரடுக்கிய வென்றும், பன்மலர் மிடைந்த வென்றும் பாடம்.
† பிறப்பக்கை முயன்றென்றும் பாடம்.
‡ பாய்மழையென்றும் பாடம்.

கவைத்தா ளலவ னளற்றளை சிதையப்
பைஞ்சாய் கொன்ற மண்படு மருப்பிற்
காரேறு பொருத கண்ணகன் செறுவி
னுழாஅ நுண்டொளி நிரவிய வினைஞர்
முடிநா றழுத்திய நெடுநீர்ச் செறுவிற்
களைஞர் தந்த கணைக்கா லெய்தற்
கட்கமழ் புதுப்பூ முனையின் முட்சினை
முகைசூழ் நகட்ட பிறழ்வாய் முள்ளிக்
கொடுங்கான் மாமலர் கொய்து கொண்டவண்
பஞ்சாய்க் கோரை பல்லிற் சவட்டிப்
புணர்நார்ப் பெய்த புனைவின் கண்ணி
யீருடை யிருந்தலை யாசச் சூடிப்
பொன்காண் கட்டளை கடுப்பச் சண்பின்
புன்காய்ச் சுண்ணம் புடைத்த மார்பி
னிரும்புவடித் தன்ன மடியா மென்றோற்
கருங்கை வினைஞர் காதலஞ் சிறாஅர்
பழஞ்சோற் றமலை முனைஇ வரம்பிற்
புதுவை வேய்ந்த கவிகுடின் முன்றி
லவலெறி யுலக்கைப் பாடுவிறந் தயல
கொடுவாய்க் கிள்ளை படுபகை வெரூஉ
நீங்கா யாணர் வாங்குகதிர்க் கழனிக்
கடுப்புடைப் பறவைச் சாதி யன்ன
பைதற விளைந்த பெருஞ்செந் நெல்லின்
றூம்புடைத் திரடா டுமித்த வினைஞர்
பாம்புறை மருதி னோங்குசினை நீழற்
பலிபெறு வியன்கள மலிய வேற்றிக்
கணங்கொள் சுற்றமொடு கைபுணர்ந் தாடுந்
துணங்கையம் பூதந் துகிலுடுத் தவைபோற்
சிலம்பி வானூல் வலந்த மருங்கிற்
குழுமுநிலைப் போரின் முழுமுத றொலைச்சிப்
பகடூர் பிழிந்த பின்றைத் துகடப
வையுந் துரும்பு நீக்கிப் பைதறக்
குடகாற் றெறிந்த குப்பை வடபாற்
செம்பொன் மலையிற் சிறப்பத் தோன்றுந்
தண்பணை தழீஇய தளரா விருக்கைப்
பகட்டா வீன்ற கொடுநடைக் குழவிக்
கவைத்தாம்பு தொடுத்த காழூன் றல்கு

லேணி யெய்தா நீணெடு மார்பின்
முகடுதுமித் தடுக்கிய பழம்பல் லுணவிற்
குமரி மூத்த கூடோங்கு நல்லிற்
றச்சச் சிறாஅர் நச்சப் புனைந்த
ஊரா நற்றே ருருட்டிய புதல்வர்
தளர்நடை வருத்தம் வீட வலர்முலைச்
செவிலியம் பெண்டிர்த் தழீஇப் பாலார்ந்
தமளித் துஞ்சு மழகுடை நல்லிற்
றொல்பசி யறியாத் துளங்கா விருக்கை
மல்லற் பேரூர் மடியின் மடியா
வினைஞர் தந்த வெண்ணெல் வல்சி
மனைவா ழளகின் வாட்டொடும் பெறுகுவிர்
மழைவிளை யாடுக் கழைவள ரடுக்கத்
தணங்குடை யாளி தாக்கலிற் பலவுடன்
கணஞ்சால் வேழங் கதழ்வுற் றாஅங்
கெந்திரஞ் சிலைக்குந் துஞ்சாக் கம்பலை
விசய மடூஉம் புகைசூ ழாலைதொறுங்
கரும்பின் றீஞ்சாறு விரும்பினிர் மிசைமின்
வேழ நிரைத்து வெண்கோடு விரைஇத்
தாழை முடித்துத் தருப்பை வேய்ந்த
குறியிறைக் குரம்பைப் பறியுடை முன்றிற்
கொடுங்காற் புன்னைக் கோடுதுமித் தியற்றிய
பைங்காய் தூங்கும் பாய்மணற் பந்த
ரிளையரு முதியருங் கிளையுடன் றுவன்றிப்
புலவுநுனைப் பகழியுஞ் சிலையு மானச்
செவ்வரிக் கயலொடு பச்சிறாப் பிறழு
மையிருங் குட்டத்து மகவொடு வழங்கிக்
கோடை நீடினுங் குறைபட லறியாத்
தோடாழ் குளத்த கோடுகாத் திருக்குங்
கொடுமுடி வலைஞர் குடிவயிற் சேப்பி
னவையா வரிசி யங்களித் துழவை
மலர்வாய்ப் பிழாவிற் புலர வாற்றிப்
பாம்புறை புற்றிற் குரும்பி யேய்க்கும்
பூம்புற நல்லடை யளைஇத் தேம்பட
வெல்லையு மிரவு மிருமுறை கழிப்பி
வல்வாய்ச் சாடியின் வழைச்சற விளைந்த
வெந்நீ ரரியல் விரலலை நறும்பிழி

தண்மீன் சூட்டொடு தளர்தலும் பெறுகுவிர்
பச்சூன் பெய்த சுவல்பிணி பைந்தோற்
கோள்வல் பாண்மகன் றலைவலித் தியாத்த
நெடுங்கழைத் தூண்டி னடுங்க நாண்கொளீஇக்
கொடுவா யிரும்பின் மடிதலை புலம்பப்
பொதியிரை கதுவிய போழ்வாய் வாளை
நீர்நணிப் பிரம்பி னடுங்குநிழல் வெரூஉ
நீத்துடை நெடுங்கயத் தீப்பட மலர்ந்த
கடவு ளொண்பூ வடைதலோம்பி
யுறைகான் மாறிய வோங்குயர் நனந்தலை
யகலிரு வானத்துக் குறைவி லேய்ப்ப
வரக்கிதழ்க் குவளையொடு நீல நீடி
முரட்பூ மலிந்த முதுநீர்ப் பொய்கைக்
குறுந ரிட்ட கூம்புவிடு பன்மலர்
பெருநா ளமயத்துப் பிணையினிர் கழிமின்
செழுங்கன் றியாத்த சிறுதாட் பந்தர்ப்
பைஞ்சேறு மெழுகிய படிவ நன்னகர்
மனையுறை கோழியொடு ஞமலிதுன் னாது
வளைவாய்க் கிள்ளை மறைவிளி பயிற்று
மறைகாப் பாள ருறைபதிச் சேப்பிற்
பெருநல் வானத்து வடவயின் விளங்குஞ்
சிறுமீன் புரையுங் கற்பி னறுநுதல்
வளைக்கை மகடூஉ வயினறிந் தட்ட
சுடர்க்கடைப் பறவைப் பெயர்ப்படு வத்தஞ்
சேதா நறுமோர் வெண்ணெயின் மாதுளத்
துருப்புறு பசுங்காய்ப் போழொடு கறிகலந்து
கஞ்சக நறுமுறி யளைஇப் பைந்துணர்
நெடுமரக் கொக்கி னறுவடி விதிர்த்த
தகைமாண் காடியின் வகைபடப் பெறுகுவிர்
வண்ட லாயமொ டுண்டுறைத் தலைஇப்
புனலாடு மகளி ரிட்ட பொலங்குழை
யிரைதேர் மணிச்சிர லிரைசெத் தெறிந்தெனப்
புள்ளார் பெண்ணைப் புலம்புமடற் செல்லாது
கேள்வி யந்தண ரருங்கட னிறுத்த
வேள்வித் தூணத் தசைஇ யவன
ரோதிம விளக்கி னுயர்மிசைக் கொண்ட
வைகுறு மீனிற் பையத் தோன்று

*நீர்ப்பெயற் றெல்லைப் போகிப் பாற்கேழ்
வாலுளைப் புரவியொடு வடவளந் தரூஉ
நாவாய் சூழ்ந்த நளிநீர்ப் படப்பை
மாட மோங்கிய மணன்மலி மறுகிற்
பரதர் மலிந்த பல்வேறு தெருவிற்
சிலதர் காக்குஞ் சேணுயர் வரைப்பி
னெல்லுழு பகட்டொடு கறவை துன்னு
மேழகத் தகரோ டெகினங் கொட்குங்
கூழுடை நல்லிற் கொடும்பூண் மகளிர்
கொன்றை மென்சினைப் பனிதவழ் பவைபோற்
பைங்கா ழல்கு னுண்டுகி லுடங்க
மால்வரைச் சிலம்பின் மகிழ்சிறந் தாலும்
பீலி மஞ்ஞையி னியலிக் கால
தமனியப் பொற்சிலம் பொலிப்ப வுயர்நிலை
வான்றோய் மாடத்து வரிப்பந் தசைஇக்
கைபுனை குறுந்தொடி தத்தப் பைப்பய
முத்த வார்மணற் பொற்கழங் காடும்
பட்டின மருங்கி னசையின் முட்டில்
பைங்கொடி நுடங்கும் பலர்புகு வாயிற்
செம்பூத் தூய செதுக்குடை முன்றிற்
கள்ளடு மகளிர் வள்ள நுடக்கிய
வார்ந்துகு சின்னீர் வழிந்த குழம்பி
னீர்ஞ்சே றாடிய விரும்பல் குட்டிப்
பன்மயிர்ப் பிணவொடு பாயம்போ காது
நென்மா வல்சி தீற்றிப் பன்னாட்
குழிநிறுத் தோம்பிய குறுந்தா ளேற்றைக்
கொழுநிணத் தடியொடு கூர்நறாப் பெறுகுவிர்
வான மூன்றிய மதலை போல
வேணி சாத்திய வேற்றருஞ் சென்னி
விண்பொர நிவந்த வேயா மாடத்
திரவின் மாட்டிய விலங்குசுடர் ஞெகிழி
யுரவுநீ ரழுவத் தோடுகலங் கரையுந்
துறைபிறக் கொழியப் போகிக் கறையடிக்
குன்றுறழ் யானை மருங்கு லேய்க்கும்
வண்டோட்டுத் தெங்கின் வாடுமடல் வேய்ந்த

---

* நீர்ப்பெயர்த்தென்றும் பாடம்.

மஞ்சண் முன்றின் மணநாறு படப்பைத்
தண்டலை யுழவர் தனிமனைச் சேப்பிற்
றாழ்கோட் பலவின் சூழ்சுளைப் பெரும்பழம்
வீழி தாழைக் குழவித் தீநீர்க்
கவைமுலை யிரும்பிடிக் கவுண்மருப் பேய்க்குங்
குலைமுதிர் வாழைக் கூனி வெண்பழந்
திரளைப் பெண்ணை நுங்கொடு பிறவுந்
தீம்பல் தார முனையிற் சேம்பின்
முளைப்புற முதிர்கிழங் கார்குவிர் பகற்பெயன்
மழைவீழ்ந் தன்ன மாத்தாட் கமுகின்
புடைசூழ் தெங்கின் முப்புடைத் திரள்கா
யாறுசெல் வம்பலர் காய்பசி தீரச்
சோறடு குழிசி யிளக விழூஉம்
வீயா யாணர் வளங்கெழு பாக்கத்துப்
பன்மர நீளிடைப் போகி நன்னகர்
விண்டோய் மாடத்து விளங்குசுவ ருடுத்த
வாடா வள்ளியின் வளம்பல தரூஉ
நாடுபல கழிந்த பின்றை நீடுகுலைக்
காந்தளஞ் சிலம்பிற் களிறுபடிந் தாங்குப்
பாம்பணைப் பள்ளி யமர்ந்தோ னாங்கண்
வெயினுழை பறியாக் குயினுழை பொதும்பர்க்
குறுங்காற் காஞ்சி சுற்றிய நெடுங்கொடிப்
பாசிலைக் குருகின் புன்புற வரிப்பூக்
காரகற் கூவியன் பாகொடு பிடித்த
விழைசூழ் வட்டம் பால்கலந் தவைபோ
னிழறாழ் வார்மண னீர்முகத் துறைப்பப்
புனல்கால் கழீஇய பொழிறொறுந் திரள்காற்
சோலைக் கமுகின் சூல்வயிற் றன்ன
நீலப் பைங்குடந் தொலைச்சி நாளும்
பெருமகி ழிருக்கை மரீஇச் சிறுகோட்டுக்
குழவித் திங்கட் கோணேர்ந் தாங்குச்
சுறவுவா யமைத்த சுரும்புசூழ் சுடர்நுத
னறவுபெயர்த் தமைத்த நல்லெழின் மழைக்கண்
மடவரன் மகளிரொடு பகல்விளை யாடிப்
பெறற்கருந் தொல்சீர்த் துறக்க மேய்க்கும்
பொய்யா மரபிற் பூமலி பெருந்துறைச்
செவ்விகொள் பவரோ டசைஇ யவ்வயி

வருந்திறற் கடவுள் வாழ்த்திச் சிறிதுநுங்
கருங்கோட் டின்னிய மியக்கினிர் கழிமின்
காழோ ரிகழ்பத நோக்கிக் கீழ
நெடுங்கை யானை நெய்ம்மிதி கவளங்
கடுஞ்சூன் மந்தி கவருங் காவிற்
களிறுகத னடக்கிய வெளிறில் கந்திற்
றிண்டேர் குழித்த குண்டுநெடுந் தெருவிற்
படைதொலை பறியா மைந்துமலி பெரும்புகழ்க்
கடைகால் யாத்த பல்குடி கெழீஇக்
கொடையுங் கோளும் வழங்குநர்த் தடுத்த
வடையா வாயின் மிளைசூழ் படப்பை
நீனிற வுருவி னெடியோன் கொப்பூழ்
நான்முக வொருவற் பயந்த பல்லிதழ்த்
தாமரைப் பொகுட்டிற் காண்வரத் தோன்றிச்
சுடும ணோங்கிய * நெடுநகர் வரைப்பின்
விழுமென் புள்ளி னீண்டுகிளைத் தொழுதிக்
கொழுமென் சினைஇய கோளி யுள்ளும்
பழமீக் கூறும் பலாஅப் போலப்
புலவுக் கடலுடுத்த வானஞ் சூடிய
மலர்தலை யுலகத் துள்ளும் பலர்தொழ
விழவுமேம் பட்ட பழவிறன் மூதூ
ரவ்வாய் வளர்பிறை சூடிச் செவ்வா
யந்தி வானத் தாடுமழை கடுப்ப
வெண்கோட் டிரும்பிணங் குருதி யீர்ப்ப
வீரைம் பதின்மரும் பொருதுகளத் தவியப்
பேரமர்க் கடந்த கொடுஞ்சி நெடுந்தே
ராராச் செருவி னைவர் போல
வடங்காத் தானையோ டன்றுமேல் வந்த
வொன்னாத் தெவ்வ ருலைவிடத் தார்த்துக்
கச்சி யோனே கைவண் டோன்ற
னச்சிச் சென்றோர்க் † கேம மாகிய
வளியுந் தெறலு மெளிய வாகலின்
மலைந்தோர் தேஎ மன்றம் பாழ்பட
நயந்தோர் தேஎ நன்பொன் பூப்ப
நட்புக்கொளல் வேண்டி நயந்திசி னோருந்

---

* நெடுமதில் வரைப்பென்றும் பாடம்.
† ஏமமாக வென்றும் பாடம்.

துப்புக்கொளல் வேண்டிய துணையி லோருங்
கல்வீ ழருவி கடற்படர்ந் தாங்குப்
பல்வேறு வகையிற் பணிந்த மன்ன
ரிமையோ ருறையுஞ் சிமையச் செவ்வரை
வெண்டிரை கிழித்த விளங்குசுடர் நெடுங்கோட்டுப்
பொன்கொழித் திழிதரும் போக்கருங் கங்கைப்
பெருநீர்ப் போகு மிரியன் மாக்க
ளொருமரப் பாணியிற் றூங்கி யாங்குத்
தொய்யா வெறுக்கையொடு துவன்றுபு குழீஇச்
செவ்வி பார்க்குஞ் செழுநகர் முற்றத்துப்
பெருங்கை யானைக் கொடுந்தொடி படுக்குங்
கருங்கைக் கொல்ல னிரும்புவிசைத் தெறிந்த
கூடத் திண்ணிசை வெரீஇ மாடத்
திறையுறை புறவின் செங்காற் சேவ
லின்றுயி லிரியும் பொன்றுஞ்சு வியனகர்க்
குணகடல் வரைப்பின் முந்நீர் நாப்பட்
பகல்செய் மண்டிலம் பாரித் தாங்கு
முறைவேண் டோர்க்குங் குறைவேண் டோர்க்கும்
வேண்டுப வேண்டுப வேண்டினர்க் கருளி
யிடைதெரிந் துணரு மிருடீர் காட்சிக்
கொடைக்கட னிறுத்த கூம்பா வுள்ளத்
துருப்பில் சுற்றமோ டிருந்தோற் குறுகிப்
பொறிவரிப் புகர்முகந் தாக்கிய வயமான்
கொடுவரிக் குருளை கொளவேட் டாங்குப்
புலவர் பூண்கட னாற்றிப் பகைவர்
கடிமதி லெறிந்து குருமி கொள்ளும்
வென்றி யல்லது வினையுடம் படினு
மொன்றல் செல்லா வுரவுவாட் டடக்கைக்
கொண்டி யுண்டித் தொண்டையோர் மருக
மள்ளர் மள்ள மறவர் மறவ
செல்வர் செல்வ செருமேம் படுந
வெண்டிரைப் பரப்பிற் கடுஞ்சூர் கொன்ற
பைம்பூட் சேஎய் பயந்தமா மோட்டுத்
துணங்கையஞ் செல்விக் கணங்குநொடித் தாங்குத்
தண்டா வீகைநின் பெரும்பெய ரேத்தி
வந்தேன் பெரும வாழிய நெடிதென
விடனுடைப் பேரியாழ் முறையுளிக் கழிப்பிக்

கடனறி மரபிற் கைதொழூஉப் பழிச்சி
நின்னிலை தெரியா வளவை யந்நிலை
நாவலந் தண்பொழில் வீவின்று விளங்க
நில்லா வுலகத்து நிலைமை தூக்கி
யந்நிலை யணுகல் வேண்டி நின்னரைப்
பாசி யன்ன சிதர்வை நீக்கி
யாவி யன்ன வகிர்நூற் கலிங்க
மிரும்பே ரொக்கலொ டொருங்குட னுடீஇக்
கொடுவாள் கதுவிய வடுவாழ் நோன்கை
வல்லோ னட்ட பல்லூன் கொழுங்குறை
யரிசெத் துணங்கிய பெருஞ்செந் நெல்லின்
றெரிகொ ளரிசித் திரணெடும் புழுக்க
லருங்கடித் தீஞ்சுவை * யமுதொடு பிறவும்
விருப்புடை மரபிற் கரப்புடை யடிசின்
மீன்பூத் தன்ன வான்கலம் பரப்பி
மகமுறை மகமுறை நோக்கி முகனமர்ந்
தானா விருப்பிற் றானின் றூட்டி
மங்குல் வானத்துத் திங்க ளேய்க்கு
மாடுவண் டிமிரா வழலவிர் தாமரை
நீடிரும் பித்தை பொலியச் சூட்டி
†யுரவுக்கடன் முகந்த பருவ வானத்துப்
பகற்பெய றுளியின் மின்னுநிமிர்ந் தாங்குப்
புனையிருங் கதுப்பகம் பொலியப் பொன்னின்
றொடையமை மாலை விறலியர் மலைய
நூலோர் புகழ்ந்த மாட்சிய மால்கடல்
வளைகண் டன்ன வாலுளைப் புரவி
துணைபுணர் தொழில நால்குடன் பூட்டி
யரித்தேர் நல்கியு மமையான் செருத்தொலைத்
தொன்னாத் தெவ்வ ருலைவிடத் தொழிந்த
விசும்புசெ லிவுளியொடு பசும்படை தரீஇ
யன்றே விடுக்குமவன் பரிசி லின்சீர்க்
கின்னர முரலு மணங்குடைச் சாரன்
மஞ்ஞை யாலு மரம்பயி லிறும்பிற்
கலைபாய்ந் துதிர்த்த மலர்வீழ் புறவின்
மந்தி சீக்கு மாதுஞ்சு முன்றிற்

---

* அயிரொடு பிறவுமென்றும் பாடம்.
† பலவுக்கடன்முகந்த வென்றும்பாடம்.

செந்தீப் பேணிய முனிவர்வெண் கோட்டுக்
களிறுதரு விறகின் வேட்கு
மொளிறிலங் கருவிய மலைகிழ வோனே.

இதன்பொருள்.

அகல் இரு விசும்பிற் பாய் இருள் பருகி—தன்னையொழிந்த நான்குபூதமுந் தன்னிடத்தே அகன்று விரிதற்குக் காரணமாகிய பெரிய ஆகாயத்திடத்தே தோன்றிப் பரந்த இருளை விழுங்காநின்ற,

அகலிருவிசும்பென்பது, *"நோய்தீருமருந்து" போனின்றது. பருகியென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் நிகழ்காலம் உணர்த்திநின்றது.

பகல் கான்று எழுதரு பல் கதிர்ப் பரிதி—மறைந்த பகற்பொழுதை உலகத்தே தோற்றுவித்து எழுதலைச்செய்யும் பலகிரணங்களையுடைய கனலி,

காய் சினந் திருகிய கடுந் திறல் வேனில்—கோபிக்கின்ற சினமுறுகிய கடிய வலியையுடைய முதுவேனிற்காலத்தே,

பாசிலை யொழித்த பராரைப் பாதிரி—பின்பனிக்காலத்தே பசிய இலைகளையுதிர்த்த பரிய தாளினையுடைய பாதிரியினது,

வள் இதழ் மா மலர் வயிற்றிடை வகுத்ததன் உள்ளகம் புரையும் ஊட்டுறு பச்சை—பெருமையையுடைய இதழையுடைத்தாகிய வண்டையுடைய பூவினுடைய வயிற்றிடத்தைப்பிளந்த † புலாலினுடைய உள்ளிடத்தையொக்கும் நிறமூட்டுதலுற்ற தோல்,

பரியரைக் கமுகின் பாளை அம் பசும் பூக் கரு இருந்தன்ன கண் கூடு செறி துளை—பரிய தாளினையுடைய கமுகினது பாளையாகிய அழகினையுடைய பசியபூ விரியாமற் கருவாயிருந்தாலொத்த இரண்டுகண்ணுங்கூடின செறிந்த துளை,

உருக்கி அன்ன பொருத்துறு போர்வை—உருக்கி ஒன்றாக வார்த்தாற்போன்ற தோல்களின் வேறுபாடுதெரியாமல் இசைத்தலுறும் போர்வையினையும்,

பச்சைப்போர்வை; பொருத்துறுபோர்வை; துளையினையுடையபோர்வை.

சுனை வறந்தன்ன இருள் தூங்கு வறுவாய்—சுனை வற்றி உள்ளிருண்டாலொத்த இருள்செறிந்த உண்ணாக்கினையில்லாத வாயினையும்,

பிறை பிறந்தன்ன பின் ஏந்து கவைக் கடை—முதற்பிறை பிறந்து ஏந்தியிருந்தாற்போன்ற பின்பு ஏந்தியிருக்கின்ற கவைத்தலையுடைய கடையினையும்,

நெடும் பணைத் திரள் தோள் மடந்தை முன் கைக் குறுந் தொடி ஏய்க்கும் மெலிந்து வீங்கு திவவின்—நெடிய மூங்கிலையொத்த திரண்ட தோளினையுடைய மகளுடைய முன்கையிற் குறிய தொடியையொக்கும் நெகிழவேண்டியவழிநெகிழ்ந்து இறுகவேண்டியவழியிறுகும் வார்க்கட்டினையும்,

மணி வார்ந்தன்ன மா இரு மருப்பின்—நீலமணி ஒழுகினாலொத்த கருமைநிறத்தையுடைய பெரிய தண்டினையுமுடைய,

* கலித்தொகை, இரண்டாவதுகுறிஞ்சிக்கலி, உ௪: "அலர்முலை யாயிழை நல்லாய் கதுமெனப், பேரம ருண்கணென் றோழி யுறீஇய, வாரஞ ரெவ்வ முயிர்வாங்கு, மற்றிந்நோய் தீரு மருந்தருளா யொண்டொடீஇ"

† பூவினுடையவென்றும்பிரதிபேதமுண்டு.

பொன் வார்ந்து அன்ன புரி அடங்கு நரம்பின் தொடை அமை கேள்வி—பொன் கம்பியாய் ஒழுகினாலொத்த முறுக்கடங்கின நரம்பின்கட்டமைந்த யாழை,

கேள்வி - ஆகுபெயர்.

போர்வையினையும் (க), வாயினையும் (கo), கடையினையும் (கக), திவவினையும் (கஉ), மருப்பினையுமுடைய யாழையெனமுடிக்க.

இடவயின் தழீஇ—இடத்தோட்பக்கத்தே அணைத்து,

வெம் தெறல் கனலியொடு மதி வலம் திரிதரும்—வெய்ய தெறுதற்றொழிலையுடைய ஞாயிற்றோடே திங்களும் மேருவை வலமாகத் திரிதலைச்செய்யும்,

தண் கடல் வரைப்பில் தாங்குநர்ப் பெறாது— குளிர்ந்த கடல்சூழ்ந்த உலகில் நின்னைப் புரப்பாரைப் பெறாமல்,

பொழி மழை துறந்த புகை வேய் குன்றத்து—பெய்கின்ற மழைதுறத்தலால் நிலத்தின்கண்ணெழுந்த ஆவிசூழ்ந்த மலையிடத்தே,

பழு மரம் தேரும் பறவை போல— பழுத்த மரத்தைத் தேடித்திரியும் பறவைகளைப்போல,

கல்லென் சுற்றமொடு கால் கிளர்ந்து திரிதரும்— பசிமிகுதியால் அழுகின்ற சுற்றத்தாருடனே ஓரிடத்திராமற் பயனின்றி ஓடித் திரிதலைச்செய்யும்,

புல்லென் யாக்கைப் புலவு வாய்ப் பாண— பொலிவழிந்த வடிவினையும் கற்ற கல்வியை வெறுத்துக்கூறுகின்ற வாயினையுமுடைய பாண,

“சில்செவித் தாகிய கேள்வி நொந்து” என்றார்பிறரும். புலால்நாறுகின்றவாயுமாம்.

கேள்வியைத்தழீஇத் (கசு) தாங்குநர்ப்பெறாது (கஅ) குன்றத்தே (கக) கடுந்திறல் வேனிற்காலத்தே (க) பறவைபோலத் (உo) திரிதரும் பாணவெனமுடிக்க.

பெரு வறம் கூர்ந்த கானம் கல்லெனக் கருவி வானம் துளி சொரிந்தாங்கு—பெரிய *வற்கடமிக்க காடு உழவுத்தொழில் முதலியவற்றால் ஆரவாரமிகும்படி தொகுதியையுடைய மேகம் துளியைச் சொரிந்தாற்போல,

பழம் பசி கூர்ந்த எம் இரும் பேர் ஒக்கலொடு வழங்கத் தவாஅப் பெரு வளன் எய்தி— தொன்றுதொட்ட பசிமிக்க எம்முடைய கரிய பெரிய சுற்றத்தோடே யாங்கள் பிறர்க்குக்கொடுக்கவும் மாளாத பெரிய செல்வத்தைப்பெற்று,

வால் உளைப் புரவியொடு வயக் களிறு முகந்துகொண்டு யாம் அவணின்றும் வருதும்— வெள்ளிய தலையாட்டத்தையுடைய குதிரையோடே வலியினையுடைய யானைகளையும் வாரிக்கொண்டு யாம் அவனூரினின்றும் வாராநின்றேம்;

நீயிரும்— நீங்களும்,

[இருநிலங் கடந்த திருமறு மார்பின், முந்நீர் வண்ணன் புறங்கடை யந்நீர்த், திரைதரு மரபி னுரவோ னும்பல், மலர்தலை யுலகத்து மன்னுயிர் காக்கு, முரசுமுழங்குதானை மூவ ருள்ளு, மிலங்குநீர்ப் பரப்பின் வளைமீக் கூறும், வலம்புரி யன்ன வசைநீங்கு சிறப்பி, னல்லது கடிந்த வறம்புரி செங்கோற், பல்வேற் றிரையற் படர்குவி ராயின்:]

மலர் தலை உலகத்து மன் உயிர் காக்கும் முரசு முழங்கு தானை மூவருள்

* வறட்காலமிக்கவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

ளும்—அகன்ற இடத்தையுடைய உலகத்தில் நிலைபெற்ற உயிர்களைப்புரக்கும் முரசுமு ழங்குகின்ற நாற்படையினையுமுடைய சேரசோழபாண்டியரென்னுமூவரினும்,

இலங்கு நீர்ப் பரப்பின் வளை மீக்கூறும் வலம்புரி அன்ன வசை நீங்கு சிறப்பின் — விளங்குகின்ற நீரையுடைய கடலிடத்துப்பிறந்த சங்கில் மேலாக உலகங்கூறும் வலம்புரிச்சங்கையொத்த குற்றநீங்குந் தலைமையினையும்,

அல்லது கடிந்த அறம் புரி செங்கோல்— மறத்தைப்போக்கின அறத்தைவிரும் பின செங்கோலினையுமுடைய,

இரு நிலம் கடந்த திரு மறு மார்பின் முந்நீர் வண்ணன் புறங்கடை உரவோன் உம்பல்— பெரிய நிலத்தையளந்த திருவாகிய மறுவையணிந்த மார்பினையுடைய கடல்போலுநிறத்தையுடையவன் பின்னிடத்தோன்றிய சோழன்குடியிற்பிறந்தோன்,

மூவருள்ளுஞ் சிறப்பினையுஞ் செங்கோலினையுமுடைய உரவோனென்க.

திருமால்குடியிற்றோன்றிய உரவோன்.

அந்நீர்த் திரை தரும் மரபின் பல் வேல் திரையன்— அக்கடலின் திரைகொ ண்டுவந்து ஏறவிட்டமரபாற் பலவேற்படையினையுடைய திரையனென்னும் பெய ரையுடையவன்,

என்றதனால், நாகபட்டினத்துச் சோழன் பிலத்துவாரத்தால் நாகலோகத்தே சென்று நாககன்னியைப்புணர்ந்தகாலத்து அவள் யான்பெற்றபுதல்வனை என்செய் வேனென்றபொழுது, தொண்டையை அடையாளமாகக்கட்டிக் கடலிலேவிட அவ ன்வந்து கரையேறின் அவற்கு யான் அரசவுரிமையை எய்துவித்து நாடாட்சிகொடு ப்பலென்று அவன்கூற, அவளும் புதல்வனை அங்ஙனம் வரவிடத் திரைதருதலின், திரையனென்று பெயர்பெற்றகதை கூறினர்.

திரையற் படர்குவிராயின் நின் உள்ளஞ் சிறக்க— திரையனை நினைப்பீரா யின் அவனைநினைத்தலின், நின் நெஞ்சு சிறப்புக்களைப்பெறுக;

சிறக்கநின்னுள்ள (சுகு) மெனமேல்வருவதனை இதனோடுங்கூட்டுக.

[வளைவ னிலையே கெடுகநின் னவலம்:]

நின் அவலம் கெடுக— நினது மிடி கெடுவதாக;

அவன் நிலை கேள்—அங்ஙனம் அவனை நினைத்துபோகின்றநீ அவன்றன்மையைக் கேட்பாயாக;

[அத்தஞ் செல்வோ ரலறத் தாக்கிக், கைப்பொருள் வௌவுங் களவேர் வாழ்க் கைக், கொடியோ ரின்றவன் கடியுடை வியன்புலம்:] அவன் கடி உடை வியன் புலம் அத்தஞ் செல்வோர் அலறத் தாக்கிக் கைப்பொருள் வௌவும் களவு எர் வாழ்க்கைக் கொடியோர் இன்று— அவனுடைய காவலையுடைத்தாகிய அகலத்தையுடையநிலம், வழிபோவாரைக் கூப்பிடும்படி வெட்டி அவர்கள் கையிலுள்ள பொருள்களைக் கைக் கொள்ளும் களவே உழவுபோலும் இல்வாழ்க்கைப்பொருளாகவுடைய கொடுமை யையுடையோரில்லை;

உருமும் உரறாது அரவுந் தப்பா காட்டு மாவும் உறுகண் செய்யா— உருமே றும் இடியாது; பாம்புகளுங் கொல்லுதலைச்செய்யா; காட்டிடத்துப் புலிமுதலியன வும் வருத்தஞ்செய்யா; ஆகலின்,

இஃது அவனாணைகூறிற்று.

[வேட்டாங், கசைவழி யசைஇ நசைவழித் தங்கிச், சென்மோ:]

ஆங்கு அசைவுழி அசைஇ— அக்காட்டின்கண் இளைத்தவிடத்தே இளைப்பாறி,

நசைவுழி வேட்டுத் தங்கிச் சென்மோ— எங்களிடத்தே நீதங்கிப்போக வேண்டுமென்று நச்சினவிடத்தே நீயும் அதற்கு விரும்பித் தங்கிச் செல்வாயாக.

இரவல— இரத்தற்றொழிலைவல்லோய்,

[சிறக்கநின் னுள்ளம், கொழுஞ்சூட் டருந்திய திருந்துநிலை யாரத்து, முழவி னன்ன முழுமர வுருளி:]

முழவின் அன்ன முழுமரம் திருந்து நிலை ஆரத்துக் கொழுஞ் சூட்டு அருந்திய உருளி— மத்தளத்தையொத்த குறட்டிடத்தேதைத்த செக்கென்றதன்மையையுடைய ஆரிடத்தே நன்றாகிய விளைந்த மரஞ் சூழ்ந்து கிடக்கப்பட்ட உருளையையும்,

அச்சுக்கோக்கின்ற இடமுமாம். அக்குறட்டிலே தைத்துக்கிடக்கின்றது ஆர். சூட்டு - விளிம்பில்வைத்த விளைந்தமரம்.

எழூஉப் புணர்ந்தன்ன பரூஉக் கை நோன் பார்— கணையமரம் இரண்டுசேர்ந்தாலொத்த பருத்தகைகளையுடைய வலிய பாரையுமுடைய,

அச்சுமரத்தின்மேலே நெடியவாய் இரண்டுபக்கத்தும் நெடுகக்கிடக்கின்ற பருமரங்களைப் பரூஉக்கையென்றார். அம்மரங்களிரண்டினையும்நெருங்கத்துளைத்துக்குறுக்கே எணிபோலக் கோத்ததனைப் பாரென்றார்.

[மாரிக் குன்ற மழைசுமந் தன்ன, வார்வை வேய்ந்த வறைவாய்ச் சகடம்:]

குன்றம் மாரி மழை சுமந்தன்ன வார்வை வேய்ந்த அறை வாய்ச் சகடம்— மலை மாரிக்காலத்து மேகத்தைச் சுமந்துநின்றாற்போன்ற தொத்துளிப்பாயாலேவேய்ந்த ஒலிக்கின்ற வாயையுடையசகடம்,

ஆர்வை வேய்ந்த வென்றுபாடமாயின், நிறைந்த வரகுவைக்கோலாலே வேய்ந்தவென்க.

அந்த இரண்டுமரத்திலுங் கால்களைநட்டுக் கூடிலாகக்கட்டி மேலே வசம்புமுதலியனவற்றைக் கயிற்றாலேகோத்த பாயை எடுத்தலைக்கூறினார்.

உருளியையும், பாரையுமுடைய சகடமென்க.

வேழங் காவலர் குரம்பை எய்ப்பக் கோழி சேக்குங் கூடு உடைப் புதவின்— யானையைப் புனத்தினின்றுமகற் காக்கின்ற தொழிலையுடையார் இதண்மேலேகட்டின குடிலையொப்பச் சிறுகக்கட்டின கோழிகிடக்குங் கூட்டையுடைத்தாகிய குடிலின்வாசலிலே,

முளை எயிற்று இரும் பிடி முழந்தாள் எய்க்குந் துளை அரைச் சிறுரல் தூங்கத் தூக்கி— மூங்கின்முளைபோலுங் கொம்பினையுடைய கரிய பிடியினது முழந்தாளையொக்குந் துளையைத் தன்னிடத்தேயுடைய சிறிய உரலை அசையும்படி தூக்கி,

கோத்துநாற்றுதற்குத் துளையிடுதலின், துளையரைச் சிறுரலென்றார்.

நாடகம் மகளிர் ஆடு களத்து எடுத்த விசி வீங்கு இன்னியம் கடுப்ப—நாடகமாமகளிர் ஆடுங்களத்தே கொண்டுவந்த வாராற்பிணித்தலிறுகின இனிய முழவையொப்ப,

கயிறு பிணித்துக் காடி வைத்த கலன் உடை மூக்கின்— தகராதபடி கயிற்றாலே வரிந்து காடிவைத்த மிடாவையுடைய அப்பாரிற்றலையிலே,

புளியங்காய் நெல்லிக்காய்முதலியன ஊறவிட்டு வைத்ததனைக் காடியென்றார். இனிக் காடி நெய்யென்பாருமுளர்.

இனிப் பாரிற் கழுத்தானவிடத்தேவைத்த மிடாவென்றுமாம்.

மக உடை மகடூஉப் பகடு புறந் துரப்ப—குழவியைக் கைக்கொண்ட மகளிரு ந்து பூண்ட எருத்தை முதுகிலேயடிப்ப,

சகடம் (௫௦) புதவின் (௫௨) மூக்கின்கண்ணே (௫௭) வேப்பிலைமிடைந்த (௫௯) மகடூஉ இருந்து துரப்பவெனமுடிக்க.

கோட்டு இணர் வேம்பின் ஏட்டு இலை மிடைந்த மகடூஉ (௫௮) — கொம்பிடத்தே பூங்கொத்தையுடைய வேம்பினுடைய மென்மையையுடைய இலையைப் பிள்ளைக்குக் காவலாகக்கொண்டிருக்கின்ற மகடூஉ,

படலைக் கண்ணி—தழைவிரவின மாலையையும்,

பரேர் எறுழ்த் திணி தோள்—பரிய அழகினையும் வலியினையுமுடைய இறுகின தோளினையும்,

முடலை யாக்கை—முறுக்குண்ட உடம்பினையும்,

முழு வலி மாக்கள்—நிரம்பிய மெய்வலியினையுமுடையோர்,

[சிறுதுளைக் கொடுநுக நெறிபட நிரைத்த, பெருங்கயிற் றொழுகை:] சிறு துளைக் கொடுநுகம் பெருங் கயிறு நெறிபட நிரைத்த ஒழுகை— சிறிய துளையினையுடைய கொடிய நுகத்தின்கண்ணே பெரியகயிற்றாலே எருதுகளை ஒருவழிப்பட நிரைத்துக் கட்டின சகடவொழுங்கினை,

துளைகளிற் செருகினகழிகள் கழுத்தசையப் பட்டுகிற்றலின், கொடுநுகமென் றார். ஒருசகடத்திற் பலபூட்டுதல் கூறினர்.

மருங்கிற் காப்ப— எருதுகள்இருகாமல் அச்சுமுறியாமற் பக்கத்தே காத்துச்செ ல்ல,

சில் பத உணவின்— இடப்படும் பொருள்களுக்குச் சிறியவாக இடப்படுமுணவினது,

என்றது உப்பை. பதம் - பக்குவம்.

கொள்ளை சாற்றி— விலைசொல்லி,

பல் எருத்து உமணர் பதி போகு நெடு நெறி— இளைத்தாற் பூட்டுதற்குப் பல வெருத்தையுமடித்துக்கொண்டுபோம் உப்புவாணிகர் ஊர்கள்தோறும் செல்லும் நெடி ய வழியினையும்,

பதிபோலப் போகுமென்றுமாம்.

மகடூஉத்துரப்ப மாக்கள்காப்பச் சாற்றிப்போம் நெடுநெறியையுமென்க.

எல் இடைக் கழியுநர்க்கு ஏமமாக—பகற்பொழுதுபோவார்க்கு இளைப்புத்தீர,

[மலையவுங் கடலவு மாண்பயன் றரூஉ, மரும்பொரு ளருத்துந் திருந்துதொடை நோன்ஞ், ஏடிபுதை யரண. மெய்திப் படம்புக்குப், பொருகணை தொலைச்சிய புண்டீர் மார்பின், விரவுவரிக் கச்சின் வெண்கை யொள்வாள், வரையூர் பாம்பிற் பூண்டுபுடை தூங்கச், சுரிகை நுழைந்த சுற்றுவீங்கு செறிவுடைக், கருவி லோச். சிய கண்ணக னெறுழ்த்தோட், கடம்பமர் நெடுவே ளன்ன மீளி, யுடம்பிடித் தடக் கை யோடா வம்பலர்:]

மலையவும் கடலவும் மாண் பயன் தரூஉம் அரும் பொருள் அருத்தும் ஓடா வம் பலர்—மலையிலுள்ளனவும் கடலிலுள்ளனவுமாகிய மாட்சிமையையுடைய பயனைக்

கொடுக்கும் பெறுதற்கரிய பொருள்களை உலகத்தோரெல்லாரையும் நுகரப்பண்ணும் பிறக்கிடாத புதியோர்,

என்றது - மாணிக்கமும், முத்தும், சந்தனமுமுதலியன கொண்டுபோய் விற்குந் திரிவாரைக்கூறிற்று.

பொரு கணை தொலைச்சிய புண் தீர் மார்பின்—பொருகின்ற அம்புகள் தசையைப்போக்கின புண்கள்தீர்ந்த மார்பினையும்,

சுரிகை நுழைந்த சுற்று வீங்கு செறிவுடை—பத்திரம் செருகப்பட்ட கட்டுதலுறும் சேலையினையும்,

கரு வில் திருந்து தொடை ஒச்சிய கண் அகன் எறுழ்த் தோள்—கொடியவில்லைத் தப்பாததொடையிலே நிரம்பவாங்கின இடமகன்ற வலியினையுடைத்தாகிய தோளினையுமுடைய,

கடம்பு அமர் நெடு வேள் அன்ன வம்பலர்— கடம்பிடத்தேயிருந்த நெடிய முருகனையொத்த வம்பலர்,

மீளி உடம்பிடித் தடக் கை ஓடா வம்பலர்— கூற்றுவனையொத்த வேலைப் பெருமையையுடைய கையிலேயுடைய பிறக்கிடாதவம்பலர்,

மார்பினையும், உடையினையும், தோளினையுமுடைய வம்பலர்.

வரை ஊர் பாம்பின் வெண் கை ஒள் வாள் விரவு வரிக் கச்சிற் பூண்டு புடை தூங்க— மலையிடத்தே யூர்கின்ற பாம்புபோலே யானைக்கொம்பாற் கடைந்திட்ட வெள்ளிய வாசினையுடைய ஒள்ளியவாள் தன்னிடத்தில்விரவின வரியையுடைய கச்சினாலே தோளிலேகோக்கப்பட்டு ஒருபக்கத்தே தூங்காநிற்க,

நோன் தாள் அடிபுதை அரணம் எய்தி—நடந்து வலியையுடையவாகிய காலில் அடியைமறைக்கின்ற செருப்பைக்கோத்து,

படம் புக்கு—சட்டையிட்டு,

வம்பலர் தூங்க எய்திப் புக்கு வழங்கும் (அ0) பெரியவழி (அக) யென்க.

தடவு நிலைப் பலவின் முழுமுதற் கொண்ட சிறு சுளைப் பெரும் பழங் கடுப்ப— பெருமையையுடைய நிலையினையுடைய பலாவினடியிலே குலைகொண்ட சிறியவாகிய சுளையினையுடைய பெரிய பழத்தையொப்ப,

நல்லபழம் சுளைமிக இராதென்றார்.

[நெரியற், புணர்ப்பொறை தாங்கிய வடுவாழ் நோன்புறத், தணர்ச்செவிக் கழுதை:]

நெரியற் புணர்ப் பொறை தாங்கிய கழுதை—மிளகினது ஒத்தகனமாகச்சேர்த்த பாரத்தைத் தாங்கிய கழுதை,

வடு ஆழ் நோன் புறத்து அணர்ச் செவிக் கழுதை—வடுவழுந்தின வலியினையுடைய முதுகினையும் எடுத்தசெவியினையுமுடைய கழுதை,

கழுதைச் சாத்தொடு வழங்கும் உல்குடைப் பெரு வழிக் கவலை காக்கும்—கழுதையிலே மிளகெடுத்துக் கொண்டுபோகின்ற திரளோடே வம்பலர் (எசு) வழங்கும் பெரியவழியில் கவர்த்தவழிகளையும் காத்திருக்கும்,

உல்கு - சுங்கம்.

வில்லுடை வைப்பின்— விற்படையிருக்கின்ற ஊர்களில்,

வியன் காட்டு இயவின்— அகன்ற காட்டுவழிகளில்,

நீள் அரை இலவத்து அலங்கு சினை பயந்த பூளை அம் பசுங்காய் புடை விரிந்தன்ன வரிப் புற அணிலொடு— நீண்ட தாளினையுடைய இலவத்தினது அசைகின்ற கொம்பு காய்த்த பஞ்சியினையுடைய அழகினையுடைத்தாகிய பசிய காயினது முதுகு விரிந்து பஞ்சுதோன்றினாலொத்த வரியைமுதுகிலேயுடைய அணிலோடே,

கருப்பை ஆடாது— எலியுந் திரியாதபடி,

[யாற்றறல் புரையும் வெரிநுடைக் கொழுமடல், வேற்றலை யன்ன வைந்நுதி நெடுந்தக, ரீத்திலை வேய்ந்த வெய்ப்புறக் குரம்பை:]

யாறு அறல் புரையும் வெரிந் கொழு மடல் உடை நெடுந் தகர் ஈந்து— யாற்றினது அறலையொக்கும் முதுகினையும் கொழுவிய மடலினையுமுடைய நெடிய மேட்டுநிலத்தினின்றவீந்து,

மடலினடி தன்னிடத்தேநிற்க மேலறுப்புண்டாகந்து அறல்போன்றிருக்குமாறு உணர்க.

வேல் தலை அன்ன வை நுதி ஈந்து இலை வேய்ந்த எய்ப் புறக் குரம்பை—வேலின்முனையையொத்த கூர்மையினையுடைய முனையினையுடைய ஈந்தினுடைய இலையாலேவேய்ந்த எய்ப்பன்றிமுதுகுபோலும் புறத்தினையுடைய குடிலில்,

[மான்றோற் பள்ளி மகவொடு முடங்கி, யீன்பிண வொழியப் போகி:] ஈன் பிணவு மான் தோல் பள்ளி மகவொடு முடங்கி ஒழியப் போகி—பிள்ளைப்பெற்றஎயிற்றி மான்றோலாகிய படுக்கையிலே அப்பிள்ளையோடே முடங்கிக்கிடக்க ஒழிந்தோர் போய்,

* "பெண்ணும் பிணவு மக்கட் குரிய" என்பதனால் வந்தபிணவென்னும் ஆகாரவீறு அல்வழிக்கண் வன்கணமன்மையிற் † குறியதன் இறுதிச்சினைகெட்டு உகரம் பெறுதுநின்றது.

[நோன்காழ், இரும்புதலை யாத்த திருந்துகணை விழுக்கோ, லுளிவாய்ச் சுரையின் மிளிர மிண்டி:] இரும்பு தலை யாத்த திருந்து கணை நோன்காழ் விழுக் கோல் உளி வாய்ச் சுரையின் மிளிர மிண்டி—பூண் தலையிலேயழுத்தின நன்றாகிய திரட்சியையும் வலியையுமுடைத்தாகிய வயிரத்தினையுமுடைய சீரிய கோல்செருகின உளிபோலும் வாயினையுடைய பாரைகளாலே கட்டிகள் கீழ்மேலாகக் குத்துகையினாலே,

கோல்செருகப்படுகின்ற சுரையையுடைமையிற் சுரையென்றார்; ஆகுபெயர். சுரை - குழைச்சு.

இரு நிலக் கரம்பைப் படு நீறு ஆடி—கருநிலமாகிய கரம்பைநிலத்திலுண்டாகிய புழுதியைஅளைந்து,

நுண் புல் அடக்கிய வெண் பல் எயிற்றியர்—மெல்லிய புல்லரிசியை வாரியெடுத்துக்கொண்ட வெள்ளிய பல்லையுடைய எயிற்குடியிற்பிறந்தமகளிர்,

போய் மிண்டுகையினாலே ஆடி அடக்கிய எயிற்றியரென்க.

மிகவிளைந்துதிர்ந்தபுல்லை எறும்பிழுத்துச் சேரவிட்டுவைத்த இடமறிந்தெடுத்தல் அந்நிலப்பண்பு.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், சுக.
† " எழுத்ததிகாரம், உயிர்மயங்கியல், கஉ.

பார்வை யாத்த பறைத் தாள் விளவின் நீழல் முன்றில் நிலவுரற் பெய்து—பார்வைமான்கட்டிநின்ற தேய்ந்ததாளினையுடைய விளவினது நிழலையுடைய முற்றத்திடத்து நட்டின நிலவுரலிலே அப்புல்லரிசியைச் சொரிந்து,

குறுங் காழ் உலக்கை ஓச்சி—குறிய வயிரமாகிய உலக்கையாலேகுத்தி,

நெடுங் கிணற்று வல்லூற்று உவரி தோண்டி—ஆழ்ந்த கிணற்றிற் சில்லூற்றாகிய உவரிநீரை முகந்துகொண்டு,

தொல்லை முரவு வாய்க் குழிசி முரி அடுப்பு ஏற்றி—பழைய ஓருவாய்போன பானையிலே வார்த்தவுலையை முரிந்த அடுப்பிலேவைத்து,

[வாரு தட்ட வாடூன் புழுக்கல்:]

வாராது அட்ட புழுக்கல்—அரியாதாக்கின சோற்றை,

எயிற்றியர் பெய்து ஓச்சித் தோண்டி ஏற்றி அட்ட புழுக்கலெனமுடிக்க.

வாடூன்—உப்புக்கண்டத்தோடே,

[வாடாத் தும்பை வயவர் பெருமக, னோடாத் தானை:] ஓடாத் தானை வாடாத் தும்பை வயவர் பெருமகன்—முதுகிடாதபடையினையுடைய கெடாத தும்பைசூடின போரைவல்ல வீரருடைய தலைவனாகிய,

ஒண் தொழிற் கழற் கால் செவ் வளாநாடன் சென்னியம் எனின் — ஒள்ளிய தொழில்களையுடைத்தாகிய வீரக்கழலணிந்த காலினையுடைய செவ்விய மலைநாட்டையுடையவனுடைய பாணச்சாதியேமென்று கூறுவீராயின்,

தெய்வ மடையின் தேக்கிலைக் குவைஇ—தெய்வங்களுக்குச் சோஇட்டுவைத்த பலிபோலே புழுக்கலையும் வாடூனையும் (௧௦௦) தேக்கிலையிலே குவிக்கையினாலே,

[நும், பைதீர் கடும்பொடு பதமிகப் பெறுகுவிர்:] பதம் நும் பை தீர் கடும்பொடு மிகப் பெறுகுவிர்—அவ்வுணவை நும்முடைய பசுமைதீர்ந்த சுற்றத்தோடே மிகப்பெறுகுவிர்;

வியன்காட்டியவுகளில் (௮௨) உல்குடைத்தாகிய (௮௧) நெடுநெறியையும் (௬௫) வம்பலர் (௭௬) கழுதைச்சாத்தொடுவழங்கும் (௮௦) உல்குடைப்பெருவழிக்கவலையையுங் காத்திருக்கும் (௮௧) வில்லுடைவைப்பின் (௮௨) குரம்பையில் (௮௩) எயிற்றியர் (௯௪) தாங்களட்டபுழுக்கலையும்வாடூனையும் (௧௦௦) எல்விடைக்கழியுநர்க்கேமமாகத் (௯௯) தேக்கிலையிலே குவிக்கையினாலே (௧௦௪) அப்பதத்தைப் (௧௦௫) பெருமகனாகிய (௧௦௧) வளாநாடன் சென்னியமெனின் (௧௦௩) நுங் (௧௦௪) கடும்பொடு மிகப்பெறுகுவிர் (௧௦௫) எனமுடிக்க.

உல்கு-இரண்டுவழிக்குங்கொள்க. குவைஇ யென்னும் செய்தெனெச்சம் காரணகாரியப்பொருட்டு.

[மானடிபொறித்த மயக்கதர் மருங்கின்:] மயங்கு மான் அடி பொறித்த அதர் மருங்கின்—நீரின்மையின் மயங்கித்திரியும் மானடி. அழுந்திக்கிடக்கின்ற வழியிடத்திலே,

வானம் மடி பொழுதில் நீர் நசைஇக் குழித்த அகழ்—மழை பெய்தலைத்தவிர்ந்த காலத்தே நீர்நிற்கவேண்டுமென்று நச்சுதலாலே குழித்தகுளம்,

அகழப்படுதலின், அகழென்றது ஆகுபெயர்.

ஆழ் பயம்பின் அகத்து ஒளித்து ஒடுங்கி—அதனைச் சூழப்பறித்துக்கிடக்கின்ற மட்டுக்குழிகளினுள்ளே மறைந்தொதுங்கி,

தண்ணீர்குடிக்கவருமென்று குளத்தைச்சூழப்பறித்தகுழி.

புழொ வாலைப் பூவின்அன்ன வளை மருப்பு ஏனம் வரவு பார்த்து இருக்கும்—அகத்திப்பூவினையொத்த வளைந்த கொம்பினையுடைய பன்றியினது நீருண்ணவரும் வரவைப்பார்த்திருக்கும்,

அனாநாள் வேட்டம் அழுங்கின்—நடுவியாமத்து வேட்டை ஒழிந்தார்களாயின்,

பகல் நாள்—அதன் பிற்றைநாளிலே,

[பகுவாய் ஞமலியொடு பைம்புத லெருக்கித், தொகுவாய் வேலித் தொடர்வலை மாட்டி, முள்ளரைத் தாமரைப் புல்லிதழ் புரையும், நெடுஞ்செவிக் குறுமுயல் போக்கற வளைஇ:]

முள் அரைத் தாமரைப் புல் இதழ் புரையும் நெடுஞ் செவிக் குறு முயல் போக்கு அற—முள்ளைத் தண்டிலேயுடைய தாமரையினது புறவிதழையொக்கும் நெடிய செவியினையுடைய குறிய முயலை ஓரிடத்தும்போக்கில்லாதபடி,

தொகு வாய் வேலித் தொடர் வலை மாட்டி வளைஇ—குவிந்த இடத்தையுடைய வேலியிடத்தே ஒன்றோடொன்றுபிணைத்த வலைகளை * மாட்டிவளைத்து,

பகு வாய் ஞமலியொடு பைம்புதல் எருக்கி—அங்காந்த வாயையுடைய நாயுடனேசென்று பசியதூறுகளையடித்து அவற்றிற்கிடவாமலோட்டி,

[கடுங்கட் கானவர் கடறுகூட் டுண்ணு, மருஞ்சுரம்:]

கடறு கூட்டுண்ணும் அருஞ் சுரம்—காட்டிலுள்ளமுயல்களைக் கொள்ளைகொண்டுண்ணும் அரிய பாலைநிலம்,

கடுங்கட் கானவர்—தறுகண்மையையுடைய கானவர்,

கானவர் (ககசு) பயம்பின் ஒடுங்கிப் (க0அ) பார்த்திருக்கும் (கக0) இராவேட்டமழுங்கிற் பகனளிலே (ககக) முயலைப் போக்கறவளைத்து (ககூ) எருக்கிக் (ககஉ) கூட்டுண்ணும் (ககசு) அருஞ்சுரமெனமுடிக்க.

அருஞ் சுரம் இறந்த அம்பர்க் குறும்பிற் சேப்பின்—இவ்வரியநிலத்தைக் கைவிட்ட மற்றைநிலத்திற் குறும்பிற்றங்கில்,

குறும்பிற்சேப்பின் (கஉக) என்பதனை இவ்விடத்துக்கூட்டுக.

இதனுல் நண்பகலும் வேனிலுமாகிய பாலைநிலங்கூறி அதனைக் கலந்தநிலமுங் கூறினர்.

இனி நீங்கள் அருஞ்சுரத்தைக்கடந்தபின்னரென்றுமுரைப்பர்.

[பருந்துபட, வொன்னுத் தெவ்வர் நடுங்க வோச்சி:] ஒன்னுத் தெவ்வர் நடுங்கப் பருந்து பட ஓச்சி—பொருந்தாதபகைவர் அஞ்சப் பருந்துகள்படியக் குத்தி,

வைநுதி மழுங்கிய புலவு வாய் எஃகம் வடி மணிப் பலகையொடு நிரைஇ—கூர்மையையுடைய முனைமழுங்கின புலானுறும் வாயையுடையவேலை வடித்த மணிகட்டின பலகைகளோடே நிரைத்துவைத்து,

முடி நாட் சாபஞ் சாத்திய கணை துஞ்சு வியன் நகர்—தலையிலே முடிந்தநாணையுடைய வில்லைச்சாத்திவைத்த அம்புதங்கும் அகற்சியையுடைய வீடுகளையும்,

ஊகம் வேய்ந்த உயர் நிலை வரைப்பின்—ஊகம்புல்லாலேவேய்ந்த உயர்ந்த நிலைமையினையுடைய மதிலையும்,

* மூட்டிவளைத்தென்றும் சிலபிரதிகளிலுள்ளது.

வரைத் தேன் புரையுங் கவைக் கடைப் புதையொடு கடுந் துடி தூங்குங் கணைக் கால் பந்தர்—மலையிற் றேனிறாலையொக்குங் குதையினையுடைத்தாகிய அடியினையுடைய அம்புக்கட்டுக்களுடனே ஓசைகடிய துடியுந்தூங்குந் திரண்ட காலையுடைய பந்தரினையும்,

தொடர் நாய் யாத்த துன்னருங் கடி நகர்—சங்கிலிகளாலே நாய்களைக்கட்டிவைத்த கிட்டுதற்கரிய காவலையுடைய வீட்டினையும்,

[வாழ்முள் வேலிச் சூழ்மிளைப் படப்பை:] முள் வாழ் வேலிச் சூழ் மிளைப் படப்பை—முள்ளையுடைய வாழ்வேலியினையும் அதனைச்சூழ்ந்த காவற்காட்டினையுடைத்தாகிய பக்கத்தினையும்,

கொடு நுகந் தழீஇய புதவின்—கொடிய கணையமரம் ஏறட்ட உட்கதவையுடைய வாயிலினையும்,

செந்நிலை நெடு நுதி வயக் கழு நிரைத்த வாயில்—செவ்விய நிலையினையும் நெடிய முனையினையுமுடைய வலியையுடைய கழுக்கள் நிரைத்த வார்வாசலினையுமுடைய,

பகைவரைக்குத்துதற்குக்கழுவைத்தார்.

கொடு வில் எயினர் குறும்பிற் சேப்பின்—கொடிய வில்லையுடைய எயினச்சாதியிலுள்ளாருடைய அரணிலேதங்கின்,

கணைதுஞ்சுவியனகர் (கஉக) முதலியவற்றையுடைய குறும்பென்க.

களர் வளர் ஈந்தின் காழ் கண்டன்ன சுவல் விளை நெல்லின் செவ்வவிழ்ச் சொன்றி—களர்நிலத்தேவளர்ந்த ஈந்தினது விதையைக் கண்டாற்போன்ற மேட்டுநிலத்தேவிளைந்த நெல்லினது சிவந்த அவிழாகியசோற்றை,

ஞமலி தந்த மனவுச் சூல் உடும்பின் வறை காலியாத்தது வயின்றொறும் பெறுகுவிர்—நாய்கடித்துக்கொண்டுவந்த அக்குமணிபோலும் முட்டைகளையுடைய உடும்பினது பொரியலாலே மறைத்ததனை மனைகடோறும்பெறுகுவிர்;

சேப்பிற் பெறுகுவிரென்க.

யானை தாக்கினும் அரவு மேற் செலினும் நீல் நிற விசும்பின் வல்லேறு சிலைப்பினும் சூல் மகள் மாறா மறம் பூண் வாழ்க்கை—யானை தன்னெதிரே செல்லினும் பாம்பு தன்மேலே செல்லினும் நீலநிறத்தையுடைய மேகத்திடத்தே வலிய உருமேறு இடிப்பினும் சூற்கொண்டமகள் அவையிற்றிற்கஞ்சி மீளா மறத்தைப்பூண்டவாழ்வினையும்,

வலிக் கூட்டுணவின் வாட் குடிப் பிறந்த—தமது வலியாற் கொள்ளைகொண்டுண்ணும் உணவினையுடைய வாட்டொழிலேசெய்யுங் குடியிற்பிறந்த,

புலிப் போத்தன்ன புல் அணர்க் காளை—புலியினது போத்தையொத்த புல்லென்ற தாடியையுடைய அந்நிலத்துத்தலைவன்,

செல் நாய் அன்ன கரு விற் சுற்றமொடு கேளா மன்னர் கடி புலம் புக்கு—தான் குறித்தவிலங்கின்மேலே செல்கின்றநாய் அதனைத் தப்பாமற் கொள்ளுமாறுபோன்ற கொடியவில்லையெடுத்த காவலாளருடனே தன்வார்த்தைகேளாத பகைவருடைய காவலையுடைய நிலத்தேசென்று,

நாள் ஆ தந்து நறவு நொடை தொலைச்சி—விடியற்காலையிலே அவர்கள்பசுக்களைஅடித்துக்கொண்டுபோந்து அவற்றைக் கள்ளுக்கு விலையாகப்போக்கி,

இல் அடு கள் இன் தோப்பி பருகி—அதற்குப் பின்பாகத் தமதில்லிலே சமைத்த கள்ளுக்களில் இனிதாகிய நெல்லாற்செய்த கள்ளையுண்டு,

மல்லல் மன்றத்து மத விடை கெண்டி—வளப்பத்தினையுடைய மன்றிலே வலியையுடைய ஏற்றை அறுத்துத்தின்று,

மடி வாய்த் தண்ணுமை நடுவட் சிலைப்ப—தோலை மடித்துப்போர்த்த வாயையுடைய மத்தளந் தங்களுக்குநடுவே முழங்காநிற்ப,

[சிலைநவி லெறுழ்த்தோ ளோச்சிவலன் வளையூஉப், பகன்மகிழ் தூங்குந் தூங்கா விருக்கை, முரண்டலை கழிந்த பின்றை:] சிலை நவில் எறுழ்த் தோள் ஓச்சி வலன் வளையூஉப் பகல் மகிழ் தூங்கும் தூங்கா முரண் தலை இருக்கை கழிந்த பின்றை—வில் லூப்பயின்ற வலியையுடைய இடத்தோளையெடுத்து வலப்பக்கத்திலேவளைந்து பகற்பொழுதிலே மகிழ்ச்சியுடனேயாடும் அசையாப்பொருதலையுடைய குடியிருப்பினைக் கடந்தபின்பு,

இதனுற் குறிஞ்சிநிலம் முற்கூறி அதன்பகைப்புலமும் பிற்கூறினர்.

மறிய குளகு அரை யாத்த குறுங்கால்— ஆட்டுமறிகள் நின்றுதின்னுந் தன்மையையுடைய தழைகளைத் தம்மிடத்தேகட்டின குறிய கால்களையும்,

[குரம்பைச், செற்றை வாயில்:]

செற்றை வாயில்—சிறுதூற்றையுடைய வாயிலினையும்,

குரம்பை— குரம்பையினையும்,

செறி கழிக் கதவின்— கழிகளாற் கட்டப்பட்ட கதவினையும்,

[கற்றை வேய்ந்த கழித்தலைச் சாம்பின்:] கழித் தலைக் கற்றை வேய்ந்த சாம்பின்— வரிந்த கழிகளிடத்தே வரகுகற்றைகளாலே வேய்ந்த சேக்கையையும்,

[அதளோன் றுஞ்சுங் காப்பி னுதள:] உதள அதளோன் துஞ்சும் காப்பின்—கிடாயினுடைய தோல்களைப் பாயலாகவுடைய முதியோன் துயில்கொள்ளுங் காவலையுமுடைய,

"மொத்தையுந் தகரு முதலு மப்பரும், யாத்த வென்ப யாட்டின் கண்ணே" என்றார்மரபியலில்.

காலினையும் (கசஅ) வாயிலினையும் கதவினையும் (கசக) சாம்பினையும் (கஙo) காப்பினையு (கஙக) முடைய குரம்பை (கசஅ) யென்க.

நெடுந் தாம்பு தொடுத்த குறுந் தறி முன்றில்—தாமணிதொடுத்த நெடிய தாம்புகள்கட்டின குறியமுளைகளையுடைய முற்றத்தினையும்,

கொடு முகத் துருவையொடு வெள்ளை சேக்கும் இடு முள் வேலி எருப் படு வரைப்பின்—வளைந்த முகத்தினையுடைய செம்மறியாட்டுடனே வெள்ளாடுகிடக்குங் கட்டுமுள்ளாகிய வேலியினையுமுடைய எருமிகுகின்ற ஊரிடத்து,

குரம்பையினையும் (கசஅ) முற்றத்தினையும் (கஙஉ) வேலியினையுமுடைய வரைப்பென்க.

[நள்ளிருள் விடியற் புள்ளெழப் போகி:]

நள் இருள் விடியற் புள் எழ—செறிந்த இருள்போகின்றகாலத்தே பறவைகள் துயிலெழாநிற்க,

போகியென்பதனைமேலேகூட்டுக.

புலிக் குரல் மத்தம் ஒலிப்ப வாங்கி—புலியினது முழக்கம்போலும் முழக்கத்தையுடைய மத்தை ஆரவாரிக்கும்படி கயிற்றைவலித்து,

ஆம்பி வால் முகிழ் அன்ன கூம்பு முகை உறை அமை நுந்தயிர் கலக்கி—குடைக்காளானுடைய வெள்ளிய முகைகளையொத்த குவிந்த முகிழ்களையுடைய உறையாலே இறுகத்தோய்ந்த இனியதயிரைக்கடைந்து,

முகை - மொட்டு. முகிழ் - ஆடையின்மேற் புடைத்துநின்றது.

நுரை தெரிந்து—வெண்ணெயையெடுத்து,

புகர் வாய்க் குழிசி பூஞ்சுமட்டு இரீஇப் போகி (௧௫௯)—தயிர் புள்ளியாகத்தெறித்த வாயையுடைய மோர்ப்பானையைப் பூவாற்செய்த சுமட்டைத்தலையிலேவைத்து முற்கூறிய குறிஞ்சிநிலத்தேறப்போய்,

நாள் மோர் மாறும்—காலையிலே மோரைவிற்கும்,

நல் மா மேனி—நன்றாகிய மாமையாகிய நிறத்தினையும்,

சிறுகுழை துயல்வருங் காதின்—தாளுருவியசையுங் காதினையும்,

பணைத் தோள்—மூங்கில்போலுந் தோளினையும்,

குறு நெறிக் கொண்ட கூந்தல்—குறிதாகிய அறலைத் தன்னிடத்தேகொண்ட மயிரினையுமுடைய,

ஆய்மகள்—ஆய்ச்சாதியிற்பிறந்தமகள்,

மேனிமுதலியவற்றையுடையமகள்.

அளை விலை உணவிற் கிளை உடன் அருத்தி—மோர்விற்றதனாலுண்டாகிய நென்முதலியவற்றாலே சுற்றத்தாரெல்லாரையும் உண்ணப்பண்ணி,

நெய் விலைக் கட்டிப் பசும் பொன் கொள்ளாள்—பின்பு தான் நெய்யைவிற்கின்றவிலைக்குக் கட்டியாகப் பசும்பொன்னை வாங்காளாய்,

எருமை நல்லான் கரு நாகு பெறூஉம் குடி (௧௬௫)—பாலெருமையையும், நல்லபசுவையும், கரிய எருமைநாகினையும் நெய்க்கொப்பாகச்சொல்லி வாங்குங்குடி,

அட்டியென்றுபாடமோதி வார்த்தென்றுகூறுதலுமாம்.

குறிஞ்சிநிலத்தே நெய்யைவிற்றுஅவர்கள் அடித்துக்கொண்ட எருமைமுதலாயவற்றை விலையாகவாங்கினளென்க.

மடி வாய்க் கோவலர்—சீழ்க்கைபிடித்தலாலே மடித்தவாயையுடைய இடையர்,

குடி வயிற் சேப்பின்—குடியிருப்பிலே தங்குவீராயின்,

[இருங்கிளை ஞெண்டின் சிறுபார்ப் பன்ன, பசுந்தினை மூரல் பாலொடும் பெறுகுவிர்:] ஞெண்டின் இருங் கிளைச் சிறுபார்ப்பு அன்ன பசுந் தினை மூரல் பாலொடும் பெறுகுவிர்—நண்டினது பெரிய சுற்றமாகிய சிறிய பார்ப்பையொத்த செவ்வித்தினையரிசியாலாக்கின சிறுத்தசோற்றைப் பாலுடனேபெறுகுவிர்;

புள்ளெழாநிற்க (௧௫௫) வாங்கிக் (௧௫௬) கலக்கித் தெரிந்து (௧௫௮) இரீஇப் (௧௫௯) போகி (௧௫௯) மாறும் (௧௬௦) ஆய்மகள் (௧௬௨) என்க.

மடிவாய்க்கோவலர் (௧௬௬) வளைப்பிடத்து (௧௫௪) ஆய்மகள் (௧௬௨) அருத்திக் (௧௬௩) கொள்ளாளாய்ப் (௧௬௪) பெறூஉங் (௧௬௫) குடிவயிற்சேப்பின் (௧௬௬) மூரல் பாலொடும்பெறுகுவிரெனமுடிக்க.

தொடு தோல் மரீஇய வடு ஆழ் நோன் அடி—செருப்புவிடாமற்கிடந்த வடுவழுந்தின வலியையுடைய அடியினையும்,

விழுத் தண்டு ஊன்றிய கை—பசுக்களுக்கு வருத்தஞ்செய்யும் தடியையூன்றின கை,

மழுத் தின் வன் கை—மரங்களை ஒடியெறிந்துகொடுக்கும் கோடாரியாற் றழும்பிருந்த வலியகையினையும்,

உறிக் கா ஊர்ந்த மறுப் படு மயிர்ச் சுவல்—இரண்டுதலையினும் உறியினையுடைய காக்கள் மேலேயிருந்ததனால் உண்டாகிய தழும்புமிக்க மயிரொழுந்த தோட்கட்டினையும்,

மேம் பால் உரைத்த ஓரி—எல்லாமணமும் பொருந்தும் பசுக்கறந்த பாற்கையைத் தடவின மயிரையும்,

[ஓங்குமிசைக், கோட்டவுங் கொடியவும் விரைஇக் காட்ட, பல்பூ மிடைந்த படலைக் கண்ணி:] காட்ட ஓங்கு மிசைக் கோட்டவும் கொடியவும் பல் பூ விரைஇ மிடைந்த படலைக் கண்ணி—காட்டிடத்தனவாகிய உயர்கின்றஉச்சியினையுடைய கொம்புகளிலுள்ளவும் கொடிகளிலுள்ளவுமாகிய பலபூக்கள் கலந்துநெருங்கிய கலம்பகமாகிய மாலையினையும்,

ஒன்று அமர் உடுக்கை—ஒன்றாய்ப்பொருந்திய உடையினையுமுடைய,

கூழ் ஆர் இடையன்—பாற்சோற்றையுண்கின்ற இடையன்,

அடிமுதலியவற்றையுடையஇடையன்.

கன்று அமர் நிரையொடு கானத்து அல்கி—கன்றுகள்பொருந்தின பசுத்திரளோடே காட்டிலேதங்கி,

[அந்நுணவிர்புகை கமழக் கைம்முயன்று, ஞெலிகோற் கொண்ட பெருவிறன் ஞெகிழிச், செந்தீத் தொட்ட கருந்துளைக் குழலின்:]

ஞெலிகோல் அம் நுண் அவிர் புகை கமழக் கை முயன்று கொண்ட செந் தீ ஞெகிழி தொட்ட கருந் துளைக் குழலின்—தீக்கடைகோலாலே அழகிய நுண்ணியதாய்விளங்கும் புகைமுற்படப்பிறக்கும்படி கையாலேகடைந்துகொண்ட சிவந்த நெருப்பினையுடைய கடைக்கொள்ளியாற்றுளையிட்ட கரிய துளையினையுடைய குழலாலெழுப்பின,

பெருவிறலென்பதனை இடையனென்பதனொடு முன்னேகூட்டியென்றுக.

இனி ஞெலிகோல் - படுத்தகோல், ஞெகிழி - கடைகின்றகோலென்றுமுரைப்பர்.

இன் தீம் பாலை முனையின்—மிகவுமினிய பாலையென்கின்றபண்ணைத் தான் வெறுக்கில்,

[குமிழின், புழற்கோட்டுத் தொடுத்த மரற்புரி நரம்பின், வில்யாழிசைக்கும் விரலெறி குறிஞ்சி:] குமிழின் புழற் கோட்டுத் தொடுத்த மரற் புரி விரல் எறி நரம்பின் வில் யாழ் இசைக்குங் குறிஞ்சி— குமிழினது உட்பொய்யாகிய கொம்பிடத்தே வலித்துக்கட்டின மரற்கயிறாகிய விரலாலேதெறித்துவாசிக்கும் நரம்பினையுடைய வில்லாகிய யாழொலிக்கும் குறிஞ்சியென்கின்றபண்ணை,

பல் கால் பறவை கிளை செத்து ஓர்க்கும்— பலகாலினையுடைய வண்டுகள் தஞ்சுற்றத்தினோசையாகக்கருதிச் செவிகொடுத்துக்கேட்கும்,

* "வண்டுந்தும்பியும்" என்னுஞ் சூத்திரத்திற் செவிப்பொறியான் இவையுணர்தல்கூறினும்.

புல் ஆர் வியன் புலம் போகி— புல்லுநிறைந்த அகற்சியையுடைய நிலத்தைக்கடந்துபோய்,

முன்னர் இடையர்குடியிருப்புக்கூறிப் பின்னர் அவர்பசுக்கள்முதலியன நிற்கின்ற முல்லைநிலமுங்கூறினர்.

முள் உடுத்து எழு காடு ஓங்கிய தொழூ உடை வரைப்பின்— முள்ளுந் தன்னிடத்தேசூழ்ந்து எழுகின்ற விடத்தேதொடரி முதலிய காடுகள்சூழவளர்ந்த தொழுக்களையுடையவூர்களில்,

இது, பசுக்கள்முதலியனமேயாமற் காக்கின்ற இளங்காட்டையுடைய படைத்தலைவரிருப்புக்கூறிற்று.

பிடிக் கணத்து அன்ன குதிர் உடை முன்றில்— பிடித்திரள்நின்றாற்போன்ற வரகுமுதலியனநிற்குங் குதிர்களையுடைய முன்றிலினையும்,

களிற்றுத் தாள் புரையுந் திரி மரப் பந்தர்— யானையினது காலையொக்கும் வரகுதிரிகை நட்டுநிற்கும் பந்தரினையும்,

குறுஞ் சாட்டு உருளையொடு கலப்பை சார்த்தி நெடுஞ் சுவர் பறைந்த புகை சூழ் கொட்டில்— குறிய சகடத்திலுருளைகளோடே கலப்பையையும் சார்த்திவைக்கையினாலே நெடிய சுவரிடத்திற்றேய்ந்த புகைசூழ்ந்த கொட்டிலினையுமுடைய,

நெடுகக்கட்டி ஒருபக்கத்திலே அடுப்பெரித்து ஒருபக்கத்திலே தொழிலொழிந்த நாளில் சகடையிலுருளையையும் கலப்பையையுஞ்சார்த்தி எருதுகளுங் கட்டிநிற்றலிற் கொட்டிலென்றார்.

பருவ வானத்துப் பா மழை கடுப்பக் கருவை வேய்ந்த கவின் குடிச் சீறூர்— மாரிக்காலத்தையுடைய விசும்பிடத்தே பரந்த மேகத்தையொப்ப வரகுவைக்கோலாலேவேய்ந்த அழகினையுடைய குடியிருப்பினையுடைய சிறியவூர்களிலே,

சீறூர்— அம்முல்லைநிலத்து உழுதுண்பாரிருப்பு.

நெடுங் குரற் பூளைப் பூவின் அன்ன குறுந் தாள் வரகின் குறள் அவிழ்ச் சொன்றி— நெடிய கொத்தினையுடைய சிறுபூளையினது பூவையொத்த குறிய தாளினையுடைய வரகினது சிறிய அவிழ்களாகிய சோற்றை,

புகர் இணர் வேங்கை வீ கண்டன்ன அவரை வான் புழுக்கு அட்டி— நிறத்தையுடைய கொத்தினையுடைய வேங்கைப்பூவைக் கண்டாலொத்த அவரைவிதையினது நன்றாகியபருப்பை மிகவிட்டு,

வேங்கைப்பூ-வரிகளையுடைய விதைக்கு உவமை. புழுக்கு - புழுங்கவெந்தது; கும்மாயமுமாம். பருப்புச்சோறுமென்ப.

† [பயில்வுற், றின்சுவை மூரற் பெறுகுவிர்:]

இடையன் (கஎடு) அல்கிப் (கஎசு) பாலையைத்தான்முனையின் (கஅ0) அதனைக் கைவிட்டு விரலாலே வாசிக்குங்குறிஞ்சியைப் (கஅஉ) பறவையோர்க்கும் (கஅங) ப

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ஙக.

† இதற்கு ஒருபிரதியிலும் உரைகிடைத்திலது. கலத்தலினாலே இனிய சுவையினையுடைத்தாகிய மூரலோடே பெறுகுவிரென்க.

த்தைப் போய் (௧௮௪) வரைப்புக்களின் (௧௮௫) முன்றில் (௧௮௬) முதலியவற்றையுடைய சிறார்களிலே (௧௯௧) வரகின்சொன்றியைப் (௧௯௫) புழுக்கையட்டி (௧௯௬) மூரலோடே பெறுகுவிரெனமுடிக்க.

ஞாங்கர்— அந்நிலத்திற்குமேல்,

குடி நிறை வல்சிச் செஞ் சால் உழவர்— அக்குடியிருப்புநிறைந்த உணவினையுடைய செவ்விய சாலாகவுழுகின்ற உழவுத்தொழிலையுடையோர்,

ஒருசால் இருசாலென்றல் உழவுத்தொழிற்குமரபு.

நடை நவில் பெரும் பகடு புதவிற் பூட்டி—உழவுத்தொழிலிலேபயின்ற பெரிய எருதுகளை வாயிலிலே நுகத்தைப் பூட்டிக் கொண்டுசென்று,

பிடி வாய் அன்ன மடி வாய் நாஞ்சில் உடுப்பு முக முழுக்கொழு மூழ்க ஊன்றி—பிடியினது வாயையொத்த வளைந்தவாயையுடைய கலப்பையினுடைய உடும்பினது முகத்தையொத்த பெருங்கொழு மறைய அமுக்கி,

தொடுப்பு எறிந்து உழுத துளர் படு துடவை—முற்பட வளையவுழுது விதைத்த பின்னர் இடையே உழுத களைகளைக் கொட்டுச்செத்திய தோட்டத்தை,

அரி புகு பொழுதின்— அறுக்கும்பருவம் வருங்காலத்தே,

[இரியல் போகி, வண்ணக் கடம்பி னறுமல ரன்ன, வளரிளம் பிள்ளை தழீஇக் குறுங்காற், கறையணற் குறும்பூழ் கட்சி சேக்கும்:]

குறுங் காற் கறை அணற் குறும்பூழ் — அதன்கட்டங்குங் குறுங்காலினையும் கருமையையுடையகழுத்தினையுமுடைய குறும்பூழ்,

வண்ணக் கடம்பின் நறு மலர் அன்ன வளர் இளம் பிள்ளை தழீஇ— வெள்ளிய நிறத்தையுடைய கடம்பினது நறுநாற்றத்தினையுடைய பூவையொத்த வளருகின்ற இளையபிள்ளைகள், மிகவும் பறத்தலாற்றாதனவற்றையும் கூட்டிக்கொண்டு,

* "பார்ப்பும் பிள்ளையும் பறப்பவற் றிளமை" என்றார்.

இரியல் போகிக் கட்சி சேக்கும் — அவர்களாரவாரத்திற்கஞ்சிக் கெடுதற்றன்மையையுடையவாய் ஆண்டுநின்றுங் காட்டிலேதங்கும்,

வன்புலம் இறந்த பின்றை— முல்லைநிலத்தைப் போனபின்பு,

முற்றுங்குடிச்சிறாருழவரால் உழுதற்குரிய முல்லைநிலமுங்கூறினார். இது மருதநிலத்தைச்சேர்ந்த முல்லைநிலம்.

உழவர் பூட்டி ஊன்றி உழுததுடவை அரிபுகுபொழுதில் குறும்பூழ் பிள்ளைதழீஇப் போகிச் சேக்கும் வன்புலமென்க.

மென்தோல் மிதி உலைக் கொல்லன் முறி கொடிறு அன்ன — மெத்தென்றதுருத்தியை அமுக்கியூதுகின்ற உலையிற் கொற்றொழில்செய்கின்றவனுடைய முறிந்த கொடிற்றையொத்த,

கவைத் தாள் அலவன் அளற்று அளை சிதைய— கப்பித்தகாலையுடைய ஞெண்டினது சேற்றின்கண்ணுண்டாகிய முழைகெடும்படி,

பைஞ் சாய் கொன்ற மண் படு மருப்பிற் கார் ஏறு பொருத கண் அகன் செறு

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௪.

வின்— பசியகோரையை அடியிலே குத்தியெடுத்த மண்கிடக்கின்ற கொம்பையு டைய கரிய கடாக்கள் தம்மிற்பொருத இடமான்ற செய்யின்கண்,

உழாஅ நுண் தொளி நிரவிய வினைஞர் — தாம் உழப்படாத அந்த நுண்ணிய சேற்றை ஒக்கமிதித்தஉழவர்,

முடி. நாறு அழுத்திய நெடு நீர்ச் செறுவில்— முடியாகக்கிடக்கின்ற நாற்றைந ட்ட நெடியநீரையுடைய செய்களில்,

சிதையக் கொன்ற மருப்பின் எறுபொருத செறுவிற் றெளிவ்யநிரவிய வினை ஞர் நாற்றையமுத்திய செறுவென்க.

களைஞர் தந்த கணைக் கால் நெய்தற் கட் கமழ் புதப் பூ முனையின்—அச்செய் யில் களைகளைப்பறிப்பார் பறித்து எறட்ட திரண்டதாளினையுடைய நெய்தலினது தே றுறுகின்ற புதியபூவை வெறுத்தீராயின்,

[முட்சினை, முகைசூழ் தகட்ட பிறழ்வாய் முள்ளிக், கொடுங்கான் மாமலர் கொ ய்து கொண்டு:] முகை சூழ் முள் சினை முள்ளித் தகட்ட கொடுங் கால் பிறழ் வாய் மா மலர் கொய்து கொண்டு—அரும்புகள் சூழ்ந்த முள்ளையுடைய கொம்புகளையுடை ய முள்ளியின் இதழையுடையவாகிய வளைந்த காலையும் மறிந்தவாயையும் கருமை யையுமுடைய பூவைப்பறித்துக்கொண்டு,

அவண பஞ்சாய்க் கோரை பல்லிற் சவட்டிப் புணர் நார்ப் பெய்த புனைவு இன் கண்ணி— அந்நிலத்திலுண்டாகிய தண்டாகிய கோரையைப் பல்லாலே மென்று மென்றுகிழித்து முடிந்த நாராற்கட்டின புனைதற்கினியமாலையை,

ஈர் உடை இருந் தலை ஆரச் சூடி—ஈருடைத்தாகிய கரிய தலைநிறையும்படி சூடி,

பொன் காண் கட்டளை கடுப்பச் சண்பின்—பொன்னையுரைத்து மாற்றுக்காணும் உரைகல்லையொப்பச் சண்பினது,

புன் காய்ச் சுண்ணம் புடைத்த மார்பின் — புல்லிய காயிற்றோன்றினதாதை அக்கதிரைமுறித்து அடித்துக்கொண்ட மார்பினையும்,

தாதுநீளக்கிடந்தது உரைத்தாற்போன்றது.

இரும்பு வடித்தன்ன மடியா மென்றோல்— இரும்பைத் தகடாக்கினலொத்த திரையாத மெல்லிய தோலினையுமுடைய,

கருங் கை வினைஞர் காதல் அம் சிறுஅர் — வலிய கையாற் றொழில்செய்வாரு டைய விருப்பத்தையுடைய அழகிய சிறுபிள்ளைகள்,

பழஞ்சோற்று அமலை முனைஇ—பழைய சோற்றினது கட்டியைவெறுத்து,

வரம்பிற் புது வை வேய்ந்த கவி குடில் முன்றில் அவல் எறி உலக்கைப் பாடுவி றந்து—வரம்பிடத்துப் புதிய வைக்கோலாலேவேய்ந்த கவிந்த குடிலினுடைய முற் றத்தே அவலையிடிக்கும் உலக்கையினது ஓசைசெறிகையினலே,

குடில்கள்-பன்றிமுதலியனவற்றைக் காத்தற்குக் கட்டினவை.

அயல கொடு வாய்க் கிள்ளை படு பகை வெரூஉம் — அதற்கு அயலிடத்தனவா கிய வளைந்த வாயையுடைய கிளிகள் தமக்குண்டாகின்ற பகையாக நினைத்தஞ்சும்,

நீங்கா யாணர் வாங்கு கதிர்க் கழனி — இடையறுத புதுவருவாயினையுடைய வளையுங்கதிரினையுடைத்தாகிய கழனியிடத்து,

கடுப்புஉடைப் பறவைச் சாதி அன்ன — எறியப்பட்டார்க்குக் கடுக்குந்தன்மை யைக் கொடுத்தலை யுடைத்தாகிய குளவித்திரளையொத்த,

பைதற விளைந்த பெருஞ் செந் நெல்லின் — பசுமையறும்படி முற்றின பெரிய செந்நெல்லினுடைய,

தூம்பு உடைத் திரள் தாள் துமித்த வினைஞர்—உள்ளுப்பொய்யையுடைத்தாகிய திரண்டதாளையறுத்த தொழில்செய்வார்,

பாம்பு உறை மருதின் ஓங்கு சினை நீழல்— பாம்புகிடக்கின்ற மருதின் உயர்ந்த கொம்பாலுண்டாகிய நிழலிலே,

பழையமரமாதலிற் பாம்புகிடக்குமென்றார்.

பலி பெறு வியன் களம் மலிய ஏற்றி— ஆண்டுதோறுந்தெய்வங்கள் பலிபெறுகின்ற அகன்ற களங்களிலே மிகவுநிறையப் போராகவிட்டு,

[கணங்கொள் சுற்றமொடு கைபுணர்ந் தாடுந், துணங்கையம் பூதந் துகிலுடுத்தவைபோல்:] கணங் கொள் சுற்றமொடு கை புணர்ந்து துணங்கை ஆடும் அம் பூதந் துகில் உடுத்தவைபோல்—திரட்சிகொண்ட தம்முடைய சுற்றத்தோடே ஒழுங்காகச்செறிந்து நின்று துணங்கைக்கூத்தாடுகின்ற அழகினையுடையபூதங்கள் வெள்ளிய துகிலையுடுத்துநின்றவைபோல,

என்றது - தம்மில் விளையாடுவதற்குத்திரண்ட பூதமென்றவாறு.

சிலம்பி வால் நூல் வலந்த மருங்கிற் குழூஉ நிலைப் போரின் முழு முதல் தொலைச்சி—சிலந்தியினது வெள்ளியநூல்சூழ்ந்த பக்கத்தினையுடைய பலவாகத்திரண்ட தன்மையினையுடைய போர்களினுடைய பெரிய அடியை வாங்கிவிரித்து,

பகடு ஊர்பு இழிந்த பின்றை—ஏர்கள் கடாவிட்டுப் போனபின்பு,

துகள் தப வையுந் துரும்பு நீக்கி—குற்றமறும்படி வைக்கோலையுங் கூளத்தையும் அதனிடத்துநின்றுநீக்கி,

பைதற—ஈரம் உலராநிற்க,

குடகாற்று எறிந்தகுப்பை—மேல்காற்றாலே கையாலே தூவித்தூற்றின பொலி,

வடபாற் செம்பொன் மலையிற் சிறப்பத் தோன்றும்—வடதிசைக்கணுளதாகிய மேருவாகிய மலைபோலே மிகும்படிதோன்றும்,

தண் பணை தழீஇய தளரா இருக்கை—மருதநிலஞ்சூழ்ந்த அசையாத குடியிருப்புக்களில்,

மார்பினையும் (உஉ௧) தோலினையுமுடைய (உஉஉ) வினைஞர்சிறார் (உஉ௩) முனைஇ (உஉ௪) அவலெறியுலக்கைப்பாடுவிறக்கையாலே (உஉ௫) கின்னிவெரூஉம் (உஉ௭) கழனிகளில் (உஉ௮) விளைந்த நெல்லினைத் (உ௩0) துமித்தவினைஞர் (உ௩௧) ஏற்றித் (உ௩௩) தொலைச்சி (உ௩௭) நீக்கி (உ௩௯) எறிந்தகுப்பை (உ௪0) தோன்றும் இருக்கை யெனக்கூட்டுக.

பகட்டு ஆ ஈன்ற கொடு நடைக் குழவிக் கவைத் தாம்பு தொடுத்த காழ் ஊன்று அல்குல் —பெருமையையுடைய பசுக்களீன்ற வளைந்த அடியையுடைய கன்றுகளைக் கட்டின தாமணியையுடைய நெடியதாம்புகள் கட்டிக்கிடக்கின்ற தறிகள்நட்ட பக்கத்தினையும்,

* "முழுவலி துஞ்சும் நோய்தபு நோன்றொடை, நுண்கொடி யுழிஞை வெல்போ ரறுகை" என்றார்பிறரும். கவை-ஆகுபெயர்.

---

* பதிற்றுப்பத்து, ஐந்தாம்பத்து, ௬: "முழுவலி துஞ்சு நோய்தபு நோன்றொடை, நுண்கொடி யுழிஞை வெல்போ ரறுகை, சேணனு மினுங் கேளென மொழிந்து". அறுகையென்பான் ஓர்குறுநிலமன்னன்.

[அணி யெய்தா நீணெடு மார்பின்:] நீள் அணி எய்தா நெடு மார்பின்—நீண்ட அணிக்கெட்டாத நெடிய வடிவினையும்,

முகடு துமித்து அடுக்கிய பழம் பல் உணவின் — தலையைத்திறந்து உள்ளே சொரியப்பட்ட பழையவாகிய பல நெல்லினையுமுடைய,

பல்லுணவென்றார், செந்நெல்முதலிய சாதிப்பன்மைகருதி.

குமரி மூத்த கூடு ஓங்கு நல்லில்—அழியாத்தன்மையவாய் முதிர்ந்த கூடுகள் வளர்ந்த நல்ல இல்லினையும்,

அல்குலினையும், மார்பினையும், உணவினையுமுடைய கூடெனக.

தச்சச் சிறாஅர் நச்சப் புனைந்த ஊரா நற்றேர் உருட்டிய புதல்வர்—தச்சச்சாதியிற்பிறந்த தொழில்செய்தற்குரிய சிறியோர் பிறர்விரும்பும்படி பண்ணின பிறராலே ஏறப்படாத நல்ல சிறுதேரை உருட்டிக்கொண்டுதிரிந்த பிள்ளைகள்,

தளர் நடை வருத்தம் வீட—தமது தளர்நடையாலுண்டானவருத்தந் தம்மைவிட்டு நீங்கும்படி,

அலர் முலைச் செவிலி அம் பெண்டிர்த் தழீஇப் பால் ஆர்ந்து அமளித் துஞ்சும் அழகு உடை நல்லில்—பால்சுரந்த முலையினையுடைய செவிலித்தாயராகிய அழகினையுடைய மகளிரைத் தழுவிக்கொண்டு அம்முலையிற் பாலை நிறையவுண்டு தமதுபடுக்கையிலே துயில்கொள்ளும் அழகையுடைத்தாகிய நல்ல இல்லினையும்,

செவிலியம் பெண்டிரென்பது ஒருமைபன்மைமயக்கம்.

தொல் பசி அறியாத் துளங்கா இருக்கை மல்லற் பேர் ஊர் மடியின்—ஏனைநாட்டிற்குஇயல்பாகிய பழையமிடியையறியாத அசையாத குடியிருப்பினையுமுடைய வளப்பத்தையுடைத்தாகிய பெரிய ஊரின்கண்ணே தங்கின்,

மடியா வினைஞர் தந்த வெண்ணெல் வல்சி மனை வாழ் அளகின் வாட்டொடும் பெறுகுவிர்—தொழிலொழிந்திராத தொழில்செய்வார் கொண்டுவந்த வெள்ளிய நெற்சோற்றை மனையின்கண்ணேவாழும் கோழிப்பெடையினுற் சமைத்த பொரியலோடு பெறுகுவிர்;

* "கோழி கூகை யாயிரண் டல்லவை, சூழுங் காலை யளகெனல் அமையா" என்றார்.

செறுவிற் (௨௧௨) புதப்பூமனையின் (௨௧௪) மாமலர் கொய்துகொண்டு (௨௧௫) சுவட்டிப் (௨௧௭) பெய்தகண்ணியைச் (௨௧௮) சூடித் (௨௧௯) தளராவிருக்கைகளிற் (௨௪௨) கூடோங்கு நல்லஇல்லையும் (௨௪௭) அழகினையுடைய நல்லவில்லையும் (௨௫௨) துளங்காவிருக்கை யினையுமுடைய (௨௫௫) பேரூரிலே தங்குவீராயின் (௨௫௪) வல்சியை (௨௫௬) வாட்டொடும்பெறுகுவிரெனக் கூட்டுக.

[மழைவிளை யாடுங் கழைவள ரடுக்கத், தணங்குடை யாளி தாக்கலிற் பலவுடன், கணஞ்சால் வேழங் கதழ்வுற் றாஅங்கு:] மழை விளையாடும் கழைவளர் அடுக்கத்து அணங்கு உடை யாளி தாக்கலிற் கணஞ் சால் வேழம் பலஉடன் கதழ்வு உற்றாஅங்கு—மேகங்கள் விளையாடித்திரியும் மூங்கில்வளர்கின்ற பக்கமலையிலே தம்மைவருத்துதலையுடைய யாளிபாய்கையினாலே திரட்சியமைந்த யானைபலவுங்கூடிக் கலங்கிக் கூப்பிட்டாற்போல,

எந்திரம் சிலைக்கும் துஞ்சாக் கம்பலை விசயம் அடூஉம் புகை சூழ் ஆலைதொ

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௬௬.

லும்—ஆலையாரவாரிக்கும் மாறுத ஓசையையுடைய கருப்பஞ்சாற்றைக் கட்டியாகக் காய்ச்சும் புகைசூழ்ந்த கொட்டில்கடோறும்,

ஆலை - ஆகுபெயர்.

கரும்பு இன் தீஞ்சாறு விரும்பினிர் மிசைமின்—கரும்பினது இனிய சாற்றை முற்படக்குடித்துப் பின்னர் அக்கரும்பின்கட்டியைத் தின்பீராக.

* "மூங்கின் மிசைந்த முழந்தா ளிரும்பிடி," †"வீழ்களிறு மிசையாப் புலியி னும்" என மிசைதல் தின்றற்றொழிலின் மேனின்றது.

[வேழ நிரைத்து வெண்கோடு விரைஇத், தாழை முடித்துத் தருப்பை வேய்ந்த, குறியிறைக் குரம்பை:] வெண்கோடு விரைஇ வேழம் நிரைத்துத் தாழை முடித்துத்தரு ப்பை வேய்ந்த குறியிறைக் குரம்பை—வஞ்சிமரமும் காஞ்சிமரமுமாகிய வெள்ளிய கொம்புகளைக் கைகளுக்குநடுவே கலந்துநாற்றி வேழக்கோலை வரிச்சாகநிரைத்துத் தாழைநாரால்கட்டித் தருப்பைப்புல்லாலே வேயப்பட்ட குறியவிறப்பையுடைய குடிலினையும்,

முடிந்து - முடித்தெனவிகாரம். குறியிறை - பண்புத்தொகையாதலின், மரு வின்பாத்தியதாய் நின்றது.

பறி உடை முன்றில் — மீனைவாரியெடுக்கும் பறிகளையுடைய முற்றத்தினையு முடைய,

கொடுங் காற் புன்னைக் கோடு துமித்து இயற்றிய பைங்காய் தூங்கும் பாய் மணற் பந்தர்—வளைந்த காலையுடைய புன்னைகளினது கொம்புகளை வெட்டியிட்ட பசியகாய்கள்நாலும் பரந்த மணலையுடைய பந்தரிலே,

பைங்காய் - சுரைக்காய்முதலியன; புன்னங்காயுமாம்.

இளையரும் முதியரும் கிளையுடன் துவன்றி—இளையவர்களும் முதிர்ந்தவர்களும் சுற்றத்துடனே நிறைந்திருந்து பின்பு,

புலவு நுனைப் பகழியும் சிலையும் மானச் செவ்வரிக் கயலொடு பச்சிறாப் பிறழும் மை இருங் குட்டத்து மகவொடு வழங்கி — புலானாறுமுனையினையுடைய அம்பை யும்வில்லையுமொப்பச் சிவந்தவரியினையுடைய கயல்களோடே பசியஇறாப் பிறழும் கருமையையுடைய பெரிய ஆழ்ந்த குளங்களைப் பிள்ளைகளோடேயுலாவி மீனைப் பிடித்து,

கோடை நீடினுங் குறைபடல் அறியாத் தோன் தாழ் குளத்த கோடு காத்திருக் கும்—கோடைக்காலம் நீட்டித்துநின்றதாயினும் வற்றுதலையறியாத கையை மேலே கூப்பிமுழுகி நீர்நிலைகாட்டுங்காலத்துக் கையமிழ்ந்துங் குளங்களினுடைய கரை யைக்காத்திருக்கும்,

---

* கலித்தொகை, இரண்டாவது குறிஞ்சி, கச:—"வாங்குகோ னெல்லொடு வாங்கிவரு வைகன், மூங்கின் மிசைந்த முழந்தா ளிரும்பிடி, தாங்கில வாழை கனி புக்கு ஞாங்கர், வருடை மடமறி யூர்விடைத் துஞ்சு, மிருடுங்கு சோலை யிலங்குநீர் வெற்ப".

† அகநானூறு, களிற்றியானைநிரை, உக:—"தொடங்குவினை தவிரா வசை யி னேன்றுட், கிடந்துயிர் மறுகுவ தாயினு மிடம்படின்—வீழ்களிறு மிசையாப் புலியினுஞ் சிறந்த—தாழ்வி லுள்ளந் தலைத் தலைச் சிறப்ப".

* "வெளிற்றுடற் குருதிவெள்ள நிலையிது வென்பவேபோற், களிற்றுகிர்ப் பிறழ்பற் பேய்கள் கைகளை யுச்சிக் கூப்பி, யளித்தவை பாடியாட" என்றார்பிறரும்.

கொடு முடி வலைஞர் குடிவயிற் சேப்பின்—வளைந்த முடியினையுடைய வலையை வீசுவாருடைய குடியிருப்பிலே தங்குவீராயின்,

பந்தரிலே (உகஎ) துவன்றி (உசுஅ) வழங்கிக் (உஎக) காத்திருக்கும் (உஎரு) வலைஞரெனமுடிக்க.

குரம்பையினையும், முன்றிலினையு (உசுடு) முடைய குடி (உஎச) யென்க.

அவையா அரிசி அம் களித் துழவை—குத்தாத கொழியலரிசியை அழகினையுடைய களியாகத் துழாவி யட்ட கூழை,

மலர் வாய்ப் பிழாவிற் புலர ஆற்றி—அகன்ற வாயையுடைய தட்டுப்பிழாவிலே உலரவாற்றி,

பாம்பு உறை புற்றின் குரும்பி எய்க்கும் பூம்புறம் நல்லடை அளைஇ—பாம்புகிடக்கின்ற புற்றின்கட்கிடக்கும் புற்றாம்பழஞ்சோற்றையொக்கும் பொலிவுபெற்ற புறத்தினையுடைய நல்ல முளையையிடித்துச் சேரஅதனை அதிலேகலந்து,

நெல்லடையும் பாடம்.

[தேம்பட, எல்லையும் இரவும் இருமுறை கழிப்பி:] தேம் பட இரு எல்லையும் இரு இரவும் முறை கழிப்பி—இனிமைபிறக்கும்படி இரண்டுபகலும் இரண்டிரவும் அரியாமல் வைத்து,

[வல்வாய்ச் சாடியின் வழைச்சற விளைந்த, வெங்கீ ரரியல் விரலலை நறும்பிழி:]

வல் வாய்ச் சாடியின் வழைச்சு அற விளைந்த—வலியவாயினையுடைய சாடியின் கண்ணே யிளமையறும்படி முற்றின,

விரல் அலை அரியல் வெங்கீர் நறும்பிழி—விரலாலே அலைத்து அரிக்குந்தன்மையை யுடைத்தாகிய வெவ்விய நீர்மையையுடைய நறியகள்ளை,

தண்மீன் சூட்டொடு தளர்தலும் பெறுகுவிர்—மிகவும் உலராத மீனைச் சுட்டதனோடே இளைத்தவளவிலே பெறுகுவிர்;

ஆற்றி (உஎ௩) அளைஇக் (உஎஅ) கழிப்பி (உஎ௯) விளைந்த (உஅ௦) பிழியென்க.

குடிவயிற் சேப்பின் (உஎச) பிழியைப் பெறுகுவிரெனமுடிக்க.

பச்சூன் பெய்த சுவல் பிணி பைந்தோல்—செவ்வியான இறைச்சி யிட்டுவைத்த தோளிடத்தே கோத்து நாற்றின பசியதோலினையுடைய,

என்றது - தூண்டிலிற்கோக்கும் இரையிட்டுவைக்குந் தோற்பையை.

கோள் வல் பாண் மகன்—மீனைத் தப்பாமற்பிடிக்கவல்ல பாண்சாதியிற்பிறந்தவன்,

[தலைவலித் தியாத்த, நெடுங்கழைத் தூண்டி னடுங்க நாண்கொளீஇக், கொடுவாயிரும்பின் மடிதலை புலம்பப், பொதியிரை கதுவிய போழ்வாய் வாளை:]

---

* சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ௩௧௨:— "வெளிற்றுடற் குருதி வெள்ள நிலையிது வென்ப வேபோற், களிற்றுகிர்ப் பிறழ்பற் பேய்கள் கைகளை யுச்சிக் கூப்பி, யளித்தவை பாடி யாடக் குறுநரி நக்கு வேழம், விளித்தன கழுகும் பாறும் விலாவிற்றுக் கிடந்த வன்றே."

நெடுங் கழை தலை வலித்து யாத்த நாண் தூண்டில் கொளீஇப் பொதி இரை— நெடிய மூங்கிற்கோலைத் தலையிலேவலித்துக்கட்டின கயிற்றிடத்தே தூண்டிலைக் கொளுத்தி அதனைமறையப் பொதிந்த இரையை,

கொடு வாய் இரும்பின் மடி தலை புலம்ப நடுங்கக் கதுவிய போழ் வாய் வாளை— வளைந்த வாயினையுடைய தூண்டிலினது மடித்ததலை இரையின்றித் தனிக்கும்படியாகக் கயிறுநடுங்கக் கௌவி அகப்படாதுபோன அங்காந்தவாயையுடையவாளைமீன்,

நீர் நணிப் பிரம்பின் நடுங்கு நிழல் வெரூஉம் நீத்து உடை நெடுங்கயம் — நீர்க்குஅணித்தாய்நின்ற பிரம்பினது காற்றுலைசையுநிழலை நீரிற்கண்டஞ்சும் பெருக்கினையுடைய நெடியகுளத்திலே,

தீப் பட மலர்ந்த கடவுள் ஒண்பூ அடைதல் ஓம்பி— நெருப்பின்றன்மை நீரிலேயுண்டாகப்பூத்த கடவுள்சூடுதற்குரிய ஒள்ளிய தாமரைப்பூவைப்பறித்துமுடித்தலைப் பரிகரித்து,

[உறைகான் மாறிய வோங்குயர் நனந்தலை, யகலிரு வானத்துக் குறைவி லேய்ப்ப:]

ஓங்கு உறை கான்மாறிய உயர் அகல் இரு வானத்துக் குறை வில் ஏய்ப்ப— ஓங்குகின்ற துளி கால்விழுதல்தவிர்ந்த உயர்ச்சியையுடைய அகன்றபெரிய வானத்திடத்துக் குறைவில்லாகிய இந்திரவில்லையொப்ப,

[அரக்கிதழ்க் குவளையொடு நீல நீடி, முரட்பூ மலிந்த முதுநீர்ப் பொய்கை:] அரக்கு இதழ்க் குவளையொடு நீலம் நீடி முரண் பூ மலிந்த முதுநீர் நனந்தலைப் (௨௯௧) பொய்கை— சாதிலிங்கம்போன்ற இதழையுடைய குவளையோடே நீலப்பூவும்வளர்ந்து ஒன்றற்கொன்று நிறம் மாறுபடுதலையுடைய ஏனைப்பூக்களுமிக்க முதிய நீரையுடைத்தாகிய அகன்றவிடத்தையுடைய பொய்கைகளிடத்தே,

குறுநர் இட்ட கூம்பு விடு பல் மலர் பெரு நாள் அமயத்துப் பிணையினிர் கழிமின்— பறிப்பார் நுங்களுக்கிட்ட குவிதல்நெகிழ்ந்த பலபூக்களைப் பெரிதாகிய நாட்காலத்தேசூடிப் போமின்;

வாளை (௨அ௭) வெரூஉங் (௨அ௮) கயத்திலே மலர்ந்த (௨அ௯) பூவை ஓம்பிக் (௨௯௦) குறைவிலேய்ப்பப் (௨௯௨) பூமலிந்த பொய்கைகளிடத்தே (௨௯௪) குறுநரிட்டமலரைப் (௨௯௫) பிணையினிர்கழிமினெனமுடிக்க.

செழுங் கன்று யாத்த சிறு தாள் பந்தர்—வளவிய கன்றைக்கட்டின சிறியகால்களையுடைய பந்தரினையும்,

[பைஞ்சேறு மெழுகிய படிவ நன்னகர்:]

பைஞ்சேறு மெழுகிய நன்னகர்—ஆப்பியான் மெழுகிய நன்றாகிய அகங்களையும்,

படிவம்—தாம் வழிபடுந்தெய்வங்களையுமுடைய உறைபதி (௩௦௧) யென்க.

மனை உறை கோழியொடு ஞமலி துன்னாது — மனைகளிலேதங்குங்கோழிகளுடனே நாயுஞ்சேராமல்,

வளை வாய்க் கிள்ளை மறை விளி பயிற்றும் — வளைந்தவாயினையுடைய கிளிக்கு வேதத்தின் ஓசையைக் கற்பிக்கும்,

மறை காப்பாளர் உறை பதிச் சேப்பின்—வேதத்தைக் காத்தற்றொழிலைச் செய்வார் இருக்கின்ற வூரிடத்தே தங்குவீராயின்,

துன்னுமல் (௨௯௯) உறையும்பதியென்க.

பெரு நல் வானத்து வடவயின் விளங்கும்— பெரிய நன்றாகிய விசும்பிடத்து வடதிசைக்கண்ணே நின்றுவிளங்கும்,

சிறுமீன் புரையும் கற்பின்—அருந்ததியையொக்குங் கற்பினையும்,

நறு நுதல்— நறிய நுதலினையுமுடைய,

வளைக் கை மகடூஉ வயின் அறிந்து அட்ட—வளையையுடையவாகியகையையுடைய பார்ப்பினி பதமறிந்தட்டனவற்றை,

என்றது - பாற்சோறு பருப்புச்சோறுமுதலியவற்றை.

சுடர்க் கடை— ஞாயிறுபட்ட காலத்தே,

பறவைப் பெயர்ப்படு வத்தம்—பறவையினது பெயரைப்பெறுநெல்லு,

என்றது-இராசான்னமென்னும் பெயர்பெறுகின்ற நெல்லென்றவாறு. ஆகுதி பண்ணுதற்கு இந்தநெல்லுச்சோறே சிறந்ததென்று இதனைக்கூறினார். இனி மின்மினி நெல்லென்பாருமுளர்; இப்பெயர் வழக்கின்மையும், ஆகுதிக்குச் சிறவாமையுமுணர்க.

[சேதா நறுமோர் வெண்ணெயின் மாதுளத், துருப்புறு பசுங்காய்ப் போழொடு கறிகலந்து, கஞ்சக நறுமுறி யளைஇ:] மாதுளத்துப் பசுங்காய் கறி கலந்து கஞ்சக நறு முறி அளைஇச் சேதா நறு மோர் வெண்ணெயின் உருப்பு உறு போழொடு— கொம்மட்டிமாதுளையினுடைய பசியகாய் மிளகுபொடிகலக்கப்பட்டுக் கருவேம்பினது நறியஇலையளாவப்பட்டுச் சிவந்தபசுவினது நறியமோரிற்கடைந்தெடுத்த வெண்ணெயின்கண்ணேகிடந்து வேகலின் வெம்மையுறுகின்ற வகிரோடே,

[பைந்துணர், நெடுமரக் கொக்கி னறுவடி விதிர்த்த, தகைமாண் காடியின்:] நெடுமரக் கொக்கின் பைந்துணர் நறு வடி விதிர்த்த தகை மாண் காடியின்—நெடிய மரமாகிய மாவினது பசியகொத்திடத்து நறிய வடுவினைப் பலவாகப்போகட்ட அழகுமாட்சிமைப்பட்ட ஊறுகறியோடே,

வகைபடப் பெறுகுவிர்—சோற்றின்கூறுகளுண்டாகப் பெறுகுவிர்;

சேப்பின் (௩௦௧) மகடூஉ (௩௦௪) வத்தத்தானுண்டான அரிசியை (௩௦௫) அட்டனவற்றைச் (௩௦௪) சுடர்க்கடையிலே (௩௦௬) போழோடே (௩௦௭) காடியோடே பெறுகுவிரென்க.

வண்டல் ஆயமொடு உண்துறைத் தலைஇப் புனல் ஆடும் மகளிர் இட்ட பொலங்குழை — விளையாட்டினையுடைய திரள்களோடே நீருண்ணுந்துறையிலேகூடி நீராடுகின்றமகளிர் போகட்டுப்போன பொன்னாற்செய்த மகரக்குழையினை,

இரை தேர் மணிச் சிரல் இரை செத்து எறிந்தென — இரையைத்தேடுகின்ற நீலமணிபோலுஞ்சிச்சிலி தனக்கு இரையாகக்கருதிக்கொத்தியெடுத்ததாக,

புள் ஆர் பெண்ணைப் புலம்பு மடற் செல்லாது—பறவைகள் நிறைந்திருக்கின்ற பனையில் தனித்தமடலிற்போகாமல்,

கேள்வி அந்தணர் அருங்கடன் இறுத்த வேள்வித் தூணத்து அசைஇ—நூற்கேள்வியையுடைய அந்தணர் செய்தற்கரிய கடனைச் செய்துமுடித்த யாகசாலையிடத்து நட்ட யூபத்தின்மேலேயிருந்து,

[யவனர், ஓதிம விளக்கி னுயர்மிசைக் கொண்ட:] யவனர் உயர் மிசைக் கொண்ட ஓதிம விளக்கின்— சோனகர் கூம்பின்மேலிட்ட அன்னவிளக்குப்போல,

ஈண்டுக் காரன்னமென்றுணர்க.

வைகுறும் மீனின்— இராக்காலம் விடிதற்குக்காரணமான * வெள்ளியாகிய மீன்போல,

பையத் தோன்றும்—ஒளி விட்டுவிளங்காது தோன்றும்,

நீர்ப்பெயற்று எல்லைப்போகி—நீர்ப்பெயற்றென்னும் ஊரினெல்லையிலேபோய்,

அசைஇ விளக்கின் மீனிற்றோன்றும் நீர்ப்பெயற்றென்க.

பாற் கேழ் வால் உளைப் புரவியொடு வடவளந் தரூஉம் நாவாய் சூழ்ந்த நளி நீர்ப் படப்பை — பால்போலும் வெள்ளியநிறத்தினையும் வெள்ளிதாகிய தலையாட்டத்தினையுமுடைய மேற்றிசைக்கணுளவாகிய குதிரைகளுடனே வடதிசைக்கணுளவாகிய நுகரப்படும்பொருள்களைக் கொண்டுவந்துதரும் மரக்கலங்கள்சூழ்ந்திடைக் கப்பட்ட பெருமையையுடைய கடற்பக்கத்தினையும்,

[மாட மோங்கிய மணன்மலி மறுகிற், பரதர் மலிந்த பல்வேறு தெருவிற், சிலதர் காக்குஞ் சேணுயர் வரைப்பின்:]

மணல் மலி மறுகின் சிலதர் காக்கும் சேண் உயர் வரைப்பின் — மணல்மிக்க தெருவுகளில் தொழில்செய்வார்காக்கப்படும் மிகவுமுயர்ந்த பண்டசாலைகளையும்,

தொழில்செய்வார் - கம்மகாரர்.

பரதர் மலிந்த மாடம் ஓங்கிய பல் வேறு தெருவின்—பரதவர்மிக்க மாடங்களுயர்ந்த பலவாய்வேறுபட்ட தெருக்களையும்,

நெல் உழு பகட்டொடு கறவை துன்னு மேழகத் தகரோடு எகினங் கொட்குங் கூழுடை நல்லில்—நெல்லினைப் பெறுதற்குழுகின்ற எருதுகளுடனே பசுக்கள்நெருங்காவாய் மேழகக்கிடாயோடே நாயுஞ்சுழன்றுதிரியும் சோறுடைய நன்றானஅகங்களையுமுடைய பட்டினம் (கூகூ).

இது திமிலர்முதலியோரிருப்புக்கூறிற்று.

[கொடும்பூண் மகளிர்:]

உயர் நிலை (கூஉ) வான் தோய் மாடத்துக் (கூகூ) கொடும்பூண் மகளிர்—உயர்ந்தநிலைமையையுடைய தேவருலகத்தைத்தீண்டும் மாடத்துறையும் வளைந்த பேரணிகலன்களையுடைய மகளிர்,

கொன்றை மென் சினைப் பனி தவழ்பவைபோற் பைங்காழ் அல்குல் நுண்டுகில் நுடங்க—கொன்றையிடத்து அரும்புகளையுடைய மெல்லிய கொம்புகளிலே பனிமாசுகிடந்து தவழ்கின்றவைபோலப் பசிய மணிகள்கோத்த வடங்களையுடைய அல்குலிற் கிடக்கின்ற மெல்லியதுகிலசைய,

மால் வரைச் சிலம்பின் மகிழ்சிறந்து ஆலும் பீலி மஞ்ஞையின் இயலி—பெருமையையுடைய பக்கமலையிலே மனவெழுச்சிமிக்கு ஆரவாரிக்கும் தோகையையுடையமயில்போலே உலாவி,

[கால, தமனியப் பொற்சிலம் பொலிப்ப வுயர்நிலை, வான்றோய் மாடத்து வரிப்பந் தசைஇ:]

தமனியக் கால பொன் சிலம்பு ஒலிப்ப வரிப் பந்து அசைஇ — பொற்பூண்களையுடைய கால்களிடத்தனவாகிய பொன்னாற்செய்த சிலம்புகளாரவாரிப்ப தாலால் வரிதலையுடைய பந்தையடித்து இளைத்து,

* வெள்ளிதாகிய மீனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

[கைபுனை குறுந்தொடி தத்தப் பைப்பய, முத்த வார்மணற் பொற்கழங் காடும்:] முத்த வார் மணற் பைப்பயக் கை புனை குறுந் தொடி தத்தப் பொற் கழங்கு ஆடும்—முத்தையொத்த வார்ந்தமணலிலே மெத்தென மெத்தெனக் கையிற்புனைந்த குறுந்தொடியசையப் பொன்னாற்செய்த கழலைக்கொண்டு விளையாடும்,

மாடத்து (௩௩௩) மகளிர் (௩௨௭) நுடங்க (௩௨௧) இயலி (௩௩௧) ஒலிப்ப (௩௩௨) அசைஇப் (௩௩௩) பின்னர்க் கழங்காடும் (௩௩௫) பட்டின (௩௩௬) மென்க.

இது வணிகரிருப்பைக்கூறிற்று.

படப்பையினையும் (௩௨௧) வரைப்பினையும் (௩௨௪) தெருவினையும் (௩௨௩) இல்லினையு (௩௨௭) முடையபட்டின (௩௩௬) மென்க.

பட்டினமருங்கின் அசையின்—பட்டினத்திடத்தே இளைப்பாறுவீராயின்,

முட்டில்—முட்டில்லையாகப் பெறுகுவி (௩௪௫) ரெனமேலே கூட்டுக.

பைங்கொடி நுடங்கும் பலர் புகு வாயில் — பசியகொடிகளசையும் கள்ளுண்பார்பலரும் புகுகின்ற வாயிலிடத்து,

[செம்பூத் தூய செதுக்குடை முன்றில்:] தூய செம்பூச் செதுக்கு உடை முன்றில்— தெய்வத்திறத்துத்தூவின செய்யபூவாடலையுடைய முற்றத்தில்,

கள் அடு மகளிர் வள்ளம் நுடக்கிய வார்ந்து உகு சின்னீர் வழிந்த குழம்பின்—கள்ளைச்சமைக்கின்றமகளிர் வட்டில்கழுவின வடிந்துசிந்தும் சிலநீர் பலகால்வடிதலின் நிறைந்துவழிந்த குழம்பிடத்து,

ஈர்ஞ்சேறு ஆடிய இரும் பல் குட்டிப் பன்மயிர்ப் பிணவொடு—ஈரத்தையுடைய சேற்றையளைந்த கரிய பலவாகிய குட்டிகளையுடைய பலவாகிய மயிர்களையுடைய பெண்பன்றிகளுடனே,

பாயம் போகாது—புணர்ச்சியைக் கருதுங்கருத்தாற் போகாமல்,

என்றது-புணரிற் கொழுப்பின்றாமென்றவாறு.

நெல்மா வல்சி தீற்றி—நெல்லையிடித்த மாவாகிய உணவைத் தின்னப்பண்ணி,

பன்னாள் குழி நிறுத்து ஓம்பிய குறுந்தாள் ஏற்றைக் கொழு நிணத் தடியொடு—பலநாள் குழியிலேநிறுத்திப் பாதுகாத்த குறிய காலையுடைய ஆண்பன்றியிற் கொழுவிய நிணத்தையுடைய தசையோடே,

* "ஆற்றலொடு புணர்ந்த வாண்பால்" ஆதலின் ஏற்றையென்றார்.

கூர் நறுப் பெறுகுவிர்—களிப்புமிக்க கள்ளைப் பெறுகுவிர்;

வாயிலிடத்து (௩௩௭) முற்றத்துக் (௩௩௮) குழம்பிடத்துச் (௩௪௦) சேறு (௩௪௧) என்க.

போகாமற் (௩௪௨) குழிநிறுத்து (௩௪௪) என்க.

அசையிற் (௩௩௬) பெறுகுவிரென்க.

[வான மூன்றிய மதலை போல, வேணி சாத்திய வேற்றருஞ் சென்னி, விண்பொர நிவந்த வேயா மாடத்து:]

வானம் ஊன்றிய மதலை போல விண் பொர நிவந்த மாடம்— ஆகாயத்தேநிமி

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௪௧ "ஆற்றலொடு புணர்ந்த ஆண்பாற் கெல்லா, மேற்றைக் கிளவி யுரித்தென மொழிப"

நின்ற தேவருலகுக்கு முட்டுக்காலாக ஊன்றிவைத்த ஒருபற்றுக்கோடுபோல விண்ணைத்தீண்டும்படி யோங்கினமாடம்,

சாத்திய ஏணி ஏற்றருஞ் சென்னி மாடம்— தன்னிடத்துச்சாத்திய ஏணியால் ஏறுதற்கரிய தலையினையுடையமாடம்,

வேயா மாடத்து — கற்றைமுதலியவற்றால் வேயாது சாந்திட்ட மாடத்திடத்தே,

இரவில் மாட்டிய இலங்கு சுடர்—இராக்காலத்தேகொளுத்தின விளங்குகின்ற விளக்கு,

[ஞெகிழி, யுரவுநீ ரழுவத் தோடுகலங் கரையுந், துறை:] உரவு நீர் அழுவத்து ஞெகிழி ஓடு கலம் கரையும் துறை — உலாவுகின்ற கடற்பரப்பிலேவந்து நாம்சேரும் துறையன்றென்று நெகிழ்ந்து வேறோர்துறைக்கண் ஓடுங்கலங்களை இது நந்துறையென்றழைக்குந்துறை,

இனி ஞெகிழியைக் கடைக்கொள்ளியாக்கி அதனையெரித்துக்கொளுத்தின இலங்குசுடரென்றுமுரைப்பர்.

பிறக்கு ஒழியப் போகி—பின்னேகிடக்கப்போய்,

[கறையடிக், குன்றுறழ் யானை மருங்கு லேய்க்கும், வண்டோட்டுத் தெங்கின்:]

குன்று உறழ் கறை அடி யானை மருங்குல் ஏய்க்கும் தெங்கின் — மலையோடு மாறுபடுகின்ற உரல்போன்ற அடியினையுடைய யானையினுடம்பையொக்கும் சருச்சரையையுடைத்தாகிய தெங்கினுடைய,

[வாடுமடல் வேய்ந்த:]

வண்டோட்டு (௩௫௩) வாடு மடல் வேய்ந்த— வளவிய இலையினையுடைய உலர்ந்த பழுத்தலை முடைந்துவேய்ந்த தனிமனை (௩௫௫) யென்க.

மஞ்சள் முன்றில்— மஞ்சளையுடைய முற்றத்தினையும்,

மணம் நாறு படப்பை — மணநாறுகின்ற பூந்தோட்டங்களையுமுடைய,

தண்டலை உழவர் தனி மனைச் சேப்பின்—தோப்புக்குடிகளுடைய ஒப்பில்லாத மனைகளிலேதங்கின்,

[தாழ்கோட் பலவின் சுழ்சுளைப் பெரும்பழம்:]

தாழ் கோள் பலவின் பழம்—தாழ்ந்த குலைகளையுடைய பலாவினதுபழம்,

சூழ் சுளைப் பெரும் பழம்— தின்பார் விரும்பிச்சூழும் சுளையையுடைய பெரிய பழத்தையும்,

வீழ் இல் தாழைக் குழவித் தீநீர்— விழுதில்லாத தாழையாகிய தெங்கின் இளதாய இனியநீரையும்,

* "பிள்ளை குழவி கன்றே போத்தெனக், கொள்ளவு மமையு மோரறி வுயிர்க்கே" என்றதனாற் குழவித்தீநீரென்றார்.

கவை முலை இரும்பிடிக் கவுள் மருப்பு ஏய்க்கும்— கவைத்த முலையையுடைய பெரிய பிடியினுடைய கவுளிடத்துக் கொம்புகளையொக்கும்,

[குலைமுதிர் வாழைக் கூனி வெண்பழம்:] குலை கூனி முதிர் வாழை வெண்பழம்— குலைகள் தம்பெருமையாலே நிலத்தே தாழவளைந்து முற்றின வாழையினது வெள்ளிய பழத்தையும்,

திரள் அரைப் பெண்ணை நுங்கொடு பிறவும் தீம் பல்தாரம் முனையின்— திர

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், உச.

ண்ட அடியையுடைய பனையினது நுங்கோடே வேறும் இனியபலபண்டங்களையும் வெறுக்கின்,

[சேம்பின், முளைப்புறம்:] முளைப்புறச் சேம்பின்—முளையை இடத்தேயுடைய சேம்பினது இலையோடே,

முதிர் கிழங்கு ஆர்குவிர்—முற்றின வள்ளிமுதலியன கிழங்குகளைத் தின்பீர்; சேப்பிற் (௩௫௫) பழத்தையும் (௩௫௬) நீரையும் (௩௫௭) பழத்தையும் (௩௫௯) நுங் கோடே (௩௬0) பலபண்டங்களையுமுளையிற் (௩௬௧) கிழங்கார்குவிரென்க.

பகற் பெயல் மழை வீழ்ந்தன்ன மாத் தாட் கமுகின் புடை சூழ் தெங்கின்—பகற்பொழுதிலே பெய்தலையுடைய மழை கால்விழுந்தாலொத்த பெரிய தண்டினையுடைய கமுகுகளின் பக்கத்தேசூழ்ந்த தெங்கினுடைய,

முப் புடைத் திரள் காய் — மூன்றுபுடைப்பினையுடைய திரண்டகாய்,

பழுத்தால் அடி மூன்றாகப்புடைத்தல் அதற்கியல்பு. இனி முப்புடைத்திரள் காயும் பாடம்

ஆறு செல் வம்பலர் காய் பசி தீரச் சோறு அடு குழிசி இளக விழூஉம்— வழிச் செல்கின்றபுதியோர் தமது மிக்கபசிதீரும்படி சோற்றையாக்குகின்றபானை அடுப்பினின்றும் அசைந்துவிழும்படி நிலத்தேவிழும்,

வீயா யாணர் வளங் கெழு பாக்கத்து — வீடாத புதுவருவாயினையுடைய செல்வம்பொருந்தின பாக்கத்திடத்து,

பன்மரம் நீளிடைப் போகி—பலமரங்கள்வளர்ந்த இடத்திலேபோய்,

[நன்னகர், விண்டோய் மாடத்து விளங்குசுவருடுத்த:] விளங்கு சுவர் உடுத்த விண் தோய் மாடத்து நன்னகர் — விளங்குகின்ற மதில்சூழ்ந்த விண்ணைத்தீண்டும் மாடங்களையுடைய நன்றாகிய ஊர்களிலே,

வாடா வள்ளியின் வளம் பல தரூஉம் நாடு பல கழிந்த பின்றை — வாடுங்கொடியினையுடைய வள்ளியல்லாத வள்ளிக்கூத்தின் வளப்பம்பலவற்றையுந் தருதற்குக்காரணமாகிய புறநாடுபலவற்றையும் போனபின்பு,

வளம்பலவென்றார், இக்கூத்து ஆண்பாற்கும்பெண்பாற்கும் பொதுவாய் வருதலின்.

என்றது-சிறப்புடையநாடுகளைப்பாடித் தாழ்ச்சிபெற்ற இழிகுலத்தோருறையும் புறநாடுகளைப் பாடாமற்றொருக்கின்றார், அவைபுறநாடென்பதுதோன்ற அவர்கள் காண்டற்குரிய வள்ளிக்கூத்தினைக்கூறி அதனைவெளிப்படுத்தினர். இது, புறத்திணையியலில் * "வெறியறிசிறப்பு" என்னுஞ்சூத்திரத்து 'வாடாவள்ளி' என்பதனாலும், † "மண்டம ரட்ட மறவர் குழாத்திடை" என்னு முதாரணத்தானும் உணர்க.

நீடு குலைக் காந்தள் அம் சிலம்பிற் களிறு படிந்தாங்கு — நீண்ட பூங்கொத்தக்களையுடைய காந்தளையுடைய அழகிய பக்கமலையிலே யானை கிடந்தாற்போல,

பாம்பு அணைப் பள்ளி அமர்ந்தோன் ஆங்கண்— பாம்பணையாகிய படுக்கையிலே துயில்கொண்டோனுடைய ‡ திருவெஃகாவிடத்து,

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், ௫.

† "மண்டம ரட்ட மறவர் குழாத்திடைக் - கண்ட முருகனுங் கண்களித்தான் - பண்டே - குறமகள் வள்ளிதன் கோலங்கொண் டாடப் - பிறமகள் நோற்றாள் பெரிது."

‡ திருவெஃகாவென்பது திருமாலினுடைய நூற்றெட்டுத் திருப்பதியுளொன்று. இது காஞ்சிப்பதியிலுள்ளது.

காந்தளென்றதற்கேற்பப் பாம்பணையென மெலித்தார்.

[வெயினுழை பறியாக் குயினுழை பொதும்பர்:]

வெயில் நுழைபு அறியாப் பொதும்பர்— ஞாயிற்றின்கதிர் தோன்றியகாலத்தும் படுகின்றகாலத்துமுட்படச் சிறிதுஞ் செல்லுதலறியாத பொதும்பர்,

குயில் நுழை பொதும்பர் — இலைநெருக்கத்தாலே குயில்கள் நுழைந்துசெல்லும் இளமரக்காவில்,

குறுங் காற் காஞ்சி சுற்றிய நெடுங்கொடிப் பாசிலைக் குருகின் புன்புற வரிப் பூ—குறிய காலினையுடைய காஞ்சிமரத்தைச்சூழ்ந்த நெடியகொடியினையும் பசிய இலையினையுமுடைய குருக்கத்தியினுடைய புற்கென்றபுறத்தினையும் வரிகளையுமுடைய பூக்கள் உறைப்ப (௩௭௧) வென்க.

கார் அகல் கூவியன் பாகொடு பிடித்த இழைசூழ் வட்டம் பால் கலந்தவை போல் — கரிதாகியசட்டியிலே அப்பவாணிகன் பாகுடனே வேண்டுவனகூட்டிச் சேர்க்கப்பட்ட நூல்போலச் சூழ்ந்துகிடக்கின்ற அப்பம் பாலிலே கிடந்தவைபோல,

சட்டியிலே கிடந்த அப்பம் பின்பு பாலிலேகிடந்தவைபோலவென்க.

பிடித்தவட்டமென்க.

நிழல் தாழ் வார் மணல் நீர் முகத்து உறைப்ப—நிறங்கிளர்கின்ற வார்ந்த மணலிடத்துக் குழிகளினின்ற நீரிடத்தே மிகவிழும்படி,

உறைப்பவென்றதனைத் துளிப்பவென்றால் ஈண்டு ஒப்பன்மையான் "உப்புறைப்ப" என்றாற்போலக்கொள்க.

புனல் கால் கழீஇய பொழில்தொறும்—நீர் பெருகியகாலத்தே ஏறிய விடத்தைத் தூய்தாக்கிப்போன பொழில்கடோறும்,

என்பதனால், முன்பு நீர்நின்றுபோகலிற் பூத்தவென்றார்.

திரள் கால் சோலைக் கமுகின் சூல் வயிற்றன்ன நீலப் பைங்குடந் தொலைச்சி— திரண்ட தண்டினையுடைய சோலையிடத்துநிற்குங் கமுகினுடைய சூற்கொண்டவயிற்றையொத்த பச்சைக்குப்பிகளையுண்டு போக்கி,

நாளும் பெருமகிழ் இருக்கை மரீஇ—நாடோறும் பெரிய மகிழ்ச்சியையுடைய இருப்பைமருவி,

சிறு கோட்டுக் குழவித் திங்கட் கோள் நேர்ந்தாங்கு—சிறிய கோட்டையுடைய இளைதாகிய பிறையைச் செம்பாம்பு தீண்டினாற்போல,

இஃது இல்பொருளுவமை.

சுறவுவாய் அமைத்த சுரும்பு சூழ் சுடர் நுதல்—மகரவாயாகிய தலைக்கோலத்தைச் சேர்த்தின சுரும்புகள்சூழும் ஒளியையுடைய நுதலினையும்,

நறவு பெயர்த்து அமைத்த நல்லெழில் மழைக் கண்—கள்ளினை உண்டுபொருந்திய நன்றாகிய அழகினையுடைய குளிர்ச்சியையுடைத்தாகியகண்ணையுமுடைய,

வள்ளத்தி னறவைத் தம்முள்ளேயாக்கினமையிற் பெயர்த்தென்றார்.

மடவரல் மகளிரொடு பகல் விளையாடி—மடப்பந்தோற்றதலையுடைய மகளிரோடே பகற்பொழுது விளையாடி,

பெறற்கு அருந் தொல் சீர்த் துறக்கம் ஏய்க்கும் பொய்யா மரபிற் பூ மலி பெருந் துறை — பெறுதற்கரிய பழமையையுடைத்தாகிய புகழினையுடைய துறக்கத்தை

யொக்குந் தப்பாமல் நீர்வருமுறைமையினையுடைய மூமிகுகின்ற பெரிய துறையி டத்தே.

துறை, நுகர்பொருள்குறைவின்மையிற் றுறக்கமேய்க்குமென்றார்.

செவ்வி கொள்பவரோடு அசைஇ—இளவேனிற்செவ்வியை நுகர்வாரோடு இளைப்பாறி,

அவ்வயின் அருந் திறற் கடவுள் வாழ்த்தி—அத்திருவெஃகாவணையில் அரியதிறலினையுடைய திருமாலைவாழ்த்தி,

[சிறிதுறுங், கருங்கோட் டின்னிய மியக்கினிர்கழிமின்:] நும் கருங் கோட்டு இன்னியம் சிறிது இயக்கினிர் கழிமின்—நும்முடைய கரிய தண்டினையுடைய இனியயாழைச் சிறிதுவாசித்து அவ்விடத்துநின்றும் போமின்;

ஆங்கட் (௩௭௧) பொதும்பர்க் (௩௭௪) குருகின்பூ (௩௭௬) உறைப்பக் (௩௭௮) கழிஇயபொழிற்றும் (௩௮௦) மகளிரோடேபகல்விளையாடிப் (௩௮௭) பெருந்துறைச் (௩௮௯) செவ்விகொள்பவரோடசைஇ (௩௯௦) நீலப்பைங்குடந் தொலேச்சி (௩௮௨) மரீஇக் (௩௮௩) கடவுள்வாழ்த்தி (௩௯௧) இயக்கினிர்கழிமினெனமுடிக்க.

[காழோ ரிகழ்பத நோக்கிக் கீழ, நெடுங்கை யானை நெய்மிதி கவளங், கடுஞ்சூன் மந்தி கவருங் காவிற், களிறுகத னடக்கிய வெளிறில் கந்தின்:]

*வெளிறு இல் கந்திற் கதன் அடக்கிய களிறு கீழ நெடுங்கையானை—*** கஞேந்திநின்கின்ற:

நெய் மிதி கவளம்— நெய்யைவார்த்து மிதித்தகவளங்களை,

கடுஞ் சூல் மந்தி காழோர் இகழ் பதம் நோக்கிக் கவரும் காவின்— முற்பட்ட சூலையுடைய மந்தி பரிக்கோலையுடையோர் நெகிழ்ந்தசெவ்வியைப்பார்த்து எடுத்துக்கொண்டுபோய்த்தின்னுஞ் சோலையினையும்,

திண்டேர் குழித்த குண்டு நெடுந் தெருவின்— திண்ணியதேர்கள் பலகால் ஓடிக்குழித்த தாழ்ச்சியையுடைய நெடியதெருவினையும்,

[படைதொலை பறியா மைந்துமலி பெரும்புகழ்க், கடைகால் யாத்த பல்குடி செழீஇக், கொடையுங் கோளும்:]

தொலைபு அறியா மைந்து மலி பெரும்புகழ்ப் படை— கெடுதலறியாத வலிமிகுகின்ற பெரிய புகழினையுடைய படையினையும்,

கொடையும் கோளும் செழீஇக் கால்யாத்த பல்குடிக் கடை— பண்டங்களைவிற்றலும் கொள்ளலும்பொருந்தி அவ்விடத்து நெருங்கின பலகுடிகளையுடைய கடையினையுமுடைய மூதூர் (௪௧௧).

வழங்குநர்த் தடுத்த அடையா வாயில்—உலகத்துக் கொடுப்பாரைக் கொடாமற் றடுத்த பரிசிலர்க்கடையாத வாசலினையும்,

இவன் கொடைப்பெருமையாற் பிறர்தவிர்ந்தாரென்றார்.

மிளை சூழ் படப்பை— காவற்காடுசூழ்ந்த பக்கத்தினையும்,

[நீனிற வுருவி னெடியோன் கொப்பூழ், நான்முக வொருவற் பயந்த பல்விதழ்த், தாமரைப் பொகுட்டிற் காண்வரத் தோன்றி:] நான்முக ஒருவற் பயந்த நீனிற

* இந்தப்பாகத்துக்கு எந்தப்பிரதிகளிலும் உரைகிடைத்திலது. வயிரமுள்ள கந்திலுற் கோபத்தையடக்கிய ஆண்யானைகளும், கீழேதாழ்ந்த நெடியகைகையயுடைய பெண்யானைகளுந்தின்கின்றவென்க.

உருவின் நெடியோன் கொப்பூழ்ப் பல் இதழ்த் தாமரைப் பொகுட்டிற் காண்வரத் தோன்றி—நான்குமுகத்தையுடைய ஒருவனைப்பெற்ற நீலநிறத்தையுடைத்தாகிய வடிவினையுடைய திருமாலுடைய திருவுந்தியாகிய பலஇதழையுடைய தாமரையினது கொட்டைபோலே அழகுவிளங்கத்தோன்றி,

இதனாற் * பழமையுஞ் சிறப்புந் தூய்மையுங் கூறினர்.

சுடுமண் ஓங்கிய நெடுநகர் வரைப்பின்—செங்கலாற்செய்யப்பட்டு உயர்ந்த புறப்படைவீட்டைச்சூழ்ந்த மதிலினையும்,

[இழுமென் புள்ளி னீண்டுகிளைத் தொழுதிக், கொழுமென் சினைய கோளியுள்ளும்:] கொழு மென்சினைய இழுமென் புள்ளின் ஈண்டு கிளைத் தொழுதிக் கோளியுள்ளும்— கொழுவிய மெல்லிய கொம்புகளிடத்தனவாகிய இழுமென்னும் ஓசையையுடைய புறவினுடைய திரளுகின்ற சுற்றத்திரட்சியையுடைய பூவாமற் காய்க்கு மரங்களில் விசேடித்தும்,

பழம் மீக்கூறும் பலாஅப் போல— பழத்தின் இனிமையான் மேலாகச்சொல்லும் பலாமரத்தையொக்க,

புலவுக் கடல் உடுத்த வானஞ் சூடிய மலர் தலை உலகத்துள்ளும் — புலால்நாற்றத்தையுடைய கடல்சூழ்ந்த ஆகாயங்கவிந்த அகன்ற இடத்தையுடைய உலகத்து நகரில் விசேடித்தும்,

பலர் தொழ விழவு மேம்பட்ட பழவிறல் மூதூர் — பலசமயத்தாருந் தொழும்படி எடுத்த விழாக்களாலே ஏனைநகரிகளின் மேலான பழைய வெற்றியினையுடைய பழையவூராகிய,

அவ்வாய் வளர் பிறை சூடிச் செவ்வானத்து அந்திவாய் ஆமழை கடுப்ப— அழகிய இடத்தையுடைய வளரும்பிறையைத் தன்மேலேசூடிச் செக்கர்வானமாகிய அந்திக்காலத்தேயுலாவுகின்ற மேகத்தையொப்ப,

கொம்பும் யானையும் குருதியும் உவமிக்கப்படும்பொருள்.

[வெண்கோட் டிரும்பிணங் குருதி யீர்ப்ப, வீரைம் பதின்மரும் பொருதுகளத் தவியப், பேரமர்க் கடந்த கொடுஞ்சி நெடுந்தே, ராராச் செருவி னைவர் போல:]

வெண்கோடு இரும்பிணம் குருதி ஈர்ப்பப் பொருது — வெள்ளிய கொம்பினையுடைய கரியயானைப்பிணத்தைக் குருதியாகிய ஆறு இழுத்துக்கொண்டுபோம்படி பொருது,

ஈர் ஐம்பதின்மரும் களத்து அவியப் பேர் அமர்க் கடந்த ஐவர்போல—துரியோதனன் முதலிய நூற்றுவரும் களத்திலேபடும்படி பெரியபோரைவென்ற தருமன் முதலியோரைப்போல,

கொடுஞ்சி நெடுந்தேர் ஆராச் செருவின் ஐவர்— முன்னே தாமரைமுகையினையுடைய நெடியதேரினையும் தொலையாத போரினையுமுடைய ஐவர்

அடங்காத் தானையோடு உடன்று மேல் வந்த — ஒன்னின்கண் அடங்காத படையுடனே கோபித்துத் தன்மேல்வந்த,

ஒன்னாத் தெவ்வர் உலைவிடத்து ஆர்த்து— தன்னைவலைப் பொருந்தாத பகைவர் தோற்றவிடத்தே வெற்றிக்களிப்புத்தோன்ற ஆரவாரித்து,

[கச்சி யோனே கைவண் டோன்ற, லச்சிச் சென்றோர்க் கேம மாகிய:] கை

* பெருமையுமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

வண் தோன்றல் கச்சிச் சென்றோர்க்கு ஏமம் ஆகிய கச்சியோனே — கைவளப்பத்தையுடைய தலைவன் தன்பரிசிலைவிரும்பித் தன்பாற் சென்றோர்க்குப் பாதுகாவலாகிய காஞ்சிபுரத்தேயிருக்கின்றான்,

படப்பையினையும் (௩௦௧), காவினையும் (௩௯௭), வரைப்பினையும் (௩௦௬), அடையாவாயிலினையும் (௩௦௪), தெருவினையும் (௩௯௭), கடையினையும் (௩௯௪), படையினையு (௩௯௮) முடைய மூதூர் (௪௧௧) என்க.

காண்வரத்தோன்றிப் (௩௦௩) பலாஅப்போல (௩௦௮) விழவுமேம்பட்ட (௪௧௧) மூதூரென்க.

கைவண்டோன்றல் (௪௨௦) ஐவர்போலக் (௪௧௭) குருதியிர்ப்பப் (௪௪௪) பொருது (௪௧௫) ஆர்த்து (௪௧௪) ஏமமாகிய (௪௨௧) மூதூராகிய (௪௧௧) கச்சியிடத்தேயிருக்கின்றானென்க.

[அளியுந் தெறலு மெளிய வாகவின், மலைந்தோர் தேஎ மன்றம் பாழ்பட:]

மலைந்தோர் தேஎம் மன்றம் பாழ்படத் தெறலும் — தன்னுடனே பொருதார் தேயத்திலூர்களின்மன்றுகள் மக்களின்றாய்ப் பாழாம்படி அழித்தலும்,

[நயந்தோர் தேஎ நன்பொன் பூப்ப:] நயந்தோர் தேஎம் நன் பொன் பூப்ப அளியும்— தன்னை விரும்பியிருந்தோர் தேயம் இருமடங்கைபொலிவுபெற்றிருப்ப அளித்தலும்,

எளிய ஆகலின்— தனக்கு எளியவாய் நடக்கையினாலே,

நட்புக் கொளல் வேண்டி நயந்திசி னோரும் — மலையலாகாதென்று உறவுகொள்ளுதலைவேண்டி அவன்றனைவிரும்பினவர்களும்,

துப்புக் கொளல் வேண்டிய துணையிலோரும் — அவன் பகையைத்தெறும் வலியைத் தமக்குப்பெறவேண்டின வேறொருதவியில்லாதவர்களுமாய்,

கல் வீழ் அருவி கடற் படர்ந்தாங்கு— மலையினின்றும்விழுகின்ற அருவி அம்மலையிலுள்ளபண்டங்களை வாங்கிக்கொண்டு கடலுக்குக்கொடுப்பதாகச் சென்றாற்போல,

பல் வேறு வகையிற் பணிந்த மன்னர் — பலவாகிய வேறுபட்ட திறைகளின் கூறுபாட்டோடே சென்று வணங்கின அரசர்,

[இமையோ ருறையுஞ் சிமையச் செவ்வரை, வெண்டிரை கிழித்த விளங்குசுடர் நெடுங்கோட்டுப், பொன்கொழித் திழிதரும் போக்கருங் கங்கை:]

இமையோர் உறையும் சிமையச் செவ்வரை விளங்கு சுடர் நெடுங்கோட்டு — தேவர்களிருக்கும் உச்சியையுடைய சிவந்த மேருவினது விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய நெடிய சிகரத்தினின்றும்,

பொன் கொழித்து இழிதரும் போக்கு அருங் கங்கை—பொன்னைக்கொழித்துக் குதிக்கும் மாக்கட்குக் கடத்தலரிதாகிய கங்கையாகிய ஆற்றிலே,

வெண்டிரை கிழித்த கங்கை—கடலிடத்து வெள்ளியதிரையைக் கிழித்துச்சென்ற கங்கை

பெருநீர்ப் போகும் இரியல் மாக்கள்— பெரிய நீரைக்கடந்துபோம் கெடுதலையுடையமாக்கள்,

கெடுபட்டுப்போவார் ஒருவர்க்குமுன்னே ஒருவர் விரைந்துபோதலைக் கருதுவர்.

ஒருமரப் பாணியில் தூங்கியாங்கு— விடுகின்ற தோணியாளையினாலே அது வருங்காலம் பார்த்திருந்து தூங்கினாற்போல,

தொய்யா வெறுக்கையொடு துவன்றுபு குழீஇச் செவ்வி பார்க்குஞ் செழுநகர் முற்றத்து — கெடாத யானைமுதலிய செல்வங்களோடே நெருங்காநின்று திரண்டு காலம்பார்த்திருக்கும் வளவிய நகரின்முற்றத்தினையுடைய வியனகர் (௪௪௦)

எளியவாகலின் (௪௨௨), நயந்திசினோரும் (௪௨௫) துணையிலோருமாய்ப் (௪௨௬) பணிந்தமன்னர் (௪௨௮) தூங்கியாங்குச் (௪௩௯) செவ்விபார்க்கு முற்றமென்க.

பெருங்கை யானைக் கொடுந்தொடி படுக்குங் கருங்கைக் கொல்லன் — பெரிய கையினையுடைய யானைக்கு வளைந்துகிடக்கும் பூணைச்சேர்க்கும் வலியகையினையுடைய கொல்லன்,

இரும்பு விசைத்து எறிந்த கூடந் திண்ணிசை வெரீஇ — இரும்பைக் கையையுரத்துக்கொட்டின கூடத்தெழுந்த திண்ணியஓசையை வெருவி,

[மாடத், திறைபுறை புறவின் செங்காற் சேவ, லின்றுயி லிரியும் பொன்றுஞ்சு வியனகர்:]

மாடத்துப் புறவின் செங்காற் சேவல் இன்துயில் இரியும் நகர் — மாடத்திடத்துப் புறவினுடைய சிவந்த காலையுடையசேவல் இனிய துயிலை நீங்குநகர்,

இறை உறை நகர் — இறைவனிருக்கு நகர்,

பொன் துஞ்சு வியன் நகர்—திருத்தங்குகின்ற அகலத்தையுடைய கோயிற்கண்ணே இருந்தோன் (௪௪௭)

குணகடல் வரைப்பின் முந்நீர் நாப்பட் பகல்செய் மண்டிலம் பாரித்தாங்கு—கீழ்கடலாகிய எல்லையிடத்து நிலத்தைப் படைத்தலும் காத்தலும் அழித்தலுமாகிய மூன்றுதொழிலையுடைய நீர்க்குநடுவே பகற்பொழுதைச்செய்யுஞாயிறு தன்கிரணங்களைப்பரப்பித் தோன்றினாற்போல,

[முறைவேண் டுநர்க்குங் குறைவேண் டுநர்க்கும், வேண்டுப வேண்டுப வேண்டினர்க் கருளி, யிடைதெரிந் துணரு மிருடீர் காட்சிக், கொடைக்கட னிறுத்த கூம்பா வுள்ளத், துருப்பில் சுற்றமோ டிருந்தோற் குறுகிப், பொறிவரிப் புகர்முகந் தாக்கிய வயமான், கொடுவரிக் குருளை கொளவேட் டாங்குப், புலவர் பூண்கட னாற்றி:]

இடை தெரிந்து உணரும் இருள் தீர் காட்சி—நடுவுநிலையை ஆராய்ந்தறியும் மயக்கந்தீர்ந்த அறிவாலே,

முறை வேண்டுநர்க்கும் குறை வேண்டுநர்க்கும் வேண்டுப வேண்டுப அருளி—முறைப்பாட்டைவிரும்புவார்க்கும் காரியங்களைவிரும்புவார்க்கும் அவரவர் விரும்புவனவற்றை விரும்புவனவற்றை அருளிச்செய்து,

புலவர் பூண் கடன் ஆற்றி—புலவர்க்குப் பேரணிகலங்களையும், கொடுத்தற்குரியபிறகலங்களையுங் கொடுத்து,

வேண்டினர்க்குக் கொடைக் கடன் இறுத்த கூம்பா உள்ளத்து உருப்பு இல் சுற்றமோடு இருந்தோற் குறுகி—வேண்டிவந்த பரிசிலர்க்குக் கொடையாகியகடனை முடித்த குவியாத நெஞ்சத்தோடே கொடுமையில்லாத மந்திரச்சுற்றத்தோடே இருந்தோனையணுகி,

ஞாயிறுபோல இருளைக்கடிந்து முறைவேண்டுநர்க்குங் குறைவேண்டுநர்க்கும் வேண்டுவன வேண்டுவன முடித்துக்கொடுத்தலின், அதனை உவமித்தார்.

கடல் சுற்றத்திரட்சிக்கு உவமையாக்கலுமொன்று.

பொறி வரிப் புகர்முகம் தாக்கிய வயமான் கொடுவரிக் குருளை கொள வேட்டாங்கு—ஒளியினையும் வரியினையுமுடைய யானையைப்பாய்ந்த வலியையுடைய சிங்கத்தினுடைய வளைந்தவரியினையுடைய குருளை அவ்வியானையின் மத்தகத்தைக் கொள்ளவிரும்பினாற்போல,

பகைவர் கடி மதில் எறிந்து குடுமி கொள்ளும் வென்றி அல்லது—பகைவரது காவலையுடைய மதில்களையழித்து ஆண்டிருந்த அரசருடையமுடிக்கலமுதலியவற்றை வாங்கிக்கொண்டு வீரமுடிபுனையும் வெற்றியினை விரும்புதலல்லது,

இதனால் * "இகன்மதிற்குடுமிகொண்ட மண்ணுமங்கலம்" என்னுந்துறை கூறினார்; குடுமிகொள்ளும் வென்றியெனவே மண்ணுமங்கலமாயிற்று.

வினை உடம்படினும் ஒன்றல் செல்லா உரவு வாள் தடக் கைக் கொண்டி உண்டித் தொண்டையோர் மருக—அம்மதிலரசர் சந்துசெய்தற்குடம்பட்டாராயினும் அதற்கு மனம்பொருந்துதல் நிகழாமைக்குக்காரணமாகிய உலகெங்கும்பரக்கும் வாளையுடைத்தாகிய பெருமையையுடைய கையினையும் பகைப்புலத்துக் கொள்ளையாகிய உணவினையுமுடைய தொண்டையைச்சூடினோருடைய குடியிலுள்ளவனே,

மள்ளர் மள்ள—வீரர்க்கு வீரத்தைக்கொடுக்கின்றவனே,

மறவர் மறவ—கொடியோர்க்குக் கொடியவனே,

செல்வர் செல்வ—செல்வமுடையோர்க்குங் கொடுத்தலைவிரும்புபவனே,

செரு மேம்படுந—போர்த்தொழிலிலே மிக்கவனே,

பெரும (சகக) —பெருமானே,

வெண்டிரைப் பரப்பிற் கடுஞ்சூர் கொன்ற பைம்பூட் சேஎய் பயந்த மா மோட்டு—வெள்ளிய திரையினையுடைய கடலிலேசென்று கடியசூரனைக்கொன்ற பசிய பூணினையுடைய முருகனைப்பெற்ற பெருமையையுடைய வயிற்றினையும்,

துணங்கை அம் செல்விக்கு அணங்கு நொடித்தாங்கு—பேய்களொடுந் துணங்கைக்கூத்தினையும் அழகினையுமுடைய இறைவிக்குப் பேய்மகள் சில நொடிசொன்னாற்போல,

[தண்டா வீகைநின் பெரும்பெய ரேத்தி, வந்தேன் பெரும வாழிய நெடிதென:]

தண்டா ஈகை நின் பெரும்பெயர் ஏத்தி வந்தேன் நெடிது வாழிய என—அமையாக்கொடையினையுடைய நின் பெரியபெயருட் சிலவற்றைச்சொல்லிப் புகழ்ந்துவந்தேன்; நெடுங்காலம் வாழ்வாயாகவெனச்சொல்லி,

இடனுடைப் பேரியாழ் முறையுளிக் கழிப்பி—தனக்குக் கூறுகின்ற இலக்கணங்களைத் தன்னிடத்தேயுடைய பெரிய யாழை வாசிக்குமுறைமையிலே வாசித்து,

முறையுளி, உளி-பகுதிப்பொருள்விகுதி.

கடன் அறி மரபிற் கைதொழூஉப் பழிச்சி—முற்படக் கண்டக்காற் செய்யுங் கடனை அறிந்தமுறைமையோடே கையாற்றொழுது வாழ்த்தி,

நின் நிலை தெரியா அளவை—நின்னுடைய கலைகளெல்லாந் தெரிவதற்குமுன்னே,

அந் நிலை—நீநின்ற அந்த நிலைதன்னிலே,

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், கரு.

நாவல் அம் தண் பொழில் வீவின்று விளங்க—நாவலாற் பெயர்பெற்ற அழகினையுடைய குளிர்ந்த உலகமெல்லாம் கேடின்றாக விளங்கும்படி,

நில்லா உலகத்து நிலைமை தூக்கி—யாக்கையுஞ் செல்வமுமுதலிய நிலைநில்லாத உலகத்திடத்து நிலைபெறுதலுடையபுகழை நாம்பெறுதல் நன்றென்று ஆராய்ந்து,

அந்நிலை அணுகல் வேண்டி—முற்படநின்ற சேய்நிலத்துநின்று தன்னை அணுகுதற்கு விரும்பியழைத்து,

நின் அரைப் பாசி அன்ன சிதர்வை நீக்கி—நின்னுடைய அரையிற்கிடந்த கொட்டைப்பாசியின் வேரையொத்த சிதரின சீரையைப்போக்கி,

[ஆவி யன்ன வவிர்நூற் கலிங்க, மிரும்பே ரொக்கலொ டொருங்குட னுடீஇ:] ஆவி அன்ன அவிர் நூல் கலிங்கம் உடன் இரும் பேர் ஒக்கலொடு ஒருங்கு உடீஇ—பாலாவியையொத்த விளங்குகின்ற நூலாற்செய்த துகில்களைப் படிசேரக் கரிய பெரிய சுற்றத்தாரோடே சேர உடுக்கப்பண்ணி,

கொடு வாள் கதுவிய வடு ஆழ் நோன் கை வல்லோன் அட்ட பல்லூன் கொழுங்குறை—வளைந்த அரிவாளைக்கொண்ட வடுவழுந்தின வலியையுடைத்தாகிய கையினையுடைய மடையனாக்கின பலஇறைச்சியிற் கொழுவியதசைகளும்,

பலகாலுமறுத்தலால், தழும்பிருந்தகையென்றார். கதுவுதல்-கைக்கொள்ளுதல்.

அரி செத்து உணங்கிய பெருஞ் செந்நெல்லின் தெரி கொள் அரிசித் திரள் நெடும் புழுக்கல்—நிறத்தான் ஞாயிற்றையொத்து உலர்ந்த பெரிய செந்நெல்லினுடைய * பொறுக்கிக்கொண்ட அரிசியாலாக்கின திரண்ட இடைமுறியாதசோறும்,

அரிசெத்தென்றதற்கு உவமையின்றாக வென்றுமாம். இனி அரிசெய்தென்று பாடமாயின், அரிதலைச்செய்தென்றுகூறுக.

அருங்கடித் தீஞ்சுவை அமுதொடு—பெறுதற்கரிய மிகுதியையுடைய இனியசுவையினையுடைய கண்டசருக்கரைமுதலியவற்றோடே,

பிறவும்—கூறாதொழிந்தனவும்,

விருப்பு உடை மரபிற் கரப்பு உடை அடிசில்—விருப்பமுடைத்தாகிய முறைமையினையுடைய தலையாப்புப்பரத்தலையுடைய அடிசிலை,

அமுதோடே (சஎ௫) குறையும் (சஎ௨) புழுக்கலும் (சஎ௪) பிறவுமாகிய (சஎ௫) அடிசிலைப் (சஎசு) பரப்பி (சஎ௮) ஊட்டியென்க.

[மீன்பூத் தன்ன வான்கலம் பரப்பி, மகமுறை மகமுறை நோக்கி முகனமர்ந், தாஅ விருப்பிற் றானின் றூட்டி, மங்குல் வானத்துத் திங்க ளேய்க்கும்:]

மங்குல் வானத்து மீன் பூத்தன்ன வான் கலம் திங்கள் எய்க்கும் வான்கலம் மகமுறை பரப்பி—திசைகளையுடைய ஆகாயத்திடத்தே உடுக்கள்தோன்றினாற்போன்ற சிறிய வெள்ளிக்கலங்களையும், திங்களையொக்கும் பெரியவெள்ளிக்கலங்களையும் நம்முடையபிள்ளைகளுக்கு இடையேபரப்பி,

எனவே தலைவராயினார்க்குப் பொற்கலம்பரப்புவரென்றார்.

தான் முகன் அமர்ந்து ஆஅ விருப்பின் மகமுறை நோக்கி நின்று ஊட்டி—தான் முகம்பொருந்தி அமையாதவாசையுடனே தம்முடைய பிள்ளைகளைப்பார்த்து நின்று உண்ணப்பண்ணுவித்து,

ஆடு வண்டு இமிரா அழல் அவிர் தாமரை நீடு இரும் பித்தை பொலியச் சூட்டி—

* பெறுக்கிக்கொண்டவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

உலாவும் வண்டுகள் ஒலியாத நெருப்பிடத்தே கிடந்துவிளங்கின பொற்றாமரையை நீண்ட கரிய மயிரிடத்தே அழகுபெறச் சூட்டி,

பொற்றாமரை திங்களையொக்குமென்றல் பொருந்தாமையுணர்க.

உரவுக் கடல் முகந்த பருவ வானத்துப் பகற் பெயல் துளியின் மின்னு நிமிர்ந்தாங்கு—பலவுஞ்சேரவுலாவுகின்ற கடலிடத்தேமுகந்த கூதிர்க்காலத்து மேகத்தினின்றும் பகற்காலத்தே பெய்தலையுடைத்தாகிய துளியின்கண்ணே மின்னோடினாற் போல,

புனை இருங் கதுப்பகம் பொலியப் பொன்னின் தொடை அமை மாலை விறலியர் மலைய—கைசெய்த கரியமயிரிடம் அழகுபெறும்படி, பொன்னாற்செய்து சேரக்கட்டுதலமைந்த மாலையை விறல்படஆடுமகளிர் சூடாநிற்க,

[நாலோர் புகழ்ந்த மாட்சிய மால்கடல், வளைகண் டன்ன வாலுளைப் புரவி, துணைபுணர் தொழில நால்குடன் பூட்டி:] நாலோர் புகழ்ந்த மாட்சிய துணை புணர் தொழில மால் கடல் வளை கண்டன்ன வால் உளைப் புரவி நால்கு உடன் பூட்டி—குதிரைநூல்கற்றோர்புகழ்ந்த அழகினையுடையவாய்த் தனித்துத்தொழில்செய்யாமல் இனங்களோடேகூடுந் தொழிலையுடையவாய்க் கருமையையுடையகடலிற் சங்கைக்கண்டாற்போன்ற வெள்ளிய கழுத்தின்மயிரையுடைய குதிரைகள்நான்கைச் சேரப் பூட்டி,

நான்கு—நால்கெனப்பெயர்த்திரிசொல்.

அரித் தேர் நல்கியும் அமையான்—பொன்னாற்செய்த தேரைத்தந்தும் கொடைமேல் விருப்பந்தவிரானாய்,

செருத் தொலைத்த ஒன்னாத் தெவ்வர் உலைவிடத்து ஒழிந்த விசும்பு செல் இவுளியொடு பசும்படை தரீஇ—தம்முடன்வந்து பொருதோருடைய போர்களை மாளப்பண்ணித் தன்னைவலைப்பொருந்தாத பகைவர்முதுகிட்டவிடத்து விட்டுப்போன ஆகாயத்தேசெல்கின்ற குதிரைகளுடனே பசியபொன்னாற்செய்த பக்கரைகளையுந்தந்து,

[அன்றே விடுக்குமவன் பரிசில்:] அவன் அன்றே பரிசில் விடுக்கும்—அவன் நீசென்ற அற்றைநாளே இவையொழிந்த பரிசில்களையுந்தரும்;

இன்சீர்க் கின்னரம் முரலும் அணங்குடைச் சாரல்—இனியதாளத்திலே கின்னரமென்னும் பறவைகள்பாடுந் தெய்வங்களையுடைய சாரலிடத்து,

மஞ்ஞை ஆலும் மரம் பயில் இறும்பின்—மயில்களாரவாரிக்கும் மரம்நெருங்கின இளமரக்காட்டினையுமுடைய,

கலை பாய்ந்து உதிர்த்த மலர் வீழ் புறவின்—முசுக்கலைகள்பாய்ந்துதிர்த்த மலர் கள்சிந்தின காட்டினையும்,

மந்தி சீக்கும் மா துஞ்சு முன்றில்—மந்திகள் அவ்விடத்துக்கிடந்த தாராலவாரும் மானும்புலியுந் துயில்கொள்ளும் முற்றத்தே,

புறவினையும் (௪௯௬) இறும்பினையு (௪௯௫) முடைய சாரலிடத்து (௪௯௪) முன்றிலிலே (௪௯௭) வேட்கு (௪௯௯) மென்க.

செந்தீப் பேணிய முனிவர்—சிவந்தீயைக் கைவிடாமற்காத்துப்போந்த இருடிகள்,

வெண்கோட்டுக் களிறு தரு விறகின் வேட்கும்—வெள்ளிய கொம்பினையுடைய களிறு முறித்துக்கொண்டுவந்த சமிதையாலே வேள்வியைச்செய்யும்,

மந்திசீத்தலும், மாத்தஞ்சலும், களிறு விறகுதருதலும் இருடிகளாணையால் நிகழ்ந்தனவென்றுணர்க.

[ஒளிறிலங் கருவிய மலைகிழ வோனே:]
ஒளிறு மலை—இவற்றுன்விளங்குமலை,
இலங்கு அருவிய மலை—விளங்குகின்ற அருவிகளையுடையமலை,
மலை கிழவோன்—இச் சிறந்த மலையையாளும் உரிமையையுடையோன்.

புலவுவாய்ப்பாண (௨௨), பெருவளனெய்தி (௨௯) முகந்துகொண்டு (௨௭) யாம் அவனூரினின்றும் வருகின்றேம்; நீயிரும் (௨௮) இனையற்படர்குவிராயின் (௩௭) நின்னுள்ளஞ்சிறக்க (௪௫); நின்னவலங்கெடுக (௩௮); இரவல (௪௫) அவனிலைகேள் (௩௮), அவன்புலம் கொடியோரின்று (௪௧); அதுவேயன்றி அப்புலத்தில் உருமுமுரறாது; அரவுந் தப்பா (௪௨); மாவும் உறுகண்செய்யா ஆகலின், ஆங்கு (௪௩) அசைவழி அசைஇத் தங்கிச் (௪௪) சென்மோ (௪௫); அங்ஙனஞ்செல்லுங்கால் வில்லுடைவைப்பிற் (௮௨) குரம்பையில் (௮௮) எயிற்றியர் (௯௪) தாங்களட்ட புழுக்கலையும் வாடூனையும் (௧௦௦) எல்லிடைக்கழியுநர்க்கு ஏமமாகத் (௯௯) தேக்கிலையிலேகுவிக்கையினாலே (௧௦௪) அப்பதத்தைப் (௧௦௫) பெருமகனாகிய (௧௦௧) வளைநாடன் சென்னியமெனிற் (௧௦௩) கடும்போடே மிகப்பெறுகுவிர் (௧௦௬); பின்னர் அருஞ்சுரமிறந்த அம்பர்க் (௧௧௭) குறும்பிற் சேப்பின் (௧௨௧), சொன்றியை (௧௩௧) வறைகால்யாத்ததுவயின்றொறும்பெறுகுவிர் (௧௩௩); பின்னர்த் தூங்கா (௧௪௬) முரண்டலை (௧௪௭) யிருக்கை (௧௪௬) கழிந்தபின்றைக் (௧௪௭) குடிவயிற்சேப்பின் (௧௬௬) மூரல் பாலொடும்பெறுகுவிர் (௧௬௮); பின்னர்ப் பறவையோர்க்கும் (௧௮௩) புலத்தைப்போய்ச் (௧௮௪) சீறூர்களிலே (௧௯௧) வரகின் சொன்றியைப் (௧௯௩) புழுக்கையட்டி (௧௯௫) மூரலோடேபெறுகுவிர் (௧௯௬); பின்னர் ஞாங்கர் (௧௯௯) வன்புலமிறந்தபின்றை (௨௦௯) மல்லற்பேரூர்மடியின் (௨௫௪) வல்சியை (௨௫௫) வாட்டோடும் பெறுகுவிர் (௨௫௬); பின்னர்க் கரும்பின்றீஞ்சாறு விரும்பினிர் மிசைமின் (௨௬௨); பின்னர் வலைஞர் குடிவயிற் சேப்பின் (௨௭௪), பிழியைச் (௨௮௧) சூட்டோடும்பெறுகுவிர் (௨௮௨); பின்னர்த் தீப்பட மலர்ந்த (௨௮௯) பூவையோம்பிக் (௨௯௦) குறுநரிட்டமலனாப் (௨௯௫) பிணையினிர் கழிமின் (௨௯௬); பின்னர் மறைகாப்பாளர் உறைபதிச்சேப்பின் (௩௦௧) வத்தத்தாலுண்டான வரிசியை (௩௦௫) வளைக்கைமகடூஉ வயினறிந்தட்டனவற்றைச் (௩௦௪) சுடர்க்கடையிலே (௩௦௫) போழோடே (௩௦௭) காடியோடே பெறுகுவிர் (௩௪௦); பின்னர் நீர்ப்பெயற்றெல்லை போகிப் (௩௧௧) பட்டினமருங்கி னசையின், முட்டுப்பாடின்றுகக் (௩௩௬) கொழுநிணத்தடியொடு கூர்நறாப்பெறுகுவிர் (௩௪௫); பின்னர்த் துறைபிறக்கொழியப்போகித் (௩௫௧) தனிமனைச்சேப்பின் (௩௫௫), ஆண்டைத் தீம்பஃறாமுனையிற் சேம்பிலையோடே (௩௬௧) முதிர்கிழங்கார்குவிர் (௩௬௨); இவற்றை இவ்வழியின்கண்ணே பெற்றுப் பின்னர்ப் பன்மரநீளிடைப்போய் (௩௬௮) நாடுபலகழிந்தபின்றைப் (௩௭௧) பள்ளியமர்ந்தோன் ஆங்கட் (௩௭௩) பொழிறொறும் (௩௮௦) ஆடி (௩௮௭) அசைஇத் (௩௯௦) தொலைச்சி (௩௮௨) மரீஇக் (௩௮௩) கடவுள்வாழ்த்தி (௩௯௧) இயக்கினிர்கழிமின் (௩௯௨); இங்ஙனஞ்சென்று கைவண்டோன்றல் (௪௨௦) இப்பொழுது ஐவர்போலக் (௪௧௭) குருதியீர்ப்பப் (௪௧௪) பொருது (௪௧௫) ஆர்த்துப் (௪௧௬) பகைமேற் செல்லுதலின்றி நச்சிச்சென்றோர்க்கு ஏமமாகிய (௪௨௧) படப்பை (௪௦௧) முதலியவற்றையுடைய விழவு மேம்பட்ட மூதூராகிய (௪௧௧) கச்சியிடத்தே யிருந்தோன் (௪௨௦); அவ்வூரிற் பணிந்தமன்னர் (௪௨௮) செவ்விபார்க்கும் முற்றத்தினை (௪௩௫) யுடைய பொன்றுஞ்சு வியனகர்க்கண்ணே

(சுசு0) பகல்செய் மண்டிலம் பாரித்தாங்கு (சுசுஉ) மிக்ககாட்சியாலே (சுசுரு) அருளிப் (சுசுச) பூண்கடனாற்றிக் (சுருo) கடனிறுத்த உள்ளத்தோடே (சுசுங) சுற்றத்தோடேயிருந்தோனைக் குறுகித் (சுசுஎ) தொண்டையோர் மருகனே (சுருசு), மன்னனே, மறவனே (சுருரு), செல்வனே, செருமேம்படுநனே (சுருசு), பெருமானே (சுசுக), செல்விக்கு அணங்கு கொடித்தாங்கு (சுருக) நின் பெயருட்சிலவற்றைச் சொல்லிப் புகழ்ந்து (சுசு0) வந்தேன்; வாழியவெனச்சொல்லிக் (சுசுக) கழிப்பிப் (சுசுஉ) பழிச்சி (சுசுரு) நின்னுடைய கலைகளெல்லாந் தனக்குத்தெரிவதற்கு முன்னே (சுசுச) மலைகிழவோன் (ரு00) நில்லாவுலகத்துநிலைமை தூக்கி (சுசுசு) அந்நிலையணுகல் வேண்டிச் (சுசுஎ) நிதர்வைநீக்கி (சுசுஅ) உடீஇ (சுஎ0) அழுதோடே (சுஎரு) குறையும் (சுஎஉ) புழுக்கலும் (சுஎச) பிறவு (சுஎரு) மாகிய அடிசிலைக் (சுஎசு) கலங்களைப் பரப்பித் (சுஎஎ) தான் (சுஎக) முகனமர்ந்து மகமுறைநோக்கி (சுஎஅ) முன்னின்றூட்டி (சுஎசு) விறலியர் மாலைவேயாநிற்க (சுஅசு) நமக்குத் தாமரை (சுஅக) பொலியச்சூட்டி (சுஅஉ) அரித்தேர்நல்கியும் அமையானாய் (சுகo) இவுளியொடு பசும்படைதரீஇ (சுகஉ) அவன் அன்றே (சுகரு) அந்நிலையிலே (சுசுச) நாவலந்தண்பொழில் வீவின்றுவிளங்கும்படி (சுசுரு) இவையொழிந்தபரிசில்களையுந் (சுகரு) தருமெனவினைமுடிவுசெய்க.

இப்பாட்டில் ஒருமைப்பன்மை மயக்கம், "முன்னிலை சுட்டிய வொருமைக் கிளவி * * * போற்றல் வேண்டும்" என்பதனாற்கொள்க.

தொண்டைமானிளந்திரையனைக் கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார் பாடிய பெரும்பாணாற்றுப்படைக்கு மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர் செய்தவுரைமுற்றிற்று.

வெண்பா.

கங்குலு நண்பகலுந் துஞ்சா வியல்பிற்றாய்
மங்குல்சூழ் மாக்கட லார்ப்பதூஉம்—வெஞ்சினவேற்
கான்பயந்த கண்ணிக் கடுமான் றிரையனை
யான்பயந்தே னென்னுஞ் செருக்கு.

ஐந்தாவது

முல்லைப்பாட்டு.

நனந்தலை யுலகம் வளைஇ நேமியொடு
வலம்புரி பொறித்த மாதாங்கு தடக்கை
நீர்செல நிமிர்ந்த மாஅல் போலப்
பாடிமிழ் பனிக்கடல் பருகிவல னேர்பு
கோடுகொண் டெழுந்த கொடுஞ்செல வெழிலி
பெரும்பெயல் பொழிந்த சிறுபுன் மாலை
யருங்கடி மூதூர் மருங்கிற் போகி
யாழிசை யினவண் டார்ப்ப நெல்லொடு
நாழி கொண்ட நறுவீ முல்லை
யரும்பவி ழலரி தூஉய்க்கை தொழுது
பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சி நிற்பச்
சிறுதாம்பு தொடுத்த பசலைக் கன்றி
னுறுதுய ரலமர னோக்கி யாய்மக
ளடுங்குசுவ லசைத்த கையள் கைய
கொடுங்கோற் கோவலர் பின்னின் றுய்த்தர
வின்னே வருகுவர் தாய ரென்போ
ணன்னர் நன்மொழி கேட்டன மதனா
னல்ல நல்லோர் வாய்ப்புட் டெவ்வர்
முனைகவர்ந்து கொண்ட திறையர் வினைமுடித்து
வருத றலைவர் வாய்வது நீநின்
பருவர லெவ்வம் * களைமா யோயெனக்
காட்டவுங் காட்டவுங் காணாள் கலுழ்சிறந்து
பூப்போ லுண்கண் புலம்புமுத் துறைப்பக்
கான்யாறு தழீஇய வகனெடும் புறவிற்
சேணாறு பிடவமொடு பைம்புத லெருக்கி
வேட்டுப்புழை யருப்ப மாட்டிக் காட்ட
விடுமுட் புரிசை யேமுற வளைஇப்
படுநீர்ப் புணரியிற் பரந்த பாடி
யுவலைக் கூரை யொழுகிய தெருவிற்

* களைமாயோளெனவும் பாடம்,

கவலை முற்றங் காவ னின்ற
தேம்படு கவுள சிறுகண் யானை
யோங்குநிலைக் கரும்பொடு கதிர்மிடைந் தியாத்த
வயல்விளை யின்குள குண்ணாது நுதலுடைத்
தயிலுனை மருப்பிற்றங் கையிடைக் கொண்டெனக்
கவைமுட் கருவியின் வடமொழி பயிற்றிக்
கல்லா விளைஞர் கவளங் கைப்பக்
கற்றோய்த் துடுத்த படிவப் பார்ப்பான்
முக்கோ லசைநிலை கடுப்ப நற்போ
ரோடா வல்விற் றூணி நாற்றிக்
கூடங் குத்திக் கயிறுவாங் கிருக்கைப்
பூந்தலைக் குந்தங் குத்திக் கிடுகுநிரைத்து
வாங்குவில் லரண மரண மாக
வேறுபல் பெரும்படை நாப்பண் வேறோர்
நெடுங்காழ்க் கண்டங் கோலிய கநேர்பு
குறுந்தொடி முன்கைக் கூந்தலஞ் சிறுபுறந்
திரவுபகற் செய்யுந் திண்பிடி யொள்வாள்
விரவுவரிக் கச்சிற் பூண்ட மங்கையர்
நெய்யுமிழ் சுரையர் நெடுந்திரிக் கொளீஇக்
கையமை விளக்க நந்துதொறு மாட்ட
நெடுநா வெண்மணி * நிழற்றிய நடுநா
ளதிரல் பூத்த வாடுகொடிப் படாஅர்
சிதர்வா லசைவளிக் கசைவந் தாங்குத்
துகின்முடித்துப் போர்த்த தூங்க லோங்குநடைப்
பெருமூ தாள ரேமஞ் சூழப்
பொழுதளந் தறியும் பொய்யா மாக்க
டொழுதுகாண் கையர் தோன்ற வாழ்த்தி
யெறிநீர் வையகம் வெலீஇய செல்வோய்நின்
குறுநீர்க் கன்ன லினைத்தென் றிசைப்ப
மத்திகை வளைஇய மறிந்துவீங்கு செறிவுடை
மெய்ப்பை புக்க வெருவருந் தோற்றத்து
வலிபுணர் யாக்கை வன்கண் யவனர்
புலித்தொடர் விட்ட புனைமா ணல்லிற்
திருமணி விளக்கங் காட்டித் திண்ஞா
ணெழினி வாங்கிய வீரறைப் பள்ளியு
ளுடம்பி னுரைக்கு முரையா நாவிற்

* மிழற்றிய வென்றும் பாடம்.

படம்புகு * மிலேச்ச ருழைய ராக
மண்டமர் நசையொடு கண்படை பெறாஅ
தெடுத்தெறி யெஃகம் பாய்தலிற் புண்கூர்ந்து
பிடிக்கண மறந்த வேழம் வேழத்துப்
பாம்புபதைப் பன்ன பரூஉக்கை துமியத்
தேம்பாய் கண்ணி நல்வலந் திருத்திச்
சோறுவாய்த் தொழிந்தோ ருள்ளியுந் தோறுமிபு
வைந்நுனைப் பகழி மூழ்கலிற் செவிசாய்த்
துண்ணா துயங்கு மாசிந் தித்து
மொருகை பள்ளி யொற்றி யொருகை
முடியொடு கடகஞ் சேர்த்தி நெடிதுநினைந்து
பகைவர்ச் சுட்டிய படைகொ ணோன்விர
னகைதாழ் கண்ணி நல்வலந் திருத்தி
யரசிருந்து பனிக்கு முரசுமுழங்கு பாசறை
யின்றுயில் வதியுநற் காணா டுயருழந்து
நெஞ்சாற்றுப் படுத்த நிறைதபு புலம்பொடு
நீடுநினைந்து தேற்றியு மோடுவளை திருத்தியு
மையல் கொண்டு மொய்யென வுயிர்த்து
மேவுறு மஞ்ஞையி னடுங்கி யிழைநெகிழ்ந்து
பாவை விளக்கிற் பரூஉச்சுட ரழல
விடஞ்சிறந் துயரிய வெழுநிலை மாடத்து
முடங்கிறைச் சொரிதரு மாத்திர ளருவி
யின்ப லிமிழிசை யோர்ப்பனள் கிடந்தோ
ளஞ்செவி நிறைய வாலின வென்றுபிறர்
வேண்டுபுலங் கவர்ந்த வீண்டுபெருந் தானையொடு
விசய வெல்கொடி யுயரிவல னேர்பு
வயிரும் வளையு மார்ப்ப வயிர
செறியிலைக் காயா வஞ்சன மலர
முறியிணர்க் கொன்றை நன்பொன் காலக்
கோடற் குவிமுகை யங்கை யவிழத்
தோடார் தோன்றி குருதி பூப்பக்
கான நந்திய செந்நிலப் பெருவழி
வானம் வாய்த்த வாங்குகதிர் வரகிற்
றிரிமருப் பிரலையொடு மடமா னுகள
வெதிர்செல் வெண்மழை பொழியுந் திங்களின்
முதிர்காய் வள்ளியங் காடுபிறக் கொழியத்

* மிலேச்சரென்றும் பாடம்.

துனைபரி தூக்குஞ் செலவினர்
வினைவிளங்கு நெடுந்தேர் பூண்ட மாவே.

இதன்பொருள்.

இப்பாட்டிற்கு முல்லையென்று பெயர்கூறினர்; முல்லைசான்ற கற்புப்பொருந்தியதனால். இல்லறநிகழ்த்துதற்குப் பிரிந்தவருந்துணையும் ஆற்றியிருவென்று கணவன் கூறிய சொல்லைப் பிழையாமல் ஆற்றியிருந்து இல்லறநிகழ்த்திய இயற்கை முல்லையாமென்றுகருதி இருத்தலென்னும்பொருட்கு முல்லையென்று இச்செய்யுட்கு நப்பூதனார் பெயர்கூறினமையிற் கணவன் வருந்துணையும் ஆற்றியிருந்தாளாகப் பொருள்கூறலே அவர்கருத்தாயிற்று. *"தானேசேறல்" என்னும்விதியால், அரசன் தானே சென்றது இப்பாட்டு.

இது, தலைவன் வினைவயிற் பிரியக்கருதியதனை அவன்குறிப்பானுணர்ந்து ஆற்றுளாய தலைவியது நிலைமைகண்டு அவன் வற்புறுப்பவும் உடம்படாதவளைப் பெருமுதுபெண்டிர் அவன் வினைமுடித்துவருதல் வாய்வது, நீவருந்தனீங்குவதெனக்கூற, அதுகேட்டு அவள் நீடுநினைந்து ஆற்றியிருந்தவழித் தலைவன் அக்காலத்தே வந்ததனைக் கண்டு வாயில்கள் தம்முட்கூறியது. இது, † "வாயி லுசாவே தம்முளு முரிய" ‡ "எல்லா வாயிலு மிருவர் தேஎத்தும் - புல்லிய மகிழ்ச்சிப் பொருள வென்ப" என்பனவற்றாற்கூறினர்.

நனந் தலை உலகம் வளைஇ—அகலத்தை இடத்தேயுடைய உலகத்தை வளைத்து,

[நேமியொடு, வலம்புரி பொறித்த மாதாங்கு தடக்கை:]

நேமியொடு வலம்புரி தாங்கு தடக் கை மால் (௩)—சக்கரத்தோடே வலம்புரியைத்தாங்கும் பெரியகைகளையுடையமால்,

மா § பொறித்த மால் (௩) — திருமார்பிடத்தே திருமகளைவைத்த மால்,

நீர் செல நிமிர்ந்த மாஅல் போல — மாவலிவார்த்த நீர் தன்கையிலே சென்றதாக உயர்ந்த திருமாலைப்போல,

இனி, நேமியோடே வலம்புரியையுமுடைய உத்தம விலக்கணங்களைப்பெற்றிருக்கின்ற திருமகளையணைத்தகையிலே நீர்செல்லவென்றுமாம்.

இதனானே முல்லைக்குரிய தெய்வங்கூறினர்.

[பாடிமிழ் பனிக்கடல் பருகிவல னேர்பு, கோடுகொண் டெழுந்த கொடுஞ்செல வெழிலி:]

பாடு இமிழ் பனிக் கடல் பருகி வலன் ஏர்பு கோடு கொண்டு — ஒலிமுழங்குகின்ற குளிர்ச்சியையுடைய கடலைக்குடித்து வலமாகவெழுந்து மலைகளை இருப்பிடமாகக்கொண்டு,

உலகம் வளைஇ (௪) எழுந்த கொடுஞ்செலவு எழிலி — பெய்யுங்காலத்தே உலகத்தைவளைத்தெழுந்த கடிய செலவினையுடைய மேகம்,

---

* தொல்காப்பியம். பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், உஎ.
† ,, ,, செய்யுளியல், உ0௩.
‡ ,, ,, கற்பியல், ௩எ.
§ பொறித்தல்-வைத்தல். இதனைச் சிறுபாணாற்றுப்படை (௪அ) "வடபுல விமயத்து வாங்குவிற் பொறித்த" என்பதனுனாயானுமுணர்க.

மால் நீர் செல நிமிர்ந்தாற்போல மேகமும் நீர்செலநிமிர்ந்த தென்றார்.

இனி உலகத்தைத் திருவடிகளிலே அணைத்துக்கொண்டுநிமிர்ந்த மாலென்று முரைப்பர்.

பெரும்பெயல் பொழிந்த சிறு புன் மாலை— பெரிய மழையைப்பெய்த சிறுபொழுதாகிய வருத்தஞ்செய்கின்ற மாலைக்காலத்துப் பாவைவிளக்கு (சகூ) எனக்கூட்டுக.

இதனானே முல்லைக்குரிய * காரும் மாலையுங் கூறினார்.

மால்போலெழுந்த எழிலிபொழிந்த மாலையென்க.

[அருங்கடி மூதூர் மருங்கிற் போகி:] அருங்கடி மூதூர் மருங்கில் நல்லோர் (கஅ) போகி—அரியகாவலையுடையபழைய ஊர்ப்பக்கத்துப் பாக்கத்தே படைத்தலைவரேவலால் நற்சொற் கோடற்குரியோர்போய்,

[யாழிசை யினவண் டார்ப்ப நெல்லொடு, நாழி கொண்ட நறுவீ முல்லை, யரும்பவி ழலரி தூஉய்க்கை தொழுது, † பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சி நிற்ப:]

நறு வீ முல்லை அரும்பு யாழ் இசை இனவண்டு ஆர்ப்ப அவிழ் அலரி நாழி கொண்ட நெல்லொடு தூஉய்—நறியபூக்களையுடைய முல்லையினது அரும்புகள் யாழினது ஓசையினையுடைய இனமானவண்டுகள் ஆரவாரிக்கும்படி அவிழ்ந்தபூவை நாழியிடத்தே கொண்டுபோன நெல்லுடனேதூவி,

கை தொழுது விரிச்சி நிற்ப—தெய்வத்தை வணங்கி நற்சொற்கேட்டு நிற்க,

நல்லோர் (கஅ) போகித் (எ) தூஉய்த் தொழுது நிற்பவென்க.

என்றது:—ஒருவேந்தன் ஒருவேந்தனோடு இகல்கருதினுற் போர்செய்யவேண்டுதலின், அவனாட்டந்தணர்முதலியோரைத் தன்னாட்டின்கண்ணே அழைத்தற்கும், அதனையறியாத ஆவைக் கொண்டுபோந்து தான் காத்தற்குமாகத் தன்படைத்தலைவரை நோக்கி அரசன் நிரையடித்தற்கேவியவழி, அவர் அவனூரினின்றும்போய் ஒருபாக்கத்துவிட்டிருந்து அரசனுக்கு மேல்வரும் ஆக்கத்தையறிதற்கு விரிச்சிபோக்கல் வேண்டுமென்று புறத்திணையியலுட் கூறினமையான், ஈண்டும் அவ்வாறே கூறினார். அது, ‡ "வேந்துவிடு முனைஞர் வேற்றுப்புலக் களவி - னாதந் தோம்பன் மேவற் றாகும்." § "படையியங் கரவம் பாக்கத்து விரிச்சி" என்னுஞ்சூத்திரங்களானும், "நிரைவுள் வெள்வாய்த் திரிந்துவீழ் தாடி - நரைமுதியோ ளின்றுரைத்த நற்சொ - ல்லிரையன்றி - யெல்லைநீர் வைய மிறையோற் களிக்குமால் - வல்லையே சென்மின் வழி." என்னும் உதாரணத்தானுமுணர்க. இவர் இதுகேட்டு நிரைகொண்டால் அரசன் வஞ்சிசூடி மண்ணசையால் மேற்செல்வனென்பது. ஆண்டு ¶ "எஞ்சா மண்ணசை" என்னுஞ்சூத்திரத்திற் கூறியவாறே ஈண்டுக்கூறினார். அதுமேல் "முனைகவர்ந்து" (கக) என்பதனானுணர்க.

---

* "காரு மாலையு முல்லை குறிஞ்சி - கூதிர் யாம மென்மனார் புலவர்." என்பது தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், சு.

† பெருமுதுபெண்டிரென்பதற்கு ஒருபிரதிகளிலும் உரையிலது. பெரிய முதிர்ந்தபெண்டிரென்க.

‡ தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், உ.

§ ,, ,, ,, ரு.

¶ ,, ,, ,, எ.

[சிறுதாம்பு தொடுத்த பசலைக் கன்றி, னுறுதுய ரலமர னோக்கி யாய்மக, ணடுங் குசுவ லசைத்த கையள் கைய, கொடுங்கோற் கோவலர் பின்னின் றுய்த்தர, வின்னே வருகுவர் தாய ரென்போ, ணன்னர் நன்மொழி கேட்டன மதனா, னல்ல நல்லோர் வாய்ப்புள்:]

நன்னர் வாய்ப்புள்—அவர்கேட்ட நன்றாகிய நற்சொல்,

ஆய்மகள் நடுங்கு சுவல் அசைத்த கையள்—இடைச்சாதியின்மகள் குளிரால் நடுங்குகின்ற தோளின்மேலே கட்டின கையளாய்நின்று,

சிறு தாம்பு தொடுத்த பசலைக் கன்றின் உறு துயர் அலமரல் நோக்கி—சிறியதாம்பாலே காலிலே கட்டப்பட்ட வருத்தத்தையுடைத்தாகிய கன்றினுடைய முலையுண்ணமலுறுகின்ற துயராலே தாய்வருமென்று சுழலுகின்ற தன்மையைப்பார்த்து,

கைய கொடுங்கோற் கோவலர் பின்னின்று உய்த்தர—கையிடத்தனவாகிய கொடிய கோலையுடைய இடையர் பின்னேநின்று செலுத்துதலைச்செய்கையினாலே,

தாயர் இன்னே வருகுவர் என்போள் நன்மொழி கேட்டனம்—நிரம்பமேய்ந்து நும்முடைய தாய்மார் இப்பொழுதேவருவரென்று கூறுகின்றோளுடைய நன்றாகிய வார்த்தையாக யாங்கள்கேட்டோம்;

அதனால்—அவள்கூறிய நற்சொல்லின் கருத்தால்,

[தெவ்வர், முனைகவர்ந்து கொண்ட திறையர் வினைமுடித்து, வருத றலைவர் வாய்வது:] தலைவர் தெவ்வர் முனை கவர்ந்து கொண்ட திறையர் வினைமுடித்து வருதல் வாய்வது—நந்தலைவர் வஞ்சிசூடிச் சென்று பகைவர் மண்ணைக்கொண்டு பின்அவரிடத்தேவாங்கிக்கொண்ட திறையினையுமுடையராய் இங்ஙனந் தாமெடுத்துக்கொண்ட வினையை முடித்துவருவாரென்று நாங்கருதிய தன்மையிலே அவர்நிற்றலுண்மை,

நல்ல—அவர் அங்ஙனம் வினைமுடித்துவருதல், நமக்கு இல்லறம் நிகழ்தற்குக்காரணமாகலின் நல்லகாரியம்;

[நீ நின், பருவர லெவ்வங் களைமா யோயென:] மாயோய் நீ நின் பருவரல் எவ்வங் களை என — மாமைநிறத்தையுடையோளே, நீ நின் மனத்தடுமாற்றத்தான் உளதான வருத்தத்தைப் போக்கென்றுகூற, அதுகேட்டு,

செலவுக்குறிப்பறிந்து வேறுபட்டதுணர்ந்தமையின், மனத்தடுமாற்றமென்றார்.

பெருமுதுபெண்டிர் (கக), நல்லோர் (கஅ) போகித் (எ) தூஉய்த் தொழுது (கo) விரிச்சிநிற்ப (கக) அவர்கேட்ட நன்னர் (கஎ) வாய்ப்புள் (கஅ) ஆய் மகள் (கங) கையளாகிக் (கச) கன்றின் (கஉ) அலமரனோக்கித் (கங) தாயர்இன்னே வருகுவரென்போளுடைய (ககூ) நன்மொழியாக யாங்கள் கேட்டனம்; அதன்கருத்தால் (கஎ) தலைவர் வருதல் வாய்வது (உo); நல்லகாரியம் (கஅ); மாயோய் (உக) நீ நின் (உo) பருவரலெவ்வங் களையென்று கூற (உக) அதுகேட்டு நீடுநினைந்து (அஉ) என்க.

இங்ஙனம்பொருள்கூறாமல் தலைவியது இரக்கமிகுதிகண்டு பெருமுதுபெண்டிர் விரிச்சிகேட்டுவந்து தலைவர் வருவாராதல் வாய்வது; நின்னெவ்வங்களையென்று பல்காலும் ஆற்றுவிக்கவும் ஆற்றாளாய்த் துயருழந்து (அo) புலம்பொடு (அக) தேற்றியும் திருத்தியும் (அஉ) மையல்கொண்டும் உயிர்த்தும் (அங) நடுங்கி நெகிழ்ந்து (அச) கிடந்தோள் (அஅ) எனப் பொருள்கூறியக்கால் நெய்தற்குரிய இரங்கற்பொருட்டன்றி முல்லைக்குரிய இருத்தற்பொருட்டாகாமை யுணர்க. அன்றியும் தலைவன் காலங் குறித்தல்லது பிரியானென்பதூஉம், அவன்குறித்தகாலங்கண்டால் தலைவிக்கு வருத்

தமிகுமென்பதூஉம், அது பாலையாமென்பதூஉம், அவ்வாற்ருமைக்கு இரங்கல் நிக ழ்ந்தால் நெய்தலாமென்பதூஉம் நூற்கருத்தாதலுணர்க.

[காட்டவுங் காட்டவுங் காணுள் கழிச்சிறந்து:] காட்டவுங் காட்டவுங் கழிச்சிற ந்து காணுள்—தலைவன் புகழும் மானமும் எடுத்துக்காட்டி வற்புறுத்தவும், தோன்றல் சான்ற மாற்ருர் பெருமைகூறிக்காட்டி வற்புறுத்தவும் அன்புமிகுதியாற் கலக்கமி க்கு இவை அரசற்கு வேண்டுமென்று மனத்திற் கருதாதவள்,

பூப் போல் உண் கண் புலம்பு முத்து உறைப்ப—பூப்போலும் மையுண்கண்கள் தாரையாகச்சொரியாது தனித்துவீழ்கின்ற முத்துப்போலுந் துளியைத் துளிப்ப, அதுகண்டு,

கான் யாறு தழீஇய அகல் நெடும் புறவின்—காட்டாறுசூழ்ந்த அகன்ற நெடிய காட்டிடத்தே,

சேண் நாறு பிடவமொடு பைம்புதல் எருக்கி—திரியநிலத்தே நாறுகின்ற பிடவ மோடே ஏனைப் பசியதூறுகளையும் வெட்டி,

வேட்டுப் புழை அருப்பம் மாட்டி —பகைப்புலத்துக்குக் காவலாகவிருக்கும் வேட்டுவச்சாதியினுடைய அரண்களையழித்து,

[காட்ட, விடுமுட் புரிசை யேமுற வளைஇ:] காட்ட முள் இடு புரிசை ஏமுற வளைஇ—காட்டின்கண்ணவாகிய முள்ளாலிடுமதிலைக் காவலுறும்படி வளைத்து,

[படுநீர்ப் புணரியிற் பரந்த பாடி:] புணரி படும் நீரிற் பரந்த பாடி—திரையொலி க்கின்ற கடல்போற்பரந்த பாசறைக்கண்ணே கண்படைபெருது (கஎ) என்க.

புறவிடத்தே (உச) எருக்கி (உரு) மாட்டி (உசு) வளைஇப் (உஎ) பரந்த பாடி யென்க.

உவலைக் கூரை ஒழுகிய தெருவில்—தழையாலேவேய்ந்த கூரை ஒழுங்கப்பட்ட தெருவிடத்து,

கவலை முற்றங் காவல் நின்ற தேம்படு கவுள சிறுகண் யானை—நாற்சந்தியானமு ற்றத்தே காவலாகநின்ற மதம்பாய்கின்ற கதுப்பினையுடையவாகிய சிறியகண்ணையு டைய யானை,

[ஓங்குநிலைக் கரும்பொடு கதிர்மிடைந் தியாத்த, வயல்விளை யின்குள குண்ணு து:] ஓங்குநிலைக் கரும்பொடு வயல் விளை கதிர்மிடைந்து யாத்த இன்குளகு உண்ணு து—வளர்கின்ற தன்மையையுடைய கரும்புகளோடே வயலிலேவிளைந்த நெற்கதிரி டையே நெருங்கப்பட்டுக் கட்டிப்போகட்ட சாவியையும் இனிய * அதிமதுரத்த ழையையுந் தின்னுமல்,

நுதல் துடைத்து அயில்நுனை மருப்பில் தங் கையிடைக் கொண்டென—அவ ற்ருலே தந்நெற்றியைத்துடைத்துக் கூர்மையையுடைய முனைகளையுடைய கொம்பி னிடத்தே ஏறட்ட தங் கையிடத்தே கொண்டுநின்றனவாக,

[கவைமுட் கருவியின் வடமொழி பயிற்றிக், கல்லா விளைஞர் கவளங் கைப்ப:] கல்லா இளைஞர் வடமொழி பயிற்றிக் கவை முட் கருவியிற் கவளங் கைப்ப — வட மொழி அடியிலேகல்லாத இளைஞர் யானைப் பேச்சான வடமொழிகளைக்கற்றுப்பல காற்சொல்லிக் கவைத்தமுள்ளையுடைய பரிக்கோலாலே கவளத்தைத் தின்னும்படி குத்த,

* அட்டிமதுரத்தழையென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

யானைக்குச்செய்யுந் தொழில்களொழிய வேறொருதொழிலைக் கல்லாத இளைஞ ரென்றுமாம்.

[கற்றோய்த் துடுத்த படிவப் பார்ப்பான், முக்கோ லசைநிலை கடுப்ப நற்போ, ரோடா வல்விற் றூணி நாற்றிக், கூடங் குத்திக் கயிறுவாங் கிருக்கை:]

கூடம் குத்திக் கயிறு வாங்கு இருக்கை—கூடமாகக் கால்களைநட்டுக் கயிற்றை வலித்துக்கட்டின இருப்பின்கண்ணே,

என்றது படங்குகளை.

கல் தோய்த்து உடுத்த படிவப் பார்ப்பான் முக்கோல் அசை நிலை கடுப்ப—துகிலைக் காவிக்கல்லைத் தோய்த்துடுத்த விரதங்களையுடைய முக்கோலந்தணன் அம்முக் கோலிலே அந்தஉடையினை இட்டுவைத்த தன்மையையொக்க,

நற்போர் ஓடா வல்வில் தூணி நாற்றி—அறத்தாற்பொருகின்ற போரிற்கு ஓடாமைக்குக் காரணமான வலியவில்லைச் சேரவூன்றி அதிலே தூணிகளைத்தூக்கி,

பூந்தலைக் குந்தம் குத்தி—பூத்தொழிலைத் தலையிலேயுடைய எறிகோல்களையு மூன்றி,

பூந்தலை-விகாரம்.

கிடுகு நிரைத்து—கிடுகுகளையும் நிரையக் குத்தி,

வாங்கு வில் அரணம் அரணமாக—இங்ஙனஞ்சூழும் விற்படையாகிய அரணே தங்களுக்கரணாக, இதற்குள்ளேவிட்ட,

கயிறுவாங்கிருக்கைக்கண்ணே (சஂ) நாற்றிக் (௪௧) குத்தி நிரைத்து (௪௨) வாங்குவில்லரணமென்க.

வேறு பல் பெரும்படை நாப்பண்—பாடைவேறுபட்ட பலவாகிய பெரியபடைக்குநடுவே,

[வேறோர், நெடுங்காழ்க் கண்டங் கோலியக நேர்பு:]

வேறோர் அகம் நேர்பு—வேறோரிடத்தை அரசனுக்குக் கோயிலாக எல்லாரு முடம்பட்டு,

நெடுங்காழ்க் கண்டம் கோலி—நெடிய குத்துக்கோலுடனேபண்ணின பலநிறத்தாற் கூறுபட்ட மதிட்டிரையைவளைத்து,

கண்டம்-ஆகுபெயர்.

குறுந்தொடி முன்கைக் கூந்தல்அம் சிறுபுறத்து மங்கையர் (௪எ)—குறியதொடியையுடைய முன்கையினையும் கூந்தலசைந்துகிடக்கின்ற அழகினையுடைய சிறியமுதுகினையுமுடைய மங்கையர்,

இரவு பகற்செய்யும் திண்பிடி ஒள் வாள் விரவு வரிக் கச்சிற் பூண்ட மங்கையர்—இராப்பொழுதைப் பகற்பொழுதாக்குந் திண்ணிய * ஆசினையுடைய ஒள்ளியவாளை விரவினநிறத்தினையுடைய கச்சிலேபூண்ட மங்கையர்,

நெய் உமிழ் சுரையர் நெடுந்திரிக் கொளீஇக் கை அமை விளக்கம் நந்துதொறும் மாட்ட—நெய்யைக்காலுகின்ற திரிக்குழாயையுடைய சிற்றூட்கள் நெடிய திரியை எங்குங்கொளுத்தி ஒழுக்காயமைந்த விளக்குக்கள் அவியுந்தோறும் தங்கையிற்பந்தத்தைக்கொளுத்த,

---

* கவிசினையுடையவென்றும், வாய்ச்சினையுடையவென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

நெடுநா வெண்மணி நிழற்றிய நடுநாள்—நெடிய நாக்கினையுடைய வெள்ளியமணி எறிந்துவிட்ட நடுவியாமத்தும்,

கோயில் பணிமடங்கினால் மணியெறிந்துவிடுதல் இயல்பு.

இனி யானை குதிரைமுதலியன துயில்கோடலின், அவற்றின் மணியோசை அடங்கிய நடுநாளென்றுமாம்.

அதிரல் பூத்த ஆடு கொடிப் படாஅர் சிதர் வரல் அசை வளிக்கு அசைவந்தாங்கு—புனலிபூத்த அசைகின்ற கொடியினையுடைய சிறுதூறுகள் துவலையோடே வருதலையுடைய அசைந்தகாற்றிற்கு அசைந்தாற்போல,

சிதர் - மெத்தெனவுமாம்.

துகில் முடித்துப் போர்த்த தூங்கல் ஓங்கு நடைப் பெருமூதாளர் ஏமம் சூழ—மயிர்க்கட்டுக்கட்டிச் சட்டையிட்ட அனந்தரினையும், பெரிய ஒழுக்கத்தினையுமுடைய மெய்காப்பாளர் காவலாகச் சூழ்ந்துதிரிய,

[பொழுதளந் தறியும் பொய்யா மாக்க, டொழுதகாண் கையர் தோன்ற வாழ்த்தி:]

மாக்கள் பொழுது அளந்தறியும் பொய்யாக் காண்கையர் — அறிவில்லாதோருடைய வாழ்நாளை இத்துணையென்று அளந்தறியும் பொய்யாத காட்சியையுடையார்,

தொழுது தோன்ற வாழ்த்தி— அரசனைவணங்கி விளங்க வாழ்த்தி,

எறி நீர் வையகம் வெலீஇய செல்வோய்— திரையெறிகின்ற கடல்சூழ்ந்த உலகத்தே பகைவரை வெல்லுதற்குச் செல்கின்றவனே,

நின் குறுநீர்க் கன்னல் இனைத்து என்று இசைப்ப — கிடாரத்துநீரிலேகாண்கின்ற நினது நாழிகைவட்டிலிற் சென்றநாழிகை இத்துணையென்று சொல்லுகையினாலே,

[மத்திகை வளைஇய மறிந்துவீங்கு செறிவுடை:]

மத்திகை வளைஇய உடை—புரவியை யடிக்கின்ற சம்மட்டி வளைந்து கிடக்கின்ற உடை,

மறிந்து வீங்கு செறிவு உடை—அச்சம்மட்டி மறையும்படி வடிம்புதாழ்ந்து பெருக்குஞ் செறிதலையுடைய புடைவையுடையினையும்,

மெய்ப்பை புக்க வெருவருந் தோற்றத்து— சட்டையிட்ட அச்சம்வருந் தோற்றவினையும்,

வலி புணர் யாக்கை— இயல்பான வலிகூடின மெய்யினையுமுடைய,

வன்கண் யவனர்— தறுகண்மையினையுடைய சோனகர்,

புலித் தொடர் விட்ட புனை மாண் நல்வில்—புலிச்சங்கிலிவிடப்பட்ட கைசெய்தமாட்சிமைப்பட்ட நன்றாகிய இல்லிலே,

திரு மணி விளக்கம் காட்டித் திண்ஞாண் எழினி வாங்கிய ஈரறைப் பள்ளியுள்—அழகினையுடைய மாணிக்கமாகியவிளக்கை எரியவைத்துத் திண்ணிய கயிற்றிற் றிரையைவளைத்த புறவறைக்குள்ளறையிற் படுக்கைக்கண்ணேசென்று,

[உடம்பி னுரைக்கு முரையா நாவிற், படம்புகு மிலேச்ச ருழைய ராக:] உரையா நாவின் உடம்பின் உரைக்கும் படம் புகும் மிலேச்சர் உழையராக—வார்த்தை சொல்லாத நாவினையுடைய கையாலும் முகத்தாலும் வார்த்தைசொல்லுஞ் சட்டையிடுஞ் சரவாசிகள் பள்ளிகொள்ளுமிடத்தைச் சூழ்ந்துதிரிய,

உரையாகாவென்றார், ஊமைகளென்றற்கு.

மண்டு அமர் நசையொடு கண்படை பெறாஅது—பகைவர் மனமறியாமல் மிக்குச்செல்கின்ற போரை நச்சுதலாலே கண்ணுறக்கம்பெறாமல்,

எடுத்து எறி எஃகம் பாய்தலிற் புண் கூர்ந்து பிடிக்கணம் மறந்த வேழம் உள்ளியும் (எஉ)— ஓச்சிவெட்டுகின்ற வாளழுந்துகையினாலே புண்மிக்குப் பிடித்திரளைமறந்த வேழத்தையுள்ளியும்,

[வேழத்துப், பாம்புபதைப் பன்ன பருஉக்கை துமிய:] வேழத்துப் பருஉக்கை பாம்பு பதைப்பன்ன துமிய— யானையினுடைய பரியகைகள் பாம்பினது பதைக்கின்ற தன்மையையொத்த பதைப்பினையுடையவாக அற்றுவிழும்படி,

தேம் பாய் கண்ணி நல்வலந் திருத்திச் சோறு வாய்த்து ஒழிந்தோர் உள்ளியும் —தேன்பரக்கும் வஞ்சிமாலைக்கு நன்றாகிய வெற்றியை யுண்டாக்கிச் செஞ்சோற்றுக் கடனிறுத்துப் பட்ட வீரரைநினைத்தும்,

தோல் துமிபு வைந்நுனைப் பகழி மூழ்கலிற் செவி சாய்த்து உண்ணாது உயங்கும் மா சிந்தித்தும்—பக்கரைகளை யறுத்துக் கூரியமுனையினையுடைய அம்புகள் வந்து அழுந்துகையினாலே செவிசாய்த்துப் புல்லுண்ணாதே வருந்துங் குதிரைகளை நினைத்தும்,

[ஒருகை பள்ளி யொற்றி யொருகை, முடியொடு கடகஞ் சேர்த்தி:] ஒருகை பள்ளி ஒற்றி ஒருகைக் கடகம் முடியொடு சேர்த்தி—ஒருகையைப் படுக்கையின்மேலேவைத்து ஒருகையிற்கடகத்தை முடியோடேசேரவைத்து,

என்றது - கையிலே தலையைவைத்தென்றாயிற்று.

நெடிது நினைந்து— இப்படைகொந்தவளவுக்கு நாளை எவ்வாறு பொருமென்று நெடிதாகநினைந்து,

பகைவர்ச் சுட்டிய படை கொள் நோன் விரல்— பகைவரைக்கருதிவைத்த வாளைப்பிடித்த வலியினையுடைய கையாலே வெட்டிவென்று (அக) என்க.

நகை தாழ் கண்ணி நல்வலம் திருத்தி— தனக்கு எக்காலமும் விளக்கந்தங்கும் வஞ்சியை நன்றாகிய வெற்றியை நிலைபெறுத்தி,

அரசு இருந்து பனிக்கும் பாசறை (எக) — பகையரசிருந்து நடுங்குதற்குக்காரணமான பாசறை,

பனிக்கும் பாசறை— *நோய்தீருமருந்துபோனின்றது.

முரசு முழங்கு பாசறை—வெற்றிக்களிப்புத்தோன்ற முரசுமுழங்கும் பாசறை,

[இன்றுயில் வதியுநற் காணாள் துயருழந்து, நெஞ்சாற்றுப் படுத்த நிறைதபு புலம்பொடு, நீடுநினைந்து தேற்றியு மோடுவளை திருத்தியு, மையல் கொண்டு மொய்யென வுயிர்த்து, மேவுறு மஞ்ஞையி னடுங்கி யிழைநெகிழ்ந்து:]

வதியுநன் இன்றுயில் காணாள்— தன்னிடத்தேதங்குகின்றவனை இனியதுயில் கொள்ளுதலைக் காணாளாய்,

நெஞ்சு ஆற்றுப்படுத்த புலம்பொடு—அவன் தன்னெஞ்சந் தான்போகின்றவழியிற் செலுத்துதலால் தனக்குண்டான தனிமையாலே,

---

* கலித்தொகை, இரண்டாவதுகுறிஞ்சிக்கலி, உரு. "அலர்முலை யாயிழை நல்லாய் கதமெனப் - பேரம ருண்கணென் றோழி யுறீஇய - வாரஞ ரெவ்வ முயிர்வாங்கு - மற்றிந்நோய் தீரு மருந்தருளா யொண்டொடீஇ."

இது * "நிகழ்ந்தது நினைத்தற் கேதுவு மாகும்" என்பதாம்.

நிறைதபு புலம்பு— தனதுநிறைகெடுத்ததனிமை,

நீடு நினைந்து—இங்ஙனம் பிரிந்தாலன்றி இவ்வரசியல் நிகழாதென்று நினைத்து,

ஒடு வளை திருத்தியும்— கழலுகின்றவளையைக் கழலாமற் செறித்தும்,

மையல்கொண்டும்— மயக்கங்கொண்டும்,

ஒய்யென உயிர்த்தும்— விரைய நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டும்,

எவுறு மஞ்ஞையின் நடுங்கி இழை நெகிழ்ந்து — அம்புதைத்த மயில்போல நடுங்கி அணிகலங்கள் நெகிழ்ந்து கண்புலம்புமுத்துறைப்ப (உஉ) எனக் கூட்டுக.

துயருழந்து தேற்றியும்— அதனைக்கண்டு தானும் வருத்தமுற்று இவள் ஆற்றியிராளென்று துணிந்தும்,

பாவை விளக்கிற் பரூஉச்சுடர் அழல—பொற்பாவை ஏந்திநின்ற தகளியிலே பரியவிளக்கு நின்றெரிய,

விளக்கு - ஆகுபெயர்.

இடம் சிறந்து உயரிய எழுநிலை மாடத்து — தனக்குள்ள இடமெல்லாம் பொன்னாலும் மணியாலும் சிறப்புப்பெற்று உயர்ந்த எழுநிலையினையுடைய மாடத்திடத்து,

முடங்கிறைச் சொரிதரும் மாத் திரள் அருவி— † மூட்டுவாய்களினின்றுஞ் சொரிதலைச்செய்யும் பெருமையையுடைய திரண்ட அருவிகளினுடைய,

இன் பல் இமிழ் இசை ஓர்ப்பனள் கிடந்தோள் — இனிய பலவாகிய முழங்குகின்ற ஓசைக்கண்ணே தலைவன் தான்கூறிய பருவம் பொய்யாமல் வருவனென்னுங் கருத்தினளாகலின் அவன்வரவினையே கருதிக்கிடந்தோளுடைய,

அஞ்செவி நிறைய ஆலின— அகஞ்செவி நிரம்பும்படி ஆரவாரித்தன;

[வென்றுபிறர், வேண்டுபுலங் கவர்ந்த வீண்டுபெருந் தானையொடு, விசயம்:]

வென்று— வெட்டிவென்று,

பிறர் வேண்டு புலம் கவர்ந்த விசயம்— பகையரசர் எக்காலமும் விரும்பும் நிலங்களைக் கைக்கொண்ட வெற்றியாலே,

ஈண்டு பெருந்தானையொடு— திரளுகின்ற பெரியபடையோடே,

அரசன் வினைமுடிந்தகாலத்தே விரைந்துபோந்தானாகலின், அதுகேட்டுவருகின்ற படையென்பதுதோன்ற ஈண்டுபெருந்தானை யென்றார்.

வெல்கொடி உயரி— எக்காலமும் வென்றெடுக்கின்ற கொடியை எடுத்து,

வலனேர்பு வயிரும் வளையும் ஆர்ப்ப— வெற்றிதோன்றிக் கொம்புஞ்சங்குமுழங்க,

அயிர செறி இலைக் காயா அஞ்சனம் மலர—நுண்மணலிடத்தனவாகிய நெருங்கின இலையினையுடைய காயா அஞ்சனம்போல அவிழ,

முறி இணர்க் கொன்றை நன்பொன் கால—தளிரினையுங் கொத்தினையுமுடைய கொன்றை நன்றாகிய பொன்னைச்சொரிய,

கோடற் குவிமுகை அங்கை அவிழ—கோடலினது குவிந்தமுகைகள் அகங்கை போலவிரிய,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், சஉ.

† கூடுவாயென்றும் பிரதிபேதபாடமுண்டு.

தோடு ஆர் தோன்றி குருதி பூப்ப—திரட்சிநிறைந்த தோன்றி உதிரம்போலப் பூப்ப,

கானம் நந்திய செந்நிலப் பெருவழி — காடுதழைத்த சிவந்தநிலத்திற் பெருவழியிலே,

[வானம் வாய்த்த வாங்குகதிர் வரகிற், றிரிமருப் பிரலையொடு மடமா னுகள, வெதிர்செல் வெண்மழை பொழியுந் திங்களின்:]

வானம் வாய்த்த வரகு — மழைவேண்டப் பெய்தவரகு,

எதிர் செல் வெண்மழை பொழியும் திங்களில் வாங்கு கதிர் வரகின்—எதிர்காலத்துக்குப் பெய்யச்செல்கின்ற வெள்ளியமழை சிறுதுவலையைப்பொழியும் முன்பனிதொடங்குந் திங்களிலே வளைகின்ற கதிரையுடைய வரகிடத்தே,

திரி மருப்பு இரலையொடு மடமான் உகள — முறுக்குண்ட கொம்பினையுடைய புல்வாய்க்கலையோடே மடப்பத்தையுடைய மான்துள்ள,

மழையால் தண்ணீரும் புல்லும் நிறையப்பெற்றுப் புணர்ந்துதிரியுமென்ற கருப்பொருளால், அவற்றைக்கண்ட அரசனுக்கு வேட்கை மிகுதிகூறிற்று.

மலரக் (கரு) கால (கச) அவிழப் (கூ) பூப்ப (கூசு) உகளக் (கக) கானநந்திய பெருவழி (கஎ) யென்க.

இவையெல்லாம் வேட்கைவிளைதற்குக் காரணமாயின.

முதிர் காய் வள்ளியங்காடு பிறக்கு ஒழிய—தன்பருவம் வந்தால் முதிருங்காயையுடைய வள்ளியங்காடு பின்னாக,

துனை பரி துரக்குஞ் செலவினர் — விரைந்துசெல்லும் பரியை அதனுனமையாமற் கடிதாகச்செலுத்துஞ் செலவினையுடையராய்வந்தவருடைய,

என்றது:— *"வினைவயிற் பிரிந்தோன் மீண்டுவரு காலை, யிடைச்சுர மருங்கிற் றவிர்த லில்லை, யுள்ளம் போல வுற்றுழி யுதவும், புள்ளியற் கலிமா வுடைமை யான." என்பது தோன்றக் கூறிற்று.

வினை விளங்கு நெடுந்தேர் பூண்ட மாவே— தான்எடுத்துக்கொண்ட வினை எக்காலமும்விளங்கும் நெடிதாகிய தேரைப்பூண்டகுதிரை.

தலைவிதன்னிடத்தே வதிகின்றவனை இன்றுயிலைக்காணாளாய் (அ0) நெஞ்சாற்றுப்படுத்த புலம்பாலே (அக) ஒடுவளைதிருத்தியும் (அஉ) மையல்கொண்டும் உயிர்த்தும் (அங) நடுங்கிநெகிழ்ந்து (அச) பூப்போலுண்கண் புலம்புமுத்துறைப்ப (உரு) அதுகண்டு தயருழந்து (அ0) தேற்றியும் (அஉ) வற்புறுத்திப் பிரிதல்வேண்டுமெனக்கருதிக் காட்டவுங் காட்டவுங்காணுதவள் (உஉ) பெருமுதுபெண்டிர் (கக) எவ்வங்களையெனக்கூற (உக) அதுகேட்டு நீடுநினைந்து (அஉ) பெரும்பெயல்பொழிந்த சிறுபுன்மாலையில் (சு) இட்டசுடர் அழலாகிற்க (அ௫) இமிழிசை ஓர்ப்பனள் கிடந்தோளுடைய (அஅ) அஞ்செவிநிறையப் (அக), பரந்தபாடியிலே (உஅ) அரசிருந்து (எக) ஒருகைபள்ளியொற்றி ஒருகை (எ௫) முடியொடுசேர்த்தி (எசு) வேழத்தை (சுக) யுள்ளியும் (எஉ) மாவைச்சிந்தித்தும் (எச) ஒழிந்தோரை உள்ளியும் (எஉ) நினைந்து (எசு) நடுங்குதற்குக்காரணமான பாசறையிற் (எக) பெரும்படைகாப்பண் வேறோர் (சரு) அகம் சேர்பு கண்டங்கோலி (சச) யவனர் (சுக) புலித்தொடர்விட்ட நல்லில்லிலே (சுஉ) பொழுதளந்தறியுங் (௫௫) கண்ணையர் (௫க) கன்னல் இனைத்தென்றிசை

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், ௫ரு.

க்கையினாலே (௫அ) மங்கையர் (௬எ) திருமணிவிளக்கங்காட்டி (௬௬) எழினிவாங்கிய பள்ளியிலே சென்று (௬௪) இளையர் சுவளங்கைப்பச் (௬௬) சுளையர் (௬அ) மாட்டப் (௬௧) பெருமூதாளர் ஏமஞ்சூழ (௫௪) மிலேச்சருமையாக (௬௬) வெண்மணிமிழற்றிய நகொளினும் (௫௦) மண்டமர்நசையாற் கண்படைபெறுதிருந்து (௬எ) மற்றைநாட் படைகொண்ணேன்விரலாலே (எஎ) வென்று (அக) கண்ணிவலந்திருத்திப் (எஅ) பிறர்வேண்டு புலங்கவர்ந்த (௯௦) விசயத்தாலே வெல்கொடியுயரிக் (௯௧) காடுபிறக்கொழியப் (௧௦௧) பெருவழியிலே (௯எ) வயிரும் வளையுமார்ப்ப (௯௨) ஈண்டு பெருந்தானையோடே (௯௪) துனைபரிதூரக்குஞ் செலவினையுடையராய் வந்தவருடைய (௧௦௨) தேர்பூண்டமா (௧௦௩) ஆலின (அக) வென வினைமுடிக்க.

* "செலவிடை யழுங்கல் செல்லாமை யன்றே, வன்புறை குறித்த றவிர்ச்சியாகும்" என்பதனால் வற்புறுத்திப்பிரிதல்வேண்டுமென்றுணர்க.

தொல்காப்பியனார் கருத்திற்கேற்ப நப்பூதனார் செய்யுள் செய்தாரென்றுணர்க. இவ்வாறன்றி ஏனையோர்கூறும்பொருள்கள் இலக்கணத்தோடு பொருந்தாமையுணர்க.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப் பொன்வாணிகனார்மகனார் நப்பூதனார் பாடிய முல்லைப்பாட்டிற்கு மதுரைஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர்செய்தவுரை முற்றிற்று.

வெண்பா.

க வண்டடை கண்ணி வளர்சசி வாணெடுங்கண்
சென்றடைந்த நோக்க மினிப்பெறுவ - தென்றுகொல்
கன்றெடுத் தோச்சிக் கனிவிளவின் காயுகுத்துக்
குன்றெடுத்து நின்ற நிலை.

௨ புனையும் பொலம்படைப் பொங்குளைமான் றிண்டேர்
துனையுந் துனைபடைத் துன்னார் - முனையு
ளடன்முகந்த தானை யவர்வரா முன்னங்
கடன்முகந்து வந்தன்று கார்.

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், ௪௪.

ஆறாவது

மதுரைக்காஞ்சி.

ஓங்குதிரை வியன்பரப்பி
னொலிமுந்நீர் வரம்பாகத்
தேன்றூங்கு முயர்சிமய
மலைநாறிய வியன்ஞாலத்து
வலமாதிரத்தான் வளிகொட்ப
வியனாண்மீ னெறியொழுகப்
பகற்செய்யுஞ் செஞ்ஞாயிறு
மிரவுச்செய்யும் வெண்டிங்களு
மைதீர்ந்து கிளர்ந்துவிளங்க
மழைதொழி லுதவ மாதிரங் கொழுக்கத்
தொடுப்பி னாயிரம் வித்தியது விளைய
நிலனு மரனும் பயனெதிர்பு நந்த
நோயிகந்து நோக்குவிளங்க
மேதக மிகப்பொலிந்த
வோங்குநிலை வயக்களிறு
கண்டுதண்டாக் கட்கின்பத்
துண்டுதண்டா மிகுவளத்தா
னுயர் *பூரிம விழுத்தெருவிற்
பொய்யறியா வாய்மொழியாற்
புகழ்நிறைந்த நன்மாந்தரொடு
நல்லூழி யடிப்படரப்
பல்வெள்ள மீக்கூற
வுலக மாண்ட வுயர்ந்தோர் மருக
பிணக்கோட்ட களிற்றுக்குழும்பி
னிணம்வாய்ப்பெய்த பேய்மகளி
ரிணையொலியிமிழ் துணங்கைச்சீர்ப்
பிணையூப மெழுந்தாட
வஞ்சுவந்த போர்க்களத்தா
னாண்டலை யணங்கடுப்பின்

---

* பூரியவிழுத்தெருவென்றும்பாடம்.

வயவேந்த ரொண்குருதி
சினத்தீயிற் பெயர்புபொங்கத்
தெறலருங் கடுந்துப்பின்
விறல்வினங்கிய விழுச்சூர்ப்பிற்
றொடித்தோட்கை துடுப்பாக
வாடுற்ற வூன்சோறு
நெறியறிந்த கடிவாலுவ
னடியொதுங்கிப் பிற்பெயராப்
படையோர்க்கு முருகயர
வமர்கடக்கும் வியன்றானைத்
தென்னவற் பெயரிய துன்னருந் துப்பிற்
றொன்முது கடவுட் பின்னர் மேய
வரைத்தா ழருவிப் பொருப்பிற் பொருந
விழுச்சூழிய விளங்கோடைய
கடுஞ்சினத்த கமழ்கடாஅத்
தளறுபட்ட நறுஞ்சென்னிய
வரைமருளு முயர்தோன்றல
வினைநவின்ற பேர்யானை
சினஞ்சிறந்து களனுழக்கவு
மாவெடுத்த மலிகுரூஉத் துக
ளகல்வானத்து வெயில்கரப்பவும்
வாம்பரிய கடுந்திண்டேர்
காற்றென்னக் கடிதுகொட்பவும்
வாண்மிகு மறமைந்தர்
தோண்முறையான் வீறுமுற்றவு
மிருபெரு வேந்தரொடு வேளிர் சாயப்
பொருதவரைச் செருவென்று
மிலங்கருவிய வரைநீந்திச்
சுரம்போழ்ந்த விகலாற்ற
லுயர்ந்தோங்கிய விழுச்சிறப்பி
னிலந்தந்த பேருதவிப்
பொலந்தார் மார்பி னெடியோ னும்பல்
மரந்தின்னூஉ வரையுதிர்க்கு
நரையுருமி னேறனைய
யருங்குழுமிளைக் குண்டுகிடங்கி
னுயர்ந்தோங்கிய நிரைப்புதவி
னெடுமதி னிரைஞாயி

லம்புமி ழயிலருப்பந்
தண்டாது தலைச்சென்று
கொண்டுநீங்கிய விழுச்சிறப்பிற்
றென்குமரி வடபெருங்கல்
குணகுடகட லாவெல்லைத்
தொன்றுமொழிந்து தொழில்கேட்ப
வெற்றமொடு வெறுத்தொழுகிய
கொற்றவர்தங் கோனாகுவை
வானியைந்த விருமுந்நீர்ப்
பேஎநிலைஇய விரும்பௌவத்துக்
கொடும்புணரி விலங்குபோழக்
கடுங்காலொடு கரைசேர
நெடுங்கொடி மிசையிதையெடுத்
தின்னிசைய முரசமுழங்கப்
பொன்மலிந்த விழுப்பண்ட
நாடார நன்கிழிதரு
மாடியற் பெருநாவாய்
மழைமுற்றிய மலைபுரையத்
துறைமுற்றிய துளங்கிருக்கைத்
தெண்கடற் குண்டகழிச்
சீர்சான்ற வுயர்நெல்லி
னூர்கொண்ட வுயர்கொற்றவ
நீர்த்தெவ்வு நிரைத்தொழுவர்
பாடுசிலம்பு மிசையேற்றத்
தோடுவழங்கு மகலாம்பியிற்
கயமகைய வயனிறைக்கு
மென்றொடை வன்கிழாஅ
ரதரி கொள்பவர் பகடுபூண் டெண்மணி
யிரும்பு ளோப்பு மிசையே யென்று
மணிப்பூ முண்டகத்து மணன்மலி கானற்
பரதவர் மகளிர் குரவையொ டொலிப்ப
ஒருசார், விழவுநின்ற வியலாங்கண்
முழவுத்தோண் முரட்பொருநர்க்
குருகெழு பெருஞ்சிறப்பி
னிருபெயர்ப் பேராயமொ
டிலங்கு மருப்பிற் களிறு கொடுத்தும்
பொலந்தாமரைப் பூச்சூட்டியு

நலஞ்சான்ற கலஞ்சிதறும்
பல்குட்டுவர் வெல்கோவே
கல்காயுங் கடுவேனிலொ
டிருவானம் பெயலொளிப்பினும்
வரும்வைகன் மீன்பிறழினும்
வெள்ளமாறாது விளையுள் பெருக
நெல்லி னோதை யரிநர் கம்பலை
புள்ளிமிழ்ந் தொலிக்கு மிசையே யென்றுஞ்
சலம்புகன்று சுறவுக்கலித்த
புலவுநீர் வியன்பௌவத்து
நிலவுக் கானன் முழவுத் தாழைக்
*குளிர்ப்பொதும்பர் நளித்தூவ
னிறைதிமில் வேட்டுவர் கரைசேர் கம்பலை
யிருங்கழிச் செறுவின் வெள்ளுப்புப் பகர்நரொ
டொலியோவாக் கலியாணர்
முதுவெள்ளிலை மீக்கூறும்
வியன்மேவல் விழுச்செல்வத்
திருவகையா னிசைசான்ற
சிறுகுடிப் பெருந்தொழுவர்
குடிகெழீஇய நானிலவரொடு
தொன்றுமொழிந்து தொழில்கேட்பக்
காலென்னக் கடிதுராஅய்
நாடுகெட வெரிபரப்பி
யாலங்கானத் தஞ்சுவரவிறுத்
தரசுபட வமருழக்கி
முரசுகொண்டு களம்வேட்ட
வடுதிறலுயர் புகழ்வேந்தே
நட்டவர் குடியுயர்க்குவை
செற்றவ ரரசுபெயர்க்குவை
பேருலகத்து மேஎந்தோன்றிச்
சீருடைய விழுச்சிறப்பின்
விளைந்துமுதிர்ந்த விழுமுத்தி
னிலங்குவளை யிருஞ்சேரிக்
கட்கொண்டிக் குடிப்பாக்கத்து
நற்கொற்கையோர் நசைப்பொருந
செற்ற தெவ்வர் கலங்கத் தலைச்சென்

---

* குளிர்ப்பொதும்பென்றும்பாடம்.

றஞ்சுவரத் தட்கு மணங்குடைத் துப்பிற்
கோழூஉன்குறைக் கொழுவல்சிப்
புலவுவிற் பொலிகூவை
யொன்றுமொழி யொலியிருப்பிற்
றென்பரதவர் போரேறே
யரிய வெல்லா மெளிதி னிற்கொண்
டுரிய வெல்லா மோம்பாது வீசி
நனிபுகன் றுறைது மென்னுதேற் றெழுந்து
பனிவார் சிமயக் கானம் போகி
யகநாடு புக்கவ ரருப்பம் வௌவி
யாண்டுபல கழிய வேண்டுபுலத் திறுத்து
மேம்பட மரீஇய வெல்போர்க் குரிசி
லூறுசெறுநர் புலம்புக்கவர்
கடிகாவி னிலைதொலைச்சி
யிழிபறியாப் பெருந்தண்பணை
குரூஉக்கொடிய வெரிமேய
நாடெனும்பேர் காடாக
வாசேந்தவழி மாசேப்ப
வூரிருந்தவழி பாழாக
விலங்குவளை மடமங்கையர்
துணங்கையஞ்சீர்த் தழூஉமறப்ப
வவையிருந்த பெரும்பொதியிற்
கவையடிக் கடுநோக்கத்துப்
பேய்மகளிர் பெயர்பாட
வணங்குவழங்கு மகலாங்க
ணிலத்தாற்றுங் குழூஉப்புதவி
னரந்தைப் பெண்டி ரினைந்தன ரகவக்
கொழும்பதிய குடிதேம்பிச்
செழுங்கேளிர் நிழல்சேர
நெடுநகர் வீழ்ந்த கரிகுதிர்ப் பள்ளிக்
குடுமிக் கூகை குராலொடு முரலக்
கழுநீர் பொலிந்த கண்ணகன் பொய்கைக்
களிறுமாய் செருந்தியொடு சண்பமன் றூர்தர
நல்லேர் நடந்த நசைசால் விளைவயற்
பன்மயிர்ப் பிணவொடு கேழ லுகள
வாஅ ழாமையின் வழிதவக் கெட்டுப்
பாழா யினநின் பகைவர் தேஎ

மொழாஅத்தோ ளிமிழ்முழக்கின்
மாஅத்தா ளுயர்மருப்பிற்
கடுஞ்சினத்த களிறுபரப்பி
விரிகடல் வியன்றானையொடு
முருகுறழ முன்பொடு கடுஞ்சினஞ் செருக்கிப்
பொருமுரண் முதல்வர் ...
முருகுற முத்தலைச்சென்
றகல்விசும்பி னார்ப்பிமிழப்
பெயலுறழக் கணைசிதறிப்
பலபுரவி நீறுகைப்ப
வளைநால வயிரார்ப்பப்
பீடழியக் கடந்தட்டவர்
நாடுகெட வெயில்வெளவிச்
சுற்றமொடு தூவறுத்தலிற்
செற்ற தெவ்வர் நின்வழி நடப்ப
வியன்கண் முதுபொழின் மண்டில முற்றி
யரசியல் பிழையா தறநெறி காட்டிப்
பெரியோர் சென்ற வடிவழிப் பிழையாது
குடமுதற் றோன்றிய தொன்றுதொழு பிறையின்
வழிவழிச் சிறக்கநின் வலம்படு கொற்றங்
குணமுதற் றோன்றிய வாரிருண் மதியிற்
றேய்வன கெடுகநின் றெவ்வ ராக்க
முயர்நிலை யுலக மமிழ்தொடு பெறினும்
பொய்சே ணீங்கிய வாய்நட் பினையே
முழங்குகட லேணி மலர்தலை யுலகமொ
டுயர்ந்த தேஎத்து விழுமியோர் வரினும்
பகைவர்க் கஞ்சிப் பணிந்தொழு கலையே
தென்புல மருங்கின் விண்டு நிறைய
வாணன் வைத்த விழுநிதி பெறினும்
*பழிநமக் கொழுக வென்னாய் விழுநிதி
யீத லுள்ளமொ டிசைவேட் குவையே
யன்னாய் நின்னொடு முன்னிலை யெவனோ
கொன்னொன்று கிளக்குவ னடுபோ ரண்ணல்
கேட்டிசின் வாழி கெடுகநின் னவலங்
கெடாது நிலைஇயர்நின் சேண்விளங்கு நல்லிசை
தவாப்பெருக்கத் தறுயாண
ரழித்தானாக் கொழுந்திற்றி
யிழித்தானாப் பலசொன்றி

* பழிநமக்கெழுக வென்றும்பாடம்.

யுண்டானாக் கூர்நறவிற்
தின்றானா வினவைக
னிலனெடுக் கல்லா வொண்பல் வெறுக்கைப்
பயனற வறியா வளங்கெழு திருநகர்
நரம்பின் முரலு நயம்வரு முரற்சி
விறலியர் வறுங்கைக் குறுந்தொடி செறிப்பப்
பாண ருவப்பக் களிறு பலதரீஇக்
கலந்தோ ருவப்ப வெயிற்பல கடைஇ
மறங்கலங்கத் தலைச்சென்று
வாளுழந்ததன் றாள்வாழ்த்தி
நாளீண்டிய நல்லகவர்க்குத்
தேரோடு மாசிதறிச்
சூடுற்ற சுடர்ப்பூவின்
பாடுபுலர்ந்த நறுஞ்சாந்தின்
விழுமிய பெரியோர் சுற்ற மாகக்
கள்ளி னிரும்பைக் கலஞ்செல வுண்டு
பணிந்தோர் தேஎந் தம்வழி நடப்பப்
பணியார் தேஎம் பணித்துத்திறை கொண்மார்
பருந்துபறக் கல்லாப் பார்வற் பாசறைப்
படுகண் முரசங் காலை யியம்ப
வெடிபடக் கடந்து வேண்டுபுலத் திறுத்த
பணைகெழு பெருந்திறற் பல்வேன் மன்னர்
கரைபொரு திரங்குங் கனையிரு முந்நீர்த்
திரையிடு மணலினும் பலரே யுரைசெல
மலர்தலை யுலக மாண்டுகழிந் தோரே
அதனால், குணகடல் கொண்டு குடகடன் முற்றி
யிரவு மெல்லையும் விளிவிட னறியா
தலவு மிசையு நீர்த்திரள் பீண்டிக்
கவலையங்குழும்பி னருவி யொலிப்பக்
கழைவளர் சாரற் களிற்றின நடுங்க
வரைமுத லிரங்கு மேறொடு வான்ஞெமிர்ந்து
சிதரற் பெரும்பெயல் சிறத்தலிற் றாங்காது
குணகடற் கிவர்தருங் குரூஉப்புன லுந்தி
நிவந்துசென் றீத்தங் குளங்கொளச் சாற்றிக்
களிறுமாய்க்குங் கதிர்க்கழனி
யொளிறிலஞ்சி யடைநிவந்த
முட்டாள சுடர்த்தாமரை

கட்கமழு நறுநெய்தல்
வள்ளித ழவிழ்நீல
மெல்லிலை யரியாம்பலொடு
வண்டிறைகொண்ட கமழ்பூம் பொய்கைக்
கம்புட் சேவ லின்றுயி லிரிய
வள்ளை நீக்கி வயமீன் முகந்து
கொள்ளை சாற்றிய கொடுமுடி வலைஞர்
வேழப் பழனத்து நூழி லாட்டுக்
கரும்பி னெந்திரங் கட்பி னோதை
யள்ளற் றங்கிய பகடுறு விழுமங்
கள்ளார் களமர் பெயர்க்கு மார்ப்பே
யொலிந்த பகன்றை விளைந்த கழனி
வன்கை வினைஞ ரரிப்பறை யின்குரற்
றளிமழை பொழியுந் தண்பரங் குன்றிற்
கலிகொள் சும்மை யொலிகொ ளாயங்
ததைந்த கோதை தாரொடு பொலியப்
புணர்ந்துட னாடு மிசையே யனைத்து
மகலிரு வானத் திமிழ்ந்தினி திசைப்பக்
குருகுநரல மனைமரத்தான்
மீன்சீவும் பாண்சேரியொடு
மருதஞ் சான்ற தண்பணை சுற்றி யொருசார்
சிறுதினை கொய்யக் கவ்வை கறுப்பக்
கருங்கால் வரகி னிருங்குரல் புலர
வாழ்ந்த குழும்பிற் றிருமணி கிளர
வெழுந்த கடற்றி னன்பொன் கொழிப்பப்
பெருங்கவின் பெற்ற சிறுதலை நௌவி
மடக்கட் பிணையொடு மறுகுவன வுகளச்
சுடர்ப்பூங் கொன்றை தாஅய நீழல்
பாஅ யன்ன பாறை யணிந்து
நீலத் தன்ன பைம்பயிர் மிசைதொறும்
வெள்ளி யன்ன வொள்வீ யுதிர்ந்து
சுரிமுகிழ் முசுண்டையொடு முல்லை தாஅய்
மணிமரு ணெய்த லுறழக் காமர்
துணிநீர் மெல்லவற் றொய்யிலொடு மலர
வல்லோன் றைஇய வெறிக்களங் கடுப்ப
முல்லை சான்ற புறவணிந் தொருசார்
நறுங்காழ் கொன்று கோட்டின் வித்திய

குறுங்கதிர்த் தோரை நெடுங்கா லையவி
யைவன வெண்ணெலொ டரில்கொள்பு நீடி
யிஞ்சி மஞ்சட் பைங்கறி பிறவும்
பல்வேறு தாரமொடு கல்லகத் தீண்டித்
தினைவிளை சாரற் கிளிகடி பூசன்
மணிப்பூ வவரைக் குரூஉத்தளிர் மேயு
மாமா கடியுங் கானவர் பூசல்
சேணோ னகழ்ந்த மடிவாய்ப் பயம்பின்
வீழ்முகக் கேழ லட்ட பூசல்
கருங்கால் வேங்கை யிருஞ்சினைப் பொங்கர்
நறும்பூக் கொய்யும் பூச * லிருங்கே
ழேறுடை வயப்புலிப் பூசலொ டனைத்து
மிலங்குவெள் ளருவியொடு சிலம்பகத் திரட்டக்
கருங்காற் குறிஞ்சி சான்ற வெற்பணிந்
தருங்கடி மாமலை தழீஇ யொருசா
ரிருவெதிர்ப் பைந்தூறு கூரெரி நைப்ப
நிழத்த யானை மேய்புலம் படரக்
கலித்த வியவ ரியந்தொட் டன்ன
கண்விடு புடையூஉத் தட்டை கவினழிந்
தருவி யான்ற வணியின் மாமலை
வைகண் டன்ன புன்முளி யங்காட்டுக்
கமஞ்சூழ் கோடை விடரக முகந்து
காலுறு கடலி னொலிக்குஞ் சும்மை
யிலைவேய் குரம்பை யுழையதட் பள்ளி
யுவலைக் கண்ணி வன்சொ லிளைஞர்
சிலையுடைக் கையர் கவலை காப்ப
நிழலுரு விழந்த வேனிற்குன் றத்துப்
பாலை சான்ற சுரஞ்சேர்ந் தொருசார்
முழங்குகட றந்த விளங்குகதிர் முத்த
மரம்போழ்ந் தறுத்த கண்ணே ரிலங்குவளைப்
பரதர் தந்த பல்வேறு கூல
மிருங்கழிச் செறுவிற் றீம்புளி வெள்ளுப்புப்
பரந்தோங்கு வரைப்பின் வன்கைத் திமிலர்
கொழுமீன் குறைஇய துடிக்கட் டுணியல்
விழுமிய நாவாய் பெருநீ ரோச்சுநர்
நனந்தலைத் தேஎத்து நன்கல னுய்ம்மார்

* இருங்கேழலேறென்றும்பாடம்.

புணர்ந்துடன் கொணர்ந்த புரவியொ டனைத்தும்
வைக லூறும் வழிவழிச் சிறப்ப
நெய்தல் சான்ற வளம்பல பயின்றாங்
கைம்பாற் றிணையுங் கவினி யமைவர
முழவிமிழு மகலாங்கண்
விழவுநின்ற வியன்மறுகிற்
றுணங்கையந் தழூஉவின் மணங்கமழ் சேரி
யின்கலி யாணர்க் குழூஉப்பல பயின்றாங்குப்
பாடல் சான்ற நன்னாட்டு நடுவட்
கலைதாய வுயர்சிமையத்து
மயிலகவு மலிபொங்கர்
மந்தி யாட மாவிசும் புகந்து
முழங்குகால் பொருத மரம்பயில் காவி
னியங்குபுனல் கொழித்த வெண்டலைக் குவவுமணற்
கான்பொழி றழீஇய வடைகரை தோறுந்
தாதுசூழ் கோங்கின் பூமலர் தாஅய்க்
கோதையி னொழுகும் விரிநீர் நல்வர
லவிரறல் வையைத் துறைதுறை தோறும்
பல்வேறு பூத்திரட் டண்டலை சுற்றி
யழுந்துபட் டிருந்த பெரும்பா ணிருக்கையு
நிலனும் வளனுங் கண்டமை கல்லா
விளங்குபெருந் திருவின் * வான விறல்வே
ளழும்பி லன்ன நாடிழந் தனருங்
கொழும்பல் பதிய குடியிழந் தனருந்
தொன்றுகறுத் துறையுந் துப்புத்தர வந்த
வண்ணல் யானை யடுபோர் வேந்த
ரின்னிசை முரச மிடைப்புலத் தொழியப்
பன்மா றோட்டிப் பெயர்புறம் பெற்று
மண்ணுற வாழ்ந்த மணிநீர்க் கிடங்கின்
விண்ணுற வோங்கிய பல்படைப் புரிசைத்
தொல்வலி நிலைஇய வணங்குடை நெடுநிலை
நெய்படக் கரிந்த திண்போர்க் கதவின்
மழையாடு மலையி னிவந்த மாடமொடு
வையை யன்ன வழக்குடை வாயில்
வகைபெற வெழுந்து வான மூழ்கிச்

* மானவிறல் வேளென்றும்பாடம்.

*சில்காற் றிசைக்கும் பல்புழை நல்லில்
யாறுகிடந் தன்ன வகனெடுந் தெருவிற்
பல்வேறு குழாஅத் திசையெழுந் தொலிப்ப
மாகா லெடுத்த முந்நீர் போல
முழங்கிசை நன்பணை யறைவனர் நுவலக்
கயங்குடைந் தன்ன வியந்தொட் டிமிழிசை
மகிழ்ந்தோ ராடுங் கலிகொள் சும்மை
யோவுக்கண் டன்ன விருபெரு நியமத்துச்
சாறயர்ந் தெடுத்த வுருவப் பல்கொடி
வேறுபல் பெயர வாரெயில் கொளக்கொள
நாடோ றெடுத்த நலம்பெறு புனைகொடி
நீரொலித் தன்ன நிலவுவேற் றானையொடு
புலவுப்படக் கொன்று மிடைதோ லோட்டிப்
புகழ்செய் தெடுத்த விறல்சா னன்கொடி
கள்ளின் களிநவில் கொடியொடு நன்பல
பல்வேறு குழூஉக்கொடி பதாகை நிலைஇப்
பெருவரை மருங்கி னருவியி னுடங்கப்
பனிமீன் வழங்கும் வளைமேய் பரப்பின்
வீங்கு நோன்கயி றரீஇயிதை புடையூக்
கூம்புமுதன் முருங்க வெற்றிக் காய்ந்துடன்
கடுங்காற் றெடுப்பக் கல்பொரு துரைஇ
நெடுஞ்சுழிப் பட்ட நாவாய் போல
விருதலைப் பணில மார்ப்பச் சினஞ்சிறந்து
கோலோர்க் கொன்று மேலோர் வீசி
மென்பிணி வன்றொடர் பேணாது காழ்சாய்த்துக்
கந்துநீத் துழிதருங் கடாஅ யானையு
மங்கண்மால் விசும்பு புதைய வளிபோழ்ந்
தொண்கதிர் ஞாயிற் றூறளவாத் திரிதருஞ்
செங்கா லன்னத்துச் சேவ லன்ன
குரூஉமயிர்ப் புரவி யுராலிற் பரிநிமிர்ந்து
காலெனக் கடுக்குங் கவின்பெறு தேருங்
கொண்ட கோலன் கொள்கை நவிற்றலி
னடிபடு மண்டிலத் தாதிபோகிய
கொடிபடு சுவல விடுமயிர்ப் புரவியும்
வேழத் தன்ன வெருவரு செலவிற்
கள்ளார் களம ரிருஞ்செரு மயக்கமு

---

* சில்காற்றசைக்குமெனவும் பாடம்.

மரியவும் பெரியவும் வருவன பெயர்தலிற்
நீம்புழல் வல்சிக் கழற்கான் மழவர்
பூந்தலை முழவி னொன்றலை கடுப்பப்
பிடகைப் பெய்த கமழ்நறும் பூவினர்
பல்வகை விரித்த வெதிர்பூங் கோதையர்
பலர்தொகு பிடித்த தாதுகு சுண்ணத்தர்
தகைசெய் தீஞ்சேற் றின்னீர்ப் பசுங்காய்
நீடுகொடி யிலையினர் கோடுசுடு நூற்றின
ரிருதலை வந்த பகைமுனை கடுப்ப
வின்னுயி ரஞ்சி யின்னா வெய்துயிர்த்
தேங்குவன ரிருந்தவை நீங்கிய பின்றைப்
பல்வேறு பண்ணியந் தழீஇத்திரி விலைஞா
மலைபுரை மாடத்துக் கொழுநிழ லிருத்தர
விருங்கடல் வான்கோடு புரைய வாருற்றுப்
பெரும்பின் னிட்ட வானரைக் கூந்தலர்
நன்னர் நலத்தர் தொன்முது பெண்டிர்
செந்நீர்ப் பசும்பொன் புனைந்த பாவை
செல்சுடர்ப் பசுவெயிற் றோன்றி யன்ன
செய்யர் செயிர்த்த நோக்கினர் மடக்
ணைஇய கலுழு மாமையர் வையெயிற்று
வார்ந்த வாயர் வணங்கிறைப் பணைத்தோட்
சோர்ந்துகு வன்ன வயக்குறு வந்திகைத்
தொய்யில் பொறித்த சுணங்கெதி ரிளமுலை
மையுக் கன்ன மொய்யிருங் கூந்தன்
மயிலிய லோரு மடமொழி யோருங்
*கைஇ மெல்லிதி னொதுங்கிக் கையெறிந்து
கல்லா மாந்தரொடு நகுவனர் திளைப்பப்
புடையமை பொலிந்த வகையமை செப்பிற்
காம ருருவிற் றாம்வேண்டும் பண்ணியங்
கமழ்நறும் பூவொடு மனைமனை மறுக
மழைகொளக் குறையாது புனல்புக மிகாது
கரைபொரு திரங்கு முந்நீர் போலக்
கொளக்கொளக் குறையாது தரத்தர மிகாது
கழுநீர் கொண்ட வெழுநா ளந்தி
யாடுதுவன்று விழவி னாடார்த் தன்றே
மாடம் பிறங்கிய மலிபுகழ்க் கூட

* நைஇயென்றும்பாடம்.

ளங் காடி நனந்தலைக் கம்பலை
வெயிற்கதிர் மழுங்கிய படர்கூர் ஞாயிற்றுச்
செக்க ரன்ன சிவந்துநுணங் குருவிற்
கண்பொரு புகூஉ மொண்பூங் கலிங்கம்
பொன்புனை வாளொடு பொலியக் கட்டித்
திண்டேர்ப் பிரம்பிற் புரளுந் தானைக்
கச்சந் தின்ற கழறயங்கு திருந்தடி
மொய்ம்பிறந்து திரிதரு மொருபெருந் தெரியன்
மணிதொடர்ந் தன்ன வொண்பூங் கோதை
யணிகிளர் மார்பி னாரமொ டளைஇக்
காலியக் கன்ன கதழ்பரி கடைஇக்
காலோர் காப்பக் காலெனக் கழியும்
வான வண்கை வளங்கெழு செல்வர்
நாண்மகி ழிருக்கை காண்மார் பூணொடு
தெள்ளரிப் பொற்சிலம் பொலிப்ப வொள்ளழற்
றாவற விளங்கிய வாய்பொ னவிரிழை
யணங்குவீழ் வன்ன பூந்தொடி மகளிர்
மணங்கமழ் நாற்றந் தெருவுடன் கமழ
வொண்குழை திகழு மொளிகெழு திருமுகந்
திண்கா ழேற்ற வியலிரு விலோதந்
தெண்கடற் றிரையி னசைவளி புடைப்ப
நிரைநிலை மாடத் தரமியந் தோறு
மழைமாய் மதியிற் றோன்றுபு மறைய
நீரு நிலனுந் தீயும் வளியு
மாக விசும்போ டைந்துட னியற்றிய
மழுவா ணெடியோன் றலைவ னாக
மாசற விளங்கிய யாக்கையர் சூழ்சுடர்
வாடாப் பூவி னிமையா நாட்டத்து
நாற்ற வுணவி னுருகெழு பெரியோர்க்கு
மாற்றரு மரபி னுயர்பலி கொடுமா
ரந்தி விழவிற் றூரியங் கறங்கத்
திண்கதிர் மதாணி யொண்குறு மாக்களை
யோம்பினர்த் தழீஇத் தாம்புணர்ந்து முயங்கித்
தாதணி தாமரைப் போதுபிடித் தாங்குத்
தாமு மவரு மோராங்கு விளங்கக்
காமர் கவினிய பேரிளம் பெண்டிர்
பூவினர் புகையினர் தொழுவனர் பழிச்சிச்

சிறந்துபுறங் காக்குங் கடவுட் பள்ளியுஞ்
சிறந்த வேதம் விளங்கப் பாடி
விழுச்சீ ரெய்திய வொழுக்கமொடு புணர்ந்து
நிலமமர் வையத் * தொருதா மாகி
யுயர்நிலை யுலக மிவணின் றெய்து
மறநெறி பிழையா வன்புடை நெஞ்சிற்
பெரியோர் மேஎ யினிதி னுறையுங்
குன்றுகுயின் றன்ன வந்தணர் பள்ளியும்
வண்டுபடப் பழுநிய தேனார் தோற்றத்துப்
பூவும் புகையுஞ் சாவகர் பழிச்சச்
சென்ற காலமும் வரூஉ மமயமு
மின்றிவட் டோன்றிய வொழுக்கமொடு நன்குணர்ந்து
வானமு நிலனுந் தாமுழு துணருஞ்
சான்ற கொள்கைச் சாயா யாக்கை
யான்றடங் கறிஞர் செறிந்தனர் நோன்மார்
கல்பொளிந் தன்ன விட்டுவாய்க் கரண்டைப்
பல்புரிச் சிமிலி நாற்றி நல்குவரக்
கயங்கண் டன்ன வயங்குடை நகரத்துச்
செம்பியன் றன்ன செஞ்சுவர் புனைந்து
நோக்குவிசை தவிர்ப்ப மேக்குயர்ந் தோங்கி
யிறும்பூது சான்ற நறும்பூஞ் சேக்கையுங்
குன்றுபல குழீஇப் பொலிவன தோன்ற
வச்சமு மவலமு மார்வமு நீக்கிச்
செற்றமு முவகையுஞ் செய்யாது காத்து
ஞெமன்கோ லன்ன செம்மைத் தாகிச்
சிறந்த கொள்கை யறங்கூ றவையமு
நறுஞ்சாந்து நீவிய கேழ்கிள ரகலத்
தாவுதி மண்ணி யவிர்துகின் முடித்து
மாவிசும்பு வழங்கும் பெரியோர் போல
நன்றுந் தீதுங் கண்டாய்ந் தடக்கி
யன்பு மறனு மொழியா தாத்துப்
பழியொரீஇ யுயர்ந்து பாய்புகழ் நிறைந்த
செம்மை சான்ற காவிதி மாக்களு
மறநெறி பிழையா தாற்றி னொழுகிக்
குறும்பல் குழுவிற் குன்றுகண் டன்ன
பருந்திருந் துகக்கும் பன்மா ணல்லிற்

* ஒருநிரமாகியென்றும் பாடம்.

பல்வேறு பண்டமோ டுண்மலிந்து கவினி
மலையவு நிலத்தவு நீரவும் பிறவும்
பல்வேறு திருமணி முத்தமொடு பொன்கொண்டு
சிறந்த தேஎத்துப் பண்ணியம் பகர்நரு
மழையொழுக் கறாஅப் பிழையா விளையுட்
பழையன் மோகூ ரவையகம் விளங்க
நான்மொழிக் கோசர் தோன்றி யன்ன
தாமேஎந் தோன்றிய நாற்பெருங் குழுவுங்
கோடுபோழ் கடைநருந் திருமணி குயினருஞ்
சூடுறு நன்பொன் சுடரிழை புனைநரும்
பொன்னுரை காண்மருங் கலிங்கம் பகர்நருஞ்
செம்புநிறை கொண்மரும் வம்புநிறை முடிநரும்
பூவும் புகையு மாயு மாக்களு
மெண்வகைச் செய்தியு முவமங் காட்டி
நுண்ணிதி னுணர்ந்த நுழைந்த நோக்கிற்
கண்ணுள் வினைஞரும் பிறருங் கூடித்
தெண்டிரை யவிரறல் கடுப்ப வொண்பல்
குறியவு நெடியவு மடிதரூஉ விரித்துச்
சிறியரும் பெரியருங் கம்மியர் குழீஇ
நால்வேறு தெருவினுங் காலுற நிற்றரக்
கொடும்பறைக் கோடியர் கடும்புடன் வாழ்த்துந்
*தண்கட னாடன் ஒண்பூங் கோதை
பெருநா ளிருக்கை விழுமியோர் குழீஇ
விழைவுகொள் கம்பலை கடுப்பப் பலவுடன்
சேறு நாற்றமும் பலவின் சுளையும்
வேறுபடக் கவினிய தேமாங் கனியும்
பல்வே றுருவிற் காயும் பழனுங்
கொண்டல் வளர்ப்பக் கொடிவிடுபு கவினி
மென்பிணி யவிழ்ந்த குறுமுறி † யடகு
மமிர்தியன் றன்ன தீஞ்சேற்றுக் கடிகையும்
புகழ்படப் பண்ணிய பேருன் சோறுங்
கீழ்செல வீழ்ந்த கிழங்கொடு பிறவு
மின்சோறு தருநர் பல்வயி னுகர
வாலிதை யெடுத்த வளிதரு வங்கம்
பல்வேறு பண்ட மிழிதரும் பட்டினத்

* தெண்கடனாடனென்றும் பாடம்.
† அடருமென்றும் பாடம்.

தொல்லை யிமிழிசை மானக் கல்லென
நனந்தலை வினைஞர் கலங்கொண்டு மறுகப்
பெருங்கடற் குட்டத்துப் புலவுத்திரை யோத
மிருங்கழி மருவிப் பாயப் பெரிதெழுந்
துருகெழு பானாள் வருவன பெயர்தலிற்
பல்வேறு புள்ளி னிசையெழுந் தற்றே
யல்லங் காடி யழிதரு கம்பலை
யொண்சுட ருருப்பொளி மழுங்கச் சினந்தணிந்து
சென்ற ஞாயிறு நன்பகற் கொண்டு
குடமுதற் குன்றஞ் சேரக் குணமுத
னாண்முதிர் மதியந் தோன்றி நிலாவிரிபு
பகலுரு வுற்ற விரவுவர நயந்தோர்
காத லின்றுணை புணர்மா ராயிதழ்த்
தண்ணறுங் கழுநீர் துணைப்ப விழைபுனையூஉ
நன்னெடுங் கூந்த னறுவிரை குடைய
நரந்த மரைப்ப நறுஞ்சாந்து மறுக
மென்னூற் கலிங்கங் கமழ்புகை மடுப்பப்
பெண்மகிழ் வுற்ற பிணைநோக்கு மகளிர்
நெடுஞ்சுடர் விளக்கங் கொளீஇ நெடுநக
ரெல்லை யெல்லா நோயொடு புகுந்து
கல்லென் மாலை நீங்கநா ணுக்கொள
வேழ்புணர் சிறப்பி னின்றொடைச் சிறியாழ்
*தாழ்பயற் கனைகுரல் கடுப்பப் பண்ணுப்பெயர்த்து
வீழ்துணை தழீஇ வியல்விசும்பு கமழ
நீர்திரண் டன்ன கோதை பிறக்கிட்
டாய்கோ லவிர்தொடி விளங்க வீசிப்
போதவிழ் புதுமலர் தெருவுடன் கமழ
மேதகு தகைய மிகுநல மெய்திப்
பெரும்பல் குவளைச் சுரும்புபடு பன்மலர்
திறந்துமோந் தன்ன சிறந்துகமழ் நாற்றத்துக்
கொண்டன் மலர்ப்புதன் மானப்பூ வேய்ந்து
நுண்பூ ணாகம் வடுக்கொள முயங்கி
மாயப் பொய்பல கூட்டிக் கவவுக்கரந்து
சேயரு நணியரு நலனயந்து வந்த
விளம்பல் செல்வர் வளந்தப வாங்கி
நுண்டா துண்டு வறும்பூத் துறக்கு

---

* தாழ்பெயலென்றும் பாடம்.

மென்சிறை வண்டின மானப் புணர்ந்தோர்
நெஞ்சே மாப்ப வின்றுயி றுறந்து
பழந்தேர் வாழ்க்கைப் பறவை போலக்
கொழுங்குடிச் செல்வரும் பிறரு மேஎய
மணம்புணர்ந் தோங்கிய வணங்குடை நல்வி
லாய்பொன் னவிர்தொடிப் பாசிழை மகளி
ரொண்சுடர் விளக்கத்துப் பலருடன் றுவன்றி
நீனிற விசும்பி லமர்ந்தன ராடும்
வானவ மகளிர் மானக் கண்டோர்
நெஞ்சு நடுக்குறூஉக் கொண்டி மகளிர்
யாம நல்யாழ் நாப்ப ணின்ற
முழவின் மகிழ்ந்தன ராடிக் குண்டுநீர்ப்
பனித்துறைக் குவவுமணன் முனைஇ மென்றளிர்க்
கொழுங்கொம்பு கொழுதி நீர்நனை மேவர
நெடுந்தொடர்க் குவளை வடிம்புற வடைச்சி
மணங்கமழ் மனைதொறும் பொய்தல யரக்
கணங்கொ ளவுணர்க் கடந்த பொலந்தார்
மாயோன் மேய வோண நன்னாட்
கோணந் தின்ற வடுவாழ் முகத்த
சாணந் தின்ற சமந்தாங்கு தடக்கை
மறங்கொள் சேரி மாறுபொரு செருவின்
மாறா துற்ற வடுப்படு நெற்றிச்
சுரும்பார் கண்ணிப் பெரும்புகன் மறவர்
கடுங்களி றோட்டலிற் காணுந ரிட்ட
நெடுங்கரைக் காழக நிலம்பா வுருப்பக்
கடுங்கட் டேறன் மகிழ்சிறந்து திரிதரக்
கணவ ருவப்பப் புதல்வர்ப் பயந்து
பணைத்தேந் திளமுலை யமுத மூறப்
புலவுப்புனிறு தீர்ந்து பொலிந்த சுற்றமொடு
வளமனை மகளிர் குளநீ ரயராத்
திவவுமெய்ந் நிறுத்துச் செவ்வழி பண்ணிக்
குரல்புணர் நல்யாழ் முழவோ டொன்றி
நுண்ணீ ராகுளி யிரட்டப் பலவுட
னொண்சுடர் விளக்க முந்துற மடையொடு
நன்மா மயிலின் மென்மெல வியலிக்
கடுஞ்சூன் மகளிர் பேணிக்கை தொழுது
பெருந்தோட் சாலினி மடுப்ப வொருசா

ரருங்கடி வேலன் முருகொடு வளைஇ
யரிக்கூ டின்னியங் கறங்கநேர் நிறுத்துக்
கார்மலர்க் குறிஞ்சி சூடிக் கடம்பின்
சீர்மிகு நெடுவேட் பேணித் தழூஉப்பிணையூஉ
மன்றுதொறு நின்ற குரவை சேரிதொறு
முனையும் பாட்டு மாட்டும் விரைஇ
வேறுவேறு கம்பலை வெறிகொள்பு மயங்கிப்
பேரிசை நன்னன் பெரும்பெயர் நன்னாட்
சேரி விழவி னார்ப்பெழுந் தாங்கு
முந்தை யாமஞ் சென்ற பின்றைப்
பணிலங் கலியவிந் தடங்கக் காழ்சாய்த்து
நொடைநவி னெடுங்கடை யடைத்து மடமத
ரொள்ளிழை மகளிர் பள்ளி யயர
நல்வரி யிறாஅல் புரையு மெல்லடை
யயிருருப் புற்ற வாடமை விசயங்
கவவொடு பிடித்த வகையமை மோதகந்
தீஞ்சேற்றுக் கூவியர் தூங்குவன ருறங்க
விழவி னாடும் வயிரியர் மடியப்
பாடான் றவிந்த பனிக்கடல் புரையப்
பாயல் வளர்வோர் கண்ணினிது மடுப்பப்
பானாட் கொண்ட கங்கு லிடையது
பேயு மணங்கு முருவுகொண் டாய்கோற்
கூற்றக் கொலைதேர் கழுதொடு கொட்ப
விரும்பிடி மேஎந்தோ லன்ன விருள்சேர்பு
கல்லு மரனுந் துணிக்குங் கூர்மைத்
தொடலை வாளர் தொடுதோ லடியர்
குறங்கிடைப் பதித்த கூர்நுனைக் குறும்பிடிச்
சிறந்த கருமை நுண்வினை நுணங்கற
னிறங்கவர்பு புனைந்த நீலக் கச்சினர்
மென்னூ லேணிப் பன்மாண் சுற்றினர்
நிலனக ழுளியர் கலனசைஇக் கொட்குங்
கண்மா றாடவ ரொடுக்க மொற்றி
வயக்களிறு பார்க்கும் வயப்புலி போலத்
துஞ்சாக் கண்ண ரஞ்சாக் கொள்கைய
ரறிந்தோர் புகழ்ந்த வாண்மையர் செறிந்த
நூல்வழிப் பிழையா நுணங்குநுண் டேர்ச்சி
யூர்காப் பாள ரூக்கருங் கணையினர்

தேர்வழங்கு தெருவி னீர்திரண் டொழுக
மழையமைந் துற்ற வரைநா ளமயமு
மசைவில செழுந்து நயம்வந்து வழங்கலிற்
கடவுள் வழங்குங் கையறு கங்குலு
மச்ச மறியா தேம மாகிய
மற்றை யாமம் பகலுறக் கழிப்பிப்
போதுபிணி விட்ட கமழ்நறும் பொய்கைத்
தாதுண் டும்பி போது முரன்றாங்
கோத லந்தணர் வேதம் பாடச்
சீரினிது கொண்டு நரம்பினி தியக்கி
யாழோர் மருதம் பண்ணக் காழோர்
கடுங்களிறு கவளங் கைப்ப நெடுந்தேர்ப்
பணைநிலைப் புரவி புல்லுளைத் தெவிட்டப்
பல்வேறு பண்ணியக் கடைமெழுக் குறுப்பக்
கள்ளோர் களிநொடை நுவல வில்லோர்
நயந்த காதலர் கவவுப்பிணித் துஞ்சிப்
புலர்ந்துவிரி விடிய லெய்த விரும்பிக்
கண்பொரா வெறிக்கு மின்னுக்கொடி புரைய
வொண்பொ னவிரிழை * தெழிப்ப வியலித்
திண்சுவர் நல்லிற் கதவங் கரைய
வுண்டுமகிழ் தட்ட மழலை நாவிற்
பழஞ்செருக் காளர் தழங்குகுர ரேன்றச்
சூதர் வாழ்த்த மாகதர் நுவல
†வேதா ளிகரொடு நாழிகை யிசைப்ப
விமிழ்முர சிரங்க வேறுமாறு சிலைப்பப்
பொறிமயிர் வாரணம் வைகறை யியம்ப
யானையங் குருகின் சேவலொடு காம
ரன்னங் கரைய வணிமயி லகவப்
பிடிபுணர் பெருங்களிறு முழங்க முழுவலிக்
கூட்டுறை வயமாப் புலியொடு குழும
வான நீங்கிய நீனிற விசும்பின்
மின்னுநிமிர்ந் தன்ன ராகி நறவுமகிழ்ந்து
மாணிழை மகளிர் புலந்தனர் பரிந்த
பரூஉக்கா ழாரஞ் சொரிந்த முத்தமொடு
பொன்சுடு நெருப்பி னிலமுக் கென்ன

* தெளிர்ப்ப வென்றும் பாடம்.
† வேதாளிய ரென்றும் பாடம்.

வம்மென் குரும்பைக் காய்படுபு பிறவுந்
தருமணன் முற்றந் தரிஞிமி றூர்ப்ப
மென்பூஞ் செம்மலொடு நன்கலஞ் சிப்ப
விரவுத்தலைப் பெயரு மேம வைகறை
மைபடு பெருந்தோண் மழவ ரோட்டி
யிடைப்புலத் தொழிந்த வேந்துகோட் டியானை
பகைப்புலங் கவர்ந்த பாய்பரிப் புரவி
வேல்கோ லாக வாள்செல நூறிக்
காய்சின முன்பிற் கடுங்கட் கூளிய
ரூர்சுடு விளக்கிற் றந்த வாயமு
நாடுடை நல்லெயி லணங்குடைத் தோட்டி
நாடொறும் விளங்கக் கைதொழூஉப் பழிச்சி
நாடா வந்த விழுக்கல மனைத்துங்
கங்கையம் பேரியாறு கடற்படர்ந் தாஅங்
களந்துகடை யறியா வளங்கெழு தாரமொடு
புத்தே ளுலகங் கவினிக் காண்வர
மிக்குப்புக ழெய்திய பெரும்பெயர் மதுரைச்
சினைதலை மணந்த சுரும்புபடு செந்தீ
யொண்பூம் பிண்டி யவிழ்ந்த காவிற்
சுடர்பொழிந் தேறிய விளங்குகதிர் ஞாயிற்
றிலங்குகதி ரிளவெயிற் றோன்றி யன்ன
தமனியம் வளைஇய தாவில் விளங்கிழை
நிலம்விளக் குறுப்ப மேதகப் பொலிந்து
மயிலோ டன்ன சாயன் மாவின்
றளிரே ரன்ன மேனித் தளிர்ப்புறத்
தீர்க்கி னரும்பிய திதலையர் கூரெயிற்
றொண்குழை புணரிய வண்டாழ் காதிற்
கடவுட்கயத் தமன்ற சுடரிதழ்த் தாமரைத்
தாதுபடும் பெரும்போது புரையும் வாண்முகத்
தாய்தொடி மகளிர் நறுந்தோள் புணர்ந்து
கோதையிற் பொலிந்த சேக்கைத் துஞ்சித்
திருந்துதுயி லெடுப்ப வினிதி னெழுந்து
திண்கா ழார நீவிக் கதிர்விடு
மொண்கா ழாரங் கவைஇய மார்பின்
வரிக்கடைப் பிரச மூசுவன மொய்ப்ப
வெருத்தந் தாழ்ந்த விரவுப்பூந் தெரியற்
பொலஞ்செயப் பொலிந்த நலம்பெறு விளக்கம்

வலிகெழு தடக்கைத் தொடியொடு சுடர்வாச்
சோறமை வுற்ற நீருடைக் கலிங்க
முடையணி பொலியக் குறைவின்று கவைஇ
வல்லோன் றைஇய வரிப்புனை பாவை
முருகியன் றன்ன வுருவினை யாகி
வருபுனற் கற்சிறை கடுப்ப விடையறுத்
தொன்னா ரோட்டிய செருப்புகன் மறவர்
வாள்வலம் புணர்ந்தநின் றாள்வலம் * வாழ்த்த
வில்லைக் கவைஇக் கணைதாங்கு மார்பின்
மாதாங் கெறுழ்த்தோண் மறவர்த் தம்மின்
கல்லிடித் தியற்றிய விட்டுவாய்க் கிடங்கி
னல்லெயி லுழந்த செல்வர்த் தம்மின்
கொல்லேற்றுப் பைந்தோல் சீவாது போர்த்த
மாக்கண் முரச மோவில கறங்க
†வெரிநிமிர்ந் தன்ன தானை நாப்பட்
பெருநல் யானை போர்க்களத் தொழிய
விழுமிய வீழ்ந்த குரிசிலர்த் தம்மின்
புரையோர்க்குத் தொடுத்த பொலம்பூந் தும்பை
நீர்யா ரென்னாது முறைகருதுபு சூட்டிக்
காழ்மண் டெஃகமொடு கணையலைக் கலங்கிப்
பிரிபிணை யரிந்த நிறஞ்சிதை கவயத்து
வானத் தன்ன வளநகர் பொற்ப
நோன்குறட் டன்ன வூன்சாய் மார்பி
னுயர்ந்த வுதவி யூக்கலர்த் தம்மி
னிவந்த யானைக் கணநிரை கவர்ந்த
புலர்ந்த சாந்தின் விரவுப்பூந் தெரியற்
பெருஞ்செ யாடவர்த் தம்மின் பிறரும்
யாவரும் வருக வேனோருந் தம்மென
வரையா வாயிற் செறாஅ திருந்து
பாணர் வருக பாட்டியர் வருக
யாணர்ப் புலவரொடு வயிரியர் வருகென
விருங்கிளை புரக்கு மிரவலர்க் கெல்லாங்
கொடிஞ்சி நெடுந்தேர் களிற்றொடும் வீசிக்
களந்தோறுங் கள்ளரிப்ப
மரந்தோறு மைவீழ்ப்ப

---

* பழிச்ச வென்றும் பாடம்.
† எரிநிகழ்ந் தென்றும் பாடம்.

நிணவுன்சூட் டொருக்கமைய
நெய்கனிந்து வறையார்ப்பக்
குருஉக்குய்ப்புகை மழைமங்குலிற்
பரந்துதோன்றா வியனகராற்
பல்சாலை முதுகுடுமியி
னல்வேள்வித் துறைபோகிய
தொல்லாணை நல்லாசிரியர்
புணர்கூட் டுண்ட புகழ்சால் சிறப்பி
னிலந்தரு திருவி னெடியோன் போல
வியப்புஞ் சால்புஞ் செம்மை சான்றோர்
பலர்வாய்ப் புகரறு சிறப்பிற் றோன்றி
யரியதந்து குடியகற்றிப்
பெரியகற் றிசைவிளக்கி
முந்நீர் நாப்பண் ஞாயிறு போலவும்
பன்மீ னடுவட் டிங்கள் போலவும்
பூத்த சுற்றமொடு பொலிந்தினிது விளங்கிப்
பொய்யா நல்லிசை நிறுத்த புனைதார்ப்
பெரும்பெயர் மாறன் றலைவ னாகக்
கடந்தடு வாய்வா ளிளம்பல் கோச
ரியனெறி மரபினின் வாய்மொழி கேட்பப்
பொலம்பூ ணைவ ருட்படப் புகழ்ந்த
மறமிகு சிறப்பிற் குறுநில மன்ன
ரவரும் பிறருந் துவன்றிப் பொற்பு
விளங்கும் புகழவை நிற்புகழ்ந் தேத்த
விலங்கிழை மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய
மணங்கமழ் தேறன் மடுப்ப நாளு
மகிழ்ந்தினி துறைமதி பெரும
வரைந்துநீ பெற்ற நல்லூ ழியையே.

இதன்பொருள்.

இப்பாட்டிற்கு மாங்குடிமருதனர் மதுரைக்காஞ்சியென்று மதுரைப்பெயரா னன்றித் திணைப்பெயராற் பெயர்கூறினர். இத்திணைப்பெயர் பன்னிருபடலமுதலிய நூல்களாற்கூறிய திணைப்பெயரன்று; தொல்காப்பியனர்கூறிய திணைப்பெயரிற் பொருளே இப்பாட்டிற்குப் பொருளாகக் கோடலின். வஞ்சி மேற்செல்லலானும், காஞ்சி எஞ்சாதெதிர்சென் றூன்றலானும் "வஞ்சியுங் காஞ்சியுந் தம்முண் மாறே" எனப் பன்னிருபடலத்திற்கூறிய திணைப்பெயர் இப்பாட்டிற்குப் பொருளன்மையுணர்க. அவர் முதுமொழிக்காஞ்சிமுதலியவற்றைப் பொதுவியலென்று ஓர்படல மாக்கிக்கூறலின், அவை திணைப்பெயராகாமையுணர்க.

இனி மதுரைக்காஞ்சியென்றதற்கு மதுரையிடத்து அரசர்க்குக் கூறிய காஞ்சியென விரிக்க. இஃது உருபும்பொருளும் உடன்றொக்கது. * "காஞ்சி தானே பெருந்திணைப் புறனே" என்பதனாற் காஞ்சி பெருந்திணைக்குப் புறனாயிற்று. அது † "பாங்கருஞ் சிறப்பிற் பல்லாற் றானு - நில்லா வுலகம் புல்லிய நெறித்தே." என்பதாம். இதன்பொருள். பாங்கு அருஞ்சிறப்பின் - தனக்குத் துணையில்லாத வீடுபேறுநிமித்தமாக, பல் ஆற்றானும் - அறம் பொருள் இன்பமென்னும் பொருட்பகுதியானும், அவற்றுட்பகுதியாகிய உயிரும் யாக்கையும் செல்வமும் இளமையு முதலியவற்றானும், நில்லா உலகம் புல்லிய நெறித்து - நிலைபேறில்லாத உலகியற்கையைப் பொருந்திய நன்னெறியினை உடைத்து அக்காஞ்சியென்றவாறு. எனவே வீடுபேறுநிமித்தமாகப் பல்வேறுநிலையாமை சான்றோரறையுங் குறிப்பினது காஞ்சித்திணையென்பதுபொருளாயிற்று.

இச்செய்யுட்புலவர் இப்பொருளேகோடலின், யாம் இப்பொருளேதர உரைகூறுகின்றாம்.

[ஓங்குதிரை வியன்பரப்பி, னொலிமுந்நீர் வரம்பாக:] வியன் பரப்பின் ஓங்கு திரை ஒலி முந்நீர் வரம்பாக— அகலத்தையுடைத்தாகிய நீர்ப்பரப்பின்கண்ணே ஓங்குதிரை ஒலிக்குங் கடல் எல்லையாக,

தேன் தூங்கும் உயர் சிமயம் மலை நாறிய வியன் ஞாலத்து— தேனிறால்தூங்கும் உயர்ந்த உச்சியையுடைய மலைகள்தோன்றிய அகலத்தையுடைய ஞாலத்தின்கண்ணே,

வலம் மாதிரத்தான் வளி கொட்ப— வலமாக ஆகாயத்தின்கண்ணே காற்றுச் சுழல,

வியன் நாண்மீன் நெறி ஒழுக—அகலத்தையுடைய நாண்மீன்கள் தாம் நடக்கு நெறியின்கண்ணே நடக்க,

பகற் செய்யும் செஞ்ஞாயிறும்— பகற்பொழுதை உண்டாக்குஞ் சிவந்தபகலோனும்,

இரவுச் செய்யும் வெண்டிங்களும்—இராப்பொழுதை உண்டாக்கும் வெள்ளிய மதியும்,

மை தீர்ந்து கிளர்ந்து விளங்க— குற்றமற்றுத் தோன்றிவிளங்க,

மழை தொழில் உதவ — மேகம் தானே பெய்தற்றொழிலை வேண்டுங்காலத்தேதர,

உழவுத்தொழிற்கு உதவவென்றுமாம்.

மாதிரம் கொழுக்க— திசைகளெல்லாந் தழைப்ப,

மலைகள் விளைந்துகொழுக்கவென்றுமாம்.

[தொடுப்பி னாயிரம் வித்தியது விளைய:] தொடுப்பின் வித்தியது ஆயிரம் விளைய— ஒருவிதைப்பின்கண்ணே விதைத்தவிதை ஆயிரமாகவிளைய,

நிலனும்—விளைநிலங்களும்,

மரனும்—மரங்களும்,

பயன் எதிர்பு நந்த— பல்லுயிர்க்குந் தம்பயன்கொடுத்தலை ஏறட்டுக்கொண்டு தழைப்ப,

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், உஉ.

† ,, ,, ,, உ௩.

நோய் இகந்து நோக்கு விளங்க— மக்கட்குப் பசியும்பிணியுநீங்கி அழகுவிளங்க,

[மேதக மிகப்பொலிந்த, வோங்குநிலை வயக்களிறு:] மிகப் பொலிந்த ஓங்குநிலை வயக் களிறு மேதக — அறவும்பொலிவுபெற்ற உலகத்தைத்தாங்குதல் வளருந்தன் மையையுடைய வலியையுடையவாகிய திக்கயங்கள் இவர்தாங்குதலின் வருத்தம ற்று மேம்பாடுதக,

சருளும் படியுமாகப்பண்ணினவிடத்துப் பண்ணிநிற்கும் யானையென்றுரைப்பா ருமுளர்.

[கண்டுதண்டாக் கட்கின்பத், துண்டுதண்டா மிகுவளத்தான்:]

உண்டு தண்டா மிகு வளத்தான்— உண்டு அமையாத உணவுமிகுகின்ற செல்வ த்தோடே,

கண்டு தண்டாக் கட்கு இன்பத்து—நோக்கியமையாத கட்கினிமையினையும்,

உயர் பூரிம விழுத் தெருவில்—உயர்ந்த சிறகுகளையுமுடைய சீரிய தெருவிலிருக் குமாந்தர் (௨0),

பூரிமம் - சாந்திட்ட தொட்டிகளென்பாருமுளர்.

[பொய்யறியா வாய்மொழியாற், புகழ்நிறைந்த நன்மாந்தரொடு:] வாய்மொழியா ற் புகழ் நிறைந்த பொய் அறியா நன்மாந்தரொடு — மெய்ம்மொழியே எக்காலமும் கூறுதலாற்பெற்ற புகழ்நிறைந்த பொய்யைக்கேட்டறியாத நல்ல அமைச்சருடனே,

நல் ஊழி அடிப் படர — நன்றாகிய ஊழிக்காலமெல்லாந் தமக்கு அடிப்பட்டு நடக்க,

பல் வெள்ளம் மீக் கூற—பலவெள்ளமென்னும் எண்ணைப்பெற்ற காலமெல்லா ம் அரசாண்டதன்மையை மேலாகச்சொல்லும்படி,

உலகம் ஆண்ட உயர்ந்தோர் மருக — உலகத்தையாண்ட உயர்ச்சிபெற்றோர் குடியிலுள்ளவனே,

மாதிரங் கொழுக்க (௧0) வித்தியதவினைய (௧௧) நிலனும் மரனும் நந்த (௧௨) வளிகொட்கையினாலே (௯) மழைதொழிலுதவ (௧0) வெனமுடிக்க.

வியன்ஞாலத்திடத்தே (௪) மழைதொழிலுதவ (௧0) நாண்மீனெறியொழுக (௬) ஞாயிறுந் (௭) திங்களும் (௮) விளங்க (௧) நோக்குவிளங்கக் (௧௫) களிறு (௧௰) மேதக (௧௪) நன்மாந்தரோடே (௨0) ஊழியடிப்பட்டு நடக்கும்படி (௨௧)மீக்கூற (௨௨) முந்நீ ர்வரம்பாக (௨) உலகமாண்ட உயர்ந்தோர்மருகவெனமுடிக்க.

இவர்கள் தருமத்திற் றப்பாமனடத்தவே இக்கூறியவையும் நெறிதப்பாமல் நட க்குமென்றார்.

பிணக் கோட்ட களிற்றுக் குழும்பின் நிணம் வாய்ப்பெய்த பேய் மகளிர்—பிண ங்களையுடைய கொம்புகளையுடையனவாய்ப் பட்ட ஆனையினுடைய திரளின் நிணத் தைத்தின்ற பேய்மகளிருடைய துணங்கை (௨௧),

இணை ஒலி இமிழ் துணங்கைச் சீர்— இணைத்த ஆரவாரமுழங்குகின்ற துணங் கைக்கூத்தின் சீர்க்கு,

பிணை யூபம் எழுந்து ஆட— செறிந்த குறைத்தலைப்பிணம் எழுந்துநின்று ஆடு கையினாலே,

அஞ்சுவந்த போர்க்களத்தான்— அஞ்சுதலுண்டான போர்க்களத்திடத்தே,

ஆண் தலை அணங்கு அடுப்பின் — ஆண்மக்கள்தலையாகிய கோக்கினுரைவருத்தும் அடுப்பின்கண்ணே,

வய வேந்தர் ஒண் குருதி சினத் தீயிற் பெயர்பு பொங்க — வலியினையுடைய வேந்தருடைய ஒள்ளிய குருதியாகிய உலை சினமாகிய தீயின் மறுகிப் பொங்குகையினாலே,

[தெறலருங் கடுந்துப்பின், விறல்விளங்கிய விழுச்சூர்ப்பிற், றொடித்தோட்கை துடுப்பாக, வாடுற்ற வூன்சோறு, நெறியறிந்த கடிவாலுவ, னடியொதுங்கிப் பிற்பெயராப், படையோர்க்கு முருகயர:]

தொடித் தோள் கை துடுப்பாக ஆடுற்ற ஊன் சோறு— வீரவளையையுடைய வாகிய தோளையுடையகைகள் துடுப்பாகக்கொண்டு துழாவி அடுதலுற்ற ஊனுகியசோற்றை,

நெறி அறிந்த கடி வாலுவன்— இடுமுறைமையறிந்த பேய்மடையன்,

தெறல் அருங் கடுந் துப்பின் விறல் விளங்கிய விழுச் சூர்ப்பின் அடி ஒதுங்கிப் பிற்பெயராப் படையோர்க்கு முருகு அயர —பகைவராற் கோபித்தற்கரிய கடிய வலியினையும் வெற்றிவிளங்கிய சீரிய கொடுந்தொழிலினையுமுடையராய் இட்டஅடிவாங்கிப் பின்போகாதவீரர்க்கு வேள்விசெய்யும்படி,

அமர் கடக்கும் வியன் தானை — போரைவெல்லும் அகலத்தையுடைய படையினையுடைய,

போர்க்களத்தே (௨அ) ஆடுற்றசோற்றை (௩௫) வாலுவன் (௩௬) அடிபெயரா (௩௭) வீரர்க்கு முருகயரக் (௩அ) கடக்குந்தானையென்க.

[தென்னவற் பெயரிய துன்னருந் துப்பிற், றொன்முது கடவுட் பின்னர் மேய, வரைத்தா ழருவிப் பொருப்பிற் பொருந:]

வரைத் தாழ் அருவிப் பொருப்பிற் கடவுள்— பக்கமலையிலே விழுகின்ற அருவியினையுடைய பொதியின்மலையிலிருக்குங் கடவுள்,

தென்னவற் பெயரிய துன்னருந் துப்பின் தொல் முது கடவுட் பின்னர் மேய பொருந — இராவணனைத் தமிழ்நாட்டையாளாதபடிபோக்கின கிட்டுதற்கரிய வலியினையுடைய பழமைமுதிர்ந்த அகத்தியன்பின்னே எண்ணப்பட்டுச் சான்றோருயிருத்தற்குமேவின ஒப்பற்றவனே,

* "திசைநிலைக் கிளவி யாஅ குநவும்" என்றதனால், இராவணன் தென்றிசையாண்டமைபற்றித் தென்னவனென்றார், இப்பெயர் பாண்டியற்குங் கூற்றுவற்கும் எற்றாற்போல. அகத்தியனைத் தென்றிசையுயர்ந்தநொய்ம்மைபோக இறைவனுக்குச் சீரொப்பஇருந்தானென்பதுபற்றிக் கடவுளென்றார். இராவணனைதல் பாயிரத்துச்சூத்திரத்து உரையாசிரியர்கூறிய உரையானுமுணர்க.

இனி † "முத்தேர் முறுவலாய் நாமணம் * * * எக்கடவுண் மற்றக் கடவுள்" என இருடிகளையுங் கடவுளென்றுகூறியவாற்றானுங்காண்க.

இதனால், அகத்தியனுடன் தலைச்சங்கத்துப் பாண்டியனிருந்து தமிழாராய்ந்த சிறப்புக்கூறினார்.

---

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல், ௫௩.

† கலித்தொகை, மூன்றவதுமருதம், ௨அ:—"முத்தேர் முறுவலாய் நாமணம் புக்கக்கா - லிப்பொழுது பொழுதென் றதுவாய்ப்பக் கூறிய - வெக்கடவுண் மற்றக் கடவுள்."

கூற்றுவனையுதைத்தகடவுளென்று இறைவனுக்கி, அவன்பின்னதோன்றாத அகத்தியனையென்றுபொருள்கூறின், இறைவனுக்குத் தம்பியென்றல் சாலாமையானும், அப்பொருடருங்காலத்து * "முன்னவன் பின்னவன்", "முன்னேன் பின்னேன்" என்றல்லது அச்சொல் நில்லாமையானும் அதுபொருந்தாது. † "முன்னரே சாநாண் முனிதக்க மூப்புள - பின்னரும் பீடழிக்கு நோயுள" எனவும் பிறாண்டும் முன்னர் பின்னரென்பன இடமுணர்த்தியேநிற்குமென்றுணர்க.

பொருநனென்றது தான் பிறர்க்கு உவமிக்கப்படுவானென்னும் பொருட்டு.

விழுச் சூழிய—சீரியமுகபடாத்தையுடையவாய்,

விளங்கு ஓடைய—விளங்குகின்ற பட்டத்தையுடையவாய்,

கடுஞ்சினத்த — கடிய சினத்தையுடையவாய்,

கமழ் கடாத்து அன்று பட்ட நறுஞ் சென்னிய—கமழுகின்றமதத்தாலேசேறுண்டான நறியதலையினையுடையவாய்,

வரை மருளும் உயர் தோன்றல—வரையென்றுமருளும் உயர்ந்த தோற்றத்தினையுடையவாய்,

வினை நவின்ற பேர் யானை—போர்த்தொழிலிலேபயின்ற பெரியயானை,

இச் செய்தெனெச்சக்குறிப்பாகிய வினையெச்சமுற்றுக்கள் அடுக்கிவந்தனவற்றை நவின்றவென்னும் பெயரெச்சத்தோடு முடிக்க.

சினஞ் சிறந்து களன் உழக்கவும் — சினமிக்குக் களத்துவீரரைக் கொன்றுதிரியவும்,

மா எடுத்த மலி குரூஉத் துகள் அகல் வானத்து வெயில் கரப்பவும்—குதிரைத்திரள் பகைவர்மேற்செல்லுதலாலுண்டான மிக்கநிறத்தையுடையவாகியதூளி அகலுதற்குக் காரணமான ஆகாயத்திடத்தே வெயிலைமறைக்கவும்,

வாம் பரிய கடுந் திண்டேர் காற்று என்னக் கடிது கொட்பவும்—தாவுங்குதிரைகளையுடைய செலவுகடிய திண்ணியதேர் காற்றுச்சுற்றியடித்ததென்னக் கடிதாகச் சுழலவும்,

[வாண்மிகு மறமைந்தர், தோண்முறையான் வீறுமுற்றவும்:] வாள் மிகு மறம் மைந்தர் தோள் வீறு முறையான் முற்றவும்—வாட்போரான்மிகுகின்ற மறத்தையுடைய வீரருடையதோள் வெற்றிமுறையாகவெட்டுதலான் முற்றுப்பெறவும்,

‡ "விருந்தாயினை யெறிநீயென விரைமார்பகங் கொடுத்தாற், கரும்பூணற வெறிந்தாங்கவ னினதாழினி யெனவே" என்றார் பிறரும்.

---

* திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், ௩௧௨:— "மூப்பா னிளையவன் முன்னவன் பின்னவன் முப்புரங்கள் - வீப்பான் வியன்றில்லை யானரு ளால்விரி நீருலகங்-காப்பான் பிரியக் கருதின் முரசமர் கார்க்கயற்கட்-பூப்பா னலமொளி ரும்புரி தாழ்குழற் பூங்கொடியே."

† நாலடியார், ஈகை, ௨:—"முன்னரே சாநாண் முனிதக்க மூப்புள - பின்னரும் பீடழிக்கு நோயுள - கொன்னே - பரவன்மின் பற்றன்மின் பாத்துண்மின் யாதும் - கரவன்மின் கைத்துண்டாம் போழ்து."

‡ சீவகசிந்தாமணி, மண்மகளிலம்பகம், ௧௬௪:—"விருந்தாயினை யெறிநீயென விரைமார்பகங் கொடுத்தாற்-கரும்பூணற வெறிந்தாங்கவ னினதாழினி யெனவே - பெரிந்தாரயி லிடைபோழ்ந்தமை யுணராதவ னின்றான் - சொரிந்தார்மல ரமங்கையர் தொழுதார்விசும் படைந்தான்."

இரு பெரு வேந்தரொடு வேளிர் சாயப் பொருது அவரைச் செரு வென்றும்—சேரன்சோழனுகிய இருவராகிய பெரியஅரசருடனே குறுநிலமன்னருமிளைக்கும்படி பொருது அவரைப் போரிவென்றும் அமையாமல்,

உம்மை - சிறப்பும்மை.

[இலங்கருவிய வரைநீந்திச், சுரம்போழ்ந்த விகலாற்ற, லுயர்ந்தோங்கிய விழுச் சிறப்பின்:]

உயர்ந்து இலங்கு அருவிய வரை நீந்தி ஓங்கிய விழுச் சிறப்பின்— உயர்ந்துவிளங்குகின்ற அருவிகளையுடைய மலையிற் குறிஞ்சிநிலமன்னரையெல்லாம்வென்று உயர்ந்த சீரிய தலைமையினாலே,

இகல் ஆற்றற் சுரம் போழ்ந்த சிறப்பின்—மாறுபாட்டைநடத்துதலையுடைய பகைவர்காடுகளைப் பலவழியாகப்பிளந்த சிறப்பினாலே,

நிலம் தந்த பேர் உதவி—நாட்டிவிருக்கின்ற அரசர்நிலங்களையெல்லாம்கொண்ட பெரியஉதவியையும்,

மலையும் காடும் அரணாகஇருந்தஅரசரை அழித்தவலியாலே நாட்டிவிருக்கின்ற அரசர் தத்தம்நாடுகளைவிட்டாரென்றதாம்.

பொலந்தார் மார்பின் நெடியோன் உம்பல்—பொன்னாற்செய்த தாரையணிந்த மார்பினையுமுடைய வடிம்பலம்பநின்றபாண்டியன் வழியில்வந்தோனே,

யானை (௪௭) களனுழக்கவும் (௪அ) துகள் (௪௯) வெயில்கரப்பவும் (௫0) தேர் (௫௧) கொட்பவும் (௫௨) மைந்தர் (௫௩) முற்றவும் (௫௪) பொருதசெருவென்றும் அமையாமல் (௫௫) விழுச்சிறப்பின் (௫௯) நிலந்தந்தஉதவியினையும் (௬0) மார்பினையுமுடையநெடியோனென்க.

மரம் தின்னூஉ வரை உதிர்க்கும் நரை உருமின்ஏறு அனையை — மரங்களைச் சுட்டு மலைகளைநீருக்கும் பெருமையினையுடைய உருமேற்றையொப்பை,

"கருநரைநல்லேறு" என்றார்பிறரும். இன் - அசை.

அருங் குழு மிளை—பகைவர்சேர்தற்கரிய திரட்சியையுடைய காவற்காட்டினையும்,

குண்டு கிடங்கின்—ஆழத்தினையுடையகிடங்கினையும்,

உயர்ந்து ஓங்கிய நிரைப் புதவின்—உயர்ந்தவளர்ந்த கோபுரங்களிடத்து வாயில்களையும்,

நிரை - ஆகுபெயர். உயர்ச்சி ஓங்குதலைவிசேடித்துநின்றது.

நெடுமதில்—நெடியமதிலினையும்,

நிரைஞாயில்—நிரைத்த சூட்டினையுமுடைய,

அஃது எய்தால்மறைதற்கு உயரப்படுப்பது.

[அம்புமி ழயிலருப்பம்:] அயில் அம்பு உமிழ் அருப்பம்—கூர்மையையுடைய அம்புகளையுமிழும் அரண்களை,

மிளை (௬௪) முதலியவற்றையுடைய அருப்பமென்க.

தண்டாது தலைச் சென்று கொண்டு நீங்கிய விழுச் சிறப்பின்—அமையாமல் அவ்விடங்களிலேசென்று கைக்கொண்டு அவ்விடங்களினின்றும்போன சீரிய தலைமையினையுடைய கொற்றவர் (௭௪), ...

[தென்குமரி வடபெருங்கல், குணகுடகட லாவெல்லை:] தென் குமரி எல்லை ஆ வட பெருங்கல் எல்லை ஆக் குண குட கடல் எல்லை ஆ—தென்றிசைக்குக்குமரி எல்லையாக வடதிசைக்குப் பெரியமேரு எல்லையாகக் கீழ்த்திசைக்கும் மேற்றிசைக்கும் கடல் எல்லையாக இடையில்வாழ்வோரெல்லாம்,

தொன்று மொழிந்து தொழில் கேட்ப—தம்முடன் பழமையைச்சொல்லி ஏவல் கேட்கும்படி,

வெற்றமொடு வெறுத்து ஒழுகிய—வெற்றியோடே செறிந்துநடந்த,

கொற்றவர்தம் கோன் ஆகுவை—வெற்றியுடையோர்தம்முடைய தலைவனாந் தன்மையையுடையை,

வான் இயைந்த இருமுந்நீர்ப் பேஎம் நிலைஇய இரும் பௌவத்து—மேகம்படிந்த பெரிதாகிய முன்றநீர்மையையுடைய அச்சம்நிலைபெற்ற கரியகடலிடத்து,

[கொடும்புணரி விலங்குபோழக், கடுங்காலொடு கரைசேர, நெடுங்கொடிமிசை யிதையெடுத்து:]

கடுங்காலொடு கொடும்புணரி விலங்கு போழ இதை எடுத்து — கடியகாற்றாலே வளைகின்ற திரையைக் குறுக்கே பிளந்தோடும்படி பாய்விரிக்கப்பட்டு,

இன்னிசைய முரசம் முழங்க—இனிய ஓசையையுடைய முரசமுழங்காநிற்க,

பொன் மலிந்த விழுப் பண்டம் நாடு ஆர—பொன்மிகுதற்குக்காரணமாகிய சீரிய சரக்குக்களை நாட்டிலுள்ளார்நுகரும்படியாக,

[நன்கிழிதரும்:] கரை சேர (எஅ) நன்கு இழிதரும்—கரையைச்சேர வாணிகம் வாய்த்துவந்து இழிதலைச்செய்யும்,

[ஆடியற் பெருநாவாய்:] நெடுங்கொடி மிசை (எக) ஆடு இயற் பெரு நாவாய்—நெடியகொடி பாய்மரத்தின்மேலேயாடும் இயல்பினையுடையபெரியமரக்கலம்,

இதைஎடுத்து (எக) முழங்க (அ0) ஆர இழிதரு (அஉ) நாவாயென்க.

மழை முற்றிய மலை புரையத் துறை முற்றிய துளங்கு இருக்கை — கருமேகஞ்சூழ்ந்த மலைபோலக் கடல்சூழ்ந்த அசைகின்றஇருப்பினையும்,

துறை - ஆகுபெயர். சரக்குப்பறித்தற்குக் கடலினின்றமரக்கலங்கள் அக்கடல் சூழநின்றதற்கு மழைமுற்றியமலை உவமமாயிற்று.

நாவாய் துளங்கிருக்கையென்க.

தென்கடற் குண்டு அகழி—தெளிந்த கடலாகிய ஆழத்தையுடைய கிடங்கினையுமுடைய,

சீர் சான்ற உயர் நெல்லின் ஊர் கொண்ட உயர் கொற்றவ — தலைமையமைந்த உயர்ந்த நெல்லின்பெயரைப்பெற்ற சாலியூரைக்கொண்ட உயர்ந்த வெற்றியையுடையவனே,

இதனாற் றனக்குகடவாததோர் ஊர்கொண்டானென்றார்.

இன்னே அசையாக்கி நெல்லூரென்பாருமுளர்.

இருக்கையினையும் (அ௧) கிடங்கினையு (அ௬) முடையவூரென்க.

[நீர்த்தெவ்வு நிரைத்தொழுவர், பாடுசிலம்பு மிசையேற்றத், தோவேழங்கு மகவாம்பியிற், கயமகைய வயனிறைக்கும்:]

வயல் அகைய நிறைக்கும் கயம் நீர்த்தெவ்வும் நிரைத்தொழுவர்பாடு சிலம்பும் இசை—வயல்தழைக்கும்படி நீரைநிறைத்தற்குக்காரணமான குளங்களினீரை இடாவான்முகந்துகொள்ளும் நிரையாகநின்றுதொழில்செய்வாரிடத்தே ஒலிக்குமோசை,

ஏற்றத்தோடு வழங்கும் அகல் ஆம்பியின் இசை—ஏற்றத்துடனேயுலாவும் அகன்ற பன்றிப்பத்தலின்ஓசை,

மென்மொறை வன் கிழாஅர் இசை (கடு)—மெத்தென்ற கட்டுக்களையுடைய வலிய பூட்டைப்பொறியினோசை,

அதரி கொள்பவர் இசை(கடு)—கடாவிடுகின்றவரோசை,

பகடு பூண் தெண்மணி இசை(கடு)—எருதுகள்பூண்ட தெள்ளிய மணியினோசை,

இரும்புள் ஒப்பும் இசையே — பயிர்களிற் பெரியகிளிமுதலியவற்றை ஓட்டுமோசை,

ஏகாரம் - ஈற்றசை.

என்றும்—எந்நாளும்,

மணிப் பூ முண்டகத்து மணல் மலி கானற் பரதவர் மகளிர் குரவையொடு ஒலிப்ப—நீலமணிபோலும் பூக்களையுடையவாகிய கழிமுள்ளிகளையுடைய மணற்குன்றுகண்மிக்க கடற்கரையிலிருக்கும் பரதவருடைய மகளிராடுங் குரவைக்கூத்தினோசையோடேகூடி ஆரவாரியாநிற்ப,

ஒருசார் விழவு நின்ற வியல் ஆங்கண் — ஒருபக்கம் விழாக்கொண்டாடுதலாற் பிறந்த ஓசைகள் மாறாமனின்ற அகலத்தையுடைய ஊர்களிடத்தேயிருந்து,

பாடுசிலம்புமிசை (கo) முதலியன குரவையொடு (கஎ) என்றும் (கடு) ஒலிப்ப ஒருசார் விழவுநின்றவூரென்க.

முழவுத் தோள் முரட் பொருநர்க்கு — முழவுபோலுந் தோளினையுடையராய்க் கல்வியான்மாறுபடுதலையுடைய தடாரிப்பொருநர்க்கு,

உரு கெழு பெருஞ்சிறப்பின் இருபெயர்ப் பேர் ஆயமொடு இலங்கு மருப்பிற் களிறு கொடுத்தும் — அச்சம்பொருந்திய பெரிய தலைமையையுடைய கன்றும்பிடியுமென்னும் இரண்டுபெயரையுடைய பெரியதிரளுடனே விளங்குகின்ற கொம்பினையுடைய களிறுகளைக்கொடுத்தும்,

இருபெயர்க்கு ஆடும் மாடுமென்பாருமுளர்.

பொலந் தாமரைப் பூச் சூட்டியும்—பொன்னாற்செய்த தாமரைப்பூவைச் சூட்டியும்,

[நலஞ்சான்ற கலஞ்சிதறும், பல்குட்டுவர் வெல்கோவே:]

நலம் சான்ற கலம் சிதறும் கோவே—நன்மையமைந்த பேரணிகலங்களை எல்லார்க்குங்கொடுக்குங்கோவே,

ஊர்களிடத்தே யிருந்து (கஅ) பொருநர்க்குக் (கக) கொடுத்துஞ் (கoஉ) சூட்டியும் (கoக) அமையாது கலஞ்சிதறுங்கோவேயென்க.

பல் குட்டுவர் வெல் கோவே — பலவாகிய குட்டநாட்டிலுள்ளாரை வெல்லுங் கோவே,

என்பது அடை.

இதனால், தன்னாட்டி லூர்களிலிருந்து கொடுக்கின்ற சிறப்புக்கூறினார்.

கல் காயுங் கடுவேனிலொடு—மலைகள் காய்தற்குக்காரணமாகிய கடிய முதுவேனிலாலே,

இரு வானம் பெயல் ஒளிப்பினும்—பெரியமேகம் மழையைத் தன்னிடத்தே மறைத்துக்கொள்ளினும்,

[வரும்வைகன் மீன்பிறழினும்:] வைகல் வரும் மீன் பிறழினும்—நான் தோன்றுதற்குரிய நாளிலேதோன்றும் வெள்ளி தென்றிசையிலேஎழினும்,

வெள்ளம் மாறாது விளையுள் பெருக—யாறுகள் வெள்ளமாறாமல்வந்து விளைதல்பெருகுகையினாலே,

நெல்லின் ஒதை—முற்றினநெல்லுக் காற்றடித்தசைதலாலே எழுந்த ஓசை,

அரிநர் கம்பலை—அதனையறுப்பாருடையவோசை,

புள் இமிழ்ந்து ஒலிக்கும் இசை—பறவைகள்கத்துகையினாலே ஆரவாரிக்குமாரவாரம்,

என்றும்—எந்நாளும்,

சலம் புகன்று சுறவுக் கலித்த புலவு நீர் வியன் பௌவத்து—தம்முள் மாறுபாட்டைவிரும்பிச் சுறக்கள் செருக்கித்திரிகின்ற புலானாற்றத்தையுடைத்தாகிய நீரையுடைய அகற்சியையுடைய கடலிடத்துத் துவலை (ககரு),

நிலவுக் கானல் முழவுத் தாழைக் குளிர்ப் பொதும்பர் நளித் தூவல்—நிலாப்போலும் மணலையுடையசோலையினிற் குடமுழாப்போலுங் * காயையுடையதாழையை வேலியாகவுடைய குளிர்ச்சியையுடைய இளமரக்காவின்கண்ணேவந்து செறிதலையுடைய துவலையிலோசை,

நிணா திமில் வேட்டுவர் கரை சேர் கம்பலை—நிணாத்த மீன்படகாலே வேட்டையாடுவோர் வந்து கரையைச்சேருமாரவாரம்,

இருங்கழிச் செறுவின் வெள்ளுப்புப் பகர்நரொடு — பெரியகழியிடத்து உப்புப் பாத்தியிலே வெள்ளிய உப்பைவிற்கும் அளவரொலியோடே,

[ஒலியோவாக் கலியாணர், முதுவெள்ளிலை மீக்கூறும், வியன்மேவல் விழுச்செல்வத், திருவகையா னிசைசான்ற, சிறுகுடிப் பெருந்தொழுவர், குடிகெழீஇய நானில்வரொடு, தொன்றுமொழிந்து தொழில்கேட்ப:]

சிறுகுடிப் பெருந்தொழுவர் ஒலி ஓவாக் கலி யாணர் முதுவெள்ளிலை — சிறிய குடிகளாய்ப் பெரியதொழில்களைச் செய்வாருடைய ஆரவாரமுமொழியாத பெருக்கினையுடைத்தாகிய புதுவருவாயினையுடைய முதுவெள்ளிலையென்னுமூர்,

இது குறுநிலமன்னரிருப்பு.

பகர்நரொலியோடே (ககஎ) நெல்லினோதை (கக0) முதலியஒலி என்றும் (ககக) ஓவாதவெள்ளிலையென்க.

மீக்கூறும் இருவகையான் வியன் மேவல் விழுச்செல்வத்து இசை சான்ற குடிகெழீஇய நானிலவரொடு—உலகத்துத்தொழில்களின் மேலாகச்சொல்லும் உழவுவாணிகமென்கின்ற இரண்டுகூற்றாலே அகலம்பொருந்துதலையுடைய சீரியசெல்வத்தாலே புகழ்நிறைந்த குடிமக்கள் பொருந்தின நான்குநிலத்துவாழ்வாருடனே,

தொன்று மொழிந்து தொழில் கேட்ப—பழமைகூறிநின்று ஏவலைக்கேட்கும்படியாக,

கால் என்னக் கடிது உராஅய் நாடு கெட எரி பரப்பி ஆலங்கானத்து அஞ்சுவர இறுத்து—காற்றென்னும்படி கடிதாகப்பரந்துசென்று பகைவர்நாடுகெடும்படி நெருப்பைப்பரப்பித் தலையாலங்கானமென்கின்றவூரிலே பகைவர்க்குஅச்சந்தோன்றும்படிவிட்டு,

---

* தாளையுடையவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

* "எரிபரந்தெடுத்தல்" என்னுந் துறைகூறிற்று.

அரசு பட அமர் உழக்கி முரசு கொண்டு களம் வேட்ட — நெடுநிலமன்னரிருவ ரும், குறுநிலமன்னரைவரும் படும்படி போரிலேவென்று அவர்முரசைக்கைக்கொண் டு களவேள்விவேட்ட,

எழுவராவார்:—சேரன், செம்பியன், திதியன், எழுநி, எருமையூரன், இருங்கோ வொண்மான், பொருநன்.

அடு திறல் உயர் புகழ் வேந்தே — கொல்லுகின்ற வலியுயர்ந்த புகழையுடைய வேந்தனே,

நாலிலவரோடே (கஉ௯) முதுவெள்ளிலை (ககக) தொழில் கேட்பத் (கஉச) திற லுயர்ந்தவேந்தேயென்க.

இது † தலையாலங்கானத்து வென்றமைகூறிற்று.

நட்டவர் குடி உயர்க்குவை—நின்னுடனே நட்புக்கொண்டவருடையகுடியை உயர்த்தலைச்செய்வை,

செற்றவர் அரசு பெயர்க்குவை—நீசெறப்பட்டவர் அரசுரிமையை வாங்கிக்கோ டலைச் செய்வை,

பேர் உலகத்து மேஎந் தோன்றிச் சீருடைய விழுச் சிறப்பின்—பெரிய நன்மக்க ளிடத்தே மேலாய்த்தோன்றுகையினாலே புகழையுடைய விழுமியதலைமையினையும்,

விளைந்து முதிர்ந்த விழு முத்தின்—சூன்முற்றி ஒளிமுதிர்ந்த சீரியமுத்தினையும்,

இலங்கு வளை இருஞ் சேரி—விளங்குகின்ற சங்கினையுமுடைய பெரிய சங்கு குளிப்பாரிருப்பினையும்,

முத்தினையும் சங்கினையுமுடைய சேரியென்க.

கட்கொண்டிக் குடிப் பாக்கத்து—கள்ளாகிய உணவினையுடைத்தாகிய இழிந்த குடிகளையுடைய சிறூர்களையுமுடைய,

கொண்டி - கொள்ளப்படுதலின் உணவாயிற்று; கொள்ளையுமென்ப.

நற் கொற்கையோர் நசைப் பொருந — நன்றாகிய கொற்கையென்னும்மூரிலுள் ளோர் நச்சுதலைச்செய்யும் பொருநனே,

இதனாற் கொற்கைக்குரியோனென்றார்.

சிறப்பினையும் (க௩௪) சேரியினையும் (க௩௬) பாக்கத்தினையு (க௩எ) முடைய கொற்கை.

செற்ற தெவ்வர் கலங்கத் தலைச் சென்று அஞ்சுவரத் தட்கும் அணங்குடைத் துப் பின்—தாங்கள்செறப்பட்ட பகைவர்மனங்கலங்கும்படி அவர்களிடத்தேசென்று அவ ர்க்கு அச்சந்தோன்றத்தங்கும் வருத்தத்தைபுடைத்தாகிய வலியினையும்,

கோழுன் குறைக் கொழு வல்சி — கொழுத்த இறைச்சியையுடைய கொழுத்தி ருக்கின்றசோற்றினையும்,

இதனைக் கூடவிட்டாக்குதலிற் கொழுவல்சியென்றார். கொழுவல்சி - கொழு விளுலாகிய வல்சியென்றுமாம். இஃது ஆகுபெயர்.

புலவு வில்—எய்த அம்புதன்னை மீண்டுந்தொடுத்தலிற் புலானாற்றத்தையுடைய வில்லினையும்,

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், அ.

† நெடுஞ்செழியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றமையைப் புறப் பாட்டில் மிகவிரித்துக்கூறினர்.

பொலி கூவை—பொலிந்தகூவைக்கிழங்கினையும்,

கூவை - திரளுமாம்.

ஒன்றுமொழி—வஞ்சினங்கூறுதலையும்,

ஒலி இருப்பின்—ஆரவாரத்தையுடைய குடியிருப்பினையுமுடைய,

தென் பரதவர் போரேறே—தென்றிசைக்கண்வாழும் பரதவர்க்குப் போர்த்தொழிலைச்செய்யும் ஏறுபவனே,

இதனாற் பரதவரைத் தனக்குப் படையாக அடிப்படுத்தினமை கூறினார்.

தப்பு (கசூ) முதலியவற்றையுடைய பரதவரென்க.

பரதவர் - தென்றிசைக்கட்குறுநிலமன்னர். அது *"தென்பரதவர் மிடல்சாய, வடவடுகர் வாளோட்டிய" என்னும் புறப்பாட்டானுமுணர்க.

அரிய எல்லாம் எளிதினிற் கொண்டு—பிறர்க்கரிய நகர்பொருள்களெல்லாம் எளிதாக நின்றூரிடத்தேயிருந்து மனத்தாற்கைக்கொண்டு,

உரிய எல்லாம் ஓம்பாது வீசி—அப்பொருளையெல்லாம் நினக்கென்று பாதுகாவாது ஊரிடத்தே யிருந்து பிறர்க்குக்கொடுத்து,

என்றது:—†"கொள்ளார் தேஎங் குறித்த கொற்றம்" கூறிற்று.

நனி புகன்று உறைதும் என்னாது ஏற்றெழுந்து—மிகவிரும்பி ஊரின்கண்ணேயிருந்துறையக் கடவேமென்றகருதாதே பகைவர்மேற்செல்லுதலை ஏறட்டுக்கொண்டு போக்கிலே ஒருப்பட்டு,

இது ‡ வஞ்சிகூறிற்று.

பனி வார் சிமயக் கானம் போகி—பனியொழுகுகின்ற மலையிடத்தனவாகிய காடுகளைக்கடந்து,

சிமயம் - ஆகுபெயர்.

அகநாடு புக்கு—அவர்களுண்ணாடுகளிலே புகுந்து,

இதனால் § "தொல்லெயிற்கிவர்தல்" கூறினார்.

அவர் அருப்பம் வௌவி—அப்பகைவரரண்களைக் கைக்கொண்டு அதனாலுமமையாமல்,

இது குடுமிகொண்ட மண்ணுமங்கலங் கூறிற்று. இதனால் அரசரரண்களை யழித்தமை கூறினார்.

[யாண்பல கழிய வேண்புலத் திறத்து:] வேண்டு புலத்துப் பல யாண்டுகழிய இறுத்து — நீ அழித்தநாடுகளிற் கொள்ளவேண்டு நிலங்களிலே பலயாண்டுகளும் போம்படி தங்கி,

மேம்பட மரீஇய வெல் போர்க் குரிசில்—அந்நிலங்கள் பண்டையின் மேலாதற்கு அடிப்படவிருந்த வெல்லும்போரினையுடைய தலைவனே,

இது பகைவர்நாட்டைத் தன்னாடாக்கினமைகூறிற்று.

உறு செறுநர் புலம் புக்கு—தோன்றதொட்டுவந்த பகைவர்நிலத்தேவிட்டு,

---

* புறநானூறு, கூஅ.

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், கஉ.

‡ வஞ்சி - மன்னனாசையான் மேற்சேறல்.

§ தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், கஉ.

அவர் கடி காவின் நிலே தொலைச்சி—அவர் காவலையுடைய பொழில்களின் நிற்கி ன்ற நிலைகளைக் கெடுத்து,

என்றது வெட்டியென்றவாறு.

இழிபு அறியாப் பெருந் தண்பணைக் குரூஉக் கொடிய எரி மேய—வளப்பங்குன் றுதலை ஒருகாலத்துமறியாத பெரிய மருதநிலங்களை நிறத்தையுடைய ஒழுங்கினையு டைய நெருப்புண்ண,

நாடெனும்பேர் காடாக — நாடென்னும்பெயர்போய்க் காடென்னும் பெய ரைப்பெற,

ஆ சேந்த வழி மா சேப்ப—பசுத்திரள் தங்கின இடமெல்லாம் புலிமுதலியன தங்க,

ஊர் இருந்த வழி பாழாக—ஊர்களாயிருந்த இடங்களெல்லாம் பாழாய்க்கிடக்க,

ஊராரிருந்த இடமென்றுமாம்.

இலங்கு வளை மடமங்கையர் துணங்கை அம் சீர்த் தழூஉ மறப்ப — விளங்குகி ன்ற வளையினையும், மடப்பத்தினையுமுடையமகளிர் துணங்கைக்கூத்தினையும், அழ கினையுடைய தாளவறுதியையுடைய குரவைக்கூத்தினையுமறப்ப,

தழூஉ - ஆகுபெயர்.

அவை இருந்த பெரும் பொதியிற் கவை அடிக் கடு நோக்கத்துப் பேய்மகளிர் பெயர்பு ஆட — சான்றோரிருந்த பெரிய அம்பலங்களிலே இரட்டையானஅடிகளை யும் கடியபார்வைகளையுமுடைய பேயாகியமகளிர் உலாவியாட,

அணங்கு வழங்கும் அகல் ஆங்கண்—இல்லுறைதெய்வங்கள் உலாவும் அகன்ற ஊரிடத்து,

நிலத்து ஆற்றுங் குழூஉப் புதவின் — நிலத்திலுள்ளாரையெல்லாம் போக்கும் வாசல்காப்பாரையுடைய வாசலின்கண்ணேயிருந்து,

குழூஉ - ஆகுபெயர். இனிக் குமிழிதேய்ந்துபோதலின், மண்ணைக் கொழித் துவருமென்பாருமுளர்.

அரந்தைப் பெண்டிர் இனைந்தனர் அகவ—மனக்கவற்சியையுடைய பெண்டிர் வருந்திக்கூப்பிட,

கொழும் பதிய குடி தேம்பிச் செழுங் கேளிர் நிழல் சேர—வளவிய ஊர்களிட த்தனவாகிய குடிகளெல்லாம் பசியாலுலர்ந்து புறநாட்டிலிருக்கும் வளவிய சுற்றத் தார் தமக்குப் பாதுகாவலாகச் சென்று சேர,

நெடுநகர் வீழ்ந்த கரி குதிர்ப் பள்ளிக் குடுமிக் கூகை குராலொடு முரல—பெரி யமாளிகைகளிலே வெந்துவிழ்ந்த கரிந்த குதிரிடங்களிலே சூட்டினையுடைய கூ கைச்சேவல் பேட்டுடனேயிருந்து கதற,

கழுநீர் பொலிந்த கண்ணகன் பொய்கைக் களிறு மாய் செருந்தியொடு சண்பு அமன்று ஊர்தர—செங்கழுநீர்மிக்க இடமகன்ற பொய்கைகளிடத்தே யானையின் முன்மறையும் வாட்கோரையுடனே சண்பங்கோரையும் நெருங்கிவளர,

செருந்தி - நெட்டிக்கோரையுமாம்.

நல்லேர் நடந்த நசை சால் விளை வயற் பன்மயிர்ப் பிணவொடு கேழல் உகள—

கன்றுகிய எருதுகளுழுத கச்சுதலமைந்த விளைகின்ற வயலிடத்தே பலமயிரினை யுடைய பெண்பன்றியுடனே ஆண்பன்றி ஓடித்திரிய,

பிணவென்னும் அகரவீற்றுச்சொல் வகரவுடம்படுமெய்பெற்றது. * "பன்றி புல்வாய் நாயென மூன்று-மொன்றிய வென்ப பிணவென் பெயர்க்கொடை" என்றார்.

[வாஅ ழாமையின் வழிதவக் கெட்டு:] தவ வழி வாழாமையிற் கெட்டு—மிக நின் ஏவல்செய்து வாழாமையினாலே கெட்டு,

இனித் தவக்கெட்டெனக் கூட்டி மிகக்கெட்டென்றுமாம்.

பாழ் ஆயின—பாழாய்விட்டன,

நின் பகைவர் தேஎம்—நின்னொடு பகைத்தலைச்செய்தவருடைய நாடுகள்,

[எழாஅத்தோ ளிமிழ்முழக்கின், மாஅத்தா ளுயர்மருப்பிற், கடுஞ்சினத்த களி றுபரப்பி:]

இமிழ் முழக்கின் மாத் தாள் உயர் மருப்பிற் கடுஞ்சினத்த களிறு பரப்பி—முழங்குகின்ற ஓசையையும் பெருமையையுடைய கால்களையும் தலைகளேந்தின கொம்புகளையுமுடைய கடியசினத்தவாகிய யானைகளை எங்கும்பரப்பி,

[விரிகடல் வியன்றானையொடு:] எழாத் தோள் (௭௭) விரி கடல் வியன் தானையொடு—முதுகிட்டார்மேற் செல்லாத தோளினையுடைய விரிகின்ற கடல்போலும் அகற்சியையுடைய படையோடே,

முருகு உறழ்த் தலைச் சென்று — முருகன் பகைவர்மேற் செல்லுமாறுபோலத் தடையறப் பகைவரிடத்தே சென்று,

முருகு - தெய்வத்தன்மை; ஆகுபெயராய்நின்றது.

அகல் விசும்பின் ஆர்ப்பு இமிழ—அகன்ற ஆகாயத்தின்கண்ணே படையெழுந்த ஆரவாரமொலிப்ப,

விசும்பெனவே ஆகுபெயராய்த் தேவருலகையுணர்த்திற்று.

பெயல் உறழக் கணை சிதறி — மழையோடே மாறுபடும்படி அம்புகளைத்தூவி,

பல புரவி நீறு உகைப்ப — பலகுதிரைத்திரள் ஓடுகின்றவிசையாற் றுகள்களை எழுப்ப,

வளை நரல—சங்குமுழங்க,

வயிர் ஆர்ப்ப—கொம்பொலிப்ப,

பீடு அழியக் கடந்து அட்டு—பெருமைகெடும்படி வென்று கொன்று,

அவர் நாடு கெட எயில் வெளவி—அவருடைய நாடுகளழியும்படியாக அவரிருக்கின்ற மதிலைக்கொண்டு,

சுற்றமொடு தூ அறுத்தலின்—அவர்களுக்கு உதவிசெய்யும் சுற்றத்தாரோடே கூட அவர்கள்வலியைப் போக்குதலாலே,

செற்ற தெவ்வர் நின்வழி நடப்ப—நின்னாற் சிறிதுசெறப்பட்டபகைவர் நின் ஏவல்கேட்டு நடக்கையினாலே,

வியன் கண் முது பொழில் மண்டிலம் முற்றி—அகலத்தை இடத்தேயுடைய பழைய காவலத்திலின்கறுணவாகிய சோழமண்டலம் தொண்டைமண்டல மென்கின்றமண்டலங்களை நினதாக வளைத்துக்கொண்டு,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௫௮.

மண்டலம் மண்டிலமெனமருவிற்று.

அரசியல் பிழையாது—நூல்களிற்கூறிய அரசிலக்கணத்திற்றப்பாமல்,

[அறநெறி காட்டிப், பெரியோர் சென்ற வடிவழிப் பிழையாது:] பெரியோர் சென்ற அடிவழிப் பிழையாது அறநெறி காட்டி—நின்குலத்திற் பெரியோர்நடந்த அடிப்பாட்டின்வழியைத் தப்பாமல் அறநெறியிருக்கும்படி இதுவென்று அவர்களுக்கு விளக்கி,

நனிபுகன்றுறைதுமென்னாது ஏற்றெழுந்து (௧௪௭) களிறுபரப்பித் (௧௭௧) தானையோடே (௧௮௦) தலைச்சென்று (௧௮௧) அரசமண்டிலமுற்றிச் (௧௯௦) செற்ற தெவ்வர் நின்வழிநடக்கையினாலே (௧௮௯) நீ நட்டவர்குடியையுயர்க்குவை (௧௩௧) யாகையினாலே அவர்களுக்கு அறநெறிகாட்டிப் (௧௯௧) பின்னர் அம்மண்டலங்களைச் சூழவிருந்த குறுநிலமன்னர் அரண்களிலுள்ளனவற்றை எளிதிற்கொண்டு (௧௪௫) வீசிப் (௧௪௬) போகிப் (௧௪௮) புக்கு அவருப்பங்களைவெளவிப் (௧௪௯) பின்னர் உறு செறுநர் (௧௫௨) நின்வழிவாழாமையினாலே (௧௭௫) அவர்புலம்புக்கு (௧௫௨) நீ நிரையுருமேறனையை (௬௩) யாகையினாலே அரசியல் பிழையாமல் (௧௯௧) ஆர்ப்பெழ (௧௮௨) நீறுகைப்ப (௧௮௪) நரல ஆர்ப்பக் (௧௮௫) கணைசிதறித் (௧௮௩) தொலைச்சி (௧௫௩) அவரைக்கடந்து அட்டு (௧௮௬) அவரெயிலைவெளவி (௧௮௭) அவரைத் துவறுத்தலின் (௧௮௮) அப்பகைவர்தேஎம் (௧௭௬) எரிமேயக் (௧௫௫) காடாக (௧௫௬) மாசேப்பப் (௧௫௭) பாழாக (௧௫௮) மரப்ப (௧௬௦) ஆட (௧௬௩) அகவச் (௧௬௬) சேர (௧௬௮) மூரல (௧௭௦) ஊர்தர (௧௭௨) உகளக் (௧௭௪) கெட்டுப் (௧௭௫) பாழாயின (௧௭௬); அங்ஙனம் பாழாயினபின்பு நீ செற்றவரரசு பெயர்க்குவை (௧௩௨) யாகையினாலே வேண்டுபுலத்திறுத்து (௧௫௦) அந்நாடுகள் மேம்படுதற்குமருவின குரிசில் (௧௫௧) எனவினை முடிக்க.

[குடமுதற் றோன்றிய தொன்றுதொழு பிறையின், வழிவழி சிறக்கநின் வலம் படு கொற்றம்] குட முதல் தோன்றிய தொன்று தொழு பிறையின் நின் வலம் படு கொற்றம் வழிவழி சிறக்க—மேற்றிசைக்கட்டோன்றிய நின்குலத்திற்குப் பழைதாகிய எல்லாருந் தொழும்பிறை நாடோறுஞ்சிறக்குமாறுபோல நின்னுடைய வெற்றியாலே நின்பின்னுள்ளோர்க்குண்டாங்கொற்றம் அவர்கள்வழிவழியாக மிகுவதாக;

[குணமுதற் றோன்றிய வாரிருண் மதியிற், றேய்வன கெடுகநின் றெவ்வ ராக்கம்:] குணமுதல் தோன்றிய ஆரிருள் மதியின் நின்தெவ்வர் ஆக்கம் தேய்வன கெடுக—கீழ்த்திசைக்கட்டோன்றிய நிறைந்த இருளைத்தருமதி நாடோறுந் தேயுமாறுபோல நின்பகைவருடையஆக்கம் நாடோறுந் தேய்வனவாய்க் கெடுவனவாக;

உயர் நிலை உலகம் அமிழ்தொடு பெறினும் பொய் சேண் நீங்கிய வாய் நட்பினையே— ஒருபொய்யாலே உயர்ந்தநிலைமையையுடைய தேவருலகை அவர்தருகரும் அமுதத்தோடே பெறுவையாயினும் அவற்றைத்தருகின்ற பொய் நின்னைக்கைவிட்டுநீங்க மெய்யுடனே நட்புச்செய்தலையுடையை;

இனிப் பொய்சே ணீங்கிய வாய்நடப் பினையே யென்று பாடமாயின், மெய்யை நடத்தலைச் செய்தனையென்க.

முழங்கு கடல் ஏணி மலர் தலை உலகமொடு உயர்ந்த தேஎத்து விழுமியோர் வரினும் பகைவர்க்கு அஞ்சிப் பணிந்து ஒழுகலையே—முழங்குகடலாகிய எல்லையையுடைய அகன்றவிடத்தையுடைய உலகத்துள்ளாருடனே உயர்ந்த தேவருலகத்துத் தேவரும் பகைவராய்வரினும் பகைவர்க்கு அஞ்சித் தாழ்ந்தொழுகலைச்செய்யாய்;

தென்புல மருங்கின் விண்டு நிறைய வாணன் வைத்த விழுநிதி பெறினும் பழி நமக்கு ஒழுக என்னாய்—தென்றிசைநிலத்தின் மலைகளெல்லாம் நிறையும்படி வாணனென்னுஞ்சூரன்வைத்த சீரிய பொருட்டிரள்களினைப் பெறுவையாயினும் பிறர் கூறும்பழி நமக்கு வருவதாகவென்று கருதாய்;

விழுநிதி ஈதல் உள்ளமொடு இசை வேட்குவையே— சீரிதாகிய பொருளைக் கொடுத்தலையுடைத்தாகிய நெஞ்சுடனே புகழை விரும்புவை;

அன்னாய்— அத்தன்மையையுடையாய்,

[நின்னொடு முன்னிலை யெவனோ:] முன்னிலை நின்னொடு எவனோ— ஐம்பொறிகளுக்கும் நுகரப்படுவனவாய் முன்னிற்கப்படுவனவாகிய இந்நுகர்பொருள்கட்கு நின்னோடு என்னவுறவுண்டு;

நின்னென்றது சிவான்மாவை. முன்னிலை - ஆகுபெயர்.

[கொன்னொன்று கிளக்குவ லடுபோ ரண்ணல், கேட்டிசின் வாழி கெடுகநின் னவலம்:]

நின் அவலம் கெடுக—நின்னிடத்துண்டாகியமாயை இனிக்கெடுவதாக;

அடு போர் அண்ணல்— அம்மாயையைக்கொல்கின்ற போர்த்தொழில்வல்ல தலைவனே,

கொன் ஒன்று கிளக்குவன்— பெரிதாயிருப்பதொருபொருளை யான்கூறுவன்; அஃது என்னாற்காட்டுதற்கரிது;

என்றது கந்தழியினை.

கேட்டிசின்— அதனைத் தொல்லாணை நல்லாசிரியரிடத்தே கேட்பாயாக;

வாழியென்பதனைச் சுற்றமொடுவிளங்கி (௭௭௦) யென்பதன்பின்னேகூட்டுக.

[கெடாது நிலைஇயர்நின் சேண்விளங்கு நல்லிசை:] சேண் விளங்கு நின் நல்லிசை கெடாது நிலைஇயர்—சேட்புலமெல்லாஞ் சென்றுவிளங்கும் நின்னுடைய நல்ல புகழ் ஒருகாலமுங்கெடாதே நிலைபெறுவதாக;

[தவாப்பெருக்கத் தறாயாண, ரழித்தானாக் கொழுந்திற்றி, யிழித்தானாப் பலசொன்றி, யுண்டானாக் கூர்நறவிற் றின்றாறு வினைவைக, னிலனெடுக் கல்லா வொண்பல் வெறுக்கைப், பயனற வறியா வளங்கெழு திருநகர்:]

தவாப் பெருக்கத்து அறா யாணர் வளம் கெழு திரு நகர்—கெடாத பெருக்கத்தினையுடைய நீங்காத புதுவருவாயாலே செல்வம்பொருந்தின திருமகளையுடைய நகர்,

அழித்து ஆனாக் கொழுந்திற்றி தின்று— அழிக்கப்பட்டு விருப்பமையாத கொழுவிய தசையைத்தின்று,

"ஆடழிக்க" என்ப.

ஆனாப் பல சொன்றி இழித்த ஆனாக் கூர்நறவின் உண்டு—விருப்பமையாத பலவகைப்பட்ட சோற்றைத் தீதென்றுகூறிக் களிப்பமையாத மிக்க கள்ளையுண்டு,

ஆனா இனப் பாணர் (௨௧௧)—அவ்விரண்டிலும் விருப்பமையாத திரட்சியையுடைய பாணரென்க.

தின்று உண்டு ஆனா இனப் பாணரென்க.

வைகல்—நாடோறும்.

நிலன் எடுக்கல்லா ஒண் பல் வெறுக்கை—நிலஞ்சுமக்கமாட்டாத ஒள்ளிய பல வாகிய பொருட்டிரள்களையும்,

என்றது பூண்களையும், பொன்னையும்.

பயன் அறவு அறியா நகர்—எக்காலமும் பயன்கெடுதலறியாத நகர்,

நரம்பின் முரலும் நயம் வரும் முரற்சி விறலியர் வறுங்கைக் குறுந்தொடி செறிப்ப—யாழ்வாசித்தாற்போலப் பாடும் நயப்பாடுதோன்றும் பாட்டினையுடைய விறல்பட ஆடுதலையுடையார் தம்முடைய பூணணியாத கைகளிலே குறியதொடிகளையிட,

* "நரம்பொடு வீணைநாவி னவின்றதோ வென்று நைந்தார்" என்றார்பிறரும்.

பாணர் உவப்பக் களிறு பல தரீஇ—பாணர்மகிழும்படி யானைகள்பலவற்றையுங் கொடுத்து,

நகரிலே யிருந்து (உகக) நாடோறும் (உகச) விறலியர் தொடிசெறியாநிற்பப் (உகஅ) பாணருவப்ப (உகக) வெறுக்கையையும் (உகரு) யானையையுங் கொடுத்தென்க.

தரீஇ என்றதனைச் † "செலவினும் வரவினும்" என்னும் பொதுச்சூத்திரத்தாற்கொள்க.

கலந்தோர் உவப்ப எயில் பல கடைஇ—தன்னுடன் நட்புக்கொண்டோர் மனமகிழும்படி அழித்த அரண்களிற்கொண்ட பலபொருள்களையும் அவர்க்குச் செலுத்திக்கொடுத்து,

என்றது - அவர் வேண்டாவென்றுமறுக்கவும் தாம் வலியப்போகவிட்டென்றவாறு.

மறம் கலங்கத் தலைச் சென்று—பகைவர்மறம் நிலைகுலையும்படி அவர்களிடத்தே சென்று,

வாள் உழந்து அதன் தாள் வாழ்த்தி—அவர்க்கு வாட்போரிலே வருந்தினபடியாலே அவ்வருத்தத்தினுற் பின்பும் அதன்கட்பிறக்கின்ற முயற்சியைவாழ்த்தி,

என்றது - வாட்போரின்கட்பெற்ற இனிமையைப் பின்னும்விரும்பி அதிலேமுயல்கின்றாரென வீரச்சிறப்புக்கூறிற்றும்.

உழந்தென்னுஞ் செய்தென்னெச்சம் காரணப்பொருட்டு. ‡"விழுப்புண் படாதநா ளெல்லாம் வழுக்கினுள் - வைக்குந்தன் னாளை யெடுத்து." என்றார் பிறரும். உழந்த தன்னெனப் பெயரெச்சமாயின், தன்னென்னுமொருமை மேல்வருகின்ற மன்னர் (உருச) என்னும் பன்மைக்காகாமையுணர்க.

நாள் ஈண்டிய நல்லகவர்க்குத் தேரொடு மாசிதறி—விடியற்காலத்தே வந்துதிரண்ட அரசர்விரும்பப்பட்ட சூதர்க்குத் தேருடனே குதிரைகளையும் பலவாகக் கொடுத்து,

---

* சிவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ககசு:—"கருங்கொடிபுருவ மேறா கயனெடுங் கண்ணு மாடா - வருங்கடி மிடறும் விம்மா தணிமணி யெயிறுந் தோன்றா - விருங்கடற் பவளச் செவ்வாய் திறந்திவள் பாடி னாளோ - நரம்பொடு வீணை நாவி னவின்றதோ வென்று நைந்தார்."

† தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம், உஅ.

‡ திருக்குறள், படைச்செருக்கு, சு.

என்றது, * "தாவி னல்லிசை கருதிய கிடந்தோர்க்குச் - சூத ரேத்திய துயிலெடை நிலையும்" என்னும்விதியாற் சூதர் இருசுடர்தொடங்கி இன்றுகாறும் வருகின்ற தங்குலத்துள்ளோர்புகழை அரசர் கேட்டற்குவிரும்புவரென்றுகருதி விடியற்காலத்தே பாசறைக்கண்வந்து துயிலெடைபாடுவரென்பது ஈண்டுக்கூறிற்றும்.

அகவரென்றார்; குலத்தோரெல்லாரையும் அழைத்துப் புகழ்வரென்பது பற்றி; ஆகுபெயர்; †"அகவல்" போல.

இனி வைகறைபாடும் பாணரென்பாருமுளர்.

வாழ்த்தித் திரண்டஅகவரென்க.

[சூடுற்ற சுடர்ப்பூவின், பாடுபுலர்ந்த நறுஞ்சாந்தின், விழுமிய பெரியோர் சுற்றமாகக், கள்ளி னிரும்பைக் கலஞ்செல வுண்டு:] கள்ளின் இரும் பைக்கலம் செல உண்டு சூடுற்ற சுடர்ப் பூவின் பாடு புலர்ந்த நறுஞ்சாந்தின் விழுமிய பெரியோர் சுற்றமாக—கள்ளினையுடைத்தாகிய பெருமையினையுடைய குப்பிகள் வற்றும்படியாகக் கள்ளினையுண்டு சூடுதலுற்ற விளக்கத்தையுடைத்தாகிய வஞ்சியினையும் பூசினபடியே புலர்ந்த நறிய சந்தனத்தினையுமுடைய, சீரியபடைத்தலைவரைத் தமக்குச் சுற்றத்தாராகக்கொண்டு,

உண்டென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் உடைய வென்னும் வினைக்குறிப்போடு முடிந்தது.

பணிந்தோர் தேஎந் தம்வழி நடப்ப—தம்மைவழிபட்டோருடைய தேசங்கள் தம்மேவலைக்கேட்டு நடக்கையினாலே,

பணியார் தேஎம் பணித்துத் திறை கொண்மார்—தம்மை வழிபடாதோருடைய தேசங்களைத் தம்மேவல் கேட்கும்படிபண்ணி அவர்களைத் திறைவாங்குதற்கு,

பருந்து பறக்கல்லாப் பார்வற் பாசறை—உயரப் பறக்கும் பருந்துகளும் பறத்தலாற்றாத உயர்ச்சியையுடைய அரண்களையுடைய பாசறைக்கண்ணே,

பார்வல் - ஆகுபெயர்.

படு கண் முரசங் காலை இயம்ப—ஒலிக்கின்ற கண்ணையுடைய பள்ளியெழுச்சி முரசம் நாட்காலத்தே ஒலிப்பவிருந்து,

வெடி படக் கடந்து—பகைவர்படைக்குக் கேடுண்டாக வென்று,

வெடி - ஓசையுமாம்.

வேண்டு புலத்து இறுத்த—பின்னும் அழிக்கவேண்டுமென்ற நிலங்களிலேசென்றுவிட்ட,

பிணை கெழு பெருந் திறற் பல் வேல் மன்னர்—வெற்றிமுரசுபொருந்தின பெரிய வலியினையும் பலவேற்படையினையுமுடைய அரசர்கள்,

[கரைபொரு திரங்குங் கனையிரு முந்நீர்த், திரையிடு மணலினும் பலரே:] கனை இரு முந்நீர்க் கரை பொருது இரங்கும் திரை இடு மணலினும் பலரே—செறிதலையுடைய கரிய கடலிற் கரையைப் பொருது ஒலிக்கும் திரைகுவிக்கின்ற மணலினும் பலரே.

கரை - பிரிநிலை.

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், ௩௬.

† „ „ செய்யுளியல், அக.

உரை செல மலர் தலை உலகம் ஆண்டு கழிந்தோரே—புகழ் எங்கும்பரக்கும்படி அகன்ற இடத்தையுடைய உலகங்களைத் தமதேவல்களைநடத்தி மக்கட்குரிய மனவுணர்வின்மையிற் பிறப்பறமுயலாது பயனின்றி மாண்டோர்,

ஏகாரம் - ஈற்றசை. *"மக்க டாமே யாறறி வுயிரே" என்றதனால், மனவுணர்வின்றியென்றும்.

தரீஇ (உசகூ) கடைஇச் (உ௨௦) சிதறிப் (உ௨ச) பணிந்தோர்தேஎந் தம்வழிநடக்கையினாலே (உ௨௬) பணியார்தேஎம் பணித்துத் திறைகொள்ளுதற்குப் (உ௩௦) பெரியோர் சுற்றமாகக்கொண்டு (உ௨எ) பாசறையிலே (உ௩௧) மூாசியம்பஇருந்து (உ௩௨) கடந்துஇறுத்த (உ௩௩) மன்னர் (உ௩ச) உலகமாண்டுகழிந்தோர் (உ௩எ) திரையிடமணலினும்பலர் (உ௩௬) எனமுடிக்க.

இது † "மாற்றருங் கூற்றஞ் சாற்றிய பெருமை" அன்றிப் பிறவியறமுயலாமையிற் கழிந்தமை கூறிற்று.

அதனால்—பயனின்மையாலே,

[குணகடல் கொண்டு குடகடன் முற்றி, யிரவு மெல்லையும் விளிவிட னறியா, தவலு மிசையு நீர்த்திரள் பீண்டிக், கவலையங் குழும்பி னருவி யொலிப்பக், கழைவளர் சாரற் களிற்றின நடுங்க, வரைமுத லிரங்கு மேறொடு வான்ஞெமிர்ந்து, சிதாற் பெரும்பெயல் சிறத்தலின்:]

வான் குணகடல் கொண்டு குடகடல் வரைமுதல் முற்றி — மேகங் கீழ்த்திசைக் கடலிடத்தே நீரைமுகந்து மேற்றிசைக் கடலருகின் மலையிடத்தே தங்கி,

இரவும் எல்லையும் விளிவிடன் அறியாது—இரவும்பகலும் ஒழிந்தஇடத்தை அறியாது,

அவலும் மிசையும் நீர்த் திரள்பு ஈண்டிக் கவலை அம் குழும்பின் அருவி ஒலிப்ப —பள்ளமும் மேடுமாகிய பலநிலத்துண்டாகிய நீரினாலே திரண்டு சேர்க்குவிந்து வலைக்கிழங்கு கல்லின அழகியகுழியிலேவீழ்ந்து அருவியொலிக்கும்படி,

கழை வளர் சாரற் களிற்றினம் நடுங்க இரங்கும் ஏறொடு ஞெமிர்ந்து—மூங்கில் வளர்ந்த மலைப்பக்கத்திலே யானைத்திரள் நடுங்கும்படி ஒலிக்கும் உருமேற்றோடே பரந்து,

சிதாற் பெரும்பெயல்—சிதறுதலையுடைய பெருமழை,

சிறத்தலின்—மிகுகையினாலே,

வான் முற்றி ஞெமிர்ந்து அருவியொலிக்கும்படி பெரும்பெயல் விளிவிடனறியாது சிறத்தலினெனமுடிக்க.

[தாங்காது, குணகடற் கிவர்தருங் குருஉப்புன லுந்தி, நிவந்துசென் னீத்தங் குளங்கொளச் சாற்றி:] தாங்காது உந்தி நிவந்து செல் நீத்தம் குளம் கொளச் சாற்றிக் குணகடற்கு இவர்தரும் குருஉப்புனல்—யாறுகள் தாங்காமல் யாற்றிடைக்குறையிலே ஓங்கிச்செல்கின்றபெருக்கைக் குளங்கள்கொள்ளும்படி நிறைத்துக் கீழ்த்திசைக் கடலுக்குப் பரந்துசெல்லும் நிறத்தையுடைய நீராலே,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௩௩.
† ,, ,, புறத்திணையியல், ௨௪.

களிறு மாய்க்குங் கதிர்க் கழனி—யானைகள் நின்றால் அவற்றைமறைக்கும்படி விளைந்த கதிரையுடைய கழனியிலும்,

ஒளிறு இலஞ்சி—விளங்குமடுக்களிலும்,

அடை நிவந்த முள் தாள சுடர்த் தாமரை—இலைக்குமேலான முள்ளையுடைய தாள்களையுடையவாகிய ஒளியினையுடைய தாமரைப்பூவினையும்,

கள் கமழும் நறு நெய்தல்—தேனாறும் நறிய நெய்தற்பூவினையும்,

வள் இதழ் அவிழ் நீலம்—பெருமையையுடைய இதழ்விரிந்த நீலப்பூவினையும்,

மெல்லிலை அரி ஆம்பலொடு—மெல்லிய இலையினையும் வண்டுகளையுமுடைய ஆம்பற்பூவோடே,

அரி - மென்மையுமாம்.

வண்டு இறை கொண்ட கமழ் பூம் பொய்கை— வண்டுகள் தங்குதல்கொண்ட மணநாறும் பிறபூக்களையுமுடைய பொய்கைகளிலும்.

கம்புட் சேவல் இன்துயில் இரிய வள்ளை நீக்கி வயமீன் முகந்து—கம்புட்கோழி இனியவுறக்கங்கெடும்படி வள்ளைக்கொடிகளைத் தள்ளி வலியையுடையமீன்களை முகந்துகொண்டு,

கழனியிலும் (௨௪௭) இலஞ்சியிலும் (௨௪௮) பொய்கைகளிலும் (௨௫௩) மீன்முகந்துசாற்றிய வலைஞரென்க.

கொள்ளை சாற்றிய கொடுமுடி வலைஞர்— விலைகூறிவிற்ற கொடியமுடிகளையுடைய வலைபான்மீன்பிடிப்பார்,

வேழப் பழனத்து நூழிலாட்டு ஓதை (௨௫௮)— கொறுக்கச்சியையுடைய மருதநிலத்துமீனைக் கொன்றுகுவித்தலாற் பிறந்தஓசை,

கரும்பின் எந்திரம் ஓதை—கரும்பிற்கிட்ட ஆலையிடத்தோசை,

கட்பின் ஓதை—களைபறிப்பிடத்தோசை,

அள்ளல் தங்கிய பகடு உறு விழுமம் கள் ஆர் களமர் பெயர்க்கும் ஆர்ப்பே—சேற்றிலான் அள்ளலிலே வலியற்றுத்தங்கிய எருதுற்றவருத்தத்தைக் கள்ளையுண்ணுங் களமர் பெயர்க்குமாரவாரம்,

ஒலித்த பகன்றை விளைந்த கழனி வன்கை வினைஞர் அரிப் பறை—தழைத்த பகன்றையினையுடைய நெல்லுமுற்றியகழனியில் அந்நெல்லை வலியகையினாலே அறுப்பாருடைய அரித்தெழுகின்ற பறையோசை,

இன்குரல் தளி மழை பொழியுந் தண் பரங்குன்றிற் கலி கொள் சும்மை—இனியவோசையினையுடைய துளிகளையுடைய மேகந்தங்குங் குளிர்ந்த திருப்பரங்குன்றில் விழாக்கொண்டாடுமோரவாரம்,

*"வயிரியர், முழவதிர்ந் தன்ன முழக்கத் தேஎறு" என்றார்பிறரும்.

ஒலி கொள் ஆயம் ததைந்த கோதை தாரொடு பொலியப் புணர்ந்து உடன் ஆடும் இசையே — புதுநீர்விழவின் ஆரவாரத்தைத் தம்மிடத்தே கொண்ட மகளிர்தி

---

* அகநானூறு, நித்திலக்கோவை, ௩௨௭:—"வழையமை யடுக்கத்து வலனே ர்பு வயிரியர்-முழவதிர்ந் தன்ன முழக்கத் தேஎறு-ரெவுப்பெயல் பொழிந்த நள்ளென் யாமத்-தாவின் வைந்தலை விடரிப் பாறு-விரவின் வந்தெம் மிடைமலை முடிங்கி"

ரள் தம்மிடத்து செருங்கினகோதை தங்கணவர்மார்பின் மாலையுடனே அழகுபெறக் கூடி அவர்களுடனே நீராடுமோசை,

அனைத்தும் அகல் இரு வானத்து இமிழ்ந்து இனிது இசைப்ப—அவ்வோசை முழுவதூஉம் தன்னையொழிந்தபூதங்கள் விரிதற்குக்காரணமாகிய பெருமையையுடைய ஆகாயத்தேசென்று முழங்கி ஆண்டுவாழ்வார்க்கு இனிதாகவொலிப்ப,

குருகு நரல மனை மரத்தால் மீன் சீவும் பாண் சேரியொடு— குருகென்னும்பறவைகள் கூப்பிடும்படி மனையிடத்து மரங்கடோறும் மீனைத்திருத்தும் பாணர்குடியிருப்பிற் பாடலாடலால் எழுந்த ஓசையோடே,

மருதம்சான்ற— ஊடலாகிய உரிப்பொருளமைந்த,

தண் பணை சுற்றி— மருதநிலஞ் சூழப்பட்டு,

ஒருசார்— ஒருபக்கம்,

ஒருசார் (உஎ0) சேரியிலோசையோடே (உசுக) ஓதை (உ௫அ) ஆர்ப்புப் (உசு0) பறையோசை (உசுஉ) சும்மை (உசுச) இசையாகிய அவ்வோசைமுழுவதும் (உசுசு) இசைக்கும்படி (உசுஎ) தண்பணைசுற்றப்பட்டு (உஎ0) என்க.

சிறுதினை கொய்ய— சிறியதினையையறுக்க,

கவ்வை கறுப்ப— எள்ளிளங்காய் முற்ற,

கருங்கால் வரகின் இருங்குரல் புலர—கரியதாளினையுடைய வரகினது கரிதாகிய கதிர் முற்ற,

ஆழ்ந்த குழும்பில் திரு மணி கிளர—ஆழ்ந்தகுழியிலே திருவினையுடையமணி கிடந்துவிளங்க,

[எழுந்த கடற்றி னன்பொன் கொழிப்பப், பெருங்கவின் பெற்ற சிறுதலை நௌவி, மடக்கட் பிணையொடு மறுகுவன வுகள:] பெருங் கவின் பெற்ற சிறு தலை நௌவி எழுந்த கடற்றில் நன்பொன் கொழிப்ப மடக் கட் பிணையொடு மறுகுவன உகள—பெரிய அழகைப்பெற்ற சிறியதலையினையுடைய நௌவிமான் வளர்ந்தகாட்டில் மாற்றற்ற பொன்மேலேயாம்படி மடப்பத்தையுடைத்தாகிய கண்ணினையுடைய பிணையோடே சுழல்வனவாய்த்துள்ள,

சுடர்ப் பூங் கொன்றை தாஅய நீழல்—ஒளியினையுடையவாகிய பூக்களையுடைய கொன்றைபரந்த நிழலிடத்தே,

பாஅயன்ன பாறை அணிந்து— பரப்பினாலொத்த பாறை அழகுபெற்று,

[நீலத் தன்ன பைம்பயிர் மிசைதொறும், வெள்ளி யன்ன வொள்வீ யுதிர்ந்து, சுரிமுகிழ் முசுண்டையொடு முல்லை தாஅய்:] நீலத்தன்ன பைம்பயிர் மிசைதொறும் சுரிமுகிழ் முசுண்டையொடு முல்லை வெள்ளி அன்ன ஒள்வீ உதிர்ந்து தாய்—நீலமணியையொத்த பசியபயிர்களினிடங்கடோறும் முறுக்குண்ட அரும்புகளையுடைய முசுண்டையுடனே முல்லையினுடையவெள்ளியினிறத்தையொத்த ஒள்ளியபூக்கள் உதிர்ந்து பரந்து,

[மணிமருளணைய்த வுறழக் காமர், துணிநீர் மெல்லவற் றொய்யிலொடு மலர, வல்லோன் றைஇய வெறிக்களங் கடுப்ப:] வல்லோன் தைஇய வெறிக்களம் கடுப்பக் காமர் துணி நீர் மெல்லவல் மணி மருள் நெய்தல் தொய்யிலொடு உறழ மலர—இழைத்தல்வல்லவன் இழைத்த கூத்தினையுடைய களத்தையொப்ப விருப்பத்தையுடைய

தெளிந்த நீரையுடைத்தாகிய நெகிழ்ந்த பள்ளத்திலே நீலமணியென்றுமருளும் நெய்தல் தொய்யிற்கொடியோடே மாறுபட மலர,

முல்லை சான்ற புறவு அணிந்து ஒருசார்— இருத்தலாகிய உரிப்பொருளமைந்த காடுசூழ்ந்த ஒருபக்கம்,

ஒருசார் (௨௮௫) அணிந்து (௨௭௮) தாய்க் (௨௮௧) கொய்யக் கறுப்பப் (௨௭௧) புலராக் (௨௭௨) கிளர (௨௭௩) உகள (௨௭௪) மலரப் (௨௮௩) புறவுசூழப்பட்டு (௨௮௫) என முடிக்க.

* "பன்முறையானும்" என்பதனாற் பலவினையெச்சம் விராய் அடுக்கி அணிந்தென்னும்வினைகொண்டன.

நறுங்காழ் கொன்று கோட்டின் வித்திய குறுங்கதிர்த் தோரை— நறியஅகிலையும் சந்தனத்தையும்வெட்டி மேட்டுநிலத்தேவிதைத்த குறியகதிர்களையுடைய தோரைநெல்லும்,

நெடுங் கால் ஐயவி— நெடியதாளினையுடைய வெண்சிறுகடுகும்,

ஐவன வெண்ணெலொடு அரில் கொள்பு நீடி— ஐவனநெல்லென்னும் வெள்ளியநெல்லோடே பிணக்கங்கொண்டு வளரப்பட்டு,

இஞ்சி மஞ்சட் பைங்கறி பிறவும் பல்வேறு தாரமொடு கல்லகத்து ஈண்டி— இஞ்சியும் மஞ்சளும் பசுத்தமிளகுகொடியும் ஒழிந்த பல்வாய்வேறுபட்டபண்டங்களும் கற்றரையிடத்தே குவியப்பட்டு,

தினை விளை சாரற் கிளி கடி பூசல்— தினையும்விளையப்படுகின்ற மலைப்பக்கத்திற் படியுங் கிளியையோட்டும் ஆரவாரம்,

நீடி ஈண்டியென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் விளையுமென்னும் பிறவினைகொண்டன; † "அம்முக் கிளவி" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால்.

மணிப் பூ அவரைக் குரூஉத் தளிர் மேயும் ஆமா கடியுங் கானவர் பூசல்—பன்மணிபோலும்பூவினையுடைய அவரையினது நிறவியதளிரைத் தின்னும் ஆமாவையோட்டுங் கானவருடையஆரவாரம்,

சேணோன் அகழ்ந்த மடி வாய்ப் பயம்பின் வீழ் முகக் கேழல் அட்ட பூசல்— மலைமிசையுறையுங் குறவன்கல்லப்பட்ட மூடினவாயையுடைய பொய்க்குழியிலேவீழும் பக்குவத்தினையுடைய ஆண்பன்றியைக் கொன்றதனாலுண்டான ஆரவாரம், .

சேணோன் - இழிகுலத்தோனுகியவன் அகழ்ந்தபயம்பென்பாருமுளர்.

கருங்கால் வேங்கை இருஞ்சினைப் பொங்கர் நறும் பூக் கொய்யுங் கானவர் (௨௯௨) பூசல்— கரியதாளினையுடைய வேங்கையிடத்துப் பெரியகவடுகளிற் றோன்றிய சிறியகொம்புகளிற்பூத்த நறியபூவைப்பறிக்குமகளிர் புலிபுலியென்றுகூறுமாரவாரம்,

இருங் கேழ் ஏறு அடு வயப் புலிப் பூசலொடு—கரியநிறத்தையுடைய பன்றியைக் கொல்லுகின்ற வலியினையுடைய புலியினது ஆரவாரத்தோடே,

ஏறு ‡ - ஆனேறுமாம்.

---

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வினையியல், ௯௬.
† „ „ வினையியல், ௯௪.
‡ ஆனையுமாமென்று சிலபிரதிகளிலுள்ளது.

அனைத்தும்—முழுவதும்,

[இலங்குவெள் ளருவியொடு சிலம்பகத் திரட்டக், கருங்காற் குறிஞ்சி சான்ற வெற்பணிந், தருங்கடி மாமலை தழீஇ:]

இலங்கு வெள் அருவியொடு கருங்கால் வெற்பு அணிந்து—விளங்குகின்ற வெள்ளிய அருவிவீழ்கின்றவற்றுலே கரிய நீரோடுங் கால்களையுடைய பக்கமலைகள்சூழ்ந்து,

சிலம்பகத்து இரட்ட—மலையிடத்தே மாறிமாறியொலிப்ப,

குறிஞ்சி சான்ற— புணர்ச்சியாகிய உரிப்பொருளமைந்த,

அருங்கடி மாமலை தழீஇ— பெறுதற்கரிய சிறப்பினையுடைய பெரியமலை தழுவப்பட்டு,

ஒருசார்—ஒருபக்கம்,

ஒருசார் (௩0௧), அருவியாற் (உ௯௯) கருங்காலையுடையவெற்பணிதலாலே (௩00) நீடி (உ௮அ) ஈண்டி (உ௯0) விளையுஞ் சாரலிற் கிளிகடிபூசல் (உ௯௧) கானவர்பூசல் (உ௯௩) அட்டபூசல் (உ௯௬) கொய்யும்பூசலாகிய (உ௯௭) அனைத்துப்பூசலும் புலிப்பூசலோடே (உ௯௮) சிலம்பகத்திரட்டக் (உ௯௯) குறிஞ்சிசான்ற (௩00) அருங்கடியினையுடையமலைதழுவப்பட்டு (௩0௧) எனமுடிக்க.

[இருவெதிர்ப் பைந்தூறு கூரெரி நைப்ப:] இரு வெதிர்க் கூர் எரி பைந்தூறு நைப்ப— பெரியமூங்கிலிற்பிறந்த மிக்கநெருப்புப் பசியதூறுகளைச் சுடுகையினாலே,

* கிழத்த யானை மேய்புலம் படர—ஒய்ந்தயானைகள் தமக்கு மேயலாமிடங்களிலே போக,

கலித்த இயவர் இயம் தொட்டன்ன — மகிழ்ந்த வாச்சியக்காரர் தம்வாச்சியத்தை வாசித்தாலொத்த,

கண் விடுபு உடையூத் தட்டை கவின் அழிந்து— மூங்கிலின்கண் திறக்கப்பட்டு உடைந்து இயந்தொட்டன்ன (௩0௪) ஓசையையுடைய தட்டைஅழகழிகையினாலே,

தட்டப்படுதலிற் றட்டையென்றார்.

நெருப்புநைக்கையினாலே(௩0உ)பயிரின்றித் தட்டைகவினழிகையினாலே(௩0௫) ஒய்ந்தயானை மேய்புலம் படரும்படி (௩0௩) அருவியான்ற மலை (௩0௬) யென்க.

கவினழிய வெனத் திரித்து முடித்தலுமாம்.

அருவி ஆன்ற அணி இல் மா மலை — அருவிகள்இல்லையான அழகில்லாத பெரியமலையிடத்து விடாகம் (௩0௮)

வை கண்டன்ன புல் முளி அம் காட்டு—வைக்கோலைக்கண்டாற்போன்ற ஊகம்புல்லுலர்ந்த அழகியகாட்டிடத்தில்,

கமம் சூழ்கோடை விடரகம் முகந்து—நிறைவினையுடைய சூறாவளியை முழைஞ்சிடங்கள் முகந்துகொள்கையினாலே,

கால் உறு கடலின் ஒலிக்கும் சும்மை— காற்றுமிகுந்த கடல்போல் ஒலிக்கும் ஆரவாரத்தையுடைய வேனிற்குன்றம் (௩௧௩)

இலை வேய் குரம்பை உழை அதட் பள்ளி உவலைக் கண்ணி வன்சொல் இளைஞர்—குழையாலேவேய்ந்தகுடிலிலிருக்கும் மான்றோலாகியபடுக்கையினையும், தழைவிரவினகண்ணியினையும், கடியசொல்லினையுமுடைய இளையோர்,

---

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், உரியியல், ௩௪:—“ ஒய்த லாய்த னிழத்தல் சாஅ, யாவயி னான்கு முள்ளத னுணுக்கம்.”

சிலை உடைக் கையர் கவலை காப்ப— வில்லையுடைத்தாகிய கையையுடையராய்ப் பலவழிகளில் ஆறலைகள்வரைக் காக்கும்படி சாஞ்சேர்ந்து (ௗகச) என்க.

நிழல் உரு இழந்த வேனிற் குன்றத்து—நிழல் தன்வடிவையிழத்தற்குக் காரணமான முதுவேனிற்காலத்தையுடைய மலையிடத்துச் சுரம் (ௗகச).

பாலை சான்ற—பிரிவாகிய உரிப்பொருளமைந்த,

சுரம் சேர்ந்து—அருநிலஞ் சேரப்பட்டு,

ஒருசார்—ஒருபக்கம்,

ஒருசார் (ௗகச), மலை (ௗ0ௗ) விடாகம் கோடையைமுகக்கையினுலே (ௗ0அ) கடலிறைவிக்குஞ் சும்மையையுடைய (ௗ0க) வேனிற்குன்றத்துப் (ௗகௗ) பாலைசான்ற சாஞ்சேரப்பட்டு (ௗகச) என்க.

பாலைக்கு நடுவணதென்னும் பெயர்கூறியவதனுல், அது தத்தம்பொருளானும் *"முல்லையுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற் றிரிந்து - நல்லியல் பழிந்து நடுங்குதுய ருறுத்துப்-பாலை யென்பதோர் படிவங் கொள்ளும்." எனமுதற்பொருள்பற்றிப் பாலைநிகழ்தலானும் பாலையையும் வேருெர்நிலமாக்கினுர்.

முழங்கு கடல் தந்த விளங்கு கதிர் முத்தம்—ஒலிக்குங்கடல்தந்த விளங்குகின்ற ஒளியினையுடையமுத்து,

அரம் போழ்ந்து அறுத்த கண் நேர் இலங்கு வளை—வாளரங் கீறியறுத்த இடம் நேரிதாகிய விளங்கும்வளை,

நேர்ந்தவளையுமாம்.

பரதர் தந்த பல் வேறு கூலம்—செட்டிகள் கொண்டுவருதலான்மிக்க பலவாய் வேறுபட்ட பண்டங்கள்,

தந்ததென்றும் பாடம்.

[இருங்கழிச் செறுவிற் றீம்புளி வெள்ளுப்பு:]

இருங்கழிச் செறுவின் வெள்ளுப்பு — கரிய கழியிடத்துப் பாத்தியில்விளைந்த வெள்ளியவுப்பு,

தீம் புளி—கருப்புக்கட்டிகூட்டிப் பொரித்தபுளி,

பரந்து ஒங்கு வரைப்பில்—மணற்குன்று பரந்துயருங் கானலிடத்தே,

வன்கைத் திமிலர் கொழுமீன் குறைஇய துடிக்கண் துணியல்—வலியகையினையுடைய திமிலர் கொழுவிய மீன்களையறுத்த துடியின்கண்போலுருண்ட துணிகள்,

என்றது கருவாடுகளை.

தீம்புளியினையும், உப்பினையும், கருவாட்டினையுமேற்றின நாவா (ௗஉக) வென்க.

விழுமிய நாவாய்—சீரியமரக்கலம்,

பெருநீர் ஓச்சுநர்—மரக்கலமீகாமர்,

னைந்தலைத் தேஎத்து—அகன்ற இடத்தையுடைய யவனமுதலிய தேயத்தினின்றும்,

நன்கலன் உய்ம்மார்—இவ்விடத்துண்டாகிய பேரணிகலன்களை ஆண்டுச்செலுத்துதற்கு,

---

* சிலப்பதிகாரம், மதுரைக்காண்டம், காடுகாண்காதை.

புணர்ந்து—பலருங்கூடி,

உடன் கொணர்ந்த புரவியொடு—சேரக்கொண்டுவந்த குதிரைகளோடே,

அனைத்தும்—முழுவதும்,

வைகறோறும் வழி வழிச் சிறப்ப—நாடோறும் முறைமையே முறைமையே மிகுகையினாலே வளம்பல பயின்று; (௩௨௫) என்க.

நெய்தல் சான்ற—இரங்கலாகிய உரிப்பொருளமைந்த,

வளம் பல பயின்று—பலசெல்வமும் நெருங்கப்பட்டு,

ஒருசார், பெருநீரோச்சுநர் (௩௨௧) கலனாய்ம்மார் தேஎத்துக் (௩௨௨) கொணர்ந்த புரவியோடே (௩௨௩) முத்தம் (௩௧௫) வளை (௩௧௬) கூலமானவை (௩௧௭) யனைத்தும் (௩௨௩) வழிவழிச்சிறப்ப (௩௨௪) வளம்பல பயிலப்பட்டு (௩௨௫) என்க.

நெய்தல்சான்ற (௩௨௫) பரந்தோங்குவரைப்பின்கண்ணே (௩௧௧) வளம்பலபயிலப்பட்டெனமுடிக்க.

ஆங்கு ஐம்பால் திணையுங் கவினி—அம்மண்டலத்தின்கண்ணே ஐந்துகூற்றினையுடைய நிலங்களும் அழகுபெற்று,

அமை வர—பொருந்துதல்தோன்ற,

[முழவிமிழு மகலாங்கண், விழவுநின்ற வியன்மறுகிற்:]

முழவு இமிழும் விழவு நின்ற வியன் மறுகின்—முழவுமுழங்குந் திருநாள்நிலைபெற்ற அகற்சியையுடைய தெருவினையும்,

துணங்கை—துணங்கைக்கூத்தினையும்,

அம் தழூஉவின்—அழகினையுடைய குரவைக்கூத்தினையும்,

மணங் கமழ் சேரி—மணநாறுகின்ற பரத்தையர்சேரியினையும்,

இன் கலி யாணர்—இனிய செருக்கினையுடைத்தாகிய புதுவருவாயினையுமுடைய,

அகல் ஆங்கண்—அகன்ற வூரிடத்தே,

[குழூஉப்பல பயின்று:] பல குழூஉப் பயின்று—பலகுடித்திரள் நெருங்கி,

ஆங்கு—அந்நாட்டில்,

பாடல் சான்ற நன்னாட்டு நடுவண்— புலவராற் பாடுதல் முற்றுப்பெற்ற நல்லநாட்டிற்கு நடுவணதாய்,

ஒருசார் தண்பணை சுற்றப்பட்டு (௨௭௦) ஒருசார் மலைதழுவப்பட்டு (௩௦௧) ஒருசார் காடுதழுவப்பட்டு (௨௮௫) ஒருசார் சுரஞ்சேரப்பட்டு (௩௧௪) ஒருசார் நெய்தல்சான்ற (௩௨௫) வரைப்பின்கண்ணே (௩௧௧) வளம்பலபயிலப்பட்டு ஆங்கு (௩௨௫) ஐம்பாற் றிணையுங்கவினி (௩௨௬) அந்நாட்டிடத்து (௩௩௦) அகலாங்கட் (௩௨௭) குழூஉப்பலபயின்று (௩௩௦) அமைவரப் (௩௨௬) பாடல்சான்ற நன்னாட்டு நடுவணதாய் (௩௩௧) என்க.

[கலைதாய வுயர்சிமயத்து, மயிலகவு மலிபொங்கர், மந்தியாட மாவிசும்புகந்து, முழங்குகால் பொருத மரம்பயில் காவி, னியங்குபுனல் கொழித்த வெண்டலைக் குவவு மணற், கான்பொழில்:]

கலை தாய மலி பொங்கர் மந்தி ஆட மரம் பயில் கா—முசுக்கலைகள்தாவினமிக்க கொம்புகளிலே அவற்றின்மந்திகள் விளையாடும்படி மரம்நெருங்கினசோலை,

மா விசும்பு * உகந்து—பெரிய ஆகாயத்தேசெல்ல உயர்கையினாலே,

முழங்கு கால் பொருத மரம்—முழங்குகின்ற பெருங்காற்றடித்த மரம்,

மயில் அகவும் காவின்—மயில் ஆரவாரிக்குங் காவினோடே,

உயர் சிமயத்து இயங்கு புனல் கொழித்த வெண்டலைக் குவவு மணற் கான் பொழில்—உயர்ந்த மலையுச்சியிடத்துநின்றும் வீழ்ந்தோடுகின்ற நீர்கொழித்து ஏறட்ட வெள்ளிய தலையினையுடைத்தாகிய திரட்சியையுடைய மணற்குன்றிடத்து மணத்தையுடைய பொழில்,

தழீஇய அடை கரை தோறும்—காவோடே பொழில்சூழ்ந்த நீரடையுங் கரைகடோறும்,

[தாதருஞ் கோங்கின் பூமலர் தாஅய்க், கோதையி னொழுகும் விரிநீர் நல்வர, லவிரறல் வையைத் துறைதுறை தோறும், பல்வேறு பூத்திரட் டண்டலை சுற்றி, யழுந்துபட் டிருந்த பெரும்பா ணிருக்கையும்:]

தாது சூழ் கோங்கின் பூ மலர் தாஅய்க் கோதையின் ஒழுகும் விரிநீர் நல் வரல் வையை— தாதுக்கள்சூழ்ந்த கோங்கினுடையபூவும் ஏனைமலர்களும்பரந்து மாலையொழுகினாற்போல ஓடும் பெருநீர் நன்றாகிவருதலையுடைய வையையிடத்து,

அவிர் அறல் துறை துறை தோறும் பல் வேறு பூத் திரள் தண்டலை சுற்றி அழுந்து பட்டு இருந்த பெரும்பாண் இருக்கையும்—விளங்குகின்ற அறலையுடைய துறைகடோறும் துறைகடோறும் பலவாய்வேறுபட்ட பூத்திரளையுடைய பூந்தோட்டங்கள் சூழப்பட்டு நெடுங்காலமடிப்பட்டிருந்த பெரிய பாண்சாதியின் குடியிருப்பினையும்,

நிலனும் வளனுங் கண்டு அமைகல்லா விளங்கு பெருந்திருவின் வானவிறல்வேள் அழும்பில் அன்ன நாடு இழந்தனரும்—நிலத்தையும் அதிற்பயிர்களையும் பார்த்தபார்வை மாறுதலமையாத விளங்கும் பெரியசெல்வத்தினையுடைய வானவிறல்வேளென்னுங் குறுநிலமன்னனுடைய அழும்பிலென்னும் ஊரையொத்த நாடுகளையிழந்தவர்களும்,

கொழும் பல் பதிய குடி இழந்தனரும்—செல்வத்தினையுடைய பலவூர்களிடத்தனவாகிய குடிகளையிழந்தவர்களும்,

தொன்று கறுத்து உறையும் துப்புத் தர வந்த—பழையதாய செற்றங்கொண்டு தங்கும் வலி தம்மைக்கொண்டுவருகையினாலே எதிராய்வந்த,

அண்ணல் யானை அடு போர் வேந்தர்—தலைமையினையுடைய யானையினையும் பகைவரைக்கொல்லும் போர்த்தொழிலையுமுடைய வேந்தரை,

பன்மாறு ஓட்டி (௩௫0)—பலவாய் நெஞ்சிற்கிடந்த மாறுபாடுகளை முதற்போக்கிப்பின்னர்,

[இன்னிசை முரச மிடைப்புலத் தொழியப், பன்மா றோட்டிப் பெயர்புறம் பெற்று:]

இன்னிசை முரசம் இடைப்புலத்து ஒழியப் பெயர் புறம் பெற்று—இனிய ஓசையினையுடைய முரசம் உழிஞைப்போர்க்கிடையே கிடக்கும்படி மீளுகையினாலுண்டான முதுகைப்பெற்று,

---

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், உரியியல், ௯:— "உகப்பே யுயர்தலுவப்பே யுவகை."

என்றது: உழிஞைப்போர்செய்யவந்த அரசர் குடுமிகொண்ட மண்ணுமங்கல மெய்தாது இடையேமீளும்படி காத்தகிடங்கு (ஙூக) என்றவாறு.

மண்ணுற ஆழ்ந்த மணி நீர்க் கிடங்கின்—மண்ணுள்ளவளவுமாழ்ந்த நீலமணி போலும் நீரையுடைய கிடங்கினையும்,

விண் உற ஓங்கிய பல் படைப் புரிசை—தேவருலகிலே செல்லும்படியுயர்ந்த பல கற்படைகளையுடைய மதிலினையும்,

தொல் வலி நிலைஇய வாயில் (ஙூகூ)—பழைதாகிய வலி நிலைபெற்ற வாயில்,

அணங்கு உடை நெடு நிலை—தெய்வத்தையுடைத்தாகிய நெடிய நிலையினையும்,

நெய் படக் கரிந்த திண் போர்க் கதவின்—நெய் பலகாலுமிடுதலாற் கருகின திண்ணிய செறிவினையுடைய கதவினையும்,

வாயிலில் தெய்வமுறையுமாகலின், அதற்கு நெய்யுமணியாம்; *"ஐயவி யப்பிய நெய்யணி நெடுநிலை" என்பதனானுணர்க.

மழை ஆடும் மலையின் நிவந்த மாடமொடு—மேகமுலாவுமலைபோலே ஓங்கின மாடத்தோடே,

கோபுரமன்றி வாசலை மாடமாகவுஞ் சமைத்தலின், மாடமென்றார்.

வையை அன்ன வழக்கு உடை வாயில்—வையையாறு இடைவிடாது ஓடுமாறு போன்ற மாந்தரும் மாவும் இடையறாமல் வழங்குதலையுடைய வாயில்,

மாடத்தோடே (ஙூடு) நிலையினையும் (ஙூரு) கதவினையும் (ஙூச) வீழக்கினையுமு டைய வாயில் (ஙூகூ).

பெரும்பாணிருக்கையினையும் (ஙசஉ), கிடங்கினையும் (ஙூக) புரிசையினையும் (ஙூஉ) வாயிலினையு (ஙூகூ) முடைய மதுரை (சுககு) யென்க.

வகை பெற எழுந்து வானம் மூழ்கிச் சில்காற்று இசைக்கும் பல் புழை நல் இல்—கூறுபாடாகியபெயர்களைத் தாம்பெறும்படியுயர்ந்து தேவருலகிலேசென்று தென் றற்காற்று ஒலிக்கும் பலசாளரங்களையுடைய நன்றாகிய அகங்களையும்,

மண்டபம் கூடம் தாய்க்கட்டு அடுக்களையென்றாற்போலும் பெயர்களைப்பெறுத லின், வகைபெறவெழுந்தென்றார்.

யாறு கிடந்தன்ன அகல் நெடுந் தெருவில்—யாறுகிடந்தாற்போன்ற அகன்ற நெ டிய தெருக்களிலே,

இருகரையும் யாறும்போன்றன, இரண்டுபக்கத்தின்மனைகளும் தெருவுகளும்.

பல் வேறு குழாஅத்து இசை எழுந்து ஒலிப்ப—நாளங்காடியிற் பண்டங்களைக் கொள்ளும் பலசாதியாகிய பாடைவேறுபாட்டையுடைய மாக்கள்திரளிடத்து ஓ சைமிக்கொலிக்கும்படி இருந்தர (ச0கூ) வென்க.

மா கால் எடுத்த முந்நீர் போல முழங்கு இசை நன் பணை அறைவனர் நுவல—பெருமையையுடைய காற்றெடுத்த கடலொலிபோல முழங்கும் ஓசையையுடைய நன்றாகிய முரசைச் சாற்றினராய் விழவினை நாட்டிலுள்ளார்க்குச் சொல்லுகையின லே நாடார்த்தன்றே (சஉஅ) யென்க.

அறைவன நுவலவென்றுபாடமாயின், அறையப்படுவனவாய் விழாவைச் சொல்லவென்க.

* நெடுநல்வாடை.

கயம் குடைந்தன்ன இயம் தொட்டு இமிழ் இசை மகிழ்ந்தோர் ஆடும் கலி கொள் சும்மை—கயத்தைக் கையாற்குடைந்துவிளையாடுந் தன்மையவாக வாச்சியங்களைச் சாற்றலான் முழங்கினஓசையைக்கேட்டு மகிழ்ந்தவர்களாடுஞ் செருக்கினைக்கொண்ட ஆரவாரத்தினையுமுடைய தெரு (சுடுக) வென்க.

ஓவுக் கண்டன்ன இரு பெரு நியமத்து—சித்திரத்தைக் கண்டாற்போன்ற கட்டினிமையையுடைய இரண்டாகிய பெரிய அங்காடித்தெருவில்,

நாளங்காடி, அல்லங்காடியாகிய இரண்டுகூற்றையுடைத்தென்றார்.

சாறு அயர்ந்து எடுத்த உருவப் பல் கொடி—கோயில்களுக்கு விழாக்களை நடத்திக் கட்டின அழகினையுடைய பலகொடிகளும்,

இதனுல் அறங்கூறினர்.

வேறு பல் பெயர ஆர் எயில் கொளக் கொள நாடோறெடுத்த நலம் பெறு புனை கொடி—வேறுபட்ட பலபெயர்களையுடையவாகிய அழித்தற்கரிய அரண்களைத் தண்டத்தலைவர் அரசனேவலாற்சென்று கைக்கொள்ளக் கைக்கொள்ள அவர்கள் அவ்வெற்றிக்கு நாடோறுமெடுத்த நன்மையைப்பெற்ற சயக்கொடியும்,

இதனுற் புறத்தழிஞைப்போர்கூறினர்.

நீர் ஒலித்தன்ன நிலவு வேல் தானையொடு புலவுப் படக் கொன்று மிடை தோல் ஓட்டிப் புகழ் செய்து எடுத்த விறல் சால் நன்கொடி—கடலொலித்தாற்போன்ற நிலைபெறுதலையுடைய வேற்படையோடே சென்று பகைவரைப் புலாறுற்றமுண்டாகக்கொன்று பின்னர் அணியாய்நின்ற யானைத்திரளையுங்கெடுத்துத் தமக்குப் புகழையுண்டாக்கி எடுத்த வெற்றியமைந்த நன்றாகியகொடியும்,

இது தும்பைப்போர்கூறிற்று.

கள்ளின் களி நவில் கொடியொடு—கள்ளினது களிப்புமிகுதியைச் சாற்றுகின்ற கொடியும்,

நன் பல பல் வேறு குழூஉக் கொடி—நன்றாகிய பலவற்றினாலே பலவாய்வேறுபட்ட திரட்சியையுடைய கொடிகளும்,

நன்பலவென்றார், கல்வி கொடை தவம் முதலியவற்றை.

பதாகை நிலைஇப் பெரு வரை மருங்கின் அருவியின் நுடங்க—பெருங்கொடிகளும் நிலைபெற்றுப் பெரிய மலையிடத்து அருவியசையுமாறுபோலவசைய,

இக்கொடிகள் அருவிபோனுடங்கும்படி வகைபெறவெழுந்து (சுஙஎ) எனமுன்னேகூட்டுக.

பனை மீன் வழங்கும் வளை மேய் பரப்பின்—பனைமீனென்னுஞ் சாதியுலாவுஞ் சங்குமேய்கின்ற கடலிடத்தே,

வீங்கும் நோன் கயிறு அரீஇ இதை புடையூக் கூம்பு முதல் முருங்க எற்றி—இறுகும் பிணிப்பினையுடைய வலியினையுடைய பாய்கட்டினகயிற்றையறுத்துப் பாயையும்பீறிப் பாய்மரம் அடியிலேமுறியும்படி அடித்து,

[காய்ந்துடன், கடுங்காற் றெடுப்ப:] கடுங்காற்று உடன் காய்ந்து எடுப்ப—கடிய காற்று நாற்றிசையினுஞ் சேரக் கோபித்தெடுக்கையினாலே,

கல் பொருது உரைஇ—நங்கூரக்கல் கயிற்றுடனேநின்று பொருதுஉலாவி,

நெடுஞ்சுழிப் பட்ட நாவாய் போல—நெடியசுழியிலேயகப்பட்டுச் சுழலாநின்ற மரக்கலத்தையொக்க,

இருதலைப் பணிலம் ஆர்ப்ப—முன்னும்பின்னுஞ் சங்கொலிப்ப,

யானைமீண்டாற் பின்னின்றவன் ஊதுதற்குப் பின்னுஞ் சங்குசெல்லும்.

சினம் சிறந்து கோலோர்க் கொன்று மேலோர் வீசி—சினமிக்குப் பரிக்கோற் காரரைக்கொன்று பாகரைவீசிப் போகட்டு,

மென் பிணி வன்தொடர் பேணாது காழ் சாய்த்து—மெல்லியபிணிப்பினையுடைய வலிய நீர்வாரியென்று காலிற்கட்டுஞ் சங்கிலியை நமக்குக்காவலென்று பேணாதே அதுகட்டின தறியைமுறித்து,

கந்து நீத்து உழிதருங் கடாஅ யானையும்—கம்பத்தைக் கைவிட்டுச்சுழலும் கடாத்தையுடைய யானையும்,

சிறந்து (௩௮௦) கொன்று வீசிச் (௩௮௧) சாய்த்து (௩௮௨) நீத்து (௩௮௩) ஆர்ப்ப (௩௮௦) உழிதருங்கடாமெனக் கடாத்தின்றொழிலாகவுரைக்க.

காற்றிற்குக் கடாம் உவமிக்கப்படும்பொருள்.

அம் கண் மால் விசும்பு புதைய வளி போழ்ந்து—அழகியவிடங்களைத் தன்னிடத்தேயுடைய பெரிய ஆகாயமறையக் காற்றைப்பிளந்து,

தேவருலகமுதலியவற்றைத் தன்னிடத்தேயுடைமையின், அங்கண்மால்விசும் பென்றார்.

ஒண்கதிர் ஞாயிற்று ஊறு அளவாத் திரிதருஞ் செங்கால் அன்னத்துச் சேவல் அன்ன—ஒள்ளிய கிரணங்களையுடைய ஞாயிற்றைத் தாஞ்சேர்தலை நெஞ்சாலே கருதிக்கொண்டுபறக்குஞ் சிவந்தகாலையுடைய அன்னத்தினது சேவலையொத்த,

குரூஉ மயிர்ப் புரவி உராலிற் பரி நிமிர்ந்து காலெனக் கடுக்கும் கவின் பெறு தேரும்—நிறவிய பலமயிர்களையுடைய குதிரைகளோடுதலிற் செலவுமிக்குக் காற்றெனக் கடுகவோடும் அழகினைப்பெறுகின்றதேரும்,

கொண்ட கோலன் கொள்கை நவிற்றலின்—கையிலேயெடுத்த மத்திகையையுடைய வாசிவாரியன் ஐந்துகதியையும் பதினெட்டுச்சாரியையும் பயிற்றுகையினாலே,

அடி படு மண்டிலத்து ஆதி போகிய—குரங்களழுந்தின வட்டமானவிடத்திலும் ஆதியென்னுங் கதியிலும் ஓடின,

கொடி படு சுவல விடு மயிர்ப் புரவியும்—ஒழுங்குபடுங் கேசரியையுடையனவாகிய விட்டவாசக்களையுடைய குதிரைகளும்,

[வேழத் தன்ன வெருவரு செலவிற், கள்ளார் களம ரிருஞ்செரு மயக்கமும்:] வெரு வரு வேழத்து அன்ன செலவிற் கள் ஆர் களமர் இருஞ்செரு மயக்கமும்—அச்சந்தோன்றுகின்ற யானையையொத்த போக்கினையுடைய கள்ளினை யுண்ணும் வீரர் தம்மிற் பெரியபோரைச்செய்யும் கலக்கமும்,

களத்தேசேறலிற் களமரென்றார்.

அரியவும் பெரியவும்—ஈண்டுப் பெறுதற்கரியனவுமாய் அவைதாஞ் சிறிதின்றி மிகவுள்ளனவுமாய்ப் பலவாய் வேறுபட்ட பண்ணியம் (௪௦௫) என மேலேகூட்டுக.

வருவன பெயர்தலின்—யானையுந் (௩௮௩) தேரும் (௩௮௮) புரவியும் (௩௯௧) களமர் செருமயக்கமும் (௩௯௩) பல்காலும் வருவனவாய் மீளுகையினாலே,

[நீம்புழல் வல்சிக் கழற்கான் மழவர், பூந்தலை முழவி னோன்றலை கடுப்ப:] நீம்புழல் வல்சிப் பூந்தலைக் கழற்கால் மழவர் முழவின் கோன் தலை கடுப்ப—இனிய பண்ணியாரங்களாகிய உணவினையும் பொற்பூக்களையுடைய தலையினையும் வீரக்கழலணிந்த காலினையுமுடைய மழவர்முன்கொட்டும் வீரமத்தளத்தினது வலியகண்ணையொக்க உருண்ட,

நீம்புழல் - இருப்பைப்பூவுமாம். பூத்தலை - விகாரம். மழவர் - சிலவீரர். * "உருவக் குதிரை மழவ ரோட்டி" என்றார் பிறரும். கடுப்பவென்னுஞ் செயவெனெச்சவுவமவுருபிற்கு உருண்டவென ஒருசொல்வருவிக்க.

பிடகைப் பெய்த கமழ் நறும் பூவினர்—பூந்தட்டிலேயிட்டுவைத்த மிகவும்நாறுகின்ற நறிய பூவினையுடையாரும்,

பல் வகை விரித்த எதிர் பூங்கோதையர்—பலவகையாக விரித்துவைத்த ஒன்றற்கொன்றுமாறுபட்ட பூமாலைகளையுடையாரும்,

பலர் தொகுபு இடித்த தாது உகு சுண்ணத்தர்—இடிக்கவல்லார் பலருந்திரண்டு இடித்த பூந்தாதுக்கள்போலப் பரக்குஞ் சுண்ணத்தையுடையாரும்,

தாது - நீறுமாம். நவமணிகளும், பொன்னும், சந்தனமும், கருப்பூரமுதலியனவும் புழுகிலும் பனிநீரிலும் நனையவைத்திடித்தலின், இடிக்கவல்லவர் பலரும்வேண்டிற்று.

தகை செய் தீஞ்சேற்று இன்னீர்ப் பசுங்காய் நீடு கொடி இலையினர்— உடம்பிற்கு அழகைக்கொடுக்கும் இனிய கருங்காலிசிவிக்காய்ச்சின களிக் கலந்த இனிய நீரினையுடைய பசியபாக்குடனே வளர்ந்தகொடியின்ற வெற்றிலையினையுடையாரும்,

† "அங்கருங் காலி சிவி யூறவைத் தமைக்கப் பட்ட, செங்களி விராய காயும்" என்றார். இளங்களியன்னம் நீராயிருத்தலின் இன்னீரென்றார்.

கோடு சுடு நூற்றினர்—சங்குசுடுதலாலுண்டான சுண்ணாம்பையுடையாரும்,

[இருதலை வந்த பகைமுனை கடுப்ப, வின்னுயி ரஞ்சி யின்னா வெய்துயிர்த், தேங்குவன ரிருந்தவை நீங்கிய பின்றை:]

---

* அகநானூறு, களிற்றியானைநிரை, ௬:— "வண்டுபடத் துதைந்த கண்ணி யொண்கழ, லுருவக் குதிரை மழவ ரோட்டிய, முருக நற்போர் நெடுவே ளாவி, யறுகோட் டியானை பொதினி யாங்கட், சிறுகா ரோடன் பயினொடு சேர்த்திய, கற்போற் பிரியல மென்ற சொற்றாம், மறந்தனர் கொல்லோ தோழி சிறந்த, வேய்மருள் பணைத்தோ ளெழிற் சேய்காட்டுப், பொலங்கல வெறுக்கை தருமார் நிலம்பக, வழல்போல் வெங்கதிர் பைதறத் தெறுதலி, னிழறேய்ந் துலறிய மரத்த வறைகாய், பறுநீர்ப் பைஞ்சுனை யாமறப் புலர்தலி, னுகுநெற் பொரியும் வெம்மை யாவரும், வழங்குந ரின்மையின் வௌவுநர் மடியச், சுரம்புல லென்ற வாற்ற வலங்குசினை, நாரின் முருங்கை நவிரல் வான்பூச், சூரலங் கடுவளி யெடுப்ப வாருற், றுடைதிரைப் பிதிர்விற் பொங்கிமுன், கடல்போற் றோன்றல் காடிறந் தோரே." எ-து: பிரிவிடை ஆற்றாளாயதலைமகள் தோழிக்குச்சொல்லியது; மாமூலனார்.

† சிவகசிந்தாமணி, இலக்கணையாரிலம்பகம், ௬௬:—"அங்கருங் காலி சிவி யூறவைத் தமைக்கப் பட்ட - செங்களி விராய காயுஞ் செம்பழுக் காயுந் தீந்தேனெங்களுங் குளிர்த்த விள்ளி ரிளம்பகங் காயு மூன்றுந் - தங்களிசெய்யக் கூட்டித் தையலார் கைசெய் தாரே."

இருதலை வந்த பகை முனை கடப்ப இன்னுயிர் அஞ்சி எங்குவனர் இருந்த—இரண்டுபக்கத்தானும் படைவந்த பகைப்புலத்தையொக்கத் தம்முடைய இனியவுயிருக்கஞ்சி எங்குவாராயிருந்த,

அவை நீங்கிய பின்றை இன்று வெய்துயிர்த்து—அந்நாற்படையும் போனபின்னர் அவற்றானெய்திய பொல்லாவெப்பத்தைப்போக்கி,

எனவே அச்சத்தால் நெஞ்சிற்பிறந்த வருத்தத்தைப்போக்கியென்றார்.

பல் வேறு பண்ணியம் தழீஇத் திரி விலைஞர்—பலவாய்வேறுபட்ட பண்டங்களைத் தம்மிடத்தேசேர்த்துக்கொண்டு திரிகின்ற விற்பாரும்,

கொள்ளக்கொள்ளக் குறையாமல் தாத்தரமிகாமல் (௪௨௯) அரியவும் பெரியவுமாய்ப் (௩௯௪) பலவாய் வேறுபட்ட பண்ணியமெனக்கூட்டுக.

மலை புரை மாடத்துக் கொழு நிழல் இருத்தர—மலையையொக்கும் மாடங்களிடத்துக் குளிர்ந்தநிழலிலே இருத்தலைச்செய்ய,

பூவினரும் (௩௯௭) கோதையரும் (௩௯௮) சுண்ணத்தினரும் (௩௯௯) இலையினரும் நூற்றினரும் (௪0௧) பண்ணியந்தழீஇத்திரிவிலைஞரும் (௪0௬) யானையும் (௩௮௬) தேரும் (௩௮௮) புரவியும் (௩௯௧) களமர்மயக்கமும் (௩௯௩) வருவனபெயர்தலிற் (௩௯௪) பகைமுனைகடப்ப (௪0௨) அஞ்சி (௪0௩) எங்குவனரிருந்த அவைநீங்கியபின்றை (௪0௪) இன்றுவெய்துயிர்த்து (௪0௩) மாடநிழலிலே (௪0௯) இசையெழுந்தொலிப்ப (௩௯0) இருத்தர (௪0௯) வெனக்கூட்டுக.

இருங் கடல் வான் கோடு புரைய—கரியகடலில் வெள்ளிய சங்கையொக்க,

[வாருற்றுப், பெரும்பின் னிட்ட வானரைக் கூந்தலர், நன்னர் நலத்தர் தொன்முதுபெண்டிர்:]

வாருற்றுப் பின்னிட்ட வான் பெரு நரைக் கூந்தலர் தொன் முது பெண்டிர்—கோதிப் பின்னேமுடித்துப்போகட்ட வெள்ளிய பெரிய நரைமயிரினையுடையராகிய பழமைமுத்த பெண்டிர்,

நன்னர் நலத்தர்—நன்றாகிய வனப்பினையுடையராய்,

செந்நீர்ப் பசும்பொன் புனைந்த பாவை செல்சுடர்ப் பசுவெயில் தோன்றியன்ன செய்யர்—சிவந்தநீர்மையினையுடைய கிளிச்சிறையென்னும் பொன்னாற்செய்த பாவை வீழ்கின்றகிரணங்களிடத்துப் பசியவெயிலிடத்தே தோன்றினாற்போன்றசிவந்த நிறத்தினையுடையராய்,

[செயிர்த்த நோக்கினர் மடக்கண்:] மடக்கண் செயிர்த்த நோக்கினர்—மடப்பத்தினையுடையகண்கள் ஆடவர்க்குவருத்தத்தைச்செய்த பார்வையினையுடையராய்,

ஐஇய சுழும் மாமையர்—வியப்பினையுடையவாய் நோக்கினார்கலங்குதற்குக் காரணமான மாமைநிறத்தினையுடையராய்,

கழுத்தல் - ஒழுகுதலுமாம்.

[வையெயிற்று, வார்ந்த வாயர்:] வார்ந்த வை எயிற்று வாயர்—நேரிதாகிய கூரிய எயிற்றினையுடைய வாயினையுடையராய்,

[வணங்கிறைப் பணைத்தோட், சோர்ந்துகு வன்ன வயக்குறு வந்திகைத், தொய்யில் பொறித்த சுணங்கெதி ரிளமுலை:]

வணங்கு இறைப் பணைத் தோள் வயக்குறு வந்திகை—வளைந்த சந்தினையுடைய மூங்கில்போலுந்தோளினையும் விளக்கமுற்றிய கைவந்தியினையும்,

தொய்யில் பொறித்த சோர்ந்து உகுவன்ன சுணங்கு எதிர் இள முலை—தொய்யிலால் வல்லியாகஎழுதின நெகிழ்ந்துசிந்துமாறுபோன்ற சுணங்குதோற்றிய இளைய முலையினையும்,

தொய்யில் - எழுதுக்குழம்பு.

மை உக்கன்ன மொய் இருங் கூந்தல்—மையொழுகினாற்போன்ற செறிந்த கரிய மயிரினையுமுடைய,

மயில் இயலோரும் மடமொழியோரும்— மயிலின்றன்மையையுடையோரும் மடப்பத்தையுடைய வார்த்தையினையுடையோரும்,

கைஇ மெல்லிதின் ஒதுங்கிக் கையெறிந்து—தம்மைக்கோலஞ்செய்து மெத்தெனநடந்து கையைத்தட்டி,

கல்லா மாந்தரொடு நகுவனர் திளைப்ப—காமநுகர்ச்சியினையன்றி வேறொன்றையுங்கல்லாத இளையோருடனே மகிழ்ந்தனராய்ப் புணரும்படி,

[புடையமை பொலிந்த வகையமை செப்பிற்:]

புடை அமை செப்பில்— புடைபடுதலமைந்த செப்பிடத்தில்,

பொலிந்த வகை அமை செப்பில்—பொலிவுபெற்ற கூறுபாடமைந்த செப்பிடத்திற் பண்ணியம் (௪௨௨) என்க,

காமர் உருவின் தாம் வேண்டும் பண்ணியம்—விருப்பமருவிய வடிவினையுடைய நுகர்வார்தாம்விரும்பும் நுகர்பொருள்களை,

கமழ் நறும் பூவொடு மனை மனை மறுக—மிகவுநாறும் நறியபூவுடனேயேந்தி மனைகடோறுமனைகடோறும் உலாவிவிற்க,

நலத்தாய்ச் (௪௦௧) செய்யராய் நோக்கினராய் (௪௧௨) மாமையராய் (௪௧௩) வாயராய்த் தோளினையும்(௪௧௪) வந்திகையினையும் (௪௧௫) முலையினையும்(௪௧௬) கூந்தலினையுமுடைய (௪௧௭) மயிலியலோரும் மடமொழியோரும் (௪௧௮) கைஇ ஒதுங்கி எறிந்து (௪௧௯) மாந்தரொடு திளைக்கும்படி (௪௨௦) தொன்முதுபெண்டிர் (௪௦௧) பண்ணியத்தைப் (௪௨௨) பூவோடேஏந்தி மனைமனைமறுக (௪௨௩) வெனக்கூட்டுக.

மழை கொளக் குறையாது புனல் புக மிகாது கரை பொருது இரங்கும் முந்நீர் போல—மேகம் முகக்கக் குறைவுபடாமல் யாறுகள்பாய்தலின் மிகுதலைச்செய்யாமற் கரையைப் பொருதொலிக்குங் கடல்போல,

கொளக் கொளக் குறையாது தரத் தர மிகாது—பலரும்வந்து கொள்ளக்கொள்ளக் குறையாமற் பலரும் மேன்மேலுங் கொண்டுவரக் கொண்டுவர மிகாமல்,

[கழுநீர் கொண்ட வெழுநா ளந்தி, யாடுதுவன்று விழவி னுடார்த் தன்றே:]

கழுநீர் கொண்ட அந்தி—தீவினையைக் கழுவுதற்குக்காரணமான தீர்த்தநீரைத் தன்னிடத்தேகொண்ட அந்திக்காலம்,

ஆடு துவன்று விழவின் எழுநாள் அந்தி—வேறோரிடத்தில்லாத வெற்றிநெருங்குந் திருநாளினைத் தன்னிடத்தேயுடைய எழாநாளந்தியில்,

கால்கொள்ளத்தொடங்கிய எழாநாளந்தியிலே தீர்த்தமாடுதல் மரபு.

நாடு— அவ்விழவிற்குத்திரண்ட நாட்டிலுள்ளார்,

ஆர்த்தன்றே—ஆர்த்தஆரவாரம்,

அற்றேயென்பது அன்றேயென மெலிந்ததாக்கி உவமவுருபாக்கலுமொன்று.

[மாடம் பிறங்கிய மலிபுகழ்க் கூடல்:] பிறங்கிய மாடம் மலி புகழ்க்கூடல்—பெரிய * நான்மாடத்தாலே மலிந்தபுகழைக் கூடலையுடைய மதுரை (௬௯௯)யென மேலேகூட்டுக.

[நாளங் காடி நனந்தலை:] நனந்தலை நாள் அங்காடி—அகற்சியையுடைத்தாகிய இடத்தினையுடைய நாட்காலத்துக்கடையில்,

கம்பலை—ஆரவாரம்,

உருவப்பல்கொடியும் (௩௬௬) புனைகொடியும் (௩௬௮) நன்கொடியும் (௩௭௧) களி நவில்கொடியும் (௩௭௨) குழூஉக்கொடியும் பதாகையும் நிலைஇ (௩௭௩) அருவியினுடங்கும்படி (௩௭௪) வகைபெறவெழுந்து மூழ்கி (௩௫௭) இசைக்கும் பல்புழையையுடைய நல்ல இல்லினையும் (௩௫௮) சும்மையினையுமுடைய (௩௬௪) தெருவுகளில் (௩௫௯) பெருநியமத்து (௩௬௫) நாளங்காடியிலே (௪௩௦) பூவினர் (௩௯௭) முதலியோர் இருத்தருகையினுல் (௪௦௬) மறுகுதலினுல் (௪௨௩) எழுந்தகம்பலை (௪௩௦) நன்பணையறைவனர் நுவலுகையினுலே (௩௬௨) அதற்குத்திரண்டநாடு (௪௨௮) அந்தியில் (௪௨௭) ஆர்த்ததேயென வினைமுடிக்க.

ஆர்த்தன்றென்னுமுற்றுச்சொற் பகுத்தலோசையாற் பெயர்த்தன்மையாய்த்தேற்றேகாரம் பெற்றுநின்றது.

வெயிற் கதிர் மழுங்கிய படர் கூர் ஞாயிற்றுச் செக்கர் அன்ன—வெயிலையுடைய கிரணங்கள் ஒளிமழுங்கிய செலவுமிக்க ஞாயிற்றையுடைய செக்கர்வானத்தையொத்த,

சிவந்து நுணங்கு உருவிற் கண் பொருபு உகூஉம் ஒள் பூங் கலிங்கம்—சிவந்து நுண்ணிதாகும் வடிவாலே கண்களை வெறியோடப்பண்ணிச் சிந்திவிழுமாறுபோன்ற ஒள்ளிய பூத்தொழிலையுடைய சேலைகளை,

பொன் புனை வாளொடு பொலியக் கட்டி—பொன்னிட்ட உடைவாளோடே அழகுபெறக் கட்டி,

[திண்டேர்ப் பிரம்பிற் புரளுந் தானைக், கச்சந் தின்ற கழறயங்கு திருந்தடி, மொய்ம்பிறந்து திரிதரு மொருபெருந் தெரியன், மணிதொடர்ந் தன்ன வொண்பூங் கோதை, யணிகிளர் மார்பி னாரமொ டளைஇக், காலியக் கன்ன கதழ்பரி கடைஇ:]

புரளுந் தானை—தோளிலேகிடந்தசையு மொல்லியலினையும்,

கச்சம் தின்ற கழல் தயங்கு திருந்து அடி—கோத்துக்கட்டிய கச்சுக்கிடந்து தழும்பிருந்த வீரக்கழலசையும் பிறக்கிடாத அடியினையும்,

மொய்ம்பு இறந்து திரிதரும் ஒரு பெருந் தெரியல்—உலகத்துள்ளார்வலிகளைக் கடந்த புகழ்ச்சியால் எங்குந்திரியும் ஒன்றாகிய பெரிய வேப்பமாலையினையும்,

அணி கிளர் மார்பின் ஆரமொடு அளைஇ மணி தொடர்ந்தன்ன ஒள் பூங் கோதை—அழகுவிளக்கும் மார்பிற்கிடக்கின்ற ஆரத்தோடேகலந்து மாணிக்கமொழுகினுலொத்த ஒள்ளிய செங்கழுநீர்மாலையினையுமுடையராய்,

பிரம்பின் திண்தேர்க் கால் இயக்கன்ன கதழ் பரி கடைஇ—விளிம்பிலேவைத்த பிரம்பினையுடைய திண்ணிய தேரிற்பூண்ட காற்றினுடைய செலவினையொத்த விரைந்த குதிரைகளைச் செலுத்தி,

காலோர் காப்பக் காலெனக் கழியும்—காலாட்கள் சூழ்ந்துகாப்பக் காற்றென்னும்படி கடிதிற்செல்லும்,

* நான்மாடங்களாவன:—திருவாலவாய், திருநள்ளாறு, திருமுடங்கை, திருநடுவூரென்பன.

[வான வண்கை வளங்கெழு செல்வர், நாண்மகி ழிருக்கை:] நாள் மகிழ் இருக்கை வான வண்கை வளங்கெழு செல்வர்—நாட்காலத்து மகிழ்ந்திருக்கின்ற இருப்பிலே மேகம்போலே வரையாமற்கொடுக்கும் வளவிய கையினையுடையராகிய வளப்பம்பொருந்தின செல்வர்,

தாலை (௪௩௫) முதலியவற்றையுடையராய்க் கட்டிக் (௪௩௪) கடைஇக் (௪௪௦) கழியும் (௪௪௧) செல்வரென்க.

காண்மார் பூணொடு தெள்ளரிப் பொற்சிலம்பு ஒலிப்ப—விழாவைக்காண்டற்குப் பூண்களோடே தெள்ளியவுள்ளின்மணிகளையுடைய பொன்னாற்செய்த சிலம்புகளொலிக்கும்படி மேனிலத்தினின்றுமிழிதலால்,

சிலம்பொலிப்பவென்பதனால் இழிதல்பெற்றாம்.

[ஒள்ளழற், றாவற விளங்கிய வாய்பொ னவிரிழை, யணங்குவீழ் வன்ன பூந்தொடி மகளிர்:] அணங்கு வீழ்வு அன்ன ஒள் அழல் தா அற விளங்கிய ஆய் பொன் அவிர் இழைப் பூந்தொடி மகளிர்—வானுறைதெய்வங்களின் வீழ்ச்சியையொத்த ஒள்ளியநெருப்பிலே வலியற விளங்கிய அழகிய பொன்னாற்செய்த விளங்கும்பூண்களையும் பூத்தொழிலையுடைய தொடியினையுமுடைய மகளிர்,

இவர் நாயன்மார் கோயில்களிற் சேவிக்குமகளிர்.

மணம் கமழ் நாற்றம் தெருவுடன் கமழ—புழுகுமுதலியன நாறுகின்றநாற்றம் தெருவுகளெல்லாமணக்க,

மணம் - ஆகுபெயர்.

ஒண்குழை திகழும் ஒளி கெழு திருமுகம்—ஒள்ளிய மகரக்குழையை உள்ளடக்கிக்கொண்ட ஒளிபொருந்திய அழகினையுடையமுகம்,

[திண்கா ழேற்ற வியலிரு விலோதந், தெண்கடற் றிரையி னசைவளி புடைப்ப:] திண் காழ் ஏற்ற வியல் இரு விலோதம் அசை வளி தெண்கடல் திரையிற் புடைப்ப—திண்ணிய கொடித்தண்டுகளிலேற்ற அகலத்தினையுடைய பெருங்கொடிகளை அசைகின்ற காற்றுத் தெளிந்த கடற்றிரைபோல எழுந்துவிழும்படி அடிக்கையினாலே,

நிரை நிலை மாடத்து அரமியந்தோறும்—ஒழுங்குபட்ட நிலைமையினையுடைய மாடங்களின் நிலாமுற்றங்கடோறும்,

மழை மாய் மதியின் தோன்றுபு மறைய—மஞ்சிலேமறையுந் திங்களைப்போல ஒருகாற்றோன்றி ஒருகான்மறைய,

அரமியந்தோறுமிருந்து (௪௫௧) விழாக்காணுமகளிர் முகம் (௪௪௮) விலோதத்தை (௪௪௭) வளிபுடைக்கையினாலே (௪௫௦) தோன்றுபுமறையவென்க.

நாயன்மார் எழுந்தருளுங்காற் கொடியெடுத்தல் இயல்பு.

[நீரு நிலனுந் தீயும் வளியு, மாக விசும்போ டைந்துட னியற்றிய, மழுவா ணெடியோன் றலைவ னாக:] மாக விசும்பொடு வளியும் தீயும் நீரும் நிலனும் ஐந்துடன் இயற்றிய மழுவாள் நெடியோன் தலைவனாக—திக்குக்களையுடைய ஆகாயத்துடனே காற்றும் நெருப்பும் நீரும் நிலனுமாகிய ஐந்தினையும் சேரப்படைத்த மழுவாகிய வாளையுடைய பெரியோன் எனையோரின் முதல்வனாகக்கொண்டு,

மாசு அற விளங்கிய யாக்கையர்—தீர்த்தமாடிய வடிவினையுடையராய்,

சூழ் சுடர் வாடாப் பூவின் இமையா நாட்டத்து நாற்ற உணவின் உருகெழு பெரியோர்க்கு—தெய்வத்தன்மையாற் சூழ்ந்த ஒளியினையுடைய வாடாதபூக்களையும் இதழ்குவியாத கண்ணினையும் அவியாகிய உணவினையுமுடைய அச்சம்பொருந்திய மாயோன் முருகன்முதலாகிய தெய்வங்கட்கு,

மாற்றரு மரபின் உயர் பலி கொடுமோர்—விலக்குதற்கரிய முறைமையினையுடைய உயர்ந்த பலிகளைக் கொடுத்தற்கு,

அந்தி விழவில்—அந்திக்காலத்துக்கு முன்னாக எடுத்தவிழாவிலே,

தூரியம் கறங்க—வாச்சியங்களொலிப்ப,

செல்வர் (௪௫௨) மாசறவிளங்கிய யாக்கையராய்க் (௪௬௧) கமழ (௪௫௭) மறைய (௪௬௨) நெடியோன்றலைவனாகப் (௪௬௭) பெரியோர்க்குப் (௪௬௮) பலிகொடுக்கைக்கு (௪௬௯) அந்தியிற்கொண்டவிழவிலே தூரியங்கறங்கவென்க.

[திண்கதிர் மதாணி யொண்குறு மாக்களை, யோம்பினர்த் தழீஇத் தாம்புணர்ந்து முயங்கித், தாதணி தாமரைப் போதுபிடித் தாங்குத், தாமு மவரு மோராங்கு விளங்கக், காமர் கவினிய பேரிளம் பெண்டிர்:]

திண் கதிர் மதாணிக் காமர் கவினிய பேரிளம்பெண்டிர்—திண்ணிய ஒளியினையுடைய பேரணிகலங்களையுடையராய் விருப்பம் அழகுபெற்ற பெரிய இளமையினையுடைய பெண்டிர்,

தாம் முயங்கிப் புணர்ந்து ஓம்பினர்த் தழீஇ—தாம் முயங்குதலைச்செய்து கூடிப் பாதுகாக்குங் கணவரையுங் கூட்டிக்கொண்டு,

தாது அணி தாமரைப் போது பிடித்தாங்கு ஒண் குறுமாக்களைத் தழீஇ—தாது சேர்ந்த செவ்வித் தாமரைப்பூவைப் பிடித்தாற்போல ஒள்ளிய சிறுபிள்ளைகளையும் எடுத்துக்கொண்டு,

தாமும் அவரும் ஓராங்கு விளங்க—தாமுங் கணவரும் பிள்ளைகளும் சேரச் சிலத்தாலேவிளங்கும்படியாக,

[பூவினர் புகையினர் தொழுவனர் பழிச்சிச், சிறந்து:] பூவினர் புகையினர் தொழுவனர் சிறந்து பழிச்சி—பூசைக்குவேண்டும் பூவினையுடையராய்த் தூபங்களையுடையராய் வணங்கினராய் மிகுத்துத்துதித்து,

புறங்காக்குங் கடவுட் பள்ளியும்—பாதுகாத்துநடத்தும் பௌத்தப்பள்ளியும்,

சிறந்த வேதம் விளங்கப் பாடி—அதர்வவேதமொழிந்த முதன்மைப்பட்ட வேதங்களைத் தமக்குப் பொருடெரியும்படியோதி,

அதர்வம் தலையாயவோத்தன்மை பொருளியலிற்கூறினும்.

விழுச் சீர் எய்திய ஒழுக்கமொடு புணர்ந்து—விழுமிய தலைமையோடுபொருந்தின யாகங்கண்முதலிய தொழில்களோடே சிலகாலம்பொருந்தி,

நிலம் அமர் வையத்து—நால்வகைநிலங்களமர்ந்த உலகத்தே,

ஒரு தாம் ஆகி—ஒன்றாகியபிரமந் தாங்களேயாய்,

உயர் நிலை உலகம் இவணின்று எய்தும்—உயர்ந்த நிலைமையையுடைய தேவருலகத்தை இவ்வுலகிலேநின்றுசேரும்,

அறநெறி பிழையா அன்புடை நெஞ்சின்—தருமத்தின்வழி ஒருகாலுந்தப்பாத பல்லுயிர்கட்குமன்புடைத்தாகிய நெஞ்சாலே,

பெரியோர் மேஎய் — சீவன்முத்தராயிருப்பாரிடத்தே சிலகாலம் பொருந்தி நின்று,

இனிதின் உறையும் — ஆண்டுப்பெற்ற வீட்டின்பத்தாலே இனிதாகத்தங்கும் பள்ளி (சஎச),

[குன்று குயின்றன்ன வந்தணர் பள்ளியும்:]

குன்று குயின்றன்ன பள்ளியும் — மலையை உள்வெளியாகவாங்கி இருப்பிடமாக்கினாற்போன்ற பிரமவித்துக்களிருப்பிடமும்,

அந்தணர் — வேதாந்தத்தை எக்காலமும்பார்ப்பார்,

அந்தணர் (சஎச) பாடி (சகூஅ) அன்புடைநெஞ்சாலே (சஎஉ) தேவருலகத்தையெய்தும் (சஎக) ஒழுக்கத்தோடேசிலகாலநின்று (சகூக) பின்னர் வேதாந்தத்தையுணர்ந்து பெரியோரைமேஎய் (சஎகூ) வையத்தே ஒருதாமாகி (சஎ0) யுறையும் (சஎகூ) பள்ளியும் (சஎச) எனமுடிக்க.

வண்டு படப் பழுநிய தேன் ஆர் தோற்றத்துப் பூவும் புகையுஞ் சாவகர் பழிச்ச — வண்டுகள்படியும்படி பருவமுதிர்ந்த தேனிருந்த தோற்றத்தையுடைய பூக்களையும் புகையினையுமேந்தி விரதங்கொண்டோர் துதிக்க,

[சென்ற காலமும் வருஉ மமயமு, மின்றிவட் டோன்றிய வொழுக்கமொடு நன் குணர்ந்து, வானமு நிலனுந் தாமுழு துணருஞ், சான்ற கொள்கைச் சாயா யாக்கை, யான்றடங் கறிஞர் செறிந்தனர் நோன்மார், கல்பொளிந் தன்ன விட்டுவாய்க் கரண் டைப், பல்புரிச் சிமிலி நாற்றி நல்குவர:]

சென்ற காலமும் வருஉம் அமயமும் இன்று இவண் தோன்றிய ஒழுக்கமொடு நன்கு உணர்ந்து நல்குவர — சென்றகாலத்தையும் வருகின்றகாலத்தையும் இன்று இவ்வுலகிற் றோன்றிநடக்கின்ற ஒழுக்கத்தோடே மிகவுணர்ந்து உலகத்தார்க்குச் சொல்லுதல்வரும்படி,

வானமும் நிலனும் தாம் முழுதுணரும் அறிஞர் — தேவருலகையும் அதன்செய்கைகளையும் எல்லாநிலங்களின்செய்திகளையும் தாம் நெஞ்சாலறிதற்குக்காரணமான அறிஞர்,

இஃது எதிர்காலங்கூறிற்று.

சான்ற கொள்கை — தமக்கமைந்த விரதங்களையும்,

சாயா யாக்கை — அவ்விரதங்களுக்கு இளையாத மெய்யினையுமுடைய அறிஞர் (சஅக),

ஆன்று அடங்கு அறிஞர் — கல்விகளெல்லாநிறைந்து களிப்பின்றியடங்கின அறிவினையுடையார்,

செறிந்தனர் — நெருங்கினவருடைய சேக்கை (சஅஎ) யென்க.

நோன்மார் — நோற்கைக்கு,

கல் பொளிந்து அன்ன இட்டு வாய்க் கரண்டைப் பல் புரிச் சிமிலி நாற்றி — கல்லைப்பொளிந்தாற்போன்ற இட்டியவாயையுடைய குண்டிகையைப் பலவடங்களையுடைய உறியிலே தூக்கிச் செறிந்தன (சஅக) ரென்க.

சயம் கண்டன்ன — குளிர்ச்சியாற் கயத்தைக் கண்டாற்போன்ற,

வயங்குடை நகரத்து — விளங்குதலையுடைய கோயிலிடத்துச் சேக்கை (சஅஎ) யென்க.

செம்பு இயன்றன்ன செஞ்சுவர் புனைந்து—செம்பாற்செய்தாலொத்த செவ்விய சுவர்களைச் சித்திரமெழுதி,

நோக்கு விசை தவிர்ப்ப மேக்கு உயர்ந்து — கண் பார்க்கும்விசையைத் தவிர்க்கும்படி மேனிலமுயர்ந்து,

[ஓங்கி, யிறும்பூது சான்ற நறும்பூஞ் சேக்கையுங், குன்றுபல குழீஇப் பொலிவன தோன்ற:]

குன்று பல குழீஇப் பொலிவன தோன்ற ஓங்கி—மலைகள்பலவுந்திரண்டு பொலிவனபோலத் தோன்ற உயர்ந்து வயங்குடைநகரம் (௪௮௪) என்க.

இறும்பூது சான்ற நறும் பூஞ் சேக்கையும்—அதிசயமமைந்த நறியபூக்களைச் சூழவுடைய அமணப்பள்ளியும்,

சேக்கப்படுமிடத்தைச் சேக்கையென்றார். இவர்கள் வருந்தாமற் பறித்துவழிபடுதற்குப் பலபூக்களைச் சூழவாக்குதலின், நறும்பூஞ்சேக்கையென்றார்.

புனைந்து (௪௮௫) உயர்ந்து (௪௮௬) தோன்ற (௪௮௮) ஓங்கிச் (௪௮௬) சாவகர் பழிச்ச (௪௭௬) வயங்குதலையுடையநகரத்திடத்துக் (௪௮௪) கொள்கையினையும் யாக்கையினையுமுடைய (௪௮௦) அறிஞர் (௪௮௧) உணர்ந்து (௪௭௮) நல்குவர (௪௮௩) நோன்மார் (௪௮௧) சிமிலியிலேநாற்றிச் (௪௮௩) செறிந்தனருடைய (௪௮௧) சேக்கையுமெனக்கூட்டுக.

அச்சமும்—நடுவாகக்கூறுவரோ கூறாரோவென்று அஞ்சிவந்த அச்சத்தையும்,

அவலமும்—அவர்க்குத் தோல்வியால் நெஞ்சிற்றோன்றும் வருத்தத்தையும்,

ஆர்வமும் நீக்கி—அவர் தந்நெஞ்சுகருதின பொருள்கண்மேற்றோன்றின பற்றுள்ளத்தினையும் போக்கி,

என்றது.- அவர்கள் நெஞ்சுகொள்ள விளக்கியென்றவாறு.

செற்றமும் உவகையும் செய்யாது காத்து—ஒருகூற்றிற் செற்றஞ்செய்யாமல் ஒருகூற்றில் உவகைசெய்யாமல் நெஞ்சினைப் பாதுகாத்து,

ஞெமன்கோல் அன்ன செம்மைத்தாகி—துலாக்கோலையொத்த நடுவுநிலைமையையுடைத்தாய்,

சிறந்த கொள்கை அறம் கூறு அவையமும்—இக்குணங்களாற்சிறந்த விரதங்களையுடைய தருமநூலைச் சொல்லுந்திரளும்,

நறுஞ் சாந்து நீவிய கேழ் கிளர் அகலத்துப் பெரியோர் (௪௯௫)—நறிய சந்தனத்தைப்பூசிய நிறம்விளங்குமார்பினையுடைய பெரியோர்,

யாகத்திற்குச் சந்தனம்பூசுதல்மரபு.

[ஆவுதி மண்ணி யவிர்துகின் முடித்து, மாவிசும்பு வழங்கும் பெரியோர்போல, நன்றுந் தீதுங் கண்டாய்ந் தடக்கி, யன்பு மறனு மொழியாது காத்துப், பழியொரீஇ யுயர்ந்து பாய்புகழ் நிறைந்த:]

ஆவுதி மண்ணி மா விசும்பு வழங்கும் பெரியோர் போல—யாகங்களைப்பண்ணிப் பெரிய சுவர்க்கத்தேறப்போம் அந்தணர் அரசனை அடக்குமாறுபோல,

நன்றும் தீதும் கண்டு ஆய்ந்து அடக்கி—அரசனிடத்துள்ள நன்மையும் தீமையும் நெஞ்சத்தாலேகண்டு அத்தீங்குகளையாராய்ந்து அவற்றிலேயொழுகாமலடக்கி,

அன்பும் அறனும் ஒழியாது காத்து—சுற்றத்திடத்துச்செல்லுமன்பும் எவ்வுயிர்க்கண்ணுநிகழுந் தருமமும் ஒருகாலமும்போகாமல் தம்மிடத்தே பரிகரித்து,

பழி ஒரீஇ உயர்ந்து—பழி தம்மிடத்துவாராமல் நீக்கி அதனாலே ஏனையோரி னும் உயர்ச்சியெய்தி,

பாய் புகழ் நிறைந்த—பரந்த புகழ்நிறைந்த,

அவிர் துகில் முடித்து—விளங்குகின்ற மயிர்க்கட்டுக் கட்டி,

செம்மை சான்ற காவிதிமாக்களும்—தலைமையமைந்த காவிதிப்பட்டங்கட்டின அமைச்சரும்,

அறன் நெறி பிழையாது ஆற்றின் ஒழுகி—இல்லறத்திற்குக்கூறிய வழியைத்தப் பாமல் இல்லறத்திலேநடந்து,

குறும் பல் குழுவிற் குன்று கண்டன்ன—அண்ணிய பல திரட்சிகளையுடைய மலைகளைக் கண்டாற்போன்ற,

பருந்து இருந்து உகக்கும் பன்மாண் நல்லில்—பருந்து இளைப்பாறியிருந்து பின்பு உயரப்பறக்கும் பலதொழிலின்மாட்சிமைப்பட்ட நல்லஇல்லில்,

பல் வேறு பண்டமோடு ஊண் மலிந்து கவினி—பலவாய்வேறுபட்ட பண்டங் களோடே பலவுணவுகளுமிக்கு அழகுபெற்று,

மலையவும் நிலத்தவும் நீரவும் பிறவும்—மலையிடத்தனவும் நிலத்திடத்தனவும் நீரி டத்தனவும் பிறவிடத்தனவுமாகிய பண்ணியம் (௫0௬),

பல் வேறு திரு மணி முத்தமொடு பொன் கொண்டு—பலவாய் வேறுபட்ட அழ கினையுடைய மணிகளையும் முத்தினையும் பொன்னையும் வாங்கிக்கொண்டு,

சிறந்த தேஎத்து—மணிகளும் முத்தும் பொன்னும் பிறத்தற்குச் சிறந்த தேசத்தி னின்றும்வந்த,

பண்ணியம் பகர்நரும்—பண்டங்களைவிற்கும் வணிகரும்,

ஊண்மலிந்து கவினிக் (௫0௩) குன்றுகண்டன்ன (௫0௧) நல்லஇல்லிலே யிரு ந்து (௫0௨) ஆற்றினொழுகிச் (௫00) சிறந்ததேஎத்துவந்த (௫0௬) திருமணிமுத்தமொடு பொன்கொண்டு (௫0௫) பிறவுமாகிய (௫0௪) பண்டங்களை விற்பாருமென்க.

[மழையொழுக் கறாஅப் பிழையா விளையுள்:] அறாஅ ஒழுக்கு மழைப் பிழையா விளையுள்—இடைவிடாமற் பெய்கின்ற மழையால் தவறாத விளைதலையுடையதாகிய மோகூர் (௫0௮),

பழையன் மோகூர்—பழையனென்னுங் குறுநிலமன்னனுடைய மோகூரிடத்து,

[அவையகம் விளங்க, நான்மொழிக் கோசர் தோன்றி யன்ன:] அவை அகம் விளங்க நாற்கோசர் மொழித் தோன்றியன்ன — நன்மக்கடிரளிடத்தே விளங்கும் படி அறியக்கூறிய நான்குவகையாகியகோசர் வஞ்சினமொழியாலே விளங்கினாற் போன்ற,

தாம் மேஎந்தோன்றிய நாற்பெருங்குழுவும்—தமதுமொழியால் தாம் மேலாய்வி ளங்கிய நால்வகைப்பட்ட பெரியதிரளும்,

ஐம்பெருங்குழுவில் அமைச்சரைப்பிரித்து முற்கூறினமையின், ஈண்டு ஏனை நாற்பெருங்குழுவையுங்கூறினர். ஐம்பெருங்குழுவாவன: "அமைச்சர் புரோகிதர் சேனாபதியர், தூத ரொற்ற ரிவரென மொழிப." இளங்கோவடிகளும், * "ஐம்பெ ருங் குழுவு மெண்பே ராயமும்" என்றார்.

* சிலப்பதிகாரம், இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை.

[கோடுபோழ் கடைநரும்:] போழ் கோடு கடைநரும்—அறுத்தசங்கை வளைமுதலியனவாகக் கடைவாரும்,

திரு மணி குயினரும்—அழகியமணிகளைத் துளையிடுவோரும்,

சூடு உறு நன்பொன் சுடர் இழை புனைநரும்—சுடுதலுற்ற நன்றாகிய பொன்னை விளங்கும் பணிகளாகப்பண்ணுந் தட்டாரும்,

பொன் உரை காண்மரும்—பொன்னையுரைத்தவுரையை அறுதியிடும் பொன் வாணிகரும்,

கலிங்கம் பகர்நரும்—புடைவைகளை விற்பாரும்,

செம்பு நிறை கொண்மரும்—செம்பு நிறுக்கப்பட்டதனை வாங்கிக்கொள்வோரும்,

வம்பு நிறை முடிநரும்—கச்சுக்களைத் தம் தொழின்முற்றுப்பட முடிவாரும்,

பூவும் புகையும் ஆயும் மாக்களும்—பூக்களையுஞ் சாந்தையும் நன்றாக ஆராய்ந்து விற்பாரும்,

[எண்வகைச் செய்தியு முவமங் காட்டி, நுண்ணிதி னுணர்ந்த:] எண்வகை நுண்ணிதின் உணர்ந்த செய்தியும் உவமம் காட்டி—பலவகைப்பட்ட கூரிதாகவுணர்ந்த தொழில்களையும் ஒப்புக்காட்டி,

சித்திரமெழுதுவார்க்கு வடிவின்றொழில்கடோன்ற எழுதுதற்கரிதென்பதுபற்றிச் செய்தியுமென்றார்.

நுழைந்த நோக்கிற் கண்ணுள் வினைஞரும்—கூரிய அறிவினையுடைய சித்திரகாரிகளும்,

நோக்கினார்கண்ணிடத்தே தம் தொழிலைநிறுத்துதலிற் கண்ணுள்வினைஞரென்றார்.

பிறரும் கூடி—யான் கூறப்படாதோருந் திரண்டு,

தெண்டிரை அவிர் அறல் கடுப்ப ஒண் பல் குறியவும் நெடியவும் மடி தரூஉ விரித்து—தெளிந்த திரையில்விளங்குகின்ற அறலையொப்ப ஒள்ளிய பலவாகிய சிறியனவும் நெடியனவுமாகிய மடிப்புடைவைகளைக் கொண்டுவந்து விரித்து,

மடித்தது அறலுக்குவமை.

சிறியரும் பெரியரும் கம்மியர் குழீஇ—சிறியோரும் பெரியோருமாகிய நெய்தற்றொழிலைச்செய்வார் திரண்டு,

நால் வேறு தெருவினும் கால் உற நிற்றர—நான்காய்வேறுபட்ட தெருவுகடோறும் ஒருவர்காலோடு ஒருவர்கால் நெருங்க நிற்றலைச்செய்ய,

கம்மியர் (௫௨௧) விரித்துக் (௫௨௦) குழீஇ (௫௨௧) நிற்றலைச்செய்ய.

இஃது அந்திக்கடையிற்றெருவிற் புடைவைவிற்பாரைக் கூறிற்று.

கோயிலைச்சூழ்ந்த ஆடவர்தெரு நான்காதலின், நால்வேறுதெருவென்றார். இனிப் பொன்னும் மணியும் புடைவைகளும் கருஞ்சரக்கும்விற்கும் நால்வகைப்பட்ட வாணிகர்தெருவென்றுமாம்.

கொடும்பறைக் கோடியர் கடும்பு உடன் வாழ்த்தத் தண் கடல் நாடன் ஒண் பூங்கோதை பெருநாள் இருக்கை—கண்கள்வளைந்தபறையினையுடைய கூத்தருடைய சுற்றம் சேரவாழ்த்துங் குளிர்ந்த கடல்சேர்ந்த நாட்டையுடையவனாகிய ஒள்ளிய பனந்தாரையுடைய சேரனுடைய பெரிய நாளோலக்கவிருப்பிலே,

விழுமியோர் குழீஇ விழைவு கொள் கம்பலை கடுப்பக் கல்லென (கூ௬அ)—எல்லாக்கலைகளையுமுணர்ந்த சீரியோர் திரண்டு அவன்கேட்பத் தருக்கங்களைக்கூறி விரும்புதல்கொண்ட ஆரவாரத்தையொப்பக் கல்லென்றவோசை நடக்க,

பலசமயத்தோருந் தம்மிற்றும் மாறுபட்டுக்கூறுந் தருக்கத்தைச் சேரக்கூறக் கேட்டிருக்கின்ற கம்பலைபோலவென்றார்.

பலவுடன்—கூறுதன பலவற்றுடனே,

சேறும் நாற்றமும் பலவின் சுளையும்— தேனும் நாற்றமும் உடையவாகிய பலாப்பழத்தின் சுளையும்,

சேறென்றார், சுளையிலிருக்கின்ற தேனை.

வேறுபடக் கவினிய தேம் மாங்கனியும்—வடிவுவேறுபட அழகுபெற்ற இனிய மாவிற்பழங்களையும்,

"சேறு நாற்றமும் வேறுபடக் கவினிய, பலவின் சுளையுந் தேமாங் கனியும்" என்றும் பாடம்.

பல் வேறு உருவிற் காயும்—பலவாய் வேறுபட்ட வடிவினையுடைய பாகற்காய் வாழைக்காய் வழுதுணங்காய் முதலியனகாய்களையும்,

பழனும்—வாழைப்பழம் முந்திரிகைப்பழமுதலிய பழங்களையும்,

கொண்டல் வளர்ப்பக் கொடி விடுபு கவினி மென் பிணி அவிழ்ந்த குறு முறி அடகும்—மழைபருவத்தே பெய்தவளர்க்கையினாலே கொடிகளைவிட்டு அழகுபெற்று மெல்லிய சுருள்விரிந்த சிறிய இலைகளையுடைய இலைக்கறிகளையும்,

கொடியென்றார், ஒழுங்குபட விடுகின்ற கிளைகளை.

[அமிர்தியன் றன்ன தீஞ்சேற்றுக் கடிகையும்:] தீஞ்சேற்று அமிர்து இயன்றன்ன கடிகையும்—இனிய பாகினாற்கட்டின அமிர்தம் தேருகண்டாற்போன்ற கண்டசருக்கரைத்தேற்றையும்,

புகழ் படப் பண்ணிய பேர் ஊன் சோறும்—புகழ்ச்சிகள் உண்டாகச் சமைத்த பெரிய இறைச்சிகளையுடைய சோற்றையும்,

கீழ்செல வீழ்ந்த கிழங்கொடு—பாரளவாகவீழ்த்த கிழங்குடனே,

[பிறவு, மின்சோறு தருநர் பல்வயி னுகர:] பல்வயின் நுகர இன்சோறு பிறவும் தருநர்—பலவிடங்களினும் அநுபவிக்க இனிய பாற்சோறு பான்முதலியவற்றையுங் கொண்டுவந்திடுவோரிடத்து எழுந்தவோசையும்,

என்றது சோறிடுஞ்சாலையை.

[வாலிதை யெடுத்த வளிதரு வங்கம், பல்வேறு பண்ட மிழிதரும் பட்டினத், தொல்லெ னிமிழிசை மானக் கல்லென, நனந்தலை வினைஞர் கலங்கொண்டு மறுகப், பெருங்கடற் குட்டத்துப் புலவுத்திரை யோத, மிருங்கழி மருவிப் பாயப் பெரிதெழுந், தருகெழு பானுள் வருவன பெயர்தலிற், பல்வேறு புள்ளி னிசையெழுந் தற்றே, யல்லங் காடி யழிதரு கம்பலை:]

நனந் தலை வினைஞர் கலம் கொண்டு மறுக—அகன்ற இடத்தையுடைய தேசங்களின்வாணிகர் ஈண்டிச்செய்த பேரணிகலங்களைக் கொண்டுபோதல்காரணமாக,

வால் இதை எடுத்த வளிதரு வங்கம்—நன்றாகிய பாய்விரித்த காற்றுக்கொண்டு வருகின்ற மரக்கலம்,

பெருங்கடற் குட்டத்துப் புலவுத் திரை ஓதம் இருங்கழி மருவிப் பாயப் பெரிது எழுந்து உருகெழு பானாள் வருவன—பெரிய கடல்சூழ்ந்த இடத்தினின்றும் புலாலுநாறுந் திரையையுடையவோதம் கரியகழியிற் புகார்முகத்தேயேறிப் பரக்கின்றவளவிலே மிக்கெழுந்து அச்சம்பொருந்திய நடுவியாமத்தே வருகின்றவற்றின் பண்ட(௫௩௭)மென்க.

பெரிதெழுந்தென்றார், பாயும்வாங்கிச் சரக்கும்பறியாமல் வருகின்றமைதோன்ற. ஓதமருவிப்பாயவென்றார், அவ்வோதம் ஏற்றத்திலே கழியிலேவருமென்பதுணர்தற்கு.

பல்வேறு பண்டம் இழிதரும் பட்டினத்து ஒல்லென் இமிழ் இசை மான—வங்கம்வருகின்றவற்றிற் பலவாய் வேறுபட்ட சரக்கு இறங்குதலைச்செய்யும் பட்டினத்து ஒல்லெனமுழங்குகின்ற ஓசையையொக்க,

மறுகுதற்குவந்த வங்கம் குட்டத்தினின்றும் வருவனவற்றிற் பண்டமிழியும் பட்டினத்து ஓசைமானவென்க.

பெயர்தலிற் பல்வேறு புள்ளின் இசை எழுந்தற்று—இரையை நிறையமேய்ந்து பார்ப்பிற்கிரைகொண்டு அந்திக்காலத்துமீளுதலிற் பலசாதியாய் வேறுபட்ட பறவைகளினோசை எழுந்த தன்மைத்து;

அல் அங்காடி அழிதரு கம்பலை— அந்திக்காலத்துக் கடையில் மிகுதியைத்தருகின்ற ஓசை,

கடவுட்பள்ளியிடத்தும் (௪௬௭) அந்தணர்பள்ளியிடத்தும் (௪௭௪) சேக்கையிடத்தும் (௪௮௭) அவையத்திடத்தும் (௪௯௨) காவிதிமாக்களிடத்தும் (௪௯௯) எழுகின்றவோசை கோதை (௫௨௪) யிருக்கையில் (௫௨௫) விழைவுகொள்கம்பலைகடுப்பக் (௫௨௬) கல்லென (௫௩௮) வெனமுடிக்க.

பண்ணியம்பகர்நரிடத்தோசையும்(௫௦௬)நாற்பெருங்குழுவிடத்தோசையும்(௫௧௦) பல்வயினுகர இன்சோறு (௫௧௫) பிறவும் (௫௩௪) தருநரிடத்தெழுந்தவோசையும் (௫௩௫) கோடுபோழ்கடைநர் (௫௧௧) முதலாகக் கண்ணுள்வினைஞரீறாகவுள்ளாரும் பிறருங்கூடிக் (௫௧௮) கம்மியருங்குழீஇ (௫௨௧) நிற்றர (௫௨௨) எழுந்தவோசையும் பட்டினத்து (௫௩௭) ஒல்லெனிமிழிசைமானக்கல்லென (௫௩௮) வெனமுடிக்க.

இங்ஙனமுடித்தபின் நியமத்து (௩௬௫) அல்லங்காடியில்அழிதருகம்பலை (௫௪௪) தூரியங்கறங்குகையினாலும் (௪௬௦) கம்பலைகடுப்பக் (௫௨௬) கல்லென்கையினாலும் (௫௩௮) ஒல்லெனிமிழிசைமானக்கல்லென்கையினாலும் (௫௩௮) பல்வேறுபுள்ளின் இசையெழுந்தற்றே (௫௪௩) யெனச்சேரவினைமுடிக்க.

கல்லெனவென்பதனை இரண்டிடத்திற்குங்கூட்டுக.

இவ்வோசைகளின் வேறுபாடுகளைநோக்கிப் பல்வேறுபுள்ளோசைகளை உவமங்கூறினார்.

[ஒண்சுட ருருப்பொளி மழுங்கச் சினந்தணிந்து, சென்ற ஞாயிறு:] ஒண் சுடர் உருப்பு ஒளி சினம் தணிந்து மழுங்கச் சென்ற ஞாயிறு—ஒள்ளிய கிரணங்களையுடைய வெப்பத்தையுடைய ஒளி சினமாறிக் குறையும்படி ஒழுகப்போன ஞாயிறு,

நன்பகற் கொண்டு குடமுதற் குன்றம் சேர — பின்னர் நன்றாகிய பகற்பொழுதைச் சேரக்கொண்டு மேற்றிசையிடத்து அத்தகிரியைச் சேருகையினாலே,

குணமுதல் நாள் முதிர் மதியம் தோன்றி நிலா விரிபு பகல் உரு உற்ற இரவு வர—கீழ்த்திசையிடத்தே பதினாலுநாட்சென்றமுதிர்ந்த நிறைமதி எழுந்து நிலாப் பரக்கையினாலே பகலின்வடிவையொத்த இராக்காலம்வரும்படி,

நயந்தோர்—கணவர்பிரிதலிற் கூட்டத்தை விரும்பியிருந்தார்க்கு,

காதல் இன்றுணை புணர்மார்—தம்மேற் காதலையுடைய தமக்கினிய கணவரைக்கூடுதற்கு,

ஆய் இதழ்த் தண் நறுங் கழுநீர் துணைப்ப—ஆராய்ந்த இதழ்களையுடைய குளிர்ந்த நறிய செங்கழுநீர்களை மாலைகட்டும்படியாக,

இழை புனையூஉ—அணிகளை யணிந்த,

நல் நெடுங்கூந்தல் நறு விரை குடைய — நன்றாகிய நெடிய மயிரிற்பூசின நறிய மயிர்ச்சந்தனத்தை அலைத்து நீக்கும்படியாக,

நரந்தம் அரைப்ப—கத்தூரியை அரைக்கும்படியாக,

நறுஞ் சாந்து மறுக—நறியசந்தனம் அரைக்கும்படியாக,

மெல் நூற் கலிங்கம் கமழ் புகை மடுப்ப — மெல்லிய நூலாற்செய்த கலிங்கங்களுக்கு மணக்கின்ற அகிற்புகையை யூட்டும்படியாக,

பெண் மகிழ்வுற்ற பிணை நோக்கு மகளிர் நெடுஞ்சுடர் விளக்கம் கொளீஇ—குணச்சிறப்பால் உலகத்துப்பெண்சாதி விரும்புமுற்ற மான்பிணைபோலும் நோக்கினையுடையமகளிர் நெடியவொளியினையுடைய விளக்கினையேற்றி,

[நெடுநக, ரெல்லை யெல்லா நோயொடு புகுந்து, கல்லென் மாலை நீங்க:]

நெடு நகர் எல்லை எல்லாம்—பெரிய மனையினெல்லையாகிய இடமெல்லாம்,

கல்லென் மாலை நோயொடு புகுந்து நீங்க—கல்லென்னுமோசையையுடைய மாலை நயந்தோர்க்கு (௫௪௯) நோயைச்செய்தலோடே புகுந்துபோகையினாலே முந்தையாமஞ்சென்றபின்றை (௬௨௦) யென்க.

நெடுநக (௫௫௬) ரெல்லையெல்லாம் (௫௫௭) மகளிர் (௫௫௫) விளக்கங்கொளீஇக் (௫௫௬) காதலின்றுணைபுணர்தற்குப் (௫௫௦) புனையூஉத் துணைப்பக் (௫௫௧) குடைய (௫௫௨) அரைப்ப மறுக (௫௫௩) மடுப்ப (௫௫௪) இரவுவரும்படி (௫௪௧) ஞாயிறு (௫௪௬) குன்றஞ்சேருகையினாலே (௫௪௭) மாலை (௫௫௮) நயந்தோர்க்கு (௫௪௯) நோயொடு புகுந்து (௫௫௭) பின்னர் நீங்க (௫௫௮) முந்தையாமஞ்சென்றபின்றை (௬௨௦) யெனக்கூட்டுக.

நாளுக் கொள—புணர்ச்சிநீங்கிற்றாகத் தமக்கு உயிரினுஞ்சிறந்தநாளைத் தம்மிடத்தே தடுத்துக்கொள்ள,

[எழ்புணர் சிறப்பி னின்றொடைச் சீறியாழ், தாழ்பயற் கனைகுரல் கடுப்பப் பண்ணுப்பெயர்த்து, வீழ்துணை தழீஇ:]

எழ் புணர் சிறப்பின் இன்றொடைச் சீறியாழ் பண்ணுப்பெயர்த்து—இசையேழும் தன்னிடத்தேகூடின தலைமையினையுடைய இனிய நரம்பினையுடைய சிறிய யாழைப் பண்களைமாறிவாசித்து,

வீழ் துணை தழீஇ — தம்மைவிரும்பின கணவனைப் புணர்ந்து நாளுக்கொள (௫௫௮),

பாட்டுக் காமத்தைவிளைவித்தலின், யாழைவாசித்து வீழ்துணைதழீஇயென்றார்.

[வியல்விசும்பு கமழ, நீர் திரண் டன்ன கோதை பிறக்கிட்டு:] நீர் திரண்டன்ன கோதை வியல் விசும்பு கமழப் பிறக்கிட்டு—நீர்திரண்டாற்போன்ற வெள்ளியபூக்க

ளாற்செய்த மாலைகளை அகற்சியையுடைய விசும்பிலே சென்றுநாறும்படி கொண்டையிலே முடித்து,

ஆய் கோல் அவிர் தொடி விளங்க வீசி—அழகிய திரட்சியையுடைய விளங்குகின்ற தொடி மிகவிளங்கும்படி கையைவீசி மனைதொறுஞ்சென்று பொய்தலயர (௩௯௧) வென்க.

போது அவிழ் புதுமலர் தெரு உடன் கமழ—அலரும்பருவமாக மலர்ந்த புதிய விடுபூக்கள் தெருவுகளெங்கும் நாற,

மேதகு தகைய மிகுநலம் எய்தி—முற்படப் பலருடன்புணர்ந்த புணர்ச்சியாற் குலைந்த ஒப்பனைகளைப் பின்னும் பெருமைதருகின்ற அழகினையுடைய மிகுகின்ற நன்மையுண்டாகவொப்பித்து,

[பெரும்பல் குவளைச் சுரும்புபடு பன்மலர், திறந்தமோந் தன்ன சிறந்துகமழ் நாற்றத்து:]

திறந்து மோந்து அன்ன சிறந்து கமழ் நாற்றத்து—அலர்கின்றபருவத்தே கையாலலர்த்தி மோந்துபார்த்தாலொத்த மிக்குநாறுகின்ற நாற்றத்தினையுடைய,

பெரும்பல் குவளைச் சுரும்பு படு பன்மலர்—பெரிய பலவாகிய செங்கழுநீரிற் சுரும்புகளுக்கலர்கின்ற பலபூக்களையும்,

[கொண்டன் மலர்ப்புதன் மானப்பூ வேய்ந்து:]

கொண்டல் மலர்ப் புதல் மான வேய்ந்த—மழைக்குமலர்ந்த மலரையுடைய சிறுதூற்றையொக்கச் சூடி,

பூ—எனைப்பூக்களையும்,

பலநிறத்துப்பூக்களை நெருங்கப்புனைதல்பற்றிச் சிறுதூறு உவமைகூறினர்.

[நுண்பூ ணாகம் வடுக்கொள முயங்கி, மாயப் பொய்பல கூட்டிக் கவவுக்கரந்து, சேயரு நணியரு நலனயந்து வந்த, விளம்பல் செல்வர் வளந்தப வாங்கி:]

சேயரும் நணியரும் நலன் நயந்து வந்த இளம்பல் செல்வர்—புறமண்டலத்தாரும் உள்ளூரிலுள்ளாருமாய்த் தம்முடைய வடிவழகைவிரும்பிவந்த இளையராகிய பல செல்வத்தையுடையாரை,

பல மாயப் பொய் கூட்டி நுண் பூண் ஆகம் வடுக் கொள முயங்கி—பலவஞ்சனைகளையுடைய பொய்வார்த்தைகளாலே முதற்கூட்டிக்கொண்டு அவருடைய நுண்ணிய பூண்களையுடைய மார்பைத் தம்மார்பிலே வடுப்படும்படியாக முயங்கிப் பின்னர்,

கவவுக் கரந்து வளம் தப வாங்கி—அங்ஙனம் அன்புடையார்போலே முயங்கினமுயக்கத்தை அவர் பொருள்தருமளவுமறைத்து அவருடைய செல்வமெல்லாம் கெடும்படியாக வாங்கிக்கொண்டு,

நுண் தாது உண்டு வறும் பூத் துறக்கும் மென்சிறை வண்டினம் மான—பூ அலருங்காலமறிந்து அதன் நுண்ணிய தாதையுண்டு தாதற்ற வறுவியபூவைப் பின்னர் நினையாமற்றுறந்துபோம் மெல்லிய சிறகையுடைய வண்டின்றிரளையொப்ப,

இது தொழிலுவமம்.

புணர்ந்தோர் நெஞ்சு ஏமாப்ப இன்துயில் துறந்து— தம்மைநுகர்ந்தோருடைய நெஞ்சு கலக்கமுறும்படி அவரிடத்து இனியகூட்டத்தை நேராகக்கைவிட்டு,

பழம் தேர் வாழ்க்கைப் பறவை போல—பழுமரமுள்ள இடந்தேடிச்சென்று அவற்றின் பழத்தையே ஆராய்ந்து வாங்கிநுகர்தலைத் தமக்குத் தொழிலாகவுடைய புள்ளினம்போல,

தம்முயிரைப் பாதுகாக்கின்ற வாழ்க்கைத்தொழிலை வாழ்க்கையென்றார்.

[கொழுங்குடிச் செல்வரும் பிறரு மேஎய, மணம்புணர்ந் தோங்கிய வணங்குடை நல்லில்:]

கொழும் குடிச் செல்வரும் பிறரும் மேஎய அணங்கு உடை நல்லில்—வளவிய குடியிற்பிறந்த செல்வரும் அவர்களாற்றோன்றிய பிறசெல்வருமேவப்பட்ட இல்லுறை தெய்வங்களையுடைய நன்றாகிய அகங்களில்,

குடிச்செல்வரென்றார், நான்குவருணத்தை. பிறரென்றார், அவர்களாற்றோன்றிய வினைச்சாதிகளை.

மணம் புணர்ந்து ஓங்கிய ஆய் பொன் அவிர் தொடிப் பாசிழை மகளிர்—வரைந்துகொள்ளப்பட்டு உயர்ச்சிபெற்ற ஓடவைத்தபொன்னாற்செய்த விளங்குகின்ற தொடியினையும் பசியபூணினையுமுடைய மகளிர்,

ஒண் சுடர் விளக்கத்து—ஒள்ளிய விளக்கினுடையஒளியிலே,

பலர் உடன் துவன்றி—பலருஞ் சேரநெருங்கி,

நீல் நிற விசும்பில் அமர்ந்தனர் ஆடும் வானவமகளிர் மான—நீலநிறத்தையுடைய ஆகாயத்தே நெஞ்சமர்ந்துவிளையாடும் தெய்வமகளிர் வருத்தமாறபோல,

கண்டோர் * நெஞ்சு நடுக்குறூஉக் கொண்டி மகளிர்—தம்மைக்கண்டோருடைய நெஞ்சை வருத்தமுறுவித்துப் பொருள்வாங்குதலையுடைய பரத்தையர்,

[யாம நல்யாழ் நாப்ப ணின்ற, முழவின் மகிழ்ந்தன ராடி:] யாம நல்யாழ் நாப்பண் தாழ்பு அயற் கனை குரல் கடுப்ப நின்ற முழவின் மகிழ்ந்தனர் ஆடி—முதற்சாமத்தில் வாசித்தற்குரிய நன்றாகிய யாழ்களுக்குநடுவே அவற்றிற்கேற்பத்தாழ்ந்து தம்வயிற்செறிந்த ஓசையையொக்கநின்ற முழவாலே மனமகிழ்ந்தாடி,

தாழ்பயற் கனைகுரல் கடுப்ப (௩௬௦) வென்று முன்னர்வந்ததனை இவ்விடத்துக்கூட்டுக.

குண்டு நீர்ப் பனித் துறைக் குவவு மணல்—ஆழ்ந்த நீரினையுடைய குளிர்ந்த துறையிடத்துக் குவிந்த மணலிலே,

முனைஇ—வெறுத்து.

[மென்றளிர்க், கொழுங்கொம்பு கொழுதி:] கொழுங்கொம்பு மென்றளிர் கொழுதி—கொழுவிய கொம்புகளினின்ற மெல்லியதளிர்களைப் பறித்து,

[நீர்நனை மேவர, நெடுந்தொடர்க் குவளை வடிம்புற வடைச்சி:] குவளை நீர் நனை மேவர நெடுந் தொடர் வடிம்புற அடைச்சி—குவளையை நீர்க்கீழரும்புகளோடே பொருந்துதல்வரக் கட்டின நெடியதொடர்ச்சியை வடிம்பிலேவிழும்படி யுடுத்து,

மணம் கமழ் மனைதொறும் பொய்தல் அயர—மணநாறுகின்ற மனைதோறும் சென்று பொருட்டருதற்குரிய இளையரோடு விளையாடுதலைச்செய்ய,

அங்ஙனம் விளையாடிவசிகரித்து உறவுகொண்டு பொருள்வாங்குதல் அவர்க்கியல்பு.

வானவமகளிர்மான (௩௮௨) நெஞ்சுநடுக்குறூஉக் கொண்டிமகளிர் (௩௮௫) பலருடன்றுவன்றிக் (௩௮௦) குவவுமணலிலே (௩௮௬) முழவின் மகிழ்ந்தனராடி (௩௮௭)

* நெஞ்சு நடுக்குறூஉங் கொண்டி மகளிரென்றும் பாடம்.

அதனைமுனைஇக் (௫௮௧) குவளையயடைச்சிக் (௫௮௮) கோதையை (௫௬௨) விசும்பு கமழப் (௫௬௧) பிறக்கிட்டு (௫௬௨) இளம்பல்செல்வரைக் (௫௭௨) கூட்டி (௫௭௦) முயங்கிப் (௫௬௬) பின்னர்க்கவவுக் கரந்து (௫௭௦) வளர்ந்தபவாங்கித் (௫௭௨) தாதுண்டுதுறக்கும் (௫௭௬) வண்டினமான (௫௭௪) இன்றுயில்துறந்து (௫௭௫) பின்னரும் மிகுநலமெய்தி (௫௬௫) சுரும்புபடுபெண்மலரையும் (௫௬௬) ஏனைப்பூக்களையும் புதன்மானவேய்ந்து (௫௬௮) புதுமலர் தெருவுடன் கமழத் (௫௬௪) தொடியையவீசி (௫௬௫) மணங்கமழ் மனைதொறும் (௫௮௬) பறவைபோலச் (௫௭௬) சென்று பொய்தலயா (௫௮௬) வெனக் கூட்டுக.

செல்வரும் பிறரும் மேவப்பட்ட (௫௭௭) அணங்குடைநல்ல இல்லிலே மணம்புணர்ந்தோங்கிய (௫௭௮) பாசிழைமகளிர் (௫௭௧) ஒண்சுடர்விளக்கத்தே (௫௮௦) சிறியாழைப் (௫௫௧) பண்ணுறுப்பெயர்த்து (௫௬௦) வீழ்துணைதழீஇ (௫௬௪) நாணுக்கொள (௫௫௮) வெனக்கூட்டுக.

கணம்கொள் அவுணர்க் கடந்த பொலந்தார் மாயோன் மேய ஓண நன்னாள்—திரட்சியைக்கொண்ட அவுணரைவென்ற பொன்னாற்செய்த மாலையினையுடைய மாமையையுடையோன் பிறந்த ஓணமாகியநன்னாளில் ஊரிலுள்ளாரெடுத்த விழவிடத்தே,

[கோணந் தின்ற வடுவாழ் முகத்த, சாணந் தின்ற சமந்தாங்கு தடக்கை, மறங்கொள் சேரி மாறுபொரு செருவின், மாறா துற்ற வடுப்படு நெற்றி:]

மறம் கொள் சேரி மாறு பொரு செருவில் மாறாது உற்ற வடுப்படு நெற்றி—இற்றைநாட் போர்செய்துமென்றுகருதி மறத்தைக்கொண்டிருக்கின்ற தெருவுகளில் தம்மிற்றும் மாறாய்ப்பொருகின்ற போரின்கண்ணே நின்ற அடிமாறாமையாற்பட்ட வடுவழுந்தின நெற்றியினையும்,

சுரும்பு ஆர் கண்ணிப் பெரும்புகல் மறவர்— சுரும்புகள்நிறைந்த போர்ப்பூவினையும் பெரியவிருப்பத்தினையுமுடைய மறவர்,

அத்திருநாளிற்பொரும் சேரிப்போர்கூறினார், அவ்வூர்க்கு இயல்பென்று.

[கடுங்களிறோட்டலின்:] கோணம் தின்ற வடு ஆழ் முகத்த (௫௯௨) சாணம் தின்ற சமம் தாங்கு தடக் கைக் (௫௯௩) கடுங்களிறு ஓட்டலின்—தோட்டிவெட்டின வடுவழுந்தின முகத்தையுடையவாய்க் கொலைபழக்கும் போர்யானை பலகாலமெடுத்தலால் தழும்பிருந்த போரைத்தாங்கும் பெரியகையினையுடைய கடியகளிற்றை ஓட்டுகையினாலே,

[காணுந ரிட்ட, நெடுங்கரைக் காழக நிலம்பர லுறுப்ப:] காணுநர் நெடுங்கரைக் காழகம் இட்ட பரல் நிலம் உறுப்ப—அவ்வியானைக்குமுன்னேயோடி அதன்விசையைக்காணும் பரிக்காரர் அவ்வியானை பிடித்துக்கொள்ளுங்காலத்து மேல்வாராமல் அஞ்சி மீளுதற்குச் சமைப்பித்து நெடிய கரையையுடைய நீலநிறத்தையுடையபுடைவைகளிலே வைத்துச் சிந்தின கப்பணம் நிலத்தேகிடந்து கால்களைப் பொதுக்கும்படி,

நெருஞ்சிமுள்ளுப்போல முனைபட இரும்பால் திரளச்சமைத்துத் தாவற்குயானையஞ்சுமென்று அவர்மடியிலேவைத்த கப்பணத்தைப் பரல்போறலிற் பரலென்றார். *"வேழங், காய்ந்தனன் கடுகவுந்திக் கப்பணஞ் சிதறினானே" என்றார்பிறரும்.

---

* சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், ௨௫௬:—"ஏந்தல்வே திருத்த யானை யிரிந்தன வெரிபொற் கண்ணி - நாந்தக வுழவர் நன்றூர் கூற்றென நடுங்கி மள்ளர்-சாய்ந்தபின் றறுக ணாண்மைக் கட்டியங் காரன் வேழங் - காய்ந்தனன் கடுக வுந்திக் கப்பணஞ் சிதறி னானே."

கடுங்கள் தேறல் மகிழ்சிறந்து திரிதர—கடியகட்டெளிவையுண்டு மகிழ்ச்சிமிக் குத் திரிதலைச்செய்ய,

ஒண்காழிற் (௫௯௫) பொருந்த வடிப்பு நெற்றி (௫௯௬) முதலியவற்றையுடைய மறவர் (௫௯௪) மகிழ்சிறந்து (௫௯௯) பரலுறப்பத் (௫௯௮) திரிதர (௫௯௯) வெனக் கூட்டுக.

கணவர் உவப்பப் புதல்வர்ப் பயந்து—தங்கணவர் இம்மைமறுமையிற்பெறும் பயன்பெற்றேமென்று மகிழும்படி பிள்ளைகளைப்பெற்று,

பணைத்து ஏந்து இளமுலை அமுதம் ஊற—பாலால்இடங்கொண்டேந்திய இளைய முலை பால்சுரக்கும்படி,

[புலவுப்புனிறு தீர்ந்து பொலிந்த சுற்றமொடு, வளமனை மகளிர் குளநீ ரயர:]

புலவுப் புனிறு தீர்ந்து குளநீர் அயர—புலானாற்றத்தையுடைய ஈன்றணிமைநீங் கித் தெய்வத்தினருளால் ஒரிடுக்கணுமற்றுக் குளத்துநீரிலே குளிக்கையினாலே,

கடுஞ்சூல் மகளிர் பேணி (௬௦௯)—முதற்சூல்கொண்டமகளிர் இவ்வாறே இடுக்க ணின்றிப் புதல்வர்ப்பயத்தல்வேண்டுமென்று தெய்வத்தைப்பரவிக் குறைதீர்ந்தபின்,

பொலிந்த சுற்றமொடு—மிக்க சுற்றத்தாருடனே,

வளமனை மகளிர்—செல்வத்தையுடைய மனைமகளிர்,

இல்லிருக்குங் குடிப்பிறந்த மகளிர்.

திவவு மெய்ந்நிறுத்துச் செவ்வழி பண்ணி—வலிக்கட்டினை யாழிற்றண்டிலே கட்டிச் செவ்வழியென்னும் பண்ணைவாசித்து,

திவவுக் கூறவே அதினரம்புங் கூறினார்.

குரல் புணர் நல்யாழ் முழவோடு ஒன்றி—குரலென்னுநரம்பு கூடின வன்னம் நன்றாகிய யாழுடனே முழவும்பொருந்தி,

நுண்ணீர் ஆகுளி இரட்ட—மெல்லியநீர்மையினையுடைய சிறுபறையொலிப்ப,

பலவுடன்—பூசைக்குவேண்டும் பொருள்கள் பலவற்றுடனே,

ஒண் சுடர் விளக்கம் முந்துற—ஒள்ளிய சுடர்விளக்கம் முற்பட,

மடையொடு—பாற்போனகமுதலிய சோறுகளை,

நல் மா மயிலின் மென்மெல இயலி—நன்றாகிய பெருமையையுடைய மயில் போலே மெத்தென மெத்தென நடந்து,

[கடுஞ்சூன் மகளிர் பேணிக்கை தொழுது:]

கைதொழுது—கையாற்றொழுது,

[பெருந்தோட் சாலினி மடுப்ப வொருசார்:]

பெருந் தோள் சாலினி மடுப்ப—பெரிய தோளினையுடைய தேவராட்டியோடே மடுப்ப,

வளமனைமகளிர் சிலர் (௬௦௩) புதல்வர்ப்பயந்து (௬௦௦) புனிறுதீர்ந்து (௬௦௨) குள நீராடுதலாலே (௬௦௩) அதுகண்டு கடுஞ்சூன்மகளிர் பேணிக் (௬௦௯) குறைதீர்ந்தபின் பொலிந்தசுற்றத்தோடே (௬௦௨) பலவுடன் (௬௦௭) சாலினியோடே (௬௧௦) பண்ணி (௬௦௪) ஒன்றி (௬௦௫) இரட்ட (௬௦௬) இயலிச்சென்று (௬௦௮) கைதொழுது (௬௦௯) மடையை (௬௦௭) மடுப்ப (௬௧௦) வெனக்கூட்டுக.

ஒருசார்—ஒருபக்கம்,

அருங் கடி வேலன் முருகொடு வளைஇ—அரிய அச்சத்தைச்செய்யும் வேலன் இவ்விடத்தின் முருகனுல்வந்ததெனத் தான்கூறிய சொல்லின்கண்ணே கேட்டோரை வளைத்துக்கொண்டு,

பிள்ளையார்வேலை யெடுத்தலின், வேலனென்ருர். என்றது - கழங்குவைத்துப் பிள்ளையாரால்வந்ததென முற்கூறிப் பின் வெறியாடுவனென்று ஆடுமுறைமை கூறிற்று.

அரிக் கூடு இன்னியம் கறங்க—அரித்தெழும்ஓசையையுடைய சல்லி கரடி முதலியவற்ருேடேகூடின இனிய ஏனைவாச்சியங்கள் ஒலியாநிற்க,

[நேர்நிறுத்துக், கார்மலர்க் குறிஞ்சி சூடிக் கடம்பின், சீர்மிகு நெடுவேட் பேணி:]

கார் மலர்க் குறிஞ்சி சூடி—கார்காலத்தான் மலரையுடையவாகிய குறிஞ்சியைச்சூடி,

கடம்பின் சீர் மிகு நெடுவேள் நேர் நிறுத்துப் பேணி—கடம்புசூடுதலால் அழகு மிகுகின்ற முருகனைச் செவ்விதாகத் தன்மெய்க்கண்ணேநிறுத்தி வழிபடுகையினாலே,

தழூஉப் பிணையூஉ—மகளிர் தம்முட்டழுவிக் கைகோத்து,

மன்றுதொறும் நின்ற குரவை—மன்றுகடோறும்நின்ற குரவைக்கூத்தும்,

சேரிதொறும்—சேரிகடோறுநின்ற,

உரையும்—புனைந்துரைகளும்,

பாட்டும்—பாட்டுக்களும்,

ஆட்டும்—பலவகைப்பட்டகூத்துக்களும்,

விரைஇ—தம்மிற் கலக்கையினாலே,

வேறு வேறு கம்பலை—வேறுவேருகியஆரவாரம்,

வெறி கொள்பு மயங்கி—ஒழுங்குகொண்டு மயங்கப்பட்டு,

பேர் இசை * நன்னன் பெரும்பெயர் நன்னாள்—பெரியபுகழையுடைய நன்னன்கொண்டாடுகின்ற பிறந்தநாளிடத்து,

அவன்பெயர் அந்நாள் பெறுதலின், பெரும்பெயரைப்பெற்ற நன்னாளென்ருர்.

சேரி விழவின் ஆர்ப்பு எழுந்தாங்கு—சேரிகளிலுள்ளார் கொண்டாடுகின்ற விழாவாலே ஆரவாரமெழுந்தாற்போல,

முந்தை யாமம் சென்ற பின்றை—முற்பட்டசாமம் நடந்தபின்பு,

கொண்டிமகளிர் (௫௮௯) பொய்தலையரப் (௫௮௧) பாசிழைமகளிர் (௫௭௧) வீழ்துணைதழீஇ (௫௬௧) நாளுக்கொள (௫௫௮) மறவர் (௫௯௯) மகிழ்சிறந்துதிரிதரக் (௫௯௧) கடுஞ்சூன்மகளிர்கைதொழுது (௬௦௧) மடுப்ப ஒருசார் (௬௧௦) நெடுவேட்பேணுகையினாலே (௬௧௪) மன்றுதொறுநின்ற குரவையும் சேரிதொறுநின்ற (௬௧௫) உரையும் பாட்டும் ஆட்டும் விரவுகையினாலே (௬௧௬) வேறுவேறுபட்டகம்பலை (௬௧௭) சேரிவிழவின்ஆர்ப்பெழுந்தாங்கு (௬௧௧) வெறிகொள்புமயக்கப்பட்டு (௬௧௭) முந்தை யாமஞ்சென்றபின்றை (௬௨௦) யெனக்கூட்டுக.

ஒருசார் (௬௧௦) விரைஇ (௬௧௬) யென்க.

பணிலம் கலி அவிந்து அடங்க—சங்குகள் ஆரவாரமொழிந்து அடங்கிக்கிடக்க,

---

* நன்னன் - ஓர்குறுநிலமன்னன்.

தாழ் சாய்த்து நொடை நவில் நெடுங் கடை அடைத்து—சட்டக்காலைவாங்கிப் பண்டங்களுக்கு விலைகூறும் நெடியகடையையடைத்து,

மட மதர் ஒள்ளிழை மகளிர் பள்ளியயர—மடப்பத்தினையும் செருக்கினையும் ஒள்ளிய அணிகலங்களையுமுடைய மகளிர் துயிலுதலைச்செய்ய,

[நல்வரி யிறாஅல் புரையு மெல்லடை, யயிருருப் புற்ற வாடமை விசயங், கவவொடு பிடித்த வகையமை மோதகம்:]

விசயம் ஆடு அமை நல் வரி இறாஅல் புரையும் மெல்லடை—பாகிலே சமைத்தலமைந்த நல்லவரிகளையுடைய தேனிறாலையொக்கும் மெல்லிய அடையினையும்,

கவவொடு அயிர்பிடித்த வகை அமை உருப்பு உற்ற மோதகம்—பருப்புந்தேங்காயுமாகிய உள்ளீடுகளோடே கண்டசருக்கரைகூட்டிப்பிடித்த வகுப்பமைந்த வெம்மைபொருந்தின அப்பங்களையும்,

தீஞ்சேற்றுக் கூவியர் தூங்குவனர் உறங்க—இனிய பாகோடு சேர்த்துக்கரைத்த மாவினையுமுடைய அப்பவாணிகரும் அவற்றோடேயிருந்து தூங்குவனராயுறங்க,

விழவின் ஆடும் வயிரியர் மடிய—திருநாளின்கண்ணே கூத்தாடுங்கூத்தர் அதனையொழிந்து துயில்கொள்ள,

பாடு ஆன்று அவிந்த பனிக் கடல் புரைய—ஒலிநிறைந்தடங்கின குளிர்ந்த கடலையொக்க,

பாயல் வளர்வோர் கண் இனிது மடுப்ப—படுக்கையிலே துயில்கொள்ளுவோர் கண் இனிதாகத் துயில்கொள்ள,

[பானாட் கொண்ட கங்கு லிடையது:]

பானாட் கொண்ட கங்குல்—பதினைந்தாநாழிகையை முடிவாகக்கொண்ட கங்குல்,

[பேயு மணங்கு முருவுகொண் டாய்கோற், கூற்றக் கொஃறேர் கழுதொடு கொட்ப:]

பேயும் அணங்கும் உருவுகொண்டு கழுதொடு கொட்ப—பேய்களும் வருத்துந் தெய்வங்களும் வடிவுகொண்டு கழுதுடனே சுழன்றுதிரிய,

கழுது - பேயிலொருசாதி.

ஆய் கோல் கூற்றக் கொஃறேர் அச்சமறியாது ஏமமாகிய(௬௫௨) மதுரை(௬௯௯) யெனக்கூட்டி யாக்கைநிலையாதென்றறிந்து மறுமைக்குவேண்டுவன செய்துகொண்டமையின், அழகிய கோலையுடைய கூற்றத்தின் கொலைக்கஞ்சாமற் காவலுண்டாயிருக்கின்றவூரென்க.

* "கரும்பாட்டிக் கட்டி *** பரிவ திலர்." என்றார் பிறரும். கொஃறேர் - காலசக்கரம்.

இரும்பிடி மேஎந் தோல் அன்ன இருள் சேர்பு—கரியபிடியின்கண்ணேமேவின தோலையொத்த கருமை தமக்கு இயல்பாகச்சேரப்பட்டு,

இருள் - கருஞ்சட்டையுமாம்.

---

* நாலடியார், அறன்வலியுறுத்தல், ௭:—"கரும்பாட்டிக் கட்டி சிறுகாலைக் கொண்டார் - துரும்பெழுந்து வேங்காற் றுயராண் டுழவார்-வருந்தி யுடம்பின் பயன் கொண்டார் கூற்றம் - வருங்காற் பரிவ திலர்."

கல்லும் மரனும் துணிக்கும் கூர்மை நிலன் அகழ் உளியர் (௬௩௪)—கல்லையுமரத்தையுமறுக்குங் கூர்மையையுடைய நிலத்தையகழும் உளியையுடையராய்,

நிலத்தை அகழுங்காலத்து இடைப்பட்ட கற்களுக்கும் மரங்களுக்கும் வாய்மடியாதென்றார்.

தொடலை வாளர்—தூக்கிட்ட வாளினையுடையராய்,

தொடுதோல் அடியர்—செருப்புக்கோத்த அடியினையுடையராய்,

[குறங்கிடைப் பதித்த கூர்நுனைக் குறும்பிடிச், சிறந்த கருமை நுண்வினை நுணங்கறல், நிறங்கவர்பு புனைந்த நீலக் கச்சினர், மென்னூ லேணிப் பன்மாண் சுற்றினர், நிலனக முளியர்:]

சிறந்த கருமை நுண்வினை நுணங்கு அறல் — மிக்ககருமையினையுடைய நுண்ணியதொழில்களையுடைய நுண்மை தன்னிடத்தே பற்றுதலையுடையது,

என்றது இரைமுடிந்தசேலையென்றவாறு; ஆகுபெயர்.

குறங்கிடைப் பதித்த கூர் நுனைக் குறும்பிடி—அச்சேலைகட்டினமருங்கிற் குறங்கிடைத் தெரியாமற்கிடக்கும்படியழுத்தின கூரிய முனையினையுடைய சிலசொட்டை,

நிறம் கவர்பு புனைந்த நீலக் கச்சினர்—பலநிறங்களைத் தன்னிடத்தேகைக்கொண்டு கைசெய்யப்பட்ட நீலநிறத்தையுடைய கச்சினையுடையராய்,

என்றது:- கட்டினசேலையிடத்தே செருகித் துடையுடனேசேர்ந்துகிடக்குஞ் சொட்டையின்மேலேகட்டின நீலக்கச்சினையென்றவாறு. அதுதெரியாமல் துடையுடனேசேர்ந்துகிடத்தலிற் குறங்கிடைப்பதித்தவென்றார்.

மென்னூல் ஏணிப் பன்மாண் சுற்றினர்— மெல்லிய நூலாற்செய்த ஏணியை அரையிலே பலவாய் மாட்சிமைப்படச்சுற்றிய சுற்றினையுடையராய்,

மதிற்றலையிலே உள்ளேவிழவெறிந்தாற் கைபோல மதிலைப்பிடித்துக்கொள்ளும்படி இரும்பாற்சமைத்ததனைத் தலையிலேயுடைய நூற்கயிற்றை உள்ளேவிழவெறிந்து அதனைப் புறம்பேநின்றுபிடித்துக்கொண்டு அம்மதிலை ஏறுவராகலின், ஏணியென்றார்.

கலன் நசைஇக் கொட்கும்—பேரணிகலங்களைநச்சுதலாலே அவற்றையெடுத்தற்கு இடம்பார்த்துச்சுழன்றுதிரியும்,

கண் மாறு ஆடவர் ஒடுக்கம் ஒற்றி—விழித்தகண்இமைக்குமளவிலே மறைகின்ற கள்வர் ஒதுங்கியிருக்கின்ற இடத்தைவேய்த்து,

செருப்பைத்தொட்டுக் கச்சைக்கட்டி நூலேணியைச்சுற்றி உளியையெடுத்து வாளைப்பிடித்துக் கொட்குங்கள்வரென வினையெச்சவினைக்குறிப்புமுற்று வினையெச்சமாய்நிற்குமாறு, * "முன்னத்தி னுணருங் கிளவியு முளவே" என்னுஞ்சூத்திரத்தானுணர்க.

வயக் களிறு பார்க்கும் வயப் புலி போல ஒற்றி (௬௩௨)—வலியகளிற்றை இரையாகப்பார்க்கும் வலியபுலியைப்போலே வேய்க்கையினாலே,

துஞ்சாக் கண்ணர்—துயில்கொள்ளாத கண்ணையுடையராய்,

அஞ்சாக் கொள்கையர் — பேய்முதலியவற்றிற்கு அஞ்சாத கோட்பாட்டையுடையராய்,

---

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல், ௬௬.

அறிந்தோர் புகழ்ந்த ஆண்மையர்—களவிற்றொழிலையறிந்தவர்களாலே புகழப்பட்ட களவிற்றொழிலை ஆளுந்தன்மையையுடையராய்,

[செறிந்த, நூல்வழிப் பிழையா நுணங்குநுண் டேர்ச்சி, யூர்காப் பாளர்:] நுணங்கு செறிந்த நூல்வழிப் பிழையா நுண்டேர்ச்சி ஊர்காப்பாளர்— நுண்மைசெறிந்த நூலின்வழியைத்தப்பாத நுண்ணிய ஆராய்ச்சியையுடைய ஊரைக்காத்தற்றொழிலை ஆளுதலையுடையராய்,

களவுகாண்டற்குங் காத்தற்குங்கூறிய நூல்கள்போவாவொன்றார்.

நூல்வழிப்பிழையா ஊரெனக்கூட்டி நூலிற்சொன்னபடி சமைந்தவூரென்றுமாம்.

ஊக்கருங் கணையினர்—தப்பக்கருதிமுயல்வார்க்குத் தப்புதற்கரிய அம்பினையுடையராய்,

தேர் வழங்கு தெருவில் நீர் திரண்டு ஒழுக மழை அமைந்துற்ற அரைநாள் அமயமும்—தேரோடுந்தெருவின்கண்ணே நீர்திரண்டொழுகும்படி மழை மிகப்பெய்த நடுநாளாகிய பொழுதிலும்,

அசைவிலர் எழுந்து நயம்வந்து வழங்கலின்—காவலிற் றப்பிலராய்ப்போந்து விருப்பந்தோன்றி உலாவுகையினாலே,

[கடவுள் வழங்குங் கையறு கங்குலும்:] இடையது (௬௫௧) கடவுள் வழங்கும் கை அறு கங்குல்—இரண்டாஞ்சாமத்திற்கும் நான்காஞ் சாமத்திற்கும் நடுவிடத்ததாகிய தெய்வங்களுலாவுஞ்செயலற்றகங்குல்,

உம்மையை யாமமுமெனப் பின்னேகூட்டுக.

[அச்ச மறியா தேம மாகிய, மற்றை யாமம் பகலுறக் கழிப்பி:]

மற்றையென்பதனை முந்தையாமஞ் சென்றபின்றை யென்பதன்பின்னும் மூன்றாஞ்சாமத்தினோடுங் கூட்டுக.

அச்சமறியா தேமமாகிய என்றும், மற்றையென்றும் யாமமென்றும் பிரித்து முன்னே கூட்டுக.

பகல் உறக் கழிப்பி—இங்ஙனம் பகுத்தலுறும்படி போக்கி,

முந்தை யாமஞ் சென்ற பின்றை (௬௨௦) மற்றைப் (௬௫௫) பானாட்கொண்டகங்குல்(௬௫௧) யாமத்தையும் மற்றை (௬௫௫) இடையதாகிய (௬௫௧) கடவுள்வழங்குங் கங்குல் (௬௫௧) யாமத்தையும் (௬௫௫) கலியவிந்தடங்கப் (௬௨௧) பள்ளியயர (௬௨௫) உறங்க (௬௨௭) வயிரியர்மடியப் (௬௨௮) பேயும் அணங்குமுருவுகொண்டு (௬௫௨) கழுதொடுகொட்ப (௬௫௫) ஊர்காப்பாளர் (௬௪௭) புலிபோலக் (௬௪௫) கண்மாறுடவர் ஒடுக்கமொற்றுகையினாலே (௬௪௨) கண்ணராய்க் கொள்கையராய் (௬௪௪) ஆண்மையராய்க் (௬௪௬) கணையராய் (௬௪௭) அரைநாளமயமும் (௬௪௧) எழுந்துநயம்வந்துவழங்கலிற் (௬௫௦) பனிக்கடல்புணையாய்ப் (௬௨௧) பாயலின்வளர்வோர் கண்ணினிதுமடிப்பப் (௬௩௦) பகலுறக்கழிப்பி (௬௫௫) யெனமுடிக்க.

இங்ஙனங் கழிக்கின்றது இராப்பொழுதென்றுணர்க.

[போதுபிணி விட்ட கமழ்நறும் பொய்கை:] பிணி விட்ட போது கமழ் நறும் பொய்கை— தளையவிழ்ந்த பூக்கள்நாறும் நறிய பொய்கைகளிலே,

[தாதுண் டும்பி போதுமுரன் றாங்கு:] போது தாது உண் தும்பி முரன்றாங்கு— அப்பூக்களில் தாதையுண்ணுந்தும்பிகள் பாடினாற்போல,

[ஓத லந்தணர் வேதம் பாட:] வேதம் ஓதல் அந்தணர் பாட—வேதத்தை முற்ற ஓதுதலையுடைய அந்தணர் வேதத்திற் றெய்வங்களைத் துதித்தவற்றைச் சொல்ல,

[சீரினி து கொண்டு நரம்பினி தியக்கி, யாழோர் மருதம் பண்ண:] யாழோர் சீர் இனிதுகொண்டு நரம்பு இனிது இயக்கி மருதம் பண்ண—யாழோர் தாளவறுதியை இனிதாக உட்கொண்டு நரம்பை இனிதாகத்தெறித்து மருதத்தைவாசிக்க,

காழோர் கடுங் களிறு கவளம் கைப்ப— பரிக்காரர் கடியகளிற்றைக் கவளத்தைத்தீற்ற,

நெடுந்தேர்ப் பணை நிலைப் புரவி புல்லுணத் தெவிட்ட— நெடியதேரிலேபூணும் பந்தியினிற்றலையுடைய குதிரைகள் புல்லாகிய உணவைக் குதட்ட,

பல் வேறு பண்ணியக் கடை மெழுக்கு உறப்ப—பண்டம்விற்பார் பலவாய் வேறுபட்ட பண்டங்களையுடைய கடைகளை மெழுகுதலைச்செய்ய,

கள்ளோர் களி நொடை நவல—கள்ளைவிற்போர் களிப்பினையுடைய கள்ளிற்கு விலைசொல்ல,

களி - ஆகுபெயர்.

இல்லோர் நயந்த காதலர் கவவுப் பிணித் துஞ்சி—கற்புடைமகளிர் தாங்கள் விரும்பின கணவருடைய முயக்கத்திற்பிணிப்பாலே துயில்கொண்டு,

புலர்ந்து விரி விடியல் எய்த விரும்பி—இருண்மாய்ந்து கதிர்விரிகின்ற விடியற் காலத்தைப் பெறுகையினாலே அக்காலத்து இல்லத்திற்செய்யத்தகுவனவற்றைச் செய்தற்குவிரும்பி,

கண் பொரா எறிக்கும் மின்னுக்கொடி புரைய — கண்ணை வெறியோடப்பண்ணிவிளங்கும் மின்னொழுங்கை யொப்ப,

ஒண் பொன் அவிர் இழை தெழிப்ப இயலி—ஒள்ளிய பொன்னாற்செய்துவிளங்குஞ் சிலம்புமுதலியனவொலிப்பப் புறம்போதுகையினாலே,

திண்சுவர் நல்வில் கதவங் கரைய — திண்ணியசுவர்களையுடைய நல்லவகங்களிற் கதவுகளொலிப்ப,

உண்டு மகிழ் தட்ட மழலை நாவிற் பழஞ்செருக்காளர் தழங்கு குரல் தோன்ற— கள்ளையுண்டு களிப்பினைத் தம்மிடத்தேதடுத்துக்கொண்ட மழலைவார்த்தையையுடைய நாவினையுடைய பழையகளிப்பினையுடையாருடைய முழங்குகின்ற குரல்கடோன்ற,

சூதர் வாழ்த்த மாகதர் நவல—நின்றேத்துவார்வாழ்த்த இருந்தேத்துவார் புகழைச்சொல்ல,

வேதாளிகரொடு நாழிகை இசைப்ப — வைதாளிகர் தத்தந் துறைக்குரியனவற்றை யிசைப்ப நாழிகைசொல்லுவார் நாழிகைசொல்ல,

நாழிகை - ஆகுபெயர்.

இமிழ் முரசு இரங்க—ஒலிக்கின்ற பள்ளியெழுச்சிமுரசு ஒலிப்ப,

ஏறு மாறு சிலைப்ப—ஏறுகள் தம்முண்மாறுபட்டு முழங்க,

பொறி மயிர் வாரணம் வைகறை இயம்ப—பொறியினையுடைய மயிரினையுடைய கோழிச்சேவல் விடியற்காலத்தை அறிந்துகூவ,

யாணையங்குருகின் சேவலொடு காமர் அன்னம் கரைய— வண்டாழ்ங்குருகினுடைய சேவல்களோடே விருப்பத்தையுடைய அன்னச்சேவல்களும் தமக்குரிய பேடைகளை யழைக்க,

அணி மயில் அகவ—அழகியமயில்கள் பேடைகளையழைக்க,

பிடிபுணர் பெருங்களிறு முழங்க—பிடியோடேகூடின பெரியயானைகள் முழங்க,

[முழுவலிக், கூட்டுறை வயமாப் புலியொடு குழூஉ:] வயமாக் கூட்டுறை முழுவலிப் புலியொடு குழும — காடிமுதலிய வலியவிலங்குகள் கூட்டிலேயுறைகின்ற மிக்கவலியையுடைய புலியுடனே முழங்க,

வானம் நீங்கிய நீனிற விசும்பின்—ஆகாயம் தனக்குவடிவின்றென்னுந் தன்மைநீங்குதற்கு மேகபடலத்தால் நீலநிறத்தையுடைய ஆகாயத்தின்கண்ணே,

இனிச் செக்கர்வானம்போன விசும்பென்பாருமுளர்.

மின்னு நிமிர்ந்தனையராகி—மின்னுதடங்கின தன்மையினையுடையராய்,

நறவு மகிழ்ந்து—மதுவையுண்டு,

மாண் இழை மகளிர் புலந்தனர் பரிந்த பருஉக்காழ் ஆரம் சொரிந்த முத்தமொடு— மாட்சிமைப்பட்ட பேரணிகலங்களையுடைய மகளிர் கணவரோடேபுலந்தனராயறுத்த பருத்தலையுடைய வடமாகிய ஆரஞ்சொரிந்த முத்தத்தோடே,

மகளிர் மகிழ்ந்து புலந்தனராய்ப் பரிந்த முத்தமென்க.

[பொன்சுடு நெருப்பி னிலமுக் கென்ன:] பொன் சுடு நெருப்பு உக்க நிலம் என்ன—பொன்னையுருக்குகின்ற நெருப்புச்சிந்தின நிலம்போல,

என்றது - கரியுந் தழலும் பொன்னுஞ் சிந்திக்கிடந்தாற்போலவென்றதாம்.

[அம்மென் குரும்பைக் காய்படு பிறவும்:]

பிறவும்—முத்தொழிந்த மாணிக்கமும் மரகதமும் பொன்னும் மணிகளும்,

அம் மென் குரும்பைக் காய் — அழகிய மெத்தென்ற இளைதாகிய பச்சைப் பாக்கும்,

படு—வீழ்ந்து,

தரு மணல் முற்றத்து—கொண்டுவந்திட்ட மணலையுடைய முற்றத்தே,

அரி ஞிமிறு ஆர்ப்ப—வண்டுகளும் மிஞிறுகளும் ஆரவாரிப்ப,

மென்பூஞ் செம்மலொடு நன்கலம் சீப்ப— மெல்லிய பூவாடல்களுடனே நல்ல பூண்களையும் பெருக்கிப்போகடும்படி,

முத்தத்தோடே பிறவும் காயும் முற்றத்தேவிழுகையினாலே அவற்றையும் செம்மலோடே கலங்களையும் அரிமிஞிறார்ப்பச் சீப்பவென்க.

இரவுத் தலைப் பெயரும் ஏம வைகறை—இராக்காலம் தன்னிடத்தில்நின்றும் போகின்ற எல்லாவுயிர்க்கும் பாதுகாவலாகிய விடியற்காலத்திலே,

பாடப் (கூகூ) பண்ணைக் (கூகூஅ) கைப்பத் (கூகூகூ) தெவிட்ட (கூகூo) உறப்ப (கூகூக) நுவலக் (கூகூஉ) கரையத் (கூகூஎ) தோன்ற (கூகூகூ) வாழ்த்த நுவல (கூஎo) இசைப்ப (கூஎக) இரங்கச் சிலைப்ப (கூஎஉ) இயம்பக் (கூஎங) கரைய அகவ (கூஎ௪) முழங்கக் (கூஎரு) குழுமச் (கூஎஎ) சீப்பத் (கூஅ௪) தலைப்பெயருமெனமுடிக்க.

மை படு பெருந்தோள் மழவர் ஓட்டி இடைப்புலத்து ஒழிந்த ஏந்து கோட்டு யானை—பிறர்தோள் குற்றப்படுதற்குக்காரணமான பெரியதோளையுடைய மழவரைக்

கெடுத்து அவர்விட்டுப்போகையினாலே போர்க்களத்தேநின்ற ஏந்தினகொம்பினை யுடைய யானைகளும்,

மழவர் - சிலவீரர்.

பகைப்புலங் கவர்ந்த பாய்பரிப் புரவி—பகைவர்நாட்டிலே கைக்கொண்டுவந்த பாய்ந்துசெல்லும் செலவினையுடைய குதிரைகளும்,

[வேல்கோ லாக வாள்செல நூறிக், காய்சின முன்பிற் கடுங்கட் கூளியர், ஊர் சுடு விளக்கிற் றந்த வாயமும்:] காய் சினம் முன்பிற் கடுங்கண் கூளியர் ஊர் சுடு விள க்கின் ஆள் செல நூறி வேல் கோலாகத் தந்த ஆயமும்—எரிகின்ற சினத்தையுடை த்தாகிய வலியினையும் தறுகண்மையினையுமுடைய வாயக்களாயிலிருந்த வேட்டுவர் பகைவரூரைச்சுடுகின்ற விளக்கிலே நிரைகாத்திருந்தவீரரை மாளவெட்டி வேல் கோலாக அடித்துக்கொண்டுவந்த பசுத்திரளும்,

நாடு உடை நல்லெயில் அணங்குடைத் தோட்டி — அகநாட்டைச் சூழவுடைத் தாகிய மூழுவாண்களிலிட்ட வருத்தத்தையுடைய கதவுகளும்,

நாடொறும் விளங்கக் கைதொழூஉப் பழிச்சி நாள் தர வந்த விழுக்கலம்—நா டொறும் தமக்குச்செல்வமிகும்படியாகக் கையாற்றொழுதுவாழ்த்தி நாட்காலத்தே திறையாகக்கொண்டுவர வந்த சீரியகலங்களும்,

அனைத்தும்—அத்தன்மையனபிறவும்,

கங்கை அம் பேரியாறு கடல் படர்ந்தாங்கு அளந்து கடை அறியா மதுரை (௬௯௯)—கங்கையாகிய அழகிய பெரியயாறு ஆயிரமுகமாகக் கடலிலேசென்றாற் போல அளந்து முடிவறியாத மதுரை,

வளம் கெழு தாரமொடு— வளப்பம்பொருந்தின அரும்பண்டங்களோடே,

[புத்தே ளுலகங் கவினிக் காண்வர:] புத்தேள் உலகம் காண்வரக் கவினி—தேவருலகம்வந்து காணுதலுண்டாகத் தான் அழகைப்பெற்று,

கூற்றக் கொண்டோர் (௬௩௩) அச்சமறியாதேமமாகிய (௬௫௨) மிக்குப்புகழெய்திய மதுரையென்க.

பாடல்சான்ற நன்னாட்டு நடுவணதாய் (௩௩௧) இருபெருநியமத்து (௩௬௫) நாளங் காடிக்கம்பலை (௪௩௦) நாடார்த்தன்றேயாய் (௪௨௮) அல்லங்காடியழிதருகம்பலை (௫௪௪) புள்ளினிசையெழுந்தற்றேயாய் (௫௪௩) ஞாயிறு (௫௪௬) குன்றஞ்சேருகையினாலே (௫௪௭) மாலை (௫௫௮) புகுந்து (௫௫௭) பின்னர்நீங்க (௫௫௮) முந்தையாமஞ்சென்ற பின்றை (௬௨௦) மற்றைப் (௬௫௩) பானாட்கொண்டகங்குல் (௬௩௧) யாமத்தையும் மற்றை (௬௫௩) யிடையதாகிய (௬௩௧) கடவுள் வழங்குங்கங்குல் (௬௫௧) யாமத் தையும் பகலுறக்கழிப்பிச் (௬௫௩) சீப்ப (௬௮௫) இரர்க்காலந் தன்னிடத்தினின் றும் போகின்றவைகறையிலே (௬௮௬) வளங்கெழுதாரத்தோடே (௬௯௭) யானையும் (௬௮௮) புரவியும் (௬௮௯) ஆயமும் (௬௯௨) தோட்டியும் (௬௯௩) கலமும்அனைத்தும் (௬௯௫) கங்கையாறுகடற்படர்ந்தாற்போல (௬௯௬) அளந்துமுடிவறியாத (௬௯௭) மது ரை (௬௯௯) யென்க.

கவினிப் (௬௯௮) புகழெய்திய (௬௯௯) பெரும்பாணிருக்கை (௩௪௨) முதலியவ ற்றையுடைய மதுரை (௬௯௯) யென்க.

மிக்குப் புகழ் எய்திய பெரும்பெயர் மதுரை— மிகுத்துப் புகழைப்பெற்ற பெரும்பொருளையுடைய மதுரை,

பெரும்பொருளென்றது வீட்டினை; * "பெற்றபெரும்பெயர் பலர்கை யிரீஇய" என்றார் பிறரும்.

[சினைதலை மணந்த சுரும்புபடு செந்தீ, யொண்பூம் பிண்டி யவிழ்ந்த காவில்:] சினை தலை மணந்த பிண்டிச் சுரும்பு படு செந்தீ ஒண்பூ அவிழ்ந்த காவில்—கொம்புகள் தம்மிற்றலைகூடின அசோகினுடைய சுரும்புகளுண்டாஞ் செந்தீப்போலும் ஒள்ளியபூவிரிந்த பொழிலிடத்தே,

சுடர் பொழிந்து ஏறிய விளங்கு கதிர் ஞாயிற்று இலங்கு கதிர் இளவெயில் தோன்றி யன்ன—ஒளியைச்சொரிந்து அத்தகிரியிலே போகவிளங்குகின்ற கிரணங்களையுடைய ஞாயிற்றினுடைய விளங்குங்கிரணங்களின் இளவெயில் தோன்றினாலொத்த மகளிர் (௧௧௨),

என்றது-பூத்த அசோகம்பொழிலிடத்தே இளவெயில் எறித்தாற்போலப் புணர்ச்சியாற்பெற்ற நிறத்தையுடைய மகளிரென்க.

[தமனியம் வளைஇய தாவில் விளங்கிழை:] தாவில் தமனியம் வளைஇய விளங்கிழை— ஓட்டற்ற பொன் நடுவழுத்தினமணிகளைச்சூழ்ந்த விளங்குகின்ற பேரணிகலங்களையும்,

நிலம் விளக்குறப்ப மேதகப் பொலிந்து— நிலத்தையெல்லாம் விளக்கமுறுக்கும்படி கற்புமேம்படப் பொலிவுபெற்று,

மயிலோடு அன்ன சாயல்— மயிலோடு ஒருதன்மைத்தாகிய மென்மையினையும்,

மாவின் தளிர் ஏர் அன்ன மேனி — மாவின்தளிரினதழகையொத்த நிறத்தினையும்,

தளிர்ப் புறத்து ஈர்க்கின் அரும்பிய திதலையர்— தளிரினது புறத்தில் ஈர்க்குப்போலத் தோன்றிய திதலையையுடையராய்,

கூர் எயிற்று—கூரிய எயிற்றினையும்,

ஒண்குழை புணரிய வண் தாழ் காதின் — ஒள்ளிய மகரக்குழைபொருந்திய வளவிய தாழ்ந்த காதினையும்,

[கடவுட்கயத் தமன்ற சுடரிதழ்த் தாமரைத், தாதுபடும் பெரும்போது புரையும் வாண் முகத்து:]கயத்து அமன்ற கடவுட் சுடர் இதழ்த் தாமரைத் தாது படும் பெரும் போது புரையும் வாள் முகத்து— குளத்திலே நெருங்கின தெய்வங்கட்குரிய நெருப்புப்போலுமிதழ்களையுடைய தாமரையினது தாதுண்டாம்பெரியபூவை ஒக்கும் ஒளியினையுடைய முகத்தினையும்,

ஆய் தொடி மகளிர்—நன்றாகவாராய்ந்த தொடியினையுமுடைய மகளிருடைய,

பொலிந்து (௧0௫) திதலையராய் (௧0அ) இழையினையும் (௧0௪) சாயலினையும் (௧0௬) மேனியினையும் (௧0௭) எயிற்றினையும் (௧0அ) காதினையும் (௧0௯) முகத்தினையும் (௧௧௧) தொடியினையுமுடைய மகளிர் (௧௧௨) என்க.

நறுந்தோள் புணர்ந்து— நறிய தோளைமுயங்கி,

கோதையிற் பொலிந்த சேக்கைத் துஞ்சி— தூக்குமாலைகளாற் பொலிவுபெற்ற படுக்கையிலே துயில்கொண்டு,

புணர்ந்து பின்னைத் துயிலுங்காலத்துத் தனியேதுயிலுதல் இயல்பென்பதுதோன்றப் புணர்ந்துதுஞ்சியென்றார்.

---

* பதிற்றுப்பத்து, ஒன்பதாம்பத்து, ௯0.

* "ஐந்தமுன் றடுத்த செல்வத் தமளியி னியற்றி" என்றார் பிறரும்.

திருந்து துயில் எடுப்ப இனிதின் எழுந்து — செல்வத்தைநினைந்தின்புறுகின்ற பற்றுள்ளம் உறக்கத்தையுணர்த்துகையினாலே அதுநினைத்து இனிதாகப் பின் எழுந்து,

என்றது - தன்செல்வம் இடையறுதொழுகுதற்கு வேண்டுங் காரியங்களை விடியற்காலத்தே மனத்தானாராயவேண்டுதலின், துயிலெடுப்புக்கு இது காரணமாயிற்று. † "வைகறை யாமந் துயிலெழுந்து தான்செய்யு, நல்லறனு மொண்பொருளுஞ் சிந்தித்து" என்றார் ஆசாரக்கோவையில்.

இனி நன்றாகிய துயிலென்றுமாம்.

[திண்கா ழார நீவிக் கதிர்விடு, மொண்கா ழாரங் கவைஇய மார்பின், வரிக்கடைப் பிரச மூசுவன மொய்ப்ப, வெருத்தந் தாழ்ந்த விரவுப்பூந் தெரியற், பொலஞ்செயப் பொலிந்த நலம்பெறு விளக்கம், வலிகெழு தடக்கைத் தொடியொடு சுடர்வரச், சோறமை வுற்ற நீருடைக் கலிங்க, முடையணி பொலியக் குறைவின்று கவைஇ, வல்லோன் றைஇய வரிப்புனை பாவை, முருகியன் றன்ன வுருவினை யாகி:]

வல்லோன் தைஇய வரிப் புனை பாவை முருகு இயன்றன்ன உருவினையாகி— சித்திரகாரி பண்ணப்பட்ட எழுதிக்கைசெய்த பாவையிடத்தே தெய்வத்தன்மை நிகழ்ந்தாற்போன்ற வடிவினையுடையையாய்,

என்றதனால், நாட்காலையில் அரசர்க்குரிய கடன்கள்கழித்துத் தெய்வவழிபாட்டோடிருந்தமை கூறினார்.

திண் காழ் ஆரம் நீவிக் கதிர் விடும் ஒண் காழ் ஆரம் கவைஇய மார்பின்—திண்ணிய வயிரத்தையுடைய சந்தனத்தைப்பூசி ஒளிவிடும் ஒள்ளியவடமாகிய முத்துச்சூழ்ந்த மார்பிலே,

நீவியென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் பிறவினைகொண்டது.

வரிக்கடைப் பிரசம் மூசுவன மொய்ப்ப—வரியையுடைத்தாகிய பின்னையுடைய தேனினமும் மற்றும் மொய்க்கப்படுவனவாகிய வண்டுமுதலியனவும் மொய்ப்ப,

எருத்தம் தாழ்ந்த விரவுப் பூந்தெரியல்—கழுத்திடத்தினின்றுந்தாழ்ந்த விரவுதலையுடைய பூமாலையையுடைத்தாகிய மார்பென (எகசு) முன்னேகூட்டுக.

பொலம் செயப் பொலிந்த நலம் பெறு விளக்கம் வலி கெழு தடக் கைத் தொடியொடு சுடர் வர — பொன்னாற்செய்கையினாலே பொலிவுபெற்ற மணிகளழுத்தின மோதிரம் வலிபொருந்தின பெரியகையில் வீரவளையோடு விளக்கம்வர,

சோறு அமைவுற்ற நீருடைக் கலிங்கம்—சோறு தன்னிடத்தே பொருந்துதலுற்ற நீரையுடைய துகில்,

* சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ௯சசு:- "ஐந்தமுன்றடுத்த செல்வத் தமளிமுன் றியற்றிப் பூம்பட் - டெந்திர வெழினி வாங்கி யின்முக வாசச் செப்புஞ் - சந்தனச் சாந்தச் செப்புந் தண்மலர் மாலை பெய்த - விந்திர நீலச் செப்பு மினையவ ரேந்தி னாரே."

† ஆசாரக்கோவை ௫:— "வைகறை யாமந் துயிலெழுந்து தான்செய்யு- நல்லறமு மொண்பொருளுஞ் சிந்தித்து வாய்வதில் - தந்தையுந் தாயுந் தொழுதெழுக வென்பதே - முந்தையோர் கண்ட முறை."

என்றது கஞ்சியிட்டதுகிலை.

உடை அணி பொலியக் குறைவின்று கவைஇ — உடைக்குமேலணியும் அணிக லங்களாலே அதுபொலிவுபெறும்படி தாழ்வின்றாகவுடுத்து,

புணர்ந்து துஞ்சி எழுந்து உருவினையாகி மார்பிலே பிரசமும் மூசுவனவும் மொய்ப்ப விளக்கம் தொடியொடுசுடர்வாக் கலிங்கத்தைக் கவைஇ யெனமுடிக்க.

வரு புனற் கற்சிறை கடுப்ப இடையறுத்து ஒன்னார் ஒட்டிய செருப் புகல் மறவர் — மிக்குவருகின்ற யாற்றுநீரிடத்துக் கல்லணைநின்று தாங்கினாற்போலத் தம்ப டையைக்கெடுத்து மிக்குவருகின்ற பகைவர்படையை நடுவேதவிர்த்து அவரைக் கெடுத்த போரைவிரும்பும் படைத்தலைவர்,

* "வருவிசைப் புனலைக் கற்சிறை போல, வொருவன் றாங்கிய பெருமை யானும்" என்னும் வஞ்சித்துறை கூறினார். இதுகூறவே முன்னர் மாராயம்பெற்றவர்களே இப்போரைச்செய்வரென்பது ஆண்டுப் பெற்றாமாகலின், இவர்கள் ஏனாதிப்பட்டமு தலிய சிறப்புப்பெற்ற படைத்தலைவரென்பது பெற்றாம்.

வாள் வலம் புணர்ந்த நின் தாள் வலம் வாழ்த்த — வாள்வெற்றியைப் பொருந் தினநினது முயற்சியின்வெற்றியை வாழ்த்த,

வில்லைக் கவைஇக் கணை தாங்கு மார்பின் மா தாங்கு எறுழ்த் தோள் மறவர்த் தம்மின் — வில்லை நிரம்பவலிக்கையினாலே தன்னுள்ளேயடக்கிக்கொண்ட அம்பின் விசையைத்தாங்கும் மார்பினையுங் குதிரையைச்செலுத்தி வேண்டுமளவிலே பிடிக்கும் வலியையுடைய தோளினையுமுடைய வீரரைக்கொணர்மின்;

தம்மின் - முன்னிலை முற்றுவினைத்திரிசொல். இது தும்பையிற் † குதிரைநிலை கூறிற்று. கணைதாங்குமார்பு கூறவே கணை துணையுறமொய்த்தலுங் கூறிற்று.

கல் இடித்து இயற்றிய இட்டு வாய்க் கிடங்கின் நல்லெயில் உழந்த செல்வர்த் தம்மின் — கற்றரையைப் பொளிந்துபண்ணின இட்டிதாகிய நீர்வரும்வாயையுடை ய கிடங்கினையுடைய முழுமுதலரணத்தேநின்று வருந்தின வீரச்செல்வத்தையுடை யாரைக் கொணர்மின்;

இஃது ‡ "வேற்செரு வீழ்ந்த மற்றதன் மறனும்" என்னும் புறத்துழிஞைத்து றை கூறிற்று.

கொல் ஏற்றுப் பைந்தோல் சீவாது போர்த்த மாக் கண் முரசம் ஓவில கறங்க — மாறுபாட்டையேற்றுக் கோறற்றொழிலையுடைய ஏற்றினது செவ்வித்தோலை மயிர் சீவாமற்போர்த்த பெரிய கண்ணையுடையமுரசம் மாறாமனின்று ஒலியாநிற்க,

எரி நிமிர்ந்தன்ன தானை நாப்பட் பெரு நல் யானை போர்க்களத்து ஒழிய விழு மிய வீழ்ந்த குரிசிலர்த் தம்மின் — நெருப்புநடந்தாற்போன்ற பகைவர்படைக்குநடுவே சென்று பெரிய நல்ல யானையைப் போர்க்களத்தே படவெட்டிச் சீரிய புண்ணி னால்வீழ்ந்த தலைவரைக் கொணர்மின்;

இது § "களிற்றெதிர்ந் தெறிந்தோர் பாடு" என்னும் தும்பைத்துறை கூறிற்று. பாடு, பெருமையாகலின் அதுதோன்ற ஈண்டுக் குரிசிலென்றார்.

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், அ.
† ,, ,, ,, கஎ.
‡ ,, ,, ,, கங.
§ ,, ,, ,, கஎ.

முறைகருதுபு(எகஅ)—முன்னுளோர் காத்தமுறைமையை நாளும் உட்கொண்டு,

புரையோர்க்கு—நட்பிற் குற்றந்தீர்ந்தோர்பொருட்டு,

[தொடுத்த பொலம்பூந் தும்பை, நீர்யா னொன்றாது முறைகருதுபு சூட்டி:]

தொடுத்த பொலம் பூந்தும்பை சூட்டி.—கட்டப்பட்ட பொன்னாற்செய்த பூவினையுடைய தும்பையைச்சூட்டி எவுகையினாலே,

நான்காமுருபு ஈண்டு அதற்பொருட்டு.

காழ் மண்டு எஃகமொடு கணை அலைக் கலங்கி—காம்பு குழைச்சினுள்ளேசெருகின வேல்களுடனே அம்புகளுஞ்சென்று நிலைகுலைத்தலின் நிலைகலங்கி,

[பிரிபிணை யரிந்த நிறஞ்சிதை கவயத்து, வானத் தன்ன வளநகர் பொற்ப, நோன்குறட் டன்ன வூன்சாய் மார்பி, னுயர்ந்த வுதவி யூக்கலர்த் தம்மின்:]

பிரிபு இணை அரிந்த நிறம் சிதை கவயத்து ஊன் சாய்—பலவாய்ப் பிரிந்தி ணைந்த சந்துவாய்களற்ற பழையநிறங்கெட்ட கவயத்தோடே ஊன்கெட்ட,

நோன் குறட்டன்ன மார்பின்—வலிய சகடையிற்குறட்டையொத்த மார்பினையுடையராகிய ஊக்கலரென்க (எசகூ).

வேலும் அம்பும்பட்டு எங்கும் உருவிநிற்றலிற் குறடும் அதிற்றைத்த உருளிகளும் போன்றன மார்புகள். குறடு பட்டடைமரமுமாம்.

வானத்தன்ன வளநகர் பொற்ப உயர்ந்த உதவி ஊக்கலர்த் தம்மின்—தேவருலகையொத்த செல்வத்தையுடைய ஊர்கள் முன்புபோலே நட்புக்கொண்ட அகத்தழிஞரையோராளும்படி உயர்ந்த உதவியைச்செய்த முயற்சியையுடையாரைக் கொணர்மின்;

என்றது-தமக்குநட்பாய் முற்றகப்பட்டோரை முற்றுவிடுவித்தற்குத் தாமேயுதவலின், மைந்துபொருளாகச்சென்று அம்முற்றுவிடுவித்து அவ்வூரை அவர்க்கு மீட்டுக் கொடுத்தமை கூறிற்று. இதனானே உழிஞைப்புறத்துத் தும்பைகூறினர்; என்னை? * "கணையும் வேலுந் துணையுற மொய்த்தலிற், சென்ற வுயிரி னின்ற யாக்கை" கூறுதலானும் வளநகர் பெறும்படி உயர்ந்தவுதவிசெய்தமை கூறுதலானும்.

நிவந்த யானைக் கணநிரை கவர்ந்த புலர்ந்த சாந்தின் விரவுப் பூந்தெரியற் பெருஞ்செய் ஆடவர்த் தம்மின்—உயர்ந்த யானைத்திரளினொழுங்குகளைக் கைக்கொண்ட பூசிப்புலர்ந்தசாந்தினையும், விரவுதலையுடைய வியன்பூமாலையினையும், பெரியசெய்கைகளையுமுடைய மண்டலங்களையாள்கின்றவரைக் கொணர்மின்;

[பிறரும், யாவரும் வருக வேனோருந் தம்மென, வரையா வாயிற் செறுஅது:]

ஏனோரும் தம்மென வரையா—மண்டபத்தாரையும், அறங்கூறவையத்தாரையுங் கொணர்மினென வரைந்துகூறி,

வாயில் செறுஅது பிறரும் யாவரும் வருக என— வாயிலிடத்துத் தகையாமல் இவர்களைப்போல்வாரும் படையாளர்முதலியோரும் வருவாராகவெனக் கூறி,

இருந்து—இங்ஙனம் எளியையாயிருந்து,

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், கசு.

[பாணர் வருக பாட்டியர் வருக, யாணர்ப் புலவரொடு வயிரியர் வருகென:] யாணர்ப் புலவரொடு பாணர் வருக பாட்டியர் வருக வயிரியர் வருக என—கவியாகிய புதுவருவாயினையுடைய புலவரோடே பாணர் வருவாராக, பாணிச்சியர் வருவாராக, கூத்தர் வருவாராகவென அழைத்து,

[இருங்கிளை புரக்கு மிரவலர்க் கெல்லாம், கொடிஞ்சி நெடுந்தேர் களிற்றொ டும் வீசி:]

இருங்கிளை புரக்கும் இரவலர்க்கு எல்லாம் நீர் யாரென்றது (எகஅ) கொடிஞ்சி நெடுந்தேர் களிற்றொடும் வீசி—அவர்கள் சுற்றத்தாராய் அவர்கள்பாதுகாக்கும்பெரிய இரவலர்க்கெல்லாம் நீர்யாவரென்று அவர்களைக்கேளாதே அவர்கள்காட்டின அளவைக்கொண்டு கொடிஞ்சியையுடைய நெடியதேர்களை யானைகளோடுங் கொடுத்து,

கொடிஞ்சி - தாமரைப்பூவாகப்பண்ணித் தேர்த்தட்டின்முன்னே நடுவது.

களந்தோறும் கள்ளரிப்ப—இடந்தோறுங் கள்ளையரிப்ப,

மரந்தோறும் மை வீழ்ப்ப— மரத்தடிகடோறும் செம்மறிக்கிடாய் படுப்ப,

நிண ஊன் சுட்டு உருக்கு அமைய—நிணத்தையுடைய தசைகள் சுடுதலாலே அந்நிணம் உருகுதல்பொருந்த,

நெய் கனிந்து வறை ஆர்ப்ப—நெய் நிறையப்பெற்றுப் பொரிக்கறிகளாரவாரிப்ப,

குரூஉக் குய்ப் புகை மழை மங்குலிற் பரந்து தோன்ற—நிறத்தையுடைய தாளிப்பிலெழுந்த புகை மழையையுடைய திசைகள்போலே பரந்து தோன்றப்பட்டு,

வியன் நகரால்—அகற்சியையுடைய வீடுகளாலே மிக்குப்புகழெய்திய மதுரை (சுகக) யென முன்னேகூட்டுக.

நகர் - வீடுகள்.

அரிப்ப வீழ்ப்ப அமைய ஆர்ப்பத் தோன்றப்பட்டு அகற்சியையுடைய வௌ உடைமையொடு முடிக்க.

[பல்சாலை முதுகுடுமியி, னல்வேள்வித் துறைபோகிய, தொல்லாணை நல்லாசிரியர், புணர்கூட் டுண்ட புகழ்சால் சிறப்பின்:]

நல் வேள்வித் துறை போகிய—நல்ல யாகங்கட்குக்கூறிய துறைகளெல்லாம் முன்னர் முற்றமுடித்தவிட்ட,

தொல்லாணை நல்லாசிரியர் புணர் கூட்டு உண்ட—பழைய ஆணைகளையுடைய நல்லஆசிரியர் தாங்கள் பின்புகூடின கந்தழியாகிய கொள்கையை அவரிடத்தே பெற்று அநுபவித்த,

புகழ் சால் சிறப்பிற் பல்சாலை முதுகுடுமியின்—புகழ்ச்சியமைந்த தலைமையினையுடைய பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப்பெருவழுதியைப்போலே நீயும் நல்லாசிரியரிடத்தே கேட்டிசின் (உ0அ) என முன்னேகூட்டுக.

என்றது - அந்தணர்க்குக்கூறியமுறையே முன்னுள்ள கருமங்களைமுடித்துப் பின்னர்த் தத்துவங்களையாராய்ந்து மெய்ப்பொருளுணர்ந்து வீட்டின்பமெய்திய ஆசிரியரிடத்தே தானும் அம்முறையேசென்று வீட்டின்பத்தைப்பெற்ற குடுமியென்றவாறு.

நிலம் தரு திருவின் நெடியோன் போல—எல்லாநிலங்களையும் தன்னிடத்தே காட்டின பெருஞ்செல்வத்தையுடைய மாயோனைப்போலத் தொல்லாணையையுடைய நல்லாசிரியர் (எகக) என முன்னேகூட்டுக.

என்றது - கண்ணன் எப்பொருளும் தானாயிருக்கின்றபடியைக் காட்டி ஸ்ரீ கீதை யருளிச்செய்து எல்லாரையும் போதித்தாற்போல எல்லாரையும்போதிக்கவல்லராகி ய ஆசிரியரென்றவாறு.

ஆணை - ஆக்கினை.

[வியப்புஞ் சால்புஞ் செம்மை சான்றோர், பலர்வாய்ப் புகாஅ சிறப்பிற் றோன்றி:]

வியப்பும்—நீ அவ்வாசிரியரிடத்துப்பெற்ற கந்தழியின் அதிசயமும்.

சால்பும்—பின்பு பெற்றமைந்த அமைதியும்,

புகா அறு சிறப்பிற் செம்மை சான்றோர் பலர் வாய்த் தோன்றி—குற்றமற்ற சிறப்புக்களையுடைய தலைமைகளெல்லாம் அமைந்தோர்பலரும் தம்மிலிருந்து சொல்லப்பட்டு,

பலர்வாயென்பதனோடும் பின்வரும் புகாஅறுசிறப்பைக் கூட்டுக. புகாஅறுசிறப்பிற் செம்மையாவன * "நாலிரு வழக்கிற் றாபத பக்கமும்" என்புழிக் கூறப்பட்டவை.

அரிய தந்து—இவ்விடத்திற்கு அரியவாய் வேற்றுப்புலத்திலுள்ள பொருள்களைக் கொணர்ந்து எல்லார்க்குங்கொடுத்து,

குடி அகற்றி—நின்னாட்டில்வாழுங் குடிமக்களைப் பெருக்கி,

என்றது செல்வமுண்டாக்கியென்றதாம்.

பெரிய கற்று—நற்பொருள்களை விளங்கக்கூறிய நூல்களைக் கற்று,

இசை விளக்கி—நின்புகழே எவ்வுலகத்தும் நிறுத்தி,

முந்நீர் நாப்பண் ஞாயிறு போலவும்—கடனடுவேதோன்றுகின்ற ஞாயிற்றை யொக்கவும்,

பல் மீன் நடுவண் திங்கள் போலவும்—பலமீன்களுக்குநடுவே தோன்றுகின்ற நிறைமதியைப்போலவும்,

பூத்த சுற்றமொடு பொலிந்து இனிது விளங்கி—நீ பொலிவுபெற்ற சுற்றத்தாருடனே பொலிவுபெற்று இனிதாகவிளங்கி,

மண்டிலமாக்கள் தண்டத்தலைவர் முதலிய சுற்றத்தோர்க்குநடுவே ஞாயிறுபோலவிளங்கிப் பலகலைகளைக் கற்றோரிடத்தே மதிபோலவிளங்கியென்க.

பொய்யா நல்லிசை நிறுத்த புனை தார்ப் பெரும்பெயர் மாறன் தலைவனாக—உண்மையான நல்லபுகழை உலகிலேநிறுத்தின கைசெய்த மாலையினையும் பெரிய பெயரினையுமுடைய மாறன்முதலாக,

மாறன் - இவன்குடியிலுள்ள பாண்டியன்; அன்றி ஒருகுறுநிலமன்னனென்றலுமொன்று.

கடந்து அடு வாய் வாள் இளம் பல் கோசர்—பகைவரை வென்றுகொல்லுந் தப்பாதவாளினையுடைய இளைய பலராகியகோசரும்,

[இயனெறி மரபினின் வாய்மொழி கேட்பப், பொலம்பூ ணைவ ருட்படப் புகழ்ந்த, மறமிகு சிறப்பிற் குறுநில மன்ன, ரவரும் பிறரும்:]

புகழ்ந்த பொலம் பூண் ஐவர் உட்பட— எல்லாரும் புகழப்பட்ட பொன்னாற்செய்த பேரணிகலங்களையுடைய ஐம்பெருங்கேளிருமுட்பட,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், உ௦.

மறம் மிகு சிறப்பிற் குறுநிலமன்னர் அவரும்—மறமிக்க தலைமையினையுடைய குறுநிலமன்னராகிய அவரும்,

பிறரும்—கூறுதொழிந்தோரும்,

இயல் நெறி மரபின் நின் வாய்மா ழெி கேட்ப—நடக்கின்ற நெறிமுறைமையினாலே நின்னுடைய உண்மையானமொழியைக் கேட்டு அதன்வழியே நடக்க,

[துவன்றிப் பொற்பு, விளங்கும் புகழவை நிற்புகழ்ந் தேத்த:] பொற்பு விளங்கும் புகழ் அவை துவன்றி நிற் புகழ்ந்து எத்த—பொலிவுவிளங்குகின்ற புகழினையுடைய அறங்கூறவையத்தார் நெருங்கி நின்னுடைய அறத்தின்றன்மையைப் புகழ்ந்து வாழ்த்த,

[விளங்கிழை மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய, மணங்கமழ் தேறன் மடுப்ப நாளு, மகிழ்ந்து:]

விளங்கிழை மகளிர் பொலம் கலத்து எந்திய மணம் கமழ் தேறல் மடுப்ப மகிழ்ந்து—விளங்குகின்ற பூணினையுடையமகளிர் பொன்னாற்செய்த வட்டில்களிலேயெடுத்த மணநாறுகின்ற காமபானத்தைத்தர அதனையுண்டு மகிழ்ச்சியெய்தி மகளிர்தோள் புணர்ந்து (௭௧௨) என முன்னேகூட்டுக.

நாளுமென்பதனைப் பின்னேகூட்டுக. மணங்கமழ்தேறலென்றதனாற் காமபானமாயிற்று.

[இனி துறைமதி பெரும, வரைந்துநீ பெற்ற நல்லூ ழியையே:] பெரும நல்லூழியை வரைந்து நீ பெற்ற நாளும் இனிது உறைமதி—பெருமானே, நன்றாகிய ஊழிக்காலத்தை இத்துணைக்காலமிருத்தியெனப் பால்வரைதெய்வத்தாலே வரையப்பட்டு நீ அறுதியாகப்பெற்ற நாண்முழுதும் இனிதாக இருப்பாயென்க.

நல்லூழியென்றார், கலியூழியல்லாத ஊழியை. உம்மை - முற்றும்மை.

உயர்ந்தோர்மருகனே (௨௩), நெடியோனும்பலே (௬௧), பொருநனே (௪௨), கொற்றவனே (௮௮), வெல்கோவே (௧0௫), புகழ்வேந்தே (௧௩0), நசைப்பொருநனே (௧௩௮), போரேறே (௧௪௪), குரிசிலே (௧௫௧), நீகொற்றவர்தங்கோனாகுவை (௭௪), வாய்நட்பினை (௧௧௮), பணிந்தொழுகலை (௨0௧), பழிநமக்கொழுகவென்னாய் (௨0௪), இசைவேட்குவை (௨0௫), அன்னாய் (௨0௬), நின்கொற்றம் (௧௧௪) பிறையிற் (௧௧௩) சிறக்க (௧௧௪), நின்தெவ்வராக்கம் (௧௧௬) மதியிற் (௧௧௫) கெடுக (௧௧௬), நின்நல்லிசை கெடாதுநிலைஇயர் (௨0௧), இனி நீ பாடல்சான்ற நன்னாட்டுநடுவணதாய் (௩௩௧) இரு பெருநியமத்து (௩௬௫) நாளங்காடிக்கம்பலை (௪௩0) நாடார்த்தன்றேயாய் (௪௨௮) அல்லங்காடி அழிதருகம்பலை (௫௪௪) புள்ளிமிசையெழுந்தற்றேயாய் (௫௪௩) ஞாயிறு (௫௪௬) குன்றஞ்சேருமையினாலே (௫௪௭) மாலை (௫௫௮) புகுந்து (௫௫௭) பின்னர் நீங்க (௫௫௮) முந்தையாமஞ் சென்றபின்றை (௬௨0) மற்றைப் (௬௫௩) பானாட்கொண்ட கங்குல் (௬௩௧) யாமத்தையும் மற்றை (௬௫௩) இடையதாகிய (௬௩௧) கடவுள்வழங்கு கங்குல் (௬௫௧) யாமத்தையும் பகலுறக்கழிப்பிப் (௬௫௩) பாடப் (௬௫௬) பண்ணைக் (௬௫௮) கைப்பத் (௬௫௯) தெவிட்ட (௬௬0) உறப்ப (௬௬௧) நுவலக் (௬௬௨) கனையத் (௬௬௭) தோன்ற (௬௬௬) வாழ்த்த நுவல (௬௭0) இசைப்ப (௬௭௧) இரங்கச் சிலைப்ப (௬௭௨) இயம்பக் (௬௭௩) கனைய அகவ (௬௭௫) முழங்கக் (௬௭௬) குழுமச் (௬௭௭) சிப்ப (௬௮௫) இராக்காலந் தன்னிடத்தினின்றும்போகின்ற வைகறையிலே (௬௮௬) வணங்கெழு தாரத்தோடே (௬௧௭) யானையும் (௬௮௮) புரவியும் (௬௮௩) ஆயமும் (௬௧௨)

தோட்டியுங் (சுகரு) கலமுமனைத்தும் (சுகடு) கங்கையாறுகடற்படர்ந்தாங்கு (சுகசு) அளந்து கடையறியாத (சுகள), கவினிப் (சுகஅ) புகழெய்திய (சுகசு), பெரும்பாணிருக்கையினையும் (ரூசஉ), இடங்கினையும் (ருடுக), புரிசையினையும் (ருடுஉ), வாயிலினையு (ருடுசு) முடைய நான்மாடத்தான் மலிந்தபுகழைக்கூடுதலையுடைய (சஉக) மதுரையிலே (சுகக) மகளிர் தேறன்மடுப்ப (எஅ௦) மகிழ்ந்து (எஅக) மகளிர்நறுந்தோளைப்புணர்ந்து (எகஉ) சேக்கைத்துஞ்சி (எகரு) யெழுந்து (எகச) உருவினையாகி (எஉச) மார்பிலே (எகசு) பிரசமும் மூசுவனவுமொய்ப்ப (எகள) விளக்கந் (எகக) தொடியொடுசுடர்வரக் (எஉ௦) கலிங்கத்தைக் (எஉக) கவைஇ (எஉஉ) மறவர் (எஉகூ) தாள்வலம் வாழ்த்த (எஉள) மாறன்முதலாகக் (எளஉ) கோசரும் (எளரு) ஐவருமுட்படக் (எளடு) குறுநிலமன்னராகிய (எளசு) அவரும்பிறரும் (எளள) நின்வாய்மொழிகேட்ப (எளச) நிற்புகழ்ந்தேத்த (எளஅ) மறவர்த்தம்மின் (எஉகூ), செல்வர்த்தம்மின் (எருக), குரிசிலர்த்தம்மின் (எருரு), ஊக்கலர்த்தம்மின் (எசரு), பெருஞ்செயாடவர்த்தம்மின் (எசசு), ஏனோருந் தம்மெனச் (எசள) சிலைவரைந்துகூறி (எசஅ) வாயிலிடத்துத் தகையாமத்(எசஅ) பிறரும் (எசசு) யாவரும் வருகவெனப் பொதுப்படக்கூறி (எசள) நாளோலக்கமிருக்குமண்டபத்தேயிருந்து (எசஅ) புலவரொடு (எடு௦) பாணர்வருக, பாட்டியர்வருக (எசக), வயிரியர் வருகவெனவழைத்து (எடு௦) அவர்காட்டின இரவலர்க்கெல்லாம் (எடுக) நீர்யாரென்னாதே (எருஅ) தேரைக் களிற்றொடுவீசி (எடுஉ) அரியதந்து குடியகற்றிப் (எசுசு) பெரியகற்று இசைவிளக்கி (எசுள) ஞாயிறுபோலவுந் (எசுஅ) திங்கள்போலவுஞ் (எசுசு) சுற்றமொடு பொலிந்து விளங்கி (எள௦) வாழி (உ௦அ); அங்ஙனம் வாழ்ந்து பிறப்பற முயலாது பயனின்றிக்கழிந்தோர் (உருள)திரையிடுமணலினும் பலரேகாண் (உருசு), அப்பயனின்மையாலே (உருஅ) அண்ணலே (உ௦ள) நீயும் அவ்வாறுகழியலாகாதென்று இவ்வாழ்விற்பெரிதாயிருப்பதொரு பொருளை யான்கூறுவேன் (உ௦ள); அஃது என்னாற்காட்டுதலரிது; அதனை நெடியோன்போலத் (எசுரு) தொல்லாணையினையுடைய நல்லாசிரியர் (எசுக) புணர்கூட்டுண்டசிறப்பினை (எசுஉ) யுடைய பல்யாகசாலைமுதுகுடுமியைப்போல (எடுக) நல்லாசிரியரிடத்தே கேட்டிசின் (உ௦அ); கேட்டு அதனைநீகண்டவியப்பும் சால்பும் (எசுச) புகாறுசிறப்பிற்(எசுடு)செம்மைசான்றோர் (எசுச) பலர் தம்மிலிருந்து சொல்லப்பட்டுப்(எசுடு) பெருமானே (எஅக), நன்றாகிய ஊழிக்காலத்தை இத்துணைக்காலமிருத்தியெனப் பால்வரைதெய்வத்தாலே வரையப்பட்டு நீஅறுதியாகப்பெற்ற (எஅஉ) நாண்முழுதும் (எஅ௦) இனிதாகப் பேரின்பத்தை நுகர்ந்திருப்பாய் (எஅக); அதனைநுகராது ஐம்பொறிகட்கு முன்னிற்கப்படுவனவாகிய இந்நுகர்பொருள்கட்கு நின்னொடு என்னவுறவுண்டு (உ௦சு); இனி நின்னிடத்துண்டாகிய மாயைகெடுவதாக (உ௦அ) வெனமாட்டுறுப்பானும் எச்சவுறுப்பானும் வினைமுடிக்க.

* "அகன்றுபொருள் கிடப்பினு மணுகிய நிலையினு, மியன்றுபொருள் முடியத் தந்தன ருணர்த்தன், மாட்டென மொழிப பாட்டியல் வழக்கின்." † "சொல்லொடுங் குறிப்பொடு முடிவுகொ ளியற்கை, புல்லிய கிளவி யெச்ச மாகும்." என்னுஞ்சூத்திரங்களாற் கூறிய இலக்கணம் ‡ "நல்லிசைப் புலவர் செய்யு ளுறுப்பு" எனத் தொல்காப்பியனார் கூறினமையின், இவரும் நல்லிசைப்புலவராதலின், இங்ஙனம் செய்யுள்செய்தாரென்றுணர்க.

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், உகக.
† ,, ,, ,, உ௦எ.
‡ ,, ,, ,, க.

தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனை மாங்குடி மருதனார்பாடிய மதுரைக்காஞ்சிக்கு மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர் செய்தவுரை முற்றிற்று.

வெண்பா.

க பைங்க ணிளம்பகட்டின் மேலானைப் பான்மதிபோற்
றிங்க ணெடுங்குடையின் கீழானை—யங்கிரந்து
நாம்வேண்ட நன்னெஞ்சே நாடுதிபோய் நானிலத்தோர்
தாம்வேண்டுங் கூடற் றமிழ்.

உ சொல்லென்னும் பூம்போது தோற்றிப் பொருளென்னு
நல்லிருந் தீந்தாது நாறுதலான்—மல்லிகையின்
வண்டார் கமழ்தாம மன்றே மலையாத
தண்டாரான் கூடற் றமிழ்.

ஏழாவது

நெடுநல்வாடை.

வையகம் பனிப்ப வலனேர்பு வளைஇப்
பொய்யா வானம் புதுப்பெயல் பொழிந்தென
வார்கலி முனைஇய கொடுங்கோற் கோவல
ரேறுடை யினநிரை வேறுபுலம் பரப்பிப்
புலம்பெயர் *புலம்பொடு கலங்கிக் கோட
னீடிதழ்க் கண்ணி நீரலைக் கலாவ
மெய்க்கொள் பெரும்பனி நலியப் பலருடன்
கைக்கொள் கொள்ளியர் கவுள்புடையூஉ நடுங்க
மாமேயன் மறப்ப மந்தி கூரப்
பறவை படிவன வீழக் கறவை
கன்றுகோ ளொழியக் கடிய வீசிக்
குன்றுகுளிர்ப் பன்ன கூதிர்ப் பானாட்
புன்கொடி முசுண்டைப் பொறிப்புற வான்பூப்
பொன்போற் பீரமொடு புதற்புதன் மலரப்
பைங்காற் கொக்கின் மென்பறைத் தொழுதி
யிருங்களி பரந்த வீர வெண்மணற்
செவ்வரி நாரையோ டெவ்வாயுங் கவரக்
கயலற லெதிரக் கடும்புனற் சாஅய்ப்
†பெயலுலந் தெழுந்த பொங்கல் வெண்மழை
யகலிரு விசும்பிற் றுவலை கற்ப
வங்க ணகல்வய லார்பெயற் கலித்த
வண்டோட்டு நெல்லின் வருங்கதிர் வணங்க
முழுமுதற் கமுகின் மணியுற ழெருத்திற்
கொழுமட லவிழ்ந்த குழூஉக்கொள் பெருங்குலை
நுண்ணீர் தெவிள வீங்கிப் புடைதிரண்டு
தெண்ணீர்ப் பசுங்காய் சேறுகொள முற்ற
நளிகொள் சிமைய விரவுமலர் வியன்காக்
குளிர்கொள் சினைய குரூஉத்துளி தூங்க
மாட மோங்கிய மல்லன் மூதூர்

* புலம்பினென்றும் பாடம்.
† பெயலுழந்தென்றும் பாடம்.

ஆறுகிடந் தன்ன வகனெடுந் தெருவிற்
படலைக் கண்ணிப் பரேரெறுழ்த் திணிதோண்
முடலை யாக்கை முழுவலி மாக்கள்
வண்டுமூசு தேறன் மாந்தி மகிழ்சிறந்து
துவலைத் தண்டுளி பேணார் பகலிறந்
திருகோட் டறுவையர் வேண்டுவயிற் றிரிதர
வெள்ளி வள்ளி வீங்கிறைப் பணைத்தோள்
மெத்தென் சாயன் முத்துறழ் முறுவற்
பூங்குழைக் கமர்ந்த வேந்தெழின் மழைக்கண்
மடவரன் மகளிர் பிடகைப் பெய்த
செவ்வி யரும்பின் பைங்காற் பித்திகத்
தவ்வித ழவிழ்பதங் கமழப் பொழுதறிந்
திரும்புசெய் விளக்கி னீர்ந்திரிக் கொளீஇ
நெல்லு மலருந் தூஉய்க்கை தொழுது
மல்ல லாவண மாலை யயர
மனையுறை புறவின் செங்காற் சேவ
லின்புறு பெடையொடு மன்றுதேர்ந் துண்ணா
திரவும் பகலு மயங்கிக் கையற்று
மதலைப் பள்ளி மாறுவன விருப்பக்
கடியுடை வியனகர்ச் சிறுகுறுந் தொழுவர்
கொள்ளுறழ் நறுங்கற் பலகூட்டு மறுக
வடவர் தந்த வான்கேழ் வட்டந்
தென்புல மருங்கிற் சாந்தொடு துறப்பக்
கூந்தன் மகளிர் கோதை புனையார்
பல்லிருங் கூந்தற் சின்மலர் பெய்ம்மார்
தண்ணறுந் தகர முளரி நெருப்பமைத்
திருங்கா ழகிலொடு வெள்ளயிர் புகைப்பக்
கைவல் கம்மியன் கவின்பெறப் புனைந்த
செங்கேழ் வட்டஞ் சுருக்கிக் கொடுந்தறிச்
சிலம்பி வானூல் வலந்தன தூங்க
வானுற நிவந்த மேனிலை மருங்கின்
வேனிற் பள்ளித் தென்வளி தரூஉம்
நேர்வாய்க் கட்டளை திரியாது திண்ணிலைப்
போர்வாய் கதவந் தாழொடு துறப்பக்
கல்லென் றுவலை தூவலின் யாவருந்
தொகுவாய்க் கன்னற் றண்ணீ ருண்ணார்
பகுவாய்த் தடவிற் செந்நெருப் பார

வாடன் மகளிர் பாடல்கொளப் புணர்மார்
*தண்மையிற் றிரிந்த வின்குரற் றீந்தொடை
கொம்மை வருமுலை வெம்மையிற் றடைஇக்
கருங்கோட்டுச் சீறியாழ் பண்ணுமுறை நிறுப்பக்
காதலர்ப் பிரிந்தோர் புலம்பப் பெயல்கனைந்து
கூதிர்நின் றன்றாற் போதே மாதிரம்
விரிகதிர் பரப்பிய வியல்வாய் மண்டில
மிருகோற் குறிநிலை வழுக்காது குடக்கேர்
பொருதிறஞ் சாரா வரைநா ளமயத்து
நூலறி புலவர் நுண்ணிதிற் கயிறிட்டுத்
தேஎங் கொண்டு தெய்வ நோக்கிப்
பெரும்பெயர் மன்னர்க் கொப்ப மனைவகுத்
தொருங்குடன் வளைஇ யோங்குநிலை வரைப்பிற்
பருவிரும்பு பிணித்துச் செவ்வரக் குரீஇத்
துணைமாண் கதவம் பொருத்தி யிணைமாண்டு
நாளொடும் பெயரிய கோளமை விழுமரத்துப்
போதவிழ் குவளைப் புதுப்பிடி காலமைத்துத்
தாழொடு குயின்ற போரமை புணர்ப்பிற்
கைவல் கம்மியன் முடுக்கலிற் புரைதீர்ந்
தையவி யப்பிய நெய்யணி நெடுநிலை
வென்றெழு கொடியொடு வேழஞ் சென்றுபுகக்
குன்றுகுயின் றன்ன வோங்குநிலை வாயிற்
றிருநிலை பெற்ற தீதுதீர் சிறப்பிற்
றருமணன் ஞெமிரிய திருநகர் முற்றத்து
நெடுமயி ரெகினத் தூநிற வேற்றை
குறுங்கா லன்னமோ டுகளு முன்கடைப்
பணைநிலை முனைஇய பல்லுளைப் புரவி
புல்லுணாத் தெவிட்டும் புலம்புவிடு குரலொடு
நிலவுப்பயன் கொள்ளு நெடுவெண் முற்றத்துக்
கிம்புரிப் பகுவா யம்பண நிறையக்
கலுழ்ந்துவீ ழருவிப் பாடுவிறந் தயல
வொலிநெடும் பீலி யொல்க மெல்லியற்
†கலிமயி லகவும் வயிர்மரு ளின்னிசை
நளிமலைச் சிலம்பிற் சிலம்புங் கோயில்
யவன ரியற்றிய வினைமாண் பாவை

* தன்மையிற் றிரிந்தவென்றும் பாடம்.
† களிமயிலென்றும் பாடம்.

கையேந் தையக னிறையநெய் சொரிந்து
பருஉத்திரி கொளீஇய குரூஉத்தலை நிமிரெரி
யறுவறு காலைதோ றமைவரப் பண்ணிப்
பல்வேறு பள்ளிதொறும் பாயிரு ணீங்கப்
பீடுகெழு சிறப்பிற் பெருந்தகை யல்ல
தாடவர் குறுகா வருங்கடி வரைப்பின்
வரைகண் டன்ன தோன்றல வரைசேர்பு
விற்கிடந் தன்ன கொடிய பலவயின்
வெள்ளி யன்ன விளங்குஞ் சுதையுரீஇ
மணிகண் டன்ன மாத்திரட் டிண்காழ்ச்
செம்பியன் றன்ன செய்வுறு நெடுஞ்சுவ
ருருவப் பல்பூ வொருகொடி வளைஇக்
கருவொடு பெயரிய காண்பி னல்லிற்
றசநான் கெய்திய பணைமரு ணோன்ற
ளிகன்மீக் கூறு மேந்தெழில் வரிநுதற்
பொருதொழி நாக மொழியெயி றருகெறிந்து
சீருஞ் செம்மையு மொப்ப வல்லோன்
கூருளி குயின்ற வீரிலை யிடையிடுபு
தூங்கியன் மகளிர் வீங்குமுலை கடுப்பப்
புடைதிரண் டிருந்த குடத்த விடைதிரண்
டுள்ளி நோன்முதல் பொருத்தி யடியமைத்துப்
பேரள வெய்திய பெரும்பெயர்ப் பாண்டின்
மடைமா ணுண்ணிழை பொலியத் தொடைமாண்டு
முத்துடைச் சாலேக நாற்றிக் குத்துறுத்துப்
புலிப்பொறிக் கொண்ட பூங்கேழ்த் தட்டத்துத்
தகடுகண் புதையக் கொளீஇத் துகடீர்க்
தூட்டுறு பன்மயிர் விரைஇ வயமான்
வேட்டம் பொறித்து வியன்கட் கானத்து
முல்லைப் பல்போ துறழப் பூநிரைத்து
மெல்லிதின் விரிந்த சேக்கை மேம்படத்
துணைபுண ரன்னத் தூநிறத் தூவி
யிணையணை மேம்படப் பாயணை யிட்டுக்
காடி கொண்ட கழுவுறு கலிங்கத்துத்
தோடமை தூமடி விரித்த சேக்கை
யாரந் தாங்கிய வலர்முலை யாகத்துப்
பின்னமை நெடுவீழ் தாழத் துணைதுறந்து
நன்னுத லுலறிய சின்மெல் லோதி

நெடுநீர் வார்குழை களைந்தெனக் குறுங்கண்
*வாயுறை யழுத்திய வறிதுவீழ் காதிற்
பொலந்தொடி தின்ற மயிர்வார் முன்கை
வலம்புரி வளையொடு கடிகைநூல் யாத்து
வாளைப் பகுவாய் கடுப்ப வணக்குறுத்துச்
செவ்விரற் கொளீஇய செங்கேழ் விளக்கத்துப்
பூந்துகின் மரீஇய வேந்துகோட் டல்கு
லம்மா சூர்ந்த வவிர்நூற் கலிங்கமொடு
புனையா வோவியங் கடுப்பப் புனைவி
றளிரேர் மேனித் தாய சுணங்கி
னம்பணைத் தடைஇய மென்றோண் முகிழ்முலை
வம்புவிசித் தியாத்த வாங்குசாய் நுசுப்பின்
மெல்லியன் மகளிர் நல்லடி வருட
நரைவிரா வுற்ற நறுமென் கூந்தற்
செம்முகச் செவிலியர் கைம்மிகக் குழீஇக்
குறியவு நெடியவு முரைபல பயிற்றி
யின்னே வருகுவ ரின்றுணை யோரென
முகத்தகை மொழியவு மொல்லாள் மிகக்கலுழ்ந்து
நுண்சேறு வழித்த நோனிலைத் திரள்கா
லூறா வறுமுலை கொளீஇய காழிருந்திப்
புதுவ தியன்ற மெழுகுசெய் படமிசைத்
திண்ணிலை மருப்பி னாடுதலை யாக
விண்ணூர்பு திரிதரும் வீங்குசெலன் மண்டிலத்து
முரண்மிகு சிறப்பிற் செல்வனொடு நிலைஇய
வுரோகிணி நினைவன ணோக்கி நெடிதுயிரா
மாயித ழேந்திய மலிந்துவீ ழரிப்பனி
செவ்விரல் கடைக்கண் சேர்த்திச் சிலதெறியாப்
புலம்பொடு வதியு நலங்கிள ரரிவைக்
கின்னா வரும்படர் தீர விறறந்
தின்னே முடிகதில் லம்ம மின்னவி
ரோடையொடு பொலிந்த வினைநவில் யானை
நீடிரு டடக்கை நிலமிசைப் புரளக்
களிறுகளம் படுத்த பெருஞ்செய் யாடவ
ரொளிறுவாள் விழுப்புண் காணிய புறம்போந்து
வடந்தைத் தண்வளி யெறிதொறு நுடங்கித்
தெற்கேர் பிறைஞ்சிய தலைய நற்பல

---

* வாயறையென்றும் பாடம்.

பாண்டில் விளக்கிற் பரூஉச்சுட ரழல
வேம்புதலை யாத்த நோன்கா ழெஃகமொடு
முன்னோன் முறைமுறை காட்டப் பின்னர்
மணிபுறத் திட்ட மாத்தாட் பிடியொடு
பருமங் களையாப் பாய்பரிக் கலிமா
விருஞ்சேற்றுத் தெருவி னெறிதுளி விதிர்ப்பப்
புடைவீ ழந்துகி லிடவயிற் றழீஇ
வாடோட் கோத்த வன்கட் காளை
சுவன்மிசை யசைத்த கையன் முகனமர்ந்து
நூல்கால் யாத்த மாலை வெண்குடைத்
தவ்வென் றசைஇத் *தாதுளி மறைப்ப
நள்ளென் யாமத்தும் பள்ளி கொள்ளான்
சிலரொடு திரிதரும் வேந்தன்
பலரொடு முரணிய பாசறைத் தொழிலே.

இதன்பொருள்.

இப்பாட்டிற்கு நெடுநல்வாடையென்று பெயர் கூறினார். இப்பெயர் நெடிதாகிய வாடையெனவிரிதலிற் பண்புத்தொகையாயிற்று. வாடையென வாடைக்காற்றிற் றோன்றின கூதிர்ப்பாசறையை யுணர்த்தலிற் பிறந்தவழிக்கூறலென்னும் ஆகுபெயராய்நின்றது. இப்பாட்டினுட் "கூதிர்நின் றன்றாற் போதே" (௭௨) யெனவும், "கூதிர்ப் பானாள்" (௧௨) எனவுங் கூறுகின்றாராதலின், இது † "வாகை தானே பாலையது புறனே" எனப் பாலைக்குப்புறனாகக்கூறிய வாகைத்திணையாய் அதனுள், ‡ "கூதிர் வேனி லென்றிரு பாசறைக், காதலி னொன்றிக் கண்ணிய மரபினும்" எனக்கூறிய கூதிர்ப்பாசறையேயாயிற்று. தலைவனைப் பிரிந்திருந்து வருந்துந்தலைவிக்கு ஒருபொழுது ஓரூழிபோல நெடிதாகியவாடையாய்ப் பாலையாகிய உரிப்பொருளுணர்த்திற்று. அகத்தொடங்கிப் போகம்நுகர்வார்க்குச் சிறந்தகாலமாயினும் அரசன் போகம்வேண்டிப் பொதுச்சொற்பொருளாய் அப் போகத்தின்மனமற்று வேற்றுப்புலத்துப்போந்திருக்கின்ற இருப்பாகலின், அவற்கு நல்லதாகிய வாடையாயிற்று. எனவே காமத்திடத்து வெற்றியெய்தலின் வாகைத்திணையாயிற்று. இப்பாட்டுச் சுட்டி ஒருவர்பெயர்கொள்ளாமையின் அகப்பொருளாமேனும் "வேம்புதலை யாத்த நோன்காழெஃகம்" (௧௭௬) என அடையாளப்பூக்கூறினமையின், அகமாகாதாயிற்று.

[வையகம் பனிப்ப வலனேர்பு வளைஇப், பொய்யா வானம் புதுப்பெயல் பொழிந்தென:] பொய்யா வானம் வையகம் பனிப்ப வலன் வளைஇ ஏர்பு புதுப் பெயல் பொழிந்தென—பருவம்பொய்யாதமேகம் உலகெல்லாங்குளிரும்படியாகத் தான்கிடந்தமலையை வலமாகவளைந்து எழுந்திருந்து கார்காலத்து மழையைப்பெய்ததாக,

ஆர்கலி முனைஇய கொடுங்கோற் கோவலர்—வெள்ளத்தைவெறுத்த கொடிய கோலினையுடைய இடையர்,

---

* பாம்புதுளி மறைப்பவென்றும் பாடம்.
† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், ௧௮.
‡ ,, ,, ,, ௨௧.

ஏறுடை இனம் நிரை வேறு புலம் பாப்பி— ஏற்றையுடைய இனங்களையும் பசுக்களையும் மேட்டுநிலமாகிய முல்லைநிலத்தே மேயவிட்டு,

எருமையையும் ஆட்டையும் இனமென்றார்.

புலம் பெயர் புலம்பொடு கலங்கி—தாம் பயின்ற நிலத்தைக் கைவிட்டுப்போம் தனிமையினாலே வருத்தமெய்தி,

ஊர்க்கு அண்ணியவிடத்தேமேய்த்து ஊரிற்றங்காமையிற் புலம்பெயர் புலமென்றார்.

கோடல் நீடு இதழ்க்கண்ணி நீர் அலைக் கலாவ—காந்தளினது நீண்ட இதழ்களாற்கட்டினகண்ணி நீரலைத்தலிலே கலக்கமெய்த,

மெய்க் கொள் பெரும் பனி நலியப் பலருடன் கைக் கொள் கொள்ளியர் கவுள் புடையூஉ நடுங்க—தம்முடம்பிடத்தேகொண்ட பெரியகுளிர்ச்சி வருத்துகையினாலே பலருங்கூடிக் கையிடத்திலேகொண்ட நெருப்பினையுடையராய்ப் பற்பறைகொட்டி நடுங்க,

கையை நெருப்பிலேகாய்த்தி அதிற்கொண்டவெம்மையைக் கவுளிலேயடுத்தலிற் கைக்கொள்கொள்ளியரென்றார்.

கோவலர் (௩) பலருடன் (௭) பாப்பிக் (௪) கலங்கிக் (௫) கலாவக் (௬) கொள்ளியராய்க் கவுள்புடையூஉ நடுங்க (௮) வென்க.

மா மேயல் மறப்ப—விலங்குகள் மேய்தற்றொழிலை மறந்தொடுங்க,

மந்தி கூர—குரங்கு குளிர்ச்சிமிக,

குன்றுக்கவென்பாருமுளர்.

[பறவை படிவன வீழ:] படிவன பறவை வீழ—மரங்களிலே தங்குவனவாகிய புள்ளுக்கள் காற்றுமிகுதியால் நிலத்தேவீழ,

[கறவை, கன்றுகோ ளொழியக் கடிய வீசி:] கறவை கடிய வீசிக் கன்று கோள் ஒழிய—பசுக்கள் குளிரின்மிகுதியாற் கடியவாய் உதைத்துக் கன்றை ஏற்றுக்கோடலைத் தவிர,

குன்று குளிர்ப்பன்ன கூதிர்ப் பானாள்—மலையைக் குளிர்ச்சிசெய்யுமாறுபோன்ற கூதிர்க்காலத்து நடுயாமத்தே புலம்பொடுவதியுமரிவைக்கு (௧௬௬) என மேலே கூட்டுக.

புன் கொடி முசுண்டைப் பொதிப் புற வான் பூ பொன் போற் பீரமொடு புதற்புதல் மலர—புல்லிய கொடியினையுடைய முசுட்டையிற் றிரண்ட புறத்தையுடைய வெள்ளிய பூப் பொன்போன்ற நிறத்தையுடைய பீர்க்குடனே சிறுதூறுகடோறும் விரிய,

[பைங்காற் கொக்கின் மென்பறைத் தொழுதி, யிருங்களி பரந்த வீர வெண்மணற், செவ்வரி நாரையோ டெவ்வாயுங் கவரக், கயலற லெதிரக் கடும்புனற் சாஅய்ப், பெயலுலந் தெழுந்த:]

கடும் புனல் சாஅய்க் கயல் அறல் எதிர—கடிதாயோடினநீரினின்றும் ஒரு கால் பற்றிக் கயல்கள் அற்றநீர்க்கு எதிரோவருகையினாலே,

பெயல் உலந்து எழுந்த பைங்காற் கொக்கின் மென்பறைத் தொழுதி—மழையாலேவருந்தி அதுசிறிதுவிட்டவளவிலே எழுந்த பசியகாலையுடைய கொக்கினது மெல்லிய சிறகையுடைய திரள்,

செவ்வரி நாரையோடு இருங் களி பரந்த ஈர வெண்மணல் எவ்வாயும் கவர—சிவந்த வரியினையுடைய நாரைகளோடே கரியவண்டலிட்ட சேறுபரந்த ஈரத்தினையுடைய வெள்ளிய மணலாகிய எவ்விடங்களிலுமிருந்து அக்கயலேத்தின்ன,

பொங்கல் வெண்மழை அகல் இரு விசும்பில் துவலை கற்ப—பொங்குதலையுடைய வெள்ளியமேகம் அகன்ற பெரியஆகாயத்தே சிறுதுவலையாகத்தூவ மேற்கற்கும்படியாகக் கூதிர் ஈண்டுநின்றது (எ௨) எனமேலேகூட்டுக.

கற்பவென்னுஞ் செயவெனெச்சம் ஈண்டு எதிர்காலமுணர்த்திற்று.

கற்பவென்றார், மிகப்பெய்தலே தனக்கியல்பென்பது தோன்ற.

அங்கண் அகல் வயல் ஆர் பெயற் கலித்த வண்டோட்டு நெல்லின் வருங் கதிர் வணங்க—அழகியஇடத்தையுடைய அகன்ற வயனிறைந்தநீராலே மிக்கெழுந்த வளவிய இலையினையுடைய நெல்லினின்றும் புறப்பட்ட கதிர் முற்றிவளைய,

புல்லாதலிற் றோடென்றார்.

முழுமுதற் கமுகின் மணி உறழ் எருத்திற் கொழு மடல் அவிழ்ந்த குழூஉக்கொள் பெருங்குலை—பெரியஅடியினையுடைய கமுகினது நீலமணியையொத்த கழுத்திற் கொழுவிய மடலிடந்துப் பாளைவிரிந்த திரட்சியைக்கொண்ட தாறுகளில்,

[நுண்ணீர் தெவிள வீங்கிப் புடைதிரண்டு, தெண்ணீர்ப பசுங்காய் சேறுகொள முற்ற:] தெண்ணீர்ப் பசுங்காய் நுண்ணீர் தெவிள வீங்கிப் புடைதிரண்டு சேறுகொள முற்ற—தெளிந்தநீரை உள்ளேயுடைய பசியகாய் நுண்ணிய நீர்தான்திரளும் படியாகவீங்கிப் பக்கந்திரண்டு இனிமைகொள்ளும்படி முற்ற,

[நளிகொள் சிமைய விரவுமலர் வியன்கா:] விரவு மலர் நளி கொள் சிமைய வியன்கா—முன்புவிரவினபூக்கள்செறிதலைத் தன்னிடத்தேகொண்ட உச்சியினையுடையவாகிய அகன்றபொழில்கள்,

குளிர் கொள் சினைய குருஉத் துளி தூங்க—குளிர்ச்சியைத் தம்மிடத்தேகொண்ட கொம்புகளையுடையவாகி அவற்றிலேற்றுநின்ற நிறத்தையுடைய மழைத்துளி மாறுமல்வீழ,

மாடம் ஓங்கிய மல்லல் மூதூர் ஆறு கிடந்தன்ன அகல் நெடுந் தெருவில்—மாடங்களுயர்ந்த வளப்பத்தையுடைய பழையவூரில் யாறுகிடந்தாற்போன்ற அகன்றநெடியதெருவிலே திரிதர (௩௰) வென்க.

படலைக் கண்ணிப் பரேர் எறுழ்த் திணி தோள் முடலை யாக்கை முழுவலி மாக்கள்—தழைவிரவின மாலையினையும் பருத்த அழகினையுடையவாகிய வலியினையுடைய இறுகினதோளினையும் முறுக்குண்ட உடம்பினையும் நிரம்பின மெய்வலியினையுமுடைய மிலேச்சர்,

வண்டு மூசு தேறல் மாந்தி மகிழ்சிறந்து—வண்டுகள்மொய்க்கும் கள்ளையுண்டு மகிழ்ச்சிமிக்கு,

[துவலைத் தண்டுளி பேணார் பகலிறந், திருகோட் டறுவையர் வேண்டுவயிற் றிரிதர:]

துவலைத் தண் துளி பேணார் இரு கோட்டு அறுவையர் வேண்டுவயின் திரிதர—சிறுதுவலையாகிய தண்ணியதளியை அஞ்சாராய் முன்னும்பின்னுந் தொங்கலாக நாலவிட்ட துகிலினையுடையாராய்த் தமக்கு வேண்டினவிடத்தே திரிதலைச்செய்ய,

பகலிறந்தென்பதனை மேலேகூட்டுக.

[வெள்ளி வள்ளி வீங்கிறைப் பணைத்தோள், மெத்தென்:] வெள்ளி வள்ளி வீங்கு இறை மெத்தென் பணைத் தோள்— வெளுக்கப்பட்டதாகிய சங்குவளையிறுகின இறையினையுடைய மெத்தென்ற பணைபோலுந் தோளினையும்,

மெத்தென் சாயல்— மெய்ம்முழுதும் கட்புலனாய்த்தோன்றுகின்ற மெத்தென்ற சாயலினையும்,

முத்து உறழ் முறுவல்—முத்தையொத்த பல்லினையும்,

பூங் குழைக்கு அமர்ந்த ஏந்து எழில் மழைக் கண்—பொலிவினையுடைய மகரக்குழையிட்டஅழகிற்குப் பொருந்தின உயர்ந்துதோன்றுகின்ற அழகினையுடைய குளிர்ச்சியையுடைய கண்ணினையும்,

இனி உருபுமயக்கமாக்கிக் குழையிடத்தேசென்றமர்ந்தகண்ணென்றுமுரைப்ப.

மடவரல் மகளிர்—உயர்ந்துதோன்றுகின்ற மடப்பத்தினையுடையமகளிர்,

தோள்முதலியவற்றையுடைய மகளிரென்க.

[பிடகைப் பெய்த, செவ்வி யரும்பின் பைங்காற் பித்திகத், தவ்வித ழவிழ்பதங் கமழ:] பிடகைப் பெய்த பைங்காற் பித்திகத்துச் செவ்வி அரும்பின் அவ்விதழ் பகலிறந்து (௩௪) அவிழ் பதம் கமழ—பூந்தட்டிலேயிட்டுவைத்த பசிய காலினையுடைய பிச்சியினுடைய அலருஞ்செவ்வியையுடைய அரும்பினது அழகியவிதழ்கள் பகற்பொழுதைக்கடந்தவிரியுஞ்செவ்வி மணக்கையினாலே,

செவ்வரியரும்பு பாடமாயிற் சிவந்த வரியினையுடைய அரும்பென்க.

பொழுது அறிந்து—அந்திக்காலமென்றறிந்து,

என்றதனாற் கூதிரால் இரவும்பகலுந் தெரியாவென்றார்.

இரும்பு செய் விளக்கின் ஈர்ந்திரிக் கொளீஇ—இரும்பாற்செய்த தகளியிலே நெய்தோய்ந்த திரியைக்கொளுத்தி,

விளக்கு - ஆகுபெயர்.

நெல்லும் மலரும் தூஉய்க் கைதொழுது—நெல்லையுமலரையுஞ்சிதறி இல்லுறை தெய்வத்தைவணங்கி,

மல்லல் ஆவணம் மாலை அயர—வளப்பத்தையுடைய அங்காடித்தெருவெல்லாம் மாலைக்காலத்தைக் கொண்டாட,

மகளிர் (௩௯)கமழுகையினாலே பொழுதறிந்து (௪௧) திரிக்கொளீஇத்(௪௨) தூவித் தொழுது (௪௩) அயரவென்க.

[மனையுறை புறவின் செங்காற் சேவ, லின்புறு பெடையொடு மன்றுதேர்ந் துண்ணா, திரவும் பகலு மயங்கிக் கையற்று, மதலைப் பள்ளி மாறுவன விருப்ப:]

இரவும் பகலும் மயங்கி—இராக்காலமும் பகற்காலமுந் தெரியாமல் மயங்குகையினாலே,

மனை உறை புறவின் செங்காற் சேவல் இன்புறு பெடையொடு மன்று தேர்ந்து உண்ணாது — மனையின்கண்ணேயிருக்கும் பேட்டினையுடைய சிவந்தகாலினையுடைய சேவல் தான் இன்பமுறுகரும் பெடையோடு மன்றிலேசென்று இரைதேடியுண்ணாமல்,

னை அற்ற மதலைப் பள்ளி மாறுவன இருப்ப—செயலற்றுக் கொடுங்கையைத் தாங்குதலுடைய பலகைகளிலே பறவாதிருந்து கடுத்தகால் ஆறும்படி மாறிமாறி இருக்க,

இனித் தலை மாறி யிருப்பவென்பாருமுளர். மதலைப்பள்ளி - கபோதகத்தலை. இறை யுறைபுறவும் பாடம்.

கடி உடை வியன் நகர்ச் சிறு குறுந்தொழுவர் கொள் உறழ் நறுங்கற் பல கூட்டு மறுக—காவலையுடைய அகன்ற மனைகளில் சிறியராகிய குற்றேவல் வினைஞர் கருங்கொள்ளினிறத்தையொத்த நறிய சாத்தம்மியிலே கத்தூரிமுதலிய பசுங்கூட்டரைக்க,

வடவர் தந்த வான் கேழ் வட்டம் தென்புலம் மருங்கிற் சாந்தொடு துறப்ப—வடநாட்டிலுள்ளார் கொண்டுவந்த வெள்ளியநிறத்தையுடைய சிலாவட்டம் தென்றிசையிடத்திற் சந்தனத்தோடே பயன்படாமற்கிடப்ப,

[கூந்தல் மகளிர் கோதை புனையார்:] மகளிர் கூந்தல் கோதை புனையார்—மகளிர் குளிர்ச்சிமிகுதியால் தம்மயிரிடத்து மாலையிட்டு முடியாராய்,

பல் இருங் கூந்தற் சின்மலர் பெய்மார்—தம் பலவாகிய கரிய மயிரிடத்தே மங்கலமாகச் சிலமலரிட்டு முடித்தலைவேண்டி,

தண் நறும் தகரம் முளரி நெருப்பு அமைத்து இருங்காழ் அகிலொடு வெள் அயிர் புகைப்ப—தண்ணிய நறிய மயிர்ச்சந்தனமாகிய விறகிலே நெருப்பையுண்டாக்கி அதிலே கரிதாகிய வயிரத்தையுடைய அகிலோடே வெள்ளிய * கண்டசருக்கரையையுங் கூட்டிப் புகைப்ப,

கை வல் கம்மியன் கவின் பெறப் புனைந்த செங்கேழ் வட்டம் சுருக்கி—கையாற்புனைதல்வல்ல உருக்குத்துகின்றவனாலே அழகுபெறப்பண்ணின சிவந்தநிறத்தையுடைய ஆலவட்டம் உறையிடப்பட்டு,

[கொடுந்தறிச், சிலம்பி வானூல் வலந்தன தூங்க:] சிலம்பி வால் நூல் வலந்தன கொடுந்தறி தூங்க—சிலந்தியினது வெள்ளிய நூலாற் சூழப்பட்டனவாய் வளைந்த முளைக்கோலிலேதூங்க,

வான் உற நிவந்த மேல் நிலை மருங்கின்—தேவருலகைத்தீண்டும்படி உயர்ந்த மேலாநிலத்திடத்து,

வேனிற் பள்ளித் தென்வளி தரூஉம் நேர் வாய்க் கட்டளை திரியாது—இளவேனிற்காலத்துத் துயிலும் படுக்கைக்குத் தென்றற்காற்றைத்தரும் சாலேகத்திலேநின்று உலாவாதே,

நேர்வாய்க்கட்டளையென்றது மாடத்தின்கட்சாலேகத்தை. கட்டளைதெரியாதென்றுபாடமாயின், திறவாதென்க.

திண் நிலைப் போர் வாய் கதவம் தாழொடு துறப்ப—சிக்கென்றநிலையினையுடைய இரண்டுகதவும் தம்முட்பொருதல்வாய்த்தகதவு தாழிட்டுக்கிடக்க,

கல்லென் துவலை தூவலின், யாவரும் தொகு வாய்க் கன்னல் தண்ணீர் உண்ணார் பகு வாய்த் தடவிற் செந்நெருப்பு ஆர—கல்லென்கின்ற ஓசையினையுடைய சிறு துவலையை வாடைக்காற்று எங்கும் பரப்புகையினாலே இளையோரும் முதியோரும்

* கண்டசருக்கரையெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

குவிந்தவாயையுடைய காகத்திற்றன்னிறாக் குடியாராய்ப் பகுத்தாற்போன்ற வாயையுடைய இந்தளத்திலிட்ட சிவந்த நெருப்பின்வெம்மையை நுகர,

ஆடல் மகளிர் பாடல் கொளப் புணர்மார்—ஆடற்றொழிலையுடைய மகளிர் தாம்பாடுகின்றபாட்டினை யாழ் தன்னிடத்தேகொள்ளும்படி நரம்பைக்கூட்டுதற்கு,

தண்மையின் திரிந்த இன்குரல் தீந்தொடை கொம்மை வருமுலை வெம்மையில் தடைஇ—குளிர்ச்சியாலே தன்னிலைகுலைந்த இனியகுரலாகிய நரம்பைப் பெரிய எழுகின்ற முலையின்வெப்பத்தே தடவி,

தீந்தொடை - ஆகுபெயர்.

கருங்கோட்டுச் சீறியாழ் பண்ணு முறை நிறுப்ப—கரியதண்டினையுடைய சிறியயாழைப் பண்ணை நிற்குமுறையிலே நிறுத்த,

காதலர்ப் பிரிந்தோர் புலம்ப—கணவரைப்பிரிந்தமகளிர் வருந்த,

பெயல் கனைந்து கூதிர் நின்றன்றால்—காலமழைசெறிந்து கூதிர்க்காலமாய்நிலைபெற்றது; அவ்விடத்து,

போது—பின்னர் நிகழ்ந்தபொழுது,

வானம் கார்காலத்து மழையைப் பெய்ததாகப் (உ) பின்னர் நிகழ்ந்தபொழுது (எஉ) கோவலர் (௬) நடுங்க (அ)மறப்பக் கூர (௯) வீழ (௧0) ஒழிய (௧௧) மலரக் (௧௪) கவரக் (௧எ) கற்ப (உ0) வணங்க (உஉ) முற்றத் (உ௬) தூங்கத் (உஅ) திரிதர (௩௩) அயர (௪௪) இருப்ப (௪அ) மறுகத் (௫0) துறப்பப் (௫உ) புகைப்பத் (௫௬) தூங்கத் (௫௯) துறப்ப (௬௬) ஆர (௬௬) நிறுப்பப் (எ0) புலம்பப் பெயல்செறிந்து (எக) கூதிர்க்காலமாய்நிலைபெற்றது; அவ்விடத்தெனமுடிக்க.

[மாதிரம், விரிகதிர் பரப்பிய வியல்வாய் மண்டில, மிருகோற் குறிநிலை வழுக்காது குடக்கேர், பொருதிறஞ் சாரா வரைநா ளமயத்து:]

மாதிரம் விரி கதிர் பரப்பிய வியல் வாய் மண்டிலம் குடக்கு ஏர்பு—திசைகளிலே விரிந்தகிரணங்களைப்பரப்பின அகன்ற இடத்தையுடையஞாயிறு மேற்றிசைக்கட் சேறற்கெழுந்து,

இருகோற் குறிநிலை வழுக்காது ஒருதிறம் சாரா அமயத்து அரைநாள்—இரண்டிடத்துநாட்டின இரண்டுகோலிடத்துஞ் சாயாநிழலால் தாரைபோகவோடுகின்றநிலையைக் குறித்துக்கொள்ளுந்தன்மை தப்பாதபடி தான் ஒருபக்கத்தைச்சாரப்போகாத சித்திரைத்திங்களின் நடுவிற்பத்தினின்ற யாதோர்நாளிற் பதினைந்தாநாழிகையிலே அங்குரார்ப்பணம்பண்ணி,

நூல் அறி புலவர் நுண்ணிதிற் கயிறு இட்டு—சிற்பநூலையறிந்ததச்சர் கூரிதாக நூலை நேரேபிடித்து,

தேஎம் கொண்டு தெய்வம் நோக்கி — திசைகளைக்குறித்துக்கொண்டு அத்திசைகளில் நிற்குந் தெய்வங்களையும் குறைவறப்பார்த்து,

[பெரும்பெயர் மன்னர்க் கொப்ப மனைவகுத்து, ஒருங்கு:] பெரும்பெயர் மன்னர்க்கு ஒப்ப ஒருங்கு மனை வகுத்து—பெரிய பெயரினையுடைய அரசர்க்கொப்ப மனைகளையும் வாயில்களையும் மண்டபங்கள் முதலியவற்றையுங் கூறுபடுத்தி,

உடன் வளைஇ ஓங்கு நிலைவாயில் — இவ்விடங்களையெல்லாம் சேரவளைத்து உயர்ந்த மதிலின்வாயி (அஅ) லென்க.

பரு இரும்பு பிணித்து—ஆணிகளும் பட்டங்களுமாகிய பரிய இரும்பாலேகட்டி,

செவ்வரக்கு உரீஇ—சாதிலிங்கம்வழித்து,

[துணைமாண் கதவம் பொருத்தி யிணைமாண்டு, நாளொடும் பெயரிய கோளமை விழுமரத்துப், போதவிழ் குவளைப் புதுப்பிடி காலமைத்துத், தாழொடு குயின்ற போரமை புணர்ப்பிற், கைவல் கம்மியன் முடுக்கலிற் புரைதீர்ந்து:]

தாழொடு குயின்ற துணை மாண் கதவம் பொருத்தி—தாழோடே சேரப்பண்ணின இரண்டாய் மாட்சிமைப்பட்ட கதவைச்சேர்த்தி,

இணை மாண்டு புதுப் போது அவிழ் குவளைப் பிடி கால் அமைத்து—இணைதல் மாட்சிமைப்பட்டுப் புதியபோதாயவிழ்ந்த குவளைப்பூவோடே பிடிகளையும் தன்னிடத்தேபண்ணி,

என்றது - நடுவேதிருவும் இரண்டுபுறத்தும் இரண்டுசெங்கழுநீர்ப்பூவும் இரண்டு பிடியுமாகவகுத்த உத்திரக்கற்கவி.

நாளொடும் பெயரிய விழுமரத்துக் கோள் அமை நெடுநிலை (௮௬)—உத்திரமென்னும் நாளிற்பெயர்பெற்ற உத்திரக்கற்கவியிலே செருகுதல் பொருந்தின நெடுநிலையென்க.

அமைத்தென்னுமெச்சம் பெயரபெற்றவென்பதனோடுமுடிந்தது.

கை வல் கம்மியன் முடுக்கலிற் புரை தீர்ந்து போர் அமை புணர்ப்பின் நெடுநிலை (௮௬)—கைத்தொழில்வல்லதச்சன் கடாவுகையினாலே வெளியற்றுப் பலமரங்களுந்தம்மிற்கிட்டுதலமைந்த கூட்டத்தினையுடைய நெடுநிலையென்க.

ஐயவி அப்பிய நெய் அணி நெடுநிலை—வெண்சிறுகடுகப்பிவைத்த நெய்யணிந்த நெடியநிலையினையுடைய,

அதிற்றெய்வத்திற்கு வெண்சிறுகடுகும் நெய்யுமணிந்தது.

வென்று எழு கொடியொடு வேழம் சென்று புக—வென்றிகொண்டெழும் கொடிகளோடே யானைகள் சென்றுபுகுதும்படி யுயர்ந்த,

குன்று குயின்றன்ன ஓங்கு நிலை வாயில்—மலையை நடுவே வெளியாகத்திறந்தாற் போன்ற கோபுரவாயில்களையும்,

ஓங்கின நிலையையுடைய கோபுரத்தை ஓங்குநிலையென்றார்; ஆகுபெயர்.

வரைப்பின் (௭௬) வாயிலென்க.

கதவுபொருத்திக் கோளமைத்த புணர்ப்பினையுடைய நெடுநிலையினையுடைய வாயிலென்க.

[திருநிலை பெற்ற தீதுதீர் சிறப்பிற், றருமணன் ஞெமிரிய திருநகர் முற்றத்து, நெடுமயி ரெகினத் தூநிற வேற்றை, குறுங்கா லன்னமோ டுகளு முன் கடை:]

நெடுமயிர் எகினத் தூ நிற ஏற்றை குறுங்கால் அன்னமோடு உகளும் முன்கடை—நெடிய மயிரினையுடைய கவரிமாவில் தூயநிறத்தையுடைய ஏற்றை குறியகாலினையுடைய அன்னத்தோடே தாவித்திரியும் வாசல்முன்பினையும்,

கடைமுன் - முன்கடையென மருஉமுடிபு. அன்னமுந்தாவிப்பறத்தலின், உகளுமென்று கவரிமாவோடே ஒருவினைகூறினார்.

* தரு மணல் ஞெமிரிய திரு நகர் முற்றத்து,

---

* இந்தப்பாகத்திற்கு உரைகிடைத்திலது; கொண்டுவந்திட்ட மணல் பரந்த அழகிய வீட்டின் முன்னிடத்தையுமென்க.

திரு நிலைபெற்ற தீது தீர் சிறப்பின்—திருமகள் நிலைபெற்ற குற்றமற்ற தலைமையினையும்,

வாயிலினையும் முன்கடையினையும் முற்றத்தினையும் சிறப்பினையுமுடைய கோயிலெனமுடிக்க.

பணை நிலை முனைஇய பல்உளைப் புரவி புல் உணாத் தெவிட்டும் புலம்பு விடு குரலொடு—பந்தியிலேநிற்றலைவெறுத்த பலவாகிய கேசரியையுடைய குதிரைகள் புல்லாகிய உணவைக் குதட்டுந் தனிமைதோற்றுவிக்கின்ற குரலோடே,

நிலவுப் பயன் கொள்ளும் நெடு வெண் முற்றத்துக் கிம்புரிப் பகுவாய் அம்பணம் நிறையக் கலுழ்ந்து வீழ் அருவிப் பாடு விறந்து—நிலாவின்பயனை அரசனுகரும் நெடிய வெள்ளியநிலாமுற்றத்திலுள்ள நீர்வந்துவீழும் மகரவாயாகப் பகுத்த வாயினையுடைய பந்தநிறைகையினாலே கலங்கிவிழுகின்ற அருவியினோசைசெறிந்து,

அயல ஒலி நெடும்பீலி ஒல்க மெல்லியற் கலி மயில் அகவும் வயிர் மருள் இன் இசை—அதற்கு அயலிடத்தனவாகிய தழைத்த நெடிய பீலியொதுங்க மெல்லிய இயல்பினையுடைய செருக்கினமயில் ஆரவாரிக்கும் கொம்பென்று மருளும் இனியவோசை,

நளி மலைச் சிலம்பிற் சிலம்பும் கோயில்—செறிந்தமலையில் ஆரவாரம்போல ஆரவாரிக்கும் கோயில்,

புலம்புவிடுகுரலோடே அருவிப்பாடும் வயிர்மருளின்னிசையும் விறந்து மலைச் சிலம்பிற் சிலம்புங்கோயிலெனமுடிக்க.

அருவியும் மயிலும் மலைக்கும் உள்ளனவாகலின், உவமைகொண்டார். புலம்புவிடுகுரல் மழை மெத்தெனமுழங்கினாற்போன்றிருத்தலின், உவமைகொண்டார். இனி அவற்றின் எதிரொலியெழுகின்ற கோயிலென்றுமாம்.

யவனர் இயற்றிய வினை மாண் பாவை கை ஏந்து ஐ அகல் நிறைய நெய் சொரிந்து—சோனகர்பண்ணின தொழில்மாட்சிமைப்பட்டபாவை தன்கையிலே ஏந்தியிருக்கின்ற வியப்பையுடைய தகளிநிறையும்படி நெய்வார்க்கப்பட்டு,

பரூஉத் திரி கொளீஇய குரூஉத் தலை நிமிர் எரி—பருந்திரிகளைப் பந்தங்களிலே கொளுத்திவைத்த நிறத்தையுடைத்தாகிய தலையினையுடைய மேனோக்கியெரிகின்ற விளக்கை,

அறுவறு காலைதோறு அமைவரப் பண்ணி—நெய்வற்றினகாலந்தோறும் ஒளிமழுங்கினகாலந்தோறும் நெய்வார்த்துத் தூண்டி,

பல் வேறு பள்ளிதொறும் பாயிருள் நீங்க—பலவாய்வேறுபட்ட இடங்கடோறும் பரந்த இருள்நீங்கும்படி,

பீடு கெழு சிறப்பிற் பெருந்தகை அல்லது ஆடவர் குறுகா அருங்கடி வரைப்பின்—பெருமைபொருந்தின தலைமையினையுடைய பாண்டியனல்லது சிறுகுறுந்தொழில்செய்யும் ஆண்மக்களும் அணுகவாராத அரியகாவலையுடைய கட்டுக்களின்,

வரை கண்டன்ன தோன்றல—மலைகளைக் கண்டாற்போன்ற உயர்ச்சியையுடையவாய்,

வரை சேர்பு விற் கிடந்தன்ன கொடிய—மலைகளைச்சேர்ந்து இந்திரவிற்கிடந்தாற்போன்ற பலநிறமாய் வீழ்ந்துகிடந்த கொடிகளையுடையவாய்,

இது மேலேகட்டினகொடி.

பல வயின்—பலவிடங்கடோறும்,

வெள்ளி அன்ன விளங்கும் சுதை உரீஇ—வெள்ளியையொத்த விளங்குகின்ற சாந்தை வாரி,

மணி கண்டன்ன மாத் திரள் திண் காழ்—நீலமணியைக்கண்டாற்போன்ற கருமையினையும் திரட்சியினையுமுடைய திண்ணிய தூண்களையுடையவாய்,

செம்பு இயன்றன்ன செய்வுறு நெடுஞ்சுவர்—செம்பினாலே பண்ணினாலொத்த தொழில்கள்செய்தலுற்ற நெடியசுவரிலே,

உருவப் பல்பூ ஒருகொடி வளைஇ—வடிவழகினையுடைத்தாகிய பலபூக்களையுடைய வல்லிசாதியாகிய ஒப்பில்லாத கொடியையெழுதி,

கருவொடு பெயரிய காண்பு இன் நல்லில்—புதைத்தகருவோடே பெயர்பெற்ற காட்சிக்கினிய நன்றாகிய இல்,

என்றது - கருப்பக்கிருகமென்றவாறு.

திண்காழையுடையவாய்ச் (௧௧௧) செய்வுறுநெடுஞ்சுவரிலே (௧௧௨) விளங்குஞ்சுதையுரீஇப் (௧௧௦) பலவயின் (௧௦௧) ஒருகொடிவளைஇ (௧௧௫) வரைகண்டன்ன தோன்றலவாய்க் (௧௦௮) கொடியவாய்ப் (௧௦௧) பாயிருணீங்க (௧௦௬) எரி (௧௦௫) யமைவரப்பண்ணிக் (௧௦௪) காட்சிக்கினியவாகிய நல்லில் (௧௧௪) எனமுடிக்க.

கோயில் (௧௦௦) வரைப்பில் (௧௦௭) காண்பினல்லி (௧௧௪) லெனமுடிக்க.

[தசநான் கெய்திய:] நான்கு தசம் எய்திய—நாற்பதிற்றியாண்டு சென்ற,

பணை மருள் நோன் தாள்—முரசென்றுமருளும் வலியகால்களையும்,

[இகன்மீக் கூறு மேந்தெழில் வரிநுதல்:]

ஏந்து எழில் வரி நுதல்—உயர்ந்த அழகினையும் புகா நிறைந்த மத்தகத்தினையுமுடைய நாகம் (௧௧௭),

இகல் மீக்கூறும் நாகம்—போரில் மேலாகச்சொல்லும் நாகம்,

பொருது ஒழி நாகம்—பொருதுபட்ட யானையினுடைய,

[ஒழியெயி றருகெறிந்து, சீருஞ் செம்மையு மொப்ப:] ஒழி எயிறு சீரும் செம்மையும் ஒப்ப அருகு எறிந்து—தானேவீழ்ந்தகொம்பைக் கனமும்செம்மையுமொப்ப இரண்டுபுறத்தையுஞ்செத்தி,

வல்லோன் கூர் உளி குயின்ற— தச்சன் கூரிய சிற்றுளியாலே பண்ணின,

ஈரிலை இடை இடுபு—பெரிய இலைத்தொழிலை இடையேஇட்டு,

[தூங்கியன் மகளிர் வீங்குமுலை கடுப்பப், புடை திரண் டிருந்த குடத்த விடை திரண், டுள்ளி நோன்முதல் பொருத்தி யடியமைத்துப், பேரள வெய்திய பெரும்பெயர்ப் பாண்டில், மடைமா ணுண்ணிழை பொலியத் தொடைமாண்டு, முத்துடைச் சாலேக நாற்றிக் குத்துறுத்துப், புலிப்பொறிக் கொண்ட பூங்கேழ்த் தட்டத்துத், தகடுகண் புதையக் கொளீஇத் துகடீர்ந், தூட்டுறு பன்மயிர் விரைஇ வயமான், வேட்டம் பொறித்து வியன்கட் கானத்து, முல்லைப் பல்போ தறழப் பூநிரைத்து:]

ஊட்டுறு பன்மயிர் விரைஇ—பலநிறம்பிடித்த மயிர்களை உள்ளேவைத்து அதன் மேலே,

வயமான் வேட்டம் பொறித்து—சிங்கமுதலியவற்றை வேட்டையாடுகின்றதொழில்களைப் பொறித்த தகடுகளைவைத்து,

புலிமுதலியவற்றின் வரிகள் தோன்ற உள்ளே மயிர்விரவின.

வியன் கண் கானத்து முல்லைப் போது உறழப் பல் பூ நிரைத்து—அகற்சியை இடத்தேயுடைய காட்டிடத்து முல்லைப்போதுடனே மாறுபடும்படி. வினைப் பல் பூக்களையும்நிரைத்து,

சாலேகத் தகடு குத்துறுத்து—சாளரங்களாகத்திறந்ததகடுகளை ஆணிகளாலே தைத்து,

மடை மாண் பாண்டில்—மூட்டுவாய் மாட்சிமைப்பட்ட வட்டக்கட்டில்,

கொம்பைச்செத்தி உளியாற்குயின்ற இலையை இடையிட்டுப் பொறித்து நிரைத்துச் சாலேகத்தகடுகளைக் குத்துறுத்து மடைமாண்பாண்டியெனமுடிக்க.

முத்து உடை நன் இழை பொலிய நாற்றித் தொடை மாண்டு பேரளவு எய்திய பாண்டில்—முத்தைத் தன்னிடத்தேயுடைய மெல்லியநூல் அழகுபெறும்படி கட்டிலின்மேலேவீழ நாலுபுறமும்நாற்றி அதனைத் தன்னிடத்தேகட்டுதல்மாட்சிமைப்பட்டுப் பெரிய எல்லையைப்பெற்ற பாண்டிலெனக்கூட்டுக.

என்றதனால் தந்தத்தாற்சமைத்த கட்டிலைச்சூழ முத்துவடநாற்றியென்றார்.

புலிப் பொறிக் கொண்ட பூங்கேழ்த் தட்டத்துக் கண் புதையக் கொளீஇத் துகள் தீர்ந்து பெரும்பெயர்ப் பாண்டில்—புலியினதுவரியைத் தன்னிடத்தேகொண்ட பொலிவுபெற்ற நிறத்தையுடைய கச்சாலே நடுவுவெளியான இடமறையும்படி கோக்கப்பட்டுக் குற்றமற்றுக் கச்சுக்கட்டிலென்னும் பெரிய பெயரையுடைய பாண்டிலெனக்கூட்டுக.

தூங்கு இயல் மகளிர் வீங்கு முலை கடுப்பப் புடை திரண்டிருந்த குடத்த அடி—குன்முற்றி அசைந்த இயல்பினையுடையராகிய மகளிரது பால்கட்டிவீங்கின முலையையொப்பப் பக்கமுருண்டிருந்த குடத்தையுடையவாயஅடி,

இஃது உருட்சிக்கு உவமைகூறிற்று.

இடை திரண்டு உள்ளி முதல் கோன் அடி பொருத்தி அமைத்து—குடத்திற்குங்கட்டிற்குநடுவாகியஇடம் ஒழுகமெல்லிதாய்த்திரண்டு உள்ளிமுதல்போலும் வலியினையுடையகால்களைத் தன்னிடத்தேதைத்துச்சமைத்துப் பேரளவெய்தியபாண்டிலென்க.

உள்ளிப்புட்டில்போல்வதனை உள்ளிமுதலென்றார்.

[மெல்லிதின் விரிந்த சேக்கை மேம்படத், துணைபுண ரன்னத் தூநிறத் தூவி, யிணை யணை மேம்படப் பாயணை யிட்டு:]

மெல்லிதின் விரிந்த இணைஅணைசேக்கை—மெல்லிதாகவிரிந்த இணைதலணைந்த படுக்கையென்க.

மேம்படத் துணை புணர் அன்னத் தூநிறத் தூவி பாய்—அச்சேக்கைக்குமேலாகத் தம்பேட்டைப்புணர்ந்த அன்னச்சேவலின் தூயநிறத்தையுடைய குட்டாகிய மயிர் பரக்கப்பட்டு,

"சிறுபூளை செம்பஞ்சு வெண்பஞ்சு சேண, முறுதூவி சேக்கையோ டைந்து."
என்ற ஐந்தினையும்படுத்ததென்பதுதோன்ற இணையணையென்றார். என்புருகி மிக்க அன்போடுபுணர்தலிற் குட்டிற்கு மென்மைபிறக்குமென்பதுதோன்றத் துணைபுணர்

புள்ளின்றாவியென்றார். பிறரும் இக்கருத்தேபற்றி * ".ஆதாம் பெருகுகின்ற வன்பினு லன்ன மொத்தும்" என்றார்.

[காடி கொண்ட கழுவுறு கலிங்கத்துத், தோடமை தூமடி விரித்த சேக்கை:] மேம்பட அணையிட்டுக் (௧௩௩) காடி கொண்ட கழுவுறு கலிங்கத்துத் தூ மடிவிரித்த தோடு அமை சேக்கை—அத்தூவிக்குமேலாக அணைகளுமிட்டுவைத்துக் கஞ்சியைத் தன்னிடத்தேகொண்ட கழுவுதலுற்றதுகிலின் தூய மடித்ததுவிரித்த செங்கழுநீர்முதலியவற்றின் இதழ்கள்பொருந்தின படுக்கை,

இணையணைசேக்கை மேம்படத் தூயிபாய் அத்தூவிக்கு மேம்பட அணையிட்டுத் தூமடிவிரித்த சேக்கையென்க.

ஆரம் தாங்கிய அலர் முலை ஆகத்துப் பின் அமை நெடுவீழ் தாழ—முன்பு முத்தாற்செய்த கச்சுச்சுமந்த பருத்தமுலையினையுடைய மார்பிடத்தே இப்பொழுது குத்துதலமைந்த நெடிய தாலிநாணொன்றுமே தூங்க,

வீழ்ந்துகிடத்தலின், வீழென்றார். இனிப் பின்றுதலமைந்த நெடியவீழ் - மயிரென்பாருமுளர்.

துணை துறந்து—அரசன் பிரிகையினாலே,

நல் நுதல் உலறிய சில் மெல் ஓதி — நன்றாகிய நுதலிடத்தே கைசெய்யாமல் உலறிக்கிடந்த சிலவாகிய மெத்தென்ற மயிரினையும்,

இனித் துணைதுறந்துலறியவோதியெனக்கூட்டிக் கூடிக்கிடந்த தன்மைநீங்கி உலறிய ஓதியென்றுரைப்பாருமுளர்.

[நெடுநீர் வார்குழை களைந்தெனக் குறுங்கண், வாயுறை யழுத்திய வறிதுவீழ் காதின்:]

நெடுநீர் வார் குழை களைந்தென வறிது வீழ் காதின்— பெரிய ஒளியொழுகின மகரக்குழையைவாங்கிற்றாகச் சிறிதேதாழ்ந்த காதினையும்,

நீர்மை - ஒளி.

குறுங்கண் வாயுறை அழுத்திய காது—சிறிய இடத்தையுடைய தாளுருவியழுத்தியகாது,

வாயுறவென்றுபாடமாயின், கடுக்கனைவாயுறும்படியழுத்தினகாதென்க.

பொலம் தொடி தின்ற மயிர் வார் முன்கை வலம்புரி வளையொடு கடிகைநூல் யாத்து—முன்பு பொன்னாற்செய்த தொடிகிடந்து தழும்பிருந்த மயிர் ஒழுங்குபட்டுக்கிடந்த முன்கையிலே வலம்புரியையறுத்துப்பண்ணின வளையைஇட்டுக் காப்புநாணைக்கட்டி,

ஒடு - வேறுவினையொடு.

வாளைப் பகு வாய் கடுப்ப வணக்குறுத்துச் செவ்விரற் கொளீஇய செங்கேழ் விளக்கத்து—வாளைமீனது பகுத்தவாயையொக்க முடக்கத்தையுண்டாக்கிச் சிவந்தவிரலிடத்தேயிட்ட சிவந்தநிறத்தையுடைய முடக்கென்னுமோதிரத்தையும்,

---

* சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், ௧௩௦:—"காதலாற் காம பூமிக் கதிரொளி யவரு மொத்தார் - மாதருங் களிற னுறு மாசுண மகிழ்ச்சி மன்ற - லாதரம் பெருகு கின்ற வன்பினு லன்ன மொத்துங் - தீதிலார் கிளைப்பி னுமான் செல்வமே பெரிது மொத்தார்."

பூந்துகில் மரீஇய ஏந்து கோட்டு அல்குல் அம் மாசு ஊர்ந்த அவிர் நூற் கலிங்கமொடு—முன்பு பூத்தொழிலையுடைய துகில்கிடந்த உயர்ந்த வளைவினையுடையவல்குலில் இக்காலத்துடுத்த அழகிய மாசேறிய விளங்குகின்ற நூலாற்செய்த புடைவையுடனே,

[புனையா வோவியங் கடுப்பப் புனைவில்:]

புனையா ஓவியம் கடுப்ப— வண்ணங்களைக்கொண்டெழுதாத வடிவைக்கோட்டின சித்திரத்தையொப்ப,

புனைவில் நல்லடி (கடுக) யென மேல்வருவதனைக்கூட்டி, கழுவிச்செம்பஞ்சிட்டுப் பூண்களணியாத நன்முகியவடியென்க.

தளிர் ஏர் மேனி—மாந்தளிரையொத்த நிறத்தினையும்,

தாய சுணங்கின்—பரந்த சுணங்கினையும்,

அம் பணைத் தடைஇய மென்றோள்—அழகினையுடைய மூங்கில்போலத்திரண்ட மெல்லியதோளினையும்,

[முகிழ்முலை, வம்புவிசித் தியாத்த:] வம்பு விசித்து யாத்த முகிழ் முலை—கச்சைவலித்துக்கட்டின தாமரைமுகைபோலும் முலையினையும்,

வாங்கு சாய் நுசுப்பின்—வளையும் நுடங்குமிடையினையும்,

மெல்லியல் மகளிர்—மெத்தென்ற தன்மையினையுமுடைய சேடியர்,

நல் அடி வருட—துயிலுண்டாகுமோவென்று அடியைத் தடவ,

மேனி (சஅ) முதலியவற்றையுடையமகளிர் (கடுக) புனைவில் (கசள) நல்லடி வருடவென்க.

நரை விரவுற்ற நறு மென் கூந்தற் செம்முகச் செவிலியர் கைம் மிகக் குழீஇ—நரைகலத்தலுற்ற நறிய மெல்லியமயிரினையுடைய சிவந்தமுகத்தையுடைய செவிலித்தாயர் இவளாற்றுவொழுக்கமிகுங்கயினுலே திரண்டு,

குறியவும் நெடியவும் உரை பல பயிற்றி—பொருளொடுபுணராப் பொய்ம்மொழியும் மெய்ம்மொழியுமாகிய உரைகள்பலவற்றையும் பலகாற்சொல்லி,

* "ஒன்றே மற்றுஞ் செவிலிக் குரித்தே" என்பதிலக்கணம்.

இன்னே வருகுவர் இன்றுணையோர் என முகத்தவை மொழியவும் ஒல்லாள் மிகக் கலுழ்ந்து—இப்பொழுதேவருகுவர் நினக்கினிய துணையாந்தன்மையையுடையோரென்று அவள்மனத்துக்கு இனியவார்த்தைகளைக்கூறவும் அதற்குப்பொருந்தாளாய் மிகக்கலங்கி,

[நுண்சேறு வழித்த நோனிலைத் திரள்கா, லூறு வறுமுலை கொளீஇய:] ஊறு வறுமுலை கொளீஇய நுண் சேறு வழித்த நோன் நிலைத் திரள் கால்—குடங்களைக் கடைந்துதைத்த சாதிலிங்கம்பூசின வலியநிலையினையுடைய மேற்கட்டியிற் றிரண்ட கால்களை,

கால் திருத்தி—கட்டிற்கால்களுக்கு அருகாகநிற்கும்படிபண்ணி அதனிடத்தே கட்டி,

ஊறுவறுமுலை - குடத்திற்கு வெளிப்படை; முலைபோறலின் முலையென்றார்.

[புதுவ தியன்ற மெழுகுசெய் படமிசை:] மெழுகு செய் படமிசைப் புதுவது இயன்ற—மெழுகுவழித்த மேற்கட்டியின்மேலே புதிதாகவெழுதின,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், ஙளசு.

[திண்ணிலை மருப்பி னாடுதலை யாக, விண்ணூர்பு திரிதரும்:]

விண்—ஆகாயத்திடத்தே,

திண் நிலை மருப்பின் ஆடு தலையாக ஊர்பு திரிதரும்—திண்ணியநிலையினையுடைய கொம்பினையுடைய மேடராசிமுதலாக ஏனையிராசிகளிற் சென்றுதிரியும்,

வீங்கு செலல் மண்டிலத்து முரண் மிகு சிறப்பிற் செல்வனொடு நிலைஇய—மிக்க செலவினையுடைய ஞாயிற்றோடே மாறுபாடுமிகுந்த தலைமையினையுடைய திங்களோடு * திரியாமனின்ற,

உரோகிணி நினைவனள் நோக்கி—உரோகிணியைப்போல யாமும் பிரிவின்றியிருத்தலைப் பெற்றிலேமேயென்று நினைத்து அவற்றைப்பார்த்து,

ஞாயிறு ஈண்டெழுதியதென்று திங்களிற்கு அடைகூறிற்று.

நெடிதுயிரா—நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டு,

[மாயித ழேந்திய மலிந்துவீ ழரிப்பனி, செவ்விரல் கடைக்கண் சேர்த்திச் சில தெறியா:] மா இதழ் வீழ் கண் கடை மலிந்து ஏந்திய அரிப் பனி சில செவ்விரல் சேர்த்தித் தெறியா—நீலப்பூவிரும்பினகண் தன்கடைக்கண்ணிடத்தேவர மிக்குச் சுமந்த ஐதாகிய நீரிற்சிலவற்றைச் சிவந்த விரலைச்சேர்த்தித் தெறித்து,

என்றது - மிகவுமழாமல் மல்கினநீரைத் தெறித்தென்றார்.

புலம்பொடு வதியும் நலம் கிளர் அரிவைக்கு — தனிமையோடுகிடக்கும் அன்புமிகுகின்ற அரிவைக்கு,

அரசன்பிரிகையினாலே நெடுவீழ்தாழ (கஙஎ) நூல்யாத்து (கசஉ) மாசூர்ந்த கலிங்கத்தோடே (கசங) ஒதியினையும் (கஙஅ) காதினையும் (கச0) விளக்கத்தினையு (கசச) முடையளாய் மிகக்கலங்கி (கருசு) உரோகிணி நினைவனளாகி நெடிதுயிர்த்துத் (கசுங) தெறித்து (கசுரு) மகளிர் நல்லடிவருட (கருக) ஓவியங்கடுப்ப (கசஎ) வதியுமரிவைக்கு (கசுசு) என வினைமுடிக்க.

அரிவைக்கு இன்னா அரும்படர் தீர — அரிவைக்குத் தீதாயிருக்கின்ற ஆற்றுதற்கரிய நினைவு தீரும்படி,

பாசறைத் தொழில் (கஅஅ) விறல் தந்து இன்னே முடிக தில்— வேந்தன் பாசறையிடத்திருந்து பொருகின்ற போர்த்தொழில் அவனுக்கு வெற்றியைக்கொடுத்து இப்பொழுதே முடிவதாக; இஃது எனக்குவிருப்பம் எனமுடிக்க.

அம்ம— கேட்பாயாக;

இஃது இவள்வருத்தமிகுதி தீரவேண்டிக் கொற்றவையைநோக்கிப் பரவுகின்றவள்கூற்றாயிற்று. கேட்பாயாகவென்றது கொற்றவையைநோக்கி. முடிகவென்ற வியங்கோள் வேண்டுகோட்பொருண்மைக்கண் வந்தது. தில் - விழைவின்கண் வந்தது.

மின் அவிர் ஓடையொடு பொலிந்த வினை நவில் யானை நீள் திரள் தடக்கை நிலமிசைப் புரளக் களிறு களம்படுத்த பெருஞ்செய் ஆடவர்—ஒளிவிளங்குகின்ற பட்டத்தோடே பொலிவுபெற்ற போர்த்தொழிலைப்பயின்ற யானையினுடைய நீண்ட திரண்ட பெருமையினையுடையகை அற்று நிலத்தேபுரளும்படி யானையை முன்னர்க் கொன்ற பெரியசெயலையுடைய வீரருடைய,

செயலென்னும் வினைப்பெயர் செய்யென முதனிலையாய் நின்றது.

---

* தெரியாமனின்றவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

ஒளிறு வாள் விழுப் புண் காணிய புறம் போந்து— விளங்கும்வாளினுற் போழ்ந்த சிரியபுண்ணைக் கண்டுபரிகரித்தற்குத் தானிருக்கின்ற இடத்திற்குப் புறம்பேபோந்து திரிதரும்வேந்தன் (கஅஎ) என்க.

வடந்தைத் தண் வளி—வடதிசைக்கண்ணதாகிய குளிர்ந்தகாற்று,

என்றது வாடையை.

[தண்வளி யெறிதொறு நுடங்கித், தெற்கேர் பிறைஞ்சிய தலைய நற்பல், பாண்டில் விளக்கிற் பருஉச்சுட ரழல:] நல் பல் பாண்டில் விளக்கிற் பருஉச் சுடர் தண்வளி எறிதொறும் நுடங்கித் தெற்கு ஏர்பு இறைஞ்சிய தலைய அழல—நன்றாகிய பல கால்விளக்கிலெரிகின்ற பருத்தகொழுந்து வாடைக்காற்று அடிக்குந்தோறும் அசைந்து தெற்குநோக்கியெழுந்து சாய்ந்த தலையினையுடையவாயெரிய,

விளக்கு - ஆகுபெயர்.

வேம்பு தலை யாத்த நோன் காழ் எஃகமொடு முன்னோன் முறைமுறை காட்ட— வேப்பந்தாரைத் தலையிலேகட்டின வலிய காம்பினையுடைய வேலோடே முன்செல்கின்ற சேனாபதி புண்பட்டவீரரை அடைவே அடைவேகாட்ட,

பின்னர் மணி புறத்து இட்ட மாத் தாட் பிடியொடு பருமம் களையாப் பாய் பரிக் கலி மா இருஞ்சேற்றுத் தெருவின் எறிதுளி விதிர்ப்ப—பின்னாக மணிகளைத்தன்னிடத்தேயிட்ட பெருமையையுடைய தாளினையுடைய குசையோடே பக்கரைவாங்காத பாய்ந்துசெல்லுஞ் செலவினையுடைய செருக்கினகுதிரைகள் கரிய சேற்றையுடைய தெருவிலே தம்மேலேவீசும் துளிகளையுதற,

தாளென்றது வாய்க்கருவியிற் கோத்தமுடியும் குசையிற்றலையை.

புடை வீழ் அம் துகில் இடவயின் தழீஇ—இடத்தோளினின்றும் நழுவிவீழ்ந்த அழகினையுடைய ஒலியலை இடப்பக்கத்தேயணைத்துக்கொண்டு,

வாள் தோட்கோத்த வன்கட் காளை சுவல் மிசை அமைத்த கையன்— வாளைத் தோளிலேகோத்த தறுகண்மையையுடைய வாளெடுப்பான்றோளிலே வைத்த வலக்கையையுடையனாய்,

முகன் அமர்ந்து— புண்பட்டவீரர்க்கு அகமலர்ச்சிதோன்ற முகம்பொருந்தி,

நூல் கால்யாத்த மாலை வெண்குடை — நூலாலே சட்டத்தைக்கட்டின முத்தமாலையினையுடைய கொற்றக்குடை,

தவ்வென்று அசைஇத் தா துளி மறைப்ப—தவ்வென்னுமோசைபட்டு அசைந்து பரக்கின்ற துளியைக் காக்க,

தாழ்துளியும்பாடம்.

நள்ளென் யாமத்துப் பள்ளிகொள்ளான் சிலரொடு திரிதரும் வேந்தன் — நள்ளென்னுமோசையையுடைய நடுவியாமத்துப் பள்ளிகொள்ளானாய்ச் சிலவீரரோடே புண்பட்டோரைப் பரிகரித்துத் திரிதலைச்செய்யுமரசன்,

பலரொடு முரணிய பாசறைத் தொழில் — சேரன் செம்பியன்முதலிய எழுவரோடே மாறுபட்டுப் பொருகின்ற பாசறையிடத்துப் போர்த்தொழில்,

புண்காணிய புறம்போந்து (கஎஉ) சுடரழலக் (கஎகூ) காட்ட (கஎஎ) விதிர்ப்பத் (கஅ0) தழீஇக் (கஅக) கையனாய் அமர்ந்து (கஅரு) மறைப்பப் (கஅகூ) பள்ளிகொள்ளானாய்த் (கஅசு) திரியும் வேந்தன் (கஅஎ) என்க.

அம்ம (கசுஅ), வானம் கார்காலத்து மழையைப்பெய்ததாகப் (உ) பின்னர் நிகழ்ந்தபொழுது கூதிர்க்காலமாய் நிலைபெற்றது (எஉ); அக்கூதிர்க்காலத்து நடுவியாமத்தே (கஉ) வாயிலினையும் (அஅ) முன்கடையினையும் (கூஉ) முற்றத்தினையும் (கூ0) சிறப்பினையு (அக) முடைய கோயில் (க00) வரைப்புக்களிற் (க0எ) காண்பினல்லிலிற் (கக௪) பாண்டிலிற் (கஉக) சேக்கையிலே (கஙரு) வதியுமரிவைக்குப் (கசுசு) படர்நிரும்படி (கசுஎ) வேந்தன் (கஅஎ) பலரொடுமுரணிய பாசறைத்தொழில் (கஅஅ) விறந்து (ககஎ) இன்னேமுடிவதாக; இஃது எனக்கு விருப்பம் (கசுஅ) எனக் கொற்றவையைப்பரவிற்றாக வினைமுடிக்க.

இப்பாட்டுத் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் மண்ணசையாற்சென்று பொருதலின், இப்போர் வஞ்சியாகலின், வஞ்சிக்குக்கொற்றவைநிலையுண்மையின், கொற்றவையை வெற்றிப்பொருட்டுப் பரவுதல் கூறினர்; அது பாலைத்திணைக்கேற்றலின்.

பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனை மதுரைக்கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார்பாடிய நெடுநல்வாடைக்கு மதுரைஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர் செய்த உரை முற்றிற்று.

வெண்பா.

வாடை நலிய வடிக்கண்ணா டோணசைஇ
யோடை மழகளிற்றா னுள்ளான்கொல்—கோடன்
முகையோ டலமர முற்றெரிபோற் பொங்கிப்
பகையோடு பாசறையு ளான்.

எட்டாவது

குறிஞ்சிப்பாட்டு.

அன்னாய் வாழிவேண் டன்னையொண் ணுத
லொலிமென் கூந்தலென் றோழி மேனி
விறலிழை நெகிழ்ந்த வீவருங் கடுநோ
யகலு ளாங்க ணறியுநர் வினாயும்
பரவியுந் தொழுதும் விரவுமலர் தூயும்
வேறுபல் லுருவிற் கடவுட் பேணி
நறையும் விரையு மோச்சியு மலவுற்
றெய்யா மையலை நீயும் வருந்துதி
நற்கவின் றொலையவு நறுந்தோ ணெகிழவும்
புட்பிற ரறியவும் புலம்புவந் தலைப்பவு
முட்கரந் துறையு முய்யா வரும்படர்
செப்பல் வன்மையிற் செறித்தியான் கடவலின்
முத்தினு மணியினும் பொன்னினு மத்துணை
நேர்வருங் குரைய கலங்கெடிற் புணருஞ்
சால்பும் வியப்பு மியல்புங் குன்றின்
மாசறக் கழீஇ வயங்குபுகழ் நிறுத்த
லாசறு காட்சி யையர்க்கு மந்நிலை
யெளிய வென்னார் தொன்மருங் கறிஞர்
மாதரு மடனு மோராங்குத் தணப்ப
நெடுந்தே ரெந்தை யருங்கடி நீவி
யிருவே மாய்ந்த மன்ற மிதுவென
நாமறி வுறாலிற் பழியு முண்டோ
வாற்றின் * வாரா ராயினு மாற்ற
வேனையுல கத்து மியைவதா னமக்கென
மானமர் நோக்கங் கலங்கிக் கையற்
றானாச் சிறுமைய ளிவளுந் தேம்பு
மிகன்மீக் கடவு மிருபெரு வேந்தர்
வினையிடை நின்ற சான்றோர் போல
விருபே ரச்சமோ டியானு மாற்றலேன்
கொடுப்பினன் குடைமையுங் குடிநிர லுடைமையும்

---

* வாராதாயினுமென்றும் பாடம்.

வண்ணமுந் துணையும் பொரீஇ யெண்ணா
தெமியேந் துணிந்த வேமஞ்சா லருவினை
நிகழ்ந்த வண்ண நீநனி யுணரச்
செப்ப லான்றிசிற் சினவா தீமோ
நெற்கொ ணெடுவெதிர்க் கணந்த யானை
முத்தார் மருப்பி னிறங்குகை கடுப்பத்
துய்த்தலை வாங்கிய புனிறுதீர் பெருங்குர
னற்கோட் சிறுதினைப் படுபு ளோப்பி
யெற்பட வருதிய மெனநீ விடுத்தலிற்
கலிகெழு மீமிசைச் சேணோ னிழைத்த
புலியஞ் சிதண மேறி யவண
சாரற் சூரற் றகைபெற வலந்த
தழலுந் தட்டையுங் குளிரும் பிறவுங்
கிளிகடி மரபின வூழூழ் வாங்கி
யுரவுக் கதிர்தெறூஉ முருப்பவி ரமயத்து
விசும்பாடு பறவை வீழ்பதிப் படர
நிறையிரும் பௌவங் குறைபட முகந்துகொண்
டகலிரு வானத்து வீசுவளி கலாவலின்
முரசதிர்ந் தன்ன வின்குர லேறொடு
நிரைசெல னிவப்பிற் கொண்மூ மயங்கி
யின்னிசை முரசிற் சுடர்ப்பூட் சேஎ
யொன்னார்க் கேந்திய விலங்கிலை யெஃகின்
மின்மயங்கு கருவிய கன்மிசைப் பொழிந்தென
வண்ண னெடுங்கோட் டிழிதரு தெண்ணீ
ரவிர்துகில் புரையு மவ்வெள் ளருவித்
தவிர்வில் வேட்கையேந் தண்டா தாடிப்
பளிங்குசொரி வன்ன பாய்சுனை குடைவுழி
நளிபடு சிலம்பிற் பாயம் பாடிப்
பொன்னெறி மணியிற் சிறுபுறந் தாழ்ந்தவெம்
பின்னிருங் கூந்தல் பிழிவனந் துவரி
யுள்ளகஞ் சிவந்த கண்ணேம் வள்ளித
ழொண்செங் காந்த ளாம்ப லனிச்சந்
தண்கயக் குவளை குறிஞ்சி வெட்சி
செங்கொடு வேரி தேமா மணிச்சிகை
யுரிதுநா றவிழ்தொத் துந்தூழ் கூவிள
மெரிபுரை யெறுழஞ் சுள்ளி கூவிரம்
வடவனம் வாகை வான்பூங் குடச

மெருவை செருவிளை மணிப்பூங் கருவிளை
பயினி வானி பல்லிணர்க் குரவம்
பசும்பிடி வகுளம் பல்லிணர்க் காயா
விரிமல ராவிரை வேரல் சூரல்
குரீஇப் பூளை குறுநறுங் கண்ணி
குருகிலை மருதம் விரிபூங் கோங்கம்
போங்கந் திலகந் தேங்கமழ் பாதிரி
செருந்தி யதிரல் பெருந்தண் சண்பகங்
கரந்தை குளவி கடிகமழ் கலிமாத்
தில்லை பாலை கல்லிவர் முல்லை
குல்லை பிடவஞ் சிறுமா ரோடம்
வாழை வள்ளி நீணறு நெய்தல்
றாழை தளவ முட்டாட் டாமரை
ஞாழன் மௌவ னறுந்தண் கொகுடி
சேடல் செம்மல் சிறுசெங் குரலி
கோடல் கைதை கொங்குமுதிர் நறுவழை
காஞ்சி மணிக்குலைக் கட்கமழ் நெய்தல்
பாங்கர் மராஅம் பல்பூந் தணக்க
மீங்கை யிலவந் தூங்கிணர்க் கொன்றை
*யடம்பம ராத்தி நெடுங்கொடி யவரை
பகன்றை பலாசம் பல்பூம் பிண்டி
வஞ்சி பித்திகஞ் சிந்து வாரந்
தும்பை துழாஅய் சுடர்ப்பூந் தோன்றி
நந்தி நறவ நறும்புன் னாகம்
பாரம் பீரம் பைங்குருக் கத்தி
யாரங் காழ்வை கடியிரும் புன்னை
நரந்த நாக நள்ளிரு ணாறி
மாயிருங் குருந்தும் வேங்கையும் பிறவு
மாக்குவிரித் தன்ன † பரோம் புழகுடன்
மாலங் குடைய மலிவன மறுகி
வான்கண் கழீஇய வகலறைக் குவைஇப்
புள்ளா ரியத்த விலங்குமலைச் சிலம்பின்
வள்ளுயிர்த் தெள்விளி யிடையிடைப் பயிற்றிக்
கிள்ளை யோப்பியுங் கிளையிதழ் பரியாப்
பைவிரி யல்குற் கொய்தழை தைஇப்

---

* அடும்பெனவும் பாடம்.

† பாரம் புழகெனவும் பாடம்.

பல்வே றுருவின் வனப்பமை கோதையெம்
மெல்லிரு முச்சிக் கவின்பெறக் கட்டி
யெரியவி ருருவி னங்குழைச் செயலைத்
தாதுபடு தண்ணிழ லிருந்தன மாக
வெண்ணெய் நீவிய சுரிவளர் நறுங்காழ்த்
தண்ணறுந் தகரங் கமழ மண்ணி
யீரம் புலர விரலுளர்ப் பவிழாக்
காழகி லம்புகை கொளீஇ யாழிசை
யணிமிகு வரிமிஞி றார்ப்பத் தேங்கலந்து
மணிநிறங் கொண்ட மாயிருங் குஞ்சியின்
மலையவு நிலத்தவுஞ் சினையவுஞ் சுனையவும்
வண்ண வண்ணத்த மலராய்பு விரைஇய
தண்ணறுந் தொடையல் வெண்போழ்க் கண்ணி
நலம்பெறு சென்னி நாமுற மிலைச்சிப்
பைங்காற் பித்திகத் தாயித ழலரி
யந்தொடை யொருகாழ் வளைஇச் செந்தீ
யொண்பூம் பிண்டி யொருகாது செரீஇ
யந்தளிர்க் குவவுமொய்ம் பலைப்பச் சாந்தருந்தி
மைந்திறை கொண்ட மலர்ந்தேந் தகலத்துத்
தொன்றுபடு நறுந்தார் பூணொடு பொலியச்
செம்பொறிக் கேற்ற வீங்கிறைத் தடக்கையின்
வண்ண வரிவில் லேந்தி யம்புதெரிந்து
நுண்வினைக் கச்சைத் தயக்கறக் கட்டி
யியலணிப் பொலிந்த வீகை வான்கழ
றுயல்வருந் தோறுந் திருந்தடிக் கலாவ
முனைபாழ் படுக்குந் துன்னருந் துப்பிற்
பகைபுறங் கண்ட பல்வே லிளைஞரி
னுரவுச்சினஞ் செருக்கித் துன்னுதொறும் வெகுளு
முளைவா ளெயிற்ற வள்ளுகிர் ஞமலி
திளையாக் கண்ண வளைகுபு நெரிதர
நடுங்குவன மெழுந்து நல்லடி தளர்ந்தியா
மிடும்பைகூர் மனத்தே மருண்டுபுலம் படர
மாறுபொரு தோட்டிய புகல்வின் வேறுபுலத்
தாகாண் விடையி னணிபெற வந்தெ
மலமா லாயிடை வெரூஉத லஞ்சி
மெல்லிய வினிய மேவரக் கிளந்தெ
மைம்பா லாய்க்வி னேத்தி யொண்டொடி

பசைமென் சாய லவ்வாங் குந்தி
மடமதர் மழைக்க ணிளையீ ரிறந்த
கெடுதியு முடையே னென்றன னதனெதிர்
சொல்லே மாதலி னல்லாந்து கலங்கிக்
கெடுதி யும்விட ராயி னெம்மொடு
சொல்லும் பழியோ மெல்லிய லீரென
நைவளம் பழுநிய பாலை வல்லோன்
கைகவர் நரம்பி னிம்மென விமிரு
மாதர் வண்டொடு சுரும்புநயந் திறுத்த
தாதவி ழலரித் தாசினை பிளந்து
தாறடு களிற்றின் வீறுபெற வோச்சிக்
கல்லென் சுற்றக் கடுங்குர லவித்தெஞ்
சொல்லற் பாணி நின்றன னாக
விருவி வேய்ந்த குறுங்காற் குரம்பைப்
பிணையேர் நோக்கின் மனையோள் மடுப்பத்
தேம்பிழி தேறல் மாந்திமகிழ் சிறந்து
சேம மடிந்த பொழுதின் வாய்மடுத்
திரும்புன நிழத்தலிற் சிறுமை நோனா
தரவுற ழஞ்சிலை கொளீஇ நோய்மிக்
குரவுச்சின முன்பா லுடல்சினஞ் செருக்கிக்
கணைவிடு புடையூக் கானங் கல்லென
மடிவிடு வீளையர் வெடிபடுத் தெதிரக்
கார்ப்பெய லுருமிற் பிளிறிச் சீர்த்தக
விரும்பிணர்த் தடக்கை யிருநிலஞ் சேர்த்திச்
சினந்திகழ் கடாஅஞ் செருக்கிமரங் கொல்பு
மையல் வேழ மடங்கலி னெதிர்தர
வுய்விட மறியே மாகி யொய்யெனத்
திருந்துகோ லெல்வளை * தெழிப்ப நாணுமறந்து
விதுப்புறு மனத்தேம் விரைந்தவற் பொருந்திச்
சூருறு மஞ்ஞையி னடுங்க வார்கோ
லுடவுறும் பகழி வாங்கிக் கடுவிசை
யண்ணல் யானை யணிமுகத் தழுத்தலிற்
புண்ணுமிழ் குருதி முகம்பாய்ந் திழிதரப்
புள்ளி வரிநுதல் சிதைய நில்லா
தயர்ந்து புறங்கொடுத்த பின்னர் நெடுவே
ளணங்குறு மகளி ராடுகளங் கடுப்பத்

---

* தெளிர்ப்பவெனவும் பாடம்.

திண்ணிலைக் கடம்பின் றிரளரை வளைஇய
துணையறை மாலையிற் கைபிணி விடேஎ
நுரையுடைக் கலுழி பாய்தலி னுரவுத்திரை
யருங்கரை வாழையி னடுங்கப் பெருந்தகை
யஞ்சி லோதி யசையல் யாவது
மஞ்ச லோம்புநின் னணிநல நுகர்கென
மாசறு சுடர்நுத னீவி நீடுநினைந்
தென்முக நோக்கி நக்கன னந்நிலை
நாணு முட்கு நண்ணுவழி யடைதர
வொய்யெனப் பிரியவும் விடாஅன் கவைஇ
யாக மடைய முயங்கலி னவ்வழிப்
பழுமிள குக்க பாறை நெடுஞ்சுனை
முழுமுதற் கொக்கின் றீங்கனி யுதிர்த்தெனப்
புள்ளெறி பிரசமொ டீண்டிப் பலவி
னெகிழ்ந்துகு நறும்பழம் விளைந்த தேற
னீர்செத் தயின்ற தோகை வியலூர்ச்
சாறுகொ ளாங்கண் விழவுக்கள நந்தி
யரிக்கூட் டின்னியங் கறங்க வாடுமகள்
கயிறூர் பாணியிற் றளருஞ் சாரல்
வரையா மகளிரிற் சாஅய் விழைதக
விண்பொருஞ் சென்னிக் கிளைஇய காந்தட்
டண்கம மலரி தாஅய் நன்பல
வம்புவிரி களத்திற் கவின்பெறப் பொலிந்த
குன்றுகெழு நாடனெம் விழைதரு பெருவிற
லுள்ளத் தன்மை யுள்ளினன் கொண்டு
சாறயர்ந் தன்ன மிடாஅச் சொன்றி
வருநர்க்கு வரையா வளநகர் பொற்ப
மலரத் திறந்த வாயில் பலருணப்
பைந்நிண மொழுகிய நெய்ம்மலி யடிசில்
வசையில் வான்றிணைப் புரையோர் கடும்பொடு
விருந்துண் டெஞ்சிய மிச்சில் பெருந்தகை
நின்னோ டுண்டலும் புரைவ தென்றாங்
கறம்புணை யாகத் தேற்றிப் பிறங்குமலை
மீமிசைக் கடவுள் வாழ்த்திக் கைதொழு
தேமுறு வஞ்சினம் வாய்மையிற் றேற்றி
யந்தீந் தெண்ணீர் குடித்தலி னெஞ்சமர்ந்
தருவிட ரமைந்த களிறுதரு புணர்ச்சி

வானுரி யுறையுள் வயங்கியோ ளவாவும்
பூமலி சோலை யப்பகல் கழிப்பி
யெல்லை செல்ல வேழூர் பிறைஞ்சிப்
பல்கதிர் மண்டிலங் கல்சேர்பு மறைய
மான்கண மாமுதற் றெவிட்ட வான்கணங்
கன்றுபயிர் குரல மன்றுநிறை புகுதா
வேங்குவயி ரிசைய கொடுவா யன்றி
லோங்கிரும் பெண்ணை யகமட லகவப்
பாம்புமணி யுமிழப் பல்வயிற் கோவல
ராம்பலந் தீங்குழற் றெள்விளி பயிற்ற
வாம்ப லாயிதழ் கூம்புவிட வளமனைப்
பூந்தொடி மகளிர் சுடர்தலைக் கொளுவி
யந்தி யந்தண ரயரக் கானவர்
விண்டோய் பணவை மிசைஞெகிழி பொத்த
வான மாமலை வாய்சூழ்பு கறுப்பக் கானங்
கல்லென் றிரட்டப் புள்ளின மொலிப்பச்
சினைஇய வேந்தன் செல்சமங் கடுப்பத்
துனைஇய மாலை துன்னுதல் காணூஉ
நேரிறை முன்கை பற்றி நுமர்தர
நாடறி நன்மண மயர்கஞ் சின்னாட்
கலங்க லோம்புமி னிலங்கிழை யீரென
வீர நன்மொழி தீரக் கூறித்
துணைபுண ரேற்றி னெம்மொடு வந்து
துஞ்சா முழவின் மூதூர் வாயி
லுண்டுறை நிறுத்துப் பெயர்ந்தன னதற்கொண்
டன்றை யன்ன விருப்போ டென்று
மிரவரன் மாலைய னேவரு தோறுங்
காவலர் கடுகினுங் கதனாய் குரைப்பினு
நீதுயி லெழினு நிலவுவெளிப் படினும்
வேய்புரை மென்றோ ளின்றுயி லென்றும்
பெறாஅன் பெயரினு முனிய லுறாஅ
திளமையி னிகந்தன்று மிலனே வளமையிற்
றன்னிலை * தீர்ந்தன்று மிலனே கொன்னூர்
மாய வரவி னியல்புநினைஇத் தேற்றி
நீரெறி மலரிற் சாஅ யிதழ்சோரா
வீரிய கலுழுமிவள் பெருமதர் மழைக்க

* திரிந்தன்றுமிலனென்றும் பாடம்.

ணாகத் தரிப்பனி யுறைப்ப நாளும்
வலைப்படு மஞ்ஞையி னலஞ்செலச் சாஅய்
நினைத்தொறுங் கலுழுமா லிவளே கங்கு
லளைச்செறி யுழுவையு மாளியு முளியமும்
புழற்கோட் டாமான் புகல்வியுங் களிறும்
வலியிற் றப்பும் வன்கண் வெஞ்சினத்
துருமுஞ் சூரு மிரைதே ரரவமு
மொடுங்கிருங் குட்டத் தருஞ்சுழி வழங்குங்
கொடுந்தாண் முதலையு மிடங்கருங் கராமு
நூழிலு மிழுக்கு மூழடி முட்டமும்
பழுவும் பாந்தளு முளப்படப் பிறவும்
வழுவின் வழாஅ விழுமமவர்
குழுமலை விடாக முடையவா லெனவே.

இதன்பொருள்.

இதற்குக் குறிஞ்சியென்று பெயர்கூறினார்; இயற்கைப்புணர்ச்சியும் பின்னர்நிகழும் புணர்ச்சிகளுக்கு நிமித்தங்களும் கூறுதலின். அன்றியும் முதலானும் கருவானும் குறிஞ்சிக்குரியனவே கூறுதலானும் அப்பெயர்கூறினார். * "அறத்தொடு நிற்குங் காலத் தன்றி, யறத்தியன் மரபில டோழி யென்ப." என்பதனால், தோழி அறத்தொடு நிற்குங்காலம்வந்து செவிலிக்கு அறத்தொடுநின்றவழி அதற்கிலக்கணங்கூறிய † "எளித்த லேத்தல் வேட்கை யுரைத்தல், கூறுத லுசாத லேதீடு தலைப்பா, டுண்மை செப்புங் கிளவியொடு தொகைஇ, யவ்வேழு வகைய வென்மனார் புலவர்." என்னுஞ் சூத்திரத்தேழனுள், கூறுதலுசாதலொழிந்த ஆறுங்கூறி அறத்தொடுநிற்கின்றாளென்றுணர்க.

அன்னாய் வாழி—தாயே வாழ்வாயாக;

[வேண் டன்னை:] அன்னை வேண்டு—தாயே யான்கூறுகின்றவார்த்தையை விரும்புவாயாக;

[ஒண்ணுத, லொலிமென் கூந்தலென் றோழி மேனி, விறலிழை நெகிழ்த்த வீவருங் கடுநோ, யகலு ளாங்க ணறியுநர் வினாயும், பரவியுந் தொழுதும் விரவுமலர் தூயும், வேறுபல் லுருவிற் கடவுட் பேணி, நறையும் விரையு மோச்சியு மலவுற், றெய்யாமையலை நீயும் வருந்துதி, நற்கவின் றொலையவு நறுந்தோ ணெகிழவும், புட்பிற ரறியவும் புலம்புவந் தலைப்பவு, முட்கரந் துறைய முய்யா வரும்படர், செப்பல் வன்மையிற் செறித்தியான் கடவலின்:]

ஒண்ணுதல் ஒலிமென் கூந்தல் விறல் மேனி என் தோழி உள் கரந்துறையும் உய்யா அரும்படர்—ஒள்ளிய நுதலினையும் தழைக்கும் மெல்லிய மயிரினையும் பிறர் நிறத்தினைவென்ற வெற்றியினையுடைய நிறத்தினையுமுடைய என்னுடைய தோழி தன்மனத்துள்ளே மறைத்திருக்கும் தன்னுயிரைத் தான் தாங்கியிராமைக்குக் காரணமாகிய ஆற்றுதற்கரிய நினைவு,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், ௧௨.
† ,, ,, ,, ௧௩.

இழை நெகிழ்த்த வீவு அரு கடுநோய் செப்பல் வன்மையின் யான் செறித்து—தானணிந்தகலன்களை நெகிழப்பண்ணின மருந்துகளாற் கெடுத்தற்கரிய கடிய நோய் நினக்குச்சொல்லுதற்கு எளிதன்றி வலியதன்மையையுடைமையினாலே யான் அதனை என்னுள்ளேயடக்கி,

நல் கவின் தொலையவும் நறுந்தோள் நெகிழவும் புள் பிறர் அறியவும் புலம்பு வந்து அலைப்பவும் கடவலின்—அவளுடைய நன்றாகிய அழகுகெடவும் நறியதோண்மெலியவும் வளைகழலுதலைப் பிறரறியவும் தனிமை மேன்மேலேவந்து வருத்தவும் நினக்கு அறிவுறுமற் செலுத்துகையினாலே,

நீயும் அலவுற்று அகலுள் ஆங்கண் அறியுநர் வினாய்—நீயும் அலம்வந்து அகன்றவிடத்தையுடைய ஊரிடத்துக் கட்டினாலும் கழங்கினாலும் எண்ணியறிவாரைவினாவி அவர் தெய்வத்தான்வந்த வருத்தமென்றலின்,

வினாயுமென்றவிடத்தும்மையைப் பேணியென்பதன் பின்னே கூட்டுக.

வேறு உருவிற் பல் கடவுள் நறையும் விரையும் ஓச்சியும் பரவியும் தொழுதும் விரவு மலர் தூயும் பேணியும்—வேறுபட்ட வடிவினையுடைய பலதெய்வங்களைத் தூபங்களும் சந்தனமுதலியனவுங்கொடுத்தும் பரவியும் வணங்கியும் கலந்தபூக்களைச்சிதறியும் வழிபட்டும் அதனாற்றீராமையின்,

பேணியுமென்னுமும்மை சிறப்பு; ஏனைய - எண்ணும்மை.

எய்யா மையலை வருந்துதி — இந்நோயையறியாத மயக்கத்தையுடையையாய் வருந்தாநின்றாய்;

என் தோழி படர் இழை நெகிழ்த்த நோய் நினக்குச் செப்பல் வன்மையின் யான் செறித்துத் தொலையவும் நெகிழவும் அறியவும் அலைப்பவும் கடவலின் நீயும் அலவுற்று வினாய்க் கடவுளைப்பேணியும் எய்யாமையலையாய் வருந்துதியெனமுடிக்க.

[முத்தினு மணியினும் பொன்னினு மத்துணை, நேர்வருங் குரைய கலங்கெடிற் புணரும்:] அத்துணை முத்தினும் மணியினும் பொன்னினும் நேர் வரும் கலம் கெடின் புணரும்—அவ்வளவாகிய முத்தாலும் மாணிக்கத்தாலும் பொன்னாலும் பொருந்துதல்வரும் பூண் கெட்டதாயிற் பின்னும்வந்துகூடும்; அதுபோலன்றி,

முத்துமுதலியவற்றிற்குக்கூறிய இலக்கணங்களை அத்துணையென்றார். குரைய- அசை.

[சால்பும் வியப்பு மியல்புங் குன்றின், மாசறக் கழீஇ வயங்குபுகழ் நிறுத்த, லாசறு காட்சி யையர்க்கு மந்நிலை, யெளிய வென்னார் தொன்மருங் கறிஞர்:]

சால்பும் வியப்பும் இயல்பும் குன்றின் மாசு அறக் கழீஇ வயங்கு புகழ் அந்நிலை நிறுத்தல்—தத்தங்குலத்திற்கேற்ற குணங்களினமைதியும், மேம்பாடும், ஒழுக்கமும் பழையதன்மைகெட்டாற் பிறந்தவிழுக்கைப் போம்படிகழுவி விளங்கும்புகழை முன்புபோலே நிற்கும்படிநிறுத்தல்,

தொல் மருங்கு அறிஞர் ஆசு அறு காட்சி ஐயர்க்கும் எளிய என்னார்—பழைதாகிய நூலையறிவார் குற்றமற்ற அறிவினையுடைய தெய்வ இருடிகளுக்கும் எளியகாரியமென்னார்;

* "ஐயர் பாங்கினு மமரர்ச் சுட்டியும்" என்றாராகலின், ஐயர் தேவராகார்.

[மாதரு மடனு மோராங்குத் தணப்ப, நெடுந்தே ரெந்தை யருங்கடி நீவி:]

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், ௫.

நெடு தேர் எந்தை அரு கடி நீவி—நெடியதேரையுடைய என் தந்தையது அரிய காவலைக் கடந்து,

மாதரும் மடனும் ஓராங்குத் தணப்ப—இருமுதுகுரவரும் தமக்கியைந்தோர்க்குக் கொடுப்போமென்றிருக்கின்றகாதலும் எனதுமடனும் சேரப்போக,

[இருவே மாய்ந்த மன்ற லிதுவென:] இது இருவேம் ஆய்ந்த மன்றல் என—இந்தமணம் தலைவனும் யானும் பெருமையும் உரனும் அச்சமும் நாணும் நுணுகியநிலையாற்பிறந்த கந்தருவமணமென்று,

நாம் அறிவுறுலிற் பழியும் உண்டோ—நாம் யாய்க்கு அறிவுறுத்தலான் நமக்குப் புகழேயன்றி வருவதோர்பழியுமுண்டோ, அஃதில்லை;

உம்மை எச்சவும்மை. ஓகாரம் எதிர்மறை; இது மறைநூல் விதித்ததாகலின்.

ஆற்றின் வாராராயினும்—இங்ஙனம் அறத்தொடுநின்றபின் தலைவர்க்கே நம்மையுடைய நேர்ந்திலராயினும்,

ஆற்ற—நாம் உயிர்போந்துணையும் இவ்வருத்தத்தைப் பொறுத்திருக்க,

[ஏனை யுலகத்து மியைவதா னமக்கென:] நமக்கு ஏனை உலகத்தும் இயைவதால் என—நமக்கு மறுபிறப்பினும் இக்கூட்டம் கூடுவதொன்றாயிருந்ததெனக்கூறி,

[மானமர் நோக்கங் கலங்கிக் கையற், றானாச் சிறுமைய ளிவளுந் தேம்பும்:] ஆனாச் சிறுமையள் மான் அமர் நோக்கம் கலங்கிக் கையற்று இவளும் தேம்பும்—ஆற்றுந்தன்மைத்தல்லாத நோயினையுடையளாய் மான்நோக்கமமர்ந்த நோக்கமின்றி மையனோக்கங்கொண்டு வினையொழிந்து அயர்ந்து இவளுமெலியும்;

இவளும் (உக), கலங்கிச் (உ௫) கெடிற் புணரும் (கச); அதுபோலன்றிச் சால்பு முதலியனகுன்றின் (க௫) நிறுத்தல் (கக) எளியவென்னர் (கஅ) ஆகலின், இஃது இருவேமாய்ந்தமன்றலென (உக) அறிவுறுலிற் பழியுமில்லை (உஉ); ஆற்றின்வாராராயினும் ஆற்ற (உ௩) ஏனையுலகத்தும் இயைவதாலெனக்கூறி (உச) மெலியு (உ௬) மெனமுடிக்க.

*"வரைவிடை வைத்த காலத்து வருந்தினும், வரையா நாளிடை வந்தோன் முட்டினும், உரையெனத் தோழிக் குரைத்தற் கண்ணுந், தானே கூறுங் காலமு முளவே." என்பதனுள் 'தானே கூறுங் காலமு முளவே' என்றதனால் உடையளாயெனத் தலைவிகூற்றினைக் கொண்டுகூறினளென்றுணர்க. †"செறிவு நிறையுஞ் செம்மையுஞ் செப்பு, மறிவு மருமையும் பெண்பா லான" என்பதனால் மறை புலப்படுத்தலாகாதென்றாராயினும், ‡"உற்றுழி யல்லது சொல்ல லின்மையி, னப்பொருள் வேட்கை கிழவியி னுணர்ப." என்பதனான் மறைபுலப்படுத்தலுமாமென வழுவமைத்தலின், இங்ஙனம் தலைவிகூறினள்.

இதனால் தோழிதலைப்பாடுகூறினள்.

இகல் மீக் கடவும் இரு பெரு வேந்தர் வினை இடை நின்ற சான்றோர் போல—மாறுபாட்டின்மிகுதியைச்செலுத்தும் இருவராகிய பெரிய அரசரைச் சந்துசெய்விக்குக் தொழிலிடத்தேநின்ற அறிவுடையோரைப்போல,

இரு பேர் அச்சமோடு யானும் ஆற்றலேன்—நினக்கும் இவள்வருத்தத்திற்கு மஞ்சும் இரண்டு பெரிய அச்சத்தாலே யானும் வருந்தாநின்றேன்;

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், உக.
† ,, ,, பொருளியல், க௫.
‡ ,, ,, ,, கச.

கொடுப்பின் நன்கு உடைமையும்—கொடுத்தபின்பு எல்லாவற்ருனும் நன்ருகி முடிதலையும்,

குடி நிரல் உடைமையும்—ஒருகுடியாகாமல் இரண்டுகுடியும் ஒத்தலுடைமையையும்,

வண்ணமும்—குணத்தையும்,

துணையும்—சுற்றத்துதவிகளையும்,

பொரீஇ என்னது—ஒப்பித்துப்பார்த்துப் பின்னரும் பலருடன் உசாவாதே,

* "செந்துறை, வண்ணப் பகுதி வரைவின் ருங்கே" என்பதனுல் வண்ணம் குணமென்றுணர்க.

எமியேம் துணிந்த எமம் சால் அருவினை—நம்மையின்றித் தமியேமாய் யாங்களேதுணிந்த உயிர்க்குப் பாதுகாவலமைந்த செய்தற்கரிய இக்கந்தருவமணம்,

தானும் புணர்ச்சிக்குப்பின் உடம்படுதலின், எமியேந்துணிந்தவென்ருள்.

நிகழ்ந்த வண்ணம்—முன்புநடந்தபடியை,

நீ நனி உணரச் செப்பல் ஆன்றிசின்—நீ மிகவுமறியும்படி சொல்லுதலையமைந்தேன்;

சினவாதிமோ—அதுகேட்டுச் சினவாதிருப்பாயாக;

நெற் கொள் நெடு வெதிர்க்கு அணந்த யானை—நெல்லைத் தன்னிடத்தேகொண்ட நெடிய மூங்கிலைத்தின்றற்கு மேனோக்கிநின்றுவருந்தின யானை அவ்வருத்தந்தீரும்படி,

முத்து ஆர் மருப்பின் இறங்கு கை கடுப்ப—முத்துநிறைந்த கொம்பிலே ஏறட்டுநான்ற கையையொப்ப,

துய்த் தலை வாங்கிய புனிறு தீர் பெருங்குரல் நல் கோள் சிறு தினைப் படு புள் ஓப்பி—துய்யையுடைய தலைவளைந்த ஈன்றணிமைதீர்ந்த பெரிய கதிர்களை நன்ருகத் தன்னிடத்தேகொள்ளுதலையுடைய சிறிய தினையிலேவீழ்கின்ற கிளிகளையோட்டி,

துய்-இளைதானபருவத்துப் பஞ்சுநுனைபோன்றிருப்பது. கடுப்ப வளைந்தவென்க.

எல் பட வருதியர் என நீ விடுத்தலின்—பகற்பொழுதுகழியாநிற்க நீர்வருவீராகவென்றுகூறி நீ போகவிடுகையினுலே யாங்களும்போய்,

வருதியர் - வியங்கோண்முற்று.

கலி கெழு மீமிசைச் சேனோன் இழைத்த புலி அஞ்சு இதணம்—ஆரவாரம் பொருந்தின மரத்தினுச்சியிலே இராக்காலம் ஆகாயத்திருப்போன்பண்ணின புலி அஞ்சுகைக்குக்காரணமான பரண்,

"சேனோன் மாட்டிய நறும்புகை ஞெகிழி" என்ருர்பிறரும்.

[ஏறி யவண, சாரற் சூரற் றகைபெற வலந்த:] அவண சாரல் சூரல் தகை பெற வலந்த இதணம் (சக) ஏறி—அவ்விடத்தனவாகிய மலைப்பக்கத்துப்பிரம்பாலே அழகுபெறத் தெற்றின இதணத்தேயேறி,

இனிச் சூரலாலேபிணித்த தழலென்றுமாம். சூரல் - சூரற்கொடியுமாம்.

தழலும்—தழலும்,

தழலாவது கையாற்சுற்றினகாலத்துத் தன்னிடத்துப் பிறக்குமோசையாற் கிளிமுதலியவற்றை ஓட்டுங்கருவி; லவணென்பாருமுளர்.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், உஎ.

தட்டையும்—தட்டையும்,

தட்டையாவது மூங்கிலைக் கண்ணுக்கண்ணுள்ளாகநறுக்கிப் பலவாகப்பிளந்து ஓசையுண்டாக ஒன்றிலே தட்டுவதோர் கருவி.

குளிரும்—குளிரும்,

குளிராவது இவைபோல்வதோர் கிளிகடிகருவி.

பிறவும்—ஏனையவும்,

பிறவென்றது கவண்முதலியவற்றை.

கிளி கடி மரபின ஊழ் ஊழ் வாங்கி—தழலும் தட்டையும் குளிரும் பிறவுமாகிய கிளியோட்டுமுறைமையினையுடையவற்றை முறையேமுறையே கையிலேவாங்கி ஓட்டி,

உரவுக் கதிர் தெறூஉம் உருப்பு அவிர் அமயத்து— மிகுதலையுடைய ஞாயிற்றின்கிரணங்கள்சுடும் வெம்மைவிளங்குகின்ற பொழுதிலே ஊழூழ்வாங்கி (௪௪) யென்க.

விசும்பு ஆடு பறவை வீழ் பதிப் படர—ஆகாயத்தேபறக்கும் பறவைகளெல்லாம் தாம்விரும்புஞ்சேக்கைகளிலே செல்லும்படியாக,

[நிறையிரும் பௌவங் குறைபட முகந்துகொண், டகலிரு வானத்து வீசுவளி கலாவலின், முரசதிர்ந் தன்ன வின்குர லேற்றொடு, நிரைசெல னிவப்பிற் கொண்மூ மயங்கி, யின்னிசை முரசிற் சுடர்ப்பூட் சேஎ, யொன்னார்க் கேந்திய விலங்கிலை யெஃகின், மின்மயங்கு கருவிய:]

நிறை இரும்பௌவம் குறைபட முகந்துகொண்டு முரசு அதிர்ந்து அன்ன இன் குரல் ஏற்றொடு நிரை செலல் நிவப்பிற் கொண்மூ—நிறைந்த கரியகடலைக் குறையுண்டாம்படிமுகந்துகொண்டு முரசு சிறிதுமுழங்கினாற்போன்ற இனியகுரலையுடைய உருமேற்றோடே நிரைத்துச்செல்லுதலையுடைய ஒக்கத்தினையுடையமேகம்,

இன்னிசை முரசின் சுடர்ப் பூண் சேஎய் ஒன்னார்க்கு ஏந்திய இலங்கு இலை எஃகின் மின் மயங்கு கருவிய—இனிய ஓசையையுடைத்தாகிய முரசினையும், ஒளியினையுடைத்தாகிய அணிகலங்களையுமுடையமுருகன் அசுரரைக் கொல்லுமதற்கெடுத்த விளங்குகின்ற இலைத்தொழிலையுடைய வேல்போல மின்னுமயங்குகின்ற தொகுதிகளையுடையவாய்,

அகல் இரு வானத்து வீசு வளி கலாவலின் மயங்கி—ஏனைப்பூதங்கள் விரிதற்குக்காரணமான கரியஆகாயத்திடத்தே வீசுகின்ற காற்றுத் தன்னிடத்தே கூடுகையினாலே நிரைத்தநிரைபோய்க் கலங்கி,

கல் மிசைப் பொழிந்தென—மலைமேலே பெய்தவாக,

கொண்மூக் (௫௰) கருவியவாய் (௫௧) மயங்கிப் (௫௰) பறவை பதிப்படரப் (௪௧) பொழிந்தென (௫௧) வென்க.

அண்ணல் நெடுங்கோட்டு இழிதரு தெண்ணீர் அவிர் துகில் புரையும் அவ்வெள் அருவி தவிர்வு இல் வேட்கையேம் தண்டாது ஆடி—தலைவனுடைய நெடிய மலைச்சிகரத்தினின்றுங்குதிக்கின்ற தெளிந்த நீரையுடைய விளங்குகின்ற வெள்ளிய துகிலை யொக்கும் அழகிய வெள்ளிதாகிய அருவியிலே நீங்குதலில்லாத விருப்பையுடையேமாய் அமையாமல் விளையாடி,

அன்னன்மலையில் அருவியெனவே நிலமொன்றென்றாள்.

[பளிங்குசொரி வன்ன பாய்சுனை குடைவுழி, நளிபடு சிலம்பில்:] நளி படு சிலம்பிற் பளிங்கு சொரிவு அன்ன பாய் சுனை குடைவுழி—செறிவுண்டானமலையிடத்

துப் பளிங்கைக்கரைத்துச் சொரிந்தவைத்தாற்போன்ற பாறைகளையைக் குடைந்து விளையாடுகின்றவிடத்தே,

பாயம் பாடி—எங்கள்மனத்துக்கு விருப்பமானவற்றைப் பாடி,

பொன் எறி மணியிற் சிறுபுறம் தாழ்ந்த எம் பின் இருங்கூந்தல் பிழிவனம் துவரி—பொன்னிலேயழுத்தின நீலமணிபோலே சிறிய முதுகிடத்தே தாழ்ந்துகிடந்த எம்முடைய பின்னுதலையுடைய கரியகூந்தலை நீரைப்பிழிந்து ஈரத்தைப்புலர்த்தி,

உள் அகம் சிவந்த கண்ணேம்—உள்ளாகிய இடமெல்லாஞ் சிவந்த கண்ணேமாய்,

வள் இதழ் ஒள் செங்காந்தள்—பெரிய இதழையுடைய ஒள்ளிய சிவந்த கோடற்பூ,

ஆம்பல் அனிச்சம்—ஆம்பற்பூ அனிச்சப்பூ,

தண் கயக் குவளை—குளிர்ந்த குளத்திற்பூத்த செங்கழுநீர்ப்பூ,

குறிஞ்சி—குறிஞ்சிப்பூ,

வெட்சி—வெட்சிப்பூ,

செங்கொடுவேரி—செங்கொடுவேரிப்பூ,

* தேமா—தேமாம்பூ,

மணிச்சிகை—செம்மணிப்பூ,

உரிது நாறு அவிழ் தொத்து உந்தூழ்—தனக்கு உரித்தாக நாறும் விரிந்த கொத்தினையுடைய பெருமூங்கிற்பூ,

கூவிளம்—வில்லப்பூ,

எரி புரை எறுழம்—நெருப்பையொத்த எறுழம்பூ,

சுள்ளி—மராமரப்பூ,

கூவிரம்—கூவிரப்பூ,

வடவனம்—வடவனப்பூ,

வாகை—வாகைப்பூ,

வான் பூங் குடசம்—வெள்ளிய பூவினையுடைய வெட்பாலைப்பூ,

எருவை—பஞ்சாய்க்கோரை,

கொறுக்கச்சியுமாம்.

செருவிளை—வெண்காக்கணம்பூ,

மணிப் பூங் கருவிளை—நீலமணிபோலும் பூக்களையுடைய கருவிளம்பூ,

பயினி—பயினிப்பூ,

வானி—வானிப்பூ,

பல் இணர்க் குரவம்—பல இதழ்களையுடைய குரவம்பூ,

பசும்பிடி—பச்சிலைப்பூ,

வகுளம்—மகிழம்பூ,

பல் இணர்க் காயா—பல கொத்துக்களையுடைய காயாம்பூ,

விரி மலர் ஆவிரை—விரிந்த பூக்களையுடைய ஆவிரம்பூ,

வேரல்—சிறுமூங்கிற்பூ,

---

* 'தேமா' என்பதுமுதல் 'பெருமூங்கிற்பூ' என்பதிறுதியாகவுள்ளவைகள் தருமபுரவாதீனமடத்திலிருந்துகிடைத்த ஒரு பழைய ஏட்டுப்புத்தகத்தில் மட்டும் இருந்தன.

சூால்—குளைப்பூ,
குரீஇப்பூளை—சிறுபூளை,
குறுநறுங்கண்ணி—குன்றிப்பூ,
குருகிலை—முருக்கிலை,
மருதம்—மருதப்பூ,
விரி பூங் கோங்கம்—விரிந்த பூக்களையுடைய கோங்கம்பூ,
போங்கம்—மஞ்சாடிப்பூ,
திலகம்—மஞ்சாடிமரத்தின்பூ,
தேங்கமழ் பாதிரி—தேனுறும் பாதிரிப்பூ,
செருந்தி—செருந்திப்பூ,
அதிரல்—புனலிப்பூ,
பெருந்தண் சண்பகம்—பெரிய குளிர்ந்த சண்பகப்பூ,
கரந்தை—நாறுகரந்தை,
குளவி—காட்டுமல்லிகைப்பூ,
கடி கமழ் கலி மா—விரைகமழும் தழைத்த மாம்பூ,
தில்லை—தில்லைப்பூ,
பாலை—பாலைப்பூ,
கல் இவர் முல்லை—கல்லிலேபடர்ந்த முல்லைப்பூ,
குல்லை—கஞ்சங்குல்லைப்பூ,
பிடவம்—பிடவம்பூ,
சிறுமாரோடம்—செங்கருங்காலிப்பூ,
வாழை—வாழைப்பூ,
வள்ளி—வள்ளிப்பூ,
நீள் நறு நெய்தல்—நீண்ட நறிய நெய்தற்பூ,
தாழை—தெங்கிற்பாளை,
தளவம்—செம்முல்லைப்பூ,
முள் தாள் தாமரை—முள்ளையுடைத்தாகிய தாளையுடைய தாமரைப்பூ,
ஞாழல்—ஞாழற்பூ,
மௌவல்—மௌவற்பூ,
நறும் தண் கொகுடி—நறிய குளிர்ந்த கொகுடிப்பூ,
சேடல்—பவழக்கால் மல்லிகைப்பூ,
செம்மல்—சாதிப்பூ,
சிறுசெங்குரலி—கருந்தாமக்கொடிப்பூ,
கோடல்—வெண்கோடற்பூ,
கைதை—தாழம்பூ,
கொங்கு முதிர் நறு வழை—தாதுமுதிர்ந்த நறிய சுரபுன்னைப்பூ,
காஞ்சி—காஞ்சிப்பூ,
மணிக் குலைக் கள் கமழ் நெய்தல்—நீலமணிபோலுங் கொத்துக்களையுடைய தேனுறும் கருங்குவளை,
பாங்கர்—ஓமை,
மராஅம்—மரவம்பூ,
பல் பூந் தணக்கம்—பல பூக்களையுடைய தணக்கம்பூ,

ஈங்கை—இண்டம்பூ,
இலவம்—இலவம்பூ.
தூங்கு இணர்க் கொன்றை—தூங்குகின்ற பூங்கொத்தினையுடைய கொன்றைப்பூ,
அடம்பு—அடம்பம்பூ,
அமர் ஆத்தி—பொருந்தின ஆத்திப்பூ,
நெடு கொடி அவரை—நெடிய கொடியினையுடைய அவரைப்பூ,
பகன்றை—பகன்றைப்பூ,
இது சிவதை; *"பகன்றைப்பூ வுறநீண்ட பாசிலைத் தாமரை" என்புழி வெள்ளி வட்டில் உவமைகோடலின், இது சிவதைப்பையன்று.
பலாசம்—பலாசம்பூ,
பல் பூம் பிண்டி—பல பூக்களையுடைய அசோகம்பூ,
வஞ்சி—வஞ்சிப்பூ,
பித்திகம்—பிச்சிப்பூ,
சிந்துவாரம்—கருநொச்சிப்பூ,
தும்பை—தும்பைப்பூ,
துழாஅய்—திருத்துழாய்ப்பூ,
சுடர்ப் பூந்தோன்றி—விளக்குப்போலும் பூவினையுடைய தோன்றிப்பூ,
நந்தி—நந்தியாவட்டப்பூ,
நறவம்—நறைக்கொடி,
நறும் புன்னாகம்—இது புன்னையின்விசேடம்,
பாரம்—பருத்திப்பூ,
பீரம்—பீர்க்கம்பூ,
பைங் குருக்கத்தி—பசிய குருக்கத்திப்பூ,
ஆரம்—சந்தனப்பூ,
காழ்வை—அகிற்பூ,
கடி இரும் புன்னை—மணத்தையுடைய பெரிய புன்னைப்பூ,
நரந்தம்—நாரத்தம்பூ,
நாகம்—நாகப்பூ,
நள்ளிருணாறி—இருவாட்சிப்பூ,
மா இருங் குருந்தும்—கரிய பெரிய குருந்தம்பூவும்,
வேங்கையும்—வேங்கைப்பூவும்,
[பிறவு, மரக்குவிரித் தன்ன பரேரம் புழகுடன், மாலங் குடைய:] அங்கு மால் உடைய அரக்கு விரித்தன்ன பிறவும் பரேரம்புழகுடன்—அச்சாரலிடத்துத் தம்மில் மயக்கமுடையவாய்ச் சாதிலிங்கத்தைப் பரப்பினாற்போன்ற பிறபூக்களையும் பருத்த அழகினையுடைய † மலையெருக்கம்பூவுடனே,
பரேரம்புழகு - செம்பூவுமாம்; புனமுருங்கையுமென்பர்.
மலிவனம் மறுகி—பூக்களிடத்தே மனவேட்கைமிக்குப் பலகாலுந் திரிந்து பறித்து,
வான் கண் கழீஇய அகல் அறைக் குவைஇ—மழை பெய்து தன்னிடத்தைக் கழுவித் தூய்தாக்கின அகன்ற பாறையிலே குவித்து,

* கலித்தொகை, மருதம், அ.
† மலைவெருக்கம் பூவெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

கண்ணேமாய் (கூக) மலிவனமறுகிப் (கூஎ) பரேரம்புழகுடனே (கூசு) ஒண்செங்காந்தள் (சுஉ) முதலியவற்றையும் பிறவற்றையும் (கூஎ) பாறையிலேகுவித்து (கூஅ) எனமுடிக்க.

செங்காந்தள் முதலியவற்றிற்கெல்லாம் இரண்டாமுருபும் உம்மையும் விரிக்க. குருந்தும், வேங்கையும், பிறவுமென்ற மூன்றற்கும் உருபுவிரிக்க.

புள் ஆர் இயத்த—பறவைகளின் ஓசையாகிய நிறைந்த வாச்சியங்களையுடைய வாகிய,

விலங்கு மலைச் சிலம்பின்—ஒன்றற்கொன்று குறுக்கிட்டுக்கிடக்கின்ற மலைப்பக்கத்திற்புனத்தே,

வள் உயிர்த் தெள் விளி இடையிடை பயிற்றிக் கிள்ளை ஒப்பியும்—பெரிய ஓசையினையுடைய தெளிந்தசொற்களை நடுவேநடுவேசொல்லிக் கிளியை ஓட்டுதலைச் செய்தும் தழைதைஇ (க0உ) யென்க.

சொல் – கிளியையோட்டுஞ்சொல். கிளியையுமோப்பியெனச் சிறப்பும்மை.

கிளை இதழ் பறியா—புறவிதழ்களை வாங்கிப்போகட்டு,

பை விரி அல்குற் கொய் தழை தைஇ—பாம்பின்படத்தைப்போலே பரந்த அல்குலுக்குத் தழையைக்கட்டியுடுத்து,

கொய்தழை - மிக்கவிடங்களை நறுக்கினதழை.

பல் வேறு உருவின் வனப்பு அமை கோதை எம் மெல் இரு முச்சிக் கவின் பெறக் கட்டி—பலவாய் வேறுபட்ட நிறத்தையுடைய அழகமைந்த மாலைகளை எம்முடைய மெல்லிய கரியமுடியிலே அழகுபெறச்சுற்றி,

எரி அவிர் உருவின் அம் குழைச் செயலைத் தாது படு தண் நிழல் இருந்தனமாக—நெருப்புப்போலவிளங்கும் நிறத்தையுடைய அழகிய தளிரையுடைய அசோகினது தாதுவிழுகின்ற குளிர்ந்த நிழலிலே இருந்த அளவிலே,

[எண்ணெய் நீவிய சுரிவளர் நறுங்காழ்:]

சுரிவளர்நறுங்காழ் - பின்னேகூட்டுதும்.

எண்ணெய் நீவிய நலம்பெறு சென்னி (ககக)—பலகாலும் எண்ணெய்வார்த்த நன்மையைப்பெற்ற தலையிற் குஞ்சி (ககஉ) யென்க.

தண் நறும் தகரம் கமழ மண்ணி—குளிர்ந்த நறிய மயிர்ச்சந்தனத்தை நாறும்படியாகப்பூசி,

ஈரம் புலர விரல் உளர்ப்பு அவிழா—அந்த ஈரம்புலரும்படி விரலாலலைத்துப் புலர்த்துதற்றொழிலாலே பிணிப்பைவிடுத்து,

நறும் காழ்க் (க0எ) காழ் அகில் அம் புகை கொளீஇ—அதனை நறிய கரிய வயிரத்தினையுடைய அகிலினது அழகிய புகையூட்டுகையினாலே,

இதில் நறுங்காழ் கூட்டிற்று.

யாழ் இசை அணி மிகு வரி மிஞிறு ஆர்ப்பத் தேம் கலந்து—யாழோசையினது அழகுமிகுகின்ற பாட்டினையுடைய மிஞிறுகள் ஆரவாரிக்கும்படி அகிலினது நெய் கலந்து,

[மணிநிறங் கொண்ட மாயிருங் குஞ்சியின்:]

மணி நிறம் கொண்ட சுரி வளர் (க0எ) மா இருங் குஞ்சியின்—நீலமணியினது

நிறத்தைத் தன்னிடத்தேகொண்ட கடைகுழன்றுவளர்ந்த கரிய பெரிய மயிரின் கண்ணே,

இதிற் சுரிவளர் கூட்டிற்று.

மண்ணி (௧௦௮) அவிழாப் (௧௦௯) புகைகொளுவுகையினாலே (௧௧௦) தேங்கலந்து (௧௧௧) ஒருகாழ்வளைஇ (௧௧௮) மணிநிறங்கொண்ட குஞ்சி (௧௧௭) யென்க.

மலையவும் நிலத்தவும் சினையவும் சுனையவும்—மலையிடத்தனவும் நிலத்திடத்தனவும் கொம்புகளிற் பூத்தனவும் சுனைகளிற்பூத்தனவுமாகிய,

வண்ண வண்ணத்த மலர்—பலநிறங்களையுமுடையமலர், பலசாதிகளையுமுடையமலரென ஒன்று நிறமும் ஒன்று சாதிவேறுபாடுங் கூறினார்.

ஆய்பு விரைஇய தண் நறும் தொடையல் வெண் போழ்க் கண்ணி—அம்மலரை ஆராய்ந்துதொடுத்த தண்ணிய நறிய தொடையலினையும் வெள்ளிய தாழைமடலிலேயுடைத்தாகிய கண்ணியினையும்,

[நலம்பெறு சென்னி நாமுற மிலைச்சி:]

நாம் உற மிலைச்சி—முருகனென்றச்சமுறும்படி சூடி,

குஞ்சியின்கண்ணே (௧௧௭) மிலைச்சியென்க.

நலம்பெறுசென்னி - முன்னேகூட்டிற்று.

பைங்காற் பித்திகத்து ஆயிதழ் அலரி அம் தொடை ஒருகாழ் வளைஇ—பசிய காம்பினையுடைய பிச்சியினுடைய அழகியஇதழ்களையுடைய பூவைத்தொடுத்த அழகினையுடைய தொடையாகிய ஒருவடத்தைச் சுற்றி,

இஃது அந்திக்காலத்துமலரும் பூவாதலின், அதனைத் தேங்கலந்து (௧௧௧) ஒருகாழ்வளைஇ (௧௧௮) மணிநிறங்கொண்டகுஞ்சி (௧௧௭) யெனக் குஞ்சிக்கியல்பாக்கி முன்னேகூட்டுக.

[செந்தீ, யொண்பூம் பிண்டி யொருகாது செரீஇ, யந்தளிர்க் குவவுமொய்ம் பலைப்ப:] குவவு மொய்ம்பு அலைப்பச் செந்தீ ஒள் பூம்பிண்டி அம் தளிர் ஒருகாது செரீஇ—திரளுதலையுடைய தோளிலேவீழ்ந்தலைக்கும்படி சிவந்த நெருப்புப்போலும் ஒள்ளிய பூக்களையுடைய அசோகினது அழகிய தளிரை ஒருகாதிலே செருகி,

சாந்து அருந்தி மைந்து இறைகொண்ட மலர்ந்து ஏந்து அகலத்துத் தொன்றுபடு பூணொடு நறும் தார் பொலிய—சந்தனத்தையுள்ளடக்கி வலிதங்குதல்கொண்ட அகன்றுயர்ந்த மார்பிடத்தே தொன்றுபட்டுவருகின்ற பேரணிகலங்களோடே நறிய மாலை பொலிவுபெற,

செம்பொறிக்கு ஏற்ற — மூன்றுவரியாகிய உத்தமவிலக்கணத்திற்குப் பொருந்தின மார்பு (௨௨௧) என்க.

வீங்கு இறைத் தடக் கையின் வண்ண வரி வில ஏந்தி அம்பு தெரிந்து—பூணிறுகின முன்கையையுடைய பெரியகையிலே வண்ணத்தையுடைய வரிந்த வில்லையெடுத்து அம்புகளைத்தெரிந்துபிடித்து,

நுண் வினைக் கச்சைத் தயக்கு அறக் கட்டி—நுண்ணிய தொழில்களையுடைய கச்சைக் கட்டினசேலை துளக்கமறக்கட்டி,

[இயலணிப் பொலிந்த வீகை வான்கழ, றுயல்வருந் தோறுந் திருந்தடிக் கலாவ:] ஈகை இயல் அணிப் பொலிந்த வான் கழல் துயல்வருந்தோறும் திருந்து அடிக்

கலாவ—பொன்னாற்செய்யப்பட்ட பூண்களிற்பொலிவுபெற்ற நன்றாகிய வீரக்கழல் பெயரும்பொழுதெல்லாம் பிறக்கிடாத அடியிலே எற்றிழிவுசெய்ய,

முனை பாழ் படுக்கும் துன்னருந் துப்பிற் பகை புறங் கண்ட பல் வேல் இளைஞரின்—பகைப்புலத்தைப் பாழாக்கும் கிட்டுதற்கரிய வலியையுடைய பகைகளை முதுகு கண்ட பலவேலினையுடைய வீரரைப்போலே,

உரவுச் சினம் செருக்கித் துன்னுதொறும் வெகுளும் முளை வாள் எயிற்ற வள் உகிர் ஞமலி—பரக்கின்ற சினத்தாலே செருக்கித் தம்மேலொன்று நெருங்குந்தோறும் கோபிக்கும் மூங்கில்முளைபோலும் ஒளியையுடைத்தாகிய பல்லினையுடையவாகிய பெரிய உகிரையுடைய நாய்,

திளையாக் கண்ண வளைகுபு நெரிதர—இமையாக்கண்களையுடையவாய் எம்மை வளைத்துக்கொண்டு மேலேமேலேவருகையினாலே,

[நடுங்குவன மெழுந்து நல்லடி தளர்ந்தியா, மிடும்பைகூர் மனத்தே மருண்டு புலம் படர:] யாம் நடுங்குவனம் எழுந்து நல்லடி தளர்ந்து இடும்பை கூர் மனத்தேம் மருண்டு புலம் படர—யாங்களஞ்சி அவ்விருப்பைக்குலைந்து கடிதிற்செல்லுதலாற்றாது வருத்தமிக்க மனத்தையுடையேமாய் மயங்கி வேற்றுப் புலத்தேறச்செல்லாநிற்க,

மாறு பொருது ஓட்டிய புகல்வின் வேறு புலத்து ஆ காண் விடையின் அணி பெற வந்து—தனக்குமாறாகியவிடைகளையெல்லாம் பொருதுகெடுத்த மனச்செருக்கினையுடைய தானறியாதநிலத்திற் புதிய ஆவைக்காணுமேறுபோலே அழகுபெற வந்து,

வேட்கைமிகுதிகூறுதற்கு வேறுபுலத்து ஆவென்றார்.

இத்துணையும் ஒக்கக்கூறினார்.

[எம், மலமர லாயிடை வெரூஉத லஞ்சி, மெல்லிய வினிய மேவரக் கிளந்து:] ஆயிடை எம் அலமரல் வெரூஉதல் அஞ்சி மெல்லிய இனிய மேவரக் கிளந்து—யாங்கள்போகின்றபொழுது எம்மனத்திற் சுழற்சியாலே வெருவுதற்குத் தானஞ்சி மெல்லியவாய் இனியவாயிருக்கின்ற சொற்களை எமக்குப்பொருந்துதல்வரச் சொல்லி,

இதனால் எதிர்கூறினான்.

எம் ஐம்பால் ஆய் கவின் ஏத்தி—எம் ஐவகைப்பட்ட மயிரினையுடைய பலருமாராய்ந்த அழகைப்புகழ்ந்து அசைகின்ற (கசഠ) இளையீ (கசக) ரென்க.

ஒண்டொடி—ஒள்ளிய தொடியினையும்,

அசை - வேறுகூறிற்று.

மென் சாயல்—மெல்லிய மென்மையினையும்,

அவ்வாங்கு உந்தி—அழகிய வளைந்த கொப்பூழினையும்,

மடமதர் மழைக் கண் இளையிர்—மடப்பத்தையுடைய மதர்த்த குளிர்ந்த கண்ணினையுமுடைய இளையீரே,

இறந்த கெடுதியும் உடையேன் என்றனன்—இவ்விடத்தேபோந்த கெடுதிகள் பலவுமுடையேனென்றுகூறினான்;

என்றது - அவை யானை கலை பன்றிமுதலியன கெடுத்தனாக வினாயினான்.

குஞ்சியின்கண்ணே (ககஉ) மிலைச்சிச் (ககங) செரீஇப் (ககச) பொலியக் (கஉஉ) கலாவக் (கஉஎ) கட்டி (கஉசா) ஏந்தித் தெரிந்து (கஉச) விடையின் அணிபெறவந்து (கஙங) தான்கொண்டுவந்த ஞமலி (கஙக) நெரிதருகையினாலே (கஙஉ) எழுந்து தளர்

ந்து (கசுரு) மருண்டு வேறுபுலம்படராதிற்க (கசுச) ஆயிடை (கசுஎ) எம் (கசுகூ) அலம ரல் வெருஉதலஞ்சிக் (கசுஎ) ஞெண்ந்து (கசுஅ) ஏத்தி (கசுக) இலேயீர், இறந்த (கசுக) கெடுதியுமுடையே னென்றன (கசுஉ) னெனக் கூட்டுக.

[அதனெதிர், சொல்லே மாதலி னல்லாந்து கலங்கி:] அல்லாந்து அதன் எதிர் சொல்லேமாதலிற் கலங்கி—அவன்கூற்றிற்கு யாங்கள் மகிழ்ந்து அதற்கு மறுமொழி கொடேமாகையினுலே நெஞ்சழிந்து,

[கெடுதி யும்விடீ ராயி னெம்மொடு, சொல்லும் பழியோ மெல்லிய லீரென:]. மெல்லியலீர் கெடுதியும் விடீராயின் எம்மொடு சொல்லும் பழியோ என—மெல்லிய இயல்பினையுடையீர், கெட்டனவுங் காட்டித்தாரீராயின் எம்முடன் ஒருவார்த்தை சொல்லுதலும் நமக்குப் பழியாமோவெனச் சொல்லி,

[நைவளம் பழுநிய பாலை வல்லோன், கைகவர் நரம்பி னிம்மென விமிரு, மாதர் வண்டொடு சுரும்புநயந் திறுத்த:] நைவளம் பழுநிய பாலை வல்லோன் கைகவர் நரம் பின் இம்மென இமிரும் மாதர் வண்டொடு நயந்து இறுத்த சுரும்பு—நட்டராகம் மு ற்றுப்பெற்ற பாலையாழை வாசிக்கவல்லவன் தன்கையாலே வாசித்தநரம்புபோலே இம்மென்னும் ஓசைபட வொலிக்கும் காதலையுடைய வண் டினத்தோடே தன்னிட த்து மணத்தைவிரும்பித்தங்கின சுரும்பினங்களை,

தாது அவிழ் அலரித் தா சினை பிளந்து—தாதுவிரிந்த பூக்களையுடைய தழைபர ந்ததோர்கொம்பை முறித்து,

தாறு அடு களிற்றின் வீறு பெற ஓச்சி—தன்னைச் செலுத்துகின்ற பரிக்கோலைக் கைகடந்த மதக்களிறபோலே வெற்றியுண்டாக ஓட்டி,

தனக்குக்காவலாகிய பெருமையினையும் உரனையும் கைகடந்து வேட்கைமீதூர் ந்து நிற்றலால் தாறடுகளிற்றை உவமங்கூறினர். மதக்களிற்றிற்கு அங்ஙனமோச்சி நிற்றல் இயல்பு.

கல்லென் சுற்றக் கடுங் குரல் அவித்து—கல்லென்னும் ஓசைபடக் கத்தும் வேட் டைநாய்களுடைய கடிய குரல்களை யடித்தமாற்றி,

எம் சொல்லற் பாணி நின்றனனாக—யாங்கள் வார்த்தைசொல்லுதலையுடைய தோர் காலத்தைப் பார்த்துநின்றானாக,

கெடுதியுமுடையே னென்றனன்; அதனெதிர் (கசுஉ) யாங்கள் சொல்லேமா தலிற் கலங்கி (கசுக) மெல்லியலீர், சொல்லும்பழியோவெனச்சொல்லி (கசுடு)ஓச்சி (கடுo) அவித்துச் (கடுக) சொல்லற்பாணி நின்றனனாக (கடுஉ)வெனக் கூட்டுக.

இத்துணையும் வேட்கைகூறினான்.

இருவி வேய்ந்த குறுங்காற் குரம்பைப் பிணை ஏர் நோக்கின் மனையோள் மடுப் ப—தினையரிந்த தாளாலேவேய்ந்த குறியகால்களையுடைய குடிலிலிருக்கும் மான்பி ணையை யொத்த பார்வையினையுடைய மனைவி எடுத்துக்கொடுப்ப,

தேம் பிழி தேறல் மாந்தி மகிழ்சிறந்து சேமம் மடிந்த பொழுதின்—தேனாற்ச மைத்த கட்டெளிவையுண்டு மகிழ்ச்சிமிக்குக் காவற்றொழிலை மறந்தகாலத்தே,

[வாய்மடுத், திரும்புன நிழத்தலிற் சிறுமை நோனு, தாவுற முஞ்சிலை கொளீஇ நோய்மிக்கு:]

இரும் புனம் வாய்மடுத்து நிழத்தலில் சிறுமை நோனாது நோய் மிக்கு—பெரி

யபுனத்தை வெழுந்தின்று கொக்கிவிடுகையினாலே நப்பிகின்றது விளையும் சிறுமை மையைப்பொறாதே வருத்தமிக்கு,

[உரவுச் சினம்]

உரவுச் சின அரவு உறழ் அம் சிலை கொளீஇ—பரக்கின்ற சினத்தையுடைய பாம்பையொத்த அழகினையுடைய வில்லைநாணேற்றி,

உரவுச்சின அரவுறழ் அஞ்சிலை கொளீஇ (க௬அ) எனப் பின்னேகூட்டுக. பாம்பு வடிவிற்கும் கொலைத்தொழிலுக்கு முவமை.

முன்பால் உடல் சினஞ் செருக்கிக் கணை விடுபு— மெய்வலியோடே கோபித்தலாற்பிறந்த சினத்தாலே மயங்கி அம்பையெய்து,

விடுபு - விகாரம்.

புடையூ—தட்டையைப் புடைத்து,

கானம் கல்லென மடி விடு வீளையர் வெடிபடுத்து எதிர—காடெல்லாம் கல்லென்றுமோசை பிறக்கும்படி வாயைமடித்து விடுகின்ற சீழ்க்கையராய் மிக்கவோசையையுண்டாக்கி அக்களிற்றைப் புனத்தினின்றும் ஓட்டுகையினாலே,

ஆர்த்தெனவும் பாடம்.

[கார்ப்பெய லுருமிற் பிளிறிச் சீர்த்தக, விரும்பிணர்த் தடக்கை யிருநிலஞ் சேர்த்திச், சினந்திகழ் கடாஅஞ் செருக்கி மரங்கொல்பு, மையல் வேழ மடங்கலி னெதிர்தா:]

சினம் திகழ் கடாம் செருக்கி மையல் வேழம்—சினம் விளங்குதற்குக் காரணமாகிய மதத்தாலே மனஞ்செருக்கி மயக்கத்தையுடைத்தாகிய யானை,

மரம் கொல்பு—மரங்களை முறித்து,

கார்ப் பெயல் உருமின் பிளிறி—கார்காலத்துமழையின் உறுமேறுபோல முழக்கத்தையுண்டாக்கி,

சீர்த்தக இரும்பிணர்த் தடக் கை இரு நிலம் சேர்த்தி ஒய்யென (க௬௬) மடங்கலின் எதிர்தா—தன்தலைமைக்குத் தக்கதாகக் கரிய சருச்சரையையுடைத்தாகிய பெரிய கையைச் சுருட்டி நிலத்தேயெறிந்து கடுகக் கூற்றுவனைப்போலே எங்கள்மேலே வருகையிலே,

[உய்விட மறியே மாகி யொய்யெனத், திருந்துகோ லெல்வளை தெழிப்ப நாணு மறந்து, விதப்புறு மனத்தேம் விரைந்தவற் பொருந்தி:]

ஒய்யென - முன்னேகூட்டிற்று.

உய்விடம் அறியேமாகி விதப்புறு மனத்தேம்—உயிர்கொண்டு பிழைப்பதோரிடத்தை ஆண்டு வேறுணரேமாகி நடுக்கமுற்ற மனத்தையுடைய யாங்கள்,

நாணு மறந்து திருந்து கோல் எல் வளை தெழிப்ப விரைந்து அவற்பொருந்தி—உயிரினுஞ் சிறந்த நாணைக்காத்தலை மறந்து திருந்திய திரட்சியையுடைத்தாகிய ஒளியினையுடைய வளையொலிப்ப விரைந்துசென்று அவனைச்சேர்ந்து,

சூர் உறு மஞ்ஞையின் நடுங்க—தெய்வமேறின மயில்போலே நடுங்காநிற்க,

[வார்கோ, லுடுவுறும் பகழி வாங்கிக் கடுவிசை, யண்ணல் யானை யணிமுகத் தழுத்தலின்:] வார் கோல் உடுவுறும் கடு விசைப் பகழி வாங்கி அண்ணல் யானை அணி முகத்து அழுத்தலின்—நெடிய கோலையுடைய உடுச்சேர்ந்த கடியவிசையினையுடைய

அம்பை நிரம்பவலித்துத் தலைமையினையுடைய யானையினது அழகியமுகத்தே எய்கையினாலே,

உ௫ - நாணைக்கொள்ளுமிடம்.

[புண்ணுமிழ் குருதி முகம்பாய்ந் திழிதரப், புள்ளி வரிநுதல் சிதைய நில்லா, தயர்ந்துபுறங் கொடுத்த பின்னர் நெடுவேள், ணணங்குறு மகளி ராடுகளங் கடுப்ப:]

புள்ளி வரி நுதல் சிதையப் புண் உமிழ் குருதி முகம் பாய்ந்து நெடுவேள் அணங்கு உறு மகளிர் ஆடுகளம் கடுப்ப இழிதர—புள்ளியினையும் புகரினையுமுடைய மத்தகம் அழகழியும்படி அம்புபட்டு உருவின புண்களால் உமிழப்படுங்குருதி முகத்தேபாந்து முருகனால்வருத்தமுற்ற மகளிர்க்கு மறியறுத்தாடுங் களத்திற் குருதிகுதிக்கு மாறுபோலக் குதிக்கையினாலே,

அயர்ந்து நில்லாது புறங் கொடுத்த பின்னர்—தன்னைமறந்து ஆண்டுநிற்றலாற்றாது முதுகிட்டுப்போன பின்பு,

இதனாலும் எதிர்கூறினான்.

மகளிராடுங்களம் கடப்பமாலைவளைத்தாற்போல மிகவுங் கடப்பமாலை வளைத்த வென்பாருமுளர்.

திண் நிலைக் கடம்பின் திரள் அரை வளைஇய துணை அறை மாலையிற் கை பிணி விடேம்—திண்ணிய நிலையினையுடைய கடம்பினது திரண்டமுதலை நெருங்கச்சூழ்ந்த மகளிரொழுங்கிற்கு ஒப்புச்சாற்றுதலையுடைய மாலைபோலே கைகோத்தலை விடேமாய்,

நுரை உடைக் கலுழி பாய்தலின்—யாற்றின் நுரையையுடைய பெருக்கிலே குதிக்கையினாலே,

உரவுத் திரை அருங்கரை வாழையின் நடுங்க— அதனிடத்துப் பரக்கின்ற திரைமோதி இடிகரையினின்ற வாழைபோலே கால்தளர்ந்து பின்னர் ஒழுகினேமாக, அதுகண்டு,

[பெருந்தகை, யஞ்சி லோதி யசையல் யாவது, மஞ்ச லோம்புநி னணிநல னுகர்கென:] பெருந்தகை அம் சில் ஓதி அசையல் நின் அணி நலன் நுகர்கு யாவதும் அஞ்சல் ஓம்பு என—பெரிய தகுதிப்பாடுடைய அழகிய சிலவான மயிரினையுடையாய், இவ்வனங் காறளர்ந்தொழுகாதேயென்றெடுத்து யான் நின் அழகியநலத்தை நுகர்வேன்; நின்னைநீக்குவேனென்று சிறிதும் அஞ்சுதலைப்பரிகரியெனச் சொல்லி,

மாசு அறு சுடர் நுதல் நீவி—குற்றமற்ற ஒளியினையுடைய நுதலைத்துடைத்து,

நீடு நினைந்து என் முகம் நோக்கி நக்கனன்—நெடுநாள் இக்களவொழுக்கம் நிகழுவேண்டுமென்று நினைந்து என்முகத்தைப்பார்த்துச் சிரித்தான்;

[அந்நிலை,நாணு முட்கு நண்ணுவழி யடைதர,வொய்யெனப் பிரியவும் விடாஅன்:]

அந்நிலை பின்னே கூட்டிற்று.

நண்ணுவழி நாணும் உட்கும் அடைதர ஒய்யெனப் பிரியவும் விடான்—அங்ஙனம் அவனணுகாநின்றவிடத்துத் தனக்கு இயல்பாகியநாணமும் அச்சமும் அவ்விடத்தேவந்து தோன்றுகையினாலே விரையத் தன்னிடத்து நின்றும் இவள் நீங்கவும் விடானாய்,

[கவைஇ, யாக மடைய முயங்கலின்:] அந்நிலை கவைஇ ஆகம் அடைய முயங்க

வின்—அம்மனம் நின்றநிலையிலே கையாலேயணைத்து இவன்மார்பு தன்மார்பிலே யொடுங்கும்படி தழுவுகையினாலே,

இதனால் எதிரும் வேட்கையுரைத்தலுங் கூறினாள்.

[அவ்வழிப், பழுமிள குக்க பாறை நெடுஞ்சுனை:]

பழு மிளகு உக்க பாறை நெடுஞ் சுனை—பழுத்த மிளகுசிந்திக்கிடக்கின்ற கற்பாறையிடத்து நீண்டசுனையிலே,

முழு முதற் கொக்கின் தீம் கனி உதிர்ந்தென—பெரிய அடியினையுடைய மாவினுடைய இனியபழங்கள் உதிர்ந்தனவாக அப்பழத்தாலும்,

[புள்ளெறி பிரசமொ டீண்டிப் பலவின், னெகிழ்ந்துகு நறும்பழம் விளைந்த தேறல்:]

பலவின் நெகிழ்ந்து உகு நறும் பழம்—பலவினுடைய விரிந்து தேன்பாய்கின்ற நறியபழத்தாலும்,

விளைந்த தேறல்—உண்டான கட்டெளிவு,

புள் எறி பிரசமொடு ஈண்டி—நிரம்புதலால் தன்னை நுகர்கின்ற ஈயினைத்தள்ளியுகுத்த தேனாலே வந்திரளுகையினாலே,

நீர் செத்து அயின்ற தோகை—தனக்கு எளிய நீராகக்கருதி அத்தேறலையுண்ட மயில்,

[வியலூர்ச், சாறுகொ ளாங்கண் விழவுக்கள நந்தி:] சாறு கொள் ஆங்கண் வியல் ஊர் விழவுக் களம் நந்தி— விழாக்கொள்ளுதற்குரிய அவ்விடங்களையுடைய அகற்சியையுடைய ஊர்களில் விழாக்கொள்ளுதலையுடைய களத்தே மிக்கு,

ஆங்கணென்றது - கோயில்களை.

அரிக் கூட்டு இன்னியம் கறங்க ஆடும் மகள்—அரித்தெழுகின்ற ஓசையைக்கூட்டுதலையுடைய இனிய வாச்சியங்களொலிப்ப ஆடுகின்றமகள்,

கயிறு ஊர் பாணியின் தளரும் சாரல்—கழாய்க்கயிற்றிலே ஏறியாடுகின்ற தாளத்தினால் தான் ஆற்றாது தளருமாறுபோலத் தளருஞ்சாரல்,

தேறலயின்ற தோகை கூத்தாட ஆற்றாது தளருஞ் சாரலையுடைய குன்றென்க.

இதற்கு உள்ளுறையுவமங் கொள்ளுமாறு:—மிளகுக்கபாறை அந்நிலத்து மாக்களுறைகின்ற ஊராகவும், நெடுஞ்சுனை தலைவன் குடியாகவும், மாம்பழத்தாலும் பலாப்பழத்தாலும் விளைந்ததேறல் தந்தையாலும் தாயாலுமுளனாகிய தலைவனாகவும், பிரசம் இவரைக்கூட்டின பால்வரைதெய்வமாகவும், அதனையுண்டமயில் உயர்ந்த தலைவனைத் தன்குலத்திற்கு ஒத்தானாகக்கருதி நுகர்ந்ததலைவியாகவும் அத்தேறலிற்பிறந்த களிப்புக் களவொழுக்கத்தாற்பிறந்த பேரின்பமாகவும் மயில் ஆடவாற்றாத்தன்மை வருந்திக்குறைந்த தன்மையாகவும் உள்ளுறையுவமங்கொள்க.

[வரையர மகளிரிற் சாஅய் விழைதக, விண்பொருஞ் சென்னிக் கிளைஇய காந்தட், டண்கம ழலரி தாஅய்:] விண் பொருஞ் சென்னிக் கிளைஇய காந்தள் தண் கமழ் அலரி வரை அரமகளிரில் சாஅய் விழைதகத் தாஅய்—விண்ணைத்தீண்டுகின்ற சிகரங்களிலே கிளைத்த செங்காந்தளினுடைய குளிர்ந்த மணக்கின்ற பூக்கள் கீழே வரையரமகளிர் பார்த்து விளையாடுதலிற் றங்கலம் சிறிதுகெட்டு விரும்புதல்தகும்படி கீழே வந்து பரந்து,

நன் பல வம்பு விரி களத்திற் கவின் பெறப் பொலிந்த குன்று கெழு நாடன்—நன்றாகிய பலவாகிய கச்சுப்பரந்த களம்போலே அழகுபெறப் பொலிவுபெற்ற மலை பொருந்தின நாடன்,

உயர்ந்தநிலத்தேநின்று மணக்கின்ற காந்தள் வரையரமகளிராற் கீழ்நிலத்தே பரந்து அவ்விடத்தைக் கச்சுவிரித்தாற்போல அழகுபெறுத்துமென்றதனால், நம்மினுயர்ச்சியையுடைய தலைவன் நமது நல்வினையாற் றனதுபெருமைகள் தானுமொழிந்து இவ்விடத்தே வந்துகூடி நமக்கும் உயர்ச்சியுளதாக்கி நம்மை அழகுபெறுத்துகின்றானென்று உள்ளுறையுவமமெய்திற்று.

எம் விழைதரு பெருவிறல்—எம்மை எப்பொழுதும் விரும்புதலைத்தருகின்ற பெரியவெற்றியையுடையவன்,

அவ்வழி (கஅசு) உள்ளத் தன்மை யுள்ளினன் கொண்டு—தான்முயங்குகையினாலே அப்பொழுது இவளுள்ளத்து நிகழுந்தன்மை மேல்வரைந்துகொண்டு இல்லறநிகழ்த்துதலாயிருக்குமென்று நினைந்தனனாய் அதனையுட்கொண்டு,

அவ்வழி இங்கேகூட்டிற்று.

[சாறயர்ந் தன்ன மிடாஅச் சொன்றி, வருநர்க்கு வரையா வளநகர் பொற்ப, மலரத் திறந்த வாயில் பலருண:]

பலர் உண மலரத் திறந்த வாயில் வளநகர்—பலரும்வந்து உண்ணும்படி அகலக் கதவு திறந்துகிடக்கின்ற வாசலையுடைய வளநகர்,

மிடாச் சொன்றி வருநர்க்கு வரையாச் சாறு அயர்ந்து அன்ன வளநகர் பொற்ப—மிடாச்சோற்றை வருவார்க்கெல்லாம் வரையாமலிடுகின்ற விழாக்கொண்டாடினாற்போன்ற செல்வத்தையுடைய அகம் பொலிவுபெறும்படி,

முன்புள்ள இயல்புகூறிற்று.

பை நிணம் ஒழுகிய நெய் மலி யடிசில்—பசுத்த நிணமொழுகின நெய்மிக்க அடிசிலை நீயிடுகையினாலே,

வசை இல் வான் துணைப் புரையோர் கடும்பொடு விருந்துண்டு எஞ்சிய மிச்சில்—குற்றமில்லாத உயர்ந்தகுலத்திற்பிறந்த உயர்ந்தோர் தமதுசுற்றத்தோடே விருந்துண்டு மிக்க அடிசிலை,

பெருந்தகை—பெரிய தகைமைப்பாடுடையவன்,

நின்னொடு உண்டலும் புரைவது என்று ஆங்கு அறம் புணையாகத் தேற்றி—நீயிடுகையினாலே யானுண்டலும் உயர்ந்ததென்றுசொல்லி அப்பொழுது இல்லறம் தங்களைக்கரையேற்றுவதாகத் தெளிவித்து,

ஒடு ஆலாக்குக.

பிறங்கு மலை மீமிசைக் கடவுள் வாழ்த்திக் கைதொழுது ஏமுறு வஞ்சினம் வாய்மையின் தேற்றி—பெரியமலையில் மிகவுயர்ந்தவிடத்தே யுறைகின்ற முருகனையும்வாழ்த்தி வணங்கி அவன்முன்னே இவள் மயக்கமுறுதற்குக் காரணமான வஞ்சினத்தை உண்மையாற்றெளிவித்து,

வஞ்சினம் - பிரியின் அறனல்லதுசெய்தேனாவேனென்றுமொழி. முன்றேற்றுதலின், ஏமுறுவஞ்சினமென்றார்.

அம் தீம்தெண்ணீர் குடித்தலின் நெஞ்சு அமர்ந்து—அம்மலையில் அழகிய இனிய அருவிநீரை அவன்குடிக்கையினாலே இவள்நெஞ்சு குளுறவிலே பொருந்தி,

நீர்குடித்தலும் ஒருகுளூறவென்று கொள்க. நெஞ்சமைந்தென்றும் பாடம்.

[அருவிட ரமைந்த களிறுதரு புணர்ச்சி, வானுரி யுறையுள் வயங்கியோ ரவாவும், பூமலி சோலை யப்பகல் கழிப்பி:] வான் உரி உறையுள் வயங்கியோர் அவாவும் அரு விடர் அமைந்த பூ மலி சோலை களிறு தரு புணர்ச்சி அப் பகல் கழிப்பி—ஆகாயத்திடத்தே தமக்குரிய இருப்பினையுடைய விளங்கிய தேவர்விரும்பும் அரிய முழைஞ்சுகளினிடத்தே பொருந்தின பூமிக்க சோலையிலே களிறுகூட்டின கூட்டத்தை அன்றைப்பகற்பொழுதெல்லாம் போக்கி,

உரிய உறையுள் - விகாரம்.

உண்மைசெப்புங்கிளவி கூறினன்.

[எல்லை செல்ல வேழூர் பிறைஞ்சிப், பல்கதிர் மண்டிலங் கல்சேர்பு மறைய:] பல் கதிர் மண்டிலம் எழ் ஊர்பு எல்லை செல்ல இறைஞ்சிக் கல் சேர்பு மறைய—பலகிரணங்களையுடைய ஞாயிறு எழுகுதிரைபூண்ட தேரையேறிப் பகற்பொழுது போம்படி தாழ்ந்து அத்தகிரியைச்சேர்ந்து மறைகையினாலே,

மான் கணம் மரமுதல் தெவிட்ட—மான்திரள் மரத்தடிகளிலே திரள,

அசையிடுதலுமாம்.

ஆன் கணம் கன்று பயிர் குரல மன்று நிறை புகுதர—பசுவினுடையதிரள் கன்றுகளையழைக்குங் குரலையுடையவாய் மன்றுகள்நிறையப் புகுதலைச்செய்ய,

எங்கு வயிர் இசைய கொடு வாய் அன்றில் ஓங்கு இரும் பெண்ணை அகமடல் அகவ—ஊதுகின்ற கொம்புபோன்ற ஓசையையுடைய வளைந்த வாயையுடைய அன்றில் உயரும் பெரியபனையில் உண்மடலிலேயிருந்து பேட்டையழைக்க,

பாம்பு மணி உமிழ—பாம்பு தான்மேய்தல் காரணமாகத் தன்னிடத்துமாணிக்கத்தை யீன,

[பல்வயிற் கோவலர், ஆம்பலந் தீங்குழற் றெள்விளி பயிற்ற:] கோவலர் பல் வயின் ஆம்பல் அம் தீம் குழல் தெள் விளி பயிற்ற—இடையர் பலவிடங்களினுநின்று ஆம்பலென்னும் பண்ணினையுடைய அழகிய இனிய குழலிடத்துத் தெளிந்த ஓசையைப் பலகாலுமெழுப்ப,

ஆம்பல் ஆய் இதழ் கூம்பு விட—ஆம்பலினது அழகியஇதழ்கள் தளையவிழ,

[வளமனைப், பூந்தொடி மகளிர் சுடர்தலைக் கொளுவி, யந்தி யந்தண ரயர:]

அந்தணர் அந்தி அயர—பார்ப்பார் அந்திக்காலத்துச் செய்யுந்தொழில்களை நிகழ்த்த,

வள மனைப் பூந்தொடி மகளிர் சுடர் தலைக்கொளுவி அந்தி அயர—செல்வத்தையுடைய மனைகளிற் பொலிவுபெற்ற தொடியினையுடைய மகளிர் விளக்கை அவ்விடத்தேகொளுத்தி அந்திக்காலத்திற் றொழிலைநிகழ்த்த,

கானவர் விண் தோய் பணவைமிசை ஞெகிழி பொத்த—அக்காட்டில்வாழ்வார் விண்ணைத்தீண்டுகின்ற பரணின்மேலே நெக்கடைகோலாலே நெருப்பைப்பிறப்பித்து எரிப்ப,

வானம் மா மலை வாய் சூழ்பு கறுப்ப—மேகம் பெரிய மலையிடத்தைச்சூழ்ந்து கறுப்ப,

கானம் கல்லென்று இரட்ட—காட்டிலுள்ள விலங்குகளெல்லாம் கல்லென்னு மோசையை யுடையவாய் ஒன்றற்கொன்று மாறிக்கூப்பிட,

கானம் - ஆகுபெயர்.

புள்ளினம் ஒலிப்ப — பறவைகள் குடம்பைக்கண்ணேநின்று ஆரவாரிக்கையி னாலே,

* [சினைஇய வேந்தன் செல்சமம் கடுப்பத், துனைஇய மாலை துன்னுதல் கானூஉ:]

தெவிட்டப் (உகஎ) புகுதர (உகஅ) அகவ (உஉ௦) உமிழப் (உஉக)பயிற்றக் (உஉஉ) கூம்புவிட (உஉங) அயரப் (உஉரு) பொத்தக் (உஉசு) கறுப்ப (உஉஎ) இரட்ட ஒலிப் பச் (உஉஅ) செல்சமங்கடுப்ப (உஉக) மாலை துன்னுதல்கண்டு (உங௦) என முடிக்க.

இவ்வெச்சங்கள் எதிர்காலமுணர்த்தின. † "நிலனொருங்கு மயங்குத லின் றென மொழிப." எனவே காலமிரண்டு மயங்குமென்றலிற் குறிஞ்சியின் மாலைக்கா லங்கூறினார்.

[நேரிறை முன்கை பற்றி நுமர்தர, நாடறி நன்மண மயர்கஞ் சின்னாட், கலங்க லோம்புமி னிலங்கிழை யீரென, வீர நன்மொழி நீரக் கூறி:]

இலங்கிழையீர்—விளங்குகின்ற பூணினையுடையீர்,

நுமர் நேர் இறை முன்கை பற்றித் தர நாடு அறி நல் மணம் அயர்கம்—நும்மு டையசுற்றத்தார் நுமது நேரிய இறையினையுடைய முன்கையைப்பிடித்து எமக்குத் தர நாட்டிலுள்ளாரெல்லாமறியும் நன்றாகியகலியாணத்தினைப் பின்பு நிகழ்த்துவேம்;

சின்னாள் கலங்கல் ஓம்புமின் என ஈரம் நன்மொழி நீரக் கூறி—யாம் இக்கள வொழுக்கத்தாற்பெறும் பேரின்பம்பெறுதற்குச் சிறிதுநாள் இங்ஙனம் ஒழுகாநின் றேமென்று நெஞ்சுகலங்குதலைப் பாதுகாப்பீராகவென்று அருளுடைத்தாகிய நல்ல வார்த்தையை இவள்நெஞ்சில் உருத்தந் திரும்படி சொல்லி,

துணை புணர் ஏற்றின் எம்மொடு வந்து—ஆவைப்புணர்ந்த ஏறுபோலே விடா மல் எம்முடனேகூடவந்து,

துஞ்சா முழவின் மூதூர் வாயில் உண் துறை நிறுத்துப் பெயர்ந்தனன்—ஓசை யை ஒருகாலுமறாத முழவினையுடைய பழைய நம்மூர்வாசலில் பலரும் நீருண்ணுந் துறையிலே எம்மைநிறுத்தி மீண்டுபோனான்;

இதனால் வேட்கையுரைத்தல் கூறினாள்.

அதற்கொண்டு அன்றை அன்ன விருப்போடு என்றும் இர வரல் மாலையனே— அப்புணர்ச்சிதொடங்கி அம்முதனாள்போன்ற விருப்பத்தோடே எந்நாளும் இர வுக்குறியிலே வருதலைத் தனக்கியல்பாகவுடையன்;

ஏகாரம் - ஈற்றசை.

வருதோறும் காவலர் கடுகினும் கதன் நாய் குரைப்பினும் நீ துயிலெழினும் நிலவு வெளிப்படினும்—அங்ஙனம் வரும்போதெல்லாம் ஊர்காவலர் கடுகிக்காத்தாராயினும் கோபத்தையுடைய நாய் குரைத்ததாயினும் நீ துயிலுணர்ந்தாயாயினும் நிலவு வெளி யாகவெறித்ததாயினும்,

வேய் புரை மென் தோள் இன்றுயில் பெறாஅன்—மூங்கிலையொத்தமெல்லிய தோளிற்பெறும் இனியதுயிலைப் பெறாதுபோவன்;

பெயரினும் முனியல் உறாஅன்—யாங்கள் குறியல்லதனைக் குறியாகக்கருதிச் செல்லாநின்றமீண்டு மனையிடத்தேபுகுதினும் அதற்கு வெறுத்தலைச்செய்யான்;

* இதற்கு உரைகிடைத்திலது.
† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், கஉ.

இளமையின் இகந்தன்றும் இலனே—அவன்றான் இளமைப்பருவத்தைக் கடந்ததுமிலன்;

[வளமையிற், றன்னிலை திரிந்தன்று மிலனே:] வளமையில் என்றும் (௨௪௨) தன்னிலை திரிந்தன்றும் இலனே—நற்குணங்களைத் திரித்தற்குரிய செல்வச்செருக்கான் எக்காலும் தன்குலத்திற்குரிய நற்குணங்களின் நீங்கியதுமிலன்;

ஏகாரங்கள் - ஈற்றசை.

கொன் ஊர் மாய வரவின் இயல்பு நினைஇத் தேற்றி—அலர்முதலியவற்றான் அச்சத்தையுடைய இவ்வூரின்கண்ணே தனக்குப் பொய்யாயிருக்கின்ற இரவுக்குறியிலே கூடுதற்குவருகின்ற வரவினது தன்மையை இஃதொழுக்கமன்றென்று நினைத்து அவன் வரைந்துகொள்ள இல்லறம் நிகழ்த்துதலே நல்லொழுக்கமென்று துணிகையினாலே,

[நீரெறி மலரிற் சாஅ யிதழ்சோரா, ஈரிய கலுழுமிவள் பெருமதர் மழைக் கண்:] இவள் பெரு மதர் மழைக் கண் நீர் எறி மலரிற் சாஅய் இதழ் சோரா ஈரிய கலுழும்—இவளுடைய பெரிய மதர்த்த குளிர்ந்த கண்கள் பெருந்துளியெறிந்துபெய்தமலர்போலே அழகுகெட்டு இமைசோர்ந்து ஈரத்தினையுடையவாய்க் கலங்காநிற்கும்;

[ஆகத் தரிப்பனி யுறைப்ப நாளும், வலைப்படு மஞ்ஞையி னலஞ்செலச் சாஅய், நினைத்தொறுங் கலுழுமா லிவளே கங்கு, லளைச்செறி யுழுவையு மாளியு முளியமும், புழற்கோட் டாமான் புகல்வியுங் களிறும், வலியிற் றப்பும் வன்கண் வெஞ்சினத், துருமுஞ் சூரு மிரைதே ரரவமு, மொடுங்கிருங் குட்டத் தருஞ்சுழி வழங்குங், கொடுந்தாண் முதலையு மிடங்கருங் கராமு, நூழிலு மிழுக்கு மூழடி முட்டமும், பழுவும் பாந்தளு முளப்படப் பிறவும், வழுவின் வழாஅ விழுமமவர், குழுமலை விடரக முடையவா லெனவே:]

இவள் அவர் குழுமலை விழுமம் உடையவால் என நினைத்தொறும் வலைப்படு மஞ்ஞையின் நலம் செலச் சாஅய் அரிப் பனி நாளும் ஆகத்து உறைப்பக் கலுழும்—இவள் அங்ஙனந்தேற்றிக் கண்ணழுகின்றதற்கு மேலே அவர்வருகின்ற மலை இடும்பையுடையவாயிருக்குமென்று நினைக்குந்தோறும் வலையிலகப்பட்ட மயில்போலே தன்னலம்போம்படி நுணுகிக் கண்ணில் அரித்துவீழ்கின்றநீர் நாள்தோறும் மார்பிலேதுளிப்பக் கலங்காநிற்கும்;

கங்குல்—இராக்காலத்து,

அளைச் செறி உழுவையும்—முழைஞ்சிடத்திலே செறியும் புலிகளும்,

யாளியும்—யாளிகளும்,

உளியமும்—கரடியும்,

புழல் கோடு ஆமான் புகல்வியும் — உள்ளுப்பொய்யான கொம்பையுடைய ஆமானிலேறும்,

களிறும்—யானையும்,

வலியின் தப்பும் வன்கண் வெஞ்சினத்து உருமும்— வலியினாற்கெடுக்கும் தறுகண்மையையுடைத்தாகிய வெவ்விய சினத்தையுடைய உருமேறும்,

சூரும்— கொடுந்தெய்வமும்,

இரை தேர் அரவமும்—இரைதேடித்திரியும் பாம்பும்,

ஒடுங்கு இருங்குட்டத்து அருஞ்சுழி வழங்கும் கொடுந்தாள் முதலையும் இடங்கரும் கராமும்—புடைபட்ட கரிய ஆழத்திடத்துப் போதற்கரிய சுழியிடத்தே திரியும் வளைந்ததாளையுடைய முதலையும் இடங்கரும் கராமும்,

இவை மூன்றும் சாதி விசேடம்.

நெறியும்—வழிபறிப்பார் கொன்றுகுவிக்குமிடங்களும்,

நெறில் - கொடிப்பிணக்கென்பாருமுளர்.

இழுக்கும்—வழுக்குநிலமும்,

ஊழ் அடி முட்டமும்—முறைமுறைப்படிப்பாடாய்ப் பின்பு வழிமுட்டாயிருக்கும் இடங்களும்,

பழுவும்—பிசாசும்,

பாந்தளும்—பெரும்பாம்பும்,

உளப்படப் பிறவும் வழுவின் வழாஅ விழுமம்—உழுவைமுதலாக எண்ணப்பட்ட இவையெல்லாமுட்பட வேறும் தப்புஞ்செயலிற் றப்பாத இடும்பைகளை,

விழுமஞ்செய்வனவற்றை விழுமமென்றார்; இஃது ஆகுபெயர்.

அவர் குழு மலை விடரகம் உடையவால் என—தலைவருடைய கிளையையுடைத்தாகிய மலையின்முழைஞ்சிடம் உடையவாயிருக்குமென்று.

அன்னாய் வாழி; அன்னாய் யான்கூறுகின்றதனை விரும்புவாயாக (௧); நீயும் எய்யாமையலையாகி வருந்துதி (௮); இவளும் (௨௬) ஏனையுலகத்தும் இயைவதாலெனக் கூறி(௨௪) மெலியும் (௨௫); யானும் (௨௧) சான்றோர்போல (௨௮) வருந்தாநின்றேன் (௨௯); என்னாது (௩௧) எமியேந்துணிந்த அருவினை (௩௨) நிகழ்ந்தவண்ணம் நீயுணரச் (௩௩) செப்புதலையமைந்தேன்; அதுகேட்டுச் சினவாதிமோ (௩௪); நினையிற் பண்புள்ளோப்பி (௩௮) வருதியரென நீ போகவிடுகையினாலே (௩௯) யாங்களும்போய் இதணமேறிக் (௪௧) கிளிகடிமரபினவற்றை வாங்கி ஓட்டிக் (௪௪) கொள்ளூப் (௫௦) பொழிந்தென (௫௩) நெடுங்கோட்டிழிதரும் தெள்ளறல் (௫௪) அருவி (௫௫) யாடிப் (௫௬) பாய்சுனைகுடைவுழிப் (௫௭) பாயம்பாடிக் (௫௮) கூந்தலைப்பிழிவனந்துவரிச் (௬௦) சிவந்தகண்ணேமாய் (௬௧) மலிவனமறுகிப் (௬௭) பரேரம் புழகுடனே (௯௬) காந்தள் (௬௨) முதலியவற்றையும் பிறவற்றையும் (௯௫) பாறையிலேகுவித்துத் (௯௮) தெள்விளி பயிற்றி(௧௦௦)ஒப்பியும்(௧௦௧)தழைதைஇ உடுத்துக்(௧௦௨)கோதையை(௧௦௩) முச்சியிலேகட்டிச் (௧௦௪) செயலைத் (௧௦௫) தண்ணிழலிலே யிருந்தனமாக (௧௦௬), குன்றுகெழுநாடனாகிய எம்பெருவிறல் (௧௧௧) அணிபெறவந்து (௧௩௬) இளையீர், இறந்த (௧௪௧) கெடுதியுமுடையேனென்றனன்; அதனெதிர் (௧௪௨) சொல்லேமாதலிற் கலங்கி (௧௪௩) மெல்லியலீர், சொல்லும்பழியோவெனச்சொல்லி (௧௪௫)ஒச்சி (௧௫௦) அவித்துச் (௧௫௧) சொல்லற்பாணிநின்றனனாக (௧௫௨), வேழம் எதிர்தருகையினாலே (௧௬௫) விரைந்தவற்பொருந்தி (௧௬௮) நடுங்காநிற்கப் (௧௬௯) பகழியைவாங்கி (௧௭௦) அணிமுகத் தழுத்தலின் (௧௭௧), அதுபுறங்கொடுத்தபின் (௧௭௪) கலுழிபாய்தலின் (௧௭௮) வாழையினடுங்கினமாக, அதுகண்டு பெருந்தகை (௧௭௯) எடுத்து அஞ்சலோம்பெனச்சொல்லி (௧௮௧) நீவி நினைந்து (௧௮௨) என் முகநோக்கி நக்கனன் (௧௮௩); அவ்வழி நாணுமுட்கும் அடைதருகையினாலே (௧௮௪) இவள்நீங்கவும் விடானாய் (௧௮௫) அந்நிலை (௧௮௩) முயங்கலின், அவ்வழி (௧௮௬) யிவளுள்ளத்தன்மை யுள்ளினனாய் அதனையுட்கொண்டு (௨௦௦) விருந்தூண்டெஞ்சிய மிச்சிலை (௨௦௬) நீயிடுகையினா

லே யானுண்டாலும் புரைவதென்று சொல்லித் (௨௦௭) தேற்றிப் (௨௦௮) பெருந்தகை (௨௦௯) கடவுளும் வாழ்த்திக் கைதொழுது (௨௦௯) வஞ்சினம்வாய்மையிற் றேற்றித் (௨௧௦) தெண்ணீர்குடித்தலின் நெஞ்சமர்ந்து (௨௧௧) சோலையிலே (௨௧௪) களிறுதருபுணர்ச்சியைக் (௨௧௨) கழிப்பி (௨௧௩) மண்டிலம் மறைதலையின்றலே (௨௧௫) மாலைதன்னுதல் கண்டு (௨௩௦) இலங்கிழையீர், கலங்கலோம்புமினென (௨௩௩) ஈரன்மொழிகூறி (௨௩௪) எம்மொடுவந்து (௨௩௫) உண்டுறைநிறுத்துப் பெயர்ந்தனன்; அதற்கொண்டு (௨௩௭) என்றும் (௨௩௮) இரவில்வருமாலையன்; வருந்தோறும் (௨௩௯) கடியினும் குரைப்பினும் (௨௪௦) துயிலெழினும் வெளிப்படினும் (௨௪௧) இன்றுயில்(௨௪௨)பெறுமற் போவன்; அதுவேயன்றிப் பெயரினும் முனியலுறான்(௨௪௫); இளந்தன்றுமிலன் (௨௪௪); என்றும் (௨௪௨) நீர்ந்தன்றுமிலாதவன் (௨௪௫) மாயவரவினியல்புநினைந்து தேற்றலையின்றலே(௨௪௬) இவள்கலுழும் (௨௪௮); அங்ஙனம் அழுகின்றதற்குமேலே அவர்வருகின்ற (௨௫௦) குழுமலைவிடரகம் (௨௩௧) விழுமம் (௨௩௦) உடையவென (௨௩௩)நினையுந்தோறும் (௨௫௧) சாஅய் (௨௫௦) உறைப்பக் (௨௪௧) கலங்காநிற்கும் (௨௫௨); இதுகாண் நல்வினை நிகழ்ந்தவண்ணமென்றுளென வினைமுடிக்க.

ஆரியவரசன்பிரகத்தனைத் தமிழறிவித்தற்குக் கபிலர்பாடிய குறிஞ்சிப்பாட்டிற்கு மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர் செய்தவுரை முற்றிற்று.

வெண்பா.

௧ நின்குற்ற மில்லை நிரைதொடியும் பண்புடைய
ளென்குற்றம் யானு முணர்கலேன் - பொன்குற்
றருவி கொழிக்கு மணிமலை நாடன்
றெரியுங்காற் றீய திலன்.

௨ ஆற்றல்சால் கேள்வி யறம்பொரு ளின்பத்தைப்
போற்றிப் புனைந்த பொருளிற்றே - தேற்ற
மறையோர் மணமெட்டி னைந்தா மணத்திற்
குறையக் குறிஞ்சிக் குணம்.

ஒன்பதாவது

பட்டினப்பாலை.

வசையில்புகழ் வயங்குவெண்மீன்
றிசைதிரிந்து தெற்கேகினுந்
தற்பாடிய தளியுணவிற்
புட்டேம்பப் புயன்மாறி
வான்பொய்ப்பினுந் தான்பொய்யா
மலைத்தலைய கடற்காவிரி
புனல்பரந்து பொன்கொழிக்கும்
விளைவறா வியன்கழனிக்
கார்க்கரும்பின் கமழாலைத்
தீத்தெறுவிற் கவின்வாடி
நீர்ச்செறுவி னீணெய்தற்
பூச்சாம்பும் புலத்தாங்கட்
காய்ச்செந்நெற் கதிரருந்தி
மோட்டெருமை முழுக்குழவி
கூட்டுநிழற் றுயில்வதியுங்
கோட்டெங்கிற் குலைவாழைக்
காய்க்கமுகிற் கமழ்மஞ்ச
ளினமாவி னிணர்ப்பெண்ணை
முதற்சேம்பின் முளையிஞ்சி
யகனகர் வியன்முற்றத்துச்
சுடர்நுதன் மடநோக்கி
னேரிழை மகளி ருணங்குணாக் கவருங்
கோழி யெறிந்த கொடுங்காற் கனங்குழை
பொற்காற் புதல்வர் புரவியின் றுருட்டு
முக்காற் சிறுதேர் முன்வழி விலக்கும்
விலங்குபகை யல்லது கலங்குபகை யறியாக்
கொழும்பல்குடிச் செழும்பாக்கத்துக்
குறும்பல்லூர் நெடுஞ்சோணாட்டு
வெள்ளையுப்பின் கொள்ளைசாற்றி
நெல்லொடு வந்த வல்வாய்ப் பஃறி
பணைநிலைப் புரவியி னணைமுதற் பிணிக்குங்

கழிசூழ்படப்பைக் கலியாணர்ப்
பொழிற்புறவிற் பூந்தண்டலை
மழைநீங்கிய மாவிசும்பின்
மதிசேர்ந்த மகவெண்மீ
னுருகெழுதிற லுயர்கோட்டத்து
முருகமர்பூ முரண்கிடக்கை
வரியணிசுடர் வான்பொய்கை
யிருகாமத் திணையேரிப்
புலிப்பொறிப் போர்க்கதவிற்
றிருத்துஞ்சுந் திண்காப்பிற்
புகழ்நிலைஇய மொழிவளர
வறநிலைஇய வகனட்டிற்
சோறுவாக்கிய கொழுங்கஞ்சி
யாறுபோலப் பரந்தொழுகி
யேறுபொரச் சேறாகித்
தேரோடத் துகள்கெழுமி
நீறாடிய களிறுபோல
வேறுபட்ட வினையோவத்து
வெண்கோயின் மாசூட்டுந்
தண்கேணித் தகைமுற்றத்துப்
பகட்டெருத்தின் பலசாலைத்
தவப்பள்ளித் தாழ்காவி
னவிர்சடை முனிவ ரங்கி வேட்கு
மாவுதி நறும்புகை முனைஇக் குயிறம்
மாயிரும் பெடையோ டிரியல் போகிப்
பூதங் காக்கும் புகலருங் கடிநகர்த்
தூதுணம் புறவொடு துச்சிற் சேக்கு
முதுமரத்த முரண்களரி
வரிமண லகன்றிட்டை
யிருங்கிளை யினனொக்கற்
கருந்தொழிற் கலிமாக்கள்
கடலிறவின் சூடுதின்றும்
வயலாமைப் புழுக்குண்டும்
வறளடம்பின் மலர்மலைந்தும்
புனலாம்பற் பூச்சூடியு
நீனிற விசும்பின் வலனேர்பு திரிதரு
நாண்மீன் விராய கோண்மீன் போல

மலர்தலை மன்றத்துப் பலருடன் குழீஇக்
கையினுங் கலத்தினு மெய்யுறத் தீண்டிப்
பெருஞ்சினத்தாற் புறக்கொடாஅ
திருஞ்செருவி னிகன்மொய்ம்பினோர்
கல்லெறியுங் கவண்வெரீஇப்
புள்ளிரியும் புகர்ப்போந்தைப்
பறழ்ப்பன்றிப் பல்கோழி
யுறைக்கிணற்றுப் புறச்சேரி
மேழகத் தகரொடு சிவல்விளை யாடக்
கிடுகுநிரைத் தெஃகூன்றி
நடுகல்லி னரண்போல
நெடுந்தூண்டிலிற் காழ்சேர்த்திய
குறுங்கூரைக் குடிநாப்பண்
ணிலவடைந்த விருள்போல
வலையுணங்கு மணன்முன்றில்
வீழ்த்தாழைத் தாட்டாழ்ந்த
வெண்கூ தாளத்துத் தண்பூங் கோதையர்
சினைச்சுறவின் கோடுநட்டு
மனைச்சேர்த்திய வல்லணங்கினான்
மடற்றாழை மலர்மலைந்தும்
பிணர்ப்பெண்ணைப் பிழிமாந்தியும்
புன்றலை யிரும்பரதவர்
பைந்தழைமா மகளிரொடு
பாயிரும் பனிக்கடல் வேட்டஞ் செல்லா
துவவுமடிந் துண்டாடியும்
புலவுமணற் பூங்கானன்
மாமலை யணைந்த கொண்மூப் போலவுந்
தாய்முலை தழுவிய குழவி போலவுந்
தேறுநீர்ப் புணரியோடு யாறுதலை மணக்கு
மலியோதத் தொலிகூடற்
றீதுநீங்கக் கடலாடியு
மாசுபோகப் புனல்படிந்து
மலவ னாட்டியு முரவுத்திரை யுழக்கியும்
பாவை சூழ்ந்தும் பல்பொறி மருண்டு
மகலாக் காதலொடு பகல்விளை யாடிப்
பெறற்கருந் தொல்சீர்த் துறக்க மேய்க்கும்
பொய்யா மரபிற் பூமலி பெருந்துறைத்

துணைப்புணர்ந்த மடமங்கையர்
பட்டுநீக்கித் துகிலுடுத்து
மட்டுநீக்கி மதுமகிழ்ந்து
மைந்தர் கண்ணி மகளிர் சூடவு
மகளிர் கோதை மைந்தர் மலையவு
நெடுங்கான் மாடத் தொள்ளெரி நோக்கிக்
கொடுந்திமிற் பரதவர் குரூஉச்சுட ரெண்ணவும்
பாட லோர்த்து நாடக நயந்தும்
வெண்ணிலவின் பயன்றுய்த்துங்
கண்ணடைஇய கடைக்கங்குலான்
மாஅகாவிரி மணங்கூட்டுந்
தூஉவெக்கர்த் துயின்மடிந்து
வாலிணர் மடற்றாழை
வேலாழி வியன்றெருவி
னல்லிறைவன் பொருள்காக்குந்
தொல்லிசைத் தொழின்மாக்கள்
காய்சினத்த கதிர்ச்செல்வன்
றேர்பூண்ட மாஅபோல
வைகறொறு மசைவின்றி
யுல்குசெயக் குறைபடாது
வான்முகந்தநீர் மலைப்பொழியவு
மலைப்பொழிந்தநீர் கடற்பரப்பவு
மாரி பெய்யும் பருவம்போல
நீரினின்று நிலத்தேறவு
நிலத்தினின்று நீர்ப்பரப்பவு
மளந்தறியாப் பலபண்டம்
வரம்பறியாமை வந்தீண்டி
யருங்கடிப் பெருங்காப்பின்
வலியுடை வல்லணங்கினோன்
புலிபொறித்துப் புறம்போக்கி
மதிநிறைந்த மலிபண்டம்
பொதிமூடைப் போரேறி
மழையாடு சிமய மால்வரைக் கவாஅன்
வரையாடு வருடைத் தோற்றம் போலக்
கூருகிர் ஞமலிக் கொடுந்தா ளேற்றை
யேழகத் தகரோ டுகளு முன்றிற்
குறுந்தொடை நெடும்படிக்காற்

கொடுந்திண்ணைப் பஃறகைப்பிற்
புழைவாயிற் போகிடைகழி
மழைதோயு முயர்மாடத்துச்
சேவடிச் செறிகுறங்கிற்
பாசிழைப் பகட்டல்குற்
றூசுடைத் துகிர்மேனி
மயிலியன் மானோக்கிற்
கிளிமழலை மென்சாயலோர்
வளிநுழையும் வாய்பொருந்தி
யோங்குவரை மருங்கி னுண்டா துறைக்குங்
காந்தளந் துடுப்பிற் கவிகுலை யன்ன
செறிதொடி முன்கை கூப்பிச் செவ்வேள்
வெறியாடு மகளிரொடு செறியத் தாஅய்க்
குழலகவ யாழ்முரல
முழவதிர முரசியம்ப
விழவறா வியலாவணத்து
மையறு சிறப்பிற் றெய்வஞ் சேர்த்திய
மலரணி வாயிற் பலர்தொழு கொடியும்
வருபுன றந்த வெண்மணற் கான்யாற்
றுருகெழு கரும்பி னொண்பூப் போலக்
கூழுடைக் கொழுமஞ்சிகைத்
தாழுடைத் தண்பணியத்து
வாலரிசிப் பலிசிதறிப்
பாகுகுத்த பசுமெழுக்கிற்
காழூன்றிய கவிகிடுகின்
மேலூன்றிய துகிற்கொடியும்
பல்கேள்வித் துறைபோகிய
தொல்லாணை நல்லாசிரிய
ருறழ்குறித் தெடுத்த வுருகெழு கொடியும்
வெளிலிளக்குங் களிறுபோலத்
தீம்புகார்த் திரைமுன்றுறைத்
தூங்குநாவாய் துவன்றிருக்கை
மிசைக்கூம்பி னசைக்கொடியு
மீன்றடிந்து விடக்கறுத்
தூன்பொரிக்கு மொலிமுன்றின்
மணற்குவைஇ மலர்சிதறிப்
பலர்புகுமனைப் பலிப்புதவி

னறவுநொடைக் கொடியோடு
பிறபிறவு நனிவிரைஇப்
பல்வே றுருவிற் பதாகை நீழற்
செல்கதிர் நுழையாச் செழுநகர் வரைப்பிற்
செல்லா நல்லிசை யமரர் காப்பி
னீரின் வந்த நிமிர்பரிப் புரவியுங்
காலின் வந்த கருங்கறி மூடையும்
வடமலைப் பிறந்த மணியும் பொன்னுங்
குடமலைப் பிறந்த வாரமு மகிலுந்
தென்கடன் முத்துங் குணகடற் றுகிருங்
கங்கை வாரியுங் காவிரிப் பயனு
மீழத் துணவுங் காழகத் தாக்கமு
மரியவும் பெரியவு * நெளிய வீண்டி
வளந்தலை மயங்கிய நனந்தலை மறுகி
னீர்நாப் பண்ணு நிலத்தின் மேலு
மேமாப்ப வினிதுதுஞ்சிக்
கிளைகலித்துப் பகைபேணாது
வலைஞர்முன்றின் மீன்பிறழவும்
விலைஞர்குரம்பை மாவீண்டவுங்
கொலைகடிந்துங் களவுநீக்கியு
மமரர்ப் பேணியு மாவுதி யருத்தியு
நல்லாவொடு பகடோம்பியு
நான்மறையோர் புகழ்பரப்பியும்
பண்ணிய மட்டியும் பசும்பதங் கொடுத்தும்
புண்ணிய முட்டாத் தண்ணிழல் வாழ்க்கைக்
கொடுமேழி நசையுழவர்
நெடுநுகத்துப் பகல்போல
நடுவுநின்ற நன்னெஞ்சினோர்
வடுவஞ்சி வாய்மொழிந்து
தமவும் பிறவு மொப்ப நாடிக்
கொள்வதூஉ மிகைகொளாது கொடுப்பதூஉங் குறைபடாது
பல்பண்டம் பகர்ந்துவீசுந்
தொல்கொண்டித் துவன்றிருக்கைப்
பல்லாயமொடு பதிபழகி
வேறுவே றுயர்ந்த முதுவா யொக்கற்
சாறயர் மூதூர் சென்றுதொக் காங்கு

* நெரியவீண்டியென்றும் பாடம்.

மொழிபல பெருகிய பழிதீர் தேஎத்துப்
புலம்பெயர் மாக்கள் கலந்தினி துறையு
முட்டாச் சிறப்பிற் பட்டினம் பெறினும்
வாரிருங் கூந்தல் வயங்கிழை யொழிய
வாரேன் வாழிய நெஞ்சே கூருகிர்க்
கொடுவரிக் குருளை கூட்டுள் வளர்ந்தாங்குப்
பிறர் பிணியகத் திருந்து பீடுகெழ் முற்றி
யருங்கரை கவியக் குத்திக் குழிகொன்று
பெருங்கை யானை பிடிபுக் காங்கு
நுண்ணிதி னுணர நாடி நண்ணார்
செறிவுடைத் திண்காப் பேறி வாள்கழித்
துருகெழு தாய மூழி னெய்திப்
பெற்றவை மகிழ்தல் செய்யான் செற்றோர்
கடியரண் டொலைத்த கதவுகொன் மருப்பின்
முடியுடைக் கருந்தலை புரட்டு முன்றா
ளுகிருடை யடிய வோங்கெழில் யானை
வடிமணிப் புரவியொடு வயவர் வீழப்
பெருநல் வானத்துப் பருந்துலாய் நடப்பத்
தூறிவர் துறுகற் போலப்போர் வேட்டு
வேறுபல் பூளையொ டுழிஞை சூடிப்
பேய்க்க ணன்ன பிளிறுகடி முரச
மாக்க ணகலறை யதிர்வன முழங்க
முனைகெடச் சென்று முன்சம முருக்கித்
தலைதவச் சென்று தண்பணை யெடுப்பி
வெண்பூக் கரும்பொடு செந்நெ னீடி
மாயிதழ்க் குவளையொடு நெய்தலு மயங்கிக்
கராஅங் கலித்த கண்ணகன் பொய்கைக்
கொழுங்காற் புதவமொடு செருந்தி நீடிச்
செறுவும் வாவியு மயங்கி நீரற்
றறுகோட் டிரலையொடு மான்பிணை யுகளவுங்
கொண்டி மகளி ருண்டுறை மூழ்கி
யந்தி மாட்டிய நந்தா விளக்கின்
மலரணி மெழுக்க மேறிப் பலர்தொழ
வம்பலர் சேக்குங் கந்துடைப் பொதியிற்
பருநிலை நெடுந்தூ ணொல்கத் தீண்டிப்
பெருநல் யானையொடு பிடிபுணர்ந் துறையவு
மருவிலை நறும்பூத் தூஉய்த் தெருவின்

முதுவாய்க் கோடியர் முழவொடு புணர்ந்த
திரிபுரி நரம்பின் றீந்தொடை யோர்க்கும்
பெருவிழாக் கழிந்த பேஎமுதிர் மன்றத்துச்
சிறுபூ நெருஞ்சியோ டறுகை பம்பி
யழல்வா யோரி யஞ்சுவரக் கதிர்ப்பவு
மழுகுரற் கூகையோ டாண்டலை விளிப்பவுங்
கணங்கொள் கூளியொடு கதுப்பிகுத் தசைஇப்
பிணந்தின் யாக்கைப் பேய்மக டுவன்றவுங்
கொடுங்கான் மாடத்து நெடுங்கடைத் துவன்றி
விருந்துண் டானாப் பெருஞ்சோற் றட்டி
லொண்சுவர் நல்லி லுயர்திணை யிருந்து
பைங்கிளி மிழற்றும் பாலார் செழுநகர்த்
தொடுதோ லடியர் துடிபடக் குழீஇக்
கொடுவி லெயினர் கொள்ளை யுண்ட
வுணவில் வறுங்கூட் டுள்ளகத் திருந்து
வளைவாய்க் கூகை நன்பகற் குழறவு
மருங்கடி வரைப்பி னூர்கவி னழியப்
பெரும்பாழ் செய்து மமையான் மருங்கற
மலையகழ்க் குவனே கடறூர்க் குவனே
வான்வீழ்க் குவனே வளிமாற் றுவனெனத்
தான்முன்னிய துறைபோகலிற்
பல்லொளியர் பணிபொடுங்கத்
தொல்லருவாளர் தொழில்கேட்ப
வடவர் வாடக் குடவர் கூம்பத்
தென்னவன் றிறல்கெடச் சீறி மன்னர்
மன்னெயில் கதுவு மதனுடை நோன்றாண்
மாத்தானை மறமொய்ம்பிற்
செங்கண்ணாற் செயிர்த்துநோக்கிப்
புன்பொதுவர் வழிபொன்ற
விருங்கோவேண் மருங்குசாயக்
காடுகொன்று நாடாக்கிக்
குளந்தொட்டு வளம்பெருக்கிப்
பிறங்குநிலை மாடத் துறந்தை போக்கிக்
கோயிலொடு குடிநிறீஇ
வாயிலொடு * புழையமைத்து
ஞாயிறொறும் புதைநிறீஇப்

* வழியமைத்தென்றும் பாடம்.

பொருவேமெனப் பெயர்கொடுத்
தொருவேமெனப் புறக்கொடாது
திருநிலைஇய பெருமன்னெயில்
மின்னொளி யெறிப்பத் தம்மொளி மழுங்கி
விசிபிணி முழவின் வேந்தர் சூடிய
பசுமணி பொருத பரேரெறுழ்க் கழற்காற்
பொற்றொடிப் புதல்வ ரோடி யாடவு
முற்றிழை மகளிர் முகிழ்முலை திளைப்பவுஞ்
செஞ்சாந்து சிதைந்த மார்பி னொண்பூ
ணரிமா வன்ன வணங்குடைத் துப்பிற்
றிருமா வளவன் றெவ்வர்க் கோக்கிய
வேலினும் வெய்ய கானமவன்
கோலினுந் தண்ணிய தடமென் றோளே.

இதன்பொருள்.

இது பட்டினத்தைச் சிறப்பித்துக்கூறிய பாலைத்திணையாகலின், இதற்குப் பட்டினப்பாலையென்று பெயர்கூறினர். பாலையாவது பிரிதலும் பிரிதனிமித்தமுங் கூறுவது. இப்பாட்டு, * வேற்றுநாட்டகல்வயின் விழுமத்துத் தலைவன் செலவழுங்கிக் கூறியது. இது, முதலுங்கருவுங்கூறாது உரிப்பொருளே சிறப்பக் கூறியது.

வசை இல் புகழ்—குற்றங்கூறுதலில்லாத புகழையுடைய காவிரி (சு) யென்க.

வயங்கு வெண்மீன் திசை திரிந்து தெற்கு ஏகினும்—† விளங்குகின்ற வெள்ளியாகியமீன் தான் நிற்றற்குரிய வடதிசையினில்லாமல் தென்றிசைக்கண்ணே போகினும்,

இதனாற் பெய்யும்பருவத்துப் பெய்யாமைக்குக் காரணங்கூறினர்.

[தற்பாடிய தளியுணவிற், புட்டேம்பப் புயன்மாறி, வான்பொய்ப்பினும்:] தளி உணவின் தற் பாடிய புள் தேம்பப் புயல் மாறி வான் பொய்ப்பினும்—துளி உணவாகையினாலே தன்னைப்பாடிய வானம்பாடி புலரும்படி மழையைப்பெய்தலைத்தவிர்ந்து மேகம்பொய்த்து வற்கடகாலமாயினும்,

தான் பொய்யா மலைத் தலைய கடற் காவிரி—தான் பொய்யாமற் காலந்தோறும் வருகின்ற குடகமலையிடத்தே தலையினையுடைய கடலிடத்தேசெல்கின்ற காவிரி,

கடல் - கணவன்.

புனல் பரந்து பொன் கொழிக்கும்—நீர்பரந்து கரையிலே பொன்னைப்போகடும் சோழநாடு (உஅ),

விளைவு அறா வியன் கழனி — விளைதற்றொழின்மாறாத அகற்சியையுடைய கழனியிடத்தில்,

கார்க் கரும்பின் கமழ் ஆலைத் தீத் தெறுவிற் கவின் வாடி நீர்ச் செறுவின் நீள் நெய்தற் பூச் சாம்பும் புலத்து ஆங்கண்—பசிய கரும்பின் கமழும்பாகை யடுதிய்,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், ௫. எய்ப்பொ

† "அலங்குகதிர்க் கனலி நால்வயிற் றோன்றினு, மிலங்குகதிர் வெ
ன்புலம் படரினு, மந்தண் காவிரி வந்து" என்றார் புறப்பாட்டிலும்; ந.

கொட்டிலில் நெருப்பிற்புகை சுடுகையினாலே அழகுகெட்டு நீறையுடைத்தாகிய செய்யின்கணின்ற நீண்ட நெய்தற்பூ வாடும் நிலத்தையுடைய வயலிடத்துக் குறும்பல்லூர் (உஅ),

காய்ச் செந்நெற் கதிர் அருந்தி மோடு எருமை முழுக்குழவி கூட்டு நிழல் துயில் வதியும்—காய்த்த செந்நெற்கதிரைத்தின்று வயிற்றையுடைய எருமையீன்ற முற்பட்டகன்றுகள் நெடுங்கூட்டினுடைய நிழலிலே உறக்கத்தைக்கொள்ளுங் குறும்பல்லூர் (உஅ),

கோள் தெங்கின்—குலைகளையுடைய தெங்கினையும்,
குலை வாழை—குலைகளையுடைய வாழையினையும்,
காய்க் கமுகின்—காயையுடைய கமுகினையும்,
கமழ் மஞ்சள்—மணநாறும் மஞ்சளினையும்,
இனம் மாவின்—இனமான மாமரங்களினையும்,
இணர்ப் பெண்ணை—குலைகளையுடைய பனையினையும்,
முதற் சேம்பின்—அடிபரந்த சேம்பினையும்,

முளை இஞ்சி—முளையினையுடைய இஞ்சியினையுமுடைய விளைவருவியன்கழனி (அ) யெனமுன்னேகூட்டுக.

[அகனகர் வியன்முற்றத்துச், சுடர்நுதன் மடநோக்கி, னேரிழை மகளி ருணங் குணக் கவருங், கோழி யெறிந்த கொடுங்காற் கனங்குழை, பொற்காற் புதல்வர் புரவியின் றுருட்டு, முக்காற் சிறுதேர் முன்வழி விலக்கும்:]

சுடர் நுதல் மடநோக்கின் நேர் இழை மகளிர் உணங்கு உணக் கவரும் கோழி எறிந்த கொடுங்கால் கனம் குழை—ஒளியையுடையநுதலினையும் மடப்பம்பொருந்தினநோக்கினையும் பொருந்தின பூணினையுமுடையமகளிர் உலருகின்ற நெல்லைத் தின்னுங் கோழியையெறிந்த வளைந்த இடத்தையுடைய பொன்னாற்செய்த மகரக்குழை,

பொன் கால் புதல்வர் புரவி இன்று உருட்டும் முக்கால் சிறுதேர் முன்வழி விலக்கும் அகல் நகர் வியன் முற்றத்து—பூணணிந்த தாளினையுடைய சிறார் குதிரை பூட்டாமற் கையாலுருட்டும் மூன்றுருளையையுடைய சிறுதேரினது வழியின்முன்பை விலக்கும் செல்வமகன்ற மனையினது அகன்ற முற்றத்தையுடைய குறும்பல்லூ(உஅ) ரென்க.

[விலங்குபகை யல்லது கலங்குபகை யறியாக், கொழும்பல்குடிச் செழும்பாக் கத்து:]

இஃது, இருஞ்செருவின் (எஉ) விலங்குபகையல்லது கலங்குபகையறியாப் பாக்கமென மேலேகூட்டிற்று.

குறு பல் ஊர் நெடு சோணாட்டு—ஒன்றற்கொன்று அண்ணிதாய்ப் பலவாகிய ஊர்களையுடைய பெரியசோழநாட்டில்,

சோழநாடென்பது சோணாடென மரூஉமுடிபு.

சோழநாட்டுப்பட்டின (உகஅ) மென்க.

வெள்ளை உப்பின் கொள்ளை சாற்றி நெல்லொடு வந்த வல் வாய்ப் பஃறி—வெள்ளிதாகிய உப்பினது விலையைச்சொல்லி விற்ற நெல்லைக்கொண்டுவந்த வலிய இடத்தையுடைய படகை,

பஃறி - ஓடமுமாம்.

பணை நிலைப் புரவியின் அணை முதற் பிணிக்கும் கழி சூழ் படப்பை—பந்தியிலே நிற்றலையுடைய குதிரைகளைப்பிணிக்குமாறுபோலே சார்ந்த தறிகளிலேபிணிக்கும் கழி சூழ்ந்த பக்கத்தினையும்,

அணைமுதல் - அணையிடத்துத் தறியுமாம். படப்பை - தோட்டமுமாம்.

கலி யாணர்ப் பொழிற் புறவிற் பூந்தண்டலை—மனச்செருக்கெழுதற்குக் காரணமான புதுவருவாயினையுடைய தோப்புக்களுக்குப் புறம்பாகிய பூஞ்சோலைகளையும்,

[மழைநீங்கிய மாவிசும்பின், மதிசேர்ந்த மகவெண்மீ, னுருகெழுதிற லுயர் கோட்டத்து, முருகமர்பூ மூரண்கிடக்கை, வரியணிசுடர் வான்பொய்கை:]

மழை நீங்கிய மா விசும்பின் மதி சேர்ந்த மகவெண்மீன் உரு கெழு திறல் உயர் கோட்டத்து வான் பொய்கை—மழைமாசுநீங்கின பெரிய ஆகாயத்திடத்து மதியைச் சேர்ந்த மகமாகிய வெள்ளியமீனினது வடிவுபொருந்தின வலியையுடைய உயர்ந்த கரையையுடைய நன்றாகிய பொய்கைகளையும்,

மதியும் மீனும் பொய்கைக்கும் கரைக்கும் உவமிக்கும்பொருள்.

இனி உயர்கோட்டத்தை, எல்லாரும் மதியைச்சேர்ந்த மகவெண்மீனைப்பார்க்கைக்கிடமாகிய கோயிலாக்கிக் கோயிலும் பொய்கையுமென என்றுதலுமாம்.

இனிப் பொய்கைக்கரையிலே கோயிலாக்கிக் கோயிலும் பொய்கையும் மதிசேர்ந்த மகவெண்மீன்போன்றவென்றுமாம்.

முருகு அமர் பூ மூரண் கிடக்கை வரி அணி சுடர்ப் பொய்கை—மணம்பொருந்தின பூ நிறத்தாற் றம்முள் மாறுபட்டபரப்பாலே பலநிறமணிந்த ஒளியினையுடைய பொய்கை,

இரு காமத்து இணை எரி—இம்மையிலும் மறுமையிலுமுண்டாகிய காமவின்பத்தினைக்கொடுத்தற்குரிய இணைந்த ஏரிகளையும்,

அது, *"சோமகுண்டஞ் சூரிய குண்டத் துறைமூழ்கிக் - காமவேள் கோட்டந் தொழுதார் கணவரொடு - தாமின் புறுவ ருலகத்துத் தையலார் - போகஞ்செய் பூமியினும் போய்ப்பிறப்பர்" என்றதனானுமுணர்க.

இனி வளகாமரோி வணிகாமரோி யென்றும், சங்கிராமகாமம் வணிக்கிராமகாமமென்றுமுரைப்ப.

புலிப் பொறிப் போர்க் கதவின் திருத் துஞ்சும் திண் காப்பின் — புலியாகிய அடையாளத்தினையும் பலகைகள் தம்மிற்சேருதலையுடைய கதவினையுமுடைய திரு மகடங்கும் திண்ணிய மதிலினையும்,

[புகழ்நிலைஇய மொழிவளர, வறநிலைஇய வகனட்டிற், சோறுவாக்கிய கொழுங் கஞ்சி, யாறுபோலப் பரந்தொழுகி, யேறுபொரச் சேறாகித், தேரோடத் துகள்கெழுமி, நீறாடிய களிறுபோல, வேறுபட்ட வினையோவத்து, வெண்கோயின் மாசூட்டும்:]

சோறு வாக்கிய கொழுங்கஞ்சி யாறு போலப் பரந்து ஒழுகி—சோற்றைவடித்தொழுக்கிய கஞ்சி யாறுகள்போலே எங்கும்பரந்தொழுகி,

ஏறு பொரச் சேறாகி—இடபங்கள் தம்மிற்பொருகையினாலே பின்பு சேறாய்,

தேர் ஓடத் துகள் கெழுமி—பலதேர்களும் ஓடுகையினாலே தூளியாய்ப்பொருந்தி,

* சிலப்பதிகாரம், புகார்காண்டம், கனாத்திறமுரைத்தகாதை.

வேறு பட்ட வினை ஓவத்து வெண் கோயில்—வேறுபட்ட தொழில்களையுடைய சித்திரங்களையுடைய வெள்ளிய கோயில்களை,

நீறு ஆடிய களிறு போல மாசு ஊட்டும்—புழுதியைமேலேபூசிக்கொண்ட யானையைப்போல அழுக்கேறப்பண்ணும்,

கஞ்சி ஒழுகிச் சேறாகிக் கெழுமிக் கோயிலை மாசூட்டுதற்குக்காரணமாகிய அட்டிலெனக்கூட்டுக.

புகழ் நிலைஇய மொழி வளர அறம் நிலைஇய அகன் அட்டில்—இம்மைக்குப் புகழ் நிலைபெற்றசொல் எங்கும்பரவாநிற்க மறுமைக்கு அறம்நிலைபெற்ற அகன்ற அட்டில்,

இருமையினும் பெறும் பயனுண்டாகச் சோறிடும் சாலையென்றவாறு.

தண் கேணித் தகை முற்றத்துப் பகடு எருத்தின் பல சாலை—குளிர்ந்த சிறிய குளங்களை உள்ளேயடக்கின முற்றத்தினையுடைய பெரிய எருத்திற்கு வைக்கோலிடும் பலசாலையினையும்,

தவப் பள்ளி—தவஞ்செய்யும் அமண்பள்ளி பௌத்தப்பள்ளிகளையும்,

[தாழ்காவி, னவிர்சடை முனிவ ரங்கி வேட்கு, மாவுதி நறும்புகை முனைஇக் குயிறம், மாயிரும் பெடையோ டிரியல் போகிப், பூதங் காக்கும் புகலருங் கடிநகர்த், தூதுணம் புறவொடு துச்சிற் சேக்கும்:]

அவிர் சடை முனிவர் அங்கி வேட்கும் ஆவுதி நறும் புகை முனைஇக் குயில் தம் மா இரு பெடையோடு இரியல் போகி—விளங்குகின்ற சடையினையுடைய இருடிகள் தீயின்கண்ணே வேட்டலைச்செய்யும் நெய்முதலியவற்றின் நறியபுகையைவெறுத்துக் குயில்கள் தம்முடைய கருமையையும் பெருமையையுமுடைய பேடைகளுடனே கெடுதலையுடையவாய் நீங்கிப்போய்,

பூதம் காக்கும் புகல் அரு கடி நகர்த் தூது உண் அம் புறவொடு துச்சில் சேக்கும் தாழ் காவின்—பூதங்கள் வாசலிலேகாத்திருக்கும் புகற்கரிய அச்சத்தையுடைய காளி கோட்டத்திடத்திற் கல்லைத்தின்னும் அழகிய புறவுகளுடனே குடியிருப்பாகத்தங்கும் இளமரக்காவினையும்,

முனிவரைத் தன்னிடத்தேகொண்டிருத்தலிற் காக் காரணமாயிற்று.

[முதுமரத்த முரண்களரி, வரிமண லகன்றிட்டை, யிருங்கிளை யினனொக்கற், கருந்தொழிற் கலிமாக்கள், கடலிறவின் சூடுதின்றும், வயலாமைப் புழுக்குண்டும், வறளடம்பின் மலர்மலைந்தும், புனலாம்பற் பூச்சூடியு, நீனிற விசும்பின் வலனேர்பு திரிதரு, நாண்மீன் விராய கோண்மீன் போல, மலர்தலை மன்றத்துப் பலருடன் குழீஇக், கையினுங் கலத்தினு மெய்யுறத் தீண்டிப், பெருஞ்சினத்தாற் புறக்கொடாஅ, திருஞ்செருவி னிகன்மொய்ம்பினோர், கல்லெறியுங் கவண்வெரீஇப், புள்ளிரியும் புகர்ப்போந்தைப், பறழ்ப்பன்றிப் பல்கோழி, யுறைக்கிணற்றுப் புறச்சேரி, மேழகத் தகரொடு சிவல்விளை யாட:]

புகர்ப் போந்தைப் புள் வெரீஇ இரியும் கல் எறியும் கவண்—நிறத்தையுடைய பனையிலிருக்கும் பறவைகளஞ்சிக் கெட்டுப்போதற்குக்காரணமான கல்லையெறியுங் கவணையுடைய கலிமாக்கள் (௬௨) எனமுன்னேகூட்டுக.

இனன் ஒக்கல் கருந்தொழிற் கலி மாக்கள்—ஒரினச்சுற்றத்தினையும் வலியதொழிலையுமுடைய செருக்கின பரதவர்பிள்ளைகள்,

கடலிறவு இன் சுடு தின்றும் — கடலிறாக்களின் இனிய சுடப்பட்டதனைத் தின்றும்,

வயல் ஆமைப் புழுக்கு உண்டும் — வயலில் ஆமையைப் புழுக்கின இறைச்சியைத் தின்றும்,

வறள் அடம்பின் மலர் மலைந்தும்—மணலிலேபடர்ந்த அடப்பம்பூவைத் தலையிலேகட்டியும்,

புனல் ஆம்பல் பூச் சூடியும்—நீரினின்ற ஆம்பற்பூவைப் பறித்துச்சூடியும்,

நீல் நிற விசும்பின் வலன் ஏர்பு திரிதரு நாள் மீன் விராய கோள் மீன் போல—நீலநிறத்தையுடைய ஆகாயத்தே வலமாகவெழுந்துதிரியும் நாள்களாகிய மீன்களோடேகலந்த கோள்களாகிய மீன்கள்போல,

மலர் தலை மன்றத்து மேழகத் தகரொடு சிவல் விளையாடப் பலர் உடன் குழீஇ—அகன்ற இடத்தையுடைய மன்றிலே மேழகக்கிடாயோடே சிவலையுங்கொண்டு பொருவித்து விளையாடும்படி பலரும் சேரத்திரண்டு,

மாக்கள் தின்றும் உண்டும் மலைந்தும் சூடியும் விளையாடும்படி மீன்போற் குழீஇயென்க.

இகல் மொய்ம்பினோர் பெருஞ்சினத்தால் வரி மணல் அகன் திட்டை இருங்கிளை முது மரத்த முரண் களரி புறக்கொடாது கையினும் கலத்தினும் மெய் உறத் தீண்டி இருஞ்செருவின் விலங்கு பகை அல்லது (உ௬) கொழு பல் குடி (உ௭) கலங்கு பகை அறியாச் (உ௬) செழும்பாக்கத்து (உ௭)—அங்ஙனம்பொருவித்தலிற்றோன்றும் மாறுபாடுசெய்யும் வலியினையுடையராய் ஆண்டுப்பிறந்த பெரியசினத்தாலே அறலினையுடைத்தாகிய மணலினையுடைய அகன்றமேட்டில் பெரிய கிளைத்தலையுடைய பழையமரத்தையுடையவாகிய பொருதற்குச்சமைந்த போர்க்களத்தேசென்று முதுகுகொடாமற் கையாற்குத்தியும் படைக்கலங்களாலே வெட்டியும் ஒருவர்மெய்யோடு ஒருவர்மெய் உறும்படி கலந்துபொரும் பெரியபோரை விலங்குகின்ற பகையல்லது செருக்கினையுடைய பலகுடி கலங்கி எழுந்திருத்தற்குக் காரணமானபகையை அறியாத பாக்கங்களையும்,

பாக்கம் - கடற்கரையிலூர்கள்.

பறழ்ப் பன்றிப் பல் கோழி உறைக் கிணற்றுப் புறச்சேரி— குட்டிகளையுடைய பன்றிகளையும் பலசாதியாகிய கோழிகளையும் உறைவைத்த கிணறுகளையுமுடைய இழிகுலத்தோ ரிருக்குந்தெருவுகளையும்,

[கிடுகுநிரைத் தெஃகூன்றி, நடுகல்லி னரண்போல:] நடுகல்லின் அரண் போலக் கிடுகு நிரைத்து எஃகு ஊன்றி—நடுகல்லினிற்கின்ற தெய்வமாயவனும் அவனுக்குவைத்த கிடுகும் வேலும்போலக் கிடுகைநிரைத்து வேலையூன்றிப் புறக்கொடாது (௭௧) எனமுன்னேகூட்டுக.

அரண் - ஆகுபெயர்.

[நெடுந்தூண்டிலிற் காழ்சேர்த்திய, குறுங்கூரைக் குடிநாப்ப, ணிலவடைந்த விருள்போல, வலையுணங்கு மணன்முன்றில், வீழ்த்தாழைத் தாட்டாழ்ந்த, வெண்கூதாளத்துத் தண்பூங் கோதையர், சினைச்சுறவின் கோடுநட்டு, மனைச்சேர்த்திய வல்லணங்கினான், மடற்றாழை மலர்மலைந்தும், பிணர்ப்பெண்ணைப் பிழிமாந்தியும், புன்றலையிரும்பரதவர், பைந்தழைமா மகளிரொடு, பாயிரும் பனிக்கடல் வேட்டஞ் செல்லா, துவவுமடிந் துண்டாடியும்:]

புன் தலை இரும்பாதவர்—சிவந்த தலையினையுடைய பெரியபாதவர்,

உவவு—உவாநாளாகையினாலே,

பாய் இரு பனிக் கடல் வேட்டம் செல்லாது மடிந்து—பரந்த கருமையையுடைய குளிர்ந்த கடலில் மீன்பிடித்தற்குப்போகாது மனவெழுச்சிதவிர்ந்து,

பைந்தழை மா மகளிரொடு—பசிய தழையினையுடைய கரியநிறத்தினையுடைய தம்மகளிரோடேகூடி,

நெடுந்தூண்டிலிற் காழ் சேர்த்திய குறுங்கூரைக் குடி நாப்பண்—நெடியதூண்டிலிற்காம்புகள் சார்த்திவைத்த குறிய இறப்பினையுடைய குடியிருப்புநடுவில்,

நிலவு அடைந்த இருள் போல வலை உணங்கு மணல் முன்றில் மனை—நிலவு நடுவேசேர்ந்த இருளைப்போலே வலைகிடந்துலரும் மணலையுடைத்தாகிய முன்றிலினையுடைய மனையிடத்தே,

சினைச் சுறவின் கோடு நட்டுச் சேர்த்திய வல் அணங்கினால்—சினையையுடைய சுறவின் கொம்பைநட்டு அதனிடத்தேயேற்றிய வலிய தெய்வங்காரணமாக,

வீழ்த் தாழைத் தாள் தாழ்ந்த வெண்கூதாளத்துத் தண் பூங்கோதையர்—விழுதையுடைய தாழையினடியிடத்தேநின்ற வெண்டாளியினது தண்ணியபூவாற்செய்த மாலையினையுடையராய்,

மடல் தாழை மலர் மலைந்தும்—மடலையுடைய தாழையினது மலரைச்சூடியும்,

பிணர்ப் பெண்ணைப் பிழி மாந்தியும்—சருச்சரையையுடைய பனையிற் கள்ளையுண்டும்,

உண்டு ஆடியும்—நெற்கள்ளையுண்டு விளையாடியும்,

புலவு மணற் பூங்கானல்—புலானாற்றத்தையுடைய மணலிடத்தே பூக்களையுடைய கடற்கரையிற் குடி (அக) யென்க.

மா மலை அணைந்த கொண்மூப் போலவும்—கரியமலையைச்சேர்ந்த செக்கர்மேகம்போலவும்,

இது, கரிய உயர்ந்த திரையின்மீதே சிவந்த யாற்றுநீர் பரந்ததற்குவமை.

தாய் முலை தழுவிய குழவி போலவும்—தாயுடைய முலையைத்தழுவிய பிள்ளையைப் போலவும்,

இஃது ஒன்றுபடுதற்கு உவமை.

தேறு நீர்ப் புணரியொடு யாறு தலைமணக்கும்—தெளிந்த கடலிற்றிரையோடே காவிரி தலைகூடும்,

[மலியோதத் தொலிகூடல்:] ஓதத்து ஒலி மலி கூடல்—ஓதத்தினால் ஒலிமலிந்த புகார்முகத்தே,

தீது நீங்கக் கடலாடியும்—தீவினைபோகக் கடலாடியும்,

மாசு போகப் புனல் படிந்தும்—உப்புப்போக நீரிலேகுளித்தும்,

அலவன் ஆட்டியும்—ஞெண்டுகளையாட்டியும்,

உரவுத் திரை உழக்கியும்—பரக்கின்றதிரையிலே விளையாடியும்,

பாவை சூழ்ந்தும்—பாவைகளைப்பண்ணியும்,

பல் பொறி மருண்டும்—ஐம்பொறிகளானுகரும்பொருள்களை நுகர்ந்து மயங்கியும்,

அகலாக் காதலொடு பகல் விளையாடி—நீங்காதவிருப்பத்துடனே பகற்பொழு தெல்லாம் விளையாடி,

பரதவர் (௯0) உவவுமடிந்து (௯௯) மகளிரோடேகூடிக் (௯௧) குடிநாப்பண் (அ௪) மனையிடத்தேசேர்த்திய அணங்கினுற் (அ௭) கோதையராய் (அ௫) மலைந்தும் (அ௮) மாந்தியும் (அ௯) ஆடியும் (௯௫) பின்னர்க் கடலிலே (௯அ) நிறுநீங்க ஆடியும் (௯௯) படிந்தும் (௧00) ஆட்டியும் உழக்கியும் (௧0௧) குழ்ந்தும் மருண்டும் (௧0௨) காதலொடு பகல்விளையாடி (௧0௫) யெனமுடிக்க.

[பெறற்கருந் தொல்சீர்த் துறக்க மேய்க்கும், பொய்யா மரபிற் பூமலி பெருந்துறைத், துணைப்புணர்ந்த மடமங்கையர், பட்டுநீக்கித் துகிலுடுத்து, மட்டுநீக்கி மதுமகிழ்ந்து, மைந்தர் கண்ணி மகளிர் சூடவு, மகளிர் கோதை மைந்தர் மலையவு, நெடுங்கான் மாடத் தொள்ளெரி நோக்கிக், கொடுந்திமிற் பரதவர் குரூஉச்சுட ரெண்ணவும், பாட லோர்த்து நாடக நயந்தும், வெண்ணிலவின் பயன்றுய்த்துங், கண்ணடைஇய கடைக்கங்குலான், மாஅகாவிரி மணங்கூட்டுந், தூஉவெக்கர்த் துயின்மடிந்து:]

பெறற்கு அரு தொல் சீர்த் துறக்கம் எய்க்கும் நெடுங்கால் மாடத்து—பெறுதற்கரிய பழைய தலைமையினையுடைய சுவர்க்கத்தையொக்கும் நெடிய கால்களையுடைய மாடத்திடத்தேயிருந்து,

பாடல் ஓர்த்து நாடகம் நயந்தும் வெண்ணிலவின் பயன் துய்த்தும்—பாட்டைக்கேட்டு நாடகங்களைவிரும்பிக்கண்டும் வெள்ளிய நிலவிற்பெறும்பயனை நுகர்ந்தும்,

மட்டு நீக்கி மது மகிழ்ந்தும்—கள்ளுண்டலைக்கைவிட்டுக் காமபானத்தையுண்டு மகிழ்ந்தும்,

பட்டு நீக்கித் துகில் உடுத்தும்—பட்டுடுத்தவற்றைநீக்கிப் புணர்ச்சிக்காலத்துக்கு நொய்யவாகிய வெள்ளியவற்றையுடுத்தும்,

துணைப் புணர்ந்த மடமங்கையர் கண்ணடைஇய கடைக் கங்குலான்—கணவரைக்கூடின மடப்பத்தையுடையமகளிர் பின்புகண்டுயின்ற பிற்பட்டசாமத்தையுடைய இராக்காலத்தே,

மாடத்தேயிருந்து நயந்தும் துய்த்தும் மகிழ்ந்தும் உடுத்தும் துணைப்புணர்ந்தமடமங்கையர் கண்டுயின்ற கங்குலென்று கங்குற்கு அடைகூறினர்.

மைந்தர் கண்ணி மகளிர் சூடவும் மகளிர் கோதை மைந்தர் மலையவும்— மாடத்தேயிருந்து நுகர்ந்து அனந்தர்மிக்கமையாற் கணவர்சூடிய கண்ணியைத் தமது கோதையாகநினைத்து மகளிர்சூடிக்கொள்ளும்படியாகவும் மகளிர்சூடியகோதையைத் தமதுகண்ணியாகநினைத்து மைந்தர்சூடிக்கொள்ளும்படியாகவும் கண்டுயின்றகங்குலென இதுவுங் கங்குற்கு அடைகூறினர்.

நெடுங்கான் மாடத்துக் குரூஉச்சுடர் ஒள் எரி நோக்கிக் கொடுந்திமில் பரதவர் எண்ணவும் கண்ணடைஇய கங்குல்—அம்மாடத்திட்ட நிறவிய விளக்குக்களில் விடியற்காலத்தவியாமல் ஒள்ளியவாய் எரிகின்ற அவையிற்றைப்பார்த்து இராக்காலத்தே வளைந்த திமிலைக்கொண்டு கடலிலேபோன பரதவரெண்ணும்படியாகவும் கண்டுயின்ற கடைக்கங்குலென்றும் கங்குற்கு அடைகூறினர்.

விளக்குக்களிலே எண்ணெயைவார்த்துத் தூண்டுவாரின்றி எல்லாருந் துயில்கோடலிற் சில எரிந்தவற்றையெண்ணினர்.

பொய்யா மரபின் மா காவிரி பூ மலி பெருந்துறை மணம் கூட்டும் தூ எக்

கர்த் துயில் மடிந்து—பொய்யாமல் நீர்வருமுறைமையினையுடைய பெரிய காவிரி பூமிக்க பெரியதுறைகளிற் பூமணங்களைக் கொண்டுவருதுதிரட்டுந் தூயவிடுமெணலிலே துயில்கொண்டுகிடந்து,

பரதவர் (௯௦) பகல்விளையாடி. (௧௦௯) மாடத்திலிருப்பாரெல்லாரும் கள்ளடை இய கடைக்கங்குலிலே (௧௧௬) தூவெக்கர்த் துயின்மடிந்து (௧௧௭) மற்றைநாள் மக ளிரொடு செறிய (௧௫) எடுத்த விழவரு வியலாவணம் (௧௮) எனக் கூட்டுக.

[வாலிணர் மடற்றாழை, வேலாழி வியன்றெருவி, னல்லிறைவன் பொருள்கா க்குந், தொல்லிசைத் தொழின்மாக்கள், காய்சினத்த கதிர்ச்செல்வன், றேர்பூண்ட மாஅபோல, வைகறொறு மசைவின்றி, யுல்குசெயக் குறைபடாது, வான்முகந்த நீர் மலைப்பொழியவு, மலைப்பொழிந்தநீர் கடற்பரப்பவு, மாரி பெய்யும் பருவம் போல, நீரினின்று நிலத்தேறவு, நிலத்தினின்று நீர்ப்பரப்பவு, மளந்தறியாப் பல பண்டம், வரம்பறியாமை வந்தீண்டி, யருங்கடிப் பெருங்காப்பின், வலியுடை வல் லணங்கினோன், புலிபொறித்துப் புறம்போக்கி, மதிநிறைந்த மலிபண்டம், பொ திமூடைப் போரேறி, மழையாடு சிமய மால்வரைக் கவாஅன், வரையாடு வரு டைத் தோற்றம் போலக், கூருகிர் ஞமலிக் கொடுந்தா ளேற்றை, யேழகத் தகரோ டுகளு முன்றில்:]

வான் முகந்த நீர் மலைப் பொழியவும் மலைப் பொழிந்த நீர் கடற் பரப்பவும் மாரி பெய்யும் பருவம் போல—மேகம் தான்முகந்தநீரை மலையிடத்தே சொரிதற்காகவும் மலையிற்சொரிந்தநீரை மீண்டு கடலிலே பரப்புதற்காகவும் மாரிக்காலத்தே பெய்கி ன்றசெவ்விபோல,

வான் எழுவாயாகப் பெய்யுமென்னும் பயனிலைகொண்டது.

வால் இணர் மடல் தாழை வேலாழி வியன் தெருவில் அருங்கடிப் பெருங்காப் பின்—வெள்ளிய பூங்கொத்துக்களையும் மடலினையுமுடைய தாழையையுடையகரை யினையுடைத்தாகிய கடலருகின்கணிருக்கும் பரதவருடைய அகன்றதெருவிடத்து அகன்ற காவலையுடைய பண்டசாலையின்கண்ணே,

வரம்பு அறியாமை வந்து ஈண்டி நிலத்தினின்றும் நீர்ப்பரப்பவும்—எல்லையறியா தபடி வந்துதிரண்டு பின்னர் அப்பண்டசாலையிலேநின்றும் கடலிலேயேற்றுதற்காக வும்,

வல் அணங்கின் னோன்வலி உடைப் புலி பொறித்துப் புறம் போக்கி உல்கு செய மதி நிறைந்த மலி பண்டம்—வலிய வருத்துந்தன்மையையுடைய அச்சமுடையா னமாகிய வலியையுடைய புலியையடையாளமாகவிட்டுப் பண்டசாலைக்குப்புறம்பே புறப்படவிட்டுச் சுங்கங்கொள்ளுதற்கு மதித்தற்றொழிலிற்குறையற்ற மிக்கபண்டங்க ளையும்,

நீரினின்று நிலத்தேறவும் புலி பொறித்துப் புறம்போக்கி உல்குசெய அளந்து அறியா மதி நிறைந்த பல பண்டம்—கடலினின்றும் பண்டசாலையிலே யிறக்குதற் காகவும் புலிபொறித்து மரக்கலத்திற்குப்புறம்பே புறப்படவிட்டுச் சுங்கங்கொள்ளு தற்கு நெஞ்சாலேயளந்தறிந்து மதித்தல் நிறைந்த பலபண்டங்களையும்,

பரப்பவும் ஏறவுமென்னுமெச்சங்கள் புலிபொறித்தென்னும் வினையொடுமுடி ந்தன.

பொதி மூடைப் போர் ஏறி—பொதிந்த பொதிகளடுக்கின போரிலேயேறி,

நீர் கடற்பரப்பவுமென்ற உவமைக்கு நிலத்தினின்றுநீர்ப்பரப்பவும், நீர் மலைப் பொழியவுமென்ற உவமைக்கு நீரினின்றுநிலத்தேறவும் பொருளாகக்கொள்க.

நல் இறைவன் பொருள் காக்கும் தொல் இசைத் தொழில் மாக்கள் காய் சினத்த கதிர்ச் செல்வன் தேர் பூண்ட மா போல வைகல் தொறும் அசைவு இன்றிக் குறைபடாது உல்கு செய—நல்ல அரசனுடையபொருளைப் பிறர்கொள்ளாமற்காக்கும் பழையபுகழினையுடைய சுங்கங்கொள்வோர் எரிகின்ற சினத்தையுடைய கிரணங்களையுடைய பகலவன் தேர்பூண்ட குதிரைகளைப்போல ஒருபொழுதும் மடிந்திராது நாடோறும் இளைப்பின்றித் தாழ்வின்றாகச் சுங்கங்கொள்ள,

இதனை இருவகைப்பண்டங்களுக்குங் கூட்டியுரைப்ப.

மழை ஆடு சிமய மால் வரைக் கவாஅன் வரை ஆடு வருடைத் தோற்றம் போல—மழையுலாவும் சிகரத்தையுடையவாகிய பெரிய மூங்கிலையும் பக்கமலையினையுமுடைய மலையிடத்தேயுலாவும் வருடைமானின் தோற்றரவுபோல,

கூர் உகிர் ஞமலிக் கொடுந்தாள் ஏற்றை ஏழகத்தகரோடு உகளும் முன்றில்—கூரிய உகிரையுடைய நாயில் வளைந்த காலையுடைய எருனவை மேழகக்கிடாயோடே குதிக்கும் பண்டசாலையின் முற்றத்தினையும்,

ஏற்றை தகரோடே இருவகைப்பண்டங்களையும்பொதிந்த மூடைப்போரேறி உகளுமுற்றமென்க.

குறுந்தொடை நெடு படிக்காற் கொடுந்திண்ணை—அணுகினபடிகளையுடைய நெடிய ஏணிகள்சார்த்தின சுற்றுத்திண்ணையினையும்,

பல் தகைப்பின்—பலகட்டுக்களையும்,

புழை—சிறுவாசலையும்,

வாயில்—பெரியவாசலையும்,

போகு இடைகழி—பெரிய இடைகழிகளையுமுடைய,

[மழைதோயு முயர்மாடத்துச், சேவடிச் செறிகுறங்கிற், பாசிழைப் பகட்டல்குற், றூசுடைத் துகிர்மேனி, மயிலியன் மானோக்கிற், கிளிமழலை மென்சாயலோர், வளிநுழையும் வாய்பொருந்தி:]

மழை தோயும் உயர் மாடத்து வளி நுழையும் வாய் பொருந்தி—மேகஞ்செறியும் உயர்ந்த மாடத்தில் தென்காற்றுவருஞ் சாளரங்களைச்சேர்ந்தென்க.

சேவடி—சிவந்த அடியினையும்,

செறி குறங்கின்—செறிந்த குறங்கினையும்,

பாசிழை—பசிய பூணினையும்,

பகடு அல்குல்—பெரியவல்குலினையும்.

தூசு உடை—தூசாகிய உடையினையும்,

துகிர் மேனி—பவளம்போலுநிறத்தினையும்,

மான் நோக்கின்—மான்போலும் பார்வையினையும்,

கிளி மென் மழலை—கிளிபோலும் மெல்லிய மழலைவார்த்தையினையும்,

மயில் இயல் சாயலோர்—மயிலினது இயல்போலும் மென்மையினையுமுடைய மகளிர்,

ஓங்கு வரை மருங்கின் நுண் தாது உறைக்கும் காந்தள் அம் துடுப்பிற் கவிகுலை அன்ன செறி தொடி முன்கை கூப்பி—உயராநின்ற மலைப்பக்கத்தே மெல்லிய

தேன்றுளிக்கும் செங்காந்தளினது அழகிய கண்ணிடத்திணைந்த குலையையொத்த செறிந்த தொடியினையுடைய முன்கைகுவிக்க,

குவிக்கவெனத்திரிக்க. இரண்டு காந்தண்முகை சேர்ந்தாலொத்த கையென்க. கவிதல் - ஒன்றோடொன்றுசேர்தல்.

[செவ்வேள், வெறியாடு:] வெறியாடு செவ்வேள்—வெறியாடுதற்குரிய முருகனுக்கும்,

[மகளிரொடு செறியத் தாஅய்க், குழலகவ யாழ்முரல, முழவதிர முரசியம்ப, விழவறா வியலாவணத்து, மையறு சிறப்பிற் றெய்வஞ் சேர்த்திய, மலரணி வாயிற் பலர்தொழு கொடியும்:]

மை அறு சிறப்பின் சேர்த்திய பலர் தொழு தெய்வம்—பிறப்பறுதற்குக்காரணமான தலைமையையுடைமையாற் கோயில்களிடத்தே உண்டாக்கின பலருந்தொழுந்தெய்வங்களுக்கும்,

மகளிரொடு செறியத் தாஅய்க் குழல் அகவ யாழ் முரல முழவு அதிர முரசு இயம்ப விழவு அறா வியல் ஆவணத்து—பாடுமகளிரோடே பொருந்தப் பரந்து வங்கியம் இசையையுண்டாக்க யாழ் வாசிக்க முழவு முழங்க முரசு ஒலிப்ப எடுத்த திருநாளிங்காத அகன்ற அங்காடித்தெருவினையும்,

மகளிரொடு செறிய எடுத்த விழவென்க.

சேவடிமுதலியவற்றையுடைய சாயலோர் மாடங்களிற் சாளரங்களிற்பொருந்தி முன்கைகூப்பப் பலருந் தொழும் முருகவேளுக்கும் ஏனைத்தெய்வங்களுக்குமெடுத்த விழவறா வியலாவணமெனக்கூட்டுக.

மலர் அணி வாயில் கொடியும்—இல்லுறைதெய்வமகிழ மலரணிந்த மனைவாசலிற் கட்டினகொடிகளும்,

[வருபுன றந்த வெண்மணற் கான்யாற், றுருகெழு கரும்பி னொண்பூப் போல:] வருபுனல் தந்த வெண்மணல் கான்யாறு உரு கெழு கரும்பின் ஒண் பூப்போல மேலூன்றிய துகிற்கொடியும் (௬௪-௬)—வருகின்ற நீர்கொண்டுவந்த வெள்ளியமணலையுடைய காட்டாற்றுக்கரையினின்ற அழகுபொருந்தின கரும்பினது ஒள்ளிய பூவையொக்க மேலூன்றின துகிற்கொடியும்,

கான் - மணமுமாம். கடைத்தெருவிற்கு இரண்டுபுறத்திலுமெடுத்த கொடிக்கு யாற்றங்கரையும் கருப்பம்பூவும் உவமைகூறினர்.

[கூழுடைக் கொழுமஞ்சிகைத், தாழுடைத் தண்பணியத்து, வாலரிசிப் பலிசிதறிப், பாகுகுத்த பசுமெழுக்கிற், காழூன்றிய கவிகுடிகின், மேலூன்றிய துகிற்கொடியும்:]

கூழ் உடைக் கொழு மஞ்சிகை—நெல்லையும் அரிசியையுமுடைய அழகிய மஞ்சிகை,

மஞ்சிகை - கொட்டகாரமுமாம்.

தாழ் உடைத் தண் பணியத்து மஞ்சிகை—தாழ்நிலையுடைய தண்ணிய பண்டங்களையுடைய மஞ்சிகை,

நெல்லுப்போல ஏனைப்பண்டங்கள் சிறந்தனவன்மையிற் றண்ணியபண்டமென்றார். பண்டமெனவே உலகில்விற்கும் பண்டங்களெல்லாம் அடங்கின.

பாகு உகுத்த மஞ்சிகை—பாக்குவெற்றிலை சொரிந்த மஞ்சிகை,
இனி உகுத்தபாகெனமாறிச் சிந்தினபாகினையுடைய மஞ்சிகையென்றுமாம்.
என்றது கண்டெசர்க்கரைக் கட்டுப்பாகினை.

இதனைப் பசுமெழுக்கென்பதனோடுகூட்டிப் பரப்பியென்பாருமுளர்.

பசுமெழுக்கின் மஞ்சிகை—புதுமெழுக்கினையுடைய மஞ்சிகையிடத்தே,

வால் அரிசிப் பலி சிதறி—வெள்ளிய அரிசியாகிய பலிகளைத்தூவி,

காழ் ஊன்றிய கவி கிடுகின் மேல் ஊன்றிய துகிற் கொடியும்—கால்கள் நட்டு வைத்த கவிந்தசட்டங்களின்மேலே நட்டுவைத்த வெள்ளியகொடிகளும்,

கால்கள் - சட்டங்களைத்தாங்குவன.

சிதறி ஊன்றிய மஞ்சிகையிற்கவிந்த கிடுகென்க.

பல் கேள்வித் துறை போகிய தொல் ஆணை நல் ஆசிரியர் உறழ் குறித்து எடுத்த உரு கெழு கொடியும்—பலவாகிய கேட்டற்றொழிலையுடைய நூற்றிரளை முற்றக் கற்ற பெரிய ஆக்கினையையுடைய நல்ல ஆசிரியர் வாதுசெய்யக்கருதிக்கட்டின அச்சம்பொருந்தின கொடிகளும்,

வெளில் இளக்கும் களிறு போல—அசையாத கம்பத்தினையசைக்கும் யானை போலநின்று தூங்குநாவாய் (௧௭௪),

[நிம்புகார்த் திரைமுன்றுறைத், தூங்குநாவாய் துவன்றிருக்கை, மிசைக்கூம்பி னசைக்கொடியும்:]

நிம்புகார்த் திரை முன் துறை—கட்கினிதாகிய புகாரிடத்துத் திரையினையுடைய துறையின்முன்னே,

துவன்று இருக்கை தூங்கு நாவாய் மிசைக் கூம்பின் நசைக் கொடியும்—நிறைந்தஇருப்பினையுடைய அசைகின்ற நாவாயின்மேனட்ட பாய்மரத்தின்மேலெடுத்த விரும்புதலையுடைய கொடிகளும்,

[மீன்றடிந்து விடக்கறுத், தூன்பொரிக்கு மொலிமுன்றின், மணற்குவைஇ மலர் சிதறி:]

மணல் குவைஇ மலர் சிதறி—மணலை மிகப்பரப்பிச் செம்பூக்களையுஞ்சிதறி,

மீன் தடிந்து விடக்கு அறுத்து ஊன் பொரிக்கும் ஒலி முன்றில்—மீனையறுத்துப் பின் இறைச்சியையுமறுத்து அவ்விரண்டுதசையினையும்பொரிக்கும் ஆரவாரத்தினையுடைய முற்றத்தினையும்,

[பலர்புகுமனைப் பலிப்புதவி, னறவுநொடைக் கொடியோடு, பிறபிறவு நனிவிரைஇ:]

பலிப் புதவின்—தெய்வத்திற்குக்கொடுக்கும் பலியினையுடைய வாசலினையுமுடைய,

பலர் புகும் மனை நறவு நொடைக் கொடியோடு பிறபிறவும் நனி விரைஇ—கள்ளுண்பார்பலருஞ்செல்லும் மனைகளிற் சிறப்புடைக் கள்ளின்விலைக்குக் கட்டின கொடியோடே ஏனையவற்றிற்குக் கட்டினகொடிகளும் மிகக்கலக்கையினாலே செல்கதிர் நுழையா (௧௮௫) வென்க.

பல் வேறு உருவிற் பதாகை— பலவாய் வேறுபட்ட வடிவினையுடைய பெருங்கொடிகளும்,

நீழல்—நறவுநொடைக்கொடியோடே முற்கூறியகொடிகளும் பிறகொடிகளும் பதாகைகளும் விரவுகையினாலே இவற்றினிழலில்,

செல் கதிர் நுழையாச் செழு நகர் வரைப்பின்—செல்கின்ற ஞாயிற்றின்கிரணங்கள் நுழையப்படாத வளவிய ஊரெல்லையிடத்து மறுகு (ககரு) எனக்கூட்டுக.

செல்லா நல் இசை அமரர் காப்பின்—கெடாத நல்ல புகழினையுடைய தேவர்கள் பாதுகாவலினாலே,

[நீரின் வந்த நிமிர் பரிப் புரவியுங், காலின் வந்த கருங்கறி மூடையும்:]

நீரிற் காலின் வந்த நிமிர் பரிப் புரவியும்—கடலிலே காற்றான்வந்த நிமிர்ந்த செலவினையுடைய குதிரைகளும்,

நீரிற் காலின் வந்த கருங்கறி மூடையும்—கடலிலே காற்றான்வந்த கரிய மிளகுபொதிகளும்,

வடமலைப் பிறந்த மணியும் பொன்னும்—மேருவிலேபிறந்த மாணிக்கமும் சாம்பூநதமென்னும்பொன்னும்,

குடமலைப் பிறந்த ஆரமும் அகிலும்—பொதியின்மலையிலேபிறந்த சந்தனமுமகிலும்,

புகார்க்குத்தென்மேற்காதலிற் குடமலையென்பர் பொதியின்மலையை. அன்றி மேற்குன்ளமலையென்றுமாம்.

தென்கடல் முத்தும்—தென்றிசைக்கடலிற்பிறந்த முத்தும்,
குணகடல் துகிரும்—கீழ்த்திசைக்கடலிற்படர்ந்த பவளமும்,
கங்கை வாரியும்—கங்கையாற்றிலுண்டாகிய பொருளும்,
அவை யானையும் மாணிக்கமும் முத்தும் பொன்னுமுதலியனவும் பிறவுமாம்.
* [காவிரிப் பயனு, மீழத் துணவும்:]
காழகத்து ஆக்கமும்—கடாரத்திலுண்டான நுகரும்பொருள்களும்,
ஆக்கம் - ஆகுபெயர்.
அரியவும்—சீனமுதலிய இடங்களினின்றும்வந்த கருப்பூரம் பனிநீர் குங்குமமுதலியனவும்,
பெரியவும்—இவையொழியப் பெரியவையாகிய பலபொருள்களும்,
நெளிய ஈண்டி—நிலத்தின்முதுகு நெளியும்படி திரண்டு,

[வளந்தலை மயங்கிய நனந்தலை மறுகி, னீர்நாப் பண்ணு நிலத்தின் மேலு, மேமாப்ப வினிது துஞ்சி:]

ஏமாப்ப நீர் நாப்பணும் நிலத்தின் மேலும் இனிது துஞ்சி—ஏமாப்பினாலே புகாரினடுவிடத்தும் கரையினிடத்தும் அழிவின்றி இனிதாகத் தங்குகையினாலே,

வளம் தலை மயங்கிய நனந்தலை மறுகின்—செல்வம் தலைதெரியாத அகன்ற இடங்களையுடைய தெருவுகளையும்,

செழுநகர்வரைப்பிற் (கஅரு) புரவிமுதலியனவீண்டித் (ககஉ) துஞ்சி (ககசு) மயங்கிய மறுகு (ககரு) என்க.

இனி இனிது துஞ்சி மீன்பிறழவும் மாவீண்டவுமென மேலேகூட்டுவாருமுளர்.

[கிளைகலித்துப் பகைபேணாது, வலைஞர்முன் றின் மீன்பிறழவும், விலைஞர்குரம்பை மாவீண்டவுங், கொலைகடிந்துங் களவுநீக்கியு, மமரர்ப் பேணியு மாவுதி யருத்தியு, நல்லானொடு பகடோம்பியு, நான்மறையோர் புகழ்பரப்பியும், பண்ணிய மட்டியும் பசும்பதங் கொடுத்தும், புண்ணிய முட்டாத் தண்ணிழல் வாழ்க்கைக், கொடுமேழி

* இதற்கு உரைகிடைத்திலது.

நசையுழவர், நெடுநுகத்துப் பகல்போல, நடுவுநின்ற நன்னெஞ்சினோர், வடுவஞ்சி வாய்மொழிந்து, தமவும் பிறவு மொப்ப நாடிக், கொள்வதூஉ மிகைகொளாது கொடுப்பதூஉங் குறைபடாது, பல்பண்டம் பகர்ந்துவீசுந், தொல்கொண்டித் துவன்றிருக்கைப், பல்லாயமொடு பதிபழகி, வேறுவே றுயர்ந்த முதுவா யொக்கற், சாறயர் மூதூர் சென்றுதொக் காங்கு, மொழிபல பெருகிய பழிதீர் தேஎத்துப், புலம்பெயர் மாக்கள் கலந்தினி துறையும்:]

பழி தீர் தேஎத்து முது வாய் ஒக்கல் சாறு அயர் மூதூர் சென்று தொக்காங்கு—குற்றமற்ற பிறதேசங்களிலே அறிவுவாய்த்த சுற்றத்தினையுடைய விழாக்களைநிகழ்த்தின பழையவூரிலுள்ளார் ஈண்டுவந்து குடியேறினாற்போல,

* "செலவினும் வரவினும்" என்னுஞ்சூத்திரத்தாற் சென்றென்பது வந்தென்னும்பொருடந்தது.

வேறு வேறு உயர்ந்த புலம் பெயர் மாக்கள்—பலசாதிகளாயுயர்ந்த தத்தநிலத்தைக் கைவிட்டுப்போந்த மாக்கள்,

பலமொழி பெருகிய மாக்கள்—பலபாடைமிக்க மாக்கள்,

மாக்களென்றார், ஐயறிவேயுடையராதலின். என்றது சோனகர் சினர் முதலியோரை.

மாக்கள் பல்லாயமொடு பதிபழகிக் கலந்து இனிதுறையும் மறுகின் (௨௧௬)—இம்மாக்கள் பலதிரளோடே இவ்வூரிடத்தேபழகி ஈண்டைநன்மக்களோடே கூடி நன்றாகவிருக்கும் மறுகெனமுன்னேகூட்டுக.

இவர்களிருத்தலின், வளந்தலைமயங்கிய மறுகுகளாயின.

கிளை கலித்துப் பகை பேணாது வலைஞர் முன்றில் மீன் பிறழவும் விலைஞர் குரம்பை மா ஈண்டவும் கொலை கடிந்தும் களவு நீக்கியும்—மீன்றிரளும் விலங்கின்றிரளும் செருக்கி வலையாற்பிடிப்பாரையும் கொன்று இறைச்சிவிற்பாரையும் தமக்குப் பகையாகக்கருதியஞ்சாதே வலைஞர்முற்றத்தே மீன்பிறழ்ந்துதிரியும்படியாகவும் விலைஞர்குடிலிலே விலங்குகள் கிடக்கும்படியாகவும் முற்படக் கொலைத்தொழிலை அவர்களிடத்தினின்றும் போக்கியும் பின்னர்க் களவுகாண்பாரிடத்துக் களவுத்தொழிலைப்போக்கியும்,

அமரர்ப் பேணியும்—தேவர்களை வழிபட்டும்,

ஆவுதி அருத்தியும்—யாகங்களைப்பண்ணி அவற்றான் ஆவுதிகளை அவர்நுகரப்பண்ணியும்,

நல் ஆனொடு பகடு ஓம்பியும்—நல்ல பசுக்களோடு எருதுகளைப் பரிகரித்தும்,

† "வைசிகன் பெறுமே வாணிக வாழ்க்கை" ‡ "மெய்தெரி வகையி னெண்வகை யுணவின் - செய்தியும் வரையா ரப்பா லான" என்பதனால், வாணிகர்க்கு உழவுத்தொழிலுரித்தாகலிற் பகடோம்பியுமென்றார். யாகத்திற்குப் பசுவை ஓம்பியுமென்றார்.

நான்மறையோர் புகழ் பரப்பியும்—அந்தணர்க்குண்டாம் புகழ்களைத் தாங்கள் அவர்க்கு நிலைபெறுத்தியும்,

புண்ணியம் பண்ணி அட்டியும்—பெரிதாகிய புண்ணியங்களைத் தாங்கள் பண்ணி அவற்றைச் செய்யமாட்டாதார்க்குத் தானம்பண்ணியும்,

---

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம், ௨௮.
† ,, பொருளதிகாரம், மரபியல், ௭௭.
‡ ,, ,, ,, ௭௮.

அம் - அசை.

பண்ணியமட்டியுமென்றதற்குச் சோற்றை ஆக்கியிட்டுமென்பாருமுளர்.

பசும்பதம் கொடுத்தும்—விளைந்தநெல்லையும் பறிக்குங்கமுகையும் உணவாகக் கொடுத்தும்,

இதற்கு அரிசியும் கறியுங் கொடுத்துமென்பாருமுளர்.

முட்டாத் தண்ணிழல் வாழ்க்கை—இங்ஙனஞ்செய்யும் அறத்தொழில்கள் முட்டுப்படாத குளிர்ந்த அருளுடனேவாழும் இல்வாழ்க்கையையுடைய நன்னெஞ்சினோ (உ०எ) ரென்க.

கொடுமேழி நசை உழவர் நெடுநுகத்துப் பகல் போல நடுவுநின்ற நல்நெஞ்சினோர்—வளைந்தமேழியால் உழவுத்தொழிலை நச்சுதலையுடைய உழவரது நெடிய நுகத்திற்றைத்த பகலாணிபோல நடுவுநிலையென்னுங்குணம் நிலைபெற்ற நன்றாகிய நெஞ்சினையுடையோர்,

என்றது ஆண்டுறையும் வேதவாணிகரை.

தம பல் பண்டமும் பிற பல் பண்டமும் ஒப்ப நாடி—தம்முடையவாகிய பலசரக்குக்களையும் பிறவாகிய பலசரக்குக்களையும் பொருளொப்ப ஆராய்ந்து,

வடு அஞ்சி வாய்மொழிந்து—தங்குடிக்கு வடுவாமென்றஞ்சி மெய்யேசொல்லி,

கொள்வதூஉம் மிகை கொளாது கொடுப்பதூஉம் குறைபடாது—தாங்கொள்ளுஞ் சரக்கையும் தாங்கொடுக்கும்பொருட்கு மிகையாகக்கொள்ளாது தாங்கொடுக்குஞ் சரக்கையும் தாம்வாங்கும்பொருட்குக் குறையக்கொடாமல்,

பகர்ந்து வீசும்—இலாபத்தை வெளியாகச்சொல்லிக் கொடுக்கும்,

தொல் கொண்டி—பழைதாகியகொள்ளையினையும்,

கொள்ளையென்றார், இந்நெறியை நடத்தினரிடத்தல்லது பொருட்டிரளுண்டாகாதென்றற்கு.

தண்ணிழல் வாழ்க்கையினையும் (உ०௬) தொல்கொண்டியினையு (உ௧உ) முடைய நன்னெஞ்சினோ (உ०எ) ரென்க.

துவன்று இருக்கை—நெருங்கின குடியிருப்பினையும்,

காவிரி (௬) புனல்பரந்து பொன்கொழிக்கும் (எ) பல்லூர் நெடுஞ்சோணாட்டிற் (உ௮) கழிசூழ்படப்பையினையும் (௩உ) தண்டலையினையும் (௩௩) பொய்கைகளையும் (௩௮) ஏரிகளையும் (௩௯) இன்காப்பினையும் (௪௧) கோயிலைமாருட்டுதற்குக்காரணமான (௫०)அட்டிலினையும் (௪௩) சாலையினையும் (௫உ)பள்ளியினையும்(௫௩)குயில்(௫௫)துச்சிற்சேக்கைக்குக்காரணமான (௫௮) தாழ்காவினையும் (௫௯) பாக்கங்களையும் (௬எ) புறச்சேரியினையும் (எ௬) முன்றிலினையும் (௧௪௧) விழவறா ஆவணத்தையும் (௧௫௮) மாக்கள் கலந்து இனிதுறையும் (௨௧எ) வளந்தலைமயங்கிய மறுகுகளையும் (௧௯௩) நன்னெஞ்சினோர் (உ०எ) துவன்றிருக்கை (உ௧உ) யினையுமுடைய பட்டின (உ௧௮) மெனவினைமுடிக்க.

முட்டாச் சிறப்பிற் பட்டினம் பெறினும்—குறைவுபடாத தலைமையினையுடைய பட்டினத்தை எனக்கு உரித்தாகப் பெறவேனாயினும்,

வார் இருங்கூந்தல் வயங்கிழை ஒழிய—நீண்ட கரிய கூந்தலையுடைய விளங்குகின்ற பூணினையுடையாள் ஈண்டுப் பிரிந்திருப்ப,

வாரேன் வாழிய நெஞ்சே—யான் நின்னோடுகூடவாரேன்; நெஞ்சே போய் வாழ்வாயாக,

* "அளிநிலை பெருஅது" என்னும் அகப்பாட்டால் போக்கிற்கு ஒருப்படாமல் நிற்கும் குறிப்புணர்க.

கூர் உகிர்க் கொடுவரிக் குருளை கூட்டுள் வளர்ந்தாங்கு—கூரிய உகிரினையும் வளைந்தவரிகளையுமுடைய புலிக்குட்டி கூட்டிடத்தே அடையுண்டிருந்து வளர்ந்தாற் போல,

பிறர் பிணி அகத்து இருந்து பீடு காழ் முற்றி—பகைவர்காவலிடத்தேயிருந்து தனக்குப்பெருமை வயிரமாகமுற்றி,

[அருங்கரை கவியக் குத்திக் குழிகொன்று, பெருங்கை யானை பிடிபுக் காங்கு, நுண்ணிதி னுணர நாடி:]

நுண்ணிதின் உணர நாடி—தன்னுணர்வு கூரிதாகவுணரும்படி இதுவேகாரிய மென்றுராய்ந்து,

பெருங்கை யானை அருங்கரை கவியக் குத்திக் குழிகொன்று பிடிபுக்காங்கு—பெரிய கையினையுடைய யானை தான் அகப்படப்பண்ணின குழியில் ஏறுதற்கரிய கரைகளை இடியும்படி கோட்டாலேகுத்திக் குழியைத்தூர்த்துப் பிடியிடத்தே சென் றாற்போல,

[நண்ணார், செறிவுடைத் திண்காப் பேறி வாள்கழித்து:] நண்ணார் செறிவு உடைத் திண் காப்பு வாள் கழித்து ஏறி—அப்பகைவருடைய நெருங்கின திண்ணிய காவலாகிய வாட்படையை ஓட்டி அவ்விடத்தினின்றும் போந்து,

இனித் திண்காப்பிடத்தே வாளை உறைகழித்து வெட்டிப்போந்தென்றுமாம்.

உரு கெழு தாயம் வழியின் எய்தி—அச்சம்பொருந்தின தன்னரசவுரிமையை முறையாலேபெற்று,

பெற்றவை மகிழ்தல் செய்யான்—தான் இறையாகப்பெற்ற அரசுரிமையான் மகிழ்ச்சிபொருந்துதல் செய்யானும் மேலுமாசைமிக்கு,

[செற்றோர், கடியரண் டொலைத்த கதவுகொன் மருப்பின், முடியுடைக் கருந் தலை புரட்டு முன்றா, ளுகிருடை யடிய வோங்கெழில் யானை, வடிமணிப் புரவியொடு

* அகநானூறு, களிற்றியானைநிரை, ரு:—"அளிநிலை பெருஅ தமரிய முகத் தள், விளிநிலை கொளாஅ டமியன் மென்மெ,னலமிகு சேவடி நிலம்வடுக் கொளாஅக், குறுக வந்துதன் கூறெயிறு தோன்ற, வறிதகத் தெழுந்த வாயன் முறுவலள், கண் ணிய துணரா வளவை யொண்ணுதல், வினைதலைப் படுதல் செல்லா நினைவுடன், மு ளிந்த வோமை முதையலங் காட்டுப், பளிங்கத் தன்ன பல்காய் நெல்லி, மோட்டிரும் பாறை யீட்டுவட் டேய்ப்ப, வுதிர்வன படூஉங் கதிர்தெறு கவாஅன், மாய்த்த போல மழுகுநுனைத் தோற்றிப், பாத்தி யன்ன குடுமிக் கூர்ங்கல், விரனுதி சிதைக்கு நிரை நிலை யதரயில், பரன்முரம் பாகிய பயமில் கான, மிறப்ப வெண்ணுதி ராயி னறத் தா, றன்றென மொழிந்த தொன்றுபடு கிளவி, யன்ன வாக வென்னுநள் போல, முன் னங் காட்டி முகத்தி னுரையா, வோவச் செய்தியி னொன்றுநினைந் தொற்றிப், பா வை மாய்த்த பனிநீர் நோக்கமொ, டாகத் தொடுக்கிய புதல்வன் புன்றலைத், தூநீர் பயந்த துணையமை பிணையன், மோயின ளுயிர்த்த காலை மாமலர், மணியுரு விழந்த வணியிழை தோற்றங், கண்டே கடிந்தனஞ் செலவே யொண்டொடி, யுழைய மா கவு மினைவோள், பிழையலண் மாதோ பிரிதுநா மெனினே." என்றது: பொருள்வ யிற்பிரியக்கருதிய தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச்சொல்லிச் செலவழுங்கியது. பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ.

வயவர் வீழப், பெருநல் வானத்துப் பருந்துலாய் நடப்பத், தூறிவர் துறுகற் போலப் போர்வேட்டு, வேறுபல் பூளையொ டுழிஞை சூடிப், பேய்க்க ணன்ன பிளிறுகடி முரச, மாக்க ணகலறை யதிர்வன முழங்க, முனைகெடச் சென்று முன்சம முருக்கி:]

முடியுடைக் கருந்தலை புரட்டும் முன்றாள் உகிர் உடை அடிய—முடியையுடைய கரியதலைகளையுருட்டும் முன்காலின் உகிருடைய அடிகளையுடையவாய்,

தூறு இவர் துறுகற் போல உழிஞை சூடிச் செற்றோர் கடி அரண் தொலைத்த யானையொடு—தூறுபடர்ந்த நெருங்கின மலைகள்போல உழிஞையைச்சூடித் தம்மரசராற் போர்பெற்றாருடைய காவலையுடைய அரண்களையிடித்த யானைகளோடும்,

கதவு கொல் மருப்பின் ஓங்கு எழில் யானை— கதவைமுறிக்கும் கொம்பினையும் உயர்ந்த அழகினையுமுடைய யானையென்க.

வடி மணிப் புரவியொடு—வடித்த மணிகட்டின குதிரைகளோடும்,

போர்வேட்டு—போரைவிரும்பி,

பேய்க்கண் அன்ன பிளிறு கடி முரசம் மாக்கண் அகலறை அதிர்வன முழங்க—பேயின்கண்ணையொத்துமுழங்குகின்ற காவலையுடையமுரசம் பெருமையை உடைத்தாகிய இடத்தையுடைய பாசறையிலே நடுங்குவனவாய் முழங்க,

அகலறை - மலைப்பக்கமுமாம்.

முனை கெடச் சென்று—பகைப்புலங்கெடும்படி சென்று,

பெரு நல் வானத்துப் பருந்து உலாய் நடப்ப வயவர் வீழ முன் சமம் முருக்கி—பெரிய நல்லவானிடத்தே பருந்து உலாவித்திரியும்படியாக வீரர்படும்படி முற்பட்ட தூசியைக்கெடுத்து,

யானைகளோடும் புரவிகளோடும் போர்வேட்டு முரசுமுழங்கச்சென்று பருந்துலாய்நடப்ப வயவர்வீழ முருக்கியென்க.

தலை தவச் சென்று—அப்பகைவரரணிடத்தே மிகநடந்து,

[தண்பணை யெடுப்பி, வெண்பூக் கரும்பொடு செந்நெ னீடி, மாயிதழ்க் குவளையொடு நெய்தலு மயங்கிக், கராஅங் கலித்த கண்ணகன் பொய்கை:] வெண்பூக் கரும்பொடு செந்நெல் நீடிக் குவளையொடு மா இதழ் நெய்தலும் மயங்கிக் கராம் கலித்த கண் அகன் பொய்கைத் தண் பணை எடுப்பி—வெள்ளிய பூக்களையுடையகரும்புகளுடனே, செந்நெல்லும்வளர்ந்த குவளையோடே பெருமையையுடைய இதழ்களையுடைய நெய்தலுமயங்கப்பட்டு முதலைகள் செருக்கித்திரிந்த இடமகன்ற பொய்கைகளையுடைய மருதநிலத்துள்ள குடிகளையோட்டி,

[கொழுங்காற் புதவமொடு செருந்தி நீடிச், செறுவும் வாவியு மயங்கி நீரற்று:] செறுவும் வாவியும் நீரற்று மயங்கி வேறு பல் பூளை (உ௩௫) யொடு கொழுங்கால் புதவமொடுசெருந்தி நீடி—செய்களும் வாவிகளும் நீரற்றுத் தம்மிலொன்றாய் இருவகைப்பட்ட பலவாகிய பூளைகளோடே கொழுவிய தண்டினையுடைய அறுகோடே கோரைகளும் வளரப்பட்டு,

வேறுபல்பூளை - இங்கேகூட்டிற்று. சிறுபூளையும் பெரும்பூளையுமுண்மையின் வேறுபல்பூளையென்றார்.

அறு கோட்டு இரலையொடு மான்பிணை உகளவும்—அறல்பட்ட கொம்பினையுடைய புல்வாய்க்கலையோடு மான்பிணை துள்ளிவிளையாடும்படியாகவும்,

தலைதலைச்சென்று தண்பணையெடுப்பி (௨௩௧) நீடி (௨௪०) உகளவு (௨௪௫) மென்க.

[கொண்டி மகளி ருண்டுறை மூழ்கி, யந்தி மாட்டிய நந்தா விளக்கின், மலரணி மெழுக்க மேறிப் பலர்தொழ, வம்பலர் சேக்குங் கந்துடைப் பொதியில்:]

கொண்டி மகளிர் உண் துறை மூழ்கி மெழுக்கம் அந்தி மாட்டிய நந்தா விளக்கின் மலரணி கந்து உடைப் பொதியில்—பகைவர்மனையோராய்ப் பிடித்துவந்த மகளிர்பலரும் நீருண்ணுந்துறையிலே சென்றுமுழுகி மெழுகுமெழுக்கத்தினையும் அவர்கள் அந்திக்காலத்தேகொளுத்தின அவியாத விளக்கினையுமுடைய பூக்களைச்சூட்டின தறியினையுடைய அம்பலம்,

கந்து - தெய்வமுறையுந் தறி.

வம்பலர் பலர் ஏறித் தொழச் சேக்கும் பொதியில்—புதியவர்கள் பலருமேறித் தொழுதற்குத்தங்கும் பொதியில்,

பொதியிலைமெழுகி விளக்குமிட்டிருக்க வம்பமகளிரைவைத்தார், அதனால் தமக்குப் புகழுளதாமென்றுகருதி.

பருநிலை நெடுந்தூண் ஒல்கத் தீண்டிப் பெரு நல் யானையொடு பிடி புணர்ந்து உறையவும்—அத்தெய்வமுறையும் அம்பலத்தினின்ற பருத்த நிலைமையினையுடைய நெடியதூண் சாயும்படி தம்முடம்புரிஞ்சிப் பெரிய நல்ல களிறுகளுடனே பிடிகள் கூடித்தங்கும்படியாகவும்,

[அருவிலை நறும்பூத் தூஉய்த் தெருவின், முதுவாய்க் கோடியர் முழவொடு புணர்ந்த, திரிபுரி நரம்பின் றீந்தொடை யோர்க்கும், பெருவிழாக் கழிந்த பேஎமுதிர் மன்றத்து:] தெருவின் அருவிலை நறும்பூத் தூஉய் முதுவாய்க் கோடியர் முழவொடு புணர்ந்த திரி புரி நரம்பின் தீந்தொடை ஓர்க்கும் பெருவிழாக் கழிந்த பேஎமுதிர் மன்றத்து—ஆண்டுள்ளதெருவின்கண்ணே விலைகூறுதற்கரிய நறியபூக்களைச்சிதறி அறிவுவாய்த்தலையுடைய கூத்தருடைய மத்தளத்திற்றாளத்தோடேகூடின முறுக்குதல்புரிந்த நரம்பின் இனிதாகிய கட்டினையுடைய யாழைக்கேட்கும் பெரிய திருநாளின்றாகிய அச்சமுதிர்ந்த மன்றத்திடத்தே,

தூவி ஓர்க்குமெனக. தொடை - ஆகுபெயர்.

* [சிறுபூ நெருஞ்சியோ டறுகை பம்பி, யழல்வா யோரி யஞ்சுவரக் கதிர்ப்பவும்:]

அழுகுரற் கூகையோடு ஆண்டலை விளிப்பவும்—இசைக்கு வருந்திக்கூப்பிடுகின்ற குரலையுடைய கூகைகளுடனே கூடி ஆண்டலைப்புள்ளுங் கூப்பிடும்படியாகவும்,

கணம் கொள் கூளியொடு கதுப்பு இகுத்து அசைஇப் பிணம் தின் யாக்கைப் பேய்மகள் துவன்றவும்—திரட்சிகொண்ட ஆண்பேய்களுடனே மயிரைத்தாழ்த்து இளைத்துப் பிணத்தைத்தின்னும் வடிவையுடைய பேய்மகள் நெருங்கும்படியாகவும்,

கொடுங் கால்—வளைந்த கால்களையுடைய பேய்மகளென முன்னேகூட்டுக.

விருந்து மாடத்து நெடுங் கடைத் துவன்றி உண்டு ஆனாப் பெருஞ் சோறு அட்டில்—விருந்தினர் மாடத்திடத்து நெடிய தலைவாசலிலே முற்படநெருங்கியிருந்து பின்பு உள்ளேசென்று உண்டு மிக்குக்கிடக்கின்ற பெரியசோற்றையுடைய அடுக்களை,

ஒண் சுவர் நல் இல் உயர் திணை இருந்து பைங்கிளி மிழற்றும் பாலார் செழு நகர்—சாந்திட்ட சுவர்களையுடைய நன்றாகிய அகங்களின் உயர்ந்ததிண்ணைகளிலே யிருந்து பசியகிளி வார்த்தைசொல்லுதற்குக் காரணமாகிய பால்நிறைந்த வளவியவூர்,

* இதற்கு உரை கிடைக்கவில்லை.

திண்ணை - விகாரம். இனி உயர்திணை - உயர்ந்த மேனிலமென்றுமாம்.

[தொடுதோ லடியர் துடிபடக் குழீஇக், கொடுவி லெயினர் கொள்ளை யுண்ட, வுணவில் வறுங்கூட் டுள்ளகத் திருந்து:] கொடு வில் எயினர் தொடுதோல் அடியர் துடி படக் குழீஇக் கொள்ளை உண்ட உணவு இல் வறுங்கூடு உள்ளகத்து இருந்து—கொடிய வில்லினையுடைய வேடர் செருப்புத்தொட்ட அடியினையுடையராய்த் துடியொலிப்பத் திரண்டு கொள்ளையாகக் கொண்டுண்ட நெல் பின் இல்லையான வறிய கூட்டினுடைய உள்ளாகியவிடத்தேயிருந்து,

வளை வாய்க் கூகை நன்பகற் குழறவும்—வளைந்த வாயினையுடைய கூகை அடியொத்தகாலத்தே கூப்பிடும்படியாகவும்,

செழுநக (உகச) ரட்டிவிடத்துக் (உகூஉ) கூட்டினுள்ளேயிருந்து (உகூஎ) கூகை குழறவு (உகூஅ) மென்க.

[அருங்கடி வரைப்பி னூர்கவி னழியப், பெரும்பாழ் செய்து மமையான் மருங்கற:] அருங்கடி வரைப்பின் ஊர் கவின் அழிய மருங்கு அறப் பெரும்பாழ் செய்தும் அமையான்—அரிய காவலையுடைய மதிலையுடைய பகைவர்படைவீடுகள் அழகழிய அவர்கள்குலமின்றாகப் பெரியபாழாகப்பண்ணியதனாலும் செற்றம் ஆறானாய்,

பெற்றவை மகிழ்தல்செய்யானாய் (உஉஅ) மேலுமாசைமிக்கு யானைகளோடும் (உகூக) புரவிகளோடும் (உகூஉ) போர்வேட்டு (உகூச) முரச (உகூசு) முழங்கச் (உகூஎ) சென்று முன்சமமுருக்கித் (உகூஅ) தலைதவச்சென்று எடுப்பி (உகூகூ) உகளவும் (உசஞ) உறையவும் (உசக) கதிர்ப்பவும் (உசஎ) விளிப்பவும் (உசஅ) குழறவும் (உகூஅ) தவன்றவும் (உகூ0) பாழ்செய்தும் (உஎ0) ஊர்கவினழியப் (உகூக) பாழ்செய்தும் அமையானு (உஎ0) வென வினைமுடிக்க.

பாழ்செய்தல் இரண்டிடத்துங்கூட்டுக.

மலை அகழ்க்குவனே கடல் தூர்க்குவனே வான் வீழ்க்குவனே வளி மாற்றுவனென—இவன் தெய்வத்தன்மையுடையனாதலின் இம்மலைகளையெல்லாம் அகழ்தலைச் செய்வன்; கடல்களையெல்லாந் தூர்த்தலைச்செய்வன்; தேவருலகைக் கீழ்வீழ்த்தலைச் செய்வன்; காற்றை இயங்காமல்விலக்குவனென்று உலகத்தார் மேற்கூறும்படியாகத் துறைபோகலினென்க.

பெரும்பாழ்செய்தும் அமையானாய், இங்ஙனம் பாழ்செய்தவன் மேல் இவையுஞ்செய்வனென்று கூறும்படியாகத் துறைபோனானென்றவாறு.

தான் முன்னிய துறை போகலின்—தான்கருதிய போர்த்துறைகளெல்லாம் பொருதுமுடித்தானாகலின்,

பல் ஒளியர் பணிபு ஒடுங்க—பலராகிய ஒளிநாட்டார் தாழ்ந்து தம் வீரங்குறைய, ஒளியராவார் மற்றை மண்டலத்திற்கு அரசராதற்குரிய வேளாளர்.

தொல் அருவாளர் தொழில் கேட்ப—பழைய அருவாளநாட்டிலரசருந் தாங்கள் செய்யுந்தொழிலை வந்துகேட்ப,

வடவர் வாட—அதற்கு வடக்குநாட்டிலுள்ள அரசர் குறைய,

குடவர் கூம்ப—குடநாட்டிலுள்ளார் மனவெழுச்சி குறைய,

[தென்னவன் திறல்கெடச் சீறி மன்னர், மன்னெயில் கதவு மதனுடை நோன்றாண், மாத்தானை மறமொய்ம்பிற், செங்கண்ணாற் செயிர்த்துநோக்கிப், புன்பொதுவர் வழிபொன்ற, விருங்கோவேண் மருங்குசாயக், காடுகொன்று நாடாக்கிக்,குளந்தொட்டு வளம்பெருக்கிப், பிறங்குநிலை மாடத் துறந்தை போக்கிக், கோயிலொடு குடி

நிறீஇ, வாயிலொடு புழையமைத்து,ஞாயிறொறும் புதைநிறீஇப், பொருவேமெனப் பெயர்கொடுத், தொருவேமெனப் புறக்கொடாது, திருநிலைஇய பெருமன்னெயில்:]

புன் பொதுவர் வழி பொன்ற—புல்லிய இடையராய் அரசாள்வோர் கிளைமுழுதுங் கெட்டுப்போக,

இருங்கோவேள் மருங்கு சாய—ஐம்பெருவேளிர் குலமுழுதுங் குறைய,

காடு கொன்று—சோழமண்டலத்திற் காடாகிய இடங்களை வெட்டிப்போகட்டு,

நாடு ஆக்கி—பண்டுபோலக் குடியிருந்து விளையப்பண்ணி,

குளம் தொட்டு—தூர்ந்தகுளங்களைக் கல்லி,

வளம் பெருக்கி—நாட்டிற்குச் செல்வத்தைமிகுத்து,

பிறங்கு நிலை மாடத்து உறந்தைபோக்கி—பெரிய நிலைகளையுடைய மாடங்களையுடைய உறந்தையென்னுந் தன்னூரைப்போக்கி,

கோயிலொடு குடி நிறீஇ—கோயில்களோடே பழையகுடிகளையும் பண்டுபோல நிலைநிறுத்தி,

திரு நிலைஇய பெரு மன் எயில்—திருமகணிலைபெற்ற பெரியஆக்கத்தையுடைய உறந்தையின் மதிலிடத்தே,

வாயிலொடு புழை அமைத்து—பெரிய வாசல்களோடே சிறியவாசல்களையுமுண்டாக்கி,

ஞாயில் தொறும் புதை நிறீஇ—அதன்றலையில் எய்துமறையும் சூட்டுத்தோறும் அம்புக்கட்டுக்களையும் கட்டிவைத்து,

ஒருவேம் எனப் புறக்கொடாது பொருவேமெனப் பெயர்கொடுத்து மன்னர் மன் எயில் கதவும் மதன் உடை நோன் தாள் மாத் தானை மறமொய்ம்பின் தென்னவன் திறல்கெடச் செங்கண்ணாற் செயிர்த்து நோக்கிச் சிறி—யாந் தமியேமென்றுகருதிப் பலவரசர்கள்வந்தால் முதுகிடாது அவர்களுடனும் பொரக்கடவேமென வஞ்சினத்தைச்சொல்லி அரசருடைய பெரியஅரண்களைக் கோபித்தழிக்கும் செருக்கினையுடைய வலிய முயற்சியினையும் பெருமையினையுடைய நாற்படையினையும் மறத்தையுடைத்தாகிய வலியினையுமுடைய பாண்டியனது வலிகெடும்படி தன் செய்யகண்ணாலே குற்றத்தைச்செய்துபார்த்துக் கோபித்துப் பெற்றவை மகிழ்தல் செய்யா(உ௨௮)னென முன்னேகூட்டுக.

"கொடியனெம் மிறையெனக் கண்ணீர் பரப்பிக், குடிபழி தூற்றுங் கோலே னாகுக" என்றுகூறும் வஞ்சினத்தாற் றனக்கு ஓர் பெயர்பெறுதலின் வஞ்சினத்தைப் பெயரென்றார்.

[மின்னொளி யெறிப்பத் தம்மொளி மழுங்கி, விசிபிணி முழவின் வேந்தர் சூடிய, பசுமணி பொருத பரேரெறுழ்க் கழற்கால்:]

விசி பிணி முழவின் வேந்தர் தம் ஒளி மழுங்கி மின் ஒளி எறிப்பச் சூடிய கழல் கால்—இறுகவலித்த வார்க்கட்டினையுடைய முரசுகளையுடைய வழிபாடில்லாத வேந்தர் தம்மரசிழத்தலிற் றமக்கு முன்புள்ள விளக்கங்கெட்டுப் பின்பு அவ்விளங்குகின்ற விளக்கம் தோன்றும்படியாகத் தம் முடிமேலேசூடின வீரக்கழலையுடைய காலினையும்,

பசுமணி பொருத பரேர் எறுழ்க் கழல்—பசிய மணிகளோடே மாறுபட்ட பெரிய அழகிய வலியினையுடைய கழலென்க.

பொற்றொடிப் புதல்வர் ஓடி ஆடவும் முற்றிழை மகளிர் முகிழ் முலை திளைப்பவும் செஞ்சாந்து சிதைந்த மார்பின்— பொன்னாற்செய்த தொடியினையுடைய பின்

ளைகள் ஓடிவந்து எறி விளையாடுகையினாலும் மெய்ம்முழுதுமணிந்த அணிகலங்களையுடைய மகளிருடைய தாமரைமுகைபோலும் முலைகள் புணர்தலாலும் சிவந்தசந்தன மழித்த மார்பினையும்,

ஒண் பூண்—ஒள்ளிய பேரணிகலங்களையும்,

அரிமா அன்ன அணங்கு உடைத் துப்பின்—சிங்கவேற்றையொத்த வருத்தத்தையுடைய வலியினையுமுடைய,

திரு மா வளவன்—திருவின் பெருமையையுடைய கரிகாற்பெருவளத்தான்,

திண்காப்பு வாள்கழித்தெறிக் (௨௨௯) காடுகொன்று நாடாக்கிக் (௨௮௩) குளந்தொட்டு வளம்பெருக்கி (௨௮௪) உறந்தைபோக்கிக் (௨௮௫) குடிநிறீஇப் (௨௮௬) பெருமன்னெயிலிலே (௨௯௧) வாயிலொடு புழையமைத்து (௨௮௭) ஞாயிறொறும் புதைநிறீஇ (௨௮௮) இங்ஙனம் உருகெழுதாயம் ஊழினெய்தித் (௨௨௭) தென்னவன் திறல்கெடச்சீறி (௨௭௭) அவன் திறையாகத்தந்த அரசவுரிமைகளாற் பெற்றவையிற் றுன் மகிழ்தல் செய்யானாய் (௨௨௮) மேலுமாசைமிக்கு இவன் மலையகழ்க்குவன் தூர்க்குவன் (௨௭௧) வீழ்க்குவன் மாற்றுவனென்று உலகங் கூறும்படியாக (௨௭௨) உழிஞைகுடி (௨௩௫) யானையோடும் (௨௩௧) புரவியோடுஞ் (௨௩௨) சென்று முருக்கி (௨௩௮) எடுப்பிப் (௨௩௯) பெரும்பாழ்செய்தும் அமையானாய்ப் (௨௭0) பணிபொடுங்கக் (௨௭௪) கேட்ப (௨௭௫) வாடக் கூம்பப் (௨௭௬) பொன்றச் (௨௮௧) சாயத் (௨௮௨) தான் முன்னியதுறைபோகையினாலே (௨௭௩) வழிபடா எனைவேந்தர் (௨௯௩) தம்மொளிமழுங்கி மின்னொளியெறிப்பச் (௨௯௨) சூடிய (௨௯௩) காலினையும் (௨௯௪) மார்பினையும் பூணினையும் (௨௯௭) தப்பினையு (௨௯௮) முடைய கரிகாற்பெருவளத்தா (௨௯௯) னென வினைமுடிக்க.

செவ்வர்க்கு ஒக்கிய வேலினும் வெய்ய கானம்—பகைவரைக்கொல்லுதற்கு அறுதியிட்டுவைத்த வேலினுங் கடியவாயிருந்தன காடு;

அவன் கோலினும் தண்ணிய தட மெல் தோளே—அவன் செங்கோலினுங் குளிர்ந்திருந்தன பெரிய மெல்லியதோள்கள்.

நெஞ்சே, (௨௨0) இவளை நேசமுடன் கொண்டு செல்வோமென்னில், கானம் அவன் (௩00) ஒக்கிய (௨௯௯) வேலினும் வெய்யவாயிராநின்றன (௩00); இவடோள் (௩0௧) அவன் (௩00) கோலினுந் தண்ணிய (௩0௧); இவளைப் பிரியாதுறைதலில் யான்போதற்கு ஆற்றுவாயிராநின்ற; ஆதலாற் பட்டினம்பெறினும்(௨௧௮) வயங்கிழை ஈண்டுப்பிரிந்திருப்ப (௨௧௯) யான் நின்னுடன்வாரேன்; இனி ஆண்டுப்போய் வாழ்வாயாக (௨௨0) வென வினைமுடிக்க.

வாரேனென்றான் அவளை ஆற்றுவித்துப் பின்பு பிரிதல்கருதி. அது, * “செலவிடை யழுங்கல் செல்லாமை யன்றே, வன்புறை குறித்த றவிர்ச்சியாகும்” என்பதனானுணர்க.

சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானைக் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் பாடிய பட்டினப்பாலைக்கு மதுரையாசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர் செய்தவுரை முற்றிற்று.

முச்சக் கரமு * * * கானெருப் புற்று.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், ௪௪.

பத்தாவது

*மலைபடுகடாம்.

திருமழை தலைஇய விருணிற விசும்பின்
விண்ணதி ரிமிழிசை கடுப்பப் பண்ணமைத்துத்
திண்வார் விசித்த முழவொ டாகுளி
நுண்ணுருக் குற்ற விளங்கடர்ப் பாண்டில்
மின்னிரும் பீலி யணித்தழைக் கோட்டொடு
கண்ணிடை விடுத்த களிற்றுயிர்த் தூம்பி
னிளிப்பயி ரிமிருங் குறும்பரந் தூம்பொடு
விளிப்பது கவருந் தீங்குழ றுதைஇ
நடுவுநின் றிசைக்கு மரிக்குரற் றட்டை
கடிகவர் பொலிக்கும் வல்வா யெல்லரி
நொடிதரு பாணிய பதலையும் பிறவுங்
கார்கோட் பலவின் காய்த்துணர் கடுப்ப
நேர்சீர் சுருக்கிக் காய கலப்பையிர்
கடுக்கலித் தெழுந்த கண்ணகன் சிலம்பிற்
படுத்துவைத் தன்ன பாறை மருங்கி
லெடுத்துநிறுத் தன்ன விட்டருஞ் சிறுநெறி
தொடுத்த வாளியர் துணைபுணர் கானவ
ரிடுக்கண் செய்யா தியங்குந ரியக்கு
மடுக்கன் மீமிசை யருப்பம் பேணா
திடிச்சுர நிவப்பி னியவுக்கொண் டொழுகித்
தொடித்திரி வன்ன தொண்டுபடு திவவிற்
கடிப்பகை யனைத்துங் † கேள்வி போகாக்
குரலோர்த்துத் தொடுத்த சுகிர்புரி நரம்பி
னரலை தீர வுரீஇ வரகின்
குரல்வார்த் தன்ன நுண்டுளை யிரீஇச்
சிலம்பமை பத்தல் பசையொடு சேர்த்தி
யிலங்குதுளை செறிய வாணி முடுக்கிப்
புதுவது புனைந்த வெண்கை யாப்பமைத்துப்
புதுவது போர்த்த பொன்போற் பச்சை

---

* இந்நூலுக்குக் கூத்தராற்றுப்படையெனவும் பெயருண்டு.

† கேள்விபோகாதெனவும் பாடம்.

வதுவை நாறும் வண்டுகம ழைம்பால்
மடந்தை மாண்ட நுடங்கெழி லாகத்
தடங்குமயி ரொழுகிய வவ்வாய் கடுப்ப
வகடுசேர்பு பொருந்தி யளவினிற் றிரியாது
கவடுபடக் கவைஇய சென்றுவாங் குந்தி
நுணங்கற லுவறிய நுண்ணீர் மாமைக்
களங்கனி யன்ன கதழ்ந்துகிள ருருவின்
வணர்ந்தேந்து மருப்பின் வள்ளுயிர்ப் பேரியா
ழுமைவரப் பண்ணி யருநெறி திரியா
திசைபெறு திருவின் வேந்தவை யேற்பத்
துறைபல முற்றிய பைதீர் பாணரொ
டுயர்ந்தோங்கு பெருமலை யூறின் றேறலின்
மதந்தபு ஞமலி நாவி னன்ன
துளங்கியன் மெலிந்த கல்பொரு சிறடிக்
கணங்கொ டோகையிற் கதுப்பிகுத் தசைஇ
விலங்குமலைத் தமர்ந்த சேயரி நாட்டத்
திலங்குவளை விறலியர் நிற்புறஞ் சுற்றக்
கயம்புக் கன்ன பயம்படு தண்ணிழற்
புனல்கால் கழீஇய மணல்வார் புறவிற்
புலம்புவிட் டிருந்த புனிறில் காட்சிக்
கலம்பெறு கண்ணுள ரொக்கற் றலைவ
தூமலர் துவன்றிய கரைபொரு நிவப்பின்
மீமிசை நல்யாறு கடற்படர்ந் தாஅங்
கியாமவ ணின்றும் வருது நீயிருங்
கனிபொழி கானங் கிளையொ டுணீஇய
துனைபறை நிவக்கும் புள்ளின மானப்
புனைதார்ப் பொலிந்த வண்டுபடு மார்பின்
வனைபுனை யெழின்முலை வாங்கமைத் திரடோண்
மலர்போன் மழைக்கண் மங்கையர் கணவன்
முனைபாழ் படுக்குந் துன்னருந் துப்பி
னிசைநுவல் வித்தி னசையே ருழவர்க்குப்
புதுநிறை வந்த புனலஞ் சாயன்
மதிமா றோரா நன்றுணர் சூழ்ச்சி
வின்னவி றடக்கை மேவரும் பெரும்பூ
ணன்னன்சேய் நன்னற் படர்ந்த கொள்கையொ
டுள்ளினிர் சேறி ராயிற் பொழுதெதிர்ந்த
புள்ளினிர் மன்ற வெற்றுக் குறுதலி

னாற்றி னளவு மசையுநற் புலமும்
வீற்றுவளஞ் சுரக்குமவ னாடுபடு வல்சியு
மலையுஞ் சோலையு மாபுகல் கானமுந்
தொலையா நல்லிசை யுலகமொடு நிற்பப்
பலர்புறங் கண்டவ னருங்கலந் தரீஇப்
புலவோர்க்குச் சுரக்குமவ னீகை மாரியு
மிகழுநர்ப் பிணிக்கு மாற்றலும் புகழுநர்க்
கரசுமுழுது கொடுப்பினு மமரா நோக்கமொடு
தூத்துளி பொழிந்த பொய்யா வானின்
வீயாது சுரக்குமவ னாண்மகி ழிருக்கையு
நல்லோர் குழீஇய நாநவி லவையத்து
வல்லா ராயினும்புற மறைத்துச்சென் றோரைச்
சொல்லிக் காட்டிச் சோர்வின்றி விளக்கி
நல்லிதி னியக்குமவன் சுற்றத் தொழுக்கமு
நீரகம் பனிக்கு மஞ்சுவரு கடுந்திறற்
பேரிசை நவிர மேஎ யுறையுங்
காரி யுண்டிக் கடவுள தியற்கையும்
பாயிரு ளகலப் பகல்செய்யா வெழுதரு
ஞாயி றன்னவவன் வசையில் சிறப்பு
மிகந்தன வாயினுந் தெவ்வர் தேஎ
நுகம்படக் கடந்து நூழி லாட்டிப்
புரைதோல் வரைப்பின் வேனிழற் புலவோர்க்குக்
கொடைக்கட னிறுத்தவவன் றொல்லோர் வரவு
மிரைதேர்ந் திவருங் கொடுந்தாண் முதலையொடு
திரைபடக் குழிந்த கல்லகழ் கிடங்கின்
வரைபுரை நிவப்பின் வான்றோ யிஞ்சி
யுரைசெல வெறுத்தவவன் மூதூர் மாலையுங்
கேளினி வேளநீ முன்னிய திசையே
மிகுவளம் பழுநிய யாணர் வைப்பிற்
புதுவது வந்தன் றிதுவதன் பண்பே
வானமின்னு வசிவு பொழிய வானா
திட்ட வெல்லாம் பெட்டாங்கு விளையப்
பெயலொடு வைகிய வியன்கண் ணிரும்புனத்
தகலிரு விசும்பி னாஅல் போல
வாலிதின் விரிந்த புன்கொடி முசுண்டை
நீலத் தன்ன விதைப்புன மருங்கின்
மகுளிபா யாது மலிதுளி தழாலி

னகளத் தன்ன நிறைசுனைப் புறவிற்
கவ்வை போகிய கருங்காய்ப் பிடியேழ்
நெய்கொள வொழுகின பல்கவ ரீரெண்
பொய்பொரு கயமுனி முயங்குகை கடுப்பக்
கொய்பத முற்றன * குவவுக்குர லேனல்
விளைதயிர்ப் பிதிர்வின் வீயுக் கிருவிதொறுங்
குளிர்புரை கொடுங்காய் கொண்டன வவரை
மேதி யன்ன கல்பிறங் கியவின்
வாதிகை யன்ன கவைக்கதி ரிறைஞ்சி
யிரும்புகவர் வுற்றன பெரும்புன வரகே
பால்வார்பு கெழீஇப் பல்கவர் வளிபோழ்பு
வாலிதின் விளைந்தன வைவன வெண்ணெல்
வேலீண்டு தொழுதி யிரிவுற் றென்னக்
காலுறு துவைப்பிற் கவிழ்க்கனைத் திறைஞ்சிக்
குறையறை வாரா நிவப்பி னறையுற்
றாலைக் கலமருந் தீங்கழைக் கரும்பே
புயற்புனிறு போகிய பூமலி புறவி
னவற்பதங் கொண்டன வம்பொதித் தோரை
தொய்யாது வித்திய துளர்படு துடவை
யையவி யமன்ற வெண்காற் செறுவின்
மையென விரிந்தன நீணறு நெய்தல்
செய்யாப் பாவை வளர்ந்துகவின் முற்றிக்
காயங் கொண்டன விஞ்சி மாவிருந்து
வயவுப்பிடி முழந்தாள் கடுப்பக் குழிதொறும்
விழுமிதின் வீழ்ந்தன கொழுங்கொடிக் கவலை
காழ்மண் டெஃகங் களிறுமுகம் பாய்ந்தென
ஊழ்மல ரொழிமுகை யுயர்முகந் தோயத்
துறுகல் சுற்றிய சோலை வாழை
யிறுகுலை முறுகப் பழுத்த பயம்புக்
கூழுற் றலமரு முந்தா ழகலறைக்
கால மன்றியு மரம்பயன் கொடுத்தலிற்
காலி னுதிர்ந்தன கருங்கனி நாவன்
மாறுகொள வொழுகின ஊறுநீ ருயவை
நூறொடு குழீஇயின கூவை சேறுசிறந்
துண்ணுநர்த் தடுத்தன தேமாப் புண்ணரிந்
தாலே யுக்கன நெடுந்தா ளாசினி

---

* குலவுக்குரலெனவும் பாடம்.

விரனூன்று படுக ணுகுளி கடுப்பக்
குடிஞை யிரட்டு நெடுமலை யடுக்கத்துக்
கீழு மேலுங் கார்வாய்த் தெதிரிச்
சுரஞ்செல் கோடியர் முழவிற் றூங்கி
முரஞ்சுகொண் டிறைஞ்சின வலங்குசினைப் பலவே
தீயி னன்ன வொண்செங் காந்தட்
டூவற் கலித்த புதுமுகை யூன்செத்
தறியா தெடுத்த புன்புறச் சேவ
லூஉ னன்மையி னுண்ணா துகுத்தென
நெருப்பி னன்ன பல்லிதழ் தாஅய்
வெறிக்களங் கடுக்கும் வியலறை தோறு
மணவில் கமழு மாமலைச் சாரற்
றேனினர் கிழங்கின ரூனார் வட்டியர்
சிறுகட் பன்றிப் பழுதுளி போக்கிப்
பொருதுதொலை யானைக் கோடுசி ராகத்
தூவொடு மலிந்த காய கானவர்
செழும்பல் யாணர்ச் சிறுகுடிப் படினே
யிரும்பே ரொக்கலொடு பதமிகப் பெறுகுவி
ரன்றவ ணசைஇ யற்சேர்ந் தல்கிக்
கன்றெரி யொள்ளிணர் கடம்பொடு மலைந்து
சேந்த செயலைச் செப்பம் போகி
யலங்குகழை நரலு மாரிப் படுகர்ச்
சிலம்படைந் திருந்த பாக்க மெய்தி
நோனாச் செருவின் வலம்படு நோன்றாண்
மான விறல்வேள் வயிரிய மெனினே
நும்மில் போல நில்லாது புக்குக்
கிழவிர் போலக் கேளாது கெழீஇச்
சேட்புலம் பகல வினிய கூறிப்
பரூஉக்குறை பொழிந்த நெய்க்கண் வேவையொடு
குரூஉக்க ணிறடிப் பொம்மல் பெறுகுவி
ரேறித் தரூஉ மிலங்குமலைத் தாரமொடு
வேய்ப்பெயல் விளையுட் டேக்கட் டேறல்
குறைவின்று பருகி நறவுமகிழ்ந்து வைகறைப்
பழஞ்செருக் குற்றநும் மனந்த தீர
வருவி தந்த பழஞ்சிதை வெண்காழ்
வருவிசை தவிர்த்த கடமான் கொழுங்குறை
முளவுமாத் தொலைச்சிய பைந்நிணப் பிளவை

பிணவுநாய் முடுக்கிய தடியொடு விரைஇ
வெண்புடைக் கொண்ட துய்த்தலைப் பழனி
னின்புளிக் கலந்து மாமோ ராகக்
கழைவளர் நெல்லி னரியுலை யூழ்த்து
வழையமை சாரல் கமழத் துழைஇ
நறுமல ரணிந்த நாறிரு முச்சிக்
குறமக ளாக்கிய வாலவிழ் வல்சி
யகமலி யுவகை யார்வமொ டளைஇ
மகமுறை தடுப்ப மனைதொறும் பெறுகுவிர்
செருச்செய் முன்பிற் குரிசின் முன்னிய
பரிசின் மறப்ப நீடலு முரியி
ரனைய தன்றவன் மலைமிசை நாடே
நிரையிதழ்க் குவளைக் கடிவீ தொடினும்
வரையர மகளி ரிருக்கை காணினு
முயிர்செல வெம்பிப் பனித்தலு முரியிர்
பலநா ணில்லாது * நிலனுடு படர்மின்
விளைபுன நிழத்தலிற் கேழ லஞ்சிப்
புழைதொறு மாட்டிய விருங்க லரும்பொறி
யுடைய வாறே நள்ளிரு ளலரி
விரிந்த விடியல் வைகினிர் கழிமி
னளிந்து பலர் வழங்காச் செப்பந் துணியின்
முரம்புகண் ணுடைந்த பரலவற் போழ்விற்
காந்துபாம் பொடுங்கும் பயம்புமா ருளவே
குறிக்கொண் டமரங் கொட்டி நோக்கிச்
செறிதொடி விறலியர் கைதொழூஉப் பழிச்ச
வறிது நெறியொரீஇ வலஞ்செயாக் கழிமின்
புலந்துபுனிறு போகிய புனஞ்சூழ் குறவ
ருயர்நிலை யிதணை மேறிக் கைபுடையூஉ
வகன்மலை யிறும்பிற் றுவன்றிய யானைப்
பகனிலை தளர்க்குங் கவணுமிழ் கடுங்க
லிருவெதி ரீர்ங்கழை தத்திக் கல்லெனக்
கருவிர லூகம் பார்ப்போ டிரிய
வுயிர்செகு மரபிற் கூற்றத் தன்ன
வரும்விசை தவிராது மரமறையாக் கழிமி
னுரவுக்களிறு காக்கு மிடங்க ரொடுங்கி
யிரவி னன்ன விருநீங்கு வரைப்பிற்

---

* நிலனெடுபடர்மினென்னும் பாடம்.

குமிழி சுழலுங் குண்டுகய முடக்க
ரகழிழிந் தன்ன கான்யாற்று நடவை
வழூஉ மருங்குடைய வழாஅ லோம்பிப்
பரூஉக்கொடி வலந்த மதலை பற்றித்
துருவி னன்ன புன்றலை மகாரோ
டொருவி ரொருவி ரோம்பினிர் கழிமி
னழுந்துபட் டலமரும் புழகமல் சாரல்
விழுந்தோர் மாய்க்குங் குண்டுகயத் தருகா
வழும்புகண் புதைத்த நுண்ணீர்ப் பாசி
யடிநிலை தளர்க்கு மருப்பமு முடைய
முழுநெறி யணங்கிய நுண்கோல் வேரலோ
டெருவை மென்கோல் கொண்டனிர் கழிமி
னுயர்நிலை மாக்கட் புகர்முகம் புதைய
மாரியி னிகுதரு வில்லுமிழ் கடுங்கணைத்
தாரொடு பொலிந்த வினைநவில் யானைச்
சூழியிற் பொலிந்த சுடர்ப்பூ விலஞ்சி
யோர்யாற் றியவின் மூத்த புரிசைப்
பராவரு மரபிற் கடவுட் காணிற்
றொழாநிர் கழியி னல்லது வறிது
நும்மியந் தொடுத லோம்புமின் மயங்குதுளி
மாரி தலையுமவன் மல்லல் வெற்பே
யலகை யன்ன வெள்வேர்ப் பீலிக்
கலவ மஞ்ஞை கட்சியிற் றளரினுங்
கடும்பறைக் கோடியர் மகாஅ ரன்ன
நெடுங்கழைக் கொம்பர்க் கடுவ னுகளினு
நேர்கொ ணெடுவரை நேமியிற் றொடுத்த
சூர்புக லடுக்கத்துப் பிரசங் காணினு
ஞெரேரென நோக்க லோம்புமி னுரித்தன்று
நிரைசெலன் மெல்லடி நெறிமாறு படுகுவிர்
வரைசேர் வகுந்திற் கானத்துப் படினே
கழுதிற் சேணோ னேவொடு போகி
யிழுதி னன்ன வானிணஞ் செருக்கி
நிறப்புண் கூர்ந்த நிலந்தின் மருப்பி
னெறிகெடக் கிடந்த விரும்பிண வெருத்தி
னிருடுணிந் தன்ன வேனங் காணின்
முளிகழை யிழைந்த காடுபடு தீயி
னளிபுகை கமழா திறாயினிர் மிசைந்து

துகளறத் துணிந்த மணிமரு டெண்ணீர்க்
குவளையம் பைஞ்சுனை யசைவிடப் பருகி
மிகுத்துப் பதங்கொண்ட பரூஉக்கட் பொதியினிர்
புட்கை போகிய புன்றலை மகாரோ
டற்கிடை கழிதலோம்பி யாற்றநு
மில்புக் கன்ன கல்லளை வதிமி
னற்சேர்ந் தல்கி யசைதலோம்பி
வான்கண் விரிந்த விடியலேற் றெழுந்து
கானகப் பட்ட செந்நெறிக் கொண்மின்
கயங்கண் டன்ன வகன்பை யங்கண்
மைந்துமலி சினந்த களிற்றுமத னழிக்குந்
துஞ்சுமாங் கடுக்கு மாசுணம் விலங்கி
யிகந்துசேட் கமழும் பூவு முண்டோர்
மறந்தமை கல்லாப் பழனுமூ ழிறந்து
பெரும்பயங் கழியினு மாந்தர் துன்னு
ரிருங்கால் வீயும் பெருமரக் குழாமு
மிடனும் வலனு நினையினிர் நோக்கிக்
குறியறிந் தவையவை குறுகாது கழிமின்
கோடுபல முரஞ்சிய கோளி யாலத்துக்
கூடியத் தன்ன குரல்புணர் புள்ளி
னாடுகா ணனந்தலை மென்மெல வகன்மின்
மாநிழற் பட்ட மரம்பயி லிறும்பின்
ஞாயிறு தெரூஅ மாக நனந்தலைத்
தேஎ மருளு மமைய மாயினு
மிறூஅ வன்சிலையர் மாதேர்பு கொட்குங்
குறவரு மருளுங் குன்றத்துப் படினே
யகன்கட் பாறைத் துவன்றிக் கல்லென
வியங்க லோம்பிநு மியங்க டொடுமின்
பாடி னருவிப் பயங்கெழு மீமிசைக்
காடுகாத் துறையுங் கானவ ருளரே
நிலைத்துறை வழீஇய மதனழி மாக்கள்
புனற்படு பூசலின் விரைந்துவல் லெய்தி
யுண்டற் கினிய பழனுங் கண்டோர்
மலைதற் கினிய பூவுங் காட்டி
யூறு நிரம்பிய வாறவர் முந்துற
நும்மி னெஞ்சத் தவலம் வீட
விம்மென் கடும்போ டினியி ராகுவி

அறிஞர் கூறிய மாதிரங் கைக்கொள்பு
குறியவு நெடியவு முழிழிப்பு புதுவோர்
நோக்கினும் பனிக்கு நோய்கூ ரடுக்கத்
தலர்தாய வரிநிழ லசையினி ரிருப்பிற்
பலதிறம் பெயர்பவை கேட்குவிர் மாதோ
கலைதொடு பெரும்பழம் புண்கூர்ந் தூறலின்
மலைமுழுதுங் கமழு மாதிரந் தோறு
மருவி* நுகரும் வானர மகளிர்
வருவிசை தவிராது வாங்குபு குடைதொறுந்
தெரியிமிழ் கொண்டநு மியம்போ லின்னிசை
யிலங்கேந்து மருப்பி னினம்பிரி யொருத்தல்
விலங்கன் மீமிசைப் பணவைக் கானவர்
புலம்புக் குன்னும் புரிவளைப் பூசல்
சேயளைப் பள்ளி யெஃகுறு முள்ளி
னெய்தெற விழுக்கிய கானவ ரழுகை
கொடுவரி பாய்ந்தெனக் கொழுநர் மார்பி
னெடுவசி விழுப்புண் டணிமார் காப்பென
வறல்வாழ் கூந்தற் கொடிச்சியர் பாட
றலைநாட் பூத்த பொன்னிணர் வேங்கை
மலைமா ரிடூஉ மேமப் பூசல்
கன்றரைப் பட்ட கயந்தலை மடப்பிடி
வலிக்குவரம் பாகிய கணவ னோம்பலி
னொண்கேழ் வயப்புலி பாய்ந்தெனக் கிளையொடு
நெடுவரை யியம்பு மிடியுமிழ் தழங்குகுரல்
கைக்கோண் மறந்த கருவிரன் மந்தி
யருவிடர் வீழ்ந்ததன் கல்லாப் பார்ப்பிற்கு
முறிமே யாக்கைக் கிளையொடு துவன்றிச்
சிறுமை யுற்ற களையாப் பூசல்
கலைகை யற்ற காண்பி னெடுவரை
†நிலைபெய் திட்ட மால்புநெறி யாகப்
பெரும்பயன் றொகுத்த தேங்கொள் கொள்ளை
யருங்குறும் பெறிந்த கானவ ருவகை
திருந்துவே லண்ணற்கு விருந்திறை சான்மென
நறவுநாட் செய்த குறவர்தம் பெண்டிரொடு
மான்றோற் சிறுபறை கறங்கக் கல்லென

* நுகக்குமென்றும் பாடம்.

† நிலைபுணர்ந்திட்டவென்றும் பாடம்.

வான்றோய் மிமிசை யயருங் குரவை
கல்லெழி னெடுந்தே ரியவுவந் தன்ன
கல்யா றொலிக்கும் விடர்முழங் கிரங்கிசை
நெடுஞ்சுழிப் பட்ட கடுங்கண் வேழத்
தரவுச்சினந் தணித்துப் பெருவெளிற் பிணிமார்
விரவுமொழி பயிற்றும் பாக ரோதை
யொலிகழைத் தட்டை புடையுநர் புனந்தொறுங்
கிளிகடி மகளிர் விளிபடு பூச
லினத்திற் றீர்ந்த துளங்கிமி னல்லேறு
மலைத்தலை வந்த மரையான் கதழ்விடை
மாறா மைந்தி னூறுபடத் தாக்கிக்
கோவலர் குறவரோ டொருங்கியைந் தார்ப்ப
வள்ளிதழ்க் குளவியுங் குறிஞ்சியுங் குழைய
நல்லேறு பொருஉங் கல்லென் கம்பலை
காந்தட் டுடுப்பிற் கமழ்மட லோச்சி
வண்கோட் பலவின் சுளைவிளை தீம்பழ
முண்டுபடு மிச்சிற் காழ்பயன் கொண்மார்
கன்று கடாஅவுறுக்கு மகாஅ ரோதை
மழைகண் டன்ன வாலைதொறு ஞெரேரெனக்
கழைகண் ணுடைக்குங் கரும்பி னேத்தமுந்
தினைகுறு மகளி ரிசைபடு வள்ளையுஞ்
சேம்பு மஞ்சளு மோம்பினர் காப்போர்
பன்றிப் பறையுங் குன்றகச் சிலம்பு
மென்றிவ் வனைத்து மியைந்தொருங் கிண்டி
யவலவு மிசையவுந் துவன்றிப் பலவுட
னலகைத் தவிர்த்த வெண்ணருந் திறத்த
மலைபடு கடாஅ மாதிரத் தியம்பக்
குரூஉக்கட் பிணையற் கோதை மகளிர்
முழவுத்துயி லறியா வியலு ளாங்கண்
விழவி னற்றவன் வியன்கண் வெற்பே
கண்ண் டண்ணெனக் கண்டுங் கேட்டு
முண்டற் கினிய பலபா ராட்டியு
மின்னும் வருவ தாக நமக்கெனத்
தொன்முறை மரபினி ராகிப் பன்மாண்
செருமிக்குப் புகலுந் திருவார் மார்ப
வுருமுரறு கருவிய பெருமலை பிற்பட
விறம்பூது கஞலிய வின்குரல் விறலியர்

நறுங்கா ரடுக்கத்துக் குறிஞ்சி பாடிக்
கைதொழூஉப் பரவிப் பழிச்சினிர் கழிமின்
மைபடு மாமலை பனுவலிற் பொங்கிக்
கைதோய் வன்ன கார்மழைத் தொழுதி
தூஉ யன்ன துவலை துவற்றலிற்
றேஎந் தேருக் கடும்பரிக் கடும்பொடு
காஅய்க் கொண்டநும் மியந்தொய் படாமற்
கூவ லன்ன விடரகம் புகுமி
னிருங்க லிகுப்பத் திறுவரை சேராது
குன்றிடம் பட்ட வாரிட ரழுவத்து
நின்று நோக்கினுங் கண்வாள் வெளவு
மண்கனை முழவின் றலைக்கோல் கொண்டு
தண்டு காலாகத் தளர்த லோம்பி
யூன்றினிர் கழிமி னூறுதவப் பலவே
யயில்காய்ந் தன்ன கூர்ங்கற் பாறை
வெயில்புறந் தரூஉ மின்ன லியக்கத்துக்
கதிர்சினந் தணிந்த வமையத்துக் கழிமி
னுழைசெல வெறுத்தவவ னீங்காச் சுற்றமொடு
புனைதவ வயிரிய மழைமருள் பஃறோ
லரசுநிலை தளர்க்கு மருப்பமு முடைய
பின்னி யன்ன பிணங்கரி னுழைதொறு
முன்னோன் வாங்கிய கடுவிசைக் கணைக்கோ
லின்னிசை நல்யாழ்ப் பத்தரும் விசிபிணி
மண்ணார் முழவின் கண்ணு மோம்பிக்
கைபிணி விடாது பைபயக் கழிமின்
களிறு மலைந்தன்ன கண்கூடு துறுகற்
றளிபொழி கானந் தலைதவப் பலவே
யொன்னாத் தெவ்வ ருலைவிடத் தார்த்தென
நல்வழிக் கொடுத்த நாணுடை மறவர்
செல்லா நல்லிசைப் பெயரொடு நட்ட
கல்லேசு கவலை யெண்ணுமிகப் பலவே
யின்புறு முரற்கைநும் பாட்டுவிருப் பாகத்
தொன்றொழுகு மரபினும் மருப்பிருக்குத் துனைமின்
பண்டுநற் கறியாப் புலம்பெயர் புதுவிர்
சந்து நீவிப் புன்முடிந் திடுமின்
செல்லுந் தேஎத்துப் பெயர்மருங் கறிமார்
கல்லெறிந் தெழுதிய நல்லரை மராஅத்த

கடவு ளோங்கிய காடேசு கவலை
யொட்டா தகன்ற வொன்னாத் தெவ்வர்
சுட்டினும் பனிக்குஞ் சுரந்தவப் பலவே
தேம்பாய் கண்ணித் தேர்வீசு கவிகை
யோம்பா வள்ளற் படர்ந்திகு மெனினே
மேம்பட வெறுத்தவவன் றொஃறிணை மூதா
ராங்கன மற்றே நம்ம னோர்க்கே
யசைவுழி யசைஇ யஞ்சாது கழிமின்
புலியுற வெறுத்ததன் வீழ்பிணை யுள்ளிக்
கலைநின்று விளிக்குங் கானமு ழிறந்து
சிலையொலி வெரீஇய செங்கண் மரைவிடை
தலையிறும்பு கதழு நாறுகொடிப் புறவின்
வேறுபுலம் படர்ந்த வேறுடை யினத்த
வளையான் தீம்பால் மிளைசூழ் கோவலர்
வளையோ ருவப்பத் தருவனர் சொரிதலிற்
பலம்பெறு நசையொடு பதிவயிற் றீர்ந்தநும்
புலம்புசே ணகலப் புதுவி ராகுவிர்
பகர்விரவு நெல்லின் பலவரி யன்ன
தகர்விரவு துருவை வெள்ளையொடு விரைஇக்
கல்லென் கடத்திடைக் கடலி னிரைக்கும்
பல்யாட் டினநிரை யெல்லினிர் புகினே
பாலும் விதவையும் பண்ணாது பெறுகுவிர்
துய்ம்மயி ரடக்கிய சேக்கை யன்ன
மெய்யுரித் தியற்றிய மிதியதட் பள்ளித்
தீத்துணை யாகச் சேந்தனிர் கழிமின்
கூப்பிடு கடக்குங் கூர்நல் லம்பிற்
கொடுவிற் கூளியர் கூவை காணிற்
படியோர்த் தேய்த்த பணிவி லாண்மைக்
கொடியோள் கணவற் படர்ந்திகு மெனினே
தடியுங் கிழங்குந் தண்டினர் தரீஇ
யோம்புந ரல்ல துடற்றுந ரில்லை
யாங்குவியங் கொண்மி னதுவதன் பண்பே
தேம்பட மலர்ந்த மராஅ மெல்லிணரு
மும்ப லகைத்த வொண்முறி யாவுந்
தளிரொடு மிடைந்த காமர் கண்ணி
திரங்குமர நாரிற் பொலியச் சூடி
முரம்பு கண்ணுடைந்த நடவை தண்ணென

வுண்டனி ராடிக் கொண்டனிர் கழிமின்
செவ்வீ வேங்கைப் பூவி னன்ன
வேய்கொ ளரிசி மிதவை சொரிந்த
சுவல்விளை நெல்லி னவரையம் புளிங்கூ
ழற்கிடை யுழந்தநும் வருந்தம் வீட
வகலு ளாங்கட் கழிமிடைந் தியற்றிய
புல்வேய் குரம்பைக் குடிதொறும் பெறுகுவிர்
பொன்னறைந் தன்ன நுண்ணே ரரிசி
வெண்ணெறிந் தியற்றிய மாக்க ணமலை
தண்ணெ னுண்ணிழு துள்ளீ டாக
வசையினிர் சேப்பி னல்கலும் பெறுகுவிர்
விசையங் கொழித்த பூழி யன்ன
வுண்ணுனர்த் தடுத்த விடிநுண் ணுவணை
நொய்ம்மர விறகின் ஞெகிழி மாட்டிப்
பனிசே ணீங்க வினிதுடன் றுஞ்சிப்
புலரி விடியற் புள்ளோர்த்துக் கழிமின்
புல்லரைக் காஞ்சிப் புனல்பொரு புதவின்
மெல்லவ லிருந்த வூர்தொறு நல்லியாழ்ப்
பண்ணுப்பெயர்த் தன்ன காவும் பள்ளியும்
பன்னா ளிற்பினுஞ் சேந்தனிர் செலினு
நன்பல வுடைத்தவன் றண்பணை நாடே
*காண்புமலி பழனங் கமழத் துழைஇ
வலையோர் தந்த விருஞ்சுவல் வாளை
நிலையோ ரிட்ட நெடுநாண் டூண்டிற்
பிடிக்கை யன்ன செங்கண் வராற்
றுடிக்க ணன்ன குறையொடு விராஇப்
பகன்றைக் கண்ணிப் பழையர் மகளிர்
ஞெண்டாடு செறுவிற் றாய்க்கண் வைத்த
விலங்க லன்ன போர்முதற் றொலைஇ
வளஞ்செய் வினைஞர் வல்சி நல்கத்
துளங்குதசும்பு வாக்கிய பசும்பொதித் தேற
லிளங்கதிர் ஞாயிற்றுக் களங்கடொறும் பெறுகுவிர்
முள்ளரித் தியற்றிய வெள்ளரி வெண்சோறு
வண்டுபடக் கமழுந் தேம்பாய் கண்ணித்
திண்டேர் நன்னற்கு மயினி சான்மெனக்
கண்டோர் மருளக் கடும்புட னருந்தி

* சண்புமலிபழனமென்றும் பாடம்.

பெருதெறி களம ரோதையொடு நல்யாழ்
மருதம் பண்ணி யசையினிர் கழிமின்
வெண்ணெ லரிநர் தண்ணுமை வெரீஇச்
செங்க ணெருமை யினம்பிரி யொருத்தல்
கணைசெலன் முன்பொடு கதழ்ந்துவரல் போற்றி
வணைகலத் திகிரியிற் குமிழி சுழலுந்
துணைசெலற் றலைவா யோவிறந்து * வரிக்குங்
காணுநர் வயாஅங் கட்கின் சேயாற்றின்
யாண ரொருகரைக் கொண்டனிர் கழிமி
னிதியந் துஞ்சு நிவந்தோங்கு வரைப்பிற்
பதியெழ வறியாப் பழங்குடி கெழீஇ
வியலிடம் பெறாஅ விழுப்பெரு நியமத்
தியாறெனக் கிடந்த தெருவிற் சாறென
விகழுநர் வெரூஉங் கவலை மறுகிற்
கடலெனக் காரென வொலிக்குஞ் சும்மையொடு
மலையென மழையென மாட மோங்கித்
துனிதீர் காதலி னினிதமர்ந் துறையும்
பனிவார் காவிற் பல்வண் டிமிரு
நனிசேய்த் தன்றவன் பழவிறன் மூதூர்
பொருந்தாத் தெவ்வ ரிருந்தலை துமியப்
பருந்துபடக் கடக்கு மொள்வாண் மறவர்
கருங்கடை யெஃகஞ் சாத்திய புதவி
னருங்கடி வாயி லயிராது புகுமின்
மன்றில் வதியுநர் சேட்புலப் பரிசிலர்
வெல்போர்ச் சேஎப் பெருவிற லுள்ளி
வந்தோர் மன்ற வளியர் தாமெனக்
கண்டோ ரெல்லா மமர்ந்தினிது நோக்கி
விருந்திறை யவரவ ரெதிர்கொளக் குறுகிப்
பரிபுலம் பலைத்தநும் வருத்தம் வீட
வெரிகான் றன்ன பூஞ்சினை மராஅத்த
தொழுதி போக வலிந்தகப் பட்ட
மடநடை யாமான் கயமுனிக் குழவி
யூமை யெண்கின் குடாவடிக் குருளை
மீமிசைக் கொண்ட கவர்பரிக் கொடுந்தாள்
வரைவாழ் வருடை வன்றலை மாத்தக
ராவுக்குறும் பெறிந்த சிறுகட் டீர்வை

* பனிக்குமென்றும் பாடம்.

யளைச்செறி யுழுவை கோளுற வெறுத்த
மடக்கண் மரையான் பெருஞ்செவிக் குழவி
யரக்குவிரித் தன்ன செந்நில மருங்கிற்
பாற்றவ ழுடும்பின் கொடுந்தா ளேற்றை
வளைப்பொலிந் தியலு மடக்கண் மஞ்ஞை
கானக் கோழிக் கவர்குரற் சேவல்
கானப் பலவின் முழவுமருள் பெரும்பழ
மிடிக்கலப் பன்ன நறுவடி மாவின்
வடிச்சேறு விளைந்த தீம்பழத் தாரந்
தூவற் கலித்த விவர்நனை வளர்கொடி
காஅய்க் கொண்ட நுகமரு ணூறை
பருஉப்பளிங் குதிர்த்த பலவுறு திருமணி
குருஉப்புலி பொருத புண்கூர் யானை
முத்துடை மருப்பின் முழுவலி மிகுதிரள்
வளையுடைந் தன்ன வள்ளிதழ்க் காந்த
ளாகந் திலக நறுங்கா ழாரங்
கருங்கொடி மிளகின் காய்த்துணர்ப் பசுங்கறி
திருந்தமை விளைந்த தேக்கட் டேறல்
கானிலை யெருமைக் கழைபெய் தீந்தயிர்
நீனிற வோரி பாய்ந்தென நெடுவரை
நேமியிற் செல்லு நெய்க்க ணிறாஅ
லுடம்புணர்பு தழீஇய வாசினி யனைத்துங்
குடமலைப் பிறந்த தண்பெருங் காவிரி
கடன்மண் டழுவத்துக் கயவாய் கடுப்ப
நோனாச் செருவி னெடுங்கடைத் துவன்றி
வானத் தன்ன வளமலி யானைத்
தாதெருத் ததைந்த முற்ற முன்னி
மழையெதிர் படுகண் முழவுக ணிகுப்பக்
கழைவளர் தூம்பின் கண்ணிட மிமிர
மருதம் பண்ணிய கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்
நரம்புமீ திறவா துடன்புணர்ந் தொன்றிக்
கடவ தறிந்த வின்குரல் விறலியர்
தொன்றொழுகு மரபிற் றம்மியல்பு வழாஅ
தருந்திறற் கடவுட் பழிச்சிய பின்றை
விருந்திற் பாணி கழிப்பி நீண்மொழிக்
குன்றா நல்லிசைச் சென்றோ ரும்ப
லின்றிவட் செல்லா துலகமொடு நிற்ப

விடைதெரிந் துணரும் பெரியோர் மாய்ந்தெனக்
கொடைக்கட னிறுத்த செம்ம லோயென
வென்றிப் பல்புகழ் விறலோ டேத்திச்
சென்றது நொடியவும் விடாஅ னசைதர
வந்தது சாலும் வருத்தமும் பெரிதெனப்
பொருமுர ணெதிரிய வயவரொடு பொலிந்து
திருநகர் முற்ற மணுகல் வேண்டிக்
கல்லெ னொக்க னல்வலத் திரீஇ
யுயர்ந்த கட்டி லுருப்பில் சுற்றத்
தகன்ற தாயத் தஃகிய நுட்பத்
திலமென மலர்ந்த கைய ராகித்
தம்பெயர் தம்மொடு கொண்டனர் மாய்ந்தோர்
நெடுவரை யிழிதரு நீத்தஞ்சா லருவிக்
கடுவரற் கலுழிக் கட்கின் சேயாற்று
வடுவா ழெக்கர் மணலினும் பலரே
அதனால், புகழொடுங் கழிகநம் வரைந்த நாளெனப்
பரந்திடங் கொடுக்கும் விசும்புதோ யுள்ளமொடு
நயந்தனிர் சென்ற நும்மினுந் தான்பெரி
துவந்த வுள்ளமோ டமர்ந்தினிது நோக்கி
யிழைமருங் கறியா நுழைநூற் கலிங்க
மெள்ளறு சிறப்பின் வெள்ளரைக் கொளீஇ
முடுவ றந்த பைந்நிணத் தடியொடு
நெடுவெ ணெல்லி னரிசி முட்டாது
தலைநா ளன்ன புகலொடு வழிசிறந்து
பலநா ணிற்பினும் பெறுகுவிர் நில்லாது
செல்வேந் தில்லவெந் தொல்பதிப் பெயர்ந்தென
மெல்லெனக் கூறி விடுப்பி னும்முட்
டலைவன் றாமரை மலைய விறலியர்
சீர்கெழு சிறப்பின் விளங்கிழை யணிய
நீரியக் கன்ன நிரைசெல னெடுந்தேர்
வாரிக் கொள்ளா வரைமருள் வேழங்
கறங்குமணி துவைக்கு மேறுடைப் பெருநிரை
பொலம்படைப் பொலிந்த கொய்சுவற் புரவி
நிலந்தினக் கிடந்த நிதியமோ டனைத்து
மிலம்படு புலவ ரேற்றகைந் நிறையக்
கலம்பெயக் கவிழ்ந்த கழறொடித் தடக்கையின்
வளம்பிழைப் பறியாது வாய்வளம் பழுநிக்

கழைவளர் நவிரத்து மீமிசை ஞெரேரென
மழைசுரந் தன்ன வீகை நல்கித்
தலைநாள் விடுக்கும் பரிசின் மலைநீர்
வென்றெழு கொடியிற் றோன்றுங்
குன்றுசூ ழிருக்கை நாடுகிழ வோனே.

இதன்பொருள்.

திரு மழை தலைஇய இருள் நிற விசும்பின் விண் அதிர் இமிழ் இசை கடுப்ப—செல்வத்தையுண்டாக்கும் மழையைப்பெய்த இருண்டநிறத்தையுடைய மேகத்தினது ஆகாயத்திடத்திலேநின்று முழங்குமோசையையொப்ப,

நடுக்கங்கூறவே மிக்கவொலியென்றாயிற்று.

பண் அமைத்துத் திண் வார் விசித்த முழவொடு—பண்களைத் தன் கண்களிலே உண்டாக்கப்பட்டுத் திண்ணிய வாராலே இறுகவலித்த மத்தளத்தோடே,

“இடக்க ணிளியா வலக்கண் குரலா-நடப்பது தோலியற் கருவி யாகும்” என்பதனாற் பண்ணமைத்தென்றார்.

ஆகுளி—சிறுபறையும்,

நன் உருக்குற்ற விளங்கு அடர்ப் பாண்டில்—நன்றாய உருக்குதலுற்ற விளங்கின தகடாகத்தட்டின கஞ்சதாளமும்,

மின் இரும்பீலி அணி தழைக் கோட்டொடு—விளங்குகின்ற கரிய பீலியாகிய அழகினையுடைய தழையைக்கட்டின கொம்போடே,

கண் இடை விடுத்த களிற்று உயிர்த் தூம்பின்—கண்களினடுவே வெளியாகத் திறந்த யானையின்கைபோலும் நெடுவங்கியத்தோடே,

உயிர் - ஆகுபெயர். இனி யானை நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டாற்போலும் ஓசையையுடையவென்றுமாம்.

இளிப் பயிர் இமிரும் குறும் பரம் தூம்பொடு—இளியென்னும் நரம்பினுடைய ஓசையைத் தானொலிக்கும் குறிய மேலாகிய தூம்போடே,

இது குறுந்தூம்பு. பயிர் - தழைத்தல்.

விளிப்பது கவரும் தீங்குழல் துதைஇ—பாட்டைச் சுருதிகுன்றாமற் கைக்கொண்டுநிற்கும் இனிய குழலும் நெருங்கப்பட்டு,

நடுவு நின்று இசைக்கும் அரிக் குரல் தட்டை—கண்களுக்குநடுவே நின்றொலிக்கும் நரம்பினோசையையுடைய கரடிகையும்,

இனித் தாளமானத்திடையே நின்றொலிக்கும் அரித்தெழுகின்ற ஓசையையுடையவென்றுமாம்.

கடி கவர்பு ஒலிக்கும் வல் வாய் எல்லரி—விளக்கத்தையுடைத்தாகிய தாளத்தைக்கைக்கொண்டு ஒலிக்கும் வலிய வாயையுடைய சல்லியும்,

நொடி தரு பாணிய பதலையும்—மாத்திரையைச்சொல்லும் தாளத்தையுடைய ஒருகண்மாக்கிணையும்,

பிறவும்—கூறாதவாச்சியங்களும்,

கார் கோட் பலவின் காய்த் துணர் கடுப்ப—கார்காலத்தாலே பழுத்தலையுடைய பலாவினது காயைமிகவுடைய தொத்தையொப்ப,

நேர் சீர் சுருக்கிக் காய கலப்பையிர்— தம்மிலொத்த கனத்தையுடையவாகக் கட்டிக் காவின வாச்சியமுட்டுக்களையுடைய பையையுடையீராய்,

முழவோடே ஆகுளியும் (௩) பாண்டிலும் (௪) கோட்டொடுக் (௫) தூம்பொடுக் (௬) குறுந்தூம்பொடும் (௭) தட்டையும் (௯) எல்லரியும் (௧௦) பதலையும் பிறவும் (௧௧) நீங்குழலும் நெருங்கப்பட்டு (௮) அவற்றைச் சுருக்கிக் காய கலப்பையி (௧௩) ரென்க.

கடுக் கலித்து எழுந்த கண் அகன் சிலம்பில்—கடுமரம் மிக்குவளர்ந்த இடமகன்ற பக்கமலையில்,

படுத்து வைத்தன்ன பாறை மருங்கில்—படுத்துவைத்தாற்போன்ற ஒத்தநிலமாகிய கற்பாறையின்பக்கத்தில்,

எடுத்து நிறுத்தன்ன இட்டு அரு சிறுநெறி—நிலத்தே கிடக்கின்றவழியை எடுத்துநிறுத்தினாற்போன்ற இட்டிய அரிய சிறியவழியை,

தொடுத்த வாளியர் துணை புணர் கானவர்—தொடுத்த அம்பினையுடையராய்த் தம்மனைவியரோடு கூடியிருக்கின்ற கானவர்,

[இடுக்கண் செய்யா தியங்குந ரியக்கும்:] இயங்குநர் இடுக்கண் செய்யாது இயக்கும்—வழிபோவாரை வருத்துதலைச்செய்யாமல் வழிபோக்கும்,

[அடுக்கன் மீமிசை யருப்பம் பேணா, திடிச்சுர நிவப்பி னியவுக்கொண் டொழுகி:] அடுக்கல் மீமிசை இடிச் சுரம் நிவப்பின் இயவு அருப்பம் பேணாது கொண்டொழுகி—மலையிடத்து மிக்கவுயர்ச்சியிற் கல்லையிடித்த அருநிலத்தில் உயர்ந்தவழியைப் போதற்கரிதாகக்கருதாதே போதக்கடவேமென்று நெஞ்சாலேகொண்டுநடந்து,

கல்லையிடித்து ஆக்கியவழி.

சிலம்பிற் பாறைமருங்கிற் சிறுநெறியைக் கானவர்போக்குஞ் சுரத்தில் இயவுக்கொண்டொழுகியென்க.

தொடித் திரிவு அன்ன தொண்டு படு திவவின்—தொடியினது உறழ்ச்சியையொத்த உறழ்ச்சியை யுடைய ஒன்பதென்னுமெண்ணுண்டான வார்க்கட்டினையும்,

வலித்தல் மெலித்தல் செய்யவேண்டுதலின், உறழ்ச்சிகூறினார்.

[கடிப்பகை யனைத்துங் கேள்வி போகாக், குரலோர்த்துத் தொடுத்த சுகிர்புரி நரம்பி, னரலை தீர வுரீஇ:]

கேள்வி அனைத்தும் போகா—நூற்கேள்வி அடைய முற்றுப்பெற்று,

கடிப்பகை அனைத்தும் அரலை தீர உரீஇ—வெண்சிறுகடுகளவும் கொடும்பில்லையாம்படி தீற்றி,

முடங்கிப் பாற்றன்மையாயிருத்தலிற் கொடும்பை அரலையென்றார்.

அரலை - குற்றமுமாம். இனி வெண்சிறுகடுகளவும் கேள்விதப்பாதென்பாருமுளர்; அது வடிவிற்குவமையாதலிற் பொருந்தாது.

குரல் ஓர்த்துத் தொடுத்த சுகிர் புரி நரம்பின்—ஓசையை ஓர்ந்துபார்த்துக் கட்டின வடித்தமுறுக்கின நரம்பினையும்,

கேள்விபோகா உரீஇத் தொடுத்த நரம்பென்க.

வரகின் குரல் வார்ந்தன்ன நுண் துளை இரீஇ—வரகின் கதிர் ஒழுகின தன்மைத்தாக நெருங்கின நுண்ணிய துளைகளையிருத்தி,

இது, பொல்லம்பொத்துமிடத்திற் றுளை. * "பரியரைக் கமுகின் பாளையம் பசும்பூக், கருவிருந் தன்ன கண்கூடு செறிதுளை" என்றார் பிறரும்.

* பெரும்பாணாற்றுப்படை, ௭ - ௮.

[சிலம்பமை பத்தல் பசையொடு சேர்த்தி, யிலங்குதுளை செறிய வாணி முடுக்கிப், புதுவது புனைந்த வெண்கை யாப்பமைத்துப், புதுவது போர்த்த பொன்போற் பச்சை:]

இலங்கு துளை செறிய ஆணி முடுக்கி—விளங்குகின்ற துளைகணிரம்பும்படி கள்ளாணிகளை இறுகத்தைத்து,

புதுவது வெண்கைப் புனைந்த யாப்பு அமைத்து—புதிதாக யானைக்கொம்பாற் செய்த யாப்பை அமையப்பண்ணி,

யாப்பு - பத்தலிற் குறுக்கே வலிபெற ஒட்டுவது.

சிலம்பு அமை பத்தல் பசையொடு சேர்த்திப் புதுவது போர்த்த பொன் போல் பச்சை—ஒலித்தலமைந்த பத்தலிலே பற்றோடேகூட்டிப் புதிதாகப்போர்த்த பொன் னிறம்போலும் நிறத்தையுடைய தோலினையும்,

இரீஇ முடுக்கி அமைத்துச் சிலம்புதலமைந்த பத்தலிலே போர்த்த பச்சை யென்க

[வதுவை நாறும் வண்டுகமழைம்பான், மடந்தை:]

வண்டு வதுவை நாறும் ஐம்பால் மடந்தை—தன்னிடத்திருந்த வண்டு கலியாணம்செய்தமகளுடைய நாற்றத்தைநாறுதற்குக் காரணமான மயிரினையுடைய மடந்தை,

வதுவைக்கு எல்லாமணமும் உளவாதல்பற்றி வதுவைநாறுமென்றார்.

கமழ் ஐம்பால்—இயல்பான மணத்தையுடைய ஐம்பால்,

[மாண்ட நுடங்கெழி லாகத், தடங்குமயி ரொழுகிய வவ்வாய் கடுப்ப:] எழில் நுடங்கு மடந்தை மாண்ட ஆகத்து அடங்கு மயிர் ஒழுகிய அவ்வாய் கடுப்ப—அழகு கட்புலனுகின்றசையும் மடந்தையது மாட்சிமைப்பட்ட மார்பிடத்தே சென்று பின்பில்லையான மயிர் ஒழுங்குபட்டுக்கிடக்கின்ற அழகிய வயிற்றிடத்தையொக்க,

அகடு சேர்பு பொருந்தி அளவினில் திரியாது கவடு படக் கவைஇய சென்று வாங்கு உந்தி—பொல்லம்பொத்துதல் நடுவைச்சேரப்பட்டுக் கட்கினிதாய்த் தனக்குக் கூறுகின்ற அளவிலே வேறுபடாமற் பகுத்தலுண்டாக அகத்திட்ட உயர்ந்துவளைந்த உந்தியினையும்,

உந்தி - யாழகத்து ஒருறுப்பு.

நுணங்கு அரம் நுவறிய நுண் நீர் மாமைக் களங்கனி அன்ன கதழ்ந்து கிளர் உருவின் வணர்ந்து ஏந்து மருப்பின் வள் உயிர்ப் பேரியாழ்—நுண்ணிய அரத்தாலே அராவின நுண்ணியநீர்மையினையுடைய கரியநிறத்தாலே களம்பழத்தினிறத்தை ஒத்தனவாய்க் கடுகித்தோன்றுகின்ற நிறத்தையுடைய வளைந்தேந்தின கோட்டினையுமுடைய பெரிய ஓசையினையுடைய பேரியாழ்,

திவவினையும் (௨௧) நரம்பினையும் (௨௩) பச்சையினையும் (௨௯) உந்தியினையும் (௩௪) மருப்பினையுமுடைய பேரியாழ் (௩௭) என்க.

[அமைவரப் பண்ணி யருணெறி திரியாது:] பேரியாழ் (௩௭) அருள் நெறி திரியாது அமைவரப் பண்ணி—பேரியாழைத் தனக்கு நூலிற்கூறிய வழிகளைத் தப்பாதபடி பொருந்துதல்வரச் சமைத்து,

இசை பெறு திருவின் வேந்தவை ஏற்பத் துறை பல முற்றிய—இசையை எக்காலமுங்கேட்கின்ற செல்வத்தினையுடைய அரசர்களுடைய அவைக்களத்தே அவர்கள் செவிகொள்ளும்படி தாம்வாசிக்குந்துறைகள் பலவற்றையும் வாசித்துமுடித்த,

பை நீர் பாணரொடு—பசுமையற்ற பாணரோடே,

என்றது:—கல்வி முதிர்ந்தமையின், இளமையற்ற பாணரென்றவாறு.

உயர்ந்து ஒங்கு பெருமலை ஊறு இன்று ஏறலின்—உயர்ந்துவளர்ந்த கற்கள்தம்மிற்றொடரும் பெரியமலைகள் வேறோரிடையூறின்றாக ஏறிவருகையினாலே,

[மதந்தபு ஞமலி நாவி னன்ன, துளங்கியன் மெலிந்த கல்பொரு சிறடி:] துளங்கு இயல் மெலிந்த மதம் தபு ஞமலி நாவின் அன்ன கல் பொரு சிறடி—அசைகின்ற இயல்பினாலே இளைத்த வலிகெட்ட நாயினது நாவினையொத்த கல்லுப்பொருகின்ற சிறிய அடியினையும்,

ஏறலின் மெலிந்த அடியென்க.

[கணங்கொ டோகையிற் கதுப்பிகுத் தசைஇ, விலங்குமலைத் தமர்ந்த சேயரி நாட்டத், திலங்குவளை விறலியர் நிற்புறஞ் சுற்ற:]

விலங்கு மலைத்து அமர்ந்த சேயரி நாட்டத்து—மானோடு மாறுபட்டுப் பொருந்தின செவ்வரியையுடைய கண்ணினையும்,

இலங்கு வளை விறலியர்—விளங்குகின்ற வளையினையுமுடைய விறல்படப்பாடியாடுவார்,

கணம் கொள் தோகையின் கதுப்பு இகுத்து அசைஇ நிற் புறம் சுற்ற—திரட்சியைக்கொண்ட மயில்போலே மயிரைத்தாழ்த்து இளைத்து நின்னைப் புறத்தே சூழ,

அடியினையும் (௪௩) நாட்டத்தினையும், (௪௫) வளையினையுமுடைய விறலியர் (௪௬) கதுப்பிகுத்து அசைஇச் (௪௪) சுற்ற (௪௬) வென்க.

[கயம்புக் கன்ன பயம்படு தண்ணிழற், புனல்கால் கழீஇய மணல்வார் புறவில்:]

புனல் கால்கழீஇய மணல் வார் புறவில்— பெருநீர் தாரையாலே வாரிக்கொண்டுபோன மணலொழுங்குபட்ட சிறுகாட்டிடத்தில்,

கயம் புக்கன்ன பயம் படு தண் நிழல்—குளத்திலே புகுந்தாலொத்த பயனைத்தருகின்ற குளிர்ந்த நிழலிலே,

[புலம்புவிட் டிருந்த புனிறில் காட்சிக், கலம்பெறு கண்ணுள ரொக்கற் றலைவ:]

புலம்பு விட்டிருந்த காட்சிக் கலம் பெறு கண்ணுளர் ஒக்கல் தலைவ—வழிவந்தவருத்தத்தைக் கைவிட்டிருந்த அறிவினையுடைய பேரணிகலங்களைப்பெறுங் கூத்தருடைய சுற்றத்திற்குத் தலைவனே,

புனிறு இல் ஒக்கல்—ஈன்றணிமையில்லாத சுற்றம்,

என்றது பிள்ளையைப்பெற்றவர்கள் பிள்ளையைக்கொண்டு கூடவந்திலர்களென்றவாறு.

கலப்பையிராய் (௧௯) இயவுக்கொண்டொழுகி (௨௦) யாழைப் (௩௭) பண்ணித் (௩௮) தலைபலமுற்றிய பாணரொடு (௪௦) விறலியர் புறஞ்சுற்றத் (௪௬) தண்ணிழலிலே (௪௭) யிருந்த (௪௯) கண்ணுளரொக்கற்றலைவனே (௫௦) யென வினைமுடிக்க.

கலப்பையிரென்னும் பன்மை தலைவனென்னுமொருமையோடு முடிந்தது; *"ஒருமை சுட்டிய" என்னுஞ்சூத்திரத்தால்.

---

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல், ௬௫.

தூ மலர் நுவன்றிய கனை பொரு நிவப்பின் மீமிசை நல் யாறு கடற் படர்ந்தாஅங்கு யாம் அவண் நின்றும் வருதும்—தூய பூக்களொருங்கின கணையைப்பொருகின்ற ஓக்கத்தினையுடைய மலையுச்சியினின்றுமிழிந்த நல்லயாறு கடலைநோக்கிப்போனாற்போல யாம் அவனைநோக்கிச்சென்று சில பெற்றுவருகின்றேம்;

இனி மலையிற்பொருள்களை வாரிக்கொண்டு யாறு கடலைநோக்கிப்போனாற்போல அவ்விடத்துள்ள பொருள்களை வாரிக்கொண்டு வருகின்றேமென்றுமாம்.

[நீயிரும், கனிபொழி கானங் கிளையொ டுணீஇய, துனைபறை நிவக்கும் புள்ளின மான:]

கனி பொழி கானம் கிளையொடு உணீஇய துனை பறை நிவக்கும் புள்ளினம் மான—பழங்களைச்சொரிகின்ற காட்டிற் பழங்களைச் சுற்றத்தோடே சென்றுதின்றற்கு விரைந்த பறத்தற்றொழிலிலேயோங்கும் பறவைத்திரளை யொக்க,

நீயிருமென்பது மேலேகூட்டுதும்.

புனை தார்ப் பொலிந்த வண்டு படு மார்பின்—கைசெய்த மாலையாற் பொலிவுபெற்ற வண்டுகளையுண்டாக்குகின்ற மார்பினையுடைய கணவன் (௭௮) என்க.

வனை புனை எழில் முலை—ஓவியங்களிலே முலையாகப்பண்ணின கைசெய்த அழகைத் தன்னிடத்தேயுடைய முலையினையும்,

வாங்கு அமைத் திரள் தோள்—வளைந்த மூங்கிலையொத்த திரண்டதோளினையும்,

மலர் போல் மழைக் கண் மங்கையர் கணவன்—பூப்போலும் குளிர்ச்சியையுடைய கண்ணினையுமுடைய கற்புடைமகளிர்க்குக் கணவன்,

முனை பாழ் படுக்கும் துன்னரு துப்பின்—பகைப்புலத்தைப் பாழுண்டாக்கும் கிட்டுதற்கரிய வலியினையும்,

[இசைநுவல் வித்தி னசையே ருழவர்க்கு:] நுவல் இசை வித்தின் நசை ஏர் உழவர்க்கு—தாம் பிறரைக்கூறும் புகழாகிய விதையாலே பிறர்பொருள்களை நச்சுதலாகிய ஏருழவினையுடைய பரிசிலர்க்கு,

என்றது புகழைவித்திப் பொருளை யெடுப்பரென்றவாறு.

புது நிறை வந்த புனல் அம் சாயல்—புதுப்பெருக்காய்வந்த நீர்போலும் அழகையுடைய மென்மையினையும்,

என்றது - தண்ணீர் அரியகாலத்தேவந்து பயன்றருமாறுபோல இவனும் பயன்றருவனென்றவாறு.

மதி மாறு ஓரா நன்று உணர் சூழ்ச்சி—தனதறிவு ஆக்கத்திற்குமாறாகிய கேட்டைநினையாது ஆக்கத்தினையேயுணரும் நினைவினையும்,

வில் நவில் தடக்கை—விற்றொழிலிலேபயின்ற பெரிய கையினையும்,

மே வரும் பெரும்பூண்—பொருந்துதல்வரும் பேரணிகலங்களையுமுடைய,

நன்னன் சேய் நன்னற் படர்ந்த கொள்கையொடு—நன்னன்மகனாகிய நன்னனை நினைத்த கோட்பாட்டுடனே,

துப்பினையும் (௬௧) சாயலினையும் (௬௧) சூழ்ச்சியினையும் (௬௨) கையினையும் பூணினையு (௬௩) முடைய நன்னனென்க.

உள்ளினிர் சேறிராயின்—அவன்றரும் பரிசில்களிவையென்று அப்பரிசில்களை உள்ளினிராய்ச் செல்வீராயின்,

[பொழுதெதிர்ந்த, புள்ளினிர் மன்ற வெற்றுக் குறுதலின்:] என் தாக்குறுதலின் எதிர்ந்த பொழுது புள்ளினிர் மன்ற—என்னை எதிர்ப்படுகையினாலே நீர் புறப்படுகின்றபொழுது நுமக்குவரும் ஆக்கத்தை எதிர்கொண்டுநின்ற நன்முகூர்த்தத்தோடே நன்னிமித்தத்தையும் உடையிராயிருந்தீர்; அறுதியாக,

ஆற்றின் அளவும்—வழியினது நன்மையினதளவும் தீமையினதளவும்,

அசையும் நற்புலமும்—நீர் தங்கும் நன்றாகிய இடங்களும்,

வீற்று வளம் சுரக்கும் அவன் நாடு படுவல்சியும்—பிறர்நாட்டுக்கில்லாத செல்வத்தை மாறாமற்கொடுக்கும் அவன் நாடுவிளைகின்ற உணவுகளும்,

நாடெனவே மலைநாடும், காட்டுநாடும், தண்பணைநாடுங்கூறினார்; அது மேற்காண்க.

மலையும்—அவனாட்டின் மலைகளின்றன்மையும்,

சோலையும்—அவனாட்டிற் சோலைகளின்றன்மையும்,

மா புகல் கானமும்—விலங்குகள் விரும்பித்திரியுங் காட்டின்றன்மையும்,

ஆற்றினதளவுமுதலிய ஐந்தினையும் இக்கூறியமுறையே கூறாமல் மயங்கக்கூறுவர்; கூறும்வழிக்கண் ஆண்டுள்ளனவே கூறவேண்டுதலின்.

தொலையா நல் இசை உலகமொடு நிற்பப் பலர் புறங்கண்டு அவர் அருங்கலம் புலவோர்க்குத் தரீஇச் சுரக்கும் அவன் ஈகை மாரியும்—கெடாத நல்லபுகழ் உலகமுள்ளளவுநிற்கும்படியாகப் பகைவர்பலரினையும் முதுகுகண்டு அவர்திறையாகத்தந்த பெறுதற்கரிய பேரணிகலங்களை முற்பட அறிவுடையோர்க்குக் கொடுத்துப் பின் அவர்க்குச்சொரியும் அவன் பொன்மழையும்,

இகழுநர்ப் பிணிக்கும் ஆற்றலும்—தன்னை இகழ்ந்திருக்கும் பகைவரை அரசுகொடாமற் சுருக்கும் அறிவின்வலியும்,

புகழுநர்க்கு அரசு முழுது கொடுப்பினும் அமரா நோக்கமொடு தூத் துளி பொழிந்த பொய்யா வானின் வீயாது சுரக்கும் அவன் நாண்மகிழிருக்கையும்—சூதர் மாகதர் பாணர் கூத்தர் முதலியோர்க்குத் தான்புறங்கண்ட பகைவரரசை முற்றுங்கொடுப்பினும் அமைதிபிறவாத அறிவுடனே தூயதுளியைப் பெருகச்சொரிந்த பருவம்பொய்யாத மேகம் பின்னரும் பெய்யுமாறுபோலப் பின்னரும் மாறாமற்சொரியும் அவனுடைய நாளோலக்கமும்,

நோக்கு - நோக்கனோக்கம். ‘‘வீயாவீண்டும்’’ என அகற்சிமேற்று.

[நல்லோர் குழீஇய நாநவி லவையத்து, வல்லாராயினும்புற மறைத்துச் சென்றோரைச், சொல்லிக் காட்டிச் சோர்வின்றி விளக்கி, நல்லிதி னியக்குமவன் சுற்றத்தொழுக்கமும்:] நா நவில் நல்லோர் குழீஇய அவையத்துச் சென்றோரை வல்லாராயினும் புறம் மறைத்துச் சொல்லிக் காட்டிச் சோர்வு இன்றி விளக்கி நல்லிதின் இயக்கும் அவன் சுற்றத்து ஒழுக்கமும்—தாங்கற்றவை நாவிடத்தே பயின்ற நல்ல அறிவினையுடையோர் திரண்ட தன்னவைக்களத்திடத்தே சென்ற அறிவுடையோரைத் தாங்கற்றவற்றை மனங்கொள்ளக் கூறமாட்டாராயினும் மாட்டாமையை மறைத்துத் தாம் பொருளைச்சொல்லிக்காட்டி அதனைத் தப்பின்றாக எல்லார்மனமுங்கொள்ளும்படி அறிவித்து நன்றாகநடத்தும் அவனுடைய சுற்றத்தாருடைய பேரொழுக்கமும்,

நவிலுதல் - கூறியடிப்படுதல். சுற்றம் - கல்வியுடையோர்.

நீர் அகம் பனிக்கும் அஞ்சு வரு கடுந்திறல் பேர் இசை நவிரம் மேஎய் உறையும் காரி உண்டிக் கடவுளது இயற்கையும்—கடல்சூழ்ந்த உலகமெங்கும் அஞ்சுதரேன்றுங் கடியவலியையுடைய பெரிய புகழினையுடைய நவிரமென்னுமலையைப் பொருந்தியிருக்கும் நஞ்சை யூணாகவுடைய இறைவனதியல்பும்,

பணிக்குங்காரி; திறலினையுடையகாரி.

பாய் இருள் நீங்கப் பகல் செய்யா எழுதரு ஞாயிறு அன்ன அவன் வசை இல் சிறப்பும்—பரந்த இருணீங்கும்படி பகற்பொழுதைச்செய்து தோன்றும் ஞாயிற்றையொத்த அவனுடைய பழியாகிய இருளைக்கடிந்த குற்றமில்லாத தலைமையும்,

[இகந்தன வாயினுந் தெவ்வர் தேஎ, நுகம்படக் கடந்து நூழி லாட்டிப், புரைதோல் வரைப்பின் வேனிழற் புலவோர்க்குக், கொடைக்கட னிறுத்தவவன் றொல்லோர் வரவும்:] தெவ்வர் தேம் இகந்தனவாயினும் நூழிலாட்டி நுகம் படக் கடந்து புரை தோல் வரைப்பின் வேல் நிழல் புலவோர்க்குக் கொடைக் கடன் இறுத்த அவன் தொல்லோர் வரவும்—பகைவர்தேயம் சேணிகந்தனவாயினும் ஆண்டுச்சென்று தூசிப்படையைக் கொன்றுகுவித்து வலியுண்டாகவென்று பின்னர் உயர்ச்சியையுடைய யானையணிந்துநிற்கின்ற அணியிலே சென்றுபொருத வேற்போரின்விளக்கத்தையுடைய அறிவுடையோர்க்குக் கொடுத்தற்குரிய நாடும் ஊருமுதலியவற்றைக்கொடுத்த அவனுடைய குடியிலுள்ளோர் தோற்றரவும்,

காஞ்சி சான்ற வயவராதலின், அவரைப் புலவரென்றார்.

இரை தேர்ந்து இவரும் கொடுந்தாள் முதலையொடு திரை படக் குழிந்த கல் அகழ் கிடங்கின்—இரையைத் தேடியுலாவும் வளைந்தகாலினையுடைய முதலைகளோடே திரையுண்டாக ஆழ்ந்த கல்லையகழ்ந்த கிடங்கினையும்,

வரை புரை நிவப்பின் வான் தோய் இஞ்சி—மலையையொத்த உயர்ச்சியையுடைய வானைத்தீண்டுமதிலினையுமுடைய,

உரை செல வெறுத்த அவன் மூதூர் மாலையும் கேள்—புகழ் எங்கும்பரக்கும்படி செறிந்த அவனுடைய பழைய ஊரினதியல்பும் இருக்கும்படி கேட்பாயாக;

ஆற்றினதளவு முதலியவற்றையெண்ணி இன்னதும் இன்னதும் இருக்கும்படி கேட்பாயாகவெனமுடிக்க.

[இனி வேளைநீ முன்னிய திசையே:] இனி நீ வேளை முன்னிய திசையே கேள்—அவற்றில் இப்பொழுது நீ நன்னனைக் கருதிச்செல்கின்ற திசையைக் கேள்;

திசை - ஆற்றினளவையுணர்த்திநிற்றலின், ஆகுபெயராயிற்று. ஏகாரம் - பிரிநிலை.

மிகு வளம் பழுநிய யாணர் வைப்பிற் புதுவது வந்தன்று—மிகுகின்ற செல்வம் முற்றுப்பெற்ற புதுவருவாயையுடைய ஊர்களாலே புதிதாகிய தன்மை வந்தது;

[இதுவதன் பண்பே:] அதன் பண்பு இது—அவ்வழியின் செய்தி இத்தன்மைத்து;

[வானமின்னு வசிவு பொழிய வானாது, இட்ட வெல்லாம் பெட்டாங்கு விளைய:] ஆனாது இட்டவெல்லாம் பெட்டாங்கு விளைய வானம் மின்னு வசிவு பொழிய—அமையாதே நிலத்தேயிட்ட விதைகளெல்லாம் இன்னவாறே விளையவேண்டுமென்று ஆண்டுள்ளார் விரும்பினாற்போலே விளையும்படியாக மேகம் மின்னாகிய பிளந்துவடுப்படுதலோடே பெய்கையினாலே,

பெயலொடு வைகிய வியன் கண் இரு புனத்து—அம்மழையோடே தங்கின அகன்ற இடங்களையுடைய பெரிய கொல்லைநிலத்தே,

[அகலிரு விசும்பி னாஅல் போல, வாலிதின் விரிந்த புன்கொடி முசுண்டை:] புன் கொடி முசுண்டை அகல் இரு விசும்பின் ஆல் போல வாலிதின் விரிந்த—புல்லிய கொடியினையுடைய முசுண்டை எனைப்பூதங்கள் தோன்றுதற்குக்காரணமான பெரிய ஆகாயத்திற் கார்த்திகையாகியமீன்போல வெள்ளிதாக மலர்ந்தன;

ஆல் - ஆலெனவிகாரம்.

[நீலத் தன்ன விதைப்புன மருங்கின், மகுளிபா யாது மலிதுளி தழாலி, னகளத் தன்ன நிறைசுனைப் புறவிற், கவ்வை போகிய கருங்காய் பிடியேழ், நெய்கொளவொழுகின பல்கவ ரீரெண்:] பல் கவர் ஈர் என் நீலத்தன்ன விதைப் புனம் மருங்கின் அகளத்தன்ன நிறை சுனைப் புறவின் மகுளி பாயாது மலி துளி தழாலின் கவ்வை போகிய கரு காய் பிடி எழ் நெய் கொள ஒழுகின—பலவாகக் கிளைத்த பசிய எள்ளுத் தோடெல்லாம் நீலமணியையொத்த நிறத்தையுடையவாயெழும்படி அவற்றைவிதைத்த கொல்லையின்பக்கத்தில் நீர்ச்சாலையொத்த நிறைந்த சுனைகளையுடைய காட்டிடத்தே அரக்குப்பாயாமல் மிக்கதுளிதழுவுகையினாலே இளங்காயாகிய தன்மைபோன கரியகாய் ஒருபிடியிலே எழ்காயாக நெய் உள்ளேகொள்ளும்படியாக வளர்ந்தன;

[பொய்பொரு கயமுனி முயங்குகை கடுப்பக், கொய்பத முற்றன குவவுக்குரலேனல்:] பொய் பொரு கயமுனி முயங்கு கை கடுப்பக் குவவுக் குரல் ஏனல் கொய் பதம் உற்றன—தம்மில் விளையாடிப்பொருகின்ற யானைக்கன்றுகளின் ஒன்றோடொன்றுசேர்ந்த கைகளையொப்பத் தம்மிற் பிணையுங்கதிர்களையுடைய தினை அறுக்குஞ் செவ்வியாகமுற்றின;

[விளைதயிர்ப் பிதிர்வின் வீயுக் கிருவிதொறுங், குளிர்புரை கொடுங்காய் கொண்டன வவரை:] அவரை இருவிதொறும் விளை தயிர்ப் பிதிர்வின் வீ உக்குக் குளிர் புரை கொடுங்காய் கொண்டன—அவரைகள் தினையரிதாடோறும் முற்றினதயிரினது பிதிர்ச்சிபோலும் பூக்களுதிர்ந்து அடியிலே அரிவாளையொக்கும் வளைந்த காயைக் கொண்டன;

குளிர் - கிளிகடிகருவியுமென்ப.

[மேதி யன்ன கல்பிறங் கியவின், வாதிகை யன்ன கவைக்கதி ரிறைஞ்சி, யிரும்புகவர் வுற்றன பெரும்புன வரகே:] பெரும்புன வரகே மேதி அன்ன கல் பிறங்கு இயவின் வாதி கை அன்ன கவைக் கதிர் இறைஞ்சி இரும்பு கவர்வுற்றன—பெரிய புனத்தில் வரகுகள் எருமைகிடந்தாற்போன்ற கற்பெருத்த வழியிடத்திலே தருக்கங்கூறுகின்றவன் கையிடத்திணைந்த விரல்களையொத்த இரட்டித்த கதிர்களை முற்றி வளைந்து அரிவாளாலே அரிதலுற்றன;

[பால்வார்பு கெழீஇப் பல்கவர் வளிபோழ்பு, வாலிதின் விளைந்தன வைவனம் வெண்ணெல், வேலீண்டு தொழுதி யிரிவுற் றென்னக், காலுறு தலைப்பிற் கவிழ்க் கிளைத் திறைஞ்சிக், குறைபறை வாரா நிவப்பி னறையுற், றாலைக் கலமருந் தீங்கழைக் கரும்பே, புயற்புனிறு போகிய பூமலி புறவி, னவற்பதங் கொண்டன வம்பொதித் தோரை, தொய்யாது வித்திய துளர்படு துடவை, யையவி யமன்ற வெண்காற் செறுவின், மையென விரிந்தன நீணறு நெய்தல், செய்யாப் பாவை வளர்ந்துகவின் முற்றிக், காயங் கொண்டன விஞ்சி மாவிருந்து, வயவுப்பிடி முழந்தாள் கடுப்பக் குழிதொறும், விழுமிதின் வீழ்ந்தன கொழுங்கொடிக் கவலை, காழ்மண் டெஃகங் களிறு

முகம் பாய்ந்தென, வூழ்மல ரொழிமுகை யுயர்முகந் தோயத், துறுகல் சுற்றிய சோலை வாழை, யிறுகுகுலை முறுகப் பழுத்த பயம்புக், கூழுற் றலமரு முந்தூ ழகலறைக், கால மன்றியு மரம்பயன் கொடுத்தலிற், காலி னுதிர்ந்தன கருங்கனி நாவன், மாறு கொள வொழுகின வூறுநீ ருயவை, நூறொடு குழீஇயின கூவை சேறுசிறந், துண்ணுநர்த் தடுத்தன தேமாப் புண்ணரிக், தாலே யுக்கன நெடுந்தா ளாசினி, விரலூன்று படுகெ ணருளி கடுப்பக், குடிஞை யிரட்டு நெடுமலை யடுக்கத்துக், கீழு மேலுங் கார்வாய்த் தெதிரிச், சுரஞ்செல் கோடியர் முழவிற் றூங்கி, முரஞ்சுகொண் டிறைஞ்சின வலங்குசினைப் பலவே:]

பூ மலி புறவிற் புயல் புனிறு போகிய அம் பொதித் தோரை அவல் பதம் கொண்டன—பூமிக்க காட்டிடத்தே மழையால் ஈன்றணிமைதீர்ந்துமுற்றிய அழகிய குலையினையுடைய மூங்கில் அவலிடிக்குஞ் செவ்வியைக்கொண்டன;

இது மூங்கில்.

ஐயவி தொய்யாது துளர் படு துடவை வித்திய அமன்ற—வெண்சிறுகடுகு உழாதே களைக்கொட்டால் அடிவணர்ந்து கொத்தும் தோட்டங்களிலே விதைக்கப்பட்டனவாய் நெருங்கி விளைந்தன;

இஞ்சி செய்யாப் பாவை வளர்ந்து கவின் முற்றிக் காயம் கொண்டன—இஞ்சி முதல் ஒருவராற் பண்ணப்படாத பாவைகள் வளரப்பட்டு அழகுமுதிர்ந்து காழ்ப்பைக்கொண்டன;

இஞ்சிக்கிழங்கைப் பாவையென்றல் மரபு.

கொழுங்கொடிக் கவலை குழிதொறும் வயவுப் பிடி முழந்தாள் கடுப்ப விழுமிதின் வீழ்ந்தன—கொழுவிய கொடியினையுடைய கவலை குழிகடோறும் வலியபிடி மடித்த முழந்தாளையொக்கும்படி சீரிதாகக் கீழேவளர்ந்தன;

மா இருந்து வீழ்ந்தன—முற்றி மாவாந்தன்மை தம்மிடத்தேயுளவாய் வீழ்ந்தன;

காழ் மண்டு எஃகம் களிறு முகம்பாய்ந்தென—காயபிலே[illegible]த்தவேல் யானையைக் குத்திற்றென்னும்படியாக,

ஊழ் மலர் ஒழி முகை உயர் முகம் தோயத் துறு கல் சுற்றிய சோலை வாழை—முறைப்பட மலர்தலையொழிந்த முகைகளினுடைய உயர்ந்தமுகங்கள் சென்றுதீண்டும்படியாக நெருங்கினமலைகளைச் சூழ்ந்துநின்ற சோலையாகியவாழை,

வேல் யானையைக்குத்தினாற்போல வாழைப்பூ மலையைத்தீண்டி நின்றதென்றுணர்க; வாழைப்பூ உதிர்ந்து பின்புலராதுநிற்றல் இயல்பு.

இறுகு குலை முறுகப் பழுத்த—காய்நெருங்கின குலை மிகவுநெகிழும்படி பழுத்தன;

முந்தூழ் ஊழுற்றுப் பயம் புக்கு அலமரும்—பெருமூங்கில் நெல்லுமுற்றுதலுற்றுப் பயன்படுந்தன்மையிலேபுகுந்து அசையாநிற்கும்;

மரம் காலம் அன்றியும் பயன் கொடுத்தலின்—ஆண்டுள்ளமரங்கடாம் காலமன்றியும் நிலவிசேடத்தாற் பயனைக்கொடுத்தலின்,

நாவல் காலிற் கருங்கனி அகல் அறை உதிர்ந்தன—நாவல் காற்றாலே கரியபழம் அகன் றபாறையிலே உதிர்ந்தன;

இது சினைவினை முதலொடுமுடிந்தது.

நீர் வாறு உயவை மாறு கொள ஒழுகின—விடாய்த்தகாலத்தில் வாய் நீருறுதற்குக்காரணமான உயவைக்கொடி நீரோடே மாறுபாடுகொள்ளும்படி படர்ந்தன;

என்றது - தண்ணீர் தேடவேண்டாவென்றவாறு.

கூவை நாரொடு குழீஇயின—கூவைக்கிழங்கு, நாருந்தன்மையோடே முற்றித்திரண்டன,

தேமாச் சேறு சிறந்து உண்ணுநர்த் தடுத்தன—பழமாக்கள் சாறுமிக்கு உண்பாரை வேறொன்றிற் செல்லவொட்டாமற் றடுத்துக்கொண்டன;

நெடுந்தாள் ஆசினி புண்ணரிந்து அரலை உக்கன—நெடிய அடியையுடைய ஆசினிப்பலாப் புண்ணாம்படிவெடித்து உள்ளுள்ள விதைகள் சிந்தின;

விரல் ஊன்று படு கண் ஆகுளி கடுப்பக் குடிஞை இரட்டும் நெடுமலை அடுக்கத்து—விரல்தீண்டுகின்ற முழங்குங்கண்ணையுடைய சிறுபறையையொக்கப் பேராந்தை பேடுஞ்சேவலும் மாறிக்கூப்பிடும் நெடிய மலைப்பக்கத்தே,

அலங்கு சினைப் பலவு கார் வாய்த்து எதிரிச் சுரம் செல் கோடியர் முழவின் தூங்கி முரஞ்சு கொண்டு இறைஞ்சின—அசைகின்ற கொம்பினையுடையபலாக்கள் மழைமிகப்பெய்யப்பட்டு அதனைத் தாமேற்றுக்கொண்டு வழிபோகின்றகூத்தருடைய மத்தளங்கள்போலே கீழும்மேலுந்தூங்கி முற்றுதல்கொண்டு தாழ்ந்தன;

வெண்கால் செறுவில்—வெள்ளிய அரிதாள்களையுடைய செய்யிலே,

ஐவனம் வெண்ணெல் பால் வார்பு கெழீஇப் பல் கவர் வளி போழ்பு வாலிதின் விளைந்தன—ஐவனநெல்லும் வெண்ணெல்லும் பால்கட்டிச் செறிதுமுற்றிப் பலவாய்க் கவர்த்த காற்று ஊடறுக்கப்பட்டு நன்றாகவிளைந்தன;

வார்தல்-ஒழுகுதலாதலிற் கட்டுதலையுணர்த்திற்று. கெழுமுதல் ஈண்டு முற்றுதலையுணர்த்திற்று. பல்கவர்வளியெனவே நாலுகாற்றுமடித்து முற்றுதல்கூறினார்.

தீங்கழைக் கரும்பு கவிழ்க் கணைத்து—இனிய கோலாகியகரும்பு தோடுகவிழ்தலோடே தண்டுதிரண்டு,

அறை குறைவாரா நிவப்பின்—பாத்தி குறைபடுதலுண்டாகாத வளர்ச்சியோடே,

வேல் ஈண்டு தொழுதி இரிவு உற்றென்னக் கால் உறு தவைப்பின் இறைஞ்சி—வேற்படைதிரண்டதானை கெட்டுப்போதலை உற்றதென்னும்படி காற்று மிகப் படுகின்ற ஆரவாரத்தாலே சாய்ந்து,

அறையுற்று ஆலைக்கு அலமரும்—வெட்டுதலுற்று ஆலையிலேசென்று பயன்படுதற்கு அசையாநிற்கும்;

கரும்புதிரண்டு நிவப்போடே இறைஞ்சி அலமருமென்க.

நீள் நறு நெய்தல் மை என விரிந்தன—நீண்ட நறியநெய்தல் கருமைதான் வடிவுகொண்டதென்னும்படியாக அலர்ந்தன;

நீ முன்னியதிசையைக்கேள் (௯௪), வானம்பொழிகையினாலே (௯௭) பெயலொடு வைகிய புனத்து (௯௯) முசுண்டை மலர்ந்தன (௧௦௧); என் ஒழுகின (௧௦௫); ஏனல் கொய்பதமுற்றன (௧௦௮); அவரை கொண்டன (௧௧௦); வரகு கவர்வுற்றன (௧௧௩); புறவிலே (௧௨௦) தோரை கொண்டன (௧௨௧); ஐயவி அமன்றன (௧௨௩); இஞ்சி காயங்கொண்டன (௧௨௪); கவலை வீழ்ந்தன (௧௨௮); வாழை (௧௩௧) பழுத்தன (௧௩௨); முந்தாழ் அலமரும் (௧௩௩); காவல் உதிர்ந்தன (௧௩௫); உயவை ஒழுகின (௧௩௬); கூ

வை குழீஇயின (கூஎ); தேமாத் தடுத்தன (கூஅ); ஆசினி உக்கன (கூக); பலவு இறைஞ்சின (கசச); வெண்காற்செறுவிலே (கஉகூ) ஐவனநெல்லும் வெண்ணெல்லும் விளைந்தன (ககரு); கரும்பு அலமரும் (ககக); நெய்தல் விரிந்தன (கஉச); இவ்வாறே மிக்கவளம் முற்றுப்பெற்ற புதுவருவாயையுடைய வூர்களாலே (கரு) புதிதாகிய தன்மைவந்தது; அவ்வழியின்பண்பு இத்தன்மைத்து (கக) எனவினைமுடிக்க.

இஃது ஆற்றினது நன்மையினளவுகூறிற்று.

தீயின் அன்ன ஒள் செங்காந்தள்—நெருப்பினையொத்த ஒள்ளிய செங்காந்தளினது,

இதற்கு நன்னனென்னும்பெயர் தீயோடடுத்த தன்மையின், ஆனந்தமாய், பாடினரும் பாட்டுண்டாரும் இறந்தாரென்று ஆளவந்தபிள்ளையாசிரியர் குற்றங்கூறினாராலெனின், அவர் அறியாதுகூறினர்; செய்யுட்செய்த கௌசிகனார் ஆனந்தக்குற்றமென்னுங் குற்றமறியாமற் செய்யுட்செய்தாரேல், இவர் நல்லிசைப்புலவராகார்; இவர்செய்த செய்யுளை நல்லிசைப்புலவர்செய்த ஏனைச்செய்யுட்களுடன் சங்கத்தார் கோவாமல் நீக்குவர்; அங்ஙனநீக்காது கோத்தற்குக்காரணம் ஆனந்தக்குற்றமென்பதோர்குற்றம் இச்செய்யுளுட் கூறுமையானென்றுணர்க.

இச்சொன்னிலை நோக்குமிடத்து ஓர்குற்றமுமின்று; என்னை? அன்னவென்னும் அகரவீற்றுப் பெயரெச்ச உவமவுருபு தீயென்னும்பெயரைச்சேர்ந்துநின்று இன்சாரியை இடையேயடுத்துநிற்றலின். நன்னனென நகரமுதலும் னகரவொற்றீறுமாய்நிற்குஞ் சொல்லாயினன்றே அக்குற்றமுளதாவதெனமறுக்க. நன்னவென அண்மைவிளியாய்நின்ற முன்னிலைப்பெயரென்று குற்றங்கூறுவார்க்கு இப்பாட்டுப் படர்க்கையேயாய்நிற்றலிற் குற்றமின்றெனக.

நூற்குற்றங்கூறுகின்ற *பத்துவகைக்குற்றத்தே "தன்னானொருபொருள் கருதிக் கூறல்" என்னுங்குற்றத்தைப் பின்னுள்ளோர் ஆனந்தக்குற்றமென்பதோர் குற்றமென்று நூல்செய்ததன்றி அகத்தியனாரும் தொல்காப்பியனாரும் இக்குற்றங்கூறாமையிற் சான்றோர்செய்யுட்கு இக்குற்றமுண்டாயினும் கொள்ளாரெனமறுக்க.

தூவற் கலித்த புது முகை ஊன் செத்து அறியாது எடுத்த புன் புறச் சேவல்—மழையாலே செருக்கிவளர்ந்த புதிய முகையைத் தசையாகக்கருதி முகையென்றறியாதேயெடுத்த புற்கென்ற முதுகினையுடைய பருந்து,

ஊன் அன்மையின் உண்ணாது உகுத்தென—தசையல்லாதபடியாலே தின்னாமல் எவற்றையுஞ் சிந்திப்போகட்டதாக,

நெருப்பின் அன்ன பல் இதழ் தாஅய் வெறிக் களம் கடுக்கும் வியல் அறைதோறும்—நெருப்பினையொத்த பலவிதழ்கள்பரந்து வெறியாடுகின்ற களத்தையொக்கும் அகன்ற பாறைகடோறும்,

மணம் இல் கமழும் மா மலைச் சாரல்—மணஞ்செய்த மனைபோலமணக்கும் பெரிய மலைப்பக்கத்திற் சிறுகுடி (கடுக) யென்க.

---

* பத்துவகைக் குற்றங்களாவன:— "சிதைவெனப் படுபவை வசையற நாடிற், கூறியது கூறன் மாறுகொளக் கூறல், குன்றக் கூறன் மிகைபடக் கூறல், பொருளில மொழிதன் மயங்கக் கூறல், கேட்போர்க் கின்னா யாப்பிற் றாதல், பழித்த மொழியா னிழுக்கங் கூற, றன்னா னொருபொருள் கருதிக் கூற, லென்ன வகையினு மனங்கோ ளின்மை, யன்ன பிறவு மவற்றவிரி யாகும்" என்பன. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், க0௨.

தேனினர் கிழங்கினர் ஊன் ஆர் வட்டியர்—தேனினையுடையராய்க் கிழங்கினையுடையராய்த் தசைநிறைந்த கடகத்தையுடையராய்,

சிறு கட் பன்றிப் பழுதுளி போக்கி—சிறிய கண்ணையுடைய பன்றியிற் பழுதானவற்றைப்போக்கி, அதன் தசையையும்,

பழுதுளி, உளி - பகுதிப்பொருள்விகுதி.

[பொருதுதொலை யானைக் கோடு சீராகத், தூவொடு மலிந்த காய கானவர்:] தூவொடு மலிந்த பொருது தொலை யானைக் கோடு சீராகக் காய கானவர்—மற்றுள்ள தசைகளோடேநிறைந்த வட்டிகளையும் தம்மிற் பொருதுபட்ட யானையினது கொம்புகள் காவுமரமாகக் காவிக்கொண்டுவந்த கானவருடைய,

செழு பல் யாணர்ச் சிறுகுடிப் படினே இரு பேர் ஒக்கலொடு பதம் மிகப் பெறுகுவிர்—வளவிய பல புதுவருவாயினையுடைய சிறிய ஊரிலேதங்கிற் கரிய பெரிய சுற்றத்தோடே அவ்வுணவுகளை மிகவும் பெறுகுவிர்;

[அன்றவணசைஇ யற்சேர்ந் தல்கி:] அசைஇ அன்று அல் சேர்ந்து அவண் அல்கி—அவற்றைப்பெற்று இளைப்பாறி அற்றைநாளிராப்பொழுதும் அவர்களுடனே பொருந்தி அவ்விடத்தேதங்கி,

கன்று எரி ஒள் இணர் கடும்பொடு மலைந்து சேந்த செயலைச் செப்பம் போகி—கன்றின நெருப்புப்போன்ற ஒள்ளிய பூங்கொத்துக்களைச் சுற்றத்தோடேசூடிச் சிவந்த அசோகமரத்தையுடைய செவ்விய வழியைப்போய்,

அலங்கு கழை நரலும் ஆரிப் படுகர்ச் சிலம்பு அடைந்திருந்த பாக்கம் எய்தி—அசைகின்ற மூங்கிலொலிக்கும் அரிதாயிழியும் வழிகளையுடைய சிலம்பைச்சேர்ந்திருந்த சிறூர்களைச்சேர்ந்து,

நோனாச் செருவின் வலம் படு நோன் தாள் மான விறல் வேள் வயிரியம் எனினே—பகைவராற் பொறுமற்பொரும் போரினையும் வெற்றியுண்டாகும் வலியமுயற்சியினையும் மானத்தையும் வெற்றியையுமுடைய நன்னனுடைய கூத்தரோமென்று கூறுவீராயின்,

நும் இல் போல நில்லாது புக்கு—நும்முடைய மனைபோல வாசலினில்லாதே உள்ளேசென்று,

கிழவிர் போலக் கேளாது கெழீஇ—முன்பே கிழமையுடையீர்போலே அவரைக்கேளாதே உறவுகொள்ளுகையினாலே,

சேட் புலம்பு அகல இனிய கூறி—சேணிடைவந்த நுமதுவருத்தந்திரும்படி இனியமொழிகள் அவர்கூறி,

[பருஉக் குறை பொழிந்த நெய்க்கண் வேவையொடு:] பொழிந்த நெய்க்கண் பருஉக்குறை வேவையொடு — மிகச்சொரிந்த நெய்யிடத்தே பருத்த தசைகிடந்து வெந்த பொரியலோடே,

குரூஉக் கண் இறடிப் பொம்மல் பெறுகுவிர்—நிறவிய வடிவினையுடைய தினைச்சோற்றைப் பெறுகுவிர்;

[எறித் தரூஉ மிலங்குமலைத் தாரமொடு, வெய்ப்பெயல் விளையுட் டேக்கட் டேறல், குறைவின்று பருகி நறவுமகிழ்ந்து வைகறைப், பழஞ்செருக் குற்றநும் மனந்தீர, வருவி தந்த பழஞ்சிதை வெண்காழ், வருவிசை தவிர்த்த கடமான் கொழுங்குறை, முளவுமாத் தொலைச்சிய பைந்நிணப் பிளவை, பிணவுநாய் முடுக்கிய தடியொடு

விரைஇ, வெண்புடைக் கொண்ட துய்த்தலைப் பழனி, னின்புளிக் கலந்து மாமோ ராகக், கழைவளர் நெல்லி னரியுலை யூழ்த்து, வழையமை சாரல் கமழத் துழைஇ, நறுமல ரணிந்த நாறிரு முச்சிக், குறமக ளாக்கிய வாலவிழ் வல்சி, யகமலி யுவகை யார்வமொ டளைஇ, மகமுறை தடுப்ப மனைதொறும் பெறுகுவிர், செருச்செய் முன்பிற் குரிசின் முன்னிய, பரிசின் மறப்ப நீடலு முரியிர், ரனைய தன்றவன் மலைமிசை நாடே:] ·

அவன் மலை மிசை நாடு அனையதன்று—அந்நன்னனுடைய மலையினது உச்சியி னுடு யான்முற்கூறிய தன்மைத்தன்று; மிகவுஞ்சிறப்புடைத்து; ஆண்டுப் பெறுவன வற்றைக் கேட்பீராக;

பிணவு நாய் முடுக்கிய தடியொடு வருவிசை தவிர்த்த கடமான் கொழுங்குறை முளவுமாத் தொலைச்சிய பைந்நிணப் பிளவை விரைஇ—பெண்ணுடையநாய் ஓடிக்கடித்த உடும்பின்றடிகளோடே ஓடிவருகின்ற விசையைக்கெடுத்துக்கொன்ற கடமானின் கொழுவியதசையையும் எய்ப்பன்றியைக்கொன்ற பசுத்தநிணத்தையுடைய பிளக்கப் பட்டதசைகளையும் கலந்து,

வேய்ப் பெயல் விளையுள் தேக் கள் தேறல் குறைவு இன்று பருகி—மூங்கிற் குழாய்க்குள்ளே பெய்தலையுடைய முற்றிய தேனாற்செய்த கட்டெளிவைக் குறைவின்றாக நிரம்பவுண்டு,

நறவு மகிழ்ந்து—பின்னர் நெல்லாற்சமைத்த கள்ளை உண்டுமகிழ்ந்து,

முற்படக் கூறியதசைகளை இடையேதின்று தேறலைப்பருகி நறவுமகிழ்ந்தென்க.

வைகறைப் பழஞ்செருக்கு உற்ற நும் அனந்தல் தீர—விடியற்காலத்துக் கள்ளுண்டுமகிழ்ச்சியுற்ற நும்முடைய மதந்தீரும்படி,

வைகறையனந்தலென்க.

அருவி தந்த பழம் ஊழ்த்துச் சிதை வெண் காழ் மா—நீர்கொண்டுவந்த பலாப் பழம் செவ்வியழிந்து உதிர்ந்த வெள்ளிய விதையில் மாவையும்,

வெண் புடைக் கொண்ட துய்த் தலைப் பழனின் இன் புளி உலை மோர் ஆகக் கலந்து—வெள்ளியபுறத்தைக்கொண்ட ஆரத்தை இடத்தேயுடைய புளியம்பழத்தின் இனியபுளிப்பையும் உலையாகவார்த்த மோருக்களவாகக் கலந்து,

கழை வளர் நெல்லின் அரி வழை அமை சாரல் கமழத் துழைஇ ஆக்கிய—மூங்கிலிலேநின்றுமுற்றிய நெல்லினரிசியைச் சுரபுன்னைநெருங்கிய மலைச்சாரலெல்லாம் நாறும்படியாகத் துழாவியாக்கிய,

வால் அவிழ் வல்சி—வெள்ளிய சோறாகிய உணவை,

நறுமலர் அணிந்த நாறு இரு முச்சிக் குறமகள்—நறியமலரைச் சூடின நாறுகின்ற கரிய மயிர்முடியினையுடைய குறச்சாதியின்மகளாக்கியவென்க.

கள்ளுண்டபின்பு அனந்தறீரச் சோற்றைப்பெறுகுவிரென்க.

அகம் மலி உவகை ஆர்வமொடு அளைஇ—நெஞ்சுநிறைந்த மகிழ்ச்சியையுடையராய் விருந்தினரைப்பெற்றேமென்னும் ஆசையோடே நெஞ்சுகலந்து,

மக முறை தடுப்ப மனைதொறும் பெறுகுவிர்—தந்தம்பிள்ளைகளைக்கொண்டு முறை சொல்லித் தடுக்கையினாலே மனைகடோறும் பெறுகுவிர்;

அண்ணன், அம்மானென்றாற்போல்வன முறை.

எறித் தரூஉம் இலங்கு மலைத் தாரமொடு—தாங்களுச்சிமலையிலே எறிக் கொண்டுவரும் விளங்குகின்ற மலையிற்பண்டங்களோடே,

அவை சந்தனம், அகில், பொன், மணிமுதலியன.

தடுப்ப மலைதொறும் தாரத்தோடே வல்சியைப்பெறுகுவிரென்க.

செருச் செய் முன்பின் குரிசில் முன்னிய பரிசில் மறப்ப நீடலும் உரியிர்—ஆண்டுப்பெற்றவற்றாலே போரைச்செய்கின்ற வலியையுடைய நன்னனிடத்துப் பெறக்கருதிய பரிசிலைமறக்கும்படி நீட்டித்திருத்தலுமுரியிர்;

நிரை இதழ்க் குவளைக் கடி வீ தொடினும் வரை அரமகளிர் இருக்கை காணினும் உயிர் செல வெம்பிப் பனித்தலும் உரியிர்—நிரைத்த இதழையுடைய குவளையில் தெய்வம்விரும்புதலிற் கடியவாகிய பூக்களைக்கிட்டினும் ஆண்டை வரையரமகளிருடைய இருப்பைக்காணினும் உயிர்போம்படி வெதும்பி நடுங்குதலுமுரியிராகையினாலே பலநாணில்லாது நிலனாடுபடர்மின் (௧௯௨) எனவினைமுடிக்க.

இத்துணையும் அசையுநற்புலமும், வல்சியும் சேரக்கூறினார்.

* [பலநா ணில்லாது நிலனாடு படர்மின்:]

[விளைபுன நிழத்தலிற் கேழ லஞ்சிப், புழைதொறு மாட்டிய விருங்க லரும்பொறி, யுடைய வாறே:] ஆறே கேழல் விளை புனம் நிழத்தலின் அஞ்சிப் புழைதொறும் மாட்டிய இருங்கல் அரும்பொறி உடைய—வழிகள் பன்றி முற்றினதினைப்புனத்தை நோக்குகையினாலே இதற்கஞ்சிச் சில்வழிகடோறும் கொளுத்திவைத்த பெரிய கற்பொறிகளையுடையவாகையினாலே,

[நள்ளிரு ளலரி, விரிந்த விடியல் வைகினிர் கழிமின்:] நள்ளிருள் வைகினிர் அலரி விரிந்த விடியல் கழிமின்—செறிந்த இருட்காலத்தே தங்கினிராய் ஞாயிற்றின் கதிர்விரிந்த விடியற்பொழுதிலே போவீர்;

களிந்து பலர் வழங்காச் செப்பம் துணியின்—செறிந்து பலரும்போகாதவழியைப் போகத்துணிவீராயின், அவ்விடம்,

[முரம்பு கண்ணுடைந்த பரலவற் போழ்விற், கரந்துபாம் பொடுங்கும் பயம்புமா ருளவே:] முரம்பு கண்ணுடைந்த பரல் அவற் போழ்வில் பாம்பு கரந்து ஒடுங்கும் பயம்பும் உளவே—மேட்டுநிலம் தன்னிடத்திலேவிண்ட பரலையுடைய பள்ளநிலத்திற் பிளப்பிலே பாம்பு மறைந்துகிடக்கும் குழிகளுமுள;

உம்மையாற் புலிமுதலியனவுமுள. மார்-அசை.

குறிக்கொண்டு மரம் கொட்டி நோக்கி—அப்பயம்பை மனத்தாலே குறித்தல்கொண்டு விலங்கிற்கு மரங்களிலேயேறிக் கொட்டிப்பார்த்து,

செறி தொடி விறலியர் கைதொழூஉப் பழிச்ச—செறிந்த வளையினையுடைய விறலியர் அப்பாம்பு மனமகிழும்படி கையிற்றொழுதுவாழ்த்த,

[வறிது நெறியொரீஇ வலஞ்செயாக் கழிமின்:] நெறி வறிது ஒரீஇ வலம் செயாக் கழிமின்—விலங்குகிடக்கும்வழியைச் சிறிதகலப்போய் வலப்பக்கத்துவழியை நமக்குவழியாகச்செய்துகொண்டு போவீராக;

வலம் - ஆகுபெயர்.

---

* இதற்குரைகிடைக்கவில்லை.

[புலந்துபுனிறு போகிய புனஞ்சூழ் குறவர்:] புனிறு போகிய புனம் சூழ் குற வர் புலந்து—ஈன்றணிமைநீர்ந்துமுற்றின தினைப்புனத்தைக் காத்தற்குச்சூழ்ந்த குற வர் தினையறுகின்றதற்கு வெறுத்து,

புலர்ந்தென்பதுபாடமாயின், முற்றியென்க.

உயர் நிலை இதணம் ஏறிக் கை புடையூஉ—உயர்ந்த நிலையினையுடைய பரணி லேயேறிக் கையைக்கொட்டி,

அகன் மலை இறும்பில் துவன்றிய யானை—அகன்றமலையிற் குறுங்காட்டிடத்தே நிறைந்த யானைகளினுடைய,

பகல் நிலை தளர்க்கும் கவண் உமிழ் கடுங்கல்—பகற்பொழுதே நிற்கின்ற நிலை யைக்கெடுக்குங் கவண்காலுகின்ற கடிய கற்கள்,

பகைநிலைதளர்க்குமென்று பாடமாயின், பகைத்த நிலையென்க.

[இருவெதி ரீர்ங்கழை தத்திக் கல்லெனக், கருவிர லூகம் பார்ப்போ டிரிய, வு யிர்செகு மரபிற் கூற்றத் தன்ன, வரும்விசை தவிராது:]

உயிர் செகு மரபிற் கூற்றத்தன்ன—உயிர்களைப் போக்குமுறைமையாலே கூற் றத்தையொக்கும்; அவைதாம்,

கருவிரல் ஊகம் பார்ப்போடு கல்லென இரிய—கரியவிரலையுடைய குரங்குகள் பார்ப்போடே கல்லென்னுமோசைபடக் கெடும்படியாக,

இரு வெதிர் ஈர்ங்கழை தத்தி விசை தவிராது வரும்—பெரியமூங்கிலினது பசிய கோலைக்கடந்து வருகின்றவிசை மாறாதவரும்;

மரம் மறையாக் கழிமின்—அதற்கு மரங்களிலேயொதுங்கிநின்று போவீராக;

குறவர் (உ0௯) ஏறிக் கைபுடையூஉத் (உ0௪) தளர்க்குங்கல் (உ0௬) கூற்றத்தன் ன (உ0௧); அவை இரியத் (உ0அ) தத்தி (உ0௭) வருவிசைதவிராதுவரும்; அதற்கு மர மறையாக் கழிமின் (உக0) என்க.

உரவுக் களிறு கரக்கும் இடங்கர் ஒடுங்கி இரவின் அன்ன இருள் தூங்கு வரை ப்பின்—வலியயானையை விழுங்குமுதலைகள் தங்கப்பட்டு இராக்காலத்தையொத்த இருள்செறியுமிளைகளையும்,

குமிழி சுழலும் குண்டு கயம் முடுக்கர்—குமிழிகள் சுழன்றுவரும் ஆழ்ந்தநீரூற ந மடுக்களையுடைய முடுக்கையுமுடைய,

முடுக்கர் - நீர்குத்தின இடங்கள். முடுக்கையுடையயாறு.

அகழ் இழிந்தன்ன கான் யாற்று நடவை—ஏறுதற்கும் இறங்குதற்கும் அரியவா கையினாலே அகழிலே இழிந்தாற்போன்ற காட்டாற்றுவழி,

வழூஉம் மருங்கு உடைய—காலோடுமிடங்களையுடைய, அவ்விடத்திற்கு,

[வழாஅ லோம்பிப், பருஉக்கொடி வலந்த மதலை பற்றித், துருவி னன்ன புன் றலை மகாரோ, டொருவி ரொருவி ரோம்பினிர் கழிமின்:]

துருவின் அன்ன புன்றலை மகாரோடு—செம்மறியாட்டினையொத்த புற்கென்ற தலையினையுடைய பிள்ளைகளோடே,

வலந்த பருஉக் கொடி மதலை பற்றி வழாஅல் ஓம்பி—மரங்களிற்சுற்றிக்கிடக்கி ன்ற பரிய கொடியாகிய பெரிய பற்றுக்கோட்டைப்பிடித்துக் காலோடுதலைப் பரி கரித்து,

ஒருவிர் ஒருவிர் ஓம்பினிர் கழிமின்—ஒருவரையொருவர் பாதுகாத்துப் போ வீராக;

அழுந்து பட்டு அலமரும் புழகு அமல் சாரல்—கிழங்கு தாழவீழ்ந்தசையும் மலை வெருகுநெருங்கின பக்கமலையில்,

[விழுந்தோர் மாய்க்குங் குண்டுகயத் தருகா, வழும்புகண் புதைத்த நுண்ணீர்ப் பாசி:] விழுந்தோர் மாய்க்கும் குண்டு கயத்து அருகாக் கண் புதைத்த நுண்ணீர்ப் பாசி வழும்பு—வீழ்ந்தோரைமறைக்கும் ஆழத்தையுடைய குளங்களுக்கருகாக இட மறைதற்குக்காரணமாகிய நுண்ணிய நீர்மையையுடைய பாசியினது குற்றம்,

* "வழும்பறுக்க கில்லாவாந் தேரை - வழும்பில்சீர்" என்றார் பிறரும்.

அடி நிலை தளர்க்கும் அருப்பமும் உடைய-அடி ஊன்றியிட்டநிலையை நடப்பனும்; அதுவுமன்றி அவ்விடம் போதற்கருமையையுமுடைய; அதற்குப் பரிகாரமாக,

முழுநெறி அணங்கிய நுண் கோல் வேரலோடு எருவை மென் கோல் கொண்டனிர் கழிமின்—வழிமுழுதும் பின்னிவளர்ந்த நுண்ணியகோல்களையுடைய சிறுமூங்கிலோடே வேழத்தினது மெல்லிய கோல்களையும் பற்றுக்கோடாகப் பிடித்துப் போவிர்;

இத்துணையும் ஆற்றினது நிமையினளவுகூறினார்.

[உயர்நிலை மாக்கற் புகர்முகம் புதைய, மாரியி னிருதரு வில்லுமிழ் கடுங்கணைத், தாரொடு பொலிந்த வினைநவில் யானைச், சூழியிற் பொலிந்த:]

புகர் முகம் புதையச் சூழியிற் பொலிந்த உயர் நிலை மாக் கல் வினை நவில் யானை— புகரையுடைய முகமறையும்படி முகபடாத்தாற்பொலிவுபெற்ற உயர்ந்த நிலையினையுடைய பெருமையையுடைய மலைபோலும் போர்த்தொழிலிலே பயின்ற யானையினையும்,

மாரியின் இருதரு வில் உமிழ் கடுங்கணை—மழைபோலத் தாழ்ந்துவிழும் வில்லுக்கான்ற கடிய அம்பினையுமுடைய,

தாரொடு பொலிந்த மூத்த புரிசை (உஉக)—தூசிப்படையோடே பொலிவுபெற்ற பழைய மதில்,

மதில் - ஆகுபெயராய்த் திருப்பதியையுணர்த்திற்று. என்றது காரியுண்டிக் கடவுளுடைய படைமிகுதிகூறிற்று. அன்றிப் பகைப்புலத்தை அழித்தற்கும் அந்நிலத்தைக்காத்தற்கும் நன்னன்வைத்த படையுமாம்.

[சுடர்ப்பூ விலஞ்சி, யோர்யாற் றியவின் மூத்த புரிசை:] சுடர்ப் பூ இலஞ்சி யாற்று ஓர் இயவின் மூத்த புரிசை—ஒளியையுடைய பூக்களையுடைய மடுவினையுடைய யாற்றுக்கரையில் ஒருவழியினையுடையவூர்,

ஓராற்றியவுபாடமாயின், ஒருப்பட்டவழியென்க.

இனி அம்பையுடைய தூசிப்படையோடுபொலிந்த யானையென்று யானைக்கடையாக்கி அவ்வியானையினுடைய பூக்களெழுதின முகபடாம்போலே உயர்நிலைமாக்கற் புகர்முகம்புதையப்பொலிந்த சுடர்ப்பூவையுடைய புரிசையென்றுமாம்; இன்னும் யானையின்மத்தகம்போலேபொலிந்த சுடர்ப்பூவையுடைய புரிசையென்றுமாம்; இன்னும் யானையின் மத்தகம்போலே பொலிந்த சுடர்ப்பூவிலஞ்சியையுடைய உயர்நிலைமாக்கல்லையுடைய புரிசையென்பாருமுளர். அவர் சுனையிடத்துமேலெழுந்த குவளைமுதலியவற்றினரும்புகள் தலைசாய்ந்து கற்புதையக்கிடந்ததற்கு யானையின்மத்தகத்துப்புகரை உவமையென்றுகொண்டார்.

* நாலடியார், கயமை, உ.

[பராவரு மரபிற் கடவுட் காணின்:] புரிசைப் (௨௨௯) பராவரு மரபிற் கடவுள் காணின்—கோயிலிற் பராவுதற்கரிய முறைமையினையுடைய கடவுளைக்கண்டீராயின்,

[தொழாநிர் கழியி னல்லது:] நீர் தொழாக் கழியின் அல்லது—நீர் வணங்கிப் போம் அதனையல்லது,

நீரென்பது குறுகின்றது. இனித் தொழாநீரென்பது மறையன்றித் தொழுதென்று பொருடருமேனுமுணர்க.

வலிது நும் இயம் தொடுதல் ஓம்புமின்—சிறிது நும்முடைய வாச்சியங்களைத் தீண்டுதலைக் காப்பீராக; அதற்குக் காரணமென்னையெனின்,

[மயங்குதுளி, மாரி தலையுமவன் மல்லல் வெற்பே:] அவன் மல்லல் வெற்பு மயங்கு துளி மாரி தலையும்—அவனது வளவிய நவிரமென்னுமலை மயங்கின துளியையுடைய மழையை இடைவிடாமற்பெய்யாநிற்கும்;

என்றதனாற்பயன்: வாச்சியங்களுநனைந்து நமக்கும் போதலரிதென்பதாம்.

[அலகை யன்ன வெள்வேர்ப் பீலிக், கலவ மஞ்ஞை கட்சியிற் றளரினும்:]

அலகை அன்ன வெள் வேர்ப் பீலி மஞ்ஞை—பலகறையையொத்த வெள்ளிய வேரினையுடைய பீலியையுடைய மயில்,

கட்சியில் கலவம் தளரினும்—அக்காட்டிடத்தே ஆடுதற்குவிரித்த கலாபத்தினது பாரத்தாலே ஆடியிளைத்து நிற்பினும்,

[கடும்பறைக் கோடியர் மகாஅ ரன்ன, நெடுங்கழைக் கொம்பர்க் கடுவ னுகளினும்:]

நெடுங்கழைக் கொம்பர்—நெடிய மூங்கிலின் கவடுகளிலே,

கடும்பறைக் கோடியர் மகாஅர் அன்ன கடுவன் உகளினும்—கடிய பறையினையுடைய கூத்தருடைய பிள்ளைகளையொத்த கடுவன்பாயினும்,

[நேர்கொ ணெடுவரை நேமியிற் றொடுத்த, சூர்புக லடுக்கத்துப் பிரசங் காணினும்:]

நேர் கொள் நெடுவரைச் சூர் புகல் அடுக்கத்து—செவ்வையைத் தன்னிடத்தே கொண்ட நெடியமலையிற் றெய்வம் விரும்பின பக்கமலையிலே,

நேமியின் தொடுத்த பிரசம் காணினும்—தேருருள்போல்வைத்த தேனிறாலைக் காணினும்,

[ஞெரேரென நோக்க லோம்புமி னுரித்தன்று, நிரைசெலன் மெல்லடி நெறி மாறு படுகுவிர்:]

ஞெரேரென நோக்கல் உரித்தன்று—கடுகப்பார்த்தல் நமக்குரியதொழிலன்று; அதற்குக்காரணமென்னையெனின்,

மெல்லடி நிரை செலல் நெறி மாறுபடுகுவிர்—மெல்லிய அடியாலே நிரைத்துச் செல்லுதலையுடைய வழிதப்புவீர்;

ஓம்புமின்—ஆதலால் அங்ஙனநோக்குதலைப் பாதுகாப்பீர்;

இதுவும் ஆற்றினதருமைகூறிற்று.

வரை சேர் வகுந்தின் கானத்துப் படினே—மலையைச்சேர்ந்த வழியினையுடைய காட்டிடத்தேசெல்லின்,

[கழுதிற் சேணோ னேவொடு போகி, யிழுதி னன்ன வானிணஞ் செருக்கி, நிறப்புண் கூர்ந்த நிலந்தின் மருப்பி, னெறிகெடக் கிடந்த விரும்பிண ரெருத்தி, னிரு

ணிக் தன்ன வேனங் காணின், முளிகழை யிசைந்த காடுபடு தீயி, னளிபுகை கமழா திருயினிர் மிசைந்து:]

கழுதிற் சேணோன் கிறப்புண் கூர்ந்த எவொடு போகி நெறிகெடக் கிடந்த எனம்—பரணின்மேலிருந்த யானைமுதலியவற்றிற்கெட்டாதவன் எய்த மருமத்திற் புண்மிகுதற்குக்காரணமான அம்போடேபோகி நெறிகெடக்கிடந்த பன்றி,

நிலம் தின் மருப்பின் இழுதின் அன்ன வால் நிணம் செருக்கி இரும்பினர் எருத்தின் இருள் துணிந்தன்ன எனம்—கிழங்குகளை அகழ்ந்துதின்கையினாலே மண்டின்றுதேய்ந்த கொம்பினையும் நெய்விழுதினையொத்த வெள்ளியநிணம் செருக்கும்படி. கரியசருச்சரையையுடைத்தாகிய கழுத்தினையுமுடைய இருள் அற்றுக்கிடந்தாற்போன்ற எனம்,

செருக்கவெனத்திரிக்க.

எனம் காணின் முளி கழை இசைந்த காடு படு தீயின் நளி புகை கமழாது இருயினிர் மிசைந்து—பன்றியைக்கண்டீராயின் உலர்ந்தமூங்கில் தம்மிலிழைத்ததனாற் பிறந்த காடெங்குமுண்டாகியதீயினாலே செறிந்தபுகைநாறுமல் வக்கி மயிர்போகச் சீவித் தின்று,

[தகளறத் துணிந்த மணிமரு டெண்ணீர்க், குவளையம் பைஞ்சுனை யசைவிடப் பருகி:] குவளை அம் பைஞ்சுனை துகள் அறத் துணிந்த மணி மருள் தெண்ணீர் அசைவிடப் பருகி—குவளையால் அழகிய பசியநிறத்தவாகிய சுனையில் கலக்கமறத்தெளிந்த பளிங்கென்றுமருளுந் தெளிந்தநீரை வழியில் இளைப்புத்தீரும்படி குடித்து,

அசைவு - விகாரம்.

[மிருத்துப் பதங்கொண்ட பருஉக்கட் பொதியினிர்:] பருஉக்கண் பதம் மிகுத்துக் கொண்ட பொதியினிர்—பருத்த இடத்தையுடைய தசையாகியவுணவை முழுதுந்தின்னுமல் மிகுத்துவைத்துக்கட்டிக்கொண்ட பொதியின்சுமையினையுடையிராய்,

புள் கை போகிய புன்றலை மகாரோடு—வளை கையினின்றும்போதற்குக்காரணமான சிவந்த தலையினையுடைய பிள்ளைகளோடே,

பிள்ளைப்பெற்றால் வளையிடாராகலின், வளைபோதற்குப் பிள்ளைகாரணமாயினர்.

[அற்கிடை கழிதலோம்பி யாற்றநு, மில்புக் கன்ன கல்லளை வதிமின்:] இடை கழிதல் ஓம்பி ஆற்ற நும் இல் புக்கன்ன கல் அளை அற்கு வதிமின்—அவ்விடத்துப் போதலைப்பரிகரித்து வழியிடத்தனவாகிய நும்மில்லிலே புக்காலொத்த கன்முழைஞ்சுகளிலே இராக்காலத்துத் தங்குவீர்;

இஃது அசையுநற்புலமும் வல்சியுஞ் சேரக்கூறிற்று.

கானத்துப்படின் (உசஉ) மிசைந்து (உசக) பருகிப் (உருக) பொதியினிராய் (உருஉ) மகாரோடே (உருரு) கழிதலோம்பி அற்கு (உருச) வதிமின் (உருசா) என்க.

அற் சேர்ந்து அல்கி அசைதல் ஓம்பி—இராக்காலத்திற்கு எல்லாருங்கூடித்தங்கி இளைப்பாறி,

வான் கண் விரிந்த விடியல் எற்றெழுந்து—வானிடத்தே ஞாயிற்றின்கதிர் விரிந்த விடியற்காலத்தே துயிலுணர்ந்தெழுந்து,

கான் அகப்பட்ட செந்நெறிக் கொண்மின்—காட்டிடத்தேகிடந்த செவ்விய நெறியைப் போவீராக;

[கயங்கண் டன்ன வயன்பை யங்கண், மைந்துமலி சினத்த களிறுமதன் னழிக்கும், துஞ்சுமரங் கடுக்கு மாசுணம் விலங்கி, யிகந்துசேண் கமழும் பூவு முண்டோர், மறந்தமை கல்லாப் பழனு மூழிறந்து, பெரும்பயங் கழியினு மாந்தர் துன்னு, ரிருங் கால் வீயும் பெருமரக் குழாமும்:]

அகன் பை அம் கண் மைந்து மலி சினத்த களிறு மதன் அழிக்கும் துஞ்சு மரம் கடுக்கும் மாசுணம் விலங்கி—அகன்றபடத்தினையும் அழகியகண்ணினையுமுடைய வலிமிகுகின்ற சினத்தவாகிய யானைவலியைக்கெடுத்துவிழுங்கும் விழுந்துகிடக்கின்ற பெருமரங்களையொக்கும் பெரும்பாம்புகிடக்கின்ற வழியைவிலங்கி,

பெரும்பயம் கழியினும் ஊழ் இறந்து இகந்து சேண் கமழும் பூவும் உண்டோர் மறந்து அமைகல்லாப் பழனும் மாந்தர் துன்னார்—அவற்றாற்கொள்ளும் பெரியபயன் கொள்ளாமற்போகினும் முற்காலமடிப்பட்டுப்போந்த முறைமையைக்கடந்து தாம் நிற்கின்ற இடத்தைக்கடந்து தூரியநிலத்தைச்சென்றுநாறும் பூவையும் நுகர்ந்தவர் மறந்து உயிர்வாழ்தலாற்றாத பழங்களையும் தெய்வங்களன்றி மானிடர் அணுகாராகையினாலே,

ஊழிறந்து துன்னாரென்க.

இரு கால் வீயும் பழனும் கயம் கண்டன்ன பெரு மரக்குழாமும்—நீளுங்காம்பையுடைய அப்பூக்களையும் பழத்தையும் குளத்தைக்கண்டாற்போலுங் குளிர்ச்சியையுடைய பெரியமரக்குழாத்தினையும்,

[இடனும் வலனு நினையினிர் நோக்கிக், குறியறிந் தவையவை குறுகாது கழிமின்:] நினையினிர் குறியறிந்து இடனும் வலனும் நோக்கி அவைஅவை குறுகாது கழிமின்—யான்கூறியதனைநினைந்து அவற்றின்குறிகளையறிந்து இடத்திலும்வலத்திலும்பார்த்து அவையிற்றை அவையிற்றை அணுகாமற் போவீர்;

விலங்கி நோக்கிக் குறுகாது கழிமினென்க.

இது சோலைகூறிற்று.

கோடு பல முரஞ்சிய கோளி ஆலத்துக் கூடு இயத்தன்ன குரல் புணர் புள்ளின்—கொம்புகள்பலவுமுற்றிய பழத்தைத் தன்னிடத்தேகொண்டதாகிய ஆலமரத்திடத்தே கூடின பலவாச்சியங்களையொத்த பலவோசையுங்கூடின பறவைத்திரளையுடைய நாடுகோ (௨௭०) ணென்க.

நாடு காண் நனந்தலை மென்மெல அகன்மின்—நாடுகளையெல்லாம் காணலாயிருக்கின்ற அகன்ற இடத்தையுடைய மலையை மெல்லமெல்லப்போவீர்;

நனந்தலை - ஆகுபெயர்.

மா நிழற் பட்ட மரம் பயில் இறும்பின்—பெரியநிழலுண்டான மரம்நெருங்கின குறுங்காட்டாலே,

[ஞாயிறு தெரூஅ மாக நனந்தலை:] மாகம் ஞாயிறு தெரூஅ நனந்தலை—ஆகாயத்திற்றிரியும் ஞாயிறு சுடப்படாத அகன்ற இடத்தையுடைய குன்றம் (௨௭௫),

தேஎம் மருளும் அமையமாயினும் இரூஅ வன்சிலையர் மா தேர்பு கொட்கும் குறவரும் மருளும் குன்றத்துப் படினே—திசைதெரியாமன்மயங்கும் இராக்காலமாயினும் முறியாத வலியவில்லையுடையராய் விலங்குதேர்ந்துநின்று சுழன்றுதிரியும் குறவருமுட்படமயங்குங் குன்றத்தே நீங்கள்செல்லின்,

[அகன்கட் பாறைத் துவன்றிக் கல்லென, வியங்க லோம்பிநு மியங்க டொடுமின்:] இயங்கல் ஓம்பி அகன் கண் பாறைத் துவன்றிக் கல்லென நும் இயங்கள் தொடுமின்—அவ்வழியைப் போதலைப் பரிகரித்து அகன்ற இடத்தையுடைய பாறையிலே குவிந்து கல்லென்னுமோசைபட நும்முடையவாச்சியங்களை வாசிப்பீராக;

பாடு இன் அருவிப் பயம் கெழு மீமிசைக் காடு காத்துறையும் கானவர் உளரே—ஓசையினிதாகிய அருவியின்பயன்பொருந்திய உச்சிமலையிலே காட்டைக்காத்திருக்குங் கானவர் பலருமுளர்;

ஏகாரம் - ஈற்றசை.

நிலைத் துறை வழீஇய மதன் அழி மாக்கள் புனற் படு பூசலின்—நிலையாய்ப் போந்துறையைத்தப்பி ஆழத்திலேபுக்க வலியழிந்தமாக்கள் புனலிலேயழுந்துகின்ற வருத்தங்கண்டு விரைந்தெடுப்பாரைப்போல,

[விரைந்தவல் லெய்தி, யுண்டற் கினிய பழனுங் கண்டோர், மலைதற் கினிய பூவுங் காட்டி, யூறு நிரம்பிய வாறவர் முந்துற, நும்மி னெஞ்சத் தவலம் வீட, விம்மென் கடும்போ டினியி ராகுவிர்:]

நெஞ்சத்து அவலம் வீட விரைந்து வல்லெய்தி—திசைமயக்கத்தாற்கலங்கி அறிவழிந்த நெஞ்சிற்கேடு போம்படி ஓடிக் கடுகவந்துசேர்ந்து,

உண்டற்கு இனிய பழனும் கண்டோர் மலைதற்கு இனிய பூவும் காட்டி—எல்லாருமுண்டற்கினியவாகிய பழங்களையும் கண்டவர்கள் சூடுதற்கினியவாகிய பூக்களையும் நமக்குக்காட்டி, நீர் அவற்றைநுகர்ந்தபின்பு,

அவர் ஊறு நிரம்பிய ஆறு முந்துற—அக்கானவர் இடையூறுமிக்கவழியை நமக்குமுற்படப் போகையினாலே,

நும்மின் இம்மென் கடும்போடு இனியிராகுவிர்—நும்முடைய இம்மென்னுமோசையையுடைய சுற்றத்தோடே மனமகிழ்வீர்;

அறிஞர் கூறிய மாதிரம் கைக்கொள்பு—திசைமயக்கநாடியறிவார் கூறிய திசையையுட்கொண்டு,

[குறியவு நெடியவு மூழிழிபு புதுவோர், நோக்கினும் பனிக்கு நோய்கூ ரடுக்கத்து:]

புதுவோர் நோக்கினும் பனிக்கும் நோய் கூர் அடுக்கத்து—புதியமாந்தர் கண்ணானோக்கினுந் தலைநடுக்கும் நோய்மிக்க பக்கமலையிடத்து,

குறியவும் நெடியவும் ஊழ் இழிபு—குறியனவும் நெடியனவுமாகிய குவடுகளை முறைமைப்பட இழிந்து,

அலர் தாய வரி நிழல் அசையினிர் இருப்பின்—பூப்பரந்த பலவரிகளையுடையவாகிய நிழலிலே இளைத்திருப்பின்,

பல திறம் பெயர்பவை கேட்குவிர்—பலகூறுபாடுகளையுடையவாய் எழுகின்ற ஓசைகளைக் கேட்பீர்;

மாதோ - அசை.

கலை தொடு பெரும்பழம் புண்கூர்ந்து ஊறலின்—முசுக்கலைதோண்டின பெரிய பலாப்பழம் புண்மிக்குத் தேனூறுகையினாலே,

மலைமுழுதும் கமழும் மாதிரந்தோறும்—மலைமுழுதும் அத்தேனாறுந் திசைகடோறும்.

[அருவி நுகரும் வான ரமகளிர், வருவிசை தவிராது வாங்குபு குடைதொறுந், தெரியிமிழ் கொண்டநும் மியம்போ லின்னிசை:] வாங்குபு வருவிசை தவிராது இமிழ் கொண்ட அருவி நுகரும் வான் அரமகளிர் குடைதொறும் நும் இயம் போல் தெரி இன்னிசை—உள்ளபண்டங்களை வாங்கிக்கொண்டு வருகின்ற விசைதவிராது ஒலித்தலைக்கொண்ட அருவியையாடும் தெய்வமகளிர் அதனைக் கையாற்குடையுந் தோறும் நும்முடைய வாச்சியங்களைப்போல் தாளந்தெரிகின்ற இனியவோசையும்,

[இலங்கேந்து மருப்பி னினம்பிரி யொருத்தல், விலங்கன் மீமிசைப் பணவைக் கானவர், புலம்புக் குண்ணும் புரிவளைப் பூசல்:]

விலங்கல் மீமிசைப் பணவைக் கானவர் புலம் புக்கு உண்ணும்—மலையின்மே லிட்டபரணிற் கானவர் தினைப்புனத்தைப் புகுந்துதின்னும்,

இலங்கு ஏந்து மருப்பின் இனம் பிரி ஒருத்தல் புரி வளைப் பூசல்—விளங்குகின்ற ஏந்தின கொம்பையுடைய தன்னினத்தைப்பிரிந்த யானைத்தலைவனைப் பிடித்தற்கு விரும்பின வளைத்தலையுடைய ஆரவாரமும்,

[சேயளைப் பள்ளி யெஃகுறு முள்ளி, னெய்தெற விழுக்கிய கானவ ரழுகை:] சேய் அளைப் பள்ளி எய் எஃகு உறு முள்ளின் தெற இழுக்கிய கானவர் அழுகை—நெடிய முழையாகிய இருப்பிடத்திற்றங்கும் எய்ப்பன்றி தனதுகூர்மையுறுகின்ற முள்ளால் எய்துகொல்லுகையினாலே பட்ட கானவரழுகின்ற அழுகையும்,

[கொடுவரி பாய்ந்தெனக் கொழுநர் மார்பி, னெடுவசி விழுப்புண் டணிமார் காப் பென, வறல்வாழ் கூந்தற் கொடிச்சியர் பாடல்:] கொழுநர் மார்பில் கொடுவரி பாய்ந் தென நெடு வசி விழுப்புண் தணிமார் காப்பென அறல் வாழ் கூந்தல் கொடிச்சியர் பாடல்—தங்கணவர்மார்பிலே புலிபாய்ந்ததாகப் பட்ட நெடிய பிளத்தலையுடைய சீரியபுண்ணை ஆற்றுதற்குக் காவலென்றுகருதி அறல்வீற்றிருந்த மயிரினையுடைய கொடிச்சியர்பாடும் பாட்டாலெழுந்த ஓசையும்,

தலை நாள் பூத்த பொன் இணர் வேங்கை மலைமார் இடூஉம் ஏமப் பூசல்—முத னாளிலேபூத்த பொன்போலுங்கொத்தினையுடைய வேங்கைப்பூவைச்சூடுதற்கு மக ளிர் புலிபுலியென்றுகூப்பிடும் ஏமத்தையுடைய ஆரவாரமும்,

வேங்கைவளைந்து பூவைக்கொடுத்தலின், அச்சந்தீர்ந்த பூசலென்றார்.

கன்று அரைப் பட்ட கயந்தலை மடப்பிடி—கன்று வயிற்றிலேயுண்டான மெல் லியதலையினையுடைய மடப்பத்தையுடையபிடியை,

வலிக்கு வரம்பாகிய கணவன் ஓம்பலின்—வலிக்கு ஒரெல்லையாகிய களிறு கவழந்தேடிக்கொடுத்துப் பாதுகாத்துப் போகையினாலே,

ஒண் கேழ் வயப்புலி பாய்ந்தென—அப்போக்கினைக்குறித்து ஒளித்திருந்து ஒள் ளிய நிறத்தையுடைய வலியபுலி பாய்ந்ததாக,

கிளையொடு நெடு வரை இயம்பும் இடி உமிழ் தழங்கு குரல்—அப்பிடி தன்சுற் றத்தோடே நெடியமலையிடத்தேகூப்பிடும் இடியோசைபோலும் முழங்குங்குரலும்,

இடியுமிழ்ந்த ஓசையை ஆகுபெயரான் உமிழ் என்றார்.

கைக் கோள் மறந்த கருவிரல் மந்தி—பார்ப்பைத் தன்கையாற்றழுவிக்கோடலை மறந்த கரியவிரலையுடையமந்தி,

அரு விடர் வீழ்ந்த தன் கல்லாப்பார்ப்பிற்கு— எடுத்தற்கரிய ஆழ்ந்த முழையி லேவீழ்ந்திறந்த தன்குட்டிக்கு,

கல்லாமை - தனக்குரியதொழிலைக் கல்லாமை.

முதி மேய் யாக்கைக் கிளையொடு துவன்றிச் சிறுமை உற்ற களையாப் பூசல்—தளிராமேய்ந்துவளர்ந்த வடிவினையுடைய சுற்றத்தோடேநெருங்கி நோய்மிக்க விலக்கப்படாத ஆரவாரமும்,

மந்தி பார்ப்பிற்குத் துவன்றிச் சிறுமையுற்ற பூசலென்க.

கலை கை அற்ற காண்பு இன் நெடு வரை நிலை பெய்து இட்ட மால்பு நெறியாக—முசுக்கலை ஏறமுடியாதென்று செயலற்ற காட்சியினிய உயர்ந்தவரையிலே நிலைபெறுண்டாகக் கட்டிநட்ட கண்ணேணியே வழியாகச்சென்று,

பெரும்பயன் தொகுத்த தேங்கொள் கொள்ளை—பெரியபயனுண்டாகத் தேனீத் திரட்டிவைத்த தேனையழித்துக்கொண்ட கொள்ளையாலுண்டான ஆரவாரமும்,

[அருங்குறும் பெறிந்த கானவ ருவகை, திருந்துவே லண்ணற்கு விருந்திறை சான்மென:]

திருந்து வேல் அண்ணற்கு விருந்து இறை சான்மென—திருந்தும்வேலினையுடைய நன்னனுக்குப் புதிதாகக்கொடுத்தற்கு இவற்றிற்கைக்கொண்டபொருள்கள் அமையுமெனக் கருதிச்சென்று,

அரு குறும்பு எறிந்த கானவர் உவகை—அழித்தற்கரிய குறும்புகளையழித்த கானவர் மகிழ்ச்சியிலுண்டான ஆரவாரமும்,

நறவு நாட்செய்த குறவர் தம் பெண்டிரொடு மான் தோற் சிறுபறை கல்லெனக் கறங்க வான் தோய் மீமிசை அயரும் குரவை—நறவை நாட்காலத்தேகுடித்த குறவர் தம்பெண்டிரோடேகூடி மான்றோல்போர்த்த சிறுபறை கல்லென்னுமோசைபடவொலிப்ப வானைத்தீண்டும் உச்சிமலையிலேயாடுங் குரவைக்கூத்தினாரவாரமும்,

[நல்லெழி னெடுந்தே ரியவுவந் தன்ன, கல்யா றொலிக்கும் விடர்முழங் கிரங்கிசை:] நல் எழில் நெடுந்தேர் இயவு வந்தன்ன ஒலிக்கும் கல் யாறு விடர் முழங்கு இரங்கு இசை—நல்ல அழகினையுடைய நெடியதேர்கள் வழியிலே ஓடிவந்ததன்மையவாக ஒலிக்கும் கல்லின்மேல்வரும் யாறுகள் முழைஞ்சுகளிலேவீழ்ந்து மாறுதொலிக்கும் ஓசையும்,

நெடுஞ்சுழிப் பட்ட கடுங்கண் வேழத்து உரவுச் சினம் தணித்துப் பெரு வெளிற் பிணிமார் விரவு மொழி பயிற்றும் பாகர் ஓதை—காட்டாற்றின் நெடியசுழியிலே வீழ்ந்து அகப்பட்ட தறுகண்மையையுடைய யானையினது வலிய சினத்தைத் தணியப்பண்ணிப் பெரியகம்பத்திலே சேர்த்தற்குத் தமதேவற்றொழிலைச்செய்தற்குக்காரணமான பேச்சுக்களைப்பேசி அவற்றிலே பயிலப்பண்ணும் பாகருடைய ஆரவாரமும்,

ஒலி கழைத் தட்டை புடையுநர் புனந்தொறும் கிளி கடி மகளிர் விளி படு பூசல்—ஒலிக்கும் மூங்கிலாற்செய்த தட்டையைப்புடைத்துப் புனங்கடோறும் கிளியையோட்டுகின்ற மகளிர்கூப்பிடுதலாற்பிறந்த ஆரவாரமும்,

இனத்தின் தீர்ந்த துளங்கு இமில் நல்லேறு—கிளையினின்றும்பெயர்ந்த அசையும் குட்டேற்றினையுடைய இடபமும்,

மலைத் தலை வந்த மரையான் கதழ் விடை—எக்காலமும் போர்செய்து போர்த்தொழில் தன்னிடத்திலேவைத்த மரையானினது விரைந்த ஏறும்,

[மாறு மைந்தி னூறுபடத் தாக்கிக், கோவலர் குறவரோ டொருங்கியைந் தார்ப்ப, வள்ளிதழ்க் குளவியுங் குறிஞ்சியுங் குழைய, நல்லேறு பொருஉங் கல்லென் கம்பலை:]

கோவலர் குறவரோடு ஒருங்கு இயைந்து ஆர்ப்ப—முல்லைநிலத்திற்கோவலரும் குறிஞ்சிநிலத்திற்குறவரும் சேரக்கூடி வென்றதன்வெற்றிதோன்ற ஆரவாரிக்கும்படி,

மாறு மைந்தின் ஊறு படத் தாக்கிப் பொரூஉம் கல்லென் கம்பலை—முதுகிடாத வலியுடனே புண்ணுண்டாம்படி முட்டிப்பொரும் கல்லென்கின்ற ஓசையையுடைய ஆரவாரமும்,

ஏறும் விடையும் ஆர்ப்பப் பொரூஉம் கம்பலையென்க.

நல்லேறு வள் இதழ்க் குளவியும் குறிஞ்சியும் குழையப் பொரூஉம் கம்பலை—எருமையேறுகள் வளவிய இதழையுடைய குளவியும் குறிஞ்சியும் வாடும்படி தம்மிற் பொருகின்ற ஆரவாரமும்,

[காந்தட் டுடுப்பிற் கமழ்மட லோச்சி, வண்கோட் பலவின் சுளைவிளை தீம்பழ, முண்டுபடு மிச்சிற் காழ்பயன் கொண்மார், கன்றுகடாஅ வுறுக்கு மகாஅ ரோதை:]

வண் கோட் பலவின் விளை தீம்பழம் சுளை உண்டு படு மிச்சிற் காழ் பயன் கொண்மார்—வளவிய குலைகளையுடைய பலாவினது முற்றின இனிய பழத்திற்சுளையை விரும்பினோரெல்லாரும் தின்று கீழ்வீழ்ந்துகிடக்கும் மிகையான பழத்தின்விதையைப் பயன்கோடற்கு,

கன்று காந்தள் துடுப்பிற் கமழ் மடல் ஓச்சிக் கடாவுறுக்கும் மகார் ஓதை—கன்றுகளைப்பிணைத்துக் காந்தளினது துடுப்புப்போலும் கமழுகின்ற மடலாலேயடித்துக் கடாவிடும் பிள்ளைகளுடைய ஆரவாரமும்,

* [மழைகண் டன்ன வாலைதொறு ஞெரேரெனை:]

[கழைகண் ணுடைக்குங் கரும்பி னேத்தமும்:] கரும்பின் கழை கண்ணுடைக்கும் ஏத்தமும்—கரும்பின்கோலைச் சாறுகொள்ளும் ஆலையினோசையும்,

தினை குறு மகளிர் இசை படு வள்ளையும்—தினையைக்குறுகின்ற மகளிருடைய இசைமிகுகின்ற †வள்ளைப்பாட்டும்,

சேம்பும் மஞ்சளும் ஓம்பினர் காப்போர் பன்றிப் பறையும்—சேம்பையும் மஞ்சளையும்விதைத்து வளர்த்தபின்பு பன்றி கிழங்கைகழாமற் காப்போருடைய பன்றிக்குக் கொட்டும் பறையோசையும்,

குன்றகச் சிலம்பும்—இவ்வோசைகளான் மலையிடத்தெழும் எதிரொலியும்,

என்ற இவ்வனைத்தும்—என்று யான்கூறிய எல்லாவோசைகளும்,

[இயைந்தொருங் கீண்டி:] ஒருங்கு இயைந்து ஈண்டி—சேரப்பொருந்தித் திரளப்பட்டு,

[அவலவு மிசையவுந் துவன்றிப் பலவுடன்:] அவலவும் மிசையவும் பல உடன் துவன்றி—தாழ்வாயிலுள்ளனவும் உச்சிமலையிலுள்ளனவுமாகிய ஒழிந்த பலவோசைகளும் நெருங்குகையினாலே,

[அலகைத் தவிர்த்த வெண்ணருந் திறத்த, மலைபடு கடாஅ மாதிரத் தியம்ப:] எண்ணரு திறத்த அலகைத் தவிர்த்த மலை படு கடாம் மாதிரத்து இயம்ப—என்னு

---

* இதற்குரைகிடைத்திலது.

† வள்ளைப்பாட்டு - உலக்கைப்பாட்டு.

தற்கரிதாகிய கூறுபாட்டையுடையவாகையினாலே எண்ணையொழிந்த மலைகளாகிய யானைக்குண்டாகின்றவொலி திசைகளெல்லாமொலிப்ப,

கடாம் - ஆகுபெயராய் அதனாற்பிறந்த ஓசையையுணர்த்திற்று.

வரிநிழலிருப்பின் (௨௯௦), இன்னிசையும் (௨௯௬) பூசலும் (௨௯௯) அழுகையும் (௩௦௧) பாடலும் (௩௦௪) பூசலும் (௩௦௬) குரலும் (௩௧௦) பூசலும் (௩௧௪) கொள்ளையும் (௩௧௭) உவகையும் (௩௧௮) குரவையும் (௩௨௨) இசையும் (௩௨௪) ஓதையும் (௩௨௭) பூசலும் (௩௨௯) கம்பலையும் (௩௩௫) ஓதையும் (௩௩௯) எத்தமும் (௩௪௧) வள்ளையும் (௩௪௨) பறையும் (௩௪௪) என்றிவ்வனைத்தும் (௩௪௫) குன்றகச்சிலம்பும் (௩௪௪) ஒருங்கியைந்தீண்டப்பட்டு (௩௪௫) ஒழிந்த ஓசைகளுந் துவன்றுகையினாலே (௩௪௬) மலைகளாகிய யானைக்குண்டாகின்ற வொலி (௩௪௮) பலதிறம்பெயர்பவை (௨௯௧) மாதிரத்தியம்ப (௩௪௮) அவற்றைக்கேட்குவி (௨௯௧) ரென முடிக்க.

இருப்பிற் (௨௯௦) கேட்குவி (௨௯௧) ரென்க.

மலைக்கு யானையையுவமித்து அதன்கட்பிறந்தவோசையைக் கடாமெனச் சிறப்பித்தவதனால் இப்பாட்டிற்கு மலைபடுகடாமென்று பெயர்கூறினர்.

[குருஉக்கட் பிணையற் கோதை மகளிர், முழவுத்துயி லறியா வியலு ளாங்கண், விழவி னற்றவன் வியன்கண் வெற்பே:]

அவன் வியன் கண் வெற்பு—அந்நன்னனுடைய அகன்றவிடத்தையுடைய மலை,

குருஉக் கண் பிணையல் கோதை மகளிர்—பலநிறம்பொருந்தின இடத்தையுடைத்தாகிய பிணைத்தலையுடைய மாலையினையுடையமகளிர் ஆடற்கேற்ற,

முழவு துயில் அறியா வியலுள் ஆங்கண் விழவின் அற்று—முழவு கண்ணுறக்க மறியாத அகன்ற வூரிடத்துக்கொண்ட திருநாளையொத்துச் சிறந்திருக்கும்;

கண் தண்ணெனக் கண்டும் கேட்டும் உண்டற்கு இனியபல பாராட்டியும்—காண்டற்கினியனவற்றைக் கண்குளிரக்கண்டும் கேட்கப்படுவனவற்றைச் செவிகுளிரக்கேட்டும் உண்டற்கினிய உணவுகளைக் கொண்டாடியுண்டும்,

[இன்னும் வருவ தாக நமக்கெனத், தொன்முறை மரபினி ராகி:] நமக்கு இன்னும் வருவதாக எனத் தொல் முறை மரபினிராகி—நமக்கு மேலும் இந்நுகர்ச்சி உண்டாவதாகவென்று விரும்பிப் பழையவுறவான மக்களைப்போலும் முறைமையினை யுடையிராய்ச் சிலநாட்டங்கி,

பல் மாண் செரு மிக்குப் புகலும் திரு ஆர் மார்பன்—பலவாய் மாட்சிமைப்பட்ட வஞ்சிமுதலியபோர்த்தொழில் மிக்குநடத்தலாலே உலகம்புகழுந் திருமகணிறைந்திருந்த மார்பினையுடைய நன்னனுடைய,

உரும் உரறு கருவிய பெரு மலை பிற்பட—உருமேறுமுழங்குந் தொகுதியையுடைய பெரிய மலை நமக்குப்பின்னும்படி,

இறும்பூது கஞலிய இன் குரல் விறலியர் நறுங் கார் அடுக்கத்துக் குறிஞ்சி பாடி—அதிசயநெருங்கின இனிய யாழையுடைய விறல்படவாடுமகளிர் நறிய கரிய பக்கமலையிலே குறிஞ்சியென்னும்பண்ணைப் பாட,

குரல் - ஆகுபெயர். பாடி - பாடவென்க.

கைதொழுஉப் பரவிப் பழிச்சினிர் கழிமின்—நீரும் ஆண்டுறையுந் தெய்வங்க

னைக் கையாலேதொழுது எங்குறைமுடித்தால் நமக்கு இவைதருதுமென்று பரவுக் கடன்பூண்டு வாழ்த்திப்போவீர்;

மாயினிராகிப் (௩௯௭) பாடிப் (௩௯௧) பழிச்சி (௩௯௦) மலை பிற்படக் (௩௯௭) கழிமின் (௩௯௦) என்க.

[மைபடு மாமலை பனுவலிற் பொங்கி:] பனுவலிற் பொங்கி மை படு மாமலை—குன்முதிர்வதற்குமுன்பு எஃகுறு பஞ்சிபோலப் பொங்கிச்சென்று கார்காலம்வருமளவும் மேகம்கிடக்கும் பெரிய மலையிடத்தில்,

கை தோய்வு அன்ன கார் மழைத் தொழுதி—கை சென்றுபிடிக்குந் தன்மையையொத்த அணுகுதலையுடைய கரிய மேகத்திரள்,

தூஉய் அன்ன துவலை துவற்றலின்—வலியத் தூவினுலொத்த துவலைகளைத் தூவுகையினாலே,

தேஎம் தேருக் கடும்பரிக் கடும்பொடு—திசைகளைத் துணிந்துகொள்ளமாட்டாத கடிய செலவினையுடைய சுற்றத்தோடே,

காஅய்க் கொண்ட நும் இயம் தொய்படாமல்—காவிக்கொண்ட நும்முடைய வாச்சியங்கள் நனையாதபடி,

கூவல் அன்ன விடரகம் புகுமின்—கிணறுகள்போன்ற முழைஞ்சுகளிடத்தே புகுவீர்;

இரு கல் இருப்பத்து இறு வரை சேராது—பெரிய கல்லினது திரட்சியினிடத்து முறிந்துநின்ற மலைகளைச்சேராதே,

[குன்றிடம் பட்ட வாரிட ரழுவத்து, நின்று நோக்கினுங் கண்வாள் வௌவு, மண்கனை முழவின் றலைக்கோல் கொண்டு, தண்டுகா லாகத் தளர்த லோம்பி, யூன்றினிர் கழிமி னூறுதவப் பலவே:]

நின்றுகண் நோக்கினும் வாள் வௌவும் இடம் பட்ட குன்று—நின்று கண்ணாற் பார்க்கினும் கண்ணினொளியைத் தன்னழகாலே வாங்கிக்கொள்ளும் இடமுண்டாகிய மலையில்,

உம்மை - அவற்றைநுகர மனத்தாற்கருதின் அம்மனத்தையும் வாங்கிக்கொள்ளுமென எச்சவும்மை.

ஆரிடர் அழுவத்து ஊறு தவப் பல—பொறுத்தற்கரிய வருத்தத்தைச்செய்யும் குழிகளிடத்துப் பிறக்குமிடையூறுகள் மிகப்பல; அவற்றை,

மண் கனை முழவின் தலைத் தண்டு காலாகக் கொண்டு—மார்ச்சனைசெறிந்த முழவிடத்திற் காமரத்தை நமக்குக் காலாக வாங்கிக்கொண்டு,

தளர்தல் ஓம்பிக் கோல் ஊன்றினிர் கழிமின்—அடி உள்ளேவிழுதலைப் பரிகரித்து அத்தண்டாகிய கோலை ஊன்றிப்போவீர்;

அயில் காய்ந்தன்ன கூர்ங் கற் பாறை—வேல்காய்ந்தாற்போலும் குடுமிக்கூர்ங் கற்களையுடைய பாறையில்,

வெயில் புறந்தரூஉம் இன்னல் இயக்கத்து—குளிர்ச்சிவாராமல் வெயில் பாதுகாக்கும் இன்னாமைசெய்யும் வழியிடத்திற் போம்பொழுது,

கதிர் சினம் தணிந்த அமையத்துக் கழிமின்—ஞாயிறு சினமாறின அந்திப்பொழுதிலே போவீர்;

[உரைசெல வெறுத்தவவ னீங்காச் சுற்றமொடு, புரைதவ வுயரிய மழைமருள் பஃறோ, லரசுநிலை தளர்க்கு மருப்பமு முடைய:]

உரை செல வெறுத்த அவன் நீங்காச் சுற்றமொடு புரை தவ உயரிய மழை மருள் பல் தோல் அருப்பமும் உடைய—புகழ் பரக்கும்படி செறிந்த நன்னனுடைய நீங்காத படைத்தலைவரோடே உயர்ச்சிமிகவுயர்ந்த மேகமென்றுமருளும் பல யானைத்திரளையுடைய அரண்களையும் அவ்வழியுடைய;

அரசு நிலைதளர்க்கும் அருப்பம்—பொரவந்த அரசர் நிலையுடைமையைக் கெடுக்குமரண்,

பின்னி அன்ன பிணங்கு அரில் நுழை தொறும்—அவ்வரண்களிற் பின்னிவைத்தாலொத்த கொடிபிணங்கின சிறுகாட்டையுடைய சிறியவழிகடோறும்,

முன்னோன் வாங்கிய கடு விசைக் கணைக் கோல் இன் இசை நல் யாழ்ப் பத்தரும் விசிபிணி மண்ணார் முழவின் கண்ணும் ஓம்பிக் கைபிணி விடாது பைபயக் கழிமின்—முன்போகின்றவன் முகத்திலடியாமல் வாங்கிவிட்ட கடியவிசையையுடைய திரண்டகோல் இனிய இசையைத் தன்னிடத்தேகொண்ட நல்ல யாழின்பத்தரையும் வலித்துக்கட்டின மார்ச்சனைசெறிந்த முழவின்கண்ணையும் கெடாதபடி காத்து அவனைக் கரம்பிடித்துக்கோடலை விடாதே மெல்லமெல்லப் போவீர்;

நாடுகாணனந்தலை (௨௭௦) முதல் இத்துணையும் மலைகூறிற்று. இவ்விடத்து யாற்றின்தன்மையும் சேரக்கூறினார்.

களிறு மலைந்தன்ன கண்கூடு துறுகல்—யானைகள் தம்மிற்சேர்ந்து பொருதாலொத்த ஒன்றினிடத்தே ஒன்று கூடிநெருங்கின கல்லிடத்தே,

தளி பொழி கானம் தலை தவப் பலவே—மழைபெய்கின்ற காடுகள் அவ்விடத்து மிகப்பல;

ஒன்னாத் தெவ்வர் உலைவிடத்து ஆர்த்தென நல்வழிக் கொடுத்த நாணுடை மறவர்—ஏவல்பொருந்தாத பகைவர் முதுகிட்டவளவிலே தமதுவெற்றிதோன்ற ஆரவாரித்தாராக, அதுபொறாமல் இவ்விடம் உயிர்கொடுத்தற்கு நல்லகாலமென்று மீண்டு உயிரைக்கொடுத்த நாணத்தையுடைய மறவருடைய,

செல்லா நல் இசைப் பெயரொடு நட்ட கல் ஏசு கவலை எண்ணு மிகப் பலவே—கெடாத நல்ல புகழினையுடைய பெயர்களை எழுதிநட்டகற்கள் முதுகிட்டுப்போனவரை இகழும் பலவழிகள் எண்ணுதல் மிகும்படி பலவாயிருக்கும்;

இன்பு உறு முரற்கை நும் பாட்டு விருப்பாகத் தொன்று ஒழுகும் மரபின் நும் மருப்பு இகுத்துத் துனைமின்—இன்பமிகுகின்ற தாளத்தினையுடைய நும்முடைய பாட்டு அந்நடுகல்லிற் றெய்வத்திற்கு விருப்பமாகப் பழமைநடக்கின்ற முறைமையினையுடைய நும்முடைய யாழைவாசித்து விரையப் போவீர்;

மருப்பு - ஆகுபெயர்.

பண்டு நற்கு அறியாப் புலம் பெயர் புதுவிர் சந்து நீவிப் புல் முடிந்து இடுமின்—முற்காலம் நன்மையறியாத நிலத்தை வழியறியாமற்போய் மீண்டுவந்த புதியவர்கள் பின்வருகின்றவர்களும் அவ்வாறுபோய் மீளாதபடி பலவழிகளுங்கூடின சந்தியைக் கையாலேதுடைத்து அடையாளமாக ஊகம்புல்லை முடிந்திட்டு வைப்பீர்;

நற்கு - நன்கின்விகாரம்.

கானம் பல (௩௮௫); ஆண்டுக் கல் (௩௮௬) நட்ட (௩௮௮) கவலை பல (௩௮௯); அக்கல்லிற்கு மருப்பிகுத்துத் துனைமின் (௩௯௧); அப்பொழுது புதுவிர் (௩௯௨) புன் முடிந்திடுமி (௩௯௩) னெனக் கூட்டுக.

செல்லும் தேஎத்து—நீங்கள் போம் தேசத்திலே,

[பெயர்மருங் கறிமார், கல்லெறிந் தெழுதிய நல்லரை மராஅத்த, கடவு ளோங் கிய காடேசு கவலை:]

கல் எறிந்து மருங்கு பெயர் அறிமார் எழுதிய கடவுள்—கல்லை இடந்துகொண்டு அதனிடத்தே இவ்வாறேபொருதுபட்ட இன்னனென்று அவன்பெயரை உலகம றிவதற்கு எழுதிய கடவுள்,

நல் அரை மராத்த கடவுள்—நல்ல அரையினையுடைய மராத்திடத்தனவாகிய கடவுள்,

என்றது - மராமரத்தினிழலிலே நட்ட கல்லென்றவாறு.

கடவுள் ஓங்கிய காடு ஏசு கவலை—அக்கடவுளின் தெய்வத்தன்மைமிக்க தன் கொடுமையாற் பிறகாடுகளேயிகழும் பலவழிகளில்,

[ஒட்டா தகன்ற வொன்னாத் தெவ்வர், சுட்டினும் பனிக்குஞ் சுரந்தவப் பலவே:]

ஒட்டாது அகன்ற ஒன்னாத் தெவ்வர் சுரம் தவப் பலவே—நன்னனைப் பொருந்தாதே நீங்கின அவன் ஏவற்குப் பொருந்தாத பகைவரிருக்கும் அருநிலங்கள் மிகப்பல;

இதனால் இகழுநர்ப்பிணிக்கும் ஆற்றல் கூறினார்.

சுட்டினும் பனிக்கும் சுரம்— தத்தமூர்களிலேயிருந்து நினைப்பினும் தலைநடுக்கு விக்குஞ் சுரம்,

தேம் பாய் கண்ணித் தேர் வீசு கவி கை ஓம்பா வள்ளற் படர்ந்திகுமெனினே—தேன்சொரிகின்ற கண்ணியினையும் தேரைச்சிதறுங் கொடுத்தக்கவிந்த கையினையுமு டைய தனக்கென்று ஒருபொருளும் பேணாத நன்னனைநினைத்துச் செல்கின்றேமெ ன்று கூறுவீராயின்,

[மேம்பட வெறுத்தவன் ஹெலிணை மூதூர், ஆங்கன மற்றே நம்ம னோர்க் கே:] நம்மனோர்க்கு ஆங்கனம் மேம்பட வெறுத்த அவன் தொல் திணை மூதூர் அற்று—நம்மையொக்கும் பரிசிலர்க்கு அப்பகைப்புலம் எல்லாவூர்களினும் மேலாம்படி செல்வமுண்டான நன்னனுடைய பழைதாகிய உயர்ந்த ஒழுக்கத்தினையுடைய பழை யவூர்களை யொக்கும்;

அசைவுழி அசைஇ அஞ்சாது கழிமின்—இளைத்தவிடத்தே யிளைப்பாறி அஞ்சா மற் போவீர்;

[புலியுற வெறுத்ததன் வீழ்பிணை யுள்ளிக், கலைநின்று விளிக்குங் கான மூழிற ந்து:] புலி உற வீழ் தன் பிணை உள்ளி வெறுத்த கலை நின்று விளிக்கும் கானம் ஊழ் இறந்து—புலிபாய்கையினலேபட்ட தன்பிணையை நினைத்து வெறுத்த கலைநின்று கூப்பிடும் அக்காட்டை முறைமைப்படப்போய்,

சிலை ஒலி வெரீஇய செங்கண் மரைவிடை—வில்லினோசைக்கு வெருவின சிவ ந்தகண்ணையுடைய மரையேறு,

தலை இறும்பு கதழும் நாறு கொடிப் புறவின்—முற்பட்ட குறுங்காட்டிலே விரை ந்தோடும் நாறுகின்ற கொடிகளையுடைய காட்டிடத்து,

வேறு புலம் படர்ந்த ஏறு உடை இனத்த வளை ஆன் தீம்பால்—வேற்றுப்புல ங்களிலே சென்றுமேய்ந்த ஏற்றையுடைய நிரையிடத்தனவாகிய சங்குபோல் வெள் ளிய பசுக்களின் இனிய பாலை,

மிளை சூழ் கோவலர் வளையோர் உவப்பத் தருவனர் சொரிதலின்—நிரையைக் காவல் சூழ்கின்ற இடையர் வளையினையுடைய மகளிர் மனமகிழும்படி கொண்டுவந்து சொரிகையினலே,

[பலம்பெறு நசையொடு பதிவயிற் றீர்ந்தநும், புலம்புசே ணகலப் புதுவி ராகுவிர்:] பலம் பெறு நசையொடு நும் பதிவயின் நீர்ந்த புலம்பு சேண் அகலப் புதுவிர் ஆகுவிர்—பலத்தைப்பெறவேண்டுமென்னும் ஆசையுடனே நும்முடைய ஊரினின்றும் போந்த வருத்தம் விட்டு நீங்குகையினாலே விருந்தாந்தன்மையை யுடையிராகுவிர்;

[பகர்விரவு நெல்லின் பலவரி யன்ன, தகர்விரவு துருவை வெள்ளையொடு விரைஇக், கல்லென் கடத்திடைக் கடலி னிரைக்கும், பல்யாட் டினநிரை:] பகர் பல விரவு நெல்லின் அரி அன்ன தகர் விரவு துருவை வெள்ளையொடு விரைஇக் கல்லென் கடத்திடைக் கடலின் இரைக்கும் பல் யாட்டு இன நிரை—பண்டம்விற்ற பலவுங்கூடு நெல்லினரிசியையொத்தனவாகக் கிடாய்விரவுகின்ற செம்மறித்திரள் வெள்யாட்டுடனேகலந்து கல்லென்கின்ற ஓசையையுடைய காட்டிடத்தே கடல்போலேயொலிக்கும் பல யாட்டினினங்களையுடைய திரள்களிலே,

பகர்நெல் - வினைத்தொகை.

எல்லினிர் புகினே—இராக்காலத்தை யுடையிராய்ச் செல்லின்,

மனத்தே அக்காலத்தைக் கருதுதலின், உடைமையாயிற்று.

பாலும் விதவையும் பண்ணாது பெறுகுவிர்—பாலும் பாற்சோறும் நமக்கென்று சமையாமற் றமக்குச் சமைந்திருந்தவற்றைப் பெறுகுவிர்;

துய்ம்மயிர் அடக்கிய சேக்கை அன்ன—மெல்லிய தலைமயிரினையுடைய சேணமிட்ட படுக்கையையொத்த,

மெய் உரித்து இயற்றிய மிதி அதள் பள்ளி—ஆடுகளின் மெய்யையுரித்து ஒன்றாகத்தைத்த வார்மிதித்த தோற்படுக்கையிலே,

தீத் துணையாகச் சேந்தனிர் கழிமின்—கொடியவிலங்குகள் வாராதபடி இடையர் ஒளித்த நெருப்புத் துணையாகத் தங்கிப் போவிர்;

கூப்பிடு கடக்கும் கூர் நல் அம்பிற் கொடுவிற் கூளியர் கூவை காணின்—கூப்பிடாத அவ்வெல்லையைக் * கூவாநிற்கும் கூரிய நல்ல அம்பினையும் கொடியவில்லினையுமுடைய நாடுகாக்கும் வேடருடைய திரளைக்கண்டீராயின், அவர்களுக்கு,

படியோர்த் தேய்த்த பணிவு இல் ஆண்மைக் கொடியோள்கணவற் படர்ந்திகு மெனினே—தன்னை வணங்காதாரை அழித்த தாழ்ச்சியில்லாத பகைவரையாளுந் தன்மையினையுடைய நன்னனை நினைத்துப் போகின்றோமென்று கூறின்,

கொடியோள்கணவன் - கொடியினையுடையோள் கணவன். இதனால் அவன்றேவி கற்புமிகுதி கூறினார். இது நன்னனென்னும் பொருட்டாய்நின்றது.

தடியும் கிழங்கும் தண்டினர் தரீஇ ஓம்புநர் அல்லது உடற்றுநர் இல்லை—தசைகளையும் கிழங்குகளையும் நம்மை நலிந்து தின்னப்பண்ணிப் பாதுகாப்பாரல்லது வருத்துவார்களில்லை; அவற்றைநுகர்ந்து,

ஆங்கு வியம் கொண்மின்—அவ்விடத்து அவர் போகச்சொன்னவழியை நமக்கு வழியாகக் கொண்டுபோவிர்;

அது அதன் பண்பே—அக்காட்டின்தன்மை அத்தன்மைத்தாயிருக்கும்;

தேம் பட மலர்ந்த மராஅ மெல் இணரும்—தேனுண்டாக மலர்ந்த மராவினது மெல்லிய பூங்கொத்தும்,

---

* கடவாநிற்குமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

உம்பல் அகைத்த ஒள் முறி ஆவும்—யானைமுறித்த ஒள்ளிய தளிர்களையுடைய ஆச்சாவிற் பூவும்,

[தளிரொடு மிடைந்த காமர் கண்ணி, இரங்கு மரநாரிற் பொலியச் சூடி:] இரங்கு மரநாரில் தளிரொடு மிடைந்த காமர் கண்ணி பொலியச் சூடி—உலர்ந்த மரநாரிலே தளிர்களோடே நெருங்கக்கட்டின விருப்பமருவின கண்ணியை அழகுபெறச் சூடி,

முரம்பு கண் உடைந்த நடவை தண்ணென—பருக்கையையுடைய மேட்டுநிலத்திடம் விண்ட சிறுவழி மழைபெய்து குளிருகையினாலே,

உண்டனிர் ஆடிக் கொண்டனிர் கழிமின்—அந்நீரைக்குடித்துக் குளித்து வழிக்குமுகந்துகொண்டு போமின்;

[செவ்வி வேங்கைப் பூவி னன்ன, வேய்கொ ளரிசி விரவை சொரிந்த, சுவல்விளை நெல்லி னவரையம் புளிங்கூழ்:]

செவ்வீ வேங்கைப் பூவின் அன்ன அவரை—சிவந்த பூக்களையுடைய வேங்கைப்பூவினையொத்த நிறத்தையுடைய அவரைவிதை,

வேய் கொள் அரிசி—மூங்கில் தன்னிடத்தே கொண்ட அரிசி,

சுவல் விளை நெல்லின் அரிசி—மேட்டுநிலத்தேவிளைந்த நெல்லினரிசி,

சொரிந்த விரவைப் புளியங்கூழ்—இவற்றைப் புளிக்கரைத்த உலையிலே சொரிந்தாக்கின குழைந்த புளியங்கூழை,

அற்கு இடை உழந்த நும் வருத்தம் வீட—இராக்காலத்துக் காட்டிடத்தப்பகற்பொழுதுவந்த நும்வருத்தம் போம்படி,

[அகலு ளாங்கட் கழிமிடைந் தியற்றிய, புல்வேய் குரம்பைக் குடிதொறும் பெறுகுவிர்:] ஆங்கண் அகலுள் கழி மிடைந்து இயற்றிய புல் வேய் குரம்பைக் குடிதொறும் பெறுகுவிர்—அவ்விடத்து அகன்ற வூரிடத்துக் கழிகளால் நெற்றிப்பண்ணின புல்லான்வேய்ந்த குடில்களிலிருக்கும் குடிகடோறும் பெறுகுவிர்;

கூழை அற்குப் பெறுகுவிரென்க.

[பொன்னறைந் தன்ன நுண்ணே ரரிசி, வெண்ணெறிந் தியற்றிய மாக்க ணமலை, தண்ணெ னுண்ணிழு துள்ளி டாக, வசையினிர் சேப்பி னல்கலும் பெறுகுவிர்:]

அசையினிர் சேப்பின்—இளைப்பாறி அவ்விடத்தே சிலநாட்டங்குவீராயின்,

பொன் அறைந்தன்ன நுண் நேர் அரிசி வெண் எறிந்து இயற்றிய மாக் கண் அமலை—பொன்னை நறுக்கினாலொத்த நுண்ணிய ஒத்த அரிசியை வெள்ளையெறிந்தாக்கின கரிய இடத்தையுடைய சோற்றுத்திரளை,

தண்ணென் நுண் இழுது உள்ளீடாக அல்கலும் பெறுகுவிர்—தண்ணென்ற நுண்ணிய நெய்விழுதை உள்ளேயிட்டுண்ணும்படி நாடோறும் பெறுகுவிர்;

விசயம் கொழித்த பூழி அன்ன—கருப்புக்கட்டியைக் கொழித்த பொடியையொத்த,

உண்ணுநர்த் தடுத்த இடி நுண் நவணை—தன்னை நுகர்வாரை வேறொன்றை நுகராமற் றடுத்த இடித்தலால் நுண்ணிதாகிய தினைப்பிண்டியோடு,

சேப்பின் நவணையோடே அமலையை இழுதுள்ளீடாக அல்கலும் பெறுகுவிரென்க.

நவிலையோடென ஒடு விரிக்க.

கொய் மர விறகின் ஞெகிழி மாட்டிப் பனி சேண் நீங்க இனிது உடன் துஞ்சி—கொய்ய மரமாகிய விறகாலாக்கின கடைக்கொள்ளியை எரித்துப் பனி விட்டுநீங்கும்படி இனிதாகச் சேரத்துஞ்சி,

புலரி விடியற் புள் ஓர்த்துக் கழிமின்—இராக்காலநீங்குதலையுடைய விடியற்காலத்தே நிமித்தம்பார்த்துப் போவீர்;

புள்ளோர்த்தென்றதற்குப் புட்களின்குரல் கேட்டுப் போவீரென்றுமாம்.

இத்துணையும் கானமும், கானத்தாற்றினது நன்மையும், அசையுநற்புலமும், வல்சியும் சேரக்கூறினர்.

புல் அரைக் காஞ்சி—புற்கென்ற அரையினையுடைய காஞ்சிமரத்தினையும்,

புனல் பொரு புதவின்—நீர்வந்துபொருகின்ற அறுகுகளையும்,

மெல் அவல்—மெல்லிய விளைநிலங்களையும்,

[இருந்த வூர்தொறு நல்லியாழ்ப், பண்ணுப்பெயர்த் தன்ன காவும் பள்ளியும், பன்னா ணிற்பினுஞ் சேந்தனிர்செலினு, நன்பல வுடைத்தவன் றண்பணை நாடே:]

காவும்—பொழில்களையும்,

பள்ளியும்—இடைச்சேரிகளையுமுடைய,

அவன் தண் பணை நாடே—நன்னனுடைய குளிர்ந்த மருத நிலத்தையுடைய நாடு,

பன்னாள் நிற்பினும் சேந்தனிர் செலினும் இருந்த ஊர்தொறும்—பலநாள்நிற்பினும் ஒருநாட்டங்கிப்போகினும் நீர் நுகர்தற்குக் குடிநீங்காதிருந்த ஊர்கள்தோறும்,

நல்லியாழ் பண்ணுப் பெயர்த்தன்ன நன் பல வுடைத்து—நல்ல யாழின்பண்ணை மாறிவாசித்ததன்மையவாக நன்றாகிய பலபொருள்களை யுடைத்து;

காஞ்சிமுதலியவற்றை உடையநாடு ஊர்தோறும் நன்பலவுடைத்தென்க.

பண் ஒன்றையொன்றொவ்வாது இனிதாயிருக்குமாறுபோல நுகரும்பொருள்களும் ஒன்றையொன்றொவ்வா இனிமையுடையவென்றார்.

காண்பு மலி பழனங் கமழத் துழைஇ வலையோர் தந்த இரு சுவல் வாளை—காண்புநெருங்கின மருதநிலத்தைப் பூக்கணாறவளைத்து ஆராய்ந்து வலையைவீசுவார் கொண்டுவந்த பெரிய கழுத்தினையுடைய வாளைத்தடியை,

நிலையோர் இட்ட நெடு நாண் தூண்டிற் பிடிக்கை அன்ன செங்கண் வரால் துடிக்கண் அன்ன குறையொடு விரைஇ—ஓரிடத்தில் நிலைபெற நிற்றலையுடையோரிட்ட நெடிய கயிற்றையுடைய தூண்டிலிற்பட்ட பிடியின்கையையொத்த சிவந்த கண்ணையுடைய வராலினது தடியின்கண்ணையொத்த தடியோடேகலந்து,

பகன்றைக் கண்ணிப் பழையர் மகளிர்—பகன்றைப்பூவாற் செய்த கண்ணியையுடைய கள்விற்கும் வலையருடைய மகளிர்,

ஞெண்டு ஆடு செறுவில் தாய்க்கண் வைத்த விலங்கல் அன்ன போர் முதல் தொலைஇ வளம் செய் வினைஞர் வல்சி நல்க—ஞெண்டோடித்திரியும் செய்க்கருகில் மேட்டுநிலத்தே யிட்ட மலையையொத்தபோர்களை அடியிலேவிழ அழித்துக் கடாவிட்டு வளப்பத்தையுண்டாக்கும் உழவர் நெல்லை முகந்துதராநிற்க,

துளங்கு தசும்பு வாக்கிய பசும் பொதித் தேறல்—களிப்புமிகுதியால் அசையும் மிடாவினின்றும்வார்த்த பசிய மூங்கிலாலாக்கின கட்டெளிவை,

[இளங்கதிர் ஞாயிற்றுக் களங்கடொறும் பெறுகுவிர்:] ஞாயிறு இளங்கதிர்க் களங்கடொறும் பெறுகுவிர்—ஞாயிற்றினது இனிய கதிர்களெறிக்குங்காலத்திலே களங்கடோறும் பெறுகுவிர்;

வினைஞர் வல்சிநல்காநிற்கப் பழையர்மகளிர் விளைஇத் தேறல்நல்காநிற்கப் பெறுகுவிர் என்க.

[முன்னரித் தியற்றிய வெள்ளரி வெண் சோறு, வண்டுபடக் கமழுந் தேம்பாய் கண்ணித், திண்டேர் நன்னற்கு மயினி சான்மெனக், கண்டோர் மருள:]

வண்டு படக் கமழும் தேம் பாய் கண்ணித் திண் தேர் நன்னற்கும் அயினி சான்மெனக் கண்டோர் மருள—வண்டுபடியும்படி நாறும் தேன்சொரிந்த கண்ணியினையும் திண்ணிய தேரினையுமுடைய நன்னனுக்கும் உணவாதற்கமையுமென்று கண்டோர்கள் மருளும்படி,

முள் அரித்து இயற்றிய வெள்ளரி வெண்சோறு—முள்ளைக் கழித்தாக்கின கொழுப்பால் வெள்ளியநிறத்தையுடைய தடிகளையிட்ட வெள்ளிய சோற்றை,

வெள்ளிய நிறத்தையுடைய தடிகளை வெள்ளரியென்றார்; ஆகுபெயராக்கி.

கடம்புடன் அருந்தி—நுஞ் சுற்றத்துடனே யுண்டு,

மருள இயற்றிய வென்க.

எருது எறி களமர் ஓதையொடு நல் யாழ் மருதம் பண்ணி அசையினிர் கழிமின்—எருத்தையடிக்கின்ற உழவரோசையோடே கூடும்படி நல்லயாழை மருதத்தைவாசித்து இளைப்பாறிப் போவீர்;

இத்துணையும் நாடுபடுவல்சியும் அசையுநற்புலமும் சேரக்கூறினார்.

வெள் நெல் அரிநர் தண்ணுமை வெரீஇச் செங்கண் எருமை இனம் பிரி ஒருத்தல் கனை செலல் முன்பொடு கதழ்ந்து வரல் போற்றி—வெள்ளிய நெல்லையறுப்பார் கொட்டின பறையோசைக்கு வெருவிச் சிவந்த கண்ணையுடைய எருமைத்திரளைப் பிரிந்தகடா ஆரவாரிக்குஞ் செலவினையுடைய வலியோடே நும்மேல் விரைந்து வருதலைப் பேணி,

வனை கலத் திகிரியிற் குமிழி சுழலும் துனை செலல் தலைவாய் ஓவிறந்து வரிக்கும்—குயவன்வனைகின்ற மட்கலத்திற் சக்கரம்போலக் குமிழி சுழன்றுதோன்றும் விரைந்தசெலவினையுடைய வாய்த்தலையின் ஒழிவின்றி ஓடும் யாறு (௪௭௬),

காணுநர் வயாஅம் கட்கு இன் சேயாற்றின் யாணர் ஒரு கரைக் கொண்டனிர் கழிமின்—காண்பார்விரும்புங் கட்கினிய சேயாற்றினது புதுவருவாயையுடைய ஒரு கரையை வழியாகக்கொண்டு போவீர்;

வயாம் - ஈற்றுமிசையுகரம் மெய்யொடுங்கெட்டது. சேயாறு - அவ்வியாற்றின் பெயர்.

[நிதியந் துஞ்சு நிவந்தோங்கு வரைப்பிற், பதியெழ வறியாப் பழங்குடி கெழீஇ, வியலிடம் பெறாஅ விழுப்பெரு நியமத், தியாறெனக் கிடந்த தெருவிற் சாறென, விகழுநர் வெரூஉங் கவலை மறுகிற், கடலெனக் காரென வொலிக்குஞ் சும்மையொடு, மலையென மழையென மாட மோங்கித், துனிதீர் காதலி னினிதமர்ந் துறையும், பனிவார் காவிற் பல்வண் டிமிரு, நனிசேய்த் தன்றவன் பழவிறன் மூதூர்:]

பல் வண்டு இமிரும் பனி வார் காவின்—பலவண்டுகளொலிக்கும் குளிர்ந்த நெடிய பொழில்களையும்,

இகழுநர் வெருஉம் கிவந்தோங்கு வரைப்பின்—நன்னனை இகழ்ந்திருப்பார் அஞ்சும் மிகவோங்கு மதிலையும்,

சாறெனக் கெழீஇக் கடலெனக் காரென ஒலிக்கும் சும்மையொடு வியல் இடம் பெறா விழுப் பெரு நியமத்து—திருநாளென்னும்படி மாந்தர் பொருந்திக் கடலெனக் காரென் ஒலிக்கும் ஆரவாரத்தோடே திரிதாற்கு அகன்ற இடம்பெறாத சிறிய பெரிய அங்காடித்தெருவினையும்,

கவலை மறுகின்—பல கவர்த்தன்மையையுடைய குறுந்தெருக்களையும்,

பசி எழவு அறியாப் பழங்குடி துனி தீர் காதலின் இனிது அமர்ந்து உறையும் மாடம் மலையென மழையென ஓங்கி—ஒருநின்றும் போதலையறியாத பழையகுடி வெறுப்பில்லாத விருப்பத்தோடே நன்றாகப்பொருந்தியிருக்கும் மாடங்கள் மலையென மழையென ஓங்குகையினாலே,

யாறெனக் கிடந்த தெருவின்—யாறென்னும்படி கிடந்த பெருந்தெருவினையும்,

இரண்டுமெருங்கின் மாடமுந் தெருவும் யாறும் கரையும் போன்றனவென்றார்.

திதியம் அஞ்சும் அவன் பழ விறல் மூதூர் நனி சேய்த்தன்று—காவினையும் மதிலினையும் நியமத்தினையும் மறுகினையும் தெருவினையுமுடைய பொருட்டிடங்கும் அவன் பழைய வெற்றியையுடைய மூதூர் மிகவும் தூரிதன்றென்க.

இது மூதூர்மாலை கூறிற்று.

பொருந்தாத் தெவ்வர் இருந்தலை துமியப் பருந்து படக் கடக்கும் ஒள் வாள் மறவர்—நன்னனைப்பொருந்தாத பகைவருடைய கரிய தலைகள் துணியப் பருந்துகள்படியப் போரைவெல்லும் ஒள்ளியவாளையுடைய மறவர் தம்முடைய,

கருங்கடை எஃகம் சாத்திய புதவின் அருங்கடி வாயில் அயிராது புகுமின்—கரிய காம்பினையுடைய வேலைச்சாத்திவைத்துக் காத்திருக்கின்ற பல தெற்றுவாசல்களையுமுடைய அரிய கோபுரவாயிலை ஐயுறாமற்புகுவீர்;

[மன்றில் வதியுநர் சேட்புலப் பரிசிலர், வெல்போர்ச் சேஎய் பெருவிற லுள்ளி, வந்தோர் மன்ற வளியர் தாமெனக், கண்டோ ரெல்லா மமர்ந்தினிது நோக்கி:]

மன்றில் வதியுநர் சேட்புலப் பரிசிலர் கண்டோரெல்லாம்—அம்பலங்களிலே தங்குவாராகிய தூரியநிலங்களினின்றும் வந்த கூத்தர்முதலியோராய் நம்மைக்கண்டோரெல்லாம்,

அளியர் தாம் வெல் போர்ச் சேஎய் பெரு விறல் மன்றவுள்ளி வந்தோரென அமர்ந்து இனிதின் நோக்கி—இவ்வளிக்கத்தக்கவர்தாம் வெல்லும்போரைவல்ல முருகனைப்போலும் நன்னனைப் பரிசிலர்க்குக் கொற்றமாகநினைந்து வந்தோரென்றுகருதி முகம்பொருந்தி இனிதாகப்பார்த்து,

[விருந்திறை யவரவ ரெதிர்கொளக் குறுகிப், பரிபுலம் பலைத்தநும் வருத்தம் வீட:] பரி புலம்பு அலைத்த வருத்தம் வீட அவர் விருந்து நும் இறை எதிர்கொள அவர்க் குறுகி—தரித்தலாலுண்டான தனிமை வருத்தினவருத்தம் போம்படி அவ்விடத்தோர் விருந்தாய் நீங்கள்தங்குதலை எதிரேற்றுக்கொள்கையாலே அவர்களைச் சேர்ந்திருந்து,

[எரிகான் றன்ன பூஞ்சினை மராஅத்த, தொழுதி போக வலிந்தகப் பட்ட, மடநடை யாமான் கயமுனிக் குழவி:]

எரி சான்றன்ன பூஞ் சினை மாஅத்த தொழுதி போக வலிந்து அகப்பட்ட மட நடை ஆமான் குழவி—நெருப்பைக் கான்றாலொத்த பூங்கொம்புகளையுடைய மாமரத்திடத்தே கிடந்த இனமெல்லாங் கெட்டுப்போகப் போகமாட்டாதகப்பட்ட மடப்பத்தையுடைய நடையையுடைய ஆமானினது குழவி,

கயமுனிக் குழவி—யானைக்கன்றினையும்,

[வளைமை வெண்கின் குடாவடிக் குருளை:] எண்கின் குடாவடி வளைமக் குருளை—காடியின் வளைந்த அடியினையுடைய வாய்திறவாக்குட்டி,

மிமிசைக் கொண்ட கவர் பரிக் கொடுந்தாள் வரை வாழ் வருடை வன் தலை மாத் தகர்—முதுகிடத்தேகொண்ட நிலத்தைநர்கைக்கொள்ளும் செலவினையுடைய வளைந்தகாலையுடைய வரையிடத்தேவாழும் எண்கால்வருடையில் வலிய தலையினையுடைய பெரியகிடாய்,

இனி வருடையுந் தகருமென வேறாகக் கூறலுமாம்.

அரவுக் குறும்பு எறிந்த சிறு கண் தீர்வை—பாம்பினது வலிகளையழித்த சிறிய கண்ணினையுடைய கீரி,

அளைச் செறி உழுவை கோளுற வெறுத்த மடக்கண் மரையான் பெருஞ்செவிக் குழவி—முழையிலே செறிந்திருந்த புலி பாய்தலுறுகையினாலே தன்னுடலைவெறுத்த மடப்பத்தையுடையகண்ணினையுடைய மரையானினது பெரிய செவியினையுடைய குழவி,

அரக்கு விரித்தன்ன செந்நிலம் மருங்கிற் பரல் தவழ் உடும்பின் கொடுந்தாள் ஏற்றை—அரக்கைப்பரப்பினாலொத்த சிவந்தநிலத்திடத்திற் சுக்கான்கல்லிலேதவழும் உடும்பினது வளைந்தகாலையுடைய ஏறு,

வரைப் பொலிந்து இயலும் மடக்கண் மஞ்ஞை—மலையிடத்தே அழகுபெற்று ஆடும் மடப்பத்தையுடைய கண்ணினையுடைய மயில்,

கானக் கோழிக் கவர் குரற் சேவல்—கானத்திடத்துக் கோழியினது பெடையையழைக்கின்ற குரலையுடைய சேவல்,

கானப் பலவின் முழவு மருள் பெரும்பழம்—காட்டிடத்துப் பலாவினுடைய முழவென்றுமருளும் பெரியபழம்,

[இடிக்கலப் பன்ன நறுவடி மாவின், வடிச்சேறு விளைந்த தீம்பழத் தாரம்:] நறுவடி மாவின் இடிக் கலப்பன்ன வடிச் சேறு விளைந்த தீம்பழத் தாரம்—நறிய வடுக்களையுடைய மாவினது பொடிச்செய்த கண்டின்கலப்பையொத்த பிழியப்படும் சாறு முற்றின இனிய பழமாகிய பண்டம்,

தூவற் கலித்த இவர் நனை வளர் கொடி—மழையாற்செருக்கின பரக்கின்ற அரும்புகளையுடைய மணம்வளருகின்ற நறைக்கொடி,

காஅய்க் கொண்ட நுகம் மருள் நூறை—காவிக்கொண்டுவந்த நுகமென்றுமருளும் நூற்றைக்கிழங்கு,

நூறை - மலங்கென்பாருமுளர்.

[பருஉப்பளிங் குதிர்த்த:] உதிர்த்த பருஉப் பளிங்கு—மரத்தினின்றும் சிதறியுதிர்த்த பருத்த கிரமாகிய கற்பூரம்,

பல உறு திரு மணி—பலவிலைபெற்ற அழகிய மாணிக்கம்,

[குருஉப்புலி பொருத புண்கூர் யானை, முத்துடை மருப்பின் முழுவலி மிகு திரள்:] குருஉப்புலி பொருத புண் கூர் முழுவலி யானை முத்துடை மருப்பின் மிகு திரள்—நிறத்தையுடைய புலிபொரப்பட்ட புண்மிக்க குறைவில்லா வலியையுடைய யானைகளினுடைய முத்துடைய கொம்புகளினுடைய மிக்கதிரள்,

வளை உடைந்தன்ன வள் இதழ்க் காந்தள்—வளையுடைந்தாற்போன்ற வளவிய இதழையுடைய காந்தட்பூ,

நாகம்—புன்னைப்பூ,

திலகம்—திலகப்பூ,

நறும் காழ் ஆரம்—நறிய வயிரத்தையுடைய சந்தனம்,

[கருங்கொடி மிளகின் காய்த்துணர்ப் பசுங்கறி:] மிளகின் கருங்கொடி காய்த் துணர்ப் பசுங்கறி—மிளகினது கரியகொடிகள்காய்த்த கொத்திற் பசியமிளகு,

முன்னர் மிளகென்றது முதலை; கறி - சினை.

திருந்து அமை விளைந்த தேக்கள் தேறல்—நன்றாகிய மூங்கிற்குழாயிலே முற்றிய தேனாற்செய்த கட்டெளிவு,

கான் நிலை எருமைக் கழை பெய் தீந்தயிர்—காட்டிடத்து நிலைமையினையுடைய எருமையினது மூங்கிற்குழாயிலேதோய்த்த இனியதயிர்,

நீல் நிற ஓரி பாய்ந்தென—முற்றுகையினாலே நீலநிறத்தையுடைய நிறம்பிறந்ததாக,

நெடு வரை நேமியிற் செல்லும் நெய்க் கண் இறால்—நெடிய வரையில் இருவிடத்தைவிட்டுப்பாயுந் தேனைத் தன்னிடத்தேயுடைய இறால்கள்,

[உடம்புணர்பு தழீஇய வாசினி யனைத்துங், குடமலைப் பிறந்த தண்பெருங் காவிரி, கடன்மண் டழுவத்துக் கயவாய் கடுப்ப, நோனாச் செருவி னெடுங்கடைத் துவன்றி:]

தழீஇய ஆசினி—நன்றென்று கூட்டிக்கொண்ட ஆசினிப்பலா,

குடமலைப் பிறந்த தண் பெருங்காவிரி கடல் மண்டு அழுவத்துக் கயவாய் கடுப்ப—குடகமலையிற்பிறந்த குளிர்ந்த பெரியகாவிரி கடலிலே மிக்குச்செல்கின்ற ஆழத்தையுடைய புகார்முகத்தையொப்ப,

நோனாச் செருவின் நெடுங்கடை—பகைவர் பொறுத்தலாற்றாத போரினையுடைய தலைவாசலிலே,

* அனைத்தும் உடம்புணர்பு துவன்றி,

* [வானத் தன்ன வளமலி யானைத், தாதெருத் ததைந்த முற்ற முன்னி:]

மழை எதிர் படு கண் முழவு கண் இருப்ப—மழைமுழக்கத்திற்கு எதிராகமுழங்கும் கண்ணையுடைய முழவின்கண்கள் ஒலியாநிற்க,

கழை வளர் தூம்பின் கண்ணிடம் இமிர—மூங்கிலாகிய இசைவளரும் பெருவங்கியத்தினது திறந்தகண்ணிடம் ஒலியாநிற்க,

[மருதம் பண்ணிய கருங்கோட்டுச் சீறியாழ், நரம்புமீ திறவா துடன்புணர்ந் தொன்றிக், கடவ தறிந்த வின்குரல் விறலியர்:]

மருதம் பண்ணிய கரு கோடு சீறியாழ் நரம்பு மீது இறவாது உடன் புணர்ந்து ஒன்றி இன் குரல் விறலியர்—மருதத்தை வாசித்த கரிய தண்டினையுடைய சிறிய

* இவற்றிற்கு உரைகிடைத்திலது.

யாழினரம்பினேசைக்கு மேற்போகாது அவ்வோசையுடனேகூடி ஒரோசையாய் இனிதாகிய பாட்டினையுடைய விறல்பட ஆடுமகளிர்,

கடவது அறிந்த விறலியர்—தலைவனைக்கண்டாற் செய்யக்கடவ தொழிலை யறிந்த விறலியர்,

தொன்று ஒழுகு மரபின் தம் இயல்பு வழாஅது—பழைதாய்நடக்கு முறைமையினையுடைய தம்மிலக்கணத்திற் றப்பாமல்,

அருந்திறற் கடவுட் பழிச்சிய பின்றை—பொறுத்தற்கரிய வலியையுடைய கடவுளை முதல் வாழ்த்தின பின்பு,

முற்றத்தையணுகி (௩௫௪) இருப்ப (௩௫௨) விறலியர் (௩௫௬) தேவபாணியைப் பாடினபின்பு (௩௫௭) என்க.

விருந்திற் பாணி கழிப்பி—சென்றாற் புதிதாகப்பாடும் பாட்டுக்களைப்பாடி,

நீள் மொழிக் குன்றா நல் இசைச் சென்றோர் உம்பல்—வேனிழற்புலவோர்க்குக் கொடுத்தவற்றை வாங்காதபடி தாங்கூறிய வஞ்சினங்களிற்குறையாத நல்ல புகழிலேநடந்தோருடைய வழியில்வந்தவன்,

இதனாற் கொடைக்கடனிறுத்த அவன் தொல்லோர்வரவுகூறினார்.

[இன்றிவட் செல்லா துலகமொடு நிற்ப, விடைதெரிந் துணரும் பெரியோர் மாய்ந்தெனக், கொடைக்கட னிறுத்த செம்ம லோயென:]

இடை தெரிந்து உணரும் பெரியோர் மாய்ந்தென—நன்றிது தீதுவென்று ஆராயும் பெரிய உபகாரிகள் இறந்தார்களாக,

இன்று இவண் செல்லாது உலகமொடு நிற்பக் கொடைக் கடன் இறுத்த செம்மலோய் என—நின்பேர் இக்காலத்து இவ்வுலகிலே நடந்துவிடாதே உலகமுள்ளவளவுநிற்கும்படி கொடையாகியகடனை முடித்த தலைமையை யுடையோயென்றுகூறி,

வென்றிப் பல் புகழ் விறலோடு எத்தி—வெற்றியாலுண்டாகிய பலபுகழ்களை ஐம்பொறிகளைத் தன்வசமாக்கின வெற்றியோடேபுகழ்ந்து,

சென்றது நொடியவும் விடாஅன்— நம்மனத்திற்சென்ற எனைப்புகழ்களை முற்றக்கூறவும் அமையானாய்,

நசை தர வந்தது சாலும் வருத்தமும் பெரிது என—என்மேலுள்ளநசை கொண்டுவருகையினாலே என்னிடத்தேவந்தது அமையும்; வழிவந்தவருத்தமும் பெரிதென முகமன்கூறி,

பொரு முரண் எதிரிய வயவரொடு பொலிந்து திருநகர் முற்றம் அணுகல் வேண்டி—பொருகின்ற மாறுபாட்டினை எதிர்கொண்டிருக்கும் படைத்தலைவரோடே பொலிவுபெற்றுச் செல்வத்தையுடைய தன்மனையின்முற்றத்தை நீங்கள்செல்லுதலை விரும்பி,

பொலிந்தென்னுமெச்சத்தை உடையவென்பதனோடுமுடிக்க.

கல்லென் ஒக்கல் நல் வலத்து இரீஇ—கல்லென்னும் ஆரவாரத்தையுடைய சான்றோரிருக்கின்ற நன்றாகிய சபையத்திருக்கு மண்டபத்தேயிருந்து,

வலம் - இடம்.

இதனால், நல்விதினியக்குமவன் சுற்றத்தொழுக்கமும் அவன் நாண்மகிழிருக்கையுங் கூறினார்.

உயர்ந்த கட்டில் உருப்பு இல் சுற்றத்து அகன்ற தாயத்து அஃகிய நுட்பத்து இலமென மலர்ந்த கையராகி—உயர்ந்த அரசவுரிமையினையும், கொடுமையில்லாத அமைச்சர்முதலியோரையும், அகன்றநாட்டினையும், சுருங்கின அறிவினையுமுடையராய் இரந்துவந்தோர்க்கு யாம் இல்லேமென்றுகூறி இல்லையென்று மறித்த கையினையுடையராய்,

கட்டில் - சிங்காதனமுமாம். தாயம் - உரிமைகளெல்லாவற்றையுங் கூறிற்றுமாம்.

தம் பெயர் தம்மொடு கொண்டனர் மாய்ந்தோர்—தம்பெயரை உலகில் நிறுத்தாமல் தம்முடனேகொண்டு பொன்றக் கெட்டுப்போன அரசர்,

நெடு வரை இழிதரு நீத்தம் சால் அருவிக் கடு வரற் கலுழிக் கட்கு இன் சேயாற்று வடு வாழ் எக்கர் மணலினும் பலரே—நெடிய மலையினின்றுங்குதிக்கும் பெருக்குநிறைந்த அருவியினது கடியவரத்தினையுடைத்தாகிய பெருக்கினையுடைய கட்கினிய சேயாற்றின் அறல்விற்றிருந்த இடுமணலாகிய மணலினும்பலர்;

[அதனால், புகழொடுங் கழிகநம் வரைந்த நாளென:] அதனால் நம் வரைந்தநாள் புகழொடும் கழிக என—ஆகையினாலே நமக்குத் தெய்வம் இத்துணைக்காலமிருவென எல்லையிட்டுவிட்ட நாள் புகழோடே கழிந்துபோவதாகவென்றுகருதி,

[பரந்திடங் கொடுக்கும் விசும்புதோ யுள்ளமொடு:]

பரந்து இடம் கொடுக்கும் உள்ளமொடு—கொடுத்தற்றொழிலிலேவிரிந்து அதற்கே இடங்கொடுக்கும் நெஞ்சுடனே,

விசும்பு தோய் உள்ளம்—ஆகாயத்தையொத்த பெரிய உள்ளம்.

[நயந்தனிர் சென்ற நும்மினுந் தான்பெரி, துவந்த வுள்ளமோ டமர்ந்தினிது நோக்கி:] நயந்தனிர் உவந்த உள்ளமோடு சென்ற நும்மினும் தான் பெரிது அமர்ந்து இனிது நோக்கி—பரிசில்பெறுதற்கு விரும்பி மகிழ்ந்த நெஞ்சத்தோடே சென்ற நும்மினுங்காட்டில் தான் பெரிதும் முகனமர்ந்து இனிதாகப்பார்த்து,

[இழைமருங் கறியா நுழைநூற் கலிங்க, மெள்ளறு சிறப்பின் வெள்ளரைக் கொளீஇ:] எள்ளறு சிறப்பின் இழை மருங்கு அறியா நுழை நூற் கலிங்கம் வெள்ளரைக் கொளீஇ—இகழ்ச்சியற்ற தலைமையினையுடைய இழைபோனவிடமறியாத நுண்ணியநூலாற்செய்த புடைவைகளை அழுக்கேறினசீலைகள் கிடந்தவின் வெள்ளிதாகிய அரையிலே உடுத்தி,

[முடுவ றந்த பைந்நிணத் தடியொடு, நெடுவெ ணெல்லி னரிசிமுட் டாது, தலைநா ளன்ன புகலொடு வழிசிறந்து, பலநா ணிற்பினும் பெறுகுவிர்:]

வழி சிறந்து பல நாள் நிற்பினும்—அவ்விடம் நுங்கெஞ்சிற்குச் சிறப்பெய்திப் பலநாள் நின்றீராயினும்,

முடுவல் தந்த பைந்நிணத் தடியொடு—பெண்ணாய் கடித்துக்கொண்டுவந்த பசிய நிணத்தையுடைய தசைகளோடே,

நெடு வெண் நெல்லின் அரிசி முட்டாது—நெடிய வெள்ளிய நெல்லினரிசியும் முட்டுப்படாமல்,

தலைநாள் அன்ன புகலொடு பெறுகுவிர்—முதனாட்போன்ற விருப்பத்தோடே பெறுகுவிர்;

[நில்லாது, செல்வேந் தில்லவெந் தொல்பதிப் பெயர்ந்தென, மெல்லெனக் கூறி விடுப்பின்:] நில்லாது எம் தொல் பதிப் பெயர்ந்து செல்வேம் தில்ல என மெல்

லெனக் கூறி விடுப்பின்—அவ்விடத்து நில்லாதே எம்முடைய பழைய ஊரோ மீண்டு போவேம்; இஃது எங்களுக்குவிருப்பமென்று அவன்பொறுக்கச்சொல்லி அவனைக் கைவிடின்,

நும்முன் தலைவன் தாமரை மலைய—நுங்களிற் றலைவனானவன் பொற்றாமரையைச் சூட,

விறலியர் சீர் கெழு சிறப்பின் விளங்கு இழை அணிய—விறல்படவாடுமகளிர் அழகுபொருந்தின தலைமையினையுடைய விளங்குகின்ற பேரணிகலங்களைப் பூண,

நீர் இயக்கு அன்ன நிரை செலல் நெடுந்தேர்—நீரின் செலவினையொத்த நிரைத்துச்செல்கின்ற செலவினையுடைய நெடிய தேர்கள்,

வாரிக் கொள்ளா வரை மருள் வேழம்—யானைபடுகின்றவிடத்திற் பிடித்துக் கொள்ளாத மலையென்றுமயங்கும் யானைகள்,

என்றது - பகைவர்திறைதந்த யானைகளை.

கறங்கு மணி துவைக்கும் ஏறு உடைப் பெரு நிரை—ஒலிக்குமணிகள் ஆரவாரிக்கும் ஏறுகளையுடைய பெரிய பசுத்திரள்கள்,

பொலம் படைப் பொலிந்த கொய் சுவற் புரவி—பொன்னாற்செய்த கலனைமுதலியவற்றாற் பொலிவுபெற்ற மனச்செருக்கால் மயிரைப் பலகாலுங் கொய்யும் கழுத்தினையுடைய குதிரைகள்,

நிலம் தினக் கிடந்த நிதியமோடு—மண்தின்னும்படி பழைதாய்க்கிடந்த பொருட்டிரளோடே,

அனைத்தும்—எல்லாவற்றையும்,

இலம் படு புலவர் ஏற்ற கைந் நிறையக் கலம் பெயக் கவிழ்ந்த கழல் தொடித் தடக் கையின்—இல்லாமையுண்டான புலவர் ஏற்றகைந்நிறையும்படி பேரணிகலங்களைச்சொரிகையினாலே கீழ்நோக்கின உழலுந்தொடியணிந்த பெரியகையினிடத்துண்டாகிய,

இதனாற் புலவோர்க்குச்சுரக்கும் அவன் ஈகைமாரிகூறினார்.

வளம் பிழைப்பு அறியாது—தான்கொடுத்தசெல்வம் கெடுதலையறியாதபடி,

வாய் வளம் பழுநிக் கழை வளர் நவிரத்து மீமிசை—வாய்த்தவளப்பம் முற்றப்பெற்று மூங்கில்வளர்ந்த நவிரமென்னும் பெயரையுடைய மலையிடத்துச்சியிலே,

ஞெரேரென மழை சுரந்தன்ன ஈகை—கடுக மழைசொரிந்தாற்போன்ற கொடையாலே,

[நல்கித், தலைநாள் விடுக்கும் பரிசில்:] தலைநாள் பரிசில் நல்கி விடுக்கும்—முதனாளிலே பரிசில்தந்து போகச்சொல்லும்;

மலை நீர் வென்று எழு கொடியில் தோன்றும் குன்று சூழ் இருக்கை நாடு கிழவோனே—மலையினின்றும் விழுகின்ற அருவிகள் வென்றுயர்கின்ற கொடிகள்போலத்தோன்றும் மலைகள்சூழ்ந்த பரப்பினையுடைய நாட்டிற்கு உரிமையையுடையோன்.

விடுப்பிற் (௫௬௮) சென்றோரும்பல் (௫௬௦) நாடுகிழவோன் (௫௮௫) தன்கையிடத்துண்டாகிய (௫௭௭) மழைசுரந்தன்ன இயல்பாகிய கொடைத்தொழிலாலே (௫௮௦) வளம்பிழைப்பறியாதபடி (௫௭௮) நிதியத்தோடே (௫௭௬) தேர் (௫௭௧) வேழம் (௫௭௨) நிரை (௫௭௩) புரவி (௫௭௪) இவையனைத்தும் (௫௭௫) உயர்ந்தவன் தாமரை

மலைய விறலியர் (௫௬௧) இழையணியத் (௫௭௦) தலைநாளிலே பரிசிலாக (௫௮௧) நல்கி (௫௮௦) விடுக்கும் (௫௮௧) எனமுடிக்க.

இதனால், வீயாதுசுரக்குமவன் வியன்மகிழிருக்கை கூறினர்.

கலப்பையிராய் (௧௩) ஒழுகிச் (௨௦) சுற்ற (௪௯) இருந்த (௪௧) தலைவ (௫௦), யாறு கடற்படர்ந்தாங்கு (௫௨) யாம் அவனுழைச்சென்று பரிசில்பெற்று வருகின்றேம்; நீயிரும் (௫௩) நன்னற்படர்ந்த கொள்கையொடு (௬௪) சேறிராயின் (௬௫) எற்றுக்குறுதலின் (௬௬) எதிர்ந்தபொழுதையம் (௬௫) புள்ளையும் உடையிராயிருந்தனிர் (௬௬); இனி யாற்றினதளவும் புலமும் (௬௭) வல்சியும் (௬௮) மலையும் சோலையும் கானமும் (௬௯) ஈகைமாரியும் (௭௨) ஆற்றலும் (௭௩) இருக்கையும் (௭௬) சுற்றத்தொழுக்கமும் (௮௦) கடவுளதியற்கையும் (௮௩) அவன் சிறப்பும் (௮௫) தொல்லோர்வரவும் (௮௧) மூதூர்மாலையும் (௯௩) இருக்கும்படிகேட்பாயாக; அவற்றுள் இனிவேறு நீ முன்னியதிசையைக்கேள் (௯௪); பெட்டாங்குவிளைய (௯௮) வானம் பொழிகையினாலே (௯௭) முசுண்டை (௧௦௧) முதலாகப் பல (௧௪௪) ஈருகவெண்ணிய இம்மிகுவளம் பழுநியவைப்பாலே (௯௫) புதுவதுவந்தன்று; அவ்வழியின்பண்பு இத்தன்மைத்து (௯௬); அவற்றைக்கண்டு கானவர் (௧௫௫) சிறுகுடிப்படின் (௧௫௬) ஒக்கலொடும் பதமிகப்பெறுகுவிர் (௧௫௭); அசைஇ அன்று அற்சேர்ந்து அவன் அல்கிப் (௧௫௮) போகிப் (௧௬௦) பாக்கமெய்தி (௧௬௨) விறல்வேள் வயிரியமெனிற் (௧௬௪) பொம்மல்பெறுகுவிர் (௧௬௬); அவன்மலைமிசைநாடு அணியதன்று (௧௬௮); ஆண்டுத் தேக்கட்டேறலைப் (௧௭௧) பருகி நறவைமகிழ்ந்து (௧௭௨) அனந்தல் தீர (௧௭௩) மகமுறைறதநிப்ப மனைதொறும் (௧௮௫) தாரத்தோடே (௧௮௦) வல்சியைப் (௧௮௩) பெறுகுவிர் (௧௮௫); பெற்றால் பரிசின்மறப்ப நீடலுமுரியிர் (௧௮௭); அங்ஙனநீட்டிப்பிற் பனித்தலுமுரியிர் (௧௯௧); ஆதலால் பலநாளில்லாது நாடுபடர்மின் (௧௯௨); படரும்பொழுது அவ்வாறு (௧௯௫) அரும்பொறி (௧௯௪) புடையவாகையினாலே நள்ளிருள் (௧௯௫) வைகினிர் விரிந்தவிடியல்கழிமின் (௧௯௬); கழிந்து செப்பந்துணியின் (௧௯௭) வலஞ்செயாக்கழிமின் (௨௦௨); கழிந்து குறவர் (௨௦௩) எறிந்த (௨௦௪) தளர்க்குங்கல் (௨௦௫) கூற்றத்தன்ன (௨௦௬); அவைதாம் இரியத் (௨௦௮) ததைஇ (௨௦௭) விசைதவாராது வரும்; அதற்கு மரமறையாக்கழிமின் (௨௧௦); கழிந்து கான்யாற்றுநடவை (௨௧௪) வழூஉமருங்குடைய (௨௧௫); அவ்விடத்திற்கு வல்லந்த பருஉக் கொடிமதலைபற்றி (௨௧௬) வழாலோம்பி (௨௧௫) ஒருவிரொருவிரோம்பினிர் கழிமின் (௨௧௮); கழிந்து நன்னீர்ப்பாசிவழும்பு (௨௨௧) அடிநிலைதளர்க்கு மருப்பமுமுடைய (௨௨௨); அதற்கு வேரலோடு (௨௨௩) மென்கோல் பற்றினிர்கழிமின் (௨௨௪); கழிந்து கடவுட்கானின் (௨௩௦) வெற்பு மாசித்தலைய (௨௩௩) மாதலின், நம்மியங்கொடுதலோம்புமின் (௨௩௨); ஓம்பி மஞ்ஞைதளரினும் (௨௩௫) கவைன் உகளினும் (௨௩௭) பிரசங்காணினும் (௨௩௯) ஞெரேரெனநோக்கலுரித்தன்று (௨௪௦); நெறிமாறுபடுகுவிர் (௨௪௧); அங்ஙனம் நெறிமாறுபடாமற்போய்க் கானத்துப்படின் (௨௪௨) எனக்காணின் (௨௪௭) மிசைந்து (௨௪௯) பருகிப் (௨௫௧) பொதியினிராய் (௨௫௨) மகாரோடே (௨௫௩) கழிதலோம்பி அற்குக் (௨௫௪) கல்லளைவதிமின் (௨௫௫); வதிந்து விடியலெழுந்து (௨௫௭) செக்கெறிக்கொண்மின் (௨௫௮); கொண்டு விலங்கி (௨௬௧) நோக்கிக் (௨௬௩) குறுகாதுகழிமின் (௨௬௭); கழிந்து நாடுகாணனந்தலை மென்மெலவகன்மின் (௨௭௦); அகன்று குன்றத்துப்படின் (௨௭௫) இயக்கொடுமின் (௨௭௭); தொட்டால் கானவருளர் (௨௭௯); அவரெய்திக் (௨௮௧) காட்டி (௨௮௩) முந்துறப் (௨௮௪) இனியிராகுவிர் (௨௮௬); அங்ஙனமினியிராய் அவர்கூறிய மாதிரங்களைக்கொண்டு (௨௮௭) இழிந்து

(௨௮௮) இருப்பின் (௨௯௦) மலைபடுகடாம் (௩௪௮) பலதிறம்பெயர்பவை கேட்குவிர் (௨௯௧); கேட்டபின் அவன்வெற்பு விழவினற்று (௩௫௧); ஆண்டுத் தொன்முறைமாபி னிராகிப் (௩௫௫) பாடிப் (௩௫௬) பழிச்சி (௩௬௦) மலைபிற்படக் (௩௫௭) கழியின்; (௩௬௦) கழிந்த தலைதவற்றலின் (௩௬௩) விடாகம்புகுமின் (௩௬௯); புகுந்த குன் றில் ஆரிடாமுவத்த (௩௬௮) வாறு தவப்பல (௩௭௨); அவற்றைக் கோல்கொண்டு (௩௭௦) வான்றினிர்கழிமின் (௩௭௨); கழிந்த இன்னலியக்கத்து (௩௭௪) அமையத்துக் கழிமின் (௩௭௫); கழிந்த அவ்விடம் அருப்பமும்முடைய (௩௭௮); அவ்வாரங்களிற் போகில் நுழைதொறும் (௩௭௧) கைபிணிவிடாதுகழிமின் (௩௮௩);கழிந்தாற் கானம்ப ல (௩௮௫); கல் நட்ட (௩௮௮) கவலைகள்பல (௩௮௧); அக்கல்லிற்கு மருப்பிகுத்தத்தனை மின் (௩௯௧); அப்பொழுது புதவிர் (௩௯௨) புன்முடிந்திடுமின் (௩௯௩); இட்டுப்போ ளுற் சுரந்தபல (௩௯௮); ஓம்பாவள்ளற் படர்ந்திருமெனின் (௪௦௦) நம்மனோ ர்க்கு ஆங்கனம் (௪௦௨) மூதூர் (௪௦௧) அற்று (௪௦௨); அசைவுழியசைஇ அஞ்சா துகழிமின் (௪௦௩); அக்கானத்தையிறந்து (௪௦௫) கோவலர்பாலைச் (௪௦௧) சொ ரிகையினுலே (௪௧௦) அவர்க்குவிருந்தாவீர் (௪௧௨); அங்ஙனம்விருந்தாய் ஆட்டி னிரையிலேபுகிற் (௪௧௩) பாலும்விதவையும் பெறுகுவிர் (௪௧௭); அவற்றைப்பெற்று அதட்பள்ளியிலே (௪௧௧) சேந்தனிர்கழிமின் (௪௨௦); கழிந்த கூளியர்கூவைகாணிற் (௪௨௨)படர்ந்திருமெனின் (௪௨௪) தடியுங்கிழங்குந் தரீஇ (௪௨௫) ஓம்புநரல்லது உட ற்றுநரில்லை (௪௨௬); அவற்றையருந்தி வியங்கொண்மின்; அதன்பண்பு அஃது (௪௨௭); அப்பண்பைக்கண்டு கள்ளியைச் (௪௩௦) குடித் (௪௩௧) தன்னென (௪௩௨) உண்ட னிர் ஆடிக்கொண்டனிர்கழிமின் (௪௩௩); கழிந்தாற் புளிங்கூழை (௪௩௬) அற்குக் (௪௩௭) குடிதொறும்பெறுகுவிர் (௪௩௧); பெற்று அசையினிர் சேப்பின் (௪௪௩) நுவ ணையோடு (௪௪௫) அமலையை (௪௪௧) இழுதள்ளிடாக (௪௪௨) அல்கலும் பெறுகுவிர் (௪௪௩); அவற்றைப்பெற்று ஞெமிழிமாட்டித் (௪௪௬) துஞ்சிப் (௪௪௭) புன்ளோர்த்துக் கழிமின் (௪௪௮); கழிந்தால் அவன் தண்பணைநாடு நன்பலவுடைத்து (௪௫௩); அதனை யடைந்தால் வினைஞர்வல்சிநல்கப் (௪௬௨) பழையர்மகளிர் (௪௫௧) விரைஇத் (௪௫௮) தேறலை (௪௬௩) நல்க (௪௬௨) அவற்றைப்பெறுகுவிர் (௪௬௪); அவற்றைப்பெற்றபின்பு அவரவரிட்டவெண்சோற்றை (௪௬௫) யருந்தி (௪௬௮) மருதம்பண்ணிக் கழிமின் (௪௭௦); கழிந்து எருமையொருத்தல் (௪௭௨) கதழ்ந்து வரல்போற்றிச் (௪௭௩) சேயாற் றின் (௪௭௬) ஒருகரைக்கொண்டனிர்கழிமின் (௪௭௭); கழிந்தால் அவ்மூதூர் சேய் த்தன்று (௪௮௭); அவ்வூரிற்சென்றால் அருங்கடி வாயிலை அயிராது புகுமின் (௪௯௧);பு க்காற்பரிசிலர்(௪௯௨)கண்டோரெல்லாம் (௪௯௫)எதிர்கொளக்குறுகிப் (௪௯௬) பின்னர் முற்றமுன்னிக் (௫௩௧) கடவுள் வாழ்த்திபபின்னர் (௫௩௮) விருந்திற்பாணிகழிப்பிச் (௫௩௯) செம்மலோயெனக் கூறி(௫௪௩)யேத்திச் (௫௪௪) சென்றதுநொடியவும் விடா ளுய் (௫௪௫) வருத்தமும்பெரிதெனக்கூறி(௫௪௬)அணுகல்வேண்டி (௫௪௮)நல்வலத்தி ரீஇ (௫௪௯) மாய்ந்தோர் (௫௫௩) மணவினும்பலர் (௫௫௬); அதனால் நம்வரைந்தநாள் புகழொடு கழிகவென்றுகருதிப் (௫௫௭) பாந்திடங்கொடுக்குமுள்ளத்தோடே (௫௫௮) அமர்ந்து நோக்கிக் (௫௬௦) கலிங்கம் (௫௬௧) வெள்ளைக்கொளீஇப் (௫௬௨) பலநாள் நிற்பினும் (௫௬௬) தடியொடு (௫௬௩) அரிசி முட்டாது (௫௬௪)தலைநாளன்னபுகலொ டு (௫௬௫) தரப் பெறுகுவிர்; நில்லாது(௫௬௬)செல்வேமெனை (௫௬௭) விடுப்பின் (௫௬௮) சென்றோரும்பல் (௫௭௦), நாடுகிழவோன் (௫௮௩), அவன் தன்கையிடத்துண்டாகிய (௫௭௭) மழைசுரந்தன்ன இயல்பாகிய கொடைத்தொழிலாலே (௫௮௦) வளம்பிழை ப்பறியாதபடி (௫௭௮) நிதியத்தோடே (௫௭௫) தேர் (௫௭௧) வேழம் (௫௭௨) நிரை

(௫௭௧) புரவி (௫௭௪) இவையனைத்தையும் (௫௭௫) தலைவன்றாமரைமலைய விறலியர் (௫௧௧) இழையணியத் (௫௭௦) தலைநாளிலேபரிசிலாக (௫௮௧) நல்கி (௫௮௦) விடுக்கும் (௫௮௧); ஆதலால், அவன்பாற் றாழாமற் கடிதாகச்சென்று பரிசில்பெறுகுவிராக வெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இரணிய முட்டத்துப் பெருங்குன்றூர்ப் பெருங்கௌசிகனார் பல்குன்றக்கோட்டத்துச் செங்கண்மாத்துவேள் நன்னன்சேய் நன்னனைப்பாடிய மலைபடுகடாத்திற்கு மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர் செய்த உரைமுற்றிற்று.

வெண்பா.

தூஉய்த் திப்புகையத் தொல்விசும்பிற் போர்த்ததுகொல்
பாஅய்ப் பகல்செய்வான் பாம்பின்வாய்ப் பட்டான்கொல்
கோண்மா மிசையான்கோ னன்ன னறுநுத
லார்மாமை யெல்லாம் பசப்பு.

பத்துப்பாட்டு

நச்சினார்க்கினியருரை

முற்றுப்பெற்றது.

வெண்பா.

முருகு பொருநாறு பாணிரண்டு முல்லை
பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி—மருவினிய
கோலநெடு நல்வாடை கோல்குறிஞ்சி பட்டினப்
பாலை கடாத்தொடும் பத்து.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

வெண்பா.

*பாரத்தொல் காப்பியமும் பத்துப்பாட் டுங்கலியு
மாரக் குறுந்தொகையு மைஞ்ஞான்குஞ்—சாரத்
திருத்தகு மாமுனிசெய் சிந்தா மணியும்
விருத்திநச்சி னார்க்கினிய மே.

ஆசிரியப்பா.

பாற்கடல் போலப் பரந்த நன்னெறி
நூற்படு வான்பொரு ணுண்ணிதி னுணர்ந்த
போக்கறு கேள்விப் புலவோர் புலத்தி
னூற்பொருள் பொதிந்த தூக்கமை யாப்பினைத்
தேக்கிய சிந்தைய னாகிப் பாற்பட
வெழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளுமிம் மூன்று
மிழுக்கற வாய்ந்த வழுக்கினுரல் சேர்த்தித்
தொல்காப் பியமெனுந் தொடுகடற் பரப்பை
மறுவுங் குறைவு மின்றி யென்றுங்
கலையி னிறைந்த கதிர்மதி யென்ன
நிலையுடை கலத்தி னெடுங்கரை காணக்
கல்லா மாந்தர் கற்பது வேண்டியு
நல்லறி வுடையோர் நயப்பது வேண்டியு
முரையிடை யிட்ட காண்டிகை யுரைத்து
மான்றோர் புகழ்ந்த வறிவினிற் றெரிந்து
சான்றோ நுரைத்த தண்டமிழ்த் தெரிய
லொருபது பாட்டு முணர்பவர்க் கெல்லா
முரையற முழுதும் புரைபட வுரைத்து
மொலித்திரைத் தலத்தி னுணர்ந்தோ ருரைக்குங்
கலித்தொகைக் கருத்தினைக் காட்சியிற் கண்டதற்
குள்ளுறை யுவமமு மேனை யுவமமுந்
தெள்ளிதிற் றெரிந்து தினைப்பொருட் கேற்ப
வுள்ளுறை யுவமத் தொளித்த பொருளைக்

---

* இந்தவெண்பா, திருவாவடுதுறை யாதீனமடத்துப் புத்தகசாலையிலுள்ள ஒரு பழைய திருக்குறள் பரிமேலழகருரைப் புத்தகத்திறுதியில் "நற்றிணைநல்ல" "முருகுபொருநாறு" "நாலடிநான்மணி" என்னும் வெண்பாக்கள் மூன்றனோடும் எழுதப்பட்டிருந்தது.

கொள்பவர் கொள்ளக் குறிப்பறிந் துணர்த்தி
யிறைச்சிப் பொருளு மெய்தும் வகையைத்
திறப்படத் தெரிந்து சீர்பெறக் கொளீஇத்
துறைப்படு பொருளொடு சொற்பொருள் விளக்கி
முறைப்பட வினையை முடித்துக் காட்டிப்
பாட்டிடை மெய்ப்பாடு பாங்குறத் தெரித்துப்
பாற்பட நூலின் யாப்புற வுரைத்த
நாற்பெயர் பெயரா நடப்பக் கிடத்திப்
போற்ற வின்னுரை பொருள்பெற விளம்பியும்
வையம் புகழ்ந்து மணிமுடி சூட்டிய
பொய்யில் வான்கதை பொதிந்த செந்தமிழ்ச்
சிந்தா மணியைத் தென்கடன் மாநிலம்
வந்தா தரிப்ப வண்பெரு வஞ்சிப்
பொய்யா மொழிபுகழ் மையறு காட்சித்
திருத்தகு முனிவன் கருத்திது வென்னப்
பருப்பொருள் கடிந்து பொருட்டொடர்ப் படுத்து
வினையொடு முடியப் புனையுரை யுரைத்து
நல்லறி வுடைய தொல்பே ராசான்
கல்வியுங் காட்சியுங் காசினி யறியப்
பொருடெரி குறுந்தொகை யிருபது பாட்டிற்
கிதுபொரு ளென்றவ னெழுதா தொழிய
விதுபொரு ளென்றதற் கேற்ப வுரைத்துந்
தண்டமிழ் தெரிந்த வண்புகழ் மறையோன்
வண்டிமிர் சோலை மதுரா புரிதனி
லெண்டிசை விளங்க வந்த வாசான்
பயின்ற கேள்விப் பாரத் துவாச
னுன்மறை துணிந்த நற்பொரு ளாகிய
தூய ஞான நிறைந்த சிவச்சுடர்
தானே யாகிய தன்மை யாள
னவின்ற வாய்மை நச்சினார்க் கினிய
னிருவினை கடியு மருவியம் பொதியின்
மருவிய குறுமுனி தெரிதமிழ் விளங்க
வூழி யூழி காலம்
வாழி வாழியிம் மண்மிசை தானே.

விருத்தம்.

பச்சைமா லனைய மேகம் பௌவநீர் பருகிக் கான்ற
வெச்சினுற் றிசையு மூன்று மமிழ்தென வெழுநா வெச்சின்
மெச்சிநா ளுளும் விண்ணோர் மிசைகுவர் வேத போத
னச்சினார்க் கினிய னெச்சி னறுந்தமிழ் நுகர்வர் நல்லோர்.

பத்துப்பாட்டு.

அரும்பதவிளக்கம்.

கு —குறிஞ்சிப்பாட்டு.
சிறு—சிறுபாணாற்றுப்படை.
திரு—திருமுருகாற்றுப்படை.
நெ —நெடுநல்வாடை.
ப —பட்டினப்பாலை.
பெரு —பெரும்பாணாற்றுப்படை.
பொரு—பொருநராற்றுப்படை.
மது —மதுரைக்காஞ்சி.
மலை —மலைபடுகடாம்.
மு —முல்லைப்பாட்டு.

[இந்த அரும்பதவிளக்கத்துள்ள பதங்கட்கும் பின்னர்ச்சேர்க்கப்பட்ட அருந்தொடர் விளக்கத்துள்ள தொடர்கட்கும் எழுதிய பொருள்கள் அவ்வவ்விடங்களில் நச்சினார்க்கினியரெழுதியவையே.]

அ.

அகநாடு - உண்ணாடு: மது, ௧௪௧.
அகல் - சட்டி: பெரு, ௩௭௭.
அகலறை - பாசறை; மலைப்பக்கமுமாம்: ப, ௨௩௭.
அகவ - ஒலியாநிற்க: திரு, ௧௨௨.
அகவர் - சூதர் = அழைத்துப் புகழ்வோர் [அகவல் - அழைத்தல்]: மது, ௨௨௩. நாட்டில்வாழ்வார்: பொரு. ௨௨௦.
அகளம் - நீர்ச்சால்: மலை, ௧௦௪. பத்தர்; தாழிபோலப் புடைபட் டிருத்தலின்: சிறு, ௨௨௪.
அசைத்த - முறித்த: மலை, ௪௨௧.
அசைந்தன்ன - தழைத்தாலொத்த: பெரு, ௧௫௧.
அசைய - தழைக்க: மது, ௩௨.
அங்காடி - கடை: மது, ௪௩௦, ௫௪௪.
அசைஇ - இருந்து: பெரு, ௩௧௧. இளைத்து: ப, ௨௫௧. இளைப்பாறி: சிறு, ௧௨; பெரு, ௩௧௦. வருத்தி: சிறு, ௧௭.
அசைஇய - ஒய்ந்த: சிறு, ௩௨.
அசைஇயது - கிடந்தது: திரு, ௧௦௬.
அசைத்த - கட்டிய: மு, ௧௪.
அசைதல் - இருத்தல்: திரு, ௧௭௬.
அஞர் - வருத்தம்: பொரு, ௮௮.
அட்டி - இட்டு: திரு, ௨௮. மிகவிட்டு: பெரு, ௪௫௫.
அட்டில் - அடுக்களை: சிறு, ௧௩௨.
அடம்பு - அடம்பம்பூ: கு, ௮௭.
அடர் - தகடு: மலை, ௪.
அடுக்கம் - பக்கமலை: திரு, ௪௨, பெரு, ௨௫௭. மலைப்பக்கம்: மலை, ௧௪௧, ௩௫௧.
அடை - முனை; நெல்லடையுமாம்: பெரு, ௨௭௮.
அடைச்சி - உடுத்து: மது, ௫௮௮.
அண்ணல் - தலைமை: சிறு, ௨௦௦.
அண்ணா - உண்ணாக்கு: பொரு, ௧௨.
அணங்கிய - பின்னிவளர்ந்த: மலை, ௨௨௩.
அணங்கு - தெய்வம்: பெரு, ௪௧௪. பேய்மகள்: பெரு, ௪௫௧. வருத்தம்: திரு, ௨௮௧. வருத்துந்தெய்வம்: மது, ௧௩௨.

அணைத்தல் - தலையெடுத்தல்: பொரு, க௩.
அணந்த - மேனோக்கிநின்றுவருந்தின: கு, ௩௫.
அணல் - கழுத்து: பெரு, உ௰௫. தாடி: பெரு, ௩௮.
அணிந்து - அழகுபெற்று: மது, உ௭௮.
அணுகுப - அண்ணிதாகநின்று: பொரு, க௪க.
அத்தம் - வழி: பெரு, ௩க.
அதரிகொள்ளுதல் - கடாவிடுதல்: மது, க௪.
அதள் - தோல்: பெரு, க௫க.
அதிகன் - ஓர்வள்ளல்; இவன் தனக்குக் கிடைத்த அமிழ்துவிளையும் கருநெல்லிக்கனியைத் தானுண்டு உடம்புபெறாதே ஔவைக்குக்கொடுத்தோன்: சிறு, க௰௩.
அதிரல் - புனலி: மு, ௫க. புனலிப்பூ: கு, எ௫.
அந்தணர் - அந்தத்தையணவுவார்; என்றது வேதாந்தத்தையே நோக்குவாரென்றவாறு: திரு, ௩௯; மது, ௪௭௪.
அமர்ந்து - பொருந்தி: திரு, க௩.
அமலுதல் - நெருங்குதல்: மலை, உகக.
அமலை - கட்டி: சிறு, க௯௪; பெரு, உஉ௪. சோற்றுத்தடி: மலை, ௪௪க.
அமன்ற - நெருங்கின: மது, எக௰.
அமைதல் - நெருங்குதல்: மலை, க௮க.
அமையான் - ஆறான்: ப, உஎ௰.
அயிர் - நுண்மணல்: மு, ௯உ.
அயிராது - ஐயுறாமல்: மலை, ௪௯க.
அயினி - உணவு: மலை, ௪௯எ.
அரக்கு - சாதிலிங்கம்: சிறு, எ௪, உ௫௯; பெரு, உக௩; பொரு, ௪௩.
அரந்தை - மனக்கவற்சி: மது, க௯௯.
அரலை - கொடும்பு; குற்றமுமாம்: மலை, உ௪. விதை: மலை, க௩௯.
அரி - அழகு: திரு, எ௯. வண்டு; மென்மையுமாம்: மது, உ௫உ.
அரிநர் - அறுப்பார்: மது, க௰; மலை, ௪எக.
அரிமா - சிங்கவேறு: ப, உ௯௮.
அரில் - சிறுகாடு: மலை, ௩எக. பிணக்கம்: பொரு, க௪க; மது, உ௮௮.
அருகா - கெடாத: பொரு, எஎ, க௪௯.
அருப்பம் - அரண்: மது, ௯எ; மலை, ௩எ௮; மு, உ௯. அரிது: மலை, கக. அருமை: மலை, உஉஉ.
அருவாளர் - அருவாளநாட்டிலரசர்: ப, உஎ௫.
அணா - வயிறு: மலை, ௩௰எ.
அல்கி - தங்கி: பெரு, க௭௯; பொரு, ௪க; மலை, க௫௮.
அல்லாந்து - மகிழ்ந்து: கு, க௪௩.
அலகு - பலகறை: மலை, உ௩௪.
அலங்கல் - அசைதல்: திரு, உக௮; பெரு, ௮௩; மலை, க௯க.
அலந்தோர் - இடுக்கட்பட்டோர்: திரு, உஎக.
அலமரும் - அசையும்: மலை, ககக, உகக.
அலரி - பூ: கு, ககஎ.
அலவுற்று - அலம்வந்து: கு, எ.
அலை - அலைத்தல்: நெ, ௯.
அலைக்கும் - வருத்தும்: திரு, ௫௰.
அலைப்ப - வருத்த: கு, க௰.
அவல் - விளைநிலம்: மலை, ௪௫௰.
அவலம் - கேடு: மலை, உ௮௫. மிடி: பெரு, ௩௮.
அவிழ் - சோறு: மலை, க௮௩.
அவைப்பு - குத்துதல்: சிறு, க௯௪.
அவையம் - திரள்: மது, ௪கஉ.
அவையல் - குத்தலரிசி: பொரு, க௯.
அழலுதல் - எரிதல்: பொரு, ௫.
அழன்ற - வெம்மைசெய்த: சிறு, உ௩௪.
அழுந்துபட்டிருத்தல் - நெடுங்காலம்அடிப்பட்டிருத்தல்: மது, ௩௪உ.
அழும்பில் - மானவிறல்வேளென்னுங் குறுநிலமன்னனூர்: மது, ௩௪௫.
அழுவம் - ஆழம்: மலை, ௫உ௮. குழி: மலை, ௩௯௮. பரப்பு: பெரு, ௩௫௰.
அளகு - கோழிப்பெடை: பெரு, உ௫௯.
அளவை - தன்மை: பொரு, ௯உ.
அளியன் - அளிக்கத்தக்கான்: திரு, உ௮௪.
அளை - முழை: பெரு, உ௰௮; பொரு, ௯; மலை, ௩௱. முழைஞ்சு: கு, உ௫உ; திரு, ௩க௪; மலை, உ௫௫. மோர்: பெரு, க௩௩.

அளைஇ - கலந்து: பெரு, ௨௭௮; மலை, ௧௮௪.
அறிந - அறியவல்லாய்: பொரு, ௫௭.
அறிவுமடம் - தான் கூறுகின்றவற்றை யுணரும் அறிவில்லாதார்மாட்டுத் தான் அறியாமைப் பட்டிருப்பது: சிறு, ௨௧௯.
அறிவுறல் - அறிவுறுத்தல்: கு, ௨௨.
அறுவை - உடை: சிறு, ௨௩௬. துகில்: பொரு, ௮௩.
அறை - பாத்தி: மலை, ௧௧௮. பாறை: கு, ௧௮.
அறையுற்று - வெட்டுதலுற்று: மலை, ௧௧௮.
அனந்தர் - கள்ளின்செருக்கு: பொரு, ௯௪.
அனந்தல் - மதம்: மலை, ௧௭௩.
அனிச்சம் - அனிச்சப்பூ: கு, ௬௨.

ஆ.

ஆகுளி - சிறுபறை: மது, ௬௦௬; மலை, ௧௪௦.
ஆங்கண் - ஊர்: மது, ௩௨௭.
ஆங்கு - அக்காலத்தே: சிறு, ௧௧௧.
ஆடி - அளைந்து: பெரு, ௩௩.
ஆடிய - அளைந்த: திரு, ௫௨.
ஆண்டலை - ஆண்டலைப்புள்: ப, ௨௫௮.
ஆணை - ஆக்கினை: மது, ௭௬௧.
ஆதி - குதிரைக்கதியு ளொன்று: மது, ௩௯௦.
ஆம்பல் - ஒருபண்: கு, ௨௨௩.
ஆம்பி - குடைக்காளான்: பெரு, ௧௫௭. பன்றிப்பத்தல்: மது, ௯௧.
ஆமூர் - நல்லியக்கோடனூர்: சிறு, ௧௮௮.
ஆய் - ஓர்வள்ளல்; இவன் தனக்குப் பாம்புகொடுத்த நீலக்கலிங்கத்தை ஆலின்கீழிருந்த இறைவனுக்குக் கொடுத்தோன்: சிறு, ௯௯.
ஆயம் - திரள்: சிறு, ௨௨௦; பொரு, ௧௨௩.
ஆர்கலி - வெள்ளம்: நெ, ௩.
ஆர்த்தி - கொடுத்து: பொரு, ௧௭௪.
ஆர்த்தும் - நுகர்விக்கும்: திரு, ௨௭௦.
ஆர்வம் - கருதியபொருள்கண்மேல் தோன்றின பற்றுள்ளம்: மது, ௪௮௧.
ஆர்வலர் - அன்புசெய்வோர்: திரு, ௯௯, ௨௨௧.
ஆர - நுகர: மது, ௮௨.
ஆரம் - ஆர்: சிறு, ௨௫௩; பெரு, ௪௯. சந்தனம்: திரு, ௨௧௭. முத்தாற்செய்த கச்சு: நெ, ௧௩௩.
ஆல் - கார்த்திகைமீன்; ஆரல் ஆலென விகாரம்: மலை, ௬௦௦.
ஆல - ஆரவாரித்தழைப்ப: பொரு, ௧௬௦.
ஆலும் - ஆரவாரிக்கும்: பெரு, ௩௩௦.
ஆவுதி - ஆகுதி: ப, ௫௫. யாகம்: ப, ௨௦௦; மது, ௪௯௪.
ஆளி - யாளி: பொரு, ௧௩௯.
ஆற்ற - பொறுத்திருக்க: கு, ௨௩.
ஆன்று - அமைந்தேன்: கு, ௩௪. நிறைந்து: மது, ௬௨௧.
ஆனாது - அமையாது: திரு, ௨௭௭; மலை, ௯௭.

இ.

இகல் - மாறுபாடு: திரு, ௧௩௧.
இகழுநர் - இகழ்ந்திருப்போர்: மலை, ௭௩.
இகுத்து - தாழ்த்து: ப, ௨௫௧; மலை, ௪௪. வாசித்து: மலை, ௩௯௧.
இகுதரும் - தாழ்ந்துவிழும்: மலை, ௨௨௯.
இகுப்ப - ஒலியாநிற்க: மலை, ௫௩௨.
இகுப்பம் - திரட்சி: மலை, ௩௯௭.
இசை - ஓசை: மலை, ௨.
இடங்கர் - முதலைவிசேடம்: கு, ௨௫௭.
இடன் - அகலம்: பொரு, ௯௫.
இடும்பை - மிடி: பொரு, ௯௭.
இணர் - குலை: ப, ௧௮. பூ: திரு, ௩௪.
இதணம் - பரண்: கு, ௪௧.
இதழ் - இமை: கு, ௨௪௭.
இதை - கப்பற்பாய்: மது, ௭௯, ௩௭௯.
இமில் - குட்டேறு: மலை, ௩௩௦.
இமிழ் - ஒலி: மலை, ௨௧௯.
இமிழ்ந்து - முழங்கி: மது, ௨௯௭.
இமைத்தல் - கண்களின் இதழ்களிரண்டினையுங்குவித்தல்: திரு, ௩.
இமைப்பு - விளக்கம்: திரு, ௮௫.
இயக்கம் - வழி: மலை, ௩௭௪.

இயக்கி - ஒலிப்பித்து: திரு, உசக.
இயக்கு - செலவு: மலை, ௫எக.
இயங்குநர் - வழிபோவார்: மலை, கஅ.
இயல்பு - ஒழுக்கம்: கு, கரு.
இயல - அசைய: திரு, உகரு.
இயலி - உலாவி: பெரு, கூகக.
இயவர் - வாச்சியக்காரர்: மது, கூ௦ச.
இயவு - வழி: பெரு, அஉ, மலை, ககக, கூஉகூ.
இயவுள் - தலைவன்; கடவுளுமாம்: திரு, உஎச.
இரட்ட - ஒலிப்ப: மது, சு௦சு. மாறியொலிப்ப: மது, உககூ.
இரட்டுதல் - மாறியொலித்தல்: திரு, அ௦.
இரவலன் - இரத்தற்றொழிலில் வல்லோன்: பெரு, சரு.
இரியல் - கெடுதல்: பெரு, உ௦உ.
இரீஇ - இருத்தி: பொரு, எசு. இருந்து: மலை, ௫சக.
இருக்கை - குடியிருப்பு: பெரு, உசஉ; பொரு, கசுகூ.
இருபிறப்பாளர் - உபநயனத்திற்கு முன்பு ஒருபிறப்பும் பின்பு ஒருபிறப்புமாகிய இரு பிறப்பினையு முடையவர்: திரு, கஅஉ.
இருமை - கருமை: திரு, ககக.
இருவி - தினையரிந்ததாள்: கு, கருகூ; மலை, க௦கூ.
இருள் - கருமை: மது, சுகூச.
இலஞ்சி - மடு: மது, உசஅ; மலை, உஉஅ.
இலம் - இல்லாமை: மலை, ௫எசு.
இலிற்றும் - துளிக்கும்: சிறு, உஉஎ.
இவர்தல் - படர்தல்: ப, உகூச; பொரு, ககரு. பரத்தல்: மலை, ருசச.
இவரும் - உலாவும்: மலை, க௦.
இழுக்கு - வழுக்குநிலம்: கு, உருஅ.
இழுது - நெய்விழுது: மலை, உசச, சசஉ.
இழை - பேரணிகலம்: மது, எ௦ச.
இளக்கும் - அசைக்கும்: ப, கஎஉ.
இளக - அசைந்துவிழும்படி: பெரு, கூசுக.
இளி - இளியென்னுநரம்பு: மலை, எ.
இளையோன் - இளஞ்சேட்சென்னி; இவன் கரிகாற்பெருவளவன் தந்தை: பொரு, ககூ௦.
இறடி - தினை: மலை, கசுசு.
இறவு - இறாமீன்: பொ, உ௦ச.
இறாவுதல் - வக்கி மயிர்போகச் சீவுதல்: மலை, உசகூ.
இறுத்த - முடித்த: பெரு, சசசு.
இறுப்ப - கிடக்க: பொரு, உஉரு.
இறும்பு - இளமரக்காடு: பெரு, சகரு. குறுங்காடு: மலை, உ௦ரு, உஎக.
இறும்பூது - அதிசயம்: மலை, கூருஅ.
இறை - இறப்பு: பெரு, உசுரு.
இறைகூடி - அரசாண்டு: பொரு, எக.
இறைகொண்ட - தங்குதல்கொண்ட: மது, உருகூ.
இன்பம் - இனிமை: மது, கசு.
இனம் - திரட்சி: மது, உகச.
இனி - இப்பொழுது: மலை, கூச.

ஈ.

ஈகை - பொன்: மலை, எஉ.
ஈங்கை - இண்டம்பூ: கு, அசு.
ஈர்ந்து - இழுக்கப்பட்டு: சிறு, ககூ.
ஈரிய - ஈரத்தையுடைய: கு, உசஅ.

உ.

உக்கம் - மருங்கு: திரு, க௦அ.
உகந்து - உயர்ந்து: மது, கூகூச.
உகுத்தென - போகட்டதாக: மலை, கசஅ.
உகைப்ப - எழுப்ப: மது, கஅச.
உட்க - அஞ்ச: திரு, உசகூ.
உட்கு - அச்சம்: கு, கஅச.
உடம்பிடி - வேல்: பெரு, எசு.
உடன் - அடைய: சிறு, ககூக.
உடன்று - கோபித்து, பெரு, சகஅ.
உடீஇ - உடுத்தி: சிறு, உகூசு. உடுத்து: திரு, கஅச, உ௦ச.
உடு - அம்பில் நாணைக்கொள்ளுமிடம்: கு, கஎ௦.
உடையூஉ - உடைந்து: கூ௦ரு.

உதள் - இடாய்: பெரு, ௧௫௧.
உந்தல் - நரம்புகளைத்தெறித்தல்: பொரு, ௨௩.
உந்தி - யாழகத்தோருறுப்பு: மலை, ௩௪. யாற்றிடைக்குறை: மது, ௨௪௫.
உந்தூழ் - பெருமூங்கிற்பூ: கு, ௬௫.
உம்பல் - வழிவந்தோன்: மது, ௬௧; மலை, ௫௪௦.
உமட்டியர் - உப்புவாணிகத்தியர்: சிறு, ௬௦.
உமணர் - உப்புவாணிகர்: சிறு, ௫௫; பெரு, ௬௫.
உய்த்தர-செலுத்துதலைச்செய்ய: மு, ௧௫.
உய்ம்மார் - செலுத்துதற்கு: மது, ௩௨௨.
உய்யாமை - உயிரைத் தாங்கியிராமை: கு, ௧௧.
உயர்நிலை - தெய்வத்தன்மை: திரு, ௨௮௯.
உயரி - எடுத்து: மு, ௯௧.
உயவும் - வருந்தும்: பொரு, ௩௮.
உயவை - உயவைக்கொடி: மலை, ௧௩௬.
உயிர் - ஓசை: கு, ௧௦௦.
உரவு - பரத்தல்: பெரு, ௪௫௩. மிகுதி: கு, ௪௫. வலிமை: மலை, ௩௨௬.
உராறுதல் - முழங்குதல்: மலை, ௩௫௭.
உரன் - அறிவு: சிறு, ௧௧௫.
உராஅய் - பரந்துசென்று: மது, ௧௨௫.
உராலின் - ஓடுதலினால்: மது, ௩௮௭.
உரிஞ்சிய - உரைத்த: திரு, ௩௩.
உரீஇ - தீற்றி: மலை, ௨௪.
உரு - அச்சம்: மது, ௧௦௦.
உருகெழு - அச்சம்பொருந்தின: திரு, ௨௪௪.
உருத்த - தோற்றின: பொரு, ௩௫.
உருப்பு - வெப்பம்: சிறு, ௮, ௧௭௪.
உருவம் - சிவந்தநிறம்: திரு, ௨௪௧.
உருளி - உருளை: பெரு, ௪௭.
உரை - புகழ்: மது, ௨௩௬.
உரைஇ - உலாவி: மது, ௩௭௮.
உல்கு - சுங்கம்: ப, ௧௨௫; பெரு, ௮௧.
உலகம் - சிவான்மாக்கள்: திரு, ௧. நன்மக்கள்: திரு, ௧௨௪.
உலறிய - உலறிக்கிடந்த: நெ, ௧௩௮. காய்ந்த: திரு, ௪௭.
உவலை - தழை: மது, ௩௧௧; மு, ௨௧.
உழக்க - கொன்றுதிரிய: மது, ௪௮.
உழக்கி - வென்று: மது, ௧௨௮.
உழந்த - வருந்திய: சிறு, ௧௩௫; பொரு, ௪௪.
உழவர் - உழவுத்தொழிலுடையோர்: பெரு, ௧௧௭.
உளர்தல் - அசைத்தல்: பொரு, ௧௭. அசைதல்: சிறு, ௬௦.
உளர்ப்பு - அலைத்தல்: திரு, ௧௯௮.
உளர - வாசிக்க: திரு, ௧௪௨.
உளை - கழுத்தின்மயிர்: பெரு, ௪௮௮. தேசாரி: நெ, ௯௩. தலையாட்டம்: சிறு, ௯௨; பெரு, ௨௭; பொரு, ௧௬௪. தூய்: திரு, ௮.
உறந்தை - உறையூர்: சிறு, ௮௩.
உறழ்குறித்தல் - வாதுசெய்யக்கருதுதல்: ப, ௧௭௧.
உறழ்ச்சி - மாறுபாடு: சிறு, ௧௧௨.
உறழ்தல் - மாறுபடல்: திரு, ௫. வீணையில் ஒருநரம்பைவிட்டு ஒருநரம்பைத் தெறித்தல்: பொரு, ௨௩.
உறுகண் - வருத்தம்: பெரு, ௪௩.
உறுநர் - சேர்ந்தவர்: திரு, ௪.
உறை - துளி: திரு, ௮; பெரு, ௨௧௧.
உறைப்ப - மிகவிழ: பெரு, ௩௭௧.

ஊ.

ஊக்கலர் - முயற்சியையுடையார்: மது, ௭௪௩.
ஊக்குதல் - தப்புதல்: மது, ௬௪௭.
ஊகம் - ஊகம்புல்: பெரு, ௧௨௨. கரியகுரங்கு: சிறு, ௨௨௧. குரங்குகள்: மலை, ௨௦௮.
ஊசல் - அசைவு: பொரு, ௩௦.
ஊர்தல் - ஏறுதல்: பெரு, ௨௪௧. பரத்தல்: சிறு, ௨௫௧.
ஊழ் - முறை: கு, ௪௪.
ஊழ்த்து - செவ்வியழிந்து: மலை, ௧௮௦.
ஊன்றி - அமுக்கி: பெரு, ௨௦௦.
ஊன்றிய - நட்டுவைத்த: ப, ௧௬௭.

எ.

எஃகம் - வாள்: மு, ௬௮. வேல்: நெ, ௧௭௩; பெரு, ௧௧௩.
எஃகு - கூர்மை: மலை, ௩௦௦.
எக்கர் - இடுமணல்: ப, ௧௧௭; மலை, ௫௫௧.
எடுப்பி - ஓட்டி: ப, ௨௩௩.
எதிர்தல் - தோற்றுதல்: மது, ௪௧௩.
எதிர்ப்பு - ஏற்றுக்கொண்டு: மது, ௧௨.
எதிரி - ஏற்றுக்கொண்டு: மலை, ௧௪௨.
எமியேம் - தமியேம்: கு, ௩௨.
எய்=எய்ப்பன்றி - முள்ளம்பன்றி: பெரு, ௮௮; மலை, ௩௦௧.
எய்த்த - இளைத்த: பொரு, ௬௮.
எயிற்பட்டினம் - நல்லியக்கோடன் ஊர்: சிறு, ௧௫௨ - ௧௫௩.
எயிற்றியர் - எயினக்குலத்தின் மகளிர்: சிறு, ௧௭௫.
எயினர் - எயினச்சாதியிலுள்ளார்: பெரு, ௧௨௯.
எருக்கி - அடித்து: பெரு, ௧௪௨. வெட்டி: மு, ௨௫.
எருத்து - கிளிஞ்சில்: சிறு, ௫௮.
எருவை - பஞ்சாய்க்கோரை; கொறுக்கச்சியுமாம்: கு, ௬௮.
எல் - ஞாயிறு: திரு, ௭௪.
எல்லரி - சல்லி: மலை, ௧௦.
எல்லை - பகல்: பொரு, ௧௧௮; மது, ௨௩௧. பகற்பொழுது: பொரு, ௨௩௩.
எழால் - யாழ்: பொரு, ௫௬.
எழு - கணையம்: சிறு, ௧௧௨. கணையமரம்: பெரு, ௪௮.
எறுழம் - எறுழம்பூ: கு, ௬௧.
எனின் - என்கையினாலே: பொரு, ௧௦௭.

ஏ.

ஏக்கறுதல் - இத்தன்மை பெற்றிலேமே யென்று விரும்புதல்: சிறு, ௧௫௭.
ஏங்குவனர் - ஏங்குவார்: மது, ௪௦௪.
ஏணி - எல்லை: மது, ௧௧௧.
ஏமம் - இரட்சை: திரு, ௩௭. காவல்: சிறு, ௭௬. பாதுகாவல்: மது, ௬௮௬.
ஏமாப்ப - கலக்கமுறும்படி: மது, ௫௭௫. துணிய: பொரு, ௬௮.
ஏமுறல் - மயக்கமுறல்: திரு, ௧௬௩.
ஏர் - எழுச்சி: பொரு, ௩௬.
ஏர்பு - எழுந்து: திரு, ௧; மு, ௪.
ஏரகம் - மலைநாட்டகத்து ஒரு திருப்பதி [௨௩ - ம் பக்கம்.]: ௧௮௯.
ஏறு - இடி: பெரு, ௧௩௫; உருமேறு: மது, ௨௪௩.
ஏன்று - வஞ்சியாது எதிர்நின்று: திரு, ௩௮, ௫௫.

ஐ.

ஐ - வியப்பு: திரு, ௧௧௧.
ஐது - மெல்லிது: சிறு, ௧௩.
ஐயர் - இருடிகள்: திரு, ௧௦௭.
ஐயவி - வெண்சிறுகடுகு: திரு, ௨௨௮; நெ, ௮௬; மது, ௨௮௭; மலை, ௧௨௩.

ஒ.

ஒடுக்கம் - ஒதுங்கியிருக்கின்ற இடம்: மது, ௬௪௨.
ஒதுங்கல் - நடத்தல்: பொரு, ௪௩.
ஒய்யென - கடுக: பொரு, ௧௫௨.
ஒரீஇ - நீக்கி: மது, ௪௧௮.
ஒருசிறை - ஒருபக்கம்: பொரு, ௩௦.
ஒல்க - சாய: ப, ௨௫௦.
ஒல்குதல் - நுடங்குதல்: சிறு, ௧௩௫.
ஒல்லென - ஒல்லென்னு மோசைபட: பொரு, ௧௭௭.
ஒலித்தல் - தழைத்தல்: நெ, ௩௮.
ஒலிந்த - தழைத்த: மது, ௨௬௧.
ஒழுகிய - ஒழுங்குபட்ட: சிறு, ௨௨௪; பொரு, ௪௧. ஒழுங்குபடக்கிடந்த: பொரு, ௭. ஒழுங்குபடவளர்ந்த: சிறு, ௨௧.
ஒழுகின - வளர்ந்தன: மலை, ௧௦௬.
ஒழுகை - சகடவொழுங்கு: சிறு, ௫௫; பெரு, ௬௩.
ஒளி - விளக்கம்: ப, ௨௩௨.

ஒளியர் - ஒளிநாட்டார்: ப, ௨௭௪.
ஒளிறுதல் - விளங்குதல்: நெ, ௧௭௨; பெரு, ௫௦௦.
ஒற்றி - வேய்த்து: மது, ௬௪௨.
ஒன்னு - பொருந்தாத: பெரு, ௧௧௮.

ஓ.

ஓ - சென்றுதங்குதல்: திரு, ௩.
ஓச்சி - ஓட்டி: கு, ௧௫௦.
ஓடா - கெடாத: திரு, ௨௪௭.
ஓடுதல் - வருந்துதல்: சிறு, ௨௧௪.
ஓடை - நெற்றிப்பட்டம்: திரு, ௭௧. பட்டம்: மது, ௪௩.
ஓதி - பாடி: சிற, ௨௨.
ஓப்பி - ஓட்டுதலைச்செய்து: கு, ௧௦௧.
ஓம்ப - பாதுகாப்ப: பொரு, ௧௮௬.
ஓம்பி - பரிகரித்து: பெரு, ௨௩௦.
ஓம்புதல் - பரிகரித்தல்: திரு, ௨௩௧.
ஓர்க்கும் - நினையாநிற்கும்: திரு, ௩௬.
ஓரி - ஓர்வள்ளல்; இவன் கூத்தர்க்கு மலைநாடுகளைக்கொடுத்தோன்: சிற, ௧௧௧. ஓரியென்னும் வள்ளலின் குதிரை; பிடரிமயி ரென்றுமாம்: சிறு, ௧௧௧. குதிரைக் கழுத்தின்மயிர்: பொரு, ௧௬௪. நிறம்: மலை, ௫௨௪. மயிர்: பெரு, ௧௭௨.
ஓவம் - சித்திரம்: ப, ௪௧.
ஓவு - சித்திரம்: மது, ௩௬௫.

க.

கச்சம் - கச்சு: மது, ௪௩௬.
கசடு - வடு: பொரு, ௭௦.
கஞ்சகம் - கருவேப்பிலை: பெரு, ௩௦௮.
கஞலிய - நெருங்கின: சிற, ௧௦௮; மலை, ௩௫௮.
கட்சி - காடு: பெரு, ௨௦௫; மலை, ௨௩௫.
கட்டளை - உரைகல்: பெரு, ௨௨௦.
கட்டில் - அரசவுரிமை; சிங்காதனமுமாம்: மலை, ௫௫௦.
கட்பு - களைபறித்தல்: மது, ௨௫௮.
கடவுள் - முனி: மது, ௪௧.
கடறு - காடு: பெரு, ௧௧௯. மது, ௨௭௪.
கடாவுறுப்ப - செலுத்தலைச்செய்கையினாலே: சிற, ௧௦.
கடி - அச்சம்: மது, ௬௧௧. காவல்: பெரு, ௪௧. பேய்: மது, ௩௬.
கடு - கடுமரம்: மலை, ௧௪.
கடுக்கும் - ஒக்கும்: பொரு, ௧௪. கடுக்கவோடும்: மது, ௩௮௮.
கடுங்கண் - தறுகண்மை: மது, ௬௧௧; மலை, ௩௨௫.
கடுஞ்சூல் - முற்பட்டசூல்: பெரு, ௩௯௫; மது, ௬௦௧.
கடைஇ - செலுத்தி: மது, ௪௪௦. செலுத்திக்கொடுத்து: மது, ௨௨௦.
கடைக்கூட்டல் - முடிவுபோக்கல்: பொரு, ௧௭௫.
கடைநர் - கடைவார்: மது, ௫௧௧.
கண்கூடு - நெருக்கம்: பொரு, ௧௫.
கண்டம் - பலநிறத்தாற்கூறுபட்ட மதிட்டிரை; ஆகுபெயர்: மு, ௪௪.
கண்ணி - போர்ப்பூ: ௫௧௬.
கண்ணுள்வினைஞர் - சித்திரகாரிகள்; நோக்கினார்கண்ணிடத்தே தந்தொழிலை நிறுத்துதலிற் கண்ணுள்வினைஞரென்றார்: மது, ௫௧௮.
கண்ணுளர் - கூத்தர்: மலை, ௫௦.
கணம் - திரட்சி: பெரு, ௨௫௧; மது, ௫௩௦.
கணவீரம் - செவ்வலரி: திரு, ௨௩௬.
கவை - திரட்சி: பெரு, ௧௧; மலை, ௩௮௦.
கவைக்கால் - இரண்டகால்: திரு, ௧௪.
கதழ்வுறுதல் - கலங்கிக்கூப்பிடுதல்: பெரு, ௨௫௩.
கதுப்பு - மயிர்: திரு, ௪௭.
கதுமென - கடுக: பொரு, ௧௦௧.
கந்து - கம்பம்: மது, ௩௮௩.
கம்புள் - கம்புட்கோழி: மது, ௨௫௪.
கம்மியர் - நெய்தற்றொழிலை யுடையார்: மது, ௫௨௧.
கம - நிறைவு: திரு, ௭.
கமழ்தல் - தோற்றுதல்: பொரு, ௧௧.

கயம் - நீருநமடு: மலை, உ௬௩.
கயவாய் - புகார்முகம்: மலை, ௫உ௮.
கரண்டை - குண்டிகை: மது, ௪௮உ.
கரந்தை - நாறுகரந்தை: கு, ௭௩.
கரம்பை - சரம்பைநிலம்: பெரு, ௩௩.
கராம் - முதலைவிசேடம்: கு, உ௫௭.
கரிகாலன் - ஓர்சோழன்; நெருப்பாற்கரிந்தகாலையுடையவ னென்றவாறு; இதனை "முச்சக்கரம்" [௫௮-ம் பக்கம்] என்னுங்கவியானும், "சுடப்பட் டுயிருய்ந்த சோழன் மகனும் - பிடர்த்தலைப் பேரானைப்பெற்ற - கடைக்கால் - செயிரறு செங்கோல் செலீஇயினானில்லை - யுயிருடையா ரெய்தா வினை" என்னும் பழமொழிச் [௨௦௫] செய்யுளானும் உணர்க: பொரு, ௧௪௮.
கருப்பை - எலி: பெரு, ௮௫.
கருமை - கொடுமை: பெரு, ௭௪.
கருவி - தொகுதி: கு, ௫௩; பெரு, உ௪; பொரு, உ௩௩; மலை, ௩௫௭.
கருனை - பொரிக்கறி: பொரு, ௧௧௫.
கரையும் - அழைக்கும்: பெரு, ௩௫௦.
கலப்பையிர் - வாச்சியமுட்டுக் கருவியுடையபையையுடையீர்: மலை, ௧௩.
கலம் - பேரணிகலம்: மலை, ௫௦.
கலவம் - தோகை: பொரு, உ௧உ.
கலாபம் - தோகை: சிறு, ௧௫.
கலாவ - கலக்க: திரு, ௩௦௧. கலக்கமெய்த: நெ, ௬.
கலாவல் - கூடுகை: கு, ௪௮.
கலி - ஆரவாரம்: கு, ௪௦. செருக்கு: நெ, ௧௭௧; மது, ௩௯௦. பெருக்கு: மது, ௧௧௮. மனச்செருக்கு: ப, ௩௨.
கலிங்கம் - போர்வை: சிறு, ௮௫.
கலித்த - செருக்குவளர்ந்த: மலை, ௧௪௬. செருக்கின: மது, ௧௧௨. மகிழ்ந்த: மது, ௩௦௪. மிக்கெழுந்த: நெ, உ௧.
கலித்து - செருக்கி: ப, ௧௩௬.
கலிப்ப - பெருக: பொரு, ௧௩௪.
கலுழ்தல் - கலங்குதல்; ஒழுகுதலுமாம்: மது, ௪௧௩.
கலுழி - பெருக்கு: கு, ௧௭௪; மலை, ௫௫௫.
கலை - முசுக்கலை: பெரு, ௪௩௩.
கவடு - பருத்தல்: மலை, ௩௪.
கவல்பு - கவற்சி: பொரு. ௩௫.
கவலை - கவர்த்தவழி: பெரு, ௮௧. நாற்சந்தி: மு, ௩௦. பலவழி: மது, ௩௧உ; மலை, ௩௮௧, ௩௩௩.
கவவு - உள்ளீடு: மது, ௬௨௬. இன்றல்: பொரு,௧௮௪. முயக்கம்: மது, ௬௩௩.
கவாஅன் - பக்கமலை: ப, ௧௩௮.
கவிகை - கொடுத்துக்கவிந்தகை: மலை, ௩௩௧.
கவின்று - அழகுபெற்று; கவினென்னும் பண்படியாகக் கவின்றென்னும் தொழில் பிறந்தது; திரு, உ௧.
கவைஇ - அணைத்து: கு, ௧௮௫. சூழ்ந்து: திரு, ௮௭.
கவைஇய - அகத்திட்ட: மலை, ௩௪. சூழ்ந்த: திரு, ௧௩; மது, ௭௧௬.
கவைத்தாம்பு - தாமணியை யுடைய நெடுந்தாம்புகள்: பெரு, உ௪௪.
கழங்கு - கழல்: பெரு, ௩௩௫.
கழால - கழற்ற: சிறு, ௧௪௮.
கழிப்பி - போக்கி: பொரு, ௧௧௧.
கழுது - பரண்: மலை, உ௪௩. பேயிலொருசாதி: மது, ௬௩௩.
கழை - கோல்: மலை, ௧௧௧.
களமர் - வீரர்; களத்தே சேறலிற் களமரென்றார்: மது, ௩௩௩.
களரி - போர்க்களம்: ப, ௫௧.
களி - களிப்பு: மது, ௬௬உ. வண்டல்: நெ, ௧௬.
களைஞர் - களைகளைப்பறிப்பார்: பெரு, உ௧௩.
கற்சிறை - கல்லணை: மது, ௭உ௫.
கறங்க - ஒலிக்க: திரு, உ௪௦.
கறி - மிளகு: திரு, ௩௦௧.
கன்னல் - கரகம்: நெ, ௬௫.
கனை - செறிதல்: மது, உ௩௫.
கனைத்து - திரண்டு: மலை, ௧௧௭.

கா.

காஞ்சி - காஞ்சிப்பூ: கு, ௮௪. காஞ்சிமரம்: சிறு, ௧௭௧.

காட்சி - அறிவு: திரு, ௧௩௯.
காடி - ஊறுகறி: பெரு, ௩௧௦. கஞ்சி: நெ, ௧௩௪, கழுத்து; புளிங்கறியுமாம்: பொரு, ௧௧௯. புளியங்காய் நெல்லிக்காய் முதலியன ஊறவிட்டுவைத்தது; செய்யென்பாருமுளர்: பெரு, ௫௭.
காண் - அழகு: திரு, ௩௩, ௨௫௦.
காண்மார் - காண்டற்கு: மது, ௪௪௩.
காத்து - பரிகரித்து: மது; ௪௧௭.
காமர் - விருப்பம்: சிறு, ௭௭; திரு, ௭௫; மது, ௨அ௨.
காமரம் - சீகாமரமென்னும் பண்: சிறு, ௭௭.
காய - காவின: மலை, ௧௩.
காயம் - காழ்ப்பு: மலை, ௧௨௬.
கார்கோள் - கடல்; கார் முகக்கப்படுதலிற் கடல் கார்கோளென்று பெயர்பெற்றது; ஆகுபெயர்: திரு, ௭.
காரி - ஓர்வள்ளல்; இவன் இரவலர்க்கு நாட்டைக் கொடுத்தோன்: சிறு, ௯௫. ஓர் வீரன்; அவன் குதிரை: சிறு, ௧௧௦, கரியகுதிரை: சிறு, ௧௧௦. நஞ்சு: மலை, அ௩.
காரேறு - கரியகடா: பெரு, ௨௪௦.
கால் - காம்பு: கு, ௧௧௭.
கால்யாத்த - நெருங்கின: பெரு, ௩௩௧.
காலோர் - காலாட்கள்: மது, ௪௪௧.
காவிதிமாக்கள்-காவிதிப்பட்டங் கட்டின அமைச்சர்: மது, ௪௯௯.
காழ் -இருப்பு நாராசம்: பொரு, ௧௦௯. கருமை: கு, ௬௦௭; சிறு, ௬. கழிகள்: சிறு ௧௩௩. காம்பு: நெ, ௭௧௬. குத்துக்கோல்: மு, ௪௪. தறிகள்: பெரு, ௨௪௪. தூண்: நெ; ௧௧௧. வடம்: திரு, ௨௦௪; மது, ௬அ௧. விதை: பெரு, ௧௩௦; மலை, ௭௭௪.
காழ்வை - அகிற்பூ: கு, ௩௩.
காழகம் - கலிங்கம்: திரு, ௧அ௪.
காழோர் - பரிக்காரர்: மது, ௬௯அ. பரிக்கோலையுடையோர்: பெரு, ௩௧௩.
காளாம்பி - காளான்: சிறு, ௧௩௪.
கானல் - கடற்கரை: ப, ௬௪. கரை: மது, ௭௭௪.
கானவர் - முல்லைநிலத்துவாழ்வார்: பொரு, ௨௨௦.

கி.

கிடங்கில் - நல்லியக்கோடன் ஊர்: சிறு, ௧௬௦.
கிடுகு - சட்டம்: ப, ௧௬௭.
கிண்கிணி - சிறுசதங்கை: திரு, ௧௩.
கிணைமகள் - கிணைவறுடையமகள்: சிறு, ௪௩.
கிலுகிலி - கிலுகிலுப்பை: சிறு, ௬௧.
கிழவிர் - கிழமையுடையீர்: மலை, ௭௬௯.
கிழவோன் - உரித்தாந்தன்மையை யுடையோன்: பொரு, ௨௪அ. உரிமையையுடையோன்: திரு, ௩௧௭; பெரு, ௯௦௦; மலை, ௯அ௩.
கிழார் - பூட்டைப்பொறி: மது, ௬௩.
கிளர்தல் - எழுதல்: திரு, அ௨.
கிளைஇய - கிளைத்த: கு, ௧௧௯.
கிளையாமை - இமையாமை: கு, ௧௩௨.
கின்னரம் - கின்னரப்பறவை: பெரு, ௪௯௪.

கு.

குட்டம் - ஆழம்: சிறு, ௧அ௦.
குட்டுவர் - குட்டநாட்டார்: மது, ௧௦௫.
குட்டுவன் - குட்டநாட்டையுடையோன்: சிறு, ௪௯.
குடசம் - வெட்பாலைப்பூ: கு, ௬௭.
குடந்தம்பட்டு - வழிபட்டு; வணக்கம் பட்டு என்றுமாம்; குடஎன்பது நடவென்பதபோல வினைவை யுணர்த்துவதோர் உரிச்சொல்லாதலின் அதனடியாகப்பிறந்த பெயருமாம்: திரு, ௨௨௯.
குடவர் - குடநாட்டிலுள்ளார்: ப, ௨௭௯.
குடாவடி - வளைந்த அடியையுடையது: மலை, ௫௦௧.
குடி - குடிமக்கள்: பொரு, ௧அ௨.
குடிஞை - பேராந்தை: பொரு, ௨௧௦; மலை, ௪௪௧.
குண்டு - ஆழம்: திரு, ௧௯௧; மது, ௬௪.
குத்த - தின்ன: பொரு, ௨௨௨.
குத்தி - ஊன்றி: மு, ௪௧.

குந்தம் - எறிகோல்: மு, சக.

குப்பை - பொலி: பெரு, உசா; பொரு, உசச.

குமரி - அழியாத்தன்மை: பெரு, உசஎ.

குய் - தாளிப்பு: மது, எ௬௭.

குயம் - அரிவாள்: பொரு, உசஉ.

குயினர் - துளையிடுவோர்: மது, ௬கக.

குரம்பை - குடில்: சிறு, கஎச; ப, ககஅ; பெரு, அஅ; மது, ஈக௦.

குரல் - குரலென்னுநரம்பு: மது, ௬௬. கொத்து: பெரு, ககஉ. மிடறு: திரு, உகஉ.

குரவம் - குரவம்பூ: கு, கூக.

குரவை - ஓர்கூத்து: திரு, ககஎ.

குரிசில் - தலைவன்: திரு, உஎக.

குரீஇப்பூளை - சிறுபூளை: கு, எஉ.

குருகிலை - முருக்கிலை: கு, எரு.

குருகு - குருக்கத்தி: பெரு, ஈஎக. குருகென்னும்பறவை: மது, உகஅ.

குரும்பி - புற்றாம்பழஞ்சோறு: பெரு, உஎஎ.

குரை - ஆரவாரம்: பொரு, உச௦.

குல்லை - கஞ்சங்குல்லை: திரு, உ௦க; பொரு, உருச. கஞ்சங்குல்லைப்பூ: கு, எஅ.

குலை - பூங்கொத்து: பெரு, ஈஎக.

குவைஇ - குவிக்கையினாலே: பெரு, க௦ச. குவித்து: கு, கூஅ. பரப்பி: ப, கஎஅ.

குவைஇய - திரட்டின: பொரு, உசச.

குழல் - குழன்மீன்: சிறு, ககரு.

குழிசி - பானை: பெரு, ஈசுசு.

குழும்பு - குழி: மது, உசச; மது, உஎரு. திரள்: மது, உச.

குழும - முழங்க: மது, கஎஎ.

குளவி - காட்டுமல்லிகை: சிறு, சசு; திரு, ககக. காட்டுமல்லிகைப்பூ: கு, எசு.

குளித்தல் - மறைதல்: சிறு, ககு.

குளிர் - அரிவாள்; கிளிகடிகருவியுமாம்: மலை, கக௦. கிளிகடிகருவி: கு, சரு.

குறடு - அச்சுக்கோக்குமிடம்: சிறு, உ௬உ.

குறமகள் - குறச்சாதியாகியமகள்: திரு, உசஉ.

குறள் - சிறுமை: பெரு, ககரு.

குறிஞ்சி - ஒருபண்: திரு, உருக. குறிஞ்சிப்பண்: பெரு, கஅஉ; மலை, ஈ௬க.

குறுநர் - பறிப்பார்: பெரு, உக௬.

குறுநறுங்கண்ணி - குன்றிப்பூ: கு, எஉ.

குறும்பு - அரண்: பெரு, கஉக. வலி: மலை, ௬௦ச.

குறும்பொறி - உதரபந்தம்: திரு, உகரு.

குறை - தசை: பெரு, சஎஉ; பொரு, உகஎ.

குறைஇய - அறுத்த: மது, ஈஉ௦.

குறைவில் - இந்திரவில்: பெரு, உகஉ.

கூ.

கூட்டு - கொள்ளை: மது, எசுஉ.

கூட்டுண்ணும் - கொள்ளைகொண்டுண்ணும்: பெரு, கககு.

கூடல் - புகார்முகம்: ப, கூஅ.

கூடு - நெற்கூடு: பொரு, கஅஉ.

கூம்ப - மனவெழுச்சிகுறைய: ப, உஎக.

கூம்பு - பாய்மரம்: மது, ஈஎஎ.

கூர - குளிர்ச்சிமிக; குன்றுக்கவென்றுமாம்: நெ, கூ.

கூனா - இறப்பு: ப, அக.

கூலம் - பண்டம்: மது, ஈகஎ.

கூவல் - கிணறு: மலை, ஈசுசு.

கூவியர் - அப்பவாணிகர்: மது, கூஉஎ.

கூவியன் - அப்பவாணிகன்: பெரு, ஈஎஎ.

கூவிரம் - கூவிரப்பூ: கு, சுசு.

கூவை - கூவைக்கிழங்கு; திரளுமாம்: மது, கசஉ; மலை, கரு௭. திரள்: மலை, சஉஉ.

கூழ் - நெல்லுமரிசியும்: ப, கசுரு.

கூளி - ஆண்பேய்: ப, உ௬க.

கூளியர் - சேவித்துநிற்பார்: திரு, உஅஉ. நாடுகாக்கும்வேடர்: மலை, சஉஉ. வேட்டுவர்: மது, கூகக.

கெ.

கெண்டி - அறுத்துத்தின்று: பெரு, கசரு.

கெழுமி - பொருந்தி: ப, சஎ.

கே.

கேட்டிசின் - கேட்பாயாக: மது, ௨௦அ.
கேணி - சிறியகுளம்: ப, ௫௧.
கேள் - உறவு: பொரு, எ௪.
கேளிர் - நட்டார்: பொரு, எ௪.

கை.

கை - ஒழுக்கு: மு, ௪௧. செயல்: மது, ௩௫௧.
கைஇ - கோலஞ்செய்து: மது, ௪௧௫.
கைதொழுதல் - கையைத்தலைமேலேவைத்தல்: திரு, ௨௫௨.

கொ.

கொங்கு - தாது: கு, அ௩; சிறு, எ௧. தேன்: சிறு, ௧அ௪.
கொட்டம் - கொட்டை; நூற்கின்றகொட்டையுமாம்: சிறு, ௧௩௩.
கொட்டி - அப்பி: திரு, ௩௫.
கொட்டை - திரளமுடிந்த முடி; தும்புமாம்: பொரு, ௧௫௫.
கொடி - ஒழுங்கு: மது, ௧௫௫, ௩௩௫.
கொடிஞ்சி - தாமரைப்பூவாகப்பண்ணித்தேர்த்தட்டின் முன்னே நடுவது: மது, எ௫௨.
கொடுத்தன்று - கொடுத்தது: திரு, ௩௪.
கொடுமார் - கொடுத்தற்கு: மது, ௪௫௧.
கொடுவாள் - வளைந்த அரிவாள்: பெரு, ௪எ௧.
கொண்டி - உணவு; கொள்ளப்படுதலின் உணவாயிற்று; கொள்ளையுமென்ப: மது, ௧௩எ. கொள்ளை: ப, ௨௧௨; பெரு, ௪௫௪.
கொண்மர் - கொள்வார்: மது, ௫௧௪.
கொண்மார் - கொள்ளுதற்கு: திரு, ௧எ௩.
கொல்லன் - கொற்றொழில் செய்கின்றவன்: பெரு, ௨௦எ.
கொலைஇய - கொல்லுதலைச்செய்த: திரு, ௧௩௪.
கொழித்தல் - தெள்ளுதல்: திரு, ௩௦௧.
கொழிப்ப - மேலேயாக: மது, ௨எ௪.
கொழுக்க - தழைப்ப: மது, ௧௦.
கொழுதி - பறித்து: மது, ௫அஎ.
கொழுமை - அழகு: பொரு, ௨௩.
கொள்கை - கோட்பாடு: மலை, ௩௪. விரதம்: திரு, அ௩; மது, ௪அ௦, ௪௩௨.
கொள்ளி - நெருப்பு: நெ, அ.
கொள்ளை - விலை: பெரு ௩௪; மது, ௨௫௧.
கொளீஇ - கொளுத்தி: பொரு, எஅ.
கொளை - பாட்டு: பொரு, ௨௧௧.
கொற்கை - ஓரூர்: [இது பாண்டியனுடையது] சிறு, ௩௨; மது, ௧௩அ.
கொற்றவர் - வெற்றியையுடையோர்: மது, எ௪.
கொற்றவன் - வெற்றியையுடையவன்: மது, அஅ.
கொற்றவை - வனதுர்க்கை: திரு, ௨௫அ.
கொன் - பெரிது: மது, ௨௦எ.

கோ.

கோகுடி - கோகுடிப்பூ: கு, அ௧.
கோட்டம் - கரை: ப, ௩௩.
கோடல் - வெண்கோடற்பூ: கு, அ௩.
கோடியர் - கூத்தாடுவோர்: சிறு, ௧௦௧. கூத்தர்: சிறு, ௧௨௫; பொரு, ௫எ; மலை, ௨௩௩.
கோடு - ஊதுகொம்பு: திரு, ௨௦௧. கரை: பெரு, ௨எ௩. கொம்பென்னும் வாச்சியம்: மலை, ௫. மலை: சிறு, ௨௪௫; மு, ௫. மேட்டுநிலம்: மது, ௨அ௩. வீணைத்தண்டு: சிறு, ௨௨௨; நெ, எ௦.
கோணம் - தோட்டி: மது, ௫௧௨.
கோலி - வளைத்து: மு, ௪௪.
கோள் - குலை: சிறு ௨எ; பொரு, ௨௦அ.
கோளி - பூவாமற் காய்க்குமரம்: பெரு, ௪௦எ.

கௌ.

கௌவை - எள்ளிளங்காய்: மது; ௨எ௧.

ச.

சண்பு - சண்பங்கோரை: மது: கஎஉ.
சதுக்கம் - நாற்சந்தி: திரு, உஉரு.
சந்து - பலவழிகளுங்கூடினசந்தி: மலை, ௩௯௯.
சமம் - நடுவுநிலைமை: திரு, ௬௬.
சலம் - மாறுபாடு: மது, ௬௧உ.
சவட்டி - மென்று: பெரு, உ௬எ.

சா.

சாஅய் - இளைத்து: சிறு, ௧௧. நுணுகி: கு, உ௫௦.
சாடு - சகடம்: பெரு, ௧அஅ.
சாணம் - தழும்பு: மது, ௫௯௯.
சாத்து - திரள்: பெரு, அ௦.
சாதி - திரள்: பெரு, உ௧௯.
சாம்பு - சேக்கை: பெரு, ௧௫௦.
சாம்பும் - வாடும்: ப, ௬உ.
சாய் - கோரை: பெரு, உ௦௧. செறும்பு: திரு, ௯௬உ.
சாயல் - மென்மை: சிறு, ௧௬; திரு,உ௧௯.
சாரல் - பக்கமலை: சிறு, ௬௦.
சால்பு - அமைதி: கு, ௬௫.
சாலிநெல் - செந்நெல்: பொரு, உ௪௬.
சாலினி - தேவராட்டி: மது, ௯௧௦.
சாலுதல் - அமைதல்: திரு, உஅ௧.
சாவகர் - விரதங் கொண்டோர்: [இவர் சைனர்] மது, ௪எ௬.
சாற்றி - நிறைத்து: மது, உ௪௬.
சாறு - விழா: சிறு, உ௦௧; திரு, உஅ௯; பொரு, உ.
சான்ற - அமைந்த: திரு, உஅஎ.
சான்றோர் - அறிவுடையோர்: கு, உஅ.

சி.

சித்தன்-முருகக்கடவுள்: [பக்-உஎ.]
சிதர் - துவலை; மெத்தெனவுமாம்: மு, ௫உ. வண்டு; சிந்துதலுமாம்; சிச்சிலியுமாம்: சிறு, உ௫௪.
சிதர்வை - சிதர்வை: பெரு, ௪௬அ.
சிதரல் - சிதறுதல்: மது, உ௪௪.
சிதறி - பலவாகக்கொடுத்து: மது, உ௨௪.
சிதறும் - எல்லாருக்குங்கொடுக்கும்: மது, ௬௦௪.
சிதார் - சீலை: பொரு, அ௧. துணி: பொரு, ௧௫௪.
சிந்துவாரம் - கருநொச்சிப்பூ: கு, அ௧.
சிமிலி - உறி: மது, ௪அ௯.
சிமையம் - உச்சி: நெ, உஎ.
சிரல் - சிச்சிலி: சிறு, ௧அ௧.
சிரறியவன் - கோபித்தவன்: பொரு, ௬உ௪.
சில்காற்று - தென்றற்காற்று: மது, ௯௫அ.
சில்பலி - சிறுபலி: திரு, உ௯௪.
சிலதர் - தொழில்செய்வார்: பெரு, ௯உ௪.
சிலம்பி - சிலந்தி: நெ, ௫௧; பெரு, உ௯௯.
சிலம்பு - பக்கமலை: பெரு ௯௯௦, ௯எஉ; மலை, ௧௪. மலைப்பக்கம். திரு, உ௯அ.
சிலைக்கும் - ஆரவாரிக்கும்: பெரு, உ௬௦.
சிலைப்ப - முழங்க: திரு, ௯௬௫.
சிற்றினம் - அறிவுமொழுக்கமு மில்லாத மாக்கள் திரள்: சிறு, உ௦எ.
சிறத்தல் - மிகுதல்: மது, உ௪௪.
சிறப்பு - தலைமை: மது, ௫௧, எ௬உ.
சிறுகுடி - சிறிய ஊர்: திரு, ௧௧௯.
சிறுகுழை - தாளுருவி: பெரு, ௧௬௧.
சிறுசெங்குரலி - கருந்தாமக்கொடிப்பூ: கு, அஉ.
சிறுபசுமஞ்சள் - மஞ்சளில் ஒருசாதிவிசேடம்: திரு, உ௯௫.
சிறுமாரோடம் - செங்கருங்காலிப்பூ: கு, எஅ.
சிறை - வரம்பு: பொரு, உ௪௬.
சினம் - கோபத்தின் பின்னுகச் சிறிது பொழுதநிற்பது: திரு, ௧௯௫.
சினை - கொம்பு: திரு, உ௧௭. சிறிய கொம்பு: சிறு, ௧எஅ.

சீ.

சீக்கும் - தூாலவாரும்: பெரு, ௪௧எ.
சீப்ப - பெருக்கிப்போகட: மது, ௯அ௫.
சீர் - அழகு: திரு, ௧உ௬; மலை, ௫எ௦.

கணம்: மலை, ௧௩. காவுமரம்: மலை, ௧௫௪. தலைமை: திரு, ௨௨௦; ப, ௧௦௪; மது, ௮௭. தாளம்: பெரு, ௪௩௩. தாளவுறுதி: மது, ௧௬௦. புகழ்: பெரு, ௩௮௮.

சு.

சுடர் - ஒளி: மது, ௭௦௨. நெருப்பு: திரு, ௪௩.

சுடுமண் - செங்கல்: பெரு, ௪௦௫.

சுண்ணம் - சுண்ணப்பொடி; இது நவமணிகளும் பொன்னும் சந்தனமும் கருப்பூரமுதலியனவும் புழுகிலும் பனிநீரிலும் நனையவைத் திடிக்கப்படுவது: மது, ௩௩௩.

சும்மை - ஓசை: பொரு, ௬௫.

சுமடு - சுமட்டை: பெரு, ௧௫௧.

சுமந்து - மேற்கொண்டு: திரு, ௨௧௬.

சுரக்கும் - மாறுமற்கொடுக்கும்: மலை, ௬௮.

சுரம் - அருநிலம்: மலை, ௨௦, ௩௩௮. காடு: மது, ௫௮.

சுரிகை - பத்திரம்: பெரு, ௭௩.

சுரிமுகிழ் - முறுக்குண்ட அரும்பு: மது, ௨௮௧.

சுவல் - தோட்கட்டு: பெரு, ௧௭௧. மேட்டுநிலம்: பெரு, ௧௩௧; மலை, ௪௩௬.

சுள்ளி - மராமரப்பூ: கு, ௬௬.

சுற - சுறுமீன்: பொரு, ௨௦௩.

சுறவுவாய் - மகரவாயாகிய தலைக்கோலம்: பெரு, ௩௮௫.

சூ.

சூட்டு - உருளையின்விளிம்பில்வைத்த வளைந்தமரம்: பெரு, ௪௬.

சூடு - சுடப்பட்டது: ப, ௬௩. நெற்சூடு: பொரு, ௨௪௩.

சூதர் - நின்றேத்துவார்: மது, ௬௭௦.

சூர் - கொடுந்தெய்வம்: கு, ௨௫௫. கொடுமை: திரு, ௪௪. தெய்வம்: கு, ௧௬௧; மலை, ௨௩௩.

சூர்ப்பு - கொடுந்தொழில்: மது, ௩௩.

சூர்முதல் - சூரபன்மாவாகிய தலைவன்: திரு, ௪௩.

சூரல் - சூரைப்பூ: கு, ௭௧. பிரம்பு; சூரற்கொடியுமாம்: கு, ௪௨.

சூழ்கோடை - சூறுவளிக்காற்று: மது, ௩௦௮.

சூழி - முகபடாம்: மது, ௪௩; மலை, ௨௨௮.

செ.

செகில் - தோள்: பொரு, ௧௩௮.

செங்காந்தள் - செங்கோடற்பூ: கு, ௬௨.

செங்கொடுவேரி - செங்கொடுவேரிப்பூ: கு, ௬௪.

செச்சை - வெட்சி: திரு, ௨௦௮.

செத்து - ஒத்து: பெரு, ௪௭௩. கருதி: மலை, ௧௪௬.

செதுக்கு - வாடல்: பெரு, ௩௩௮.

செப்பம் - செவ்வியவழி: மலை, ௧௩௦. சேப்பு: சிறு, ௫௩. வழி: மலை, ௧௩௭.

செம்மல் - சாதிப்பூ: கு, ௮௩. தலைமை: சிறு, ௧௪௫; திரு, ௬௨. பூவாடல்: மது, ௭௪௬.

செம்மை - தலைமை: மது, ௪௩௧. நடுவுநிலைமை: மது, ௪௩௧.

செய் - செய்கை: மது, ௭௪௬. செயல்; செயலென்னும் வினைப்பெயர் செய்யென முதனிலையாய்நின்றது: நெ, ௧௭௧.

செய்யார் - பகைவர்; ஏவல்செய்யாதவரென்றபடி: பொரு, ௧௩௪.

செய்யோன் - சிவந்தநிறத்தையுடையோன்: பொரு, ௬.

செயலை - அசோகு:, திரு, ௨௦௭.

செயிர்த்த - வருத்தத்தைச்செய்த: பொரு, ௧௨௪.

செயிர்த்து - குற்றத்தைச்செய்து: பொரு, ௧௨௦.

செரீஇ - செருகி: கு, ௧௧௧; திரு, ௨௭.

செருக்கி - களித்து: பொரு, ௧௪௦. மயங்கி: கு, ௧௫௩.

செருக்கு - மகிழ்ச்சி: பொரு, அ௩; மலை, ௧எ௩.

செருந்தி - கோரை: ப, ௨௪௩. வாட்கோரை; கெட்டிக் கோரையுமாம்: மது, ௧எ௨.

செருவிளை - வெண்காக்கணம்பூ: கு, ௬அ.

செல் - இடி: திரு, ௯.

செலவு - ஓட்டம்: பொரு, ௧எ௨.

செவ்வரக்கு - சாதிலிங்கம்: நெ, அ௦.

செவ்வழி - ஒருபண்: மது; ௬௦௪.

செற்றம் - பகைமை நெடுங்காலம் நிகழ்வது: திரு, ௧௩௨.

செற்றை - சிறுதூறு: பெரு, ௧௪௧.

செறுது - நகையாமல்: மது, எ௪அ.

செறித்து - அடக்கி: கு, ௧௨.

செறு - பாத்தி: மது, ௧௧எ.

செறுநர் - அழித்தற்குரியார்: திரு, ௫. செறப்படுவோர்: திரு, ௧௩.

சென்னியம் - பாணச்சாதியேம்: பெரு, ௧௦௩.

சே.

சேக்கும் - கிடக்கும்: பெரு, ௫௨. தங்கும்: ப, ௨௪௧.

சேடல் - பவழக்கான் மல்லிகைப்பூ: கு, அ௨.

சேண் - சேய்நிலம்: திரு, ௧௧, ௬எ, அஎ. ஆரியநிலம்: மலை, ௨௬௨; மு, ௨௫.

சேணோன் - ஆகாயத்திருப்போன்: கு, ௪௦. மலைமிசையுறையுங்குறவன்; இழிகுலத்தோனென்றுமாம்: மது, ௨௧௪.

சேப்ப - தங்க: பொரு, ௨௦எ.

சேப்பின் - தங்கின்: பெரு, ௨எ௪; பொரு, ௨௦௫.

சேய் - முருகக்கடவுள்; செய்யவனென்பது சேயென விகாரத்தால் நீண்டதென்றுமாம்: திரு, ௬௧.

சேர்ந்து - திரண்டு; சேரொன்னுமுரிச்சொல் முதனிலையாகச் சேர்ந்தென்னும் வினையெச்சம் வந்தது: சிறு, ௨௦.

சேறு - இனிமை: நெ, ௨௯. சாறு: மலை, ௧௧எ. தேன்: மது, ௫௨எ.

சோ.

சோணாடு - சோழநாடு; சோழநாடென்பது சோணாடென மருஉமுடிபு: ப, ௨அ.

ஞ.

ஞமலி - நாய்: ப, ௧௪௦.

ஞரல - முழங்க: திரு, ௧௨௦.

ஞா.

ஞாயில் - மதிற்சூட்டு; அஃது எய்தால் மறைதற்கு உயரப்படுப்பது: ப, ௨அ௮; மது, ௬௬.

ஞாழல் - ஞாழற்பூ: கு, அ௧.

ஞெ.

ஞெகிழி - கடைக்கொள்ளி; நீக்கடைகோலென்றுமாம்: பெரு, ௧எஅ. நீக்கடைகோல்: கு, ௨௨௬. நெகிழ்ந்து: பெரு, ௩௪௧.

ஞெமன் கோல் - துலாக்கோல்; மது, ௪௧௧.

ஞெமிர்ந்து - பரந்து: மது, ௨௪௩.

ஞெரேரென - கடுக: பொரு, ௧௪௧; மலை, ௨௪௦.

ஞெலிகோல் - நீக்கடைகோல்; பசித்த கோலென்றுமாம்: பெரு, ௧எஅ.

த

தக - தக்கிருக்கும்படி: திரு, ௨௫௦.

தகடு - இதழ்: பெரு, ௨௧௫. புறவிதழ்: திரு, ௨எ.

தகர் - மேட்டுநிலம்: பெரு, அஎ.

தகரம் - மயிர்ச்சந்தனம்: நெ, ௫௫.

தகை - அழகு: பெரு, ௩௧௦; மது, ௪௦௦, ௫௬௫. மாலை; கட்டுதலிற்றகையென்றார், ஆகுபெயர்: திரு, ௧௩௩.

தகைதல் - உள்ளேயடக்குதல்: ப, ௫௧.

தங்கல் - நிலைபெறுதல்; தாழ்த்தலுமாம்: பொரு, ௧௭௯.
தட்கும் - தங்கும்: மது, ௯௪௦.
தட்ட - தடுத்துக்கொண்ட:மது, ௯௯௮.
தட்டம் - கச்சு: நெ, ௨௯.
தட்டை - சரடிகை: மலை, ௧. கிளிமுதலியவற்றையோட்டுங் கருவி; அது மூங்கிலைக் கண்ணுக்கண் உள்ளாக நறுக்கிப் பலவாகப்பிளந்து ஓசையுண்டாக ஒன்றிலேதட்டுவது: கு, ௪௩.
தட - பெருமை: திரு, ௫.
தடவு - இந்தளம்: நெ, ௬௬.
தடாரி - உடுக்கை: பொரு, ௭௦.
தடி - தசை: மலை, ௪௨௫.
தடைஇய - திரண்ட: நெ, ௧௪௧.
தடையா - தடையில்லாத: பொரு, ௯௯.
தண்டலை - பூந்தோட்டம்: மது, ௩௪௧. மரச்சோலை: பொரு, ௧அ௧.
தண்டா - அமையாத: மது, ௧௬, ௧௭.
தண்டாது - அமையாமல்: கு, ௫௬.
தண்டி - பலகாலலைத்து: பொரு, ௧௦௪.
தணக்கம் - தணக்கம்பூ: கு, அ௫.
தணிமார் - ஆற்றுதற்கு: மலை, ௩௦௩.
தத்துற்று=தத்துதலையுற்று - மேலேகொண்டு குதித்து: திரு, ௩௦௫.
ததர் - செறிவு; கொத்துமாம்: சிறு, ௨௫௫.
தம்மின் - கொணர்மின்: மது, ௭௨௯.
தயங்குதல் - அசைதல்: சிறு, ௧௨௩, ௧௪௧; மது, ௪௩௬.
தரத்தர- மேன்மேலேதர: பொரு, ௧௨௭.
தராய் - மேட்டுநிலம்: மலை, ௪௬௦.
தரீஇ - தந்து: பெரு, ௪௯௨.
தருநர் - கொண்டுவந்திடுவார்: மது, ௫௩௫.
தருநன் - தருபவன்: பொரு, ௨௩௩.
தலைஇய - சொரிந்த: திரு, ௯
தலைத்தந்து - முதற்கைகொடுத்து: திரு, ௨௧௬.
தலைப்பெயல் - கார்காலத்துமுதற்பெயல்: திரு, ௯.
தலைவாய் - வாய்த்தலை: மலை, ௪௭௫.
தவ்வென்று - தவ்வென்னுமோசைபட்டு: நெ, ௧அ௫.
தழல் - கையாற்சுற்றினகாலத்துத்தன்னிடத்துப்பிறக்கு மோசையாற்கிளி முதலியவற்றையோட்டுங்கருவி; கவணுமாம்: கு, ௪௩.
தழால் - தழுவுதல்: மலை, ௩௦௩.
தழீஇ - உள்ளடக்கிக்கொண்டு: திரு, ௨அ௧, ௩௦௫.
தழீஇய - சூழ்ந்த: பொரு, ௧௬௧; மது, ௩௩௭.
தழூஉ - குரவைக்கூத்து: மது, ௩௨௯. தழுவி: மது, ௩௯௪.
தளவம் - செம்முல்லைப்பூ: கு, அ௦.
தளவு - முல்லைச்சேடம்: பொரு, ௧௯௯.
தறுகண் - கடுகக்கொல்லுதல்: சிறு, ௧௪௧.

தா.

தா - பரப்பு: நெ, ௧அ௫. வருத்தம்: திரு, அ௧. வலி: மது, ௪௫௫.
தாஅய் - பரந்து: ப, ௧௫௫.
தாஅய - பரந்த: மது, ௨௭௭.
தாக்குறுதல் - எதிர்ப்படுதல்: மலை, ௯௯.
தாங்குநர் - புரப்பார்: பெரு, ௧அ.
தாது - தேன்: ப, ௧௫௨. பூந்தாது; நீறுமாம்: மது, ௩௧௯.
தாய - தாவின: மது, ௩௩௨.
தாயம் - உரிமை: ப, ௨௨௭. காடு; உரிமைகளெல்லா வற்றையுங் கூறிற்றுமாம்: மலை, ௫௫௧.
தார் - தூசிப்படை: மலை, ௨௨௭.
தாரம் - அரும்பண்டம்: மது, ௬௧௭. பண்டம்: மது, ௨௧௦; மலை, ௧௭௦. பலபண்டம்: பெரு, ௩௬௧.
தாழ - தங்க: திரு, ௨௫.
தாழை - தெங்கிற்பாளை: கு; அ௦. தெங்கு: திரு, ௩௦௭; பொரு, ௧அ௧.
தாள் - முயற்சி: சிறு, ௧௧௫.
தாறு - பரிக்கோல்: கு, ௧௫௦.
தாறுகோல் - செலவு முடுக்குங்கோல்: பொரு, ௧௬௭, ௧௧௯.

தி.

திகழ்தல் - உள்ளடக்கிக்கொள்ளுதல்: மது, ௪௪அ.

திட்டை - மேடு: ப, ௬௦.
திணை - ஒழுக்கம்: மலை; ௪௦௧. நிலம்: பொரு, ௨௨௧.
திதலை - தித்தி: திரு, ௧௪௯.
திமில் - மீன்படகு: மது, ௧௧௯.
திரங்குதல் - உலர்தல்: மலை, ௪௯௧.
திரள்பு - திரண்டு: மது, ௨௪௦.
திரிமரம் - திரிகை: பெரு, ௧௮௭.
திரு - அமைதி: சிறு, ௧௫௭.
தில்லை - தில்லைப்பூ: கு, ௭௭.
திலகம் - மஞ்சாடிமாத்தின்பூ: கு, ௭௪.
திவவு - யாழின்வலிக்கட்டு: மது, ௬௦௪. வார்க்கட்டு: சிறு, ௨௨௨; திரு, ௧௪௦; பொரு, ௧௫.
திளைப்ப - அசைய: திரு, ௨௦௪.
திறம் - கூறுபாடு: மலை, ௨௧௧.
திறல் - வலி: சிறு, ௮௬; திரு, ௧௪௬; மது, ௧௯௦.
திறன் - வழி: பொரு, ௨௯௦.

தீ.

தீது - குற்றம்: திரு, ௭௦.
தீம்புழல் - இனியபண்ணியாரம்; இருப்பைப்பூவுமாம்: மது, ௩௧௫.
தீர்வை - தீரி: மலை, ௫௦௪.
தீற்றி - தின்னப்பண்ணி: பெரு, ௯௪௯.

து.

துகின்முடித்து - மயிர்க்கட்டுக்கட்டி: மது, ௪௬௪.
துஞ்சுதல் - தங்குதல்: சிறு, ௧௦௬; பெரு, ௧௨௧.
துடவை - தோட்டம்: பெரு, ௨௦௧; மலை, ௧௨௨.
துணங்கை - ஒருவகைக்கூத்து; "பழுப் புடை யிருகை முடக்கி யடிக்கத், துடக்கிய நடையது துணங்கை யாகும்": திரு, ௫௬.
துணரிய - குலைகொண்ட: பொரு, ௧௧௧.
துணிந்த - தெளிந்த: மலை, ௨௫௦.
துணிநீர் - தெளிந்தநீர்: மது, ௨௮௯.
துணியல் - துணிகள்: மது, ௯௨௦.
துணை - ஒப்பு: திரு, ௨௯௭.
துத்தி - படப்பொறி: பொரு, ௬௧.
துப்பு - வலி: பெரு, ௪௨௬.
துமிபு - அறுத்து: மு, ௭௨.
துய் - பஞ்சுநுனைபோன்றிருப்பது: கு, ௯௭.
துயல்வரும் - அசையும், சிறு, ௨.
துராப்பு - முடக்குதல்: பொரு, ௬௦.
துராய் - அறுகம்புல்லாற்றிரித்த பழுதை: பொரு, ௧௦௯.
துருத்தி - ஆற்றிடைக்குறை: திரு, ௨௨௯.
துரும்பு - கூளம்: பெரு, ௨௯௧.
துருவை - செம்மறிக்கிடாய்: பொரு, ௬௦௯.
துவர் - செம்மைநிறம்: பொரு, ௨௭.
துவர - மிக: பொரு, ௮௧. முற்ற: திரு, ௨௬.
துவரி - ஈரத்தைப்புலர்த்தி: கு, ௬௦.
துவற்றல் - தூவுதல்: மலை, ௯௬௯.
துவன்றி - குவிந்து; மலை, ௨௭௬. நிறைந்திருந்து: பெரு, ௨௬௮.
துவன்றிய - நிறைந்த: மலை, ௨௦௫.
துவைத்தல் - ஆரவாரித்தல்: மலை, ௫௭௯.
துவைப்பு - ஆரவாரம்: மலை, ௧௧௭.
துழவை - துழாவியட்டகூழ்: பெரு, ௨௭௫.
துழைஇ - துழாவி: மலை, ௧௮௧.
துளங்குதல் - அசைதல்: மது, ௮௫.
துளர் - களைக்கொட்டு: மலை, ௧௨௨. கொட்டு: பெரு, ௨௦௧.
துற்றிய - தின்ற: பொரு, ௧௦௯.
துன்னல் - தைத்தல்: பொரு, ௮௧.
துனி - வெறுப்பு: திரு, ௧௯௭.

தூ.

தூ - தசை: மலை, ௧௫௫. தூய்மை: மலை, ௫௧. வலி: மது, ௧௮௮.
தூங்க - ஆட: திரு, ௫௬; பொரு, ௬௬௦.
தூங்கல் - அனந்தர்: மு, ௫௯.
தூங்கும் - நாறும்: பெரு, ௨௬௭.
தூது - கல்: ப, ௫௮.

துதணம்புறவு - கல்லேத்தின்னும் அழகி ய புறவு: ப, ௫௮.
தூம்பு - துளை: திரு, ௧௪௮. நெடுவங்கி யம்: மலே, ௩. பெருவங்கியம்: மலே, ௫௩௩.
தூவல் - துவலே: மது, ௧௧௫. மழை: ம லே, ௧௪௬.

தெ.

தெய்வவுத்தி - ஸ்ரீதேவியென்னுந் தலேக் கோலம்: திரு, ௨௩.
தெருமரல் - மனக்கவற்சி: பொரு, ௧௩௪.
தெவிட்ட - குதட்ட: மது, ௬௬0. திரள: கு, ௨௧௭.
தெவிட்டும் - குதட்டும்: நெ, ௯௪.
தெவிள - திரள: நெ, ௨௫.
தெழிப்ப - ஒலிப்ப: மது, ௬௬௬.
தெள்விளி - தெளிந்தசொற்கள்: கு, ௧00. தெளிந்தவோசை: கு, ௨௨௨.
தெற்றென - கடுக: பொரு, ௧௭௪.
தெறல் - அழித்தல்: பெரு, ௪௨௨. கோ பித்தல்: மது, ௩௨.
தெறுவின் - சுடுகையினலே: ப, ௯0.
தென்னவன் - இராவணன்; பாண்டியனு ம் கூற்றுவனுமாம்: மது; ௪0.

தே.

தேம் - இனிமை: பெரு, ௨௭௮. திசை: நெடு, ௭௭. தேயம்: பொரு, ௧௩௪. நெ ய்: கு, ௧௧௧.
தேம்ப - புலர: ப, ௪.
தேம்பி - உலர்ந்து: மது, ௧௩௭.
தேம்பும் - மெலியும்: ௨௬.
தேய்த்த - அழித்த: திரு, ௫.
தேய்வை - சந்தனக்குழம்பு: திரு, ௩௩.
தேர்பு - தேர்ந்தநின்று: மலே, ௨௭௪.
தேறல் - கட்டெளிவு: சிறு, ௨௩௭

தை.

தைஇய - இழைத்த: திரு, ௨௨௨; மது, ௨௮௪.
தைவர - வருட: சிறு, ௩௩.

தொ.

தொட்ட - தனியிட்ட: பெரு, ௧௭௧.
தொட்டி - கல்லி: ப, ௨௮௪. தோண்டி; தோண்டுதலுமாம்: திரு, ௫௩.
தொடர் - சங்கிலி: பெரு, ௧௨௫.
தொடலே - தூக்கு: மது, ௩௩௬.
தொடி - பூண்: பெரு, ௪௩௩. வீரவளை: ம து, ௭௨0.
தொடுத்த - கட்டப்பட்ட: மது, ௭௩௭. கட் டின: பெரு, ௧௮௧.
தொடுத்தல் - கட்டுதல்: மு, ௧௨.
தொடுப்பு - விதைப்பு: மது, ௧௧.
தொடை - கட்டு: மது: ௩௩.
தொடையல் - தொடர்ச்சி: பொரு, ௧௮.
தொண்டகம் - குறிஞ்சி நிலத்திற்குரிய சிறியபறை: திரு, ௧௧௭.
தொண்டையோர் - தொண்டையைச்சு டினேர்: பெரு, ௪௫௪.
தொப்பி - நெல்லாற்சமைத்தகள்: பெரு, ௧௪௨.
தொய்யா - கெடாத: பெரு, ௪௩௪.
தொய்யாது - உழாது: மலே, ௧௨௨.
தொய்யில் - எழுதுங்குழம்பு: மது, ௪௧௬. தொய்யிற்கொடி: மது, ௨௮௩.
தொலேஇ - அழித்து: மலே, ௪௬௧.
தொலேச்சி - போக்கி: பெரு, ௧௪௧. ௩௫௨.
தொலேச்சிய - கொன்ற: மலே, ௧௭௬.
தொலேபு - கெடுதல்: பெரு, ௩௧௮.
தொழுதி - இனம்: மலே, ௪௩௧. திரள்: நெ, ௧௫; மலே, ௩௬௨.
தொழுவர் - தொழில்செய்வார்: மது, ௮௧, ௧௨௨.
தொளி - சேறு: பெரு, ௨௧௧.
தொன்று - பழமை: மது, ௧௨௪.

தோ.

தோட்டி கதவு: மது, ௬௩௩.
தோடு - ஓலே: பொரு, ௧௪௩.

தோண்டி - முகந்துகொண்டு: பெரு, ௯௮.
தோய் - உவமவாசகம்: மலை, ௩௩௮.
தோரை - தோரைநெல்: மது, ௨௮௭. மூங்கில்: மலை, ௧௨௧.
தோல் - பக்கரை: மு, ௭௨.
தோன்றல் - உயர்ச்சி: நெ, ௧௦௮. தோற்றம்: மது, ௪௧.
தோன்றலர் - தோற்றத்தையுடையவர்: திரு, ௧௧௯.
தோன்றி - தோன்றிப்பூ: கு, ௯௦.

ந.

நகர் - ஊர்; கோயிலென்றுமாம்: திரு, ௨௯௮. வீடு: சிறு, ௧௮௭.
நகரம் - கோயில்: மது, ௪௮௪.
நகாஅர் - எயிறு: சிறு, ௩௭.
நகை - ஒளி: திரு, ௮௯. மகிழ்ச்சி: சிறு, ௨௨௦; பொரு, ௮௩. விளக்கம்: மு, ௭௮.
நகையுநர் - நச்சிவந்தார்: திரு, ௨௭௦; பொரு, ௬௬.
நடுங்க - அஞ்ச: பெரு, ௧௧௮.
நடை - ஒழுக்கம்: மு, ௩௯.
நந்தி - நந்தியாவட்டப்பூ: கு, ௯௧.
நந்திய - தழைத்த: மு, ௯௭.
நயந்தனிர் - விரும்பினிர்: சிறு, ௨௬௯.
நயந்திசினோர் - விரும்பினவர்கள்: பெரு, ௪௨௩.
நயந்து - விரும்பி: சிறு, ௧௪௪; திரு, ௨௮௩.
நயம் - இனிமை: சிறு, ௫௬. விருப்பம்: மது, ௬௩௦.
நயவர் - விரும்பிவந்தவர்: சிறு, ௨௪௮.
நயன் - ஈரம்: திரு, ௧௪௧.
நரந்தம் - கத்தூரி: மது, ௩௩௫. நரந்தப்புல்: பொரு, ௨௯௮. நாரத்தம்பூ: கு, ௯௪.
நரை - பெருமை: மது, ௯௫.
நல்லேறு - எருமையேறு: மலை, ௫௯௩.
நலம் - செம்மைநிறம்: திரு, ௧௦௯.
நவிரம் - ஒருமலை: மலை, ௮௨, ௩௭௯.
நவிலுதல் - கூறியபடிப்படுதல்: மலை, ௭௭. பயிலுதல்: மலை; ௬௯.
நவின்று - பயின்று: திரு, ௧௦௫.
நள்ளி - ஓர்வள்ளல்; நட்பினர்க்கு இல்லறத்திற்கு வேண்டும்பொருள்களையெல்லாம் நாடோறும் கொடுத்தோன்: சிறு, ௧௦௭.
நள்ளிருணாறி - இருவாட்சிப்பூ: கு, ௯௪.
நள்ளிருள் - செறிந்தவிருள்: பொரு, ௭௨.
நளி - செறிந்த: திரு, ௨௯௮. செறிவு: சிறு, ௨௫, ௩௭; நெ, ௨௭. பெருமை: பெரு, ௫௨௧.
நளிந்து - செறிந்து: மலை, ௧௧௭.
நற்கு - நன்கின்விகாரம்: மலை, ௫௧௨.
நறவம் - நறைக்கொடி: கு, ௯௧.
நறை - தூபம்: கு, ௭. நறைக்கொடி பொரு, ௨௫௮.
நறைக்காய் - நறுநாற்றத்தை யுடையகாய்=சாதிக்காய்: திரு, ௧௯௦.
நன்மொழி - தேவபாணி: பொரு, ௨௪.
நன்னர் - நன்மை: திரு, ௬௩.
நன்னன் - மலைபடுகடாமென்னும் பாட்டின்தலைவன்; இவன்றந்தை: மலை, ௬௪.

நா.

நாகம் - சுரபுன்னை: சிறு, ௮௮, ௧௦௮; திரு, ௫௦௨; பொரு, ௨௦௫. நாகப்பூ: கு, ௯௪.
நால்கு - நான்கு; பெயர்த்திரிசொல்: பெரு, ௪௮௫; பொரு, ௧௬௩.
நாழி - முகத்தலளவைக்கருவி: மு, ௯.
நாள் - காலை: பெரு, ௧௬௦. விடியற்காலம்: பெரு, ௧௪௧; மது, ௨௨௫.

நி.

நிதி - பொருட்டிரள்: மது, ௨௦௫.
நிதியம் - பொருட்டிரள்: மலை, ௩௭௩.
நிமிர்தல் - நடங்குதல்: மது, ௬௭௧.
நியமம் - அங்காடித்தெரு: திரு, ௭௦; மலை, ௪௮௦.
நிரவிய - ஒக்கமிதித்த: பெரு, ௨௧௧.
நிலவு - நிலைபெறுதல்: மது, ௫௬௧.

நிலை - தன்மை: பெரு, ௪௯; பொரு, ௧௭; மு, ௩௨.
நிலைஇ - நிலைபெற்று: மது, ௩௭௩.
நிலைஇய - நிலைத்த: மது, ௩௫௩. நிலைபெற்ற: திரு, ௧௨௫.
நிலைஇயர் - நிலைபெறுவதாக: மது, ௨௰௧.
நிலைமை - புகழ்; நிலைபெறுந்தன்மையுடைத்தாகலின்,புகழை நிலைமையென்றார்; ஆகுபெயர்: பொரு, ௧௭௬.
நிவந்த - மேலான: மது, ௨௪௮. வளர்ந்த: சிறு, ௬௮; திரு, ௧௨.
நிவப்பு - ஒக்கம்: கு, ௫௰; மலை, ௫௧. வளர்ச்சி: திரு, ௫௮.
நிழத்த - இல்லையாக்க: பொரு, ௨௩௫. ஒய்ந்த: மது, ௩௰௩.
நிழத்தலில் - நொக்கிவிடுகையினாலே: கு, ௧௫௭; நொக்குகையினாலே: மலை, ௧௧௩.
நிழல் - அருள்: ப, ௨௰௪; பொரு, ௧௪௧. விளக்கம்: மலை, ௮௮.
நிழன்ற - நிழல்செய்த: சிறு, ௨௩௩.
நிற்றா - நிற்றலைச்செய்ய: மது, ௫௨௨.
நிறீஇ - நிறுத்தி: திரு, ௨௧௧.

நீ.

நீத்து - பெருக்கம்: பெரு, ௨௮௧.
நீர் - நீர்மை: சிறு, ௫௭; பொரு, ௨௪.
நீர்மை - ஒளி: நெ, ௧௩௧.
நீவி - துடைத்து: கு, ௧௮௨.
நீறு - துகள்: மது, ௧௮௪. புழுதி: சிறு, ௨௰௧; பெரு, ௯.

நு.

நுகம் - கணையமரம்: பெரு, ௧௨௭. பாரம்: சிறு, ௧௧௩. வலி: மலை, ௮௭.
நுகர்கு - நுகர்வேன்: கு, ௧௮௧.
நுடக்கிய - கழுவின: பெரு, ௩௩௩.
நுடங்கி - அசைந்து: திரு, ௨௧௪.
நுணவம் - நுணா: சிறு, ௫௧.
நுவணை - தினைப்பிண்டி: மலை, ௪௪௫.
நுவறிய - அராவின: மலை, ௩௫.
நுழை - சிறியவழி: மலை, ௩௭௧.
நுளைமகள் - நுளைச்சாதியிற் பிறந்தமகள்: சிறு, ௧௫௮.
நுனை - முனை: மு, ௩௪.

நூ.

நூழில் - வழிபறிப்பார் கொன்றுகுவிக்குமிடங்கள்; கொடிப்பிணக்குமாம்: கு, ௨௫௮.
நூழிலாட்டி - கொன்றுகுவித்து: மலை, ௮௭.
நூழிலாட்டு - கொன்றுகுவித்தல்: மது, ௨௫௭.
நூறு - சுண்ணம்பு: மது, ௪௰௧. நீறு: மலை, ௧௩௭.
நூறை - நூற்றைக்கிழங்கு; மலங்கென்றுமாம்: மலை, ௫௧௫.

நெ.

நெடியோன் - வடிம்பலம்பநின்ற பாண்டியன்: மது, ௬௧.
நெய்தல் - குவளை: கு, ௮௪.
நெல்வினூர் - சாலியூர்: மது, ௮௭-௮௮.
நெறி - அறல்: பெரு, ௧௬௨.

நே.

நேமி - தேருருள்: மலை, ௨௩௮.
நேர்தல் - நீண்டுதல்: பெரு, ௩௮௪.

நை.

நைவளம் - நட்டபாடை: சிறு, ௩௬. நட்டராகம்: கு, ௧௪௬.

நொ.

நொடை - விலை: பெரு, ௧௪௧; மது, ௬௨௨, ௬௬௨.

நோ.

நோக்கு - அழகு: மது, ௧௯. அறிவு: மது, ௫௧௭.
நோய் - வருத்தம்: கு, ௧௫௮.
நோன் - வலி: சிறு, ௫௫, ௧௧௫, ௨௫௨; திரு, ௪.
நோன்மார் - நோற்கைக்கு: மது, ௪௮௧.
நோனாது - பொறாது: கு, ௧௫௭.

நௌ.

நௌவி - நௌவிமான்: மது, ௨௭௫.

ப.

பஃறி - படகு; ஓடமுமாம்: ப, ௩௦.
பகர்நர் - விற்கும்வணிகர்: மது, ௫௦௬.
பகல் - பகுத்தல்: திரு, ௧௬௬; மது, ௬௫௩.
பகன்றை - பகன்றைப்பூ; இது சிவதை: கு, ௮௮.
பச்சூன் - செவ்வியான இறைச்சி: பெரு, ௨௮௩.
பச்சை - தோல்: பொரு, ௫. போர்வை: சிறு, ௨௨௬.
பசலை - வருத்தம்: மு, ௧௨.
பசி - மிடி: பெரு, ௨௫௩.
பசும்பிடி - பச்சிலைப்பூ: கு, ௭௦.
பசும்பொன் - கிளிச்சிறையென்னும்பொன்: மது, ௪௧௦.
பசை - பற்று: மலை, ௨௬.
பஞ்சாய்க்கோரை - தண்டானாகிய கோரை: பெரு, ௨௧௭.
பட - உண்டாக: திரு, ௧௦.
படப்பை - தோட்டம்: சிறு, ௧௬௦. பக்கம்; தோட்டமுமாம்: ப, ௩௨; பெரு, ௧௨௬, ௩௨௧, ௪௦௧. பூந்தோட்டம்: பெரு, ௩௫௪.
படர் - செலவு: மது, ௪௩௧. நினைவு: கு, ௧௧.
படர்குவிர் - நினைப்பீர்: பெரு, ௩௭.
படர்தல் - செல்லுதல்: திரு, ௬௨.
படர்ந்த - நினைத்த: மலை, ௬௪.
படலை - தழை: நெ, ௩௧; பெரு, ௬௦.
படார் - சிறுதூறுகள்: மு, ௫௧.
படியோர் - தன்னைவணங்காதார்: மலை, ௪௨௩.
படிவம் - தான்வழிபடுதெய்வம்: பெரு, ௨௧௮. விரதம்: மு, ௩௭.
படு - குளம்; மடுவுமாம்: சிறு, ௧௫௩.
படுகர் - வழி: மலை, ௧௯௧.
படுதல் - ஒலித்தல்: மது, ௨௩௨. தாழ்தல்: திரு, ௮௦.
படை - கலனைமுதலியவை: மலை, ௫௭௪.
பண்டம் - சரக்கு: மது, ௮௧.
பண்ணியம் - நுகர்பொருள்: மது, ௪௨௨. பண்டங்கள்: மது, ௪௦௫.
பணவை - பாண்: கு, ௨௨௬; மலை, ௨௧௮.
பணைத்து - இடங்கொண்டு: மது, ௬௦௧.
பதம் - உணவு: பெரு, ௧௦௫. காலமுமாம்: பொரு, ௧௧௧. செவ்வி: நெ, ௪௧; மலை, ௧௨௧.
பதலை - ஒருகண்மாக்கிணை: மலை, ௧௧.
பதாகை - பெருங்கொடி: ப, ௧௮௨; மது, ௩௭௩.
பயம் - பயன்: மலை, ௪௭.
பயம்பு - குழி: மலை, ௧௯௯. மட்டுக்குழி: பெரு, ௧௦௮.
பயிர் - அழைப்பு: கு, ௨௧௮. தழைத்தல்: மலை, ௭.
பயிலல் - நெருங்கல்: திரு, ௪௨.
பயிற்றி - சொல்லி: கு, ௧௦௦.
பயினி - பயினிப்பூ: கு, ௬௧.
பரதர் - செட்டிகள்: மது, ௩௧௭.
பரதவர் - தென்றிசைக்கட்குறுநிலமன்னர்: மது, ௧௪௪.
பரல் - சுக்கான்கல்: பொரு, ௪௪.
பரவி - வாழ்த்தி: திரு, ௨௫௨.
பராரை - பரிய அடி: திரு, ௧௦.
பரி - செலவு: மது, ௩௮௭, ௬௮௩.
பரிசில் - பிறர்கையிலேற்றபொருள்: சிறு, ௨௧௮.
பரிசிலர் - இரந்துவந்தோர்: திரு, ௨௭௩.
பரிந்த - அறுத்த: மது, ௬௮௦.
பரியா - வாங்கிப்போகட்டு: கு, ௧௦௧.

பருகுதல் - விழுங்குதல்: பொரு, ௧௦௪.
பருமம் - பக்கரை: நெடு, ௧௭௧. பதினெண்கோவையாகியமேகலை: திரு, ௧௪௬.
பருஉக்கை - வண்டியில் அச்சுமரத்தின் மேலே நெடியவாய் இரண்டுபக்கத்தும் நெடுகக் கிடக்கின்ற பருமரங்கள்: பெரு, ௪௮.
பரோம்புழகு - மலைபெருக்கம்பூ; செம்பூவுமாம்; புனமுருங்கையு மென்பர்: கு, ௯௬.
பல்காற்பறவை - வண்டு: பெரு, ௧௮௩.
பல்சாலைமுதுகுடுமி - பல்யாகசாலைமுதுகுடுமிப் பெருவழுதியென்பவன்: மது, ௭௫௧.
பழி - குற்றம்: ப, ௨௧௯.
பழிச்ச - வாழ்த்த: மலை, ௨௦௧.
பழிச்சுதல் - வாழ்த்துதல்: மலை, ௫௩௮.
பழு - பிசாசு: கு, ௨௫௧.
பழுது - மிடி: பொரு, ௧௫௦.
பழுநி - முற்றுப்பெற்று: மலை, ௫௭௮.
பழுநிய - பருவமுதிர்ந்த: மது, ௪௭௫. முற்றுப்பெற்ற: கு, ௧௪௯; சிறு, ௩௯; மலை, ௧௫.
பழுமரம் - பழுத்தமரம்: பெரு, ௨௦; பொரு, ௬௪.
பழையர் - கள்விற்கும் வலையர்: மலை, ௪௫௧.
பழையன் - ஒரு குறுநிலமன்னன்: மது, ௫௦௮.
பழையோள் - காடுகோள்; இது காடுகிழாளென்பதன் மரூஉ: திரு, ௨௫௧.
பள்ளி - இடைச்சேரி: மலை, ௪௫௧.
பறம்பு - பாரியென்னும் வள்ளலுடைய மலை: சிறு, ௧௧.
பறி - மீன்களை வாரியெடுப்பது: பெரு, ௨௧௫.
பறைதல் - தேய்தல்: பெரு, ௧௫.
பறைந்த - தேய்ந்த: பெரு, ௧௮௩.
பனி - குளிர்ச்சி: நெ, ௭. பனிமாசு: பெரு, ௩௨௮.
பனிக்கும் - தலைநடுக்கும்: மலை, ௨௮௧. தலைநடுக்குவிக்கும்: மலை, ௩௯௮. நடுங்கும்: மலை, ௮௧.
பனிப்ப - குளிரும்படி: நெ, ௧. நடுங்க: திரு, ௩௦௩.
பனுவல் - எஃகுறுபஞ்சு: மலை, ௩௯௧.
பனைமீன் - பனைமீனென்னுஞ் சாதி: மது, ௩௭௫.

பா.

பாக்கம் - கடற்கரையிலூர்கள்: ப, ௨௭. சீறூர்: மது, ௧௩௭; மலை, ௧௬௨.
பாங்கர் - ஓமை: கு, ௮௫.
பாட்டியர் - பாணிச்சியர்: மது, ௭௪௯.
பாடல் - புகழ்தல்: சிறு, ௧௫௧.
பாடி - பாசறை: மு, ௨௮.
பாடு - ஓசை: திரு, ௧௧௫; பெரு, ௨௨௬; மலை, ௨௭௮.
பாண்டில் - கஞ்சதாளம்: மலை, ௪. நாணையெருது: சிறு, ௨௬௦. வட்டக்கட்டில்: நெ, ௧௨௩.
பாணி - காலம்: கு, ௧௫௨. தாளம்: பொரு, ௪௮. பாட்டு: மலை, ௫௩௧.
பாந்தள் - பெரும்பாம்பு: கு, ௨௫௧.
பாய்ந்தென - பாய்ந்ததாக: மலை, ௩௦௨, ௩௦௧.
பாயம் - புணர்ச்சியைக்கருதுங்கருத்து: பெரு, ௩௪௨. மனத்துக்குவிருப்பமானவை: கு, ௫௮.
பார் - பாறை: திரு, ௪௫.
பார்வை - பார்வைமான்: பெரு, ௧௫.
பாரம் - பருத்திப்பூ: கு, ௯௨.
பாராட்டி - கொண்டாடி: மலை, ௩௫௩.
பாரி - ஓர்வள்ளல்; இவன் முல்லைக்கொடிக்குத்தேர்கொடுத்தோன்: சிறு, ௧௧.
பாரித்தல் - பரப்புதல்: பெரு, ௪௪௨.
பால் - பகுதி: திரு, ௧௧௮.
பாலை - பாலைப்பண்: பெரு, ௧௮௦. பாலைப்பூ: கு, ௭௭. பாலையாழ்: கு, ௧௪௬; சிறு, ௩௬; பொரு, ௨௨.
பானாள் - நடுயாமம்: நெ, ௧௨; மது, ௫௪௨.

பி.

பிடகை - பூந்தட்டு: நெ, ௯௧; மது, ௯௧௭.
பிடவம் - பிடவம்பூ: கு, ௭௮.
பிணர் - சருச்சரை: திரு, ௫0.
பிணி - தளை: மது, ௬௫௪.
பிணிமார் - சேர்த்தற்கு: மலை, ௩௨௯.
பிணிமுகம் - முருகற்குரியயானை; மயிலு மாம்: திரு, ௨௪௭.
பிணையூஉ - கைகோத்து: மது, ௬௧௪.
பித்திகம் - பிச்சி: நெ, ௪0. பிச்சிப்பூ: கு, ௮௧.
பித்தை - மயிர்: பெரு, ௬௮௨; பொரு, ௧௯0.
பிழா - தட்டுப்பிழா: பெரு, ௨௭௬.
பிளவை - பிளக்கப்பட்ட தசை: மலை, ௧௭௬.
பிறக்கி - அடுக்கி: பொரு, ௨௪௯.
பிறக்கு - பின்: பெரு, ௩௫௧; மு, ௧0௧.
பிறங்குதல் - பெருத்தல்: மலை, ௧௧௧.
பிறழிய - முரிந்த: பொரு, ௧௭௮.

பீ.

பீரம் - பீர்க்கம்பூ: கு, ௯௨. பீர்க்கு: நெ, ௧௪.
பீலி - தோகை: பெரு, ௩௩௪.

பு.

புகர் - நிறம்: பெரு, ௧௯௪.
புகல் - விருப்பம்: மது, ௫௯௯, ௭௨௬; மலை, ௨௩௧, ௫௬௫.
புகல்வு - மனச்செருக்கு: கு, ௧௩௫.
புகழாவாகை - அகத்தி: பெரு, ௧0௯.
புகன்று - விரும்பி: திரு, ௬௭; மது, ௧௧௨.
புட்டில் - தக்கோலத்தின் காய்; அதுபுட்டில் போறலின் அப்பெயர் பெற்றது: திரு, ௧௯௧.
புடையூஉ - கொட்டி: மலை, ௨0௪.
புணர்மார் - கூட்டுதற்கு: நெ, ௬௭. கூடுதற்கு: மது, ௫௫0.
புணரி - அலை: மு, ௨௮. திரை: ப, ௩௭.
புதல் - சிறுதூறு: மது, ௫௯௮. தூறு: மு, ௨௫.
புதவம் - அறுகு: ப, ௨௪௩.
புதவு - அறுகு: மலை, ௪௪௧. வாசல்: பெரு, ௫௨, ௧௨௭; மது, ௬௫.
புதுவோர் - புதியமாந்தர்: மலை, ௨௮௮.
புதை - அம்புக்கட்டு: ப, ௨௮௮; பெரு, ௧௨௩.
புரட்டும் - உருட்டும்: ப, ௨௩0.
புரவலன் - புரத்தலை வல்லவன்: சிறு, ௧௨௫.
புரி - கயிறு: பெரு, ௧௮௧.
புரை - உயர்ச்சி: மலை, ௮௮.
புரையுநர் - ஒப்பார்: திரு, ௨௮0.
புரையோர் - உயர்ந்தோர்: கு, ௨0௫.
புல் - புல்லரிசி: பெரு, ௯௪.
புலந்து - வெறுத்து: பொரு, ௧௭௫.
புலம் - மெய்ஞ்ஞானம்: திரு, ௬௩.
புலம்ப - தனிக்கும்படியாக: பெரு, ௨௮௬. தனிப்ப: திரு, ௨௯௮.
புலம்பு - தனிமை: நெ, ௫. வருத்தம்: மலை, ௪௯, ௪௧௨.
புலமை - மெய்ஞ்ஞானம்: திரு, ௨௮0.
புலர்தல் - உலர்தல்: பெரு, ௨௭௬.
புலவன் - அறிவுடையவன்: திரு, ௨௬௧.
புலவு - புலானாற்றம்: ப, ௯௪.
புலித்தொடர் - புலிச்சங்கிலி: மு, ௬௨.
புழகு - மலைவெருகு: மலை, ௨௧௯.
புழல் - உட்போய்: சிறு, ௧௩௪; பெரு, ௧௮௧.
புழுக்கல் - சோறு: பொரு, ௧௧௪.
புழுக்கு - புழுக்கினது: ப, ௬௪; பொரு, ௧0௩. புழுங்கவெந்தது: பெரு, ௧௯௫.
புழை - சில்வழி: மலை, ௧௯௩. சிறியவாசல்: ப, ௨௮௭.
புள் - வளை: மலை, ௨௫௩.
புறக்கொடாது - முதுகிடாது: ப, ௨௯0. முதுகுகொடாமல்: ப, ௭௧.
புறக்கடை - பின்னிடத்தோன்: பெரு, ௩0.
புறந்தரும் - பாதுகாக்கும்: மலை, ௩௭௪.

புறம் - இடம்: திரு, கூ0க.
புறவு - காடு: பெரு, சகக; பொரு, உ0உ; மலை, க0ச. சிறுகாடு: மலை, சஅ.
புன்னாகம் - புன்னையின் விசேடம்: கு, கூச.
புனம் - கொல்லை: மலை, கூக.
புனிறு - ஈன்றணிமை: சிறு, கரூஉ.

பூ.

பூ - புகர்: திரு, ரு0ரு.
பூசல் - ஆரவாரம்: மது, உகஅ.
பூட்கை - மேற்கோள்: சிறு, அரு, கசக. வலி: திரு, உசஎ.
பூண் - பேரணிகலம்: திரு, உஎக; ப, உகஎ.
பூத்தல் - பொலிவுபெறுதல்: திரு, கசுக.
பூரிமம் - சிறகு; [சிறகு - தெருவின் பக்கம்.] சாந்திட்ட தொட்டியுமாம்: மது, கஅ.
பூழி - புழுதி: சிறு, கரூச.

பெ.

பெயர் - பொருள்: திரு, உசுக; மது, சுகக.
பெயரிய - போக்கின: மது, ச0.
பெரும்பொருள் - வீடு: [ரூசு-பக்கம்.]
பெரும - பெருமானே: பெரு, சசுக.

பே.

பேகன் - ஓர்வள்ளல்; இவன்மயிலுக்குப் போர்வை கொடுத்தோன்: சிறு, அஎ.
பேணி - வழிபட்டு: ப, உ00. விரும்பியுட்கொண்டு: சிறு, உசச.
பேம் - அச்சம்: ப, உருரு; மது, எசு.
பேழ் - பெருமை: திரு, சஎ.

பை.

பை - பசுமை: பெரு, க0ரு.
பைங்கொடி - பச்சிலைக்கொடி; பச்சிலையென்னுங் கொடியினை முதன்மேலேற்றிப் பைங்கொடியென்றார்; எல்லாவற்றினும் பசுத்திருத்தலிற் பச்சிலையென்று பெயர்பெற்றது: திரு, கக0.
பைது - ஈரம்: பெரு, உரூக. பசுமை: பெரு, உரூ0.

பொ.

பொங்கர் - மரத்தின் சிறியகொம்பு: மது, உகசு.
பொதி - குலை: மலை, கஉக.
பொதியில் - அம்பலம்: திரு, உஉசு.
பொதும்பர் - இளமரக்கா: பெரு, ரூஎச; மது, ககரு.
பொதுளிய - தழைத்த: திரு, க0.
பொரீஇ - ஒப்பித்துப்பார்த்து: கு, ரூக.
பொருநர் - பொருவார்: திரு, சுக.
பொருநன் - உவமிக்கப்படுவோன்; பொருவப்படுமவன் பொருநனெனநின்றது: திரு, உஎசு. ஒப்பற்றவன்; தான்பிறர்க்கு உவமிக்கப்படுவானென்னும் பொருட்டு: மது, சஉ.
பொழிதல் - மிகச்சொரிதல்: மலை, கசுஅ.
பொழியும் - தங்கும்: மது, உகரூ.
பொறி - அடையாளம்: ப, ச0. ஒளி: பெரு, சசஅ. திரட்சி: நெ, கரூ. பீலி: திரு, ரூ0க.
பொறித்த - வைத்த: சிறு, சஅ; மு, உ.
பொறித்து - அடையாளமாக இட்டு: ப, கரு௫.
பொறை - சுமை: பொரு, உரூக. மலை: சிறு, க0க.

போ.

போக்கு - போதல்: பொரு, அசு.
போகிய - முற்றுப்பெற்ற: பொரு, கஅ.
போங்கம் - மஞ்சாடிப்பூ: கு, எச.
போந்தை - பனங்குருத்து: பொரு, கசரூ. பனை: ப, எச.
போழ் - வகிர்: பெரு, ரூ0எ.
போழ்ந்த - பலவழியாகப்பிளந்த: மது, ருஅ.
போழ்வு - பிளப்பு: மலை, கசுஅ.

பௌ.

பௌவம் - கடல்: பொரு, ௩௩௫.

ம.

மகரப்பகுவாய் - சுறுவினது அங்காந்த வாயாகப் பண்ணினதலைக்கோலம்; ஆகுபெயர்: திரு, ௨௫.
மகிழ் - கள்; ஆகுபெயர்: பொரு, ௮௪.
மகுளிபாய்தல் - அரக்குப்பாய்தல்: மலை, ௪௦௩.
மங்குல் - திசை: பெரு, ௪௮௦.
மடி - மடிப்புடைவை: மது, ௫௨௦.
மடிதல் - தொழிலொழிந்திருத்தல்: பெரு, ௨௫௪.
மடிந்து - மனவெழுச்சிதவிர்ந்து: ப, ௯௩.
மடிய - துயில்கொள்ள: மது, ௬௨௮.
மடியின் - தங்கின்: பெரு, ௨௫௪.
மடை - மூட்டுவாய்: நெ, ௧௨௪.
மண்டி - மிக்குச்சென்று: திரு, ௫௮.
மண்டுதல் - மிக்குச் செல்லுதல்: மலை, ௫௨௮.
மண்ணி - பண்ணி: திரு, ௨௨௭; மது, ௪௬௪. பூசி: கு, ௬௦௮.
மண்ணுறுத்து - பண்ணி: திரு, ௨௫.
மணி - நீலமணி: சிறு, ௧௪௮; மது, ௩௬.
மணிச்சிகை - செம்மணிப்பூ: கு, ௬௪.
மத்தம் - மத்து: பெரு, ௧௫௬.
மத்திகை - குதிரைச்சம்மட்டி: மு, ௫௩.
மதலை - கொடுங்கை: நெ, ௪௮. பற்றுக்கோடு: பெரு, ௩௪௬.
மதவலி - முருகன்: திரு, ௨௭௫.
மதன் - அழகு: சிறு, ௨௫௩. அறியாமை: திரு, ௪. செருக்கு: ப, ௨௭௮. வலி: மலை, ௨௬௦, ௨௮௦.
மதாணி - பேரணிகலம்: மது, ௪௬௧.
மயங்கி - கலங்கி: கு, ௫௦.
மரபு - முறைமை: சிறு, ௧௧௮, ௧௨௭; திரு, ௨௧௧.
மரா - ஒருமரம்: மலை, ௪௨௮.
மராம் - செங்கடம்பு; வெண்கடம்புமாம்: திரு, ௧௦. மரவம்பூ: கு, ௮௫.
மரீஇய - அடிப்பட இருந்த: மது, ௧௫௪.
மருகன் - குடியிலுள்ளவன்: பெரு, ௪௫௪; மது, ௨௬.
மருங்கு - குலம்: திரு, ௨௭௫; ப, ௨௭௦. கூறு: திரு, ௧௭௬.
மருங்குல் - உடம்பு: பெரு, ௩௫௨.
மருண்ட - கலங்கிய: பொரு, ௬௮.
மருதம் - மருதப்பண்: மலை, ௪௭௦.
மருப்பு - யாழ்த்தண்டு: பொரு, ௧௩.
மருமான் - குடியிலுள்ளோன்: சிறு, ௪௭, ௬௩, ௭௧.
மலர்தல் - அகலல்: பெரு, ௨௭௧.
மலைத்து - மாறுபட்டு: மலை, ௪௫.
மலைந்து - சூடி: மலை, ௧௫௧.
மலைமார் - சூடுதற்கு: மலை, ௩௦௬.
மலைய - சூட: மலை, ௫௬௧.
மழவர் - சிலவீரர்: மது, ௩௧௫, ௬௮௭.
மள்ளர் - வீரர்: பெரு, ௪௫௫.
மள்ளன் - இளமைப்பகுதித் திருநாமத் தொன்று: திரு, ௨௬௨.
மறவர் - கொடியோர்: பெரு, ௪௫௫.
மறுக - கொண்டுபோக: பொரு, ௨௬௭.
மன் - ஆக்கம்: ப, ௨௧௧.
மன்ற - அறுதியாக: மலை, ௩௬.
மன்றம் - ஊருக்குநடுவாய் எல்லாருமிருக்கும் மரத்தடி: திரு, ௨௨௬.
மன்னுயிர் - பல்லுயிர்: திரு, ௨௭௮.

மா.

மா - ஒருமாநிலம்: பொரு, ௧௮௦. கருமை: ப, ௧௫. மாமைநிறம்: பெரு, ௧௩௦.
மாக்கள் - அறிவில்லாதோர்: மு, ௫௫.
மாகதர் - இருந்தேத்துவார்: மது, ௬௭௦.
மாசு - அழுக்கு: திரு, ௧௩௮.
மாசுணம் - பெரும்பாம்பு: மலை, ௨௬௧.
மாட்டி - அழித்து: மு, ௨௬. எரித்து: சிறு, ௧௫௬.
மாட்டிய - கொளுத்திய: ப, ௨௪௭; பெரு, ௩௪௧. கொளுத்திவைத்த: மலை, ௧௬௪.
மாமை - கரியநிறம்: மலை, ௩௫.
மாயோய் - மாமை நிறத்தை யுடையோனே: மு, ௨௧.

மாயோள் - கரியநிறத்தை யுடையோள்: பொரு, ௧௪.
மாயோன் - மாமைநிறத்தை யுடையோன்: மது, ௫௯௧.
மார் - அசை: மலை, ௧௧௯.
மார்பு - வடிவு: பெரு, ௨௪௫.
மால் - கருமை: பெரு, ௪௮௭. மயக்கம்: கு, ௧௭.
மால்பு - கண்ணேணி: மலை, ௩௧௩.
மாலை - இயல்பு: மலை, ௩௯.
மாழாந்து - மயங்கி: பொரு, ௧௫.
மாறியோர் - விற்றவர்கள்: பொரு, ௨௧௪.
மானவிறல்வேள் - ஒருகுறுநிலமன்னன்: மது, ௩௪௪.

மி.

மிசைமின் - தின்பீராக: பெரு, ௨௩௨.
மிண்டி - குத்துதலையினாலே: பெரு, ௧௨.
மிலைந்த - சூடிய: திரு, ௪௪.
மிளிர - கீழ்மேலாக: பெரு, ௯௨.
மிளை - காவல்: மலை, ௪0௯. காவற்காடு: பெரு, ௧௨௬, ௪0௧; மது, ௬௪.

மீ.

மீக்கூற்றம் - மேலாகியசொல்: சிறு, ௨௧௨.
மீமிசை - மேல்: திரு, ௧௧௪; பொரு, ௧௩௫.
மீளி - கூற்றுவன்: பெரு, ௭௫; பொரு, ௧௪0.

மு.

முகத்தவை - மனத்துக்கினியவை: நெ, ௧௫௬.
முகம் - பக்குவம்: மது, ௨௧௫.
முச்சி - கொண்டை: திரு, ௨௬. மயிர்முடி: மலை, ௧௮௨. முடி: கு, ௧0௪.
முசுண்டை - முசுண்டைக்கொடி: மது, ௨௮௧.
முட்டாது - முட்டுப்படாமல்: மலை, ௫௬௪.
முடலை - முறுக்கு: நெ, ௩௨; பெரு, ௬௧.
முடிநர் - முடிவார்: மது, ௫௧௪.
முடிமார் - முடிப்பவர்: திரு, ௮௯.
முடுக்கர் - நீர்குத்தினஇடம்: மலை, ௨௧௯.
முடுக்குதல் - கடாவுதல்: நெ, ௮௫.
முடுவல் - பெண்ணாய்: மலை, ௫௬௯.
முண்டகம்-கழிமுள்ளி: சிறு, ௧௪௮; மது, ௯௬.
முது - பேரறிவு: சிறு, ௪0.
முதுவெள்ளிலை - ஓர் ஊர்; இது குறுநில மன்னவரிருப்பு: மது, ௧௧௧.
முந்து - முற்பட: திரு, ௨௫௧; மலை, ௨௮௪.
முந்நாழ் - பெருமூங்கில்: மலை, ௧௩௯.
முரஞ்சிய - முற்றிய: மலை, ௨௬௮.
முரஞ்சுதல் - முற்றுதல்: மலை, ௧௪௪.
முரம்பு - பருக்கையையுடைய மேட்டுநிலம்: மலை, ௪௩௨.
முரல - கதற: மது, ௧௭0.
முரவை - வரி: பொரு, ௧௬.
முரற்கை - தாளம்: மலை, ௩௩0.
முருக்கி - அழித்து: சிறு, ௨௪௭. கெடுத்து: திரு, ௧௧.
முருகு - தெய்வத்தன்மை: மது, ௧௮௧, ௭௨௪. மணம்: ப, ௩௭. வேள்வி: மது, ௩௮.
முழவு - மத்தளம்: மலை, ௩.
முளரி - விறகு: நெ, ௫௫.
முளவுமா - எய்ப்பன்றி: மலை, ௧௭௬.
முற்றி - தங்கி: மது, ௨௩௮.
முற்றிய - முடித்த: மலை, ௪0.
முன்பு - வலி: மது, ௬௧௧; மலை, ௧௮௬, ௪௭௩.
முன்னி - மேற்கொண்டு: திரு, ௧௨௩.
முன்னிய - கருதிய: பொரு, ௩.
முனை - பகைப்புலம்: கு, ௧௨௮; சிறு, ௧0௫; ப, ௨௩௮; மலை, ௫௧.
முனைஇ - வெறுத்து: ப, ௫௫; பெரு, ௨௨௪; மது, ௫௮௬.
முனையின் - வெறுக்கில்: பெரு, ௧௮0; பொரு, ௧௮௪.

மூ.

மூடை - பொதி: ப, ௧௩௭.
மூரல் - சிறுத்தசோறு: பெரு, ௧௯௮.

மெ.

மெய்ப்பை - சட்டை: மு, ௩௦.
மெல்குபு - மென்று: சிறு, ௪௫.
மெல்லென - மெத்தென: பொரு, ௧௨௨.

மே.

மேஎய - மேவப்பட்ட: மது, ௫௭௭.
மேம்படுந - மிக்கவனே: பெரு, ௪௫௩.
மேம்படுத்தவல்லாய்: பொரு, ௩௦.
மேவா - பொருந்துதல்வா: திரு, ௧௩௩.
மேனி - நிறம்: நெ, ௧௪௮.

மை.

மைந்து - வலி: கு, ௧௨௧; பெரு, ௩௩௮; மலை, ௨௬௦, ௩௩௨.

மொ.

மொச்குள் - கொப்புளம்: பொரு, ௪௯.

மோ.

மோசூர் - பழையனென்னுங் குறுநிலமன்னனூர்: மது, ௫௦௮.
மோடு - பெரியவுடல்; வயிறுமாம்: திரு, ௫௦; ப, ௪௪; பெரு, ௪௯௮.
மோதகம் - அப்பம்: மது, ௬௨௬.

மௌ.

மௌவல் - மௌவற்பூ: கு, ௮௧.

ய.

யவனர் - சோனகர்: நெ, ௧௦௧; பெரு, ௩௧௬; மு, ௬௧.

யா.

யாணர் - செல்வவருவாய்: பொரு, ௧. புதுவருவாய்: ப, ௩௨; பெரு, ௨௨௮, ௩௭; மது, ௩௩௦.
யாத்த - கட்டின: பெரு, ௨௮௪.
யாப்பு - பத்தலிற்குறுக்கே வலிபெறவோட்டுவது: மலை, ௨௮.
யாவதும் - சிறிதும்: பொரு, ௩௪.
யாறு - ஆறு: மலை, ௨௧௪.
யானையங்குருகு - வண்டாழ்ங்குருகு: மது, ௬௭௪.

யூ.

யூகம் - கருங்குரங்கு: திரு, ௩௦௨.
யூபம் - குறைத்தலைப்பிணம்: மது, ௨௭.

வ.

வசி - பிளப்பு: மலை, ௩௦௩.
வசிந்து - பிளந்து: திரு, ௧௦௬.
வசிவு - பிளந்துவடுப்படுதல்: மலை, ௧௭.
வசை - குற்றம்: ப, ௧.
வஞ்சி - ஓரூர்: சிறு, ௫௦. வஞ்சிப்பூ: கு, ௮௩.
வட்டம் - ஆலவட்டம்: நெ, ௫௧. பரிசை: திரு, ௪௧௧.
வட்டி - கடகம்: மலை, ௧௫௨.
வடவர் - வடநாட்டிலுள்ளார்: நெ, ௫௧; ப, ௨௭௬.
வடவனம் - வடவனப்பூ: கு, ௮௭.
வடி - வடு: பெரு, ௩௦௧; மலை, ௫௧௨.
வடித்தல் - நரம்புகளை உருவல்: பொரு, ௨௩.
வடு - உரு: சிறு, ௨௫௨.
வண்டல் - விளையாட்டு: பெரு, ௩௧௧.
வண்ணம் - குணம்: கு, ௩௧. நிறம்; சாதி: கு, ௧௧௪.
வணர்ந்து - வளைந்து: மலை, ௩௭.
வதுவை - கலியாணஞ்செய்த மகள்: மலை, ௩௦. மணமாலை: திரு, ௧௧௭.
வம்பலர் - புதியவர்: ப, ௨௪௧; பெரு, ௭௬, ௩௩௫.
வம்பு - கச்சு: கு, ௧௩௮.
வம்மென - வாருமென்று: பொரு, ௧௦௧.

வயம் - வலி: திரு, ௩௧௧; மது, ௧௫.
வயவர் - படைத்தலைவர்: சிறு, ௨௪௧.
வயாம் - விரும்பும்: மலை, ௪௭௩.
வயிர் - கொம்பென்னும் வாச்சியம்: திரு, ௧௨௦.
வயிரியம் - கூத்தரேம்: மலை, ௧௩௪.
வயிரியர் - கூத்தர்: மது, ௭௫௦.
வரம் - வேண்டும்பொருள்: திரு, ௯௪.
வரி - நிறம்: ப, ௩௮. பாட்டு: கு, ௧௧௧. புகர்: திரு, ௭௮.
வருடை - வருடைமான்: ப, ௧௩௩.
வருதியர் - வருக: கு, ௩௧.
வரை - பக்கமலை: மது, ௪௨. மூங்கில்; வரைகளையுடைமையின் வரையாயிற்று; ஆகுபெயர் [வரை - கணு]: திரு, ௧௨.
வரைந்த - எல்லையிட்ட: மலை, ௫௫௭.
வரைப்பு - குளம், கோட்டம்; வரைக்கப் படுதலின் வரைப்பு ஆகுபெயர்: பொரு, ௨௪௦. மதில்: ப, ௨௬௧; பெரு, ௧௨௨; பொரு, ௬௫.
வரையாதுகொடுத்தல் - கல்விமிகுதியில்லாத பரிசிலர்க்குக் கொடாதிருத்தலை மேற்கொள்ளாதே அவர்கள்அளவிற்குத்தக்கனவற்றைக் கொடுத்தல்; தனக்கென ஒன்றும் வரைந்துவையாமற் கொடுத்தலென்றுமாம்: சிறு, ௨௧௭.
வல்சி - உணவு: பெரு, ௧௩௭, ௩௪௫; மலை, ௬௮. சோறு: மது, ௧௪௧.
வல்லூற்று - சில்லூற்று: பெரு, ௬௮.
வலத்தல் - கட்டுதல்: பொரு, ௫௧.
வலந்த - சுற்றிக்கிடக்கின்ற: மலை, ௨௧௬. தெற்றிய: கு, ௪௨.
வலம்புரி - வலம்புரிவடிவாகச்செய்த தலைக்கோலம்: திரு, ௨௩.
வலவா - கட்டாத: பொரு, ௧௬௧.
வலைஞர் - வலையால் மீன்பிடிப்பார்: மது, ௨௫௬.
வழங்கல் - உலாவல்: பொரு, ௪௩.
வழங்குநர் - கொடுப்பவர். பெரு, ௪௦௦.
வழி - ஏவல்: மது, ௧௮௧.
வழும்பு - குற்றம்: மலை, ௨௨௧.
வழூஉம் - காலோடும்: மலை, ௨௧௫.
வழை - சுரபுன்னை: மலை, ௧௮௧. சுரபுன்னைப்பூ: கு, ௮௩.
வழைச்சு - இளமை: பெரு, ௨௮௦.
வள் - பெருமை: சிறு, ௧௩௩; திரு, ௮; பெரு, ௫; மது, ௨௫௧.
வள்ளி - வள்ளிப்பூ: கு, ௭௧. வளை: நெ, ௩௩.
வளம் - செல்வம்: மலை, ௫௭௮.
வளன் - செல்வம்: பெரு, ௨௬.
வளைஇ - சுற்றி: கு, ௧௧௮. வளைத்து: மு, ௨௭. வளையவைத்து: திரு, ௩௦.
வறம் - வற்கடம்: பெரு, ௨௩.
வறல் - உலர்தல்: சிறு, ௧௬௩.
வறன் - வற்கடம்: பொரு, ௨௩௭.
வறிது - சிறிது: சிறு, ௫௦, ௮௩; மலை, ௨௦௨, ௨௩௧.
வறை - பொரிக்கறிகள்: மது, ௭௫௬. பொரியல்: பெரு, ௧௩௩.
வன்கண் - தறுகண்மை: மு, ௬௧.
வன்புலம் - முல்லைநிலம்: பெரு, ௨௦௬.

வா.

வாங்கிய - வளைந்து நுடங்கிய: திரு, ௧௪.
வாடாமாலை-பொன்னரிமாலை: திரு, ௭௩.
வாடாவள்ளி - வள்ளிக்கூத்து: பெரு, ௩௭௦.
வாடூன் - உப்புக்கண்டம்: பெரு, ௧௦௦.
வாணன் - ஓர்சூரன்: மது, ௨௦௩.
வாய் - மெய்: மது, ௧௩.
வாய்ப்புள் - நற்சொல்: மு, ௧௮.
வாய்வது - உண்மை: மு, ௨௦.
வாயில் - வழி: பொரு, ௭௫.
வார்ந்த - நேரிதாகிய: மது, ௪௧௪.
வார்வை - தொத்துளிப்பாய்: பெரு, ௫௦.
வாரி - யானைபடுகின்றஇடம்: மலை, ௫௭௨.
வாருதல் - யாழ் நரம்புகளைக் கூடத்தழுவல்: பொரு, ௨௩.
வாலுவன் - மடையன்: மது, ௩௬.
வாருத - அரியாது: பெரு, ௧௦௦.
வாணி - வாணிப்பூ: கு, ௬௧.

வி.

விசித்த - இறுகவலித்த: மலை, ௩.
விசும்பு - மேகம்: திரு, ௧௧௬; பெரு, ௧௩௫; மலை, ௧.
விசையம் - பாகு: மது, ௬௨௫.
விடக்கு - இறைச்சி: ப, ௧௭௬.
விடர் - முழை: மலை, ௩௧௨. முழைஞ்சு: சிறு, ௧௭௦; மது, ௩௦௮; மலை, ௩௨௪. விண்ட: திரு, ௩௧௪.
விடுபு - விட்டு: மது, ௫௩௦.
விடை - கிடாய்: திரு, ௨௩௨.
விண்டு - மலை: மது, ௨௦௨.
விதவை - பாற்சோறு: மலை, ௪௧௭.
விதுப்பு - நடுக்கம்: கு, ௧௬௮.
வியப்பு - அதிசயம்: மது, ௭௬௪. மேம்பாடு: கு, ௧௫.
வியம் - வழி: மலை, ௪௨௭.
வியன் - அகலம்: பெரு, ௪௧.
விரகு - பண்ணியாரம்; உபாயங்களாற்பண்ணுதலின் விரகென்றார்; ஆகுபெயர்: பொரு, ௧௦௮.
விரை - சந்தனமுதலியன: கு, ௭.
விரைஇ - கலக்கையினாலே: ப, ௧௮௧. கலந்து: திரு, ௧௬௧, ௨௧௮.
வில்யாழ் - வில்லாகியயாழ்: பெரு, ௧௮௨.
விலக்கு - குறுக்கு: மது, ௭௭.
விலங்குதல் - குறுக்கிட்டுக்கிடத்தல்: கு, ௧௯.
வில்லோர் - விற்பார்: மது, ௪௦௫.
விழுமம் - இடும்பைகள்: கு, ௨௩௦. வருத்தம்: மது, ௨௫௧.
விழுமிய - சீரிய: திரு, ௨௩௪.
விளக்கம் - மோதிரம்: நெ, ௧௪௪; மது, ௭௧௯.
விளி - ஓசை: பெரு, ௩௦௦.
விளிவு - கேடு: திரு, ௨௧௨.
விளையுள் - விளைதல்: பொரு, ௨௪௭; மது, ௧௦௯.
விறந்து - செறிந்து: பெரு, ௨௨௬.
விறல் - வெற்றி: திரு, ௩௮.
விறலியர் - விறல்பட ஆடுமகளிர்: மலை, ௫௬௯. விறல்படப் பாடியாடுவார்: [விறல் - சத்துவம்.] பொரு, ௧௩௦.

வீ.

வீங்குதல் - இறுகுதல்: சிறு, ௨௨௨; பெரு, ௫௬.
வீட - நீங்க: பெரு, ௨௫௦. போம்படி: பொரு, ௮௭.
வீயா - வீடாத: பெரு, ௩௬௭.
வீயாது - மாறாது: மலை, ௭௬.
வீவு - கெடுத்தல்: கு, ௩.
வீழ் - விழுது: பெரு, ௩௫௭.
வீழ்தல் - விரும்புதல்: கு, ௪௬.
வீளை - சீழ்க்கை: கு, ௧௬௧.
வீற்றிருந்த - வருத்தமின்றியிருந்த: திரு, ௭௦.
வீறு - பொலிவு: திரு, ௨௮௩. வெற்றி: கு, ௧௫௦; மது, ௫௪.

வெ.

வெடி - கேடு; ஓசையுமாம்: மது, ௨௩௩.
வெண்கூதாளம் - வெண்டாளி: திரு, ௧௯௨.
வெண்ணில் - ஓரூர்; அது சேரனையும் பாண்டியனையும் கரிகாற்சோழன் வென்ற இடம்: பொரு, ௧௪௭.
வெண்மீன் - வெள்ளி: ப, ௬.
வெம்பி - வெதும்பி: மலை, ௧௯௧.
வெரீஇய - வெருவின: மலை, ௪௦௬.
வெருவர - அச்சந்தோன்ற: திரு, ௫௪. அச்சம் வரும்படி: திரு, ௨௪௧.
வெரூஉ - அச்சம்: பொரு, ௧௭௧.
வெலீஇய - வெல்லுதற்கு: மு, ௫௭.
வெள்ளில் - விளா: திரு, ௩௭.
வெளில் - அசையாதகம்பம்: ப, ௧௭௨. கம்பம்: மலை, ௩௨௬.
வெறி - ஒழுங்கு: மது, ௬௧௭.
வெறுத்த - செறிந்த: மலை, ௩௩, ௩௭௬.
வெறுத்து - செறிந்து: மது, ௭௩.

அரும்பதவிளக்கம்

முற்றுப்பெற்றது.

பத்துப்பாட்டு.

அருந்தொடர்விளக்கம்.

அருவியான்ற - அருவிகளில்லையான: மது, ௩௦௩.

அலர்முலைச்செவிலி - பால்சுரந்த முலையினையுடைய செவிலி: பெரு, ௨௫௦ - ௨௫௧.

அலவனாட்டி - ஞெண்டுகளையாட்டி: ப, ௧௦௧.

அவ்வாய் - அழகிய இடம்: பெரு, ௪௧௨.

அவ்விதழ் - அழகிய இதழ்: நெ, ௪௧.

அவையாவரிசி - குத்தாத கொழியலரிசி: பெரு, ௨௭௫.

அழிதருகம்பலை - மிகுதியைத்தருகின்ற ஓசை: மது, ௫௪௪.

அழிபசி - அறிவுமுதலியன அழிதற்குக் காரணமான பசி: சிறு, ௧௪௦.

அழுகுரற்கூகை - இசைக்கு வருந்திக்கூப்பிடுகின்ற குரலையுடைய கூகை: ப, ௨௫௮.

அறற்குழற்பாணிதூங்கியவர் - தாளவறுதியையுடைய குழலோசையின் தாளத்திற்கொப்ப ஆடியமகளிர்: சிறு, ௧௬௨.

அறுகோட்டிரலை - அறல்பட்ட கொம்பினையுடைய புல்வாய்க்கலை: ப, ௨௪௫.

அறைக்கரும்பு - அறுத்தலைச்செய்யுங் கரும்பு: பொரு, ௧௯.

அன்னத்தூநிறத்தூவி - அன்னச்சேவலின் தூயநிறத்தையுடைய சூட்டு: நெ, ௧௯௨.

ஆ.

ஆசறுகாட்சி - குற்றமற்றவறிவு: கு, ௧௭.

ஆடமை - சமைத்தலமைந்த: மது, ௬௨௫.

ஆடமைப்பணைத்தோள் - அசைகின்ற மூங்கில்போலும் பெருத்தலையுடையதோள்: பொரு, ௯௨.

ஆடுபசியுழந்த - அடுகின்றபசியாலே வருந்தின: பொரு, ௬௧.

ஆடுற்ற - அடுதலுற்ற: மது, ௯௫.

ஆண்டலைக்கொடி - தலை ஆண்மகன்றலையும் உடல் புள்ளின்வடிவுமாக எழுதின கொடி; இது, பேய்முதலியன பலியை நுகராமற் கட்டப்படுவது: திரு, ௨௨௭.

ஆணிமுடுக்கி - ஆணிகளை இறுகத்தைத்து: மலை, ௨௭.

ஆம்பலந்தீங்குழல் - ஆம்பலென்னும் பண்ணினையுடைய அழகிய இனிய குழல்: கு, ௨௨௨.

ஆமான்குட்டு - ஆமானினது குட்டிறைச்சி: சிறு, ௧௭௭.

ஆமான்புகல்வி - ஆமானிலேறு: கு, ௨௫௩.

ஆய்கோலவிர்தொடி - அழகிய திரட்சியையுடைய விளங்குகின்ற தொடி: மது, ௫௬௯.

ஆய்தினையரிசி - அழகினையுடைய தினையரிசி: பொரு, ௧௬.

ஆய்தொடி - அழகிய சேர்ந்த தொடி: பொரு, ௧௪.

ஆய்மகள் - ஆய்ச்சாதியிற்பிறந்த மகள்: பெரு, ௧௬௨.

ஆரிடர் - பொறுத்தற்கரிய வருத்தம்: மலை, ௯௬௮.

ஆரிப்படுகர் - அரிதாயிழியும் வழி: மலை, ௧௬௧.

ஆவியர்பெருமகன் - ஆவியர்குடியிற்பிறந்த பெரியமகன்: சிறு, ௮௬.

ஆறுகிடந்தன்னவகனெடுந்தெரு - யாறுகிடந்தாற்போன்ற அகன்ற நெடிய தெரு: நெ, ௩௦.

ஆனாவிருப்பு - மிகுகின்றவிருப்பு: சிறு, ௨௪௫.

இ.

இகந்தன்றுமிலன் - இகந்ததுமிலன்: கு, ௨௪௪.

இகலாற்றல் - மாறுபாட்டை நடத்துதலையுடைய: மது, ௫௮.

இகழ்பதம் - கெகிழ்ந்தசெவ்வி: பெரு, ௩௧௯.

இகன்மிக்கடவும் - மாறுபாட்டின்மிகுதியைச் செலுத்தும்: கு, ௨௭.

இருபெயல் - தாழ்கின்றமழை: சிறு, ௧௯.

இஞ்சிசெய்யாப்பாவைவளர்ந்து - இஞ்சி

முதல் ஒருவரார்பண்ணப்படாத பாவைகள்வரைப்பட்டு; இஞ்சிக்கிழங்கைப் பாவையென்றல் மரபு: மலை, ௧௨௬, ௧௨௫.

இணைத்தகோதை - இதழ்பறித்தக்கட்டின மாலை: திரு, ௨௦௦.

இணையிரோதி - கடையொத்த செய்பிவினையுடைய கூந்தல்: திரு, ௨௦.

இயங்கொடுமின் - வாச்சியங்களை வாசிப்பீராக: மலை, ௨௭௭.

இயங்காவையத்துவள்ளியோர்நசைஇ - வள்ளியோரின்மையிற் பரிசிலர்செல்லாத உலகத்தே பரிசிறைருவாரை விரும்பி; இனி இயங்கும்வையம் சகடமாகவின், உலகத்திற்கு இயங்காவையமென வெளிப்படைகூறிற்றுமாம்: சிறு, ௬௮.

இரியல்போகி - கெடுதலையுடையவாய் நீங்கிப்போய்: ப, ௫௬.

இருகோட்டறுவை - முன்னும்பின்னும் தொங்கலாக நாலவிட்டதுகில்: நெ, ௬௫.

இருங்கோவேள்மருங்குசாய - ஐம்பெருவேளிர் குலமுழுதுங் குறைய:ப,௨௮௨.

இருஞ்சேறு - கரியசேறு: திரு, ௭௨.

இருத்தர-இருத்தலைச்செய்ய: மது, ௪௦௬.

இருபெருநியமம் - இரண்டாகிய பெரிய அங்காடித்தெரு;நாளங்காடி அல்லங்காடியாகிய இரண்டுகூற்றை உடையதென்றபடி: மது, ௬௬௫.

இருபெருவேந்தர்வினை - இருவராகிய பெரிய அரசரைச் சந்துசெய்விக்குந்தொழில்: கு, ௨௭-௨௮.

[இரும்பனைவெளிற்றின்புன்சாயன்ன குருஉ மயிர்யாக்கைக்குடாவடியுளியம்:] வெளிற்றின் இரும் பனைப் புன்சாய் அன்ன குருஉமயிர் யாக்கைக் குடாவடி உளியம்—உள்ளே வெளிற்றினையுடைத்தாகிய கரிய பனையினது புல்லிய செறும்பையொத்த கரியநிறத்தையுடைத்தாகிய மயிரினையுடைய உடம்பினையும் வளைந்த அடியினையுமுடைய கரடி: திரு, ௩௧௨-௩௧௩.

இருவர்ச்சுட்டியபல்வேறுதொல்குடி - தாயுந்தந்தையுமாகிய இருவர்குலத்தையும் உலகத்தார் நன்றென்றுமதித்த பலவாய்வேறுபட்ட பழையகுடி: திரு, ௧௭௮.

இழையுலறிய - இலையின்றிப் பொலிவழிந்த: சிறு, ௧௮.

இளநலம் - இளையவடிவு: திரு, ௨௩௦.

இறுகுகுலை - காய்நெருங்கின குலை: மலை, ௧௩௨.

இன்னகையாயம் - இயலிசைநாடகத்தாலும் இனிய மொழிகளாலும் இனிய மகிழ்ச்சியைச்செய்யும் திரள்: சிறு, ௨௨௦.

இன்னரம்புளர-இனியநரம்பை வாசிக்க: திரு, ௧௪௨.

ஈ.

ஈகைச்செந்நுகம் - கொடையாகிய செல்வியபாரம்: சிறு, ௧௩௩.

ஈர்ங்கழை - பசியகோல்: மலை, ௨௦௭.

ஈர்ந்திரி - நெய்தோய்ந்ததிரி: நெ, ௪௨.

ஈரெள் - பசிய எள்ளு: மலை, ௧௦௬.

ஈற்றியாமை - ஈற்றுத்தொழிலையுடையயாமை: பொரு, ௧௮௬.

உ.

உய்யாவரும்படர் - உயிரைத் தாங்கியிராமைக்குக் காரணமாகிய ஆற்றுதற்கரிய நினைவு: கு, ௧௧.

உயர்விழுச்சீர் - உயருஞ்சிறினையுடைய புகழ்: திரு, ௧௨௪.

உரவுச்சினம் - பரக்கின்றசினம்: கு, ௧௩௦.

உருகெழுசெலவு- கண்டார் உட்குதல்பொருந்தும் நடை: திரு, ௫௧.

உருமிடிமுரசம் - உருமேற்றினது இடி

ப்புப்போலும் ஓசையையுடைய முரசு: திரு, ௧௨௧.
உறைக்கிணறு - உறைவைத்தகிணறு: ப, ௭௬.

ஊ.

[ஊமையெண்கின்குடாவடிக்குருளை:] எண்கின் குடாவடி ஊமைக் குருளை—காடியின் வளைந்த அடியினையுடைய வாய்திறவாக்குட்டி: மலை, ௫0௧.
ஊழடிமுட்டம் - முறையடிப்பாடாய்ப் பின்பு வழிமுட்டாயிருக்கும் இடங்கள்: கு, ௨௫௮.
ஊன்சோறு - இறைச்சிகளையுடையசோறு: மது, ௫௩௩.

எ.

எதிர்பூங்கோதை -ஒன்றற்கொன்று மாறுபட்ட பூமாலை: மது, ௩௩௮.
எய்யாநல்லிசை - ஒருவராலும் அளந்தறியவொண்ணாத நல்ல புகழ்: திரு, ௬௧.
எரிகைப்ப - எரிதின்ன: பொரு, ௨௩௪.
எல்வினிர்புகின் - இராக்காலத்தையுடையிராய்ச் செல்லின்; மனத்தே அக்காலத்தைக்கருதுதலின் உடைமையாயிற்று: மலை, ௪௧௬.
எழாத்தோள் - முதுகிட்டார்மேற் செல்லாததோள்: மது, ௧௭௭.
எழினிவாங்கியவீரறைப்பள்ளி - திரையைவளைத்த புறவறைக்குள்ளறையிற் படுக்கை: மு, ௬௪.
எழுவுறழ்திணிதோள் - கணையத்தோடு மாறுபடுகின்ற திணிந்ததோள்: சிறு, ௧௧௨.

ஏ.

ஏட்டிலை - மென்மையையுடைய இலை: பெரு, ௫௧.
ஏடிருமரை - பொற்றாமரை: பொரு, ௧௫௯.

ஏந்தெழில் - உயர்ந்துதோன்றுகின்ற அழகு: ௭, ௩௮.
ஏமமாக - இளைப்புத்திர: பெரு, ௩௧.
ஏழகத்தகர் - மேழகக்கிடாய்: ப, ௧௪௧.
ஏனையுலகம் - மறுபிறப்பு: கு, ௨௪.

ஐ.

ஐதுநடந்து - மெத்தெனநடந்து: சிறு, ௭.
ஐவனவெண்ணெல் - ஐவனநெல்லென்னும் வெள்ளிய நெல்: மது, ௨௮௮.

ஒ.

ஒன்றுத்தெவ்வர் - தன் ஏவலைப்பொருந்தாத பகைவர்: பெரு, ௪௧௧; மலை, ௩௮௬, ௩௯௭.

ஓ.

ஓடாத்தானை - முதுகிடாதபடை: பெரு, ௧0௨.
ஓடாப்பூட்கையுறந்தை - தன்னிடத்திருந்தோர் ஓடாமைக்குக் காரணமாகிய மேற்கோளினையுடைய உறந்தை:சிறு, ௮௩.
ஓதிமவிளக்கு - அன்னவிளக்கு: பெரு, ௩௧௭.
ஓம்பாவள்ளல் - தனக்கென்று ஒருபொருளும் பேணாதமன்னன்: மலை, ௪00.
ஓவிறந்து - ஒழிவின்றி: மலை, ௪௭௫.

க.

கடமான்கொழுங்குறை - கடமானின் கொழுவியதசை: மலை, ௧௭௫.
கடல்வேட்டம் - கடலில் மீன்பிடித்தல்: ப, ௯௨.
கடல்வேலிவியலகம் - கடலை வேலியாகவுடைய உலகு: சிறு, ௧௧௪.
கடற்குட்டம் - கடல்சூழ்ந்த இடம்: மது, ௫௪0.
கடனுடனெண்பூங்கோதை - கடல்சேர்

ந்த நாட்டையுடையவனாகிய ஒள்ளிய பனந்தாரையுடைய சேரன்: மது, ௫௨௪.

கடுந்தெற்றுமூடை - நெருங்கத்தெற்றின குதிர்: பொரு, ௨௪௫.

கடுப்புடைப்பறவைச்சாதி - எறியப்பட்டார்க்குக் கடுக்குந்தன்மையைக் கொடுத்தலையுடைத்தாகிய குளவித்திரள்: பெரு, ௨௨௯.

கடும்பரிக்கடும்பு - கடிய செலவினையுடைய சுற்றம்: மலை, ௩௩௪.

கடுவோடொடுங்கியதூம்புடை வாலெயிறு - நஞ்சுடனே உறைக்குள்ளேகிடந்த துளையினையுடைய வெள்ளிய எயிறு: திரு, ௧௪௮.

கண்ணடைஇய - கண்டுயின்ற: ப, ௧௧௫.

கண்மாறாடவர் - விழித்தகண் இமைக்குமளவிலே மறைகின்றகள்வர்: மது, ௬௪௨.

கந்தழி - ஒருபற்றுமற்று அருவாய்த்தானேநிற்குந் தத்துவங்கடந்தபொருள்: [௪௦ - ம்பக்கம்.]

கந்துடைப்பொதியில் - தெய்வமுறையுந் தறியினையுடைய அம்பலம்: ப, ௨௪௯.

கயங்குடைந்தன்னவியம்தொட்டு - கயத்தைக் கையாற்குடைந்து விளையாடுந் தன்மையவாக வாச்சியங்களைச்சாற்றி: மது, ௩௩௩.

கயந்தலைமடப்பிடி - மெல்லிய தலையினையுடைய மடப்பத்தையுடையபிடி: மலை, ௩௦௭.

கயவாயெருமை - பெரிய வாயையுடைய எருமை: சிறு, ௪௨.

கராங்கவித்த - முதலைகள் செருக்கித்திரிந்த: ப, ௨௪௨.

கருங்கடையெஃகம் - கரிய காம்பினையுடைய வேல்: மலை, ௪௧௦.

கருங்கோட்டாமா - கரிய கொம்புகளையுடைய ஆமா: திரு, ௩௧௪ - ௩௧௫.

[கருஞ்சினையரவாய் வேம்பினங்குழைத் தெரியல்:] கருஞ்சினை வேம்பின் அரவாய் அம் குழைத் தெரியல் - கரியகொம்பினையுடைய வேம்பினுடைய வாளரத்தின்வாய்போலும் விளிம்பினையுடைய அழகியதளிராற்செய்த மாலை: பொரு, ௧௪௩ - ௧௪௪.

கருந்தொழில் - வலியதொழில்: சிறு, ௨௫௭; ப, ௩௨.

கல்லாமாந்தர் - காமநுகர்ச்சியினையன்றி வேறொன்றையுங்கல்லாத இளையோர்: மது, ௪௨௦.

கல்லாவிளையர் - தந்தொழிலையொழியவேறுகல்லாத இளையர்: சிறு, ௩௩.

கலியாணர் - செருக்கினையுடைத்தாகிய புதுவருவாய்: மது, ௩௩௦.

கவலைமறுகு - பல கவர்த்தன்மையையுடைய குறுந்தெரு: மலை, ௪௮௨.

கவளங்கைப்ப - கவளத்தைத்தீற்ற: மது, ௬௫௧.

கவிகுடில் - கவிந்தகுடில்: பெரு, ௨௨௫.

கவைத்தாள் - கப்பித்தகால்: பெரு, ௨௦௮.

கவைமுட்கருவி - கவைத்த முள்ளையுடைய பரிக்கோல்: மு, ௯௫.

கழல்கட்கூகை - பிதுங்கிய கண்ணையுடைய கூகை: திரு, ௪௧.

கழறொடி - உழலுந்தொடி: சிறு, ௯௫; மலை, ௫௭௭.

கழிப்பியபின்றை - செய்துவிட்டபின்பு: பொரு, ௫௨.

கழுநீர் - தீவினையைக் கழுவுதற்குக் காரணமான தீர்த்தநீர்: மது, ௪௨௭.

கழுநீர்துணைப்ப - கழுநீர்களை மாலைகட்டும்படியாக: மது, ௫௫௧.

கழைபெய்தீந்தயிர் - மூங்கிற்குழாயிலே பெய்த தோய்த்த இனியதயிர்: மலை, ௫௨௩.

கழைவளர்தூம்பு - மூங்கிலாகிய இசைவளரும் பெருவங்கியம்: மலை, ௫௩௩.

கள்ளிருப்பைக்கலம் - கள்ளினையுடைத்தாகிய பெருமையினையுடைய குப்பிகள்: மது, ௨௨௮.

களிற்றுத்தழும்பிருந்தகழறயங்கு திருந்த

டி-யானையைச்செலுத்துதலால் உளதாகிய தழும்பிடைந்த வீரக்கழலிடைந்தசையும் பிறக்கிடாத அடி: சிறு, க௨௬.
களிறுமாய்க்குங்கதிர்க்கழனி - யானைகள் நின்றால் அவற்றைமறைக்கும்படி விளைந்தகதிரையுடைய கழனி: மது, ௨௪௭.
கறிமூடை - மிளகுபொதி: ப, க௮௬.

கா.

காந்தட்டுடுப்பின் கமழ்மடல் - காந்தளினது துடுப்புப்போலுங் கமழுகின்றமடல்: மலை, ௬௯௯.
காம்புசொலித்தன்ன - மூங்கில் ஆடையையுரித்தாலொத்த: சிறு, ௨௬௬.
காய்ச்செந்நெல் - காய்த்தசெந்நெல்: ப, க௯.
காய்த்துணர் - காய்த்தகொத்து: மலை, ௧௨௧. காயை மிகவுடைய தொத்து: மலை, க௨.
கார்க்கரும்பு - பசியகரும்பு: ப, ௯.
கார்கோட்பலவு - கார்காலத்தாலே பழுத்தலையுடைய பலா: மலை, க௨.
காழ்மண்டெஃகம் - காம்பிலே தைத்தவேல்: மலை, க௨க. காம்பு குழைச்சினுள்ளேசெருகினவேல்: மது, எகக.
காழகநுணங்கறல் -கருமையை இடத்தேயுடைய நுண்மையையுடைய அறல்: சிறு, ௬.

கி.

கிம்புரிப்பகுவாய் - மகரவாயாகப்பகுத்தவாய்: நெ, ௬௬.
கிளைமலர் - தொத்திலெழுந்த பூ: சிறு, க௬0.
கிளையிதழ் - புறவிதழ்: கு, ௪0௧.

கு.

குடகாற்றெறிந்தகுப்பை - மேல்காற்றுலே கையாலே தூவித்தூற்றின பொலி: பெரு, ௨௪0.

குடிநிரலுடைமை - ஒருகுடியாகாமல் இரண்டுகுடியும் ஒத்தலுடைமை: கு, ௬0.
குடியகற்றி - குடிமக்களைப்பெருக்கி: மது, எ௬௬.
குடுமிக்கூகை - குட்டியையுடைய கூகை: மது, க௭0.
குரல்புலர - கதிர்முற்ற: மது, ௨௭௨.
குல்லையம்புறவு - கஞ்சங்குல்லையையுடைய அழகிய காடு: சிறு, ௨௮.
குளப்புவழியன்னகவடுபடுபெத்தல் - மான் குளம்பழுத்திய இடத்தையொத்த இரண்டருகுக் தாழ்ந்த நடுவுயர்ந்த பத்தல்: பொரு, ௪.
குளிர்கொளீஇ - குளிர்ச்சியைக்கொளுத்தி: பொரு, எ௮.
குறிஞ்சிசான்ற - புணர்ச்சியாகிய உரிப்பொருளமைந்த: மது, ௬00.
குறுந்தொடைநெடும்படிக்கால் - அறுகின படிகளையுடைய நெடிய ஏணிகள்: ப, க௪௨.
குறுநெறிக்கொண்டகூந்தல் - குறிதாகிய அறலைத் தன்னிடத்தேகொண்டமயிர்: பெரு, க௬௨.
குறும்பல்லூர் - ஒன்றற்கொன்று அண்ணிதாய்ப் பலவாகிய ஊர்கள்: ப, ௨௮.
குறும்பிடி - சிலசொட்டை: மது, ௬௬எ.
குறுமுறியடகு - சிறிய இலைகளையுடைய இலைக்கறி: மது, ௯௬க.
குன்றுகுயின்றன்ன-மலையை நடுவே வெளியாகத்திறந்தாற்போன்ற: நெ, அ௮.

கூ.

கூகைகுழற - கூகைகூப்பிட: ப, ௨௬௮.
கூர்ங்கற்பாறை - குடுமிக்கூர்ங்கற்களையுடைய பாறை: மலை, ௬௭௬.

கை.

கைகவிதேறல் - தன்கடுமையாற் சிறிதமையுமென்று கைகவித்தற்குக் காரண

மான கட்டெளிவு: பொரு, கடுஅ, கடுஎ.

கைதோய்வன்னகார்மழைத்தொழுதி - கைசென்றுபிடிக்குந் தன்மையையொத்த அணுகுதலையுடைய கரியமேகத்திரள்: மலை, கூகூஉ.

கைபுடையூஉ - கைகொட்டி: மலை, உ0சு.

கொ.

கொட்டைக்கரையபட்டுடைநல்கி - திரளமுடிந்த முடிகளைக் கரையிலேயுடைய பட்டாகிய உடைகளைத்தந்து: பொரு, கடுடு.

கொடுந்தறி - வளைந்தமுளைக்கோல்: நெ, டுஅ.

கொடும்பறை - கண்கள்வளைந்த பறை: மது, டுஉகூ.

கொடுமுடிவலைஞர் - வளைந்தமுடியினையுடைய வலையைவீசுவார்: பெரு, உஎச.

கொடுவாயிரும்பு - வளைந்தவாயினையுடைய தூண்டில்: பெரு, உஅகூ.

கொடுவிலெயினர் - கொடியவில்லினையுடைய வேடர்: ப, உகூகூ.

கொண்டிமகளிர் - பிடித்துவந்தமகளிர்: ப, உசகூ. பொருள்வாங்குதலையுடைய பரத்தையர்: மது, டுஅகூ.

கொய்சுவற்புரவி - மனச்செருக்கால் மயிரைப் பலகாலுங்கொய்யும் கழுத்தையுடைய குதிரை: மலை, டுஎச.

கொழுங்கடைமழைக்கண்-அழகிய கடையினையுடைய குளிர்ச்சியையுடைய கண்: பொரு, உகூ.

கொழுங்குறை - பெரியதசை: பொரு, க0டு.

கொழுநிழல் - குளிர்ந்தநிழல்: மது, சு0கூ.

கொழுமலர் - அழகியமலர்: திரு, உஉகூ.

கோ.

கோட்டிற்செய்தகொடிஞ்சிநெடுந்தேர் - யானைக்கொம்பாற்செய்த தாமரைமுகையினையுடைய நெடியதேர்: பொரு, கசுகூ.

கோட்டெங்கு - குலைகளையுடைய தெங்கு: ப, கசு.

கோண்மீன் - கோளாகியமீன்: சிறு, உசஉ.

கோதையினொழுகும் விரிநீர்நல்வரல்வையை - மாலையொழுகினாற் போல ஓடும் பெருநீர் நன்றாகிவருதலை யுடைய வையை: மது, கூகூக - கூசுO.

கோழியெறிந்த கொடுங்காற்கனங்குழை - கோழியையெறிந்த வளைந்தஇடத்தையுடையபொன்னாற்செய்தமகரக்குழை: ப, உகூ.

கோழுன் - கொழுத்தஇறைச்சி: பொரு, க0டு; மது, கசக.

கோளியாலம் - பழத்தைத்தன்னிடத்தே கொண்டதாகிய ஆலமரம்: மலை, உகூஅ.

கௌ.

கௌவைகறுப்ப - எள்ளிளங்காய் முற்ற: மது, உஎக.

சா.

சாந்துபுலர்திணிதோள் - சந்தனம்பூசிப்புலருந்திண்ணியதோள்: சிறு, கூஅ.

சாந்துமறுக - சந்தனமரைக்கும்படியாக: மது, டுடுகூ.

சி.

சில்பதவுணவு - இடப்படும்பொருள்களுக்குச் சிறியவாக இடப்படும் உணவு; என்றது உப்பை: பெரு, கூச.

சில்வளை - சிலவாகியவளை: சிறு, கஎக.

சிறுபுன்மாலை - சிறுபொழுதாகிய வருத்தஞ்செய்கின்ற மாலைக்காலம்: மு, கூ.

சின்மலர்பெய்ம்மார்- சிலமலரிட்டு முடித்தலைவேண்டி: நெ, டுச.

சினந்திருகிய - சினமுறுகிய: பெரு, கூடுஉ

சி.

சிறியாழ் - சிறியயாழ்: மது, ௫௫௧.

சு.

சுகிர்புரிநரம்பு - வடித்துமுறுக்கினநரம்பு: மலை, உ௩.

சுடரிலைநெடுவேல் - எரிகின்ற இலைத்தொழிலையுடைய நெடியவேல்: திரு, ௪௬.

சுரியிரும்பித்தை - கடைகுழன்ற கரியமயிர்: பொரு, ௧௬௦.

சுரிவளர்குஞ்சி - கடைகுழன்று வளர்ந்த மயிர்: கு, ௧௦௭, ௧௧௨.

சுழல்விழிப் பசுங்கட் சூர்த்த நோக்கின் - கோபத்தாற்சுழலும் விழியையுடைய பசியகண்ணினையும் கொடுமைசெய்த பார்வையினையும்: திரு, ௪௮.

சூ.

சூழ்சுளைப் பெரும்பழம் - தின்பார்விரும்பிச்சூழும் சுளையையுடைய பெரியபழம்: பெரு, ௩௫௬.

செ.

செய்பூங்கண்ணி - கிடேச்சையாற் செய்த பூவினையுடைய மாலை: சிறு, ௫௪.

செயிர்த்துநோக்கி - குற்றத்தைச்செய்துபார்த்து: ப, உ௮௦.

செல்லாநல்லிசை - கெடாத நல்லபுகழ்: மலை, ௩௮௮.

செல்லிசைநிலைஇய பண்பினல்லியக்கோடன் - பிறரிடத்து நில்லாமற்போகின்ற புகழ் தன்னிடத்தேநிற்றற்குக் காரணமான குணத்தினையுடைய நல்லியக்கோடன்: சிறு, உ௬௮ - உ௬௯.

செவ்வேல் - செய்யவேல்; எக்காலமும் போர் செய்தலின் செவ்வேலென்ப: திரு, ௬௧.

சே.

சேயாறு - ஓர்யாறு: மலை, ௪௭௯.

சொ.

சொன்மலை - சொற்களினிட்டம்: திரு, உ௬௩.

சோ.

சோற்றமலை - சோற்றுக்கட்டி: பெரு, உஉ௪.

சோறுவாய்த்தொழிந்தோர் - செஞ்சோற்றுக்கடனிறுத்துப்பட்டவீரர்: மு, ௭உ.

த.

தண்டினர்தரீஇ - நலிந்து தின்னப்பண்ணி: மலை, ௪உ௫.

தண்பண்ணியம்- நெல்லையொழிந்த பண்டம்: ப, ௧௬௪.

தண்மீன்சூடு - மிகவுமுலராத மீனைச்சுட்டது: பெரு, உ௮உ.

தம்பெயர் தம்மொடு கொண்டனர் மாய்ந்தோர் - தம்பெயரை உலகில்நிறுத்தாமல் தம்முடனேகொண்டு பொன்றக்கெட்டுப்போன அரசர்: மலை, ௫௫௩.

தவப்பல - மிகப்பல: மலை, ௩௧௮.

தளிரோர்மேனி - மாந்தளிரையொத்த நிறம்: நெ, ௧௪௮.

தா.

தாசினை - பரந்தகொம்பு: கு, ௧௪௧.

தாழ்பெருந்தடக்கை - நிலத்தேகிடக்கின்ற பெரிய வளைவினையுடையகை; திரு, ௧௫௮.

தாழையன்னம் பூப்ப - தாழை அன்னம் போலப் பூக்கையினால்: சிறு, ௧௪௬.

தி.

திண்காழ்வயிரெழுந்திசைப்ப - திண்ணியவயிரத்தையுடைய கொம்பு மிக்கொலிப்ப: திரு, ௧௧௯ - ௧உ௦.

திண்ணிலைப்போர்வாய்க்கதவம் - நிலைபெற்ற நிலையினையுடைய இரண்டுகதவுந் தம்முட்பொருதல்வாய்த்த கதவு: நெ, ௬உ-௬௩.

திணிதோள் - செக்கென்றதோள்: திரு, கடுஉ.

திமில்வேட்டுவர் - மீன்படகாலே வேட்டையாடுவார்: மது, கககூ.

திரிபுரிநரம்பின் தீந்தொடை - முறுக்குதல்புரிந்த நரம்பின் இனிதாகியகட்டினையுடைய யாழ்: ப, உடுச.

திருக்கிளர்செல்வன் - திருமகள்விளங்குஞ்செல்வன்: திரு, கடுக.

திருத்துஞ்சும் - திருமகடங்கும்: ப, சக.

திருநகர் - திருமகளையுடையநகர்: மது, உககூ.

திருமறுமார்பு - திருவாகிய மறுவையணிந்த மார்பு: பெரு, உக.

திருமாவளவன் - திருவின்பெருமையையுடைய கரிகாற்பெருவளத்தான்: ப, உகக.

திருமுகம் - அழகினையுடையமுகம்: மது, சசஅ.

திரைபிறழிய இரும்பௌவம் - திரைமுரிந்த கரியகடல்: பொரு, களஅ.

திலகந்தைஇய - திலகமிட்ட: திரு, உச.

தீ.

தீஞ்சேற்றுக்கடிகை - கண்டசருக்கரைத்தேறு: மது, ருஉ.

தீஞ்சேறு - இனியபாகோடு சேர்த்துக்கரைத்த மா: மது, சுஉஎ.

தீம்புளி - கருப்புக்கட்டிகூட்டிப் பொரித்தபுளி: மது, ருகஅ.

து.

துஞ்சாமுழவு - ஓசையை ஒருகாலுமறுத முழவு: கு, உருகூ.

துடிக்குடிஞை - துடியோசைபோலும் ஓசையினையுடைய பேராந்தை:பொரு, உகO.

துணிமழை-தெளிந்தமேகம்: சிறு, உகடு.

துணைத்தக - தம்மிலொத்தற்குப் பொருந்த: திரு, ருO.

துணையார்கோதை - இணைதலிறைந்த மாலை: சிறு, சுக.

துய்ம்மயிரடக்கியசேக்கை - மெல்லிய தலைமயிரினையுடைய சேணமிட்ட படுக்கை: மலை, சகஅ.

துயல்கழை - அசைகின்றமூங்கில்: சிறு, உகடு.

துயின்மடிந்து - துயில்கொண்டுகிடந்து: ப, ககஎ.

துவரமுடித்ததுகளறுமுச்சி - வேண்டுவனகூட்டி முற்றமுடித்த குற்றமறுகின்றகொண்டை: திரு, உசு.

துவன்றிருக்கை - நிறைந்த இருப்பு: ப, களச.

துறுகல் - நெருங்கினமலை: ப, உகூச;மலை, கருக.

துனிகூரெவ்வம் - தன்னை வெறுத்தல்மிக்க வருத்தம்: சிறு, சுக.

தூ.

தூம்புடைத்திரடாள் - உள்ளுப்பொய்யையுடைத்தாகிய திரண்டதாள்: பெரு, உகூக.

தூவற்கலித்த புதுமுகையூன்செத்து - மழையாலே செருக்கிவளர்ந்த புதியமுகையை ஊனாகக்கருதி: மலை, சசகூ.

தூவற்கலித்தவிவர்நனைவளர்கொடி-மழையாற்செருக்கின பரக்கின்ற அரும்புகளையுடைய மணம்வளருகின்ற நறைக்கொடி: மலை, ருகச.

தெ.

தெங்கின்முப்புடைத்திரள்காய் - தெங்கினுடைய மூன்றுபுடைப்பினையுடைய திரண்டகாய்; பழுத்தால் அடி மூன்று கப்புடைத்தல் அதற்கியல்பு: பெரு, கருச.

தெவ்வர்க்கோக்கியவேல் - பகைவரைக் கொல்லுதற்கறுதியிட்டுவைத்த வேல்: ப, உகக-ருOO.

தெவ்வர் திறைதுறைபோகிய செல்வன் - பகைவரைத்திறைகொள்ளும் கூறுபாடெல்லாம் முடியப்போன செல்வன்: பொரு, ௧௨௦-௧௨௧.

தெவ்வர்முனைகவர்ந்து - பகைவர்மண்ணைக்கொண்டு: மு, ௧௮-௧௯.

தே.

தேக்கட்டேறல் - தேனாற்செய்த கட்டெளிவு: திரு, ௧௯௫.

தேம்படுகவுள் - மதம்பாய்கின்றகதுப்பு: மு, ௯௧.

தேம்பிழிதேறல் - தேனாற்சமைந்த கட்டெளிவு: கு, ௧௫௫.

தேனெய் - தேனாகியநெய்: பொரு.௨௧௪.

தொ.

தொடித்தோட்கை - வீரவளையையுடையவாகிய தோளையுடைய கை: மது, ௯௪.

தொன்மருங்கறிஞர் - பழைதாகிய நூலையறிவார்: கு, ௧௮.

தொன்முதுபெண்டிர் - பழமை முத்த பெண்டிர்: மது, ௪௦௯.

தோ.

தோடாழ்குளம் - கையைமேலே கூப்பி முழுகி நீர்நிலைகாட்டுங்காலத்துக் கையமிழ்ந்துங்குளம்: பெரு, ௨௭௯.

தோளோச்சி - தோளையெடுத்து: பெரு, ௧௪௫.

ந.

நடைப்பரிகாரம் - இல்லறம் நடத்துதற்கு வேண்டும்பொருள்: சிறு, ௧௦௪.

நண்ணுவழி-அண்ணிதான இடம்: பொரு, ௭௬.

நள்ளென்யாமம் - நள்ளென்னுமோசையையுடைய யாமம்: நெ, ௧௮௬.

நற்போர் - அறத்தாற்பொருகின்ற போர்: மு, ௯௮.

நறவுமகிழ்ந்து - நெல்லாற்சமைத்தகள்ளையுண்டுமகிழ்ந்து: மலை, ௪௭௨. மதுவையுண்டு: மது, ௬௭௧.

நன்பகல் - அடியொத்தகாலம்: ப, ௨௬௮. எப்பொருளும்நுகர்தற்கு நன்றாகிய பகல்: திரு, ௧௯௦.

நன்பகலந்தி - நன்றான உச்சிக்காலமான சந்தி: பொரு, ௪௬.

நன்மாமயிலின்மென்மெலவியலி - நன்றாகிய பெருமையையுடைய மயில்போலே மெத்தென மெத்தென நடந்து: மது, ௬௦௮.

நனந்தலை - அகற்சியையுடைத்தாகியஇடம்: மது, ௪௯௦.

நனிபல - மிக்கபல: திரு, ௨௮௬.

நனைஞாழல் - அரும்பினஞாழல்: பொரு, ௧௯௭.

நா.

நாகுமுதிர் -இளமைமுதிர்ந்த: சிறு, ௧௦௮.

நாகுமுதிர்நுணவம் - இளமை முதிர்ந்த நுணா: சிறு, ௫௧.

நாட்போது - நாட்காலத்திற்பூ: சிறு,௧௮௯.

நாண்மகிழிருக்கை - நாளோலக்கம்:மலை, ௭௬.

நாண்மலர் - நாட்காலத்து மலர்:சிறு,௨௯.

நாவியன்மருங்கினவிலப்பாடி - நாப்புடைபெயருமளவிலே பயில வுச்சரித்து: திரு, ௧௮௭.

நாளிருக்கை - நாளோலக்க இருப்பு:மது, ௫௨௫.

நி.

நிமிர்பரிப்புரவி- நிமிர்ந்தசெலவினையுடைய குதிரை: ப, ௧௮௫.

நிணாநிமில்வேட்டுவர்- நிணைத்த மீன்படகாலே வேட்டையாடுவார்: மது,௧௧௬.

நில்லாவுலகத்துநிலைமைதூக்கி - செல்வமும் யாக்கையுமுதலியன நிலையில்லா

தவுலகத்துப் புகழைச் சேர்த்தப்பார்த்து: பொரு, ௧௭௬.

நிலவெக்கர் - நிலவுபோலும் இடுமணல்: பொரு, ௨௧௯.

நிலைத்துறை - நிலையாய்ப்போம் துறை: மலை, ௨௮௦.

நீ.

நீத்தம் குளங்கொளச்சாற்றி - பெருக்கைக் குளங்கள் கொள்ளும்படி நிறைத்து: மது, ௨௪௬.

நீர்கணிப்பிரம்பு - நீர்க்கு அணித்தாய்நின்ற பிரம்பு: பெரு, ௨௮௮.

நீர்ப்பெயர்ச்சுழியினிறைந்தகொப்பூழ் - நீரினிடத்துப் பெயர்தலையுடைய சுழிபோல உத்தமவிலக்கணங்கள் நிறைந்த கொப்பூழ்: பொரு, ௩௭.

நீர்வாய்த்தண்பணை - நீரை எப்பொழுதும் தன்னிடத்தேயுடைத்தாகிய தண்ணிய மருதநிலம்: பொரு, ௧௪௮-௧௪௯.

நீலப்பைங்குடம் - பச்சைக்குப்பி: பெரு, ௩௮௨.

நீலப்பைஞ்சுனை - சரவணப்பொய்கை; நீலமென்றார், அதினின்ற நீலநிறத்தையுடைய தருப்பையை: திரு, ௨௫௩.

நீனிறமுல்லை - நீலநிறத்தையுடைய முல்லைக்கொடி: பொரு, ௨௨௧.

நு

நுண்ணுருக்குற்ற-சுரய உருக்குதலுற்ற: மலை, ௪.

நெ.

நெடுங்காழ்க்கண்டம்-நெடிய குத்துக்கோலுடனேபண்ணின பலநிறத்தாற் கூறுபட்ட மதிட்டிரை: மு, ௪௪.

நெடுநுகத்துப்பகல்- நெடிய நுகத்திற்றைத்த பகலாணி: ப, ௨௦௬.

நெய்கனிந்திருளியகதுப்பு - எண்ணெயிலேமுற்றுப்பெற்று இருண்டமயிர்:சிறு, ௧௪.

நெய்தல்சான்ற - இரங்கலாகிய உரிப்பொருளமைந்த: மது, ௩௨௫.

நெய்மிதிகவளம் - நெய்யையவார்த்துமிதித்த கவளம்: பெரு, ௩௯௪.

நெய்யுமிழ்சுரை - நெய்யைக் காலுகின்ற திரிக்குழாய்: மு, ௪௮.

நெல்லுமலருந்தூய்க்கைதொழுது - நெல்லையுமலரையுஞ்சிதறி இல்லுறைதெய்வத்தை வணங்கி: நெ, ௪௩.

நே.

நேர்வாய்க்கட்டளை-மாடத்தின்கட்சாலேகம்: நெ, ௩௨.

நோ.

நோன்றாள் - நடந்து வலியையுடையவாகிய கால்: பெரு, ௬௮. வலியையுடைய முயற்சி: பொரு, ௫௩.

ப.

பகட்டாவீன்றகொடுநடைக்குழவி - பெருமையையுடைய பசுக்களீன்ற வளைந்த அடியையுடையகன்று: பெரு, ௨௪௩.

பகற்பெயன் மழைவீழ்ந்தன்ன மாத்தாட்கமுகு - பகற்பொழுதிலே பெய்தலையுடைய மழை கால்வீழ்ந்தாலொத்த பெரிய தண்டினையுடைய கமுகுகள்:பெரு, ௩௬௨-௩௬௩.

பகைமுனை - பகைப்புலம்: மது, ௪௦௨.

பசுந்தினை - செவ்வித்தினை: பெரு, ௧௬௮.

பசும்பதம் - விளைந்தநெல்லும் பறிக்குங்கமுதும்; இதற்குஅரிசியும் கறியுமென்றுமுரைப்பர்: ப, ௨௦௩.

பசும்பொதித்தேறல் - பசிய முளையாலாக்கின கட்டெளிவு: மலை, ௪௬௩.

பசுமெழுக்கு - புதுமெழுக்கு: ப, ௧௬௪.

பஞ்சாய்க்கோரை பல்லிற்சவட்டிப் புணர்நார்ப்பெய்த புனைவின்கண்ணி - தண்டானுகிய கோரையைப் பல்லாலேமென்றுமென்று கிழித்துமுடிந்த நாராற்க

ட்டின புனைதற்கினியமாலை: பெரு, உகள-உகஅ.

படம்புக்கு - சட்டையிட்டு: பெரு, கூக.

படர்திரும் - நினைத்துச் செல்கின்றோம்: மலை, சா00, சஉச.

படலைக்கண்ணி - கலம்பகமாகிய மாலை: பெரு, களச. தழைவிரவின மாலை:நெ, கூக; பெரு, கூ0.

பண்ணமை - பண்குறைவற்ற: பொரு, க0கூ.

பணைமருணோன்றாள் - முரசென்றுமருளும் வலியகால்: நெ, ககரு.

பதனறிந்து - காலமறிந்து: பொரு, க0உ.

பதியெழவறியாப்பழங்குடி - ஊரினின்றும்போதலையறியாத பழையகுடி: மலை, சளக.

பரணை - பரியமேற்குறங்கு: பொரு, க0ச.

பரிசில்வாழ்க்கைப்பரிசிலர் - பிறர்கையிலேற்றபொருளால் இல்வாழ்க்கைநடத்துதலையுடைய பாணர் கூத்தர் முதலியோர்: சிறு, உகஅ.

பரிதியிற்றொடுத்த தண்கமழலரிறால் - ஞாயிற்றின் மண்டிலத்தைப்போல ஈ வைக்கப்பட்ட தண்ணியவாய் மணக்கின்ற விரிந்த தேன்கூடு: திரு, உகக - கூ00.

பரியரைக்கமுகு - பரியதாளினையுடைய கமுகு: பெரு, எ.

பருந்திருந்துகக்கும்பன்மாணல்லில் - பருந்து இளைப்பாறியிருந்துபின்பு உயரப்பறக்கும் பலதொழின்மாட்சிமைப்பட்ட நல்ல இல்: மது, ரு0உ.

பருந்துபறக்கல்லாப்பார்வற்பாசறை - உயரப்பறக்கும் பருந்துகளும் பறந்தலாற்றாத உயர்ச்சியையுடைய அரண்களையுடைய பாசறை: மது, உகூக.

பரேரெறுழ்க்கழல் - பெரிய அழகிய வலியினையுடைய கழல்: ப, உகூச.

பரேரெறுழ்த்திணிதோள் - பரியஅழகினையும் வலியினையுமுடைய இறுகினதோள்: பெரு, சா0. பருத்த அழகினையுடையவாகிய வலியினையுடைய இறுகினதோள்: நெ, கூக.

பல்கேள்வித்துறைபோகிய - பலவாகிய கேட்டற்றொழிலையுடைய நூற்றிரளை முற்றக்கற்ற: ப, ககூக.

பல்பொறிமஞ்ஞை - பல பீலியையுடைய மயில்; பொறி - ஆகுபெயர்: திரு, கஉஉ.

பல்வரிக்கொடுஞ்சிறைப்புள் - பலவரியினையுடைத்தாகிய வளைந்த சிறகினையுடைய கருடன்: திரு, கரு0-கருக.

பலவுறுதிருமணி - பலவிலைபெற்ற அழகிய மாணிக்கம்: மலை, ருககூ.

பழம்படுதேறல் - பழையதாகிய களிப்புமிகுகின்ற கட்டெளிவு: சிறு, கருக.

பழமுதிர்சோலை - பழமுற்றின சோலை: திரு, கூகள.

பழூமிளகு - பழுத்தமிளகு: கு, கஅள.

பள்ளியயர - துயிலுதலைச்செய்ய: மது, சாஉகூ.

பறைவெரூஉநுவலும்வேழம் - பறை எல்லாருக்கும் அச்சத்தைச் சாற்றுதற்குக்காரணமாகிய யானை: பொரு, களசா-களஉ.

பனம்போந்தை - பனங்குருத்து; அதனிடத்தினின்றும் போந்ததனாற் போந்தையென்றார்: பொரு, கசகூ.

பா.

பாடின்படுமணியிரட்ட - ஓசை இனிதாகிய ஒலிக்கின்றமணியை மாறியொலிக்கப்பண்ண: திரு, ககரு.

பாடுபுலர்ந்தநறுஞ்சாந்து - பூசினபடியே புலர்ந்த நறியசந்தனம்: மது, உஉசா.

பாண்டில்விளக்கு - கால்விளக்கு: நெ, களரு.

பாண்மகன்-பாணனாகியமகன்: சிறு, கூள.

பாணிதூங்க - தாளத்திற்கு ஆட: பொரு, கக0.

பாய்மணற்பந்தர் - பரந்த மணலையுடைய பந்தர்: பெரு, உகூள.

பாயிருள் - பரந்த இருள்: பெரு, க.

பாலைசான்றசுரம் - பிரிவாகிய உரிப்பொருளமைந்த அருநிலம்: மது, கூகச.

பாலைநின்ற பாலைநெடுவழி - பாலைத்தன்

மை நிலைபெற்றமையாற்பிறந்த பாலை நிலமாகிய தொலையாதவழி: சிறு, ௧௧.
பாவைகுழ்ந்து - பாவைகளைப்பண்ணி: ப, ௧௦௨.

பி.

பிணவுநாய்முடுக்கியதடி - பெண்ணாகிய நாய் ஓடிக்கடித்த உடும்பின் தடிகள்: மலை, ௧௭௭.
பிணியகம் - காவலிடம்: ப, ௨௨௨.
பிணையற்கோதை - பிணைத்தலையுடைய மாலை: மலை, ௫௪௧.
பிறக்கிட்டு - கொண்டையிலே முடித்து: மது, ௫௯௨.
பிறங்குமலை - பெரியமலை: கு, ௨௦௮.
பிறழ்பல் - நிரையொவ்வாத பல்: திரு, ௪௭.

பீ.

பீடுகெழுதிரு - பெருமைபொருந்தினசெல்வம்: பொரு, ௫௯.

பு.

புகழ்க்கூடல் மதுரை - புகழைக்கூடுதலையுடைய மதுரை: மது, ௪௨௧, ௬௧௧.
புட்பிறரறியவும் - வளைகழலுதலைப் பிறரறியவும்: கு, ௧௦.
புணரியொடுயாறுதலை மணக்கும் - கடலிற்றிரையோடே காவிரி தலைகரக்கும்: ப, ௬௭.
புதுநிறைவந்தபுனலஞ்சாயல் - புதுப்பெருக்காய்வந்த நீர்போலும்அழகையுடைய மென்மை: மலை, ௬௧.
புரியடங்குநரம்பு - முறுக்கடங்கின நரம்பு: சிறு, ௫௪.
புரைதவவுயரிய - உயர்ச்சிமிக உயர்ந்த: மலை, ௫௭௭.
புல்லெனட்டில் - பொலிவழிந்த அடுக்களை: சிறு, ௧௯௨.
புலவுவாய்ப்பாண - கற்றகல்வியை வெறுத்துக்கூறுகின்ற வாயினையுடையபாண; புலானாறுகின்ற வாயென்றுமாம்: பெரு, ௨௨.
புலவுவில் - எய்தவம்புதன்னை மீண்டும் தொடுத்தலிற் புலானாற்றத்தையுடைய வில்: மது, ௧௪௨.
புழற்கோடு - உள்ளுட்பொய்யானகொம்பு: கு, ௨௫௯.
புற்றிற்குரும்பி - புற்றாம்பழஞ்சோறு: பெரு, ௨௭௭.
புறச்சேரி - இழிகுலத்தோரிருக்குந் தெரு: ப, ௭௬.
புறந்தூப்ப - முதுகிலேயடிப்ப: பெரு, ௫௮.
புன்புறவரிப்பூ - புற்கென்ற புறத்தினையும் வரிகளையுமுடைய பூ: பெரு, ௫௭௬.
புன்பொதுவர்வழிபொன்ற - புல்லியஇடையராய் அரசாள்வோர்கிளை முழுதுங்கெட்டுப்போக: ப, ௨௮௧.
புன்றலைமகார் - சிவந்த தலையினையுடைய பிள்ளைகள்: மலை, ௨௫௯. புற்கென்ற தலையினை யுடைய பிள்ளைகள்: மலை, ௨௧௭.

பூ.

பூக்கனிந்து - பூத்தொழில் முற்றுப்பெற்று: பொரு, ௮௨.
பூந்தொடி - பூத்தொழிலையுடைய தொடி: மது, ௪௪௬.

பெ.

பெட்டாவளவையின் - பேணிப்பாடுவதற்கு முன்னே: பொரு, ௭௯.
பெடைமயிலுரு - பெடைமயிலருகுகின்ற மயில்போலுஞ் சாயல்: பொரு, ௪௭.
பெரிதாண்ட - நெடுங்காலமுலகை ஆண்ட: பொரு, ௨௨௧.
பெருந்தகுஅடி - பெருமை தக்கிருக்கின்ற அடி; பெருவென்னுமுதனிலை பெருமையையுணர்த்திநின்றது: பொரு, ௪௨.
பெருந்தகுபாடினி - பெருமைதக்கிருக்கின்ற பாடினி: பொரு, ௪௭.

மடநடைமஞ்ஞை - மடப்பத்தினையுடை த்தாகிய ஒழுக்கத்தினையுடைய மயில்: திரு, ௩௧0.
மடமங்கையர் - மடப்பத்தையுடைய மக ளிர்: ப, ௧0௬.
மடவரன்மகளிர் - மடப்பந்தோன்றுதலை யுடைய மகளிர்: பெரு, ௩அஎ.
மடியாமென்றோல் - திரையாத மெல்லிய தோல்: பெரு, ௨௨௨.
மடிவாய்த்தண்ணுமை - தோலைமடித்து ப்போர்த்த வாயையுடைய மத்தளம்: பெரு, ௧௪௪.
மடிவாய்ப்பயம்பு - மூடினவாயையுடைய பொய்க்குழி: மது, ௨௩௪.
மண்டமர் - பகைவர்மனம் அறியாமல் மி க்குச்செல்கின்ற போர்: மு, ௬எ.
மண்டமர் கடந்த - மிக்குச் செல்கின்ற போர்களைமுடித்த: திரு, ௨எ௨.
மணிக்காயா - நீலமணிபோலும் பூவினை யுடைய காயா: பொரு, ௨0௧.
மணிதொடர்ந்தன்ன - மாணிக்கமொழுகி னாலொத்த: மது, ௪௩அ.
மணிநிழற்றிய - மணியெறிந்து விட்ட: மு, ௫0.
மணிநீர்க்கிடங்கு - நீலமணிபோலுநீரை யுடைய கிடங்கு: மது, ௩௫௭.
மணிநீர்வைப்பு - நீலமணிபோலும் கழிக ள்சூழ்ந்த ஊர்: சிறு, ௧௫௨.
மணிமருடெண்ணீர் - பளிங்கென்றுமரு ளும் தெளிந்தநீர்: மலை, ௨௫0.
மதவலி - மிகுதியையுடையவலி: திரு, ௨௩௨.
மதிநிறைந்த - மதித்தற்றொழிலிற் குறை யற்ற: ப, ௧௩௩.
மந்திகூர - மந்தி குளிர்ச்சிமிக; குன்றுக் கவென்பாருமுளர்: நெ, ௯.
மராஅத் தருள்பூந்தண்டார் - செங்கடம் பினது தேருருள்போலும் பூவாற்செய் யப்பட்ட குளிர்ந்த மாலை: திரு, ௧0-௧௧.
மருதஞ்சான்றதண்பணை - ஊடலாகிய உ ரிப்பொருளமைந்த மருதநிலம்: மது, ௨௭0.
மருதஞ்சான்றமருதத்தண்பணை - ஊடியு ங்கூடியும் போகநுகருந்தன்மையமை ந்த மருதநிலத்திற் குளிர்ந்தவயல்: சிறு, ௧அ௬.
மரையான்கதழ்விடை - மரையானினது விரைந்த ஏறு: மலை, ௩௩௧.
மரையான்பெருஞ்செவிக்குழவி - மரையா னினது பெரியசெவியினையுடைய குழ வி: மலை, ௫0௬.
மரைவிடை - மரையேறு: மலை, ௪0௬.
மலரணிவாயில் - இல்லுறைதெய்வமகிழ மலரணிந்த மனைவாசல்: ப, ௧௬0.
மழுவாணெடியோன் - மழுவாகிய வாளை யுடைய பெரியோன்: மது, ௪௫௫.
மழையாடுசிமையம் - மழையுலாவுஞ்சிகர ம்: ப, ௧௩அ.
மறுகுநீர்மொக்குள் - சுழலும்புனலையுடை ய கொப்புளம்: பொரு, ௪௫.
மறுவில்கற்பு - மறக்கற்பில்லாதஅறக்கற் பு: திரு, ௬.
மனவுச்சூலுடும்பு - அக்குமணிபோலுமு ட்டையையுடைய உடும்பு: பெரு, ௧௩௨.
மனைவாழளகு - மனையின்கண்ணேவா ழும் கோழிப்பெடை: பெரு, ௨௫௬.

மா.

மாமுகமுசுக்கலை - கரியமுகத்தையுடைய முசுக்கலை: திரு, ௩0௩.
மாரிதலையும் - மழையை இடைவிடாமற் பெய்யாநிற்கும்: மலை, ௨௩௩.
மானவிறல்வேள் - மானத்தையும்வெற்றி யினையுமுடைய மன்னன்: மலை, ௧௬௪.

மீ.

மீனெய் - மீனினதநெய்: பொரு, ௨௧௫.

மு.

முக்காற்சிறுதேர் - மூன்றுருளையை யு டைய சிறுதேர்: ப, ௨௫.

முகடுதுமித்து - தலையைத்திறந்து: பெரு, ௨௪௧.

முட்டாச்சிறப்பு-குறைவுபடாத தலைமை: ப, ௨௧௮.

முட்டாதுகொடுத்த - நாடோறுங்கொடுத்த: சிறு, ௧௦௫.

முடங்கிறை - மூட்டுவாய்: மு, ௮௭.

முடலையாக்கை - முறுக்குண்ட உடம்பு: பெரு, ௬௧. முறுக்குண்ட யாக்கை: நெ, ௯௨.

முடித்தகுல்லை - இலையைத் தலையிலே யணிந்த கஞ்சங்குல்லை: திரு, ௨௦௧.

முடிநாட்சாபம் - தலையிலே முடிந்த நாணையுடையவில்: பெரு, ௧௨௦-௧௨௧.

முத்தார்மருப்பினிறங்குகை - முத்து நிறைந்தகொம்பிலே எறட்டுகொன்ற கை: கு, ௯௬.

முதுசுளை - முற்றியசுளை: திரு, ௯௦௧.

முதுவாயொக்கல்-அறிவுவாய்த்த சுற்றம்: ப, ௨௧௪.

முதுவாய்க்கோடியர் - அறிவுவாய்த்தலையுடைய கூத்தர்: ப, ௨௫௯.

முரவைபோகிய முரியாவரிசி - வரியற்ற இடைமுரியாத அரிசி: பொரு, ௧௧௩.

முல்லைசான்றகற்பு - முல்லை சூடுதற்கமைந்த கற்பு: சிறு, ௩௦.

முல்லைசான்றபுறவு - இருத்தலாகிய உரிப்பொருளமைந்த காடு: மது, ௨௮௫.

முல்லைசான்றமுல்லையம்புறவு - கணவன் கூறிய சொற்பிழையாது இல்லிருந்து நல்லறஞ்செய்து ஆற்றியிருந்த தன்மையமைந்த முல்லைக்கொடிபடர்ந்த அழகிய காடு: சிறு, ௧௬௯.

முழுக்குழவி - முற்பட்டகன்று: ப, ௧௪.

முழுக்கொழு - பெரியகொழு: பெரு, ௨௦௦.

முழுமுதல் - பெரியமுதல்: திரு, ௩௦௭.

முழுமுதற்கமுகு - பெரிய அடியினையுடைய கமுகு: நெ, ௨௩.

முழுவலி-குறைவில்லாதவலி: மலை, ௫௧௮. நிரம்பியவலி: பெரு, ௬௧.

முழுவலிமாக்கள் - நிரம்பின மெய்வலியையுடைய மிலேச்சர்: நெ, ௩௨.

முளையெயிற்றிரும்பிடி - மூங்கின்முளைபோலுங் கொம்பினையுடைய கரியபிடி: பெரு, ௫௩.

முற்றிழைமகளிர் - மெய்ம்முழுதுமணிந்த அணிகலங்களையுடைய மகளிர்: ப, ௨௧௬.

முறிமேயாக்கை - தளிரைமேய்ந்து வளர்ந்தவடிவு: மலை, ௩௧௩.

முன்னாட்சென்றனமாக - நாலுபத்து நாளைக்குமுன்னே போனேமாக: சிறு, ௧௨௯.

முன்னியவினை - முற்பிறப்பிற் கருதிச்செய்தவினை: திரு, ௬௬.

மெ.

மெல்லவல் - நெகிழ்ந்த பள்ளம்: மது, ௨௮௩. மெல்லிய விளைநிலம்: மலை, ௪௫௦.

மென்னூலேணி - மெல்லிய நூலாற்செய்த ஏணி: மது, ௬௪௦. என்றது மதிற்றலையிலே உள்ளேவிழவெறிந்தாற் கைபோல மதிலைப்பிடித்துக்கொள்ளும்படி இரும்பாற்சமைத்ததனைத்தலையிலேயுடைய நூற்கயிற்றை.

மே.

மேஎந்தோல்-மேவினதோல்: மது, ௬௩௪.

மேஎந்தோன்றி - மேலாய்த்தோன்றி: மது, ௧௩௩.

மேவருநிலை - பொருந்துதல்வருகின்ற இடம்: திரு, ௨௨௧.

மேழகத்தகர் - மேழகக்கிடாய்: ப, ௭௭; பெரு, ௩௨௪.

மை.

மைந்தரேறு - வீரர்க்கிடபம்: திரு, ௨௬௪.

மையிருங்குட்டம் - கருமையையுடைய பெரிய ஆழ்ந்த குளம்: பெரு, ௨௭௧.

யா.

யாணர்க்கோங்கு - புதிதாகப் பூத்தலையுடைய கோங்கு: சிறு, ௨௫.
யாறுகிடந்தன்னவகனெடுந்தெரு- யாறுகிடந்தாற்போன்ற அகன்ற நெடிய தெருக்கள்: மது, ௩௫௯.
யானையெருத்தம் -யானையின்கழுத்து: திரு, ௧௫௮ - ௧௫௯.

வ.

வடுவாழெக்கர் - அறல்வீற்றிருந்த இடமணல்: மலை, ௫௫௬.
வடுவில்வாய்வாள் - பகைவர் முகத்தினும் மார்பினும் வெட்டின வாய்த்தவாள்: சிறு, ௧௨௧.
வண்புகழ் - பெரியபுகழ்: திரு, ௧௦௬.
வணங்கிறைப்பணைத்தோள் - வளைந்தசந்தினையுடைய மூங்கில்போலுந்தோள்: மது, ௪௧௪.
வம்மெனக்கூய் - வாருமென்று அழைத்து: பொரு, ௧௦௪.
வயவுப்பிடி - வலியபிடி: மலை, ௧௨௭.
வரிக்கடைப்பிரசம்- வரியை யுடைத்தாகிய பின்னையுடைய தேனினம்: மது, ௭௩௭.
வரிநிழல் - செறியாதநிழல்: சிறு, ௧௨. பலவரிகளையுடைய நிழல்: மலை, ௨௩௦.
வரிமணல் - அறலினையுடைய மணல்: ப, ௬௦.
வரிவில் - வரிந்தவில்: கு, ௧௨௪.
வரைவாழ்வருடைவன்றலைமாத்தகர் - வரையிடத்தேவாழும் எண்கால்வருடையில் வலிய தலையினையுடைய பெரிய கிடாய்: [இதற்கு முதுகினும் கால்கள் உண்டு] மலை, ௫௦௩.
வலம்புரிபுரையும்வானரைமுடியினர் - வடிவாலும் நிறத்தாலும் வலம்புரிச்சங்கினை யொக்கும் வெள்ளிய நரைமுடியினையுடையவர்: திரு, ௧௨௭.
வலவயின் -வெற்றிக்களம்: திரு, ௧௫௨.
வலைவலந்தன்ன மென்னிழன்மருங்கில்- வலையைமேலே கட்டினாலொத்தமெல்லியநிழலினிடத்தே: பொரு, ௬௧.
வழாஅலோம்பி - காலோடுதலைப்பரிகரித்து: மலை, ௨௧௫.
வழிநாள்-பின்னாள்: சிறு, ௩; பொரு, ௨.
வள்ளுகிர் - பெரியவுகிர்: சிறு, ௧௮௨. பெருமையையுடைத்தாகிய உகிர்: பொரு, ௩௪.
வள்ளுகிர்க் குறைத்த குப்பைவேளையுப்பிலிவெந்ததை- பெரிய உகிராற்கிள்ளின குப்பையில்நின்ற வேளை உப்பின்றாய் வெந்தவதனை: சிறு, ௧௩௬ - ௧௩௭.
வளந்தலைமயங்கிய- செல்வம் தலைதெரியாத: ப, ௧௧௩.
வளிதுஞ்சுநெடுங்கோட்டுநளிமலை - உயர்ச்சியாற் காற்றுத்தங்கும் நெடியசிகரத்தையுடைய செறிந்தமலை: சிறு, ௧௦௬-௧௦௭.
வறளடம்பு - நீரற்றவிடத்திலெழுந்த அடம்பு: பொரு, ௧௧௫. மணலிலேபடர்ந்த அடம்பு: ப, ௬௫.
வறற்குழற்சூட்டு - உலர்தலையுடைய குழன்மீனைச்சுட்டது: சிறு, ௧௭௩.

வா.

வாய்வளம்பழுநி - வாய்த்தவளம் முற்றுப்பெற்று: மலை, ௫௭௮.
வாய்வாள் - தப்பாதவாள்: மது, ௭௭௩.
வாயுறை - தாளுருவி: நெ, ௧௪௦.
வாழைப் பூவெனப் பொலிந்த வோதி - வாழையினது பூவென்னும்படி அழகு பெற்ற பனிச்சை: சிறு, ௨௧ - ௨௨.
வாள்போழ்விசும்பு - திங்களும் ஞாயிறும் இருளைநீக்கும் ஆகாயம்; வாள்-ஒளி பெயர்: திரு, ௮.
வான்கோடு - வெள்ளியகொம்பு: திரு, ௩௦௫. வெள்ளியசங்கு: மது, ௪௦௭.
வான்பொய்கை - நன்றாகியபொய்கை: ப, ௩௮.

வி.

விசயங்கொழித்தபூழி - கருப்புக்கட்டியைக்கொழித்த பொடி: மலை, ௪௪௪.

விடர்காலருவி - முழைஞ்சுகளிலே குதிக்கும் அருவி: சிறு, ௧௭௦.

விண்பொருநெடுவரை - தேவருலகத்தைத்தீண்டுகின்ற நெடியமலை: திரு, ௨௯௯.

விதலைப்புளிங்கூழ் - குழைந்தபுளியங்கூழ்: மலை, ௪௯௫ - ௪௯௯.

வியனாண்மீன் - அகலத்தையுடைய நாண்மீன்கள்: மது, ௯.

விரலுளர்நரம்பு - விரலால் அசைக்கும் நரம்பு: பொரு, ௧௭.

விரிச்சிநிற்ப - நற்சொற்கேட்டுநிற்க: மு, ௧௧.

விரிந்துவாயவிழ்ந்ததாமரை - முறுக்குநெகிழ்ந்து பின்பு தாதும் அல்லியுந் தோன்றமலர்ந்த தாமரை: திரு, ௭௨ - ௭௩.

விரைமரவிறகு - மணத்தையுடைய அகிலாகியவிறகு: சிறு, ௧௫௫.

விழுக்குலை - சீரியகுலை: திரு, ௩௦௮.

விழுக்கோலுளிவாய்ச்சுரை - சீரியகோல் செருகின உளிபோலும் வாயினையுடைய பாரை; கோல்செருகப்படுகின்ற சுரையையுடைமையிற் சுரையென்றார்: ஆகுபெயர்: பெரு, ௯௧-௯௨.

விழுத்தண்டு - வருத்தஞ்செய்யுந் தடி: பெரு, ௧௭௦.

விளக்கங் கொளீஇ - விளக்கினையேற்றி: மது, ௫௫௬.

விறற்களம் - வெற்றிக்களம்: திரு, ௫௫.

வீ.

வீழ்த்தாழை - விழுதையுடைய தாழை: ப, ௮௪.

வீற்றுவளம் - வேறிடத்தில்லாத செல்வம்: மலை, ௬௮.

வெ.

வெண்கைப்புனைந்த - யானைக்கொம்பாற்செய்த: மலை, ௨௮.

வெய்துயிர்த்து - வெப்பத்தைப்போக்கி: மது, ௪௦௩.

[வெயினுழைபறியாக் குயினுழைபொதும்பர்:] வெயில் நுழைபு அறியாப் பொதும்பர், குயில் நுழை பொதும்பர் - ஞாயிற்றின்கதிர் தோன்றியகாலத்தும் படுகின்றகாலத்துமுட்படச் சிறிதும் செல்லுத லறியாத பொதும்பர், இலை நெருக்கத்தாலே குயில்கள் நுழைந்து செல்லும் இளமரக்கா: பெரு, ௩௭௪.

வெவ்வெஞ்செல்வன் - வெம்மையையுடைய எல்லாரும் விரும்பப்படும் இளஞாயிறு: பொரு, ௧௩௩.

வெள்ளரை - அழுக்கேறினசீலைகள் கெடத்தவின் வெள்ளிதாகிய அரை: மலை, ௫௬௨.

வெள்ளி முளைத்த - வெள்ளி யெழுந்த: பொரு, ௭௨.

வெளிலிளக்குங்களிறு - அசையாத கம்பத்தினை யசைக்கும் யானை; ப, ௧௭௨.

வெறியயர்களம் - வெறியாடுகளம்: திரு, ௨௨௨.

வென்றாடு - வென்றடுகின்ற: திரு, ௨௭௨.

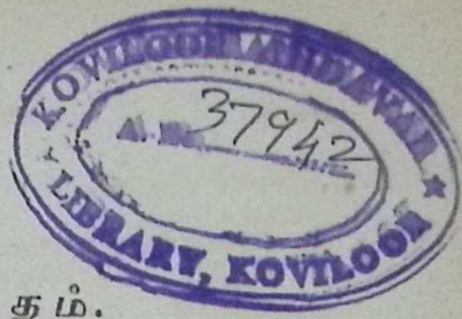
வே.

வேய்ப்பெயல்விளையுட்டேக்கட்டேறல் - மூங்கிற் குழாய்க்குள்ளே பெய்தலையுடைய முற்றியதேனாற்செய்த கட்டெளிவு: மலை, ௧௭௧.

வை.

வையையன்னவழக்குடைவாயில் - வையையாறு இடைவிடாது ஓடுமாறுபோன்ற மாந்தரும்மாவும் இடைவிடாமல் வழங்குதலையுடையவாயில்: மது, ௩௫௬.

அருந்தொடர்விளக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௬	௪	மூவரோ .	மூவரொ
௯	௩	வேள்	வேளள்
௧௬	௧௮	வெட்டின வெ	வெட்டிஞ னெ
௧௮	௨௨	மொயம்பி	மொய்ம்பி
௨௦	௫	என்ப	என்பத
௨௩	௨௫	தையஇய	தைஇய
௨௬	௨௮	மூவரோடு	மூவரொடு
,,	௩௪	ஓடு	ஒடு
௩௩	௧௫	மாலைதுணை	மாலை, துணை
௩௭	௩௪	நல்" லம்	நல்லம்
௪௦	௧௪	(௨௫௨)அன்	ப்(௨௫௨)பின்னர் அன்
௫௦	௫	மயிர்வெட்	மயிரை வெட்
௫௨	௩௩	கண்	கண்ணும்
௫௫	௧௩	கின்,	கின்
௫௬	௨௨	கிய	கிய,
,,	௩௪	துடி	[துடி
௬௧	௧௦	முறிந்த	முரிந்த
௬௭	௧௨	நேரியற்	நெரியற்
௧௦௦	௨௧	சொன்றி	சொன்றிப்
,,	௩௩	ழ்க்க	ழ்க
௧௦௧	௧௦	டவன்	டவண
௧௧௩	௫	கடம்	கடப்
௧௧௪	௨௦	வாசினை	அசினை
௧௨௩	௩௦	தழீ இப்	தழீஇப்
௧௨௪	௧௨	தீரா	தாரா
௧௨௧	௭	கக்கௌவி	க அவ்விரையைக்கௌவி
௧௩௭	௯	சினைய	சினைஇய
௧௩௮	௪௦	கெடு	கேடு
௧௪௧	௨௯	(௪௭௮)	(௪௭௭)
௧௪௪	௧௦	வேண்டிச்	வேண்டி அழைந்துச்
௧௪௭	௨௭	விசயவெ	விசயம்வெ
௧௫௦	௨௩	நிகழ்தற்கு	நிகழ்த்தற்கு
௧௬௬	௨௨	சார்	சார்ச்
,,	௨௯	நீழல்	நீழற்
௧௭௦	௧௩	விலைஞா	விலைஞர்
௧௮௧	௨	அரசர்க்கு	அரசற்கு
௨௦௪	௨௧	வான	மான
,,	௨௩	வான	மான
௨௧௬	௧௦	திரட்சிகளை	திரட்சியை
௨௪௪	௧௯	ருளி	ருளிக்
௨௪௬	௧௧	குடைத்	குடை
௨௮௧	௨௮	பாடுடைய	பாடுடையவன்
௩௧௮	௭	கறனுவறிய	கரநுவறிய
௩௧௯	௧௩	வல்லரா	வல்லாரா
௩௨௦	௧௩	வனவெ	வனம்வெ
௩௩௩	௩௭	மாக்கினை	மரக்கினை